ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண

ஸுந்தர காண்

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீமத்
வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம்

(தமிழில்)

ஸங்கிதபீஷ்ம, ஸங்கீத விமர்சகாசார்ய,
அபிநவ த்யாகப்ரஹ்ம, கீர்த்தனாசார்ய

ஸ்ரீ உ. வே. C. R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், B.A.
அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

★

திவ்ய மங்கள ஸ்தோத்ரங்களுடன்

பதிப்பகத்தார்
திலிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி
சென்னை-600017 ★ திருச்சி-620002

விலை ரூ. 24.00

முதற் பதிப்பு: 1962

இரண்டாம் பதிப்பு: 1974

மறு அச்சு: 1979, 1981, 1983, 1985

ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு:

இந்த ஸுந்தர காண்ட மொழிபெயர்ப்பானது, ஸ்ரீ கோவிந்த ராஜர் என்ற வியாக்யானகர்த்தா ஆதரித்த ஸ்ரீமத் ராமாயண பாடத்தை அனுசரித்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்குரிய ஸ்லோகங்கள், ஸர்க்கங்களின் முதலிலும் முடிவிலும் தரப்பட்டுள்ளன. இந்தப் புஸ்தகத்தில் உள்ள ஸ்லோகங்களும், மற்ற மூல புஸ்தகங்களில் உள்ள ஸ்லோகங்களும், ஸ்லோக எண்களும் சில இடங்களில் மாறுபட்டிருக்கலாம். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக பல மஹான்களால் பாராயணம் செய்யப்பட்டு பரம சக்தியைப் பெற்றுள்ள ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், இம்மாதிரியான சிலவித வித்யாஸங்கள் ஏற்படுவது ஸஹஜமே.

— பதிப்பகத்தார்.

சென்னையில் விப்கோ ஸ்டாகிஸ்டுகள்:

எம். தாமோதரம் அண்டு கம்பெனி,
108, கார்ப்பொரேஷன் பழக் கடை, சென்னை-600 108.

Printed at Nagaraj & Co., Madras - 600 041

ஸ்ரீ:

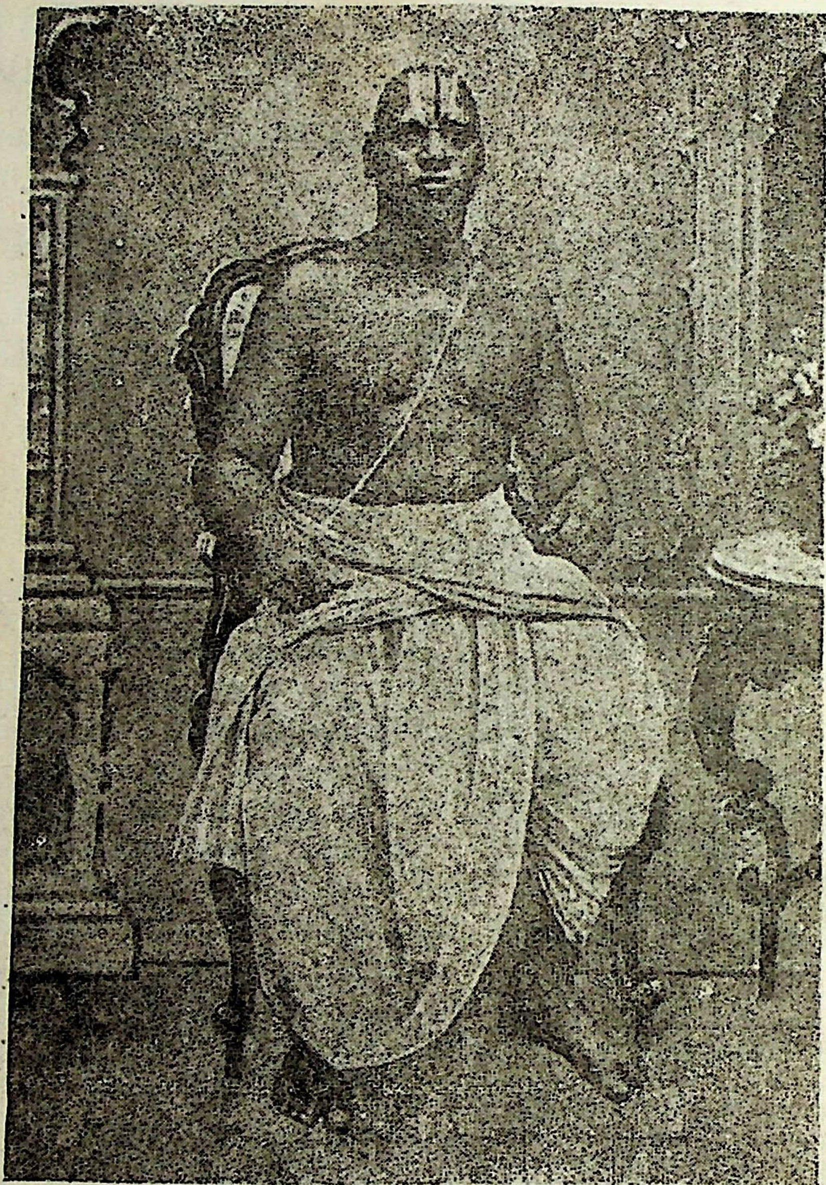
ஸுந்தர காண்டம்

பொருளடக்கம்

அநுபந்தம்

(திவ்ய மங்கள ஸ்தோத்ரங்கள்)

சுபம்

ஸங்கீதபீஷ்ம, ஸங்கீத விமர்சகாசார்ய, அபிநவ த்யாகப்ரஹ்ம, கீர்த்தனாசார்ய

ஸ்ரீ உ. வே. C. R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், B.A.

(1867 — 1936)

ஸ்ரீரஸ்து

முன்னுரை

ஆஞ்சநேயர் துதி

" அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்று ஆறாக ஆரியர்க் காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக்கண் டயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்று வைத்தான் அவனெம்மை அளித்துக் காப்பான்."

ஸ்ரீமத் ராமாயணமென்னும் இதிஹாஸ ரத்னம் எல்லோராலும் மிகவும் போற்றப்படுகிறது. ஸ்ரீராம சர்த்திரத்தில் ஈடுபடாதவரைக் காணலரிது. ராம பக்தியை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு, அருந்தமிழ் மொழியால் கம்ப நாட்டாழ்வார் பாடித் தந்திருக்கிறார். துளஸீதாஸர் என்னும் மஹான் ஸ்ரீராம கதையை ஹிந்தியில் இயற்றியிருக்கிறார். இன்னும் பலவகை ராமாயணங்களிருக்கின்றன. எனினும் ஆதிகாவ்யமெனப் போற்றப்படும் வால்மீகி ராமாயணத்துக்கே ஏற்றம் அதிகம்.

பாராயண ஆரம்ப ஸ்லோகம் வலியுறுத்துவதாவது:—'வேதத்தில் அறியப்படும் பரம்பொருளாகிய பரமபுருஷன், தசரதச் சக்ரவர்த்திக்குத் திருமகனாய் அவதரித்தார். அவரது கல்யாண குணங்களைக் கூற வேதம் வால்மீகி முனிவரிடமிருந்து ஸ்ரீ ராமாயணமாய் அவதரித்தது.' இதன் தாத்பர்யமாவது, வேதத்துக்குள்ள கௌரவம் ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்துக்கும் உண்டு என்பதே.

ஆகவே ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் ஆஸ்திகர்களால் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதன் பயனாக ஆயுள், ஆரோக்கியம், ஸந்தானம், ஸம்பத்து முதலிய இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாப் பயன்களையும், மோக்ஷமென்ற உயர்ந்த பயனையும் பெறலாமென்பது நமது முன்னோர்களின் திண்ணமான எண்ணம்.

" ஏகைக மக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதக நாஸநம் "

என்று ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் பெருமை பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், ராமாயணம் முழுதும் பாராயணம் செய்ய சக்தியும், அவகாசமும் இல்லாதவர்கள், "சீராமா வென்றொருகாலுரைத்தாலுந்தன் திருநாமமாயிரத்துக் கிணையாம்" என்ற முறையில் ஸுந்தர காண்டத்தை மட்டிலுமாவது பாராயணம் செய்யும் வழக்கம் நம் நாட்டில் இருந்து வருகிறது.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் ஏனைய காண்டங்களுக்கெல்லாம் அவ்வவற்றுள் கூறப்பட்டுள்ள கதையின் சந்தர்ப்பத்தையொட்டிப் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஸுந்தர காண்டத்துக்கு மட்டும் மேற்கண்ட ரீதியில் பெயரமைக்கப்படவில்லை. இதைச் சற்று ஆராய்வோம்.

மற்ற காண்டங்களில் கூறப்படும் கதைகளைக் காட்டிலும் இக்காண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கதைகள், மனத்திற்கு அதிக மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. ஸ்ரீ ராமபிரானிடத்து மெய்யடிமையும், உண்மைப் பக்தியும் வாய்க்கப் பெற்றுள்ள ஹநுமானின் வீரச் செயல்கள் இக்காண்டத்துள் மிக விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இக்காண்டம் நித்ய பாராயணத்துக்குத் தகுதியாயிருக்கிறது. அவரவர்கள் விரும்பும் பலன்கள் யாவையும் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஸாமான்ய தர்மங்களையும், விசேஷ அர்த்தங்களையும் இக்காண்டம் போதிக்கிறது. இன்னும் பலவிதமாக ஆராய்ச்சி செய்ய 'ஸுந்தர காண்டம்' என்ற பெயர் மிகவும் பொருத்தமானதே என்ற முடிவு ஏற்படும்.

ஆகையால் பூர்வத்தில் ஸ்ரீ வால்மீகி பகவானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் ஒரு பாகமாயுள்ளதும், ஸீதாபிராட்டியாரின் க்ஷேமத்தை ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கு ஹநுமான் அறிவித்ததுமான இந்த ஸுந்தர காண்டத்தைப் பக்தர்கள் பக்தியோடு பாராயணம் செய்து ஸ்ரீ ஸீதா ராமர்கள் அநுக்ரஹத்தால் தங்கள் கோரிக்கைகள் ஈடேறப் பெறுவார்களாக.

நித்ய ஸ்ரீ: நித்ய மங்களம் !

— பதிப்பாசிரியர்கள்.

ஸ்ரீ:

பதிப்பகத்தாரின் பணிவுரை

ஆஸ்திக அன்பர்கள் அனைவரும் அதி அன்புடனும் அமோக ஆனந்தத்துடனும் வரவேற்றுவந்த, ஸ்ரீ கீர்த்தனுசார்ய C. R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் இயற்றிய ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின் **ஸுந்தர காண்டத்தை நல்ல அநுபந்தங்களுடன் ஸ்ரீ** ஆஞ்ஜநேயர் அநுக்ரஹத்தைப் பெற்று 1962-ல் வெளியிட்டோம். தற்போது காகிதத் தட்டுப்பாட்டினுலும், அச்சுக் கூலி அதிகமாகிவிட்டபடியாலும் முதற் பதிப்பின் அநுபந்தப் பகுதியிலிருந்த சில அம்சங்களை இப்பதிப்பில் சேர்க்க இயலவில்லை.

ஸாதாரணமாக வித்யாரம்பம் செய்வதற்குமுன்னர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவப் பெருமாளை தியானம் செய்து ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பது ஸகல ஸம்ப்ரதாயத்தினரும் விவாதத்துக்கு இடமின்றி ஒப்புக்கொண்ட உண்மை. அதிலும் முக்கியமாக, புராண, இதிஹாஸ பாராயணங்கள் செய்ய ஆரம்பிக்கும் முன்னர் ஸகல கலைகளுக்கும் நாதனுன ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதனப் பெருமாளை ஸ்தோத்ரம் செய்து பூஜிக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பது பெரியோர் பலர் கருத்து. எனவே, **ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவரின்** திரு உருவம் பக்தகோடிகளின் மனத்தில் பதிந்து, ஸ்ரீமத் ஸுந்தர காண்ட பாராயணத்தில் அவர்கள் தம்மையும் மறந்து லயிக்க ஹேதுவாகவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், அப்பெருமானின் மூவர்ணப் படம் ஒன்றை இங்கே இணைத்துள்ளோம்.

மேலும், ஸ்ரீ ஹயக்ரீவப் பெருமாளின் திரு அவதாரமாக யாம் கருதுபவரும், அடியவர்களான எங்களிடம் பரிபூர்ண க்ருபையுடையவரும், இன்று மனித உருவில் தெய்வமாக விளங்குபவருமான ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய, உப்ய வேதாந்தாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய, ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வபௌம, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவ திவ்யபாதுகா ஸேவகராய், மைசூர் ஸ்ரீ பரகால மடாஸ்தானமூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் **ஸ்ரீமத் அபிநவ ராமாநுஜ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்** எழுந்தருளியிருக்கும் திக்கு நோக்கி, தண்டனிடுகிறோம்.

மற்றுமொரு நடமாடும் தெய்வமாய் விளங்கும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய, ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாத ப்ரதிஷ்டித **ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின்** பரிபூர்ண ஆசியும் எமக்கு உண்டு என்பதைப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளியிருக்கும் திசை நோக்கி நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

அடுத்தபடியாக, எங்களிடம் பரம ப்ரீதியும் க்ருபையும் உடையவரும், பொதுவாகப் புத்தகப் பணியில் யாம் சிறந்து விளங்கவேண்டுமென்றும், குறிப்பாக இதுபோன்ற புண்ய க்ரந்தங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் வெற்றி காணவேண்டும் என்றும் அடிக்கடி எம்மை ஆசீர்வதித்து வந்தவருமான பெரியவர், ஸ்ரீமத் பாகவத ரத்ன ஸ்ரீ பாகவத ராமாயண உபந்யாஸக ப்ரவசந மார்க்கதர்சி **ப்ரஹ்மஸ்ரீ தேவங்குடி சிவராமகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்** அவர்களையும் பக்தியுடன் நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

தவிர, ஸங்கீதபீஷ்ம, ஸங்கீத விமர்சகாசார்ய, அபிநவ த்யாகப்ரஹ்ம, கீர்த்தனுசார்ய, ஸ்ரீ உ. வே. ஸி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண ஆங்கில, தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளின் பூர்ண பதிப்புரிமையை, அவற்றின் நோட்ஸ்களுடன் எமக்குக் கொடுத்து இப்புண்ய க்ரந்தத்தை அச்சிடும் பாக்யத்தை எமக்களித்த அன்னாரின் குமாரர் **ஸ்ரீ உ. வே. S. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்** அவர்களுக்கும் ;

நாங்கள் வெளியிடும் இதுபோன்ற ஆஸ்திகக் கிரந்தங்களைப் பரிசீலனம் செய்து தக்க ஆலோசனைகளை எமக்குச் சொல்லி உதவிசெய்த, ஒப்பிலியப்பன்

ஸந்நிதி ஸ்ரீ உ. வே. ''வித்யாவிசாரத்'' சிரோமணி வித்வான் வங்கீபுரம் நவநீதம் ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியர் ஸ்வாமிக்கும்;

இக்கிரந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யத்வாத்யநேக பிருதாலங்கார, ஸ்ரீமத் ராமசந்த்ர வேதவ்யாஸ தேவ திவ்ய பாதபத்மாராதக, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ப்ர்திஷ்டாபநாசார்ய, ஸ்ரீமத் ஜகத்குரு ஸ்ரீமதாநந்ததீர்த்த பகவத் பாதாசார்யாள் (ஸ்ரீமத்வாசார்யர்) அருளியுள்ள ஸுந்தர காண்டத்தை எமக்குத் தந்துதவி, ஆசிர்வதித்த திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமத்வமடத்திலுள்ள மாத்வப் பெரியவரான ஸ்ரீவேதமூர்த்தி, மத்வசாஸ்த்ர ஸம்பந்ந, புராணரத்நாகர, வேதாந்த பண்டித ஸ்ரீமான் கௌலகியதுநாதாச்சார் அவர்களுக்கும் ஷ மாத்வப் பெரியவருக்கு உற்ற துணையாக இருந்து எமக்கு உதவிய அப்பெரியவரின் தௌஹித்ரர் ஸ்ரீவேதமூர்த்தி, மத்வசாஸ்த்ர ஸம்பந்ந, மீமாம்ஸா விசாரத, மீமாம்ஸா சிரோமணி, வித்வான் (மைசூர்) வேதாந்த சிரோமணி ஸ்ரீமான் வி. நாக ராஜாசாரியருக்கும்;

இப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீராமர், வால்மீகி, ஆஞ்சநேயர் முதலிய மூர்த்திகளின் போட்டோக்களை எமக்குக் கொடுத்துதவிய ஸ்ரீ உ.வே. **V. D. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீ உ. வே. T. N. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார், ஸ்ரீ உ. வே. திருவஹீந்திரபுரம் D. ஆராவமுதாசாரியார், ஸ்ரீமான் T.M. பாஸ்கரத் தொண்டைமான், I.A.S. (Retd.)**, திருவையாறு வால்மீகி மண்டபத்தில் சலவைக்கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட ஸ்ரீத்யாகராஜ கீர்த்தனைகள், ஸ்ரீவால்மீகி லவகுஸ ப்ரதிமைகள் இவைகளின் போட்டோக்களை எமக்குத் தந்து உதவிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கம் சுந்தரமய்யர் ஆகியோருக்கும்;

எங்கள் புத்தக் வெளியீட்டுப் பணிகள் எல்லாவற்றிலும், எவ்வித ப்ரதி உபகாரமும் எதிர்பார்க்காமல் பரமப்ரீதியுடன் பேருதவிகள் பல புரிந்து வருபவரான பம்பாய் 'பவன்ஸ் ஜர்னல்' ஆசிரியர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ **V.A.K. ஐயர் அவர்களுக்கும்; ஸ்ரீ உ. வே. S. N. ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியாருக்கும்;**

இப்புத்தகத்தின் கடைசியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ''ஸ்ரீ ராமநாம கதா மாலை'' யைத் தொகுத்தளித்துதவிய, விழுப்புரம் முனிசிபல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்வான் ஸ்ரீ என். சுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும்;

எவ்வித ப்ரதி ப்ரயோஜனமும் கருதாமல் இக்கிரந்தத்தை சிறந்த முறையில் பதிப்பித்து உதவிய இந்நூலின் **கௌரவப் பதிப்பாசிரியர் வித்யா விசாரத ஸ்ரீ உ. வே. கீழாத்தூர் ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியர்** அவர்களுக்கும்;

இத்தகைய க்ரந்தங்களை வெளியிடுவது ஸம்பந்தமாக அவ்வப்பொழுது நேரிலும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் எமக்கு ஆலோசனைகள் கூறி உற்சாகமளித்த ஆஸ்திக அன்பர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இப்புத்தகத்தின் முதற்பதிப்பு வெளிவந்ததற்கு, ''வகுளாரண்ய க்ஷேத்திரம்'' என்றும் ''த்வயம் விளைந்த திருப்பதி'' என்றும் பிரசித்தி பெற்ற **ஸ்ரீ மதுராந்தகம்** என்ற க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீவிபண்டக முனிவர் கண்டு களிக்க ஸேவை ஸாதித்து, இன்றும் ஸ்ரீ பிராட்டி இளைய பெருமாள் ஸஹிதம் அர்ச்சா மூர்த்தியாய் திவ்யானந்த ஸேவை தந்தருளுபவரான **ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய** அனுக்ரஹமே காரணம் என்பது எம் திடமான நம்பிக்கை. எனவே, அவன் அனுக்ரஹத்தால் நம் பரதகண்டத்தில் மக்களுக்குச் சீக்கிரமே ராமராஜ்ய ஸௌகயங்கள் ஏற்படவேண்டும் என்ற பிரார்த்தனையுடன் இப்பதிப்பையும் ஸ்ரீ ராமசந்தரமூர்த்தியின் திருவடித் தாமரைகளில் ஸமர்ப்பிக்கிறோம்.

''பூரங்கம்'',
8, ரங்கநாதன் தெரு,
சென்னை-600017,
1—1—1974.

இங்ஙனம்,
திருமலை நல்லான் சக்ரவர்த்தி வரதன்,
பார்ட்னர்,
தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

ஸ்ரீ ராமர் ஜாதகம்

ததஶ்ச த்^{3}வாத^{3}ஶே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதெ^{2}ள |
நக்ஷத்ரே (அ) தி^{3}தி தை^{3}வத்யே ஸ்வோச்ச ஸம்ஸ்தே^{2}ஷு பஞ்சஸு ||
க்^{3}ரஹேஷு கர்க்கடே லக்^{3}நே வாக்பதா விந்து^{3}நா ஸஹ |
ப்ரோத்^{3}யமாநே ஜக^{3}ந்நாத^{2}ம் ஸர்வலோக நமஸ்க்ருதம் ||
கௌஸல்யா ஜநயத்^{3} ராமம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம் ||

— ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்.

சுக்கிரன்	சூரியன் புதன்		கேது
	ராசி சக்கரம்		லக்னம் குரு சந்திரன்
செவ்வாய்			
ராகு		சனி	

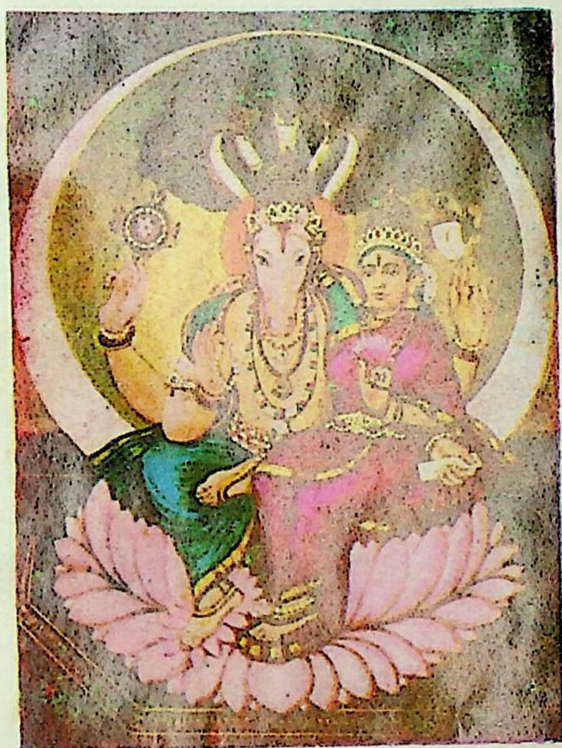
ஆயிடைப் பருவம் வந்(து) அடைந்த நல்லையின்
மாயிரு புவிமகள் மகிழ்வின் ஓங்கிட
வேய்புனர் பூசமும் விண்ணு ளோர்புகழ்
தூயகர்க் கடகமும் எழுந்து துள்ளவே. ''

— கம்ப ராமாயணம்.

ஸ்ரிய: பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அவதாரங்களில் முக்கிய மானது ஸ்ரீ ராமாவதாரம். ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய ஜனன ஜாதகத்தில் ஐந்து க்ரஹங்கள் உச்ச ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றன. எனவே, இந்த மஹா சிரேஷ்டமான ஜாதகத்தை பூஜா மண்டபத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, தினந் தோறும், சிரத்தையுடன் ஆராதிப்பது அவசியம். இந்தப் புனிதமான ஜாதகத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கும், பூஜிப்பவர்களுக்கும் ஜாதக ரீதியாய் ஏற்பட்டிருக்கும் நவக்ரஹ தோஷ நிவிருத்தியும், ஸர்வ வ்யாதி நிவிருத்தியும், ஐசுவர்ய அபிவிருத்தியும், ஆயுள், ஆரோக்யம் முதலான ஸகல பாக்ய அபிவிருத்திகளும் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகன் திருவருளால் ஏற்படுவது திண்ணம் என்பது ஸர்வ சாஸ்த்ர ஸம்மதம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம:

மைசூர் நகரத்தில் ஸ்ரீ தேசிகர் ரோடில் உள்ள ஸ்ரீ பரகால மடத்தில் பக்தர்கட்கு ஸேவை தரும்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவப் பெருமாள்

தம்மை ஆராதிக்கும் ஆஸ்திகர்கட்கு இஹபர ஸுகங்கள் அபரிமிதமாய் அளிக்கும் பரம கருணாமூர்த்தி. ஸர்வேச்வரன் லோக ரக்ஷணத்திற்காக எடுத்த அவதாரங்களுள் முதல்அவதாரம் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாவதாரம்.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்ரம்

ஞாநாநந்தமயம் தேவம் நிர்மல ஸ்படிகாக்ருதிம் |
ஆதாரம் ஸர்வ வித்யாநாம் ஹயக்ரீவமுபாஸ்மஹே ||

வ்யாக்யாமுத்ராம் கரஸரஸிஜை: புஸ்தகம் சங்க சக்ரே
பிப்ரத் பிந்நஸ்படிகருசிரே புண்டரீகே நிஷண்ண: |
அமலாநஸ்ரீ: அம்ருதவிசதை: அம்சுபி: ப்லாவயந் மாம்
ஆவிர்பூயாதநகமஹிமா மாநஸே வாகதீச: ||

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம :

ஸுந்தர காண்ட பாராயண க்ரமம்

"மும்மைசால் உலகுக்கெல்லாம் மூலமந் திரத்தை முற்றும்
தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப்பெரும் பதத்தைத் தாமே
இம்மையே எழுமை நோய்க்கும் மருந்துமாம் இராமன் என்னும்
செம்மைசேர் நாமம் தன்னைக் கண்களில் தெரியக் கண்டான்."

—கம்பராமாயணம்.

எம்பெருமான் க்ருபையை சுலபமாக அடைவது கலியுகத்தில்தான் ஸாத்தியம் என்ற உண்மையை உணர்ந்த ஸாதுக்கள் நமக்கு அறிவுறுத்துவது யாதெனில்,

> "பக்தர்களே, நீங்கள் உடலை வருத்திந் தவம் முதலியன செய்யத் தேவையில்லை. ஆனால் இடைவிடாமல் அல்லது அடிக்கடி ஸ்ரீ பகவந் நாமாவை ஸ்மரித்து வாருங்கள்! அதுவே போதும், பகவந்நாம ஸ்மரணமே இகபரங்களை ஸத்தியமாகத் தரும்!!"

என்று கூறி வந்துளர்.

அதிலும், "ஸ்ரீராம நாம மஹிமை" வருணிக்க இயலாதது. எனவே, ஹான்கள் இவ்விதம் பறை சாற்றி வந்துளர் :—

> "பக்தர்களே! ஸ்ரீராம நாமாவை ஜபியுங்கள். அத்தகைய வாய்ப்பில்லா விட்டாலும் உங்கள் வீடுகளில் ஸ்ரீமத் ராமாயண க்ரந்தத்தையாவது வைத்து அதற்குப் பூஜை செய்யுங்கள். ஸ்ரீமத் ராமாயணம் முழுவதும் வாங்கி வைக்கும் வசதி இல்லாதவர்கள் ஸுந்தர காண்டத்தை மட்டுமாவது பூஜையில் வைத்துப் பூஜித்து வாருங்கள். கஷ்டங்கள் வரா. மங்களம் தங்கும்."

எவ்வளவு சுலபம்! என்னே நம் சக்கரவர்த்தித் திருமகனின் திருவருள்!

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைப் பாராயணம் செய்ய முடியாதவர்கள் கவலைப்படவேண்டாம். ஸ்ரீ ஸுந்தர காண்டமும்கூட பாராயணம் செய்ய முடியாதவர்களும் கலங்கவேண்டாம். ஆனால் இரண்டில் ஒரு க்ரந்தமாவது பூஜையில் இருந்து போற்றப்பட்டு வந்தால் அவரவர் கிருஹங்களில் சுபங்கள் பெருகும் என்ற நிச்சயமான—சுலபமான—மார்க்கத்தை உபதேசித்து வந்த நம் மூதாதையர்களில் பலர் செய்து வந்தது என்ன?

ஸ்ரீராம பக்தியில் அதிகமாக ஆழ்ந்து வந்த நம் பெரியோர் பலர், அந்நாட்களில், ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணத்தை தங்கள் நித்யாநுஷ்டான கர்மாக்களில் ஒன்றாக பாவித்து, சுபதினம் ஒன்றில் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம் ஆரம்பித்து, தினமும் விடாமல் பாராயணம் செய்து வந்து, சுமார் 8, 9 மாதங்களில் முழுதும் பூர்த்தி செய்து, ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகம் செய்து மகிழ்ந்து, பிறகு மறுபடியும் முன்போல் பாராயணம் செய்ய ஆரம்பித்து, பழையபடி பட்டாபிஷேகோத்ஸவம் செய்து உற்சாகம் அடைந்தனர். திரும்பவும் பாராயணம் ஆரம்பித்து மூன்றும் தடவை, நான்காம் தடவை என்று பலப் பல தடவைகள் பட்டாபிஷேகம் முடிய பாராயணம் செய்து பரமாநந்தம் அடைந்து வந்தனர்.

வேறு சில பெரியோர் ஸுந்தர காண்ட பாராயணம் மட்டுமே, தினமும் செய்துவந்தனர். தினம் விடாமல் ஸுந்தர காண்டத்தில் சில ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்து ஸுந்தர காண்டம் முடிந்ததும், பட்டாபிஷேக ஸர்க்கம் பாராயணம் செய்து மகிழ்ந்து, உடனே முன்போல் ஸுந்தர காண்ட நித்ய பாராயணம் செய்து வந்தனர். இப்படிப் பலப் பல தடவைகள் ஸுந்தர காண்ட பாராயணம் முழுதும் செய்து, பட்டாபிஷேக விழாவை விமரிசையாக நடத்தி வந்தனர்.

இம்மாதிரியான இரண்டு வகையான பெரியோர் இந்நாளிலும் சிலர் இருந்து வருகின்றனர்.

இப்படிப்பட்ட மஹான்களை நேரில் தரிசனம் செய்வது மிக பாக்யம். அவர்கள் திருமுக மண்டலங்களில் தேஜஸ் அதிகமாகத் திகழும். அவர்கள் ஆசி ஸத்திய வாக்காகி நம்மை ரக்ஷிக்கும்.

* * *

நாகரிகம் முற்றி வருகிறது. எனவே, மேலே சொன்னபடி, தொடர்ச்சி யான இருவகைப் பாராயணங்கள் எல்லோர்க்கும் இனி ஸாத்யமாக இராது.

ஆனால், கஷ்டங்கள் ஏதாவது ஏற்பட்டாலும் ஸரி, அல்லது பெரிய காரியம் ஒன்றில் வெற்றி தேவையானாலும் ஸரி, ஸுந்தர காண்ட பாராயணம் அதற்கென்ற உத்தேசத்துடன் செய்வதால்,

"கஷ்டங்கள் சடுதியில் மறையும் ;
வெற்றிகள் விரைவில் ஓடிவரும்."

என்று, அல்லல்படும் மாந்தரை ரக்ஷிக்க வேண்டிய இரக்கத்தால் தூண்டப் பட்டு, லோக மாதாவான பார்வதி தேவியும், லோக பிதாவான பரமேஸ்வரனும், மற்றும் பல பெரியோர்களும் திருவாய்மலர்ந்து அருளியுள் ளார்கள்.

இப்பாராயண வகைகளைச் சற்று ஆராய்வோம் :—

ஸ்ரீமத் ஸுந்தர காண்டத்தை, அவரவர்கள் தாம் கோரிய பலன்களை அடைவதற்காகப் பாராயணம் செய்வதும் உண்டு. இந்த பாராயணத் திற்குக் காம்ய (பலனை விரும்பிச் செய்யும்) பாராயணம் என்று பெயர். காம்ய பாராயணத்தில் "இத்தனை ஸர்க்கங்கள்தான் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். பகவானுக்கு இந்த நிவேதநம்தான் செய்யவேண்டும்" என்ற நியமங்கள் பல உண்டு. அந்த நியமங்கள் அல்லது முறைப்படி செய்தால்தான் பகவத்ப்ரீதி உண்டாகி, கோரிய பலன்கள் ஸித்திக்கும்.

(1) காம்யமாக ஸுந்தர காண்டத்தைப் பாராயணம் செய்வதற்கு 15க்கு மேற்பட்ட முறைகள் வாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த உமாஸம்ஹிதை யில் ஸ்ரீ பார்வதி தேவிக்கு ஸ்ரீ பரமசிவனால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(2) தவிர, ஸ்காந்தோப புராணத்தில் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாரா யணத்தைக் காம்யமாகச் செய்யும் வகையைக் கூறுமிடத்தில், ஸ்ரீ ஸுந்தர காண்ட ஸப்த ஸர்க்க பாராயணத்தைப்பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(3) ஆனால், வாழையடி வாழையாக ஸுந்தர காண்டத்தைக் காம் யார்த்தமாக மூன்று முறைகளில்தான் பாராயணம் செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அவை: (1) ஸப்த ஸர்க்க பாராயணம், (2) நவாஹ பாரா யணம், (3) 32 நாள் பாராயணம் என்பனவாகும். இவைகளை முதலில் கொடுத்து, பிறகு உமாஸம்ஹிதையிலும், ஸ்காந்தோப புராணத்திலும் சொல்லிய வெவ்வேறு முறைகளையும் கொடுத்திருக்கிறோம்.

(4) மூர்ச்சை, க்ஷயம், ஆஸ்த்மா, குஷ்டம் போன்ற தீராத வியாதிகள் தீருவதற்கும், டைபாய்டு, ஜன்னி முதலிய கொடூரமான ஜ்வரங்கள் நிவர்த்தி யாவதற்கும் ஸுந்தர காண்டத்தில் சில ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்து நிவர்த்தி செய்துகொள்ளலாம்.

(5) தவிர, சாதாரணமாக மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களும், தடங்கல்களும் நீங்கி கோரிய பலன்கள் கிட்டுவதற்கும், ஸுந்தர காண்டத்தில் குறிப்பிட்ட சில ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்யவேண்டுமென்பதும் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் இத்தகைய முறைகளை வகுத்துக் கூறியிருக்கும் உமாஸம்ஹிதை ஸ்காந்தோப புராண ஸ்லோகங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட முறை எந்தப் பிரமாண ஸ்லோகங்களின்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதும் அந்தந்த முறையின் அடியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆகையால் அன்பர்கள் அனைவரும் தம் கோரிக்கைகளுக்கியைந்த முறையை அனுசரித்துப் பாராயணம் செய்து, ஸ்ரீ ஸீதாராமனின் க்ருபையால் ஸகல சௌகரியங்களும் பெற்று இன்புறுவார்களாக!

முக்கிய கவனிப்பு

(1) எந்த முறையைப் பின்பற்றி ஸுந்தர காண்டத்தைப் பாராயணம் செய்தாலும், முடிவில் ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் செய்து ஸ்ரீராமபிரானுக்கு விசேஷ பூஜார்ச்சனை நிவேதனங்களை ஸமர்ப்பித்த பிறகே பாராயணம் பூர்த்தியானதாகும்.

(2) பொதுவாக எந்த முறையில் பாராயணம் செய்தாலும் பாராயணத்திற்கு முன்பும், பின்பும் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக நிவேதனப் பொருள் சொல்லாத முறைகளில் பொதுவாக, சர்க்கரை சேர்த்த காய்ச்சின பசும்பால், பழ தினுசுகள், தாம்பூலம் இவைகளை நிவேதனம் செய்யவும்.

(3) பாராயணம் முடியும் தினத்தில் தம் சக்திக்குத் தக்கவாறு ஸ்ரீராம பூஜை செய்து பிராம்மண போஜனம் செய்விப்பது நலம்.

—உமாஸம்ஹிதை, *125—127* ஶ்லோ.

லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகி²னோ ப⁴வந்து!

ஸ்ரீ ஸ்காந்தோபபுராணத்தில் சொல்லிய
ஸுந்தர காண்ட பாராயண க்ரமம்

த்ருதீயோத்⁴யாய:

நாரத³ உவாச —

தாத ப்ரீதோஸ்மி ஸஞ்ஜாதோ ராமாயண கதா² ஶ்ரவாத் |
இத: பரம் தாம் கா³ஸ்யாமி வீணுஹஸ்த: சரந் முஹு: || 1
மந்யே பூஜ்யதமம் லோகே வால்மீகிம் முநிபுங்க³வம் | 2
ஸ்ரீராமாயண வேத³ஸ்ய காம்யபாட²: கத²ம்வித⁴: |
லோகநாத² மம ப்³ரூஹி ஶுஶ்ருஷோ: ப்ரணதஸ்ய ச || 3

ப்³ரஹ்மோவாச —

த⁴ந்யோஸி நாரத³முநே வக்ஷ்யாமி ஶ்ருணு தே ஹிதம் |
ஸ்ரீராமாயண வேத³ஸ்ய காம்யபாட² விதி⁴க்ரமம் || 4
சதுர்வித⁴: காம்யபாட²: தத்தத் காலோசித: ஸ்ம்ருத: || 5

ஸப்தஸர்கி³ பாராயணக்ரம:

ஸ்ரீமத் ஸுந்த³ரகாண்ட³ஸ்ய ஸப்தஸர்க³ ப்ரபாட²நம் |
ஸர்வாபீ⁴ஷ்ட ப்ரத³ம் ப்ரோக்தம் அமராணு மபீஹிதம் || 6
ஶுபே⁴ தி³வஸ நக்ஷத்ரே ஸங்கல்ப்ய விதி⁴பூர்வகம் |
யதா² ஶக்தி ஸுவர்ணேந ரஜதேநாத² தாம்ரத: || 7
ராமஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்யாபி வைதே³ஹ்யாஶ்ச ஹநூமத: |
விதா⁴ய ப்ரதிமாஸ் தாஶ்ச ப்ரதிஷ்டா²ப்ய யதா²விதி⁴ ||
பூஜயேத்³ த³ர்ப⁴ புஞ்ஜே வா த்வரா சேத்³ ரகு⁴நந்த³நம் || 8
ஸஹஸ்ர நாமபி⁴ர் விஷ்ணோ ரப்⁴யர்சம்ஶ்ச தி³நே தி³நே |
படே²த் ஸுந்த³ரகாண்ட³ஸ்ய ஸப்தஸர்கீ³ விதா⁴நத: || 9

யதா[3] து ஸப்தம: ஸர்க[3]: காண்ட[3]ஸ்யாந்திம ஸர்க[3]க: |
ப[4]விஷ்யதி தத[3]ந்தம் து ஸப்தஸர்கா[3]ந் படேத்[3] வ்ரதீ || 10
அத[2] ஸ்ரீராமசந்த்[3]ரஸ்ய ஸர்க[3]ம் ராஜ்யாபி[4]ஷேசநே |
படி[2]த்வா பூஜயித்வா ச பட[2]நம் து ஸமாபயேத் || 11
ஸமாப்தி தி[3]வஸே குர்யாத் ப[3]ஹு ப்[3]ராஹ்மண போ[4]ஜநம் |
யத்[3] யத்[3] விசிந்திதம் சித்தே தத் ஸர்வம் து ஸமஸ்நுதே || 12

ஸ்ரீ வாயுபுராணத்தைச் சேர்ந்த உமாஸம்ஹிதையில் சொல்லிய ஸுந்தர காண்ட பாராயண க்ரமம்

உமோவாச —

காண்ட[3]ஸ்ய ஸுந்த[3]ராக்[2]யஸ்ய மாஹாத்ம்யம் து மஹேஸ்வர |
ஸ்ரோதுமிச்ச[2]மி தே வக்த்ராத் விஸ்தராச்ச விஸேஷத: || 1

ஸ்ரீமஹேஸ்வர உவாச —

ஸ்ரீமத் ஸுந்த[3]ரகாண்ட[3]ஸ்ய மாஹாத்ம்ய மதிகோ[3]பிதம் |
வக்ஷ்யாமி ஸ்ருணு தே ப்ரீத்யா ஸங்க்[3]ரஹேண கி[3]ரீந்த்[3]ரஜே || 2
விஸ்தராத் வக்துமீஸஸ்தத் ஸ ஏவ ரகு[4]நந்த[3]ந: |
யதா[2] ஸர்வேஷு தே[3]வேஷு ஸ்ரீராம: பரமோ மத: || 3
யதா[2] ஸர்வேஷு வ்ருக்ஷேஷு கல்பவ்ருக்ஷோ ஹ்யநுத்தம: |
யதா[2] ஸர்வேஷு ரத்நேஷு கௌஸ்துப[4]: ஸ்லாக்[4]யதே வர: || 4
ததா[2] ராமாயணே ஸ்ரீமாந் ஸுந்த[3]ர: காண்ட[3] உத்தம: |
பட[2]நாத் ஸ்ரவணாத் தஸ்ய ப[4]க்த்யா ப்ரவசநாத[3]பி || 5
ஸித்[3]த்[4]யந்தி ஸித்[3]த்[4]ய: ஸர்வா அநர்த[2]ஸ்ச விநஸ்யதி |
பூர்யந்தே ஸம்பத[3]: ஸர்வா: நஸ்யந்தி ஸகலா க[3]தா[3]: || 6
விஸேஷதோ மஹாரோக[3]பீ[4]தாநாம் பரமௌஷத[4]ம் |
யக்ஷ்மாபஸ்மார குஷ்ட[2]த்[3]யா அநிவார்யா மஹௌஷதை[4]: || 7
அமுஷ்ய பட[2]நாத[3]ஷ்டஷஷ்டி க்ருத்வோ விதா[4]நத: |
ப்ரணஸ்யந்தே ந ஸந்தே[3]ஹ: ஸ்ரீராம கருணாவஸாத் || 8

* * *

காண்ட[3]ம் ஸ்ரீ ஸுந்த[3]ராபி[4]க்[2]யம் படே[2]த்[3]வ்யக்[3]ரமாநஸ: |
ப்ராதர் முஹூர்தாத் பரத: ஸமாரப்[4]ய ப்ரஸந்நதீ[4]: || 81
ஸூர்யே க[3]தே வ்யோமமத்[4]யம் விரமேத் பாட[2]தோமுத: |
படே[2]த்[3]நுதி[3]நம் சாஷ்ட ஷஷ்டிக்ருத்வோ யதா[2] ப[4]வேத் || 82
அக[2]ண்ட[3]தீ[3]பம் ப்ரஜ்வால்ய க்[4]ருதவர்த்தி ஸமந்விதம் |
ஸ்ரோதாரம் கல்பயித்வா ச ப[4]க்தம் ஸ்ரீராம பாத[3]யோ: || 83
பூஜயேச்ச புநா ராமம் பாட[2]ந்தே (அ) பூபபாயஸை: |
ஸமாப்ய ப்ரத[2]மாவ்ருத்திம் விப்ராந் த்[3]வாத[3]ஸ பூஜயேத் || 84
அத[2] த்[3]விதீயாவ்ருத்யாதி[3] ஸமாப்தௌ ஸ்ரத்[3]த[4]யா த்[3]விஜாந் |
ஏகைகாதி[4]க ஸங்க்[2]யாகாந் போ[4]ஜயேந் மது[4] பாயஸை: || 85
அஷ்ட ஷஷ்டி தி[3]நை ரஷ்ட ஷஷ்டி ராவ்ருத்தயோ யதி[3] |
ஸ்ரீமத் ஸுந்த[3]ரகாண்ட[3]ஸ்ய ஸமாப்யேரந் தது[3]த்தமம் || 86
யதி[3] மாஸைஸ்சதுர்பி[4]ஸ்து ஸமாப்யேதாத[2] மத்[4]யமம் |
ஷட்[3]பி[4]ர் மாஸை: ஸமாப்யேத யதி[3]ஸ்யாத[3]த[4]மம் ஸ்ம்ருதம் || 87
உத்தமம் தத் ஸ்ம்ருதம் யத் து யஜமாந: ஸ்வயம் படே[2]த் |
விப்ரத்[3]வாரா மத்[4]யமம் ஸ்யாத் படே[2]யுர் ப[3]ஹவோ யதி[3] || 88
அத[4]மம் தத் து ஸம்ப்ரோக்தம் பாட[2]ஸ்ய க்ரம ஈரித: |
அஷ்ட ஷஷ்டி தமாவ்ருத்தௌ ஸமாப்தாயாம் யதா[2]க்ரமம் || 89

படி2த்வா யுத்3த4 காண்ட3ஞ்ச பஞ்சபி4 : ஷட்3பி4ரேவ வா |
தி3நை : பட்டாபி4ஷேகாக்2யம் ராமஸ்யோத்ஸவ மாசரேத் || 90

அஷ்டஷஷ்டி தமாவ்ருத்தௌ ஆரப்3தா4யாம் யதா2க்ரமம் |
ஆயுத்3த4 காண்ட3ஸம்பூர்த்தி ஸாயங்காலே தி3நே தி3நே || 91

பூர்வாஹ்ண படி2தாந் ஸர்கா3ந் ப4க்திபூர்வம் ப்ரவாசயேத் |
வக்தாரம் கல்பயித்வாத2 ஸர்வ ஶாஸ்த்ரார்த2 பாரக3ம் || 92

ஶ்ரீராம ப4க்திநிரதம் பூஜயித்வா த்3விஜோத்தமம் |
ஶ்ருணுயாத்3 ராமசரிதஸ்யார்த2ாந் ரஸ்யா நநுத்தமாந் || 93

ஏவமஸ்மிந் வ்ரதே சீர்ணே ப்ரஸீத3தி ரகூ4த்தம : |
அஶ்விப்4யாமபி யே ரோகா3 : அஸாத்4யா : ஸ்யுர் நிவாரணே || 94

தே ஸத்3யோ நாஶமேஷ்யந்தி தீ3ர்க4மாயுஶ்ச விந்த3தே |
விரோத4 : புத்ர மித்ராத்3யை ராநுகூல்யேந ஶாம்யதி || 95

குடும்ப3கலஹோ ஜீர்யத்யபம்ருத்யுஶ்ச நஶ்யதி |
ரிணபா3தா4ப்ரஶாம்யேச் ச ஶத்ருணுஞ்ச ஜயோ ப4வேத் || 96

ப3ஹுநா கிமிஹோக்தேந ஸர்வா : ஸித்3த்4யந்தி ஸித்3த்4ய : |
வ்ரதமேதச் சாஷ்ட ஷஷ்டி க்ருத்வோ யஸ்த்வாசரிஷ்யதி || 97

ப4வேயுர் வஶகா3ஸ் தஸ்ய அணிமாத்3யஷ்ட ஸித்3த்4ய : |
வைராக்3யவாந் வ்ரதமித3ம் ப4க்த்யா யத்3யாசரிஷ்யதி || 98

தம் ஸுக்3ரீவமிவ ப்ரீத்யா ராக4வ : ஸம்லபிஷ்யதி | 99

ஏவம் வ்ரதேந சீர்ணேந வந்த்4யா ப3ஹ்வ்யோபி யோஷித : |
புத்ர பூர்ணோத்ஸங்க3தலா ஜாதா ராம ப்ரஸாத3த : || 107

தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந தரித்3ரேணுபி தே3ஹிநா |
யதா2ஶக்தி வ்யயம் க்ருத்வா கார்யமேதத்3 வ்ரதம் மஹத் || 108

கிமுக்தேநேஹ ப3ஹுநா வ்ரதமேதத் கலௌ நருணும் |
அர்பணே ஸர்வகாமாநாம் கல்பவ்ருக்ஷாயதே த்4ருவம் || 111

* * *

புநர்வக்ஷ்யாமி கி3ரிஜே ஶ்ருணு த்வ மவதா4நத : |
ஏவம்கர்து மஶக்தாநாம் விதா4நாநி ப3ஹூநி ச || 112

ஸந்தி தாந்யத்3ய வக்ஷ்யாமி லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா |
படேத்3 த்3வாத்ரிம்ஶ தா3வ்ருத்தி காண்ட3ம் ஶ்ரீஸுந்த3ராபி4த4ம் || 113

சூடா3மணி ப்ரதா3நாந்தம் ப்ரத2மே தி3வஸே படேத் |
காண்ட3 ஸம்பூர்தி பர்யந்தம் த்3விதீயே தி3வஸே படே2த் || 114

ஏவம் த்3வாத்ரிம்ஶ தா3வ்ருத்தி சதுஷ் ஷஷ்ட்யா தி3நை : படே2த் |

* * *

சதுர்விம்ஶதி க்ருத்வோ வா த்3வாஸப்ததி தி3நை : படே2த் || 115

ஸீதாத3ர்ஶந ஸர்கா3ந்தம் ப்ரத2மே தி3வஸே படே2த் |
த்3விதீயே ஶோக வநிகா ப4ங்கா3ந்தம் ப்ரயத : படே2த் || 116

த்ருதீயே தி3வஸே காண்ட3ம் படி2த்வா பூரயேத் ஸுதீ4 : |
ஏவம் த்3வாஸப்ததி தி3நை : வ்ரதமேதத் ஸமாபயேத் || 117

* * *

அஷ்டா சத்வாரிம்ஶத3ஹ்நா த்3வாத3ஶாவ்ருத்தி வா படே2த் |
ஸீதா த3ர்ஶந ஸர்கா3ந்தம் ப்ரத2மே தி3வஸே படே2த் || 118

ஶோவதீர்யேதி ஸர்கா3த் ப்ராக் த்3விதீயே விரமேத்3 தி3நே |
ஹநூம துபதே3ஶாந்தம் ராவணுய த்ருதீயகே || 119

ஶேஷம் சதுர்தே2 காண்ட3ஸ்ய தி3வஸே ஸம்படே2த் ஸுதீ4 : |
அஷ்டா சத்வாரிம்ஶதைவம் திநைர் வ்ரதமித3ம் சரேத் || 120

ஸப்தக்ருத்வோத²வா காண்ட³ மஷ்டஷஷ்ட்²யா தி³நை: படே²த்|
தி³நே தி³நே படே²த் ஸர்கா³ந் ஸப்தைவ விதி⁴ பூர்வகம் || 121
அஷ்ட ஷஷ்டிதமே காண்ட³ம் பூர்ணம் ஸ்யாத் ஸப்த ஸர்க³த:|

* * *

சதுராவ்ருத்தி வா பாட்²யம் அஷ்டாவிம்ஶதி வாஸரை: || 122
ப்ரத்யஹம் படி² தவ்யா: ஸ்யு: த³ஶ ஸர்கா³ விதா⁴நத:|
அஷ்டவிம்ஶே தி³நே காண்ட³ம் பூரயேத் ஶிஷ்டஸர்க³த: || 123

* * *

அத²வா து த்³விராவ்ருத்தி படே²த் காண்ட³ம் ப்ரயத்நத:|
தி³நைஶ்ச ஸப்த த³ஶபி⁴: ப்ரத்யஹம் சாஷ்டஸர்க³த: || 124

* * *

ஏஷு கல்பேஷு ஸர்வேஷு ஸமாப்தி தி³வஸே ப்ரபே⁴:|
ராஜ்ய பட்டாபி⁴ஷேகாக்²யம் படே²த் ஸர்க³ம் ப்ரயத்நத: || 125
யதா² விப⁴வ மர்யாத³ம் காரயே து³த்ஸவம் ததா²|
ப்ரத்யஹம் பட²நாத் பூர்வம் பரம் ச விநிவேத³யேத் || 126
பய: ஶர்கரம் தப்தம் தாம்பூ³லம் ச ப²லாநிச|
போ⁴ஜ்யா விப்ரா யதா²ஶக்தி ஸமாப்தௌ த்³விகு³ணம் ப⁴வேத் || 127

* * *

ஸர்வதா² யஸ்த்வஶக்த: ஸ்யாத் ஏஷு கல்பேஷு பூ⁴ஸுர:|
ஸக்ருத் ஸுந்த³ரகாண்ட³ம் து படே²த் ப்ரயத மாநஸ: || 128
ஏகாஹ்நா ய: படே²த் ப்ராத: ஸமாரப்⁴யா பராஹ்ணத:|
ப்ராக்³கே³வ பூரயேத் காண்ட³ம் அவ்யக்³ர பத³முச்சகை: || 129
தஸ்ய புண்யப²லம் வக்தும் நைவ ஶேஷோபி ஶக்நுயாத்|

* * *

தத்ரா ப்யஶக்தோ த்³விதி³நம் படே²த் காங்க்ஷித ஸித்³த⁴யே || 130
அங்கு³லீயக தா³நாத் ப்ராக் ஆத்³யேஹநி விராமயேத்|
ஸமாபயேத் த்³வீதீயேஹ்நி ப²லம் தஸ்யாப்யநந்தகம் || 131

* * *

அத² வாத்³யே து தி³வஸே படே² த³ாஸ்வப்ந த³ர்ஶநம்|
த்³விதீயே ஶோகவநிகா ப⁴ங்கா³த் ப்ராக் விரமேத் ஸுதீ⁴ ||: 132
த்ருதீயே பூரயேத் காண்ட³ம் விதி⁴ரேஷ ஹ்யநுத்தம:|
ஏவம் த்ரிஷு தி³நேஷ்வேவ் மஹத் பாராயணே ப²லம் || 133

* * *

அத²வாத்³யே ஹநுமதா ஸீதா த³ர்ஶநத: படே²த்|
த்³விதீயே த்ரிஜடா ஸ்வப்ந கத²நாந்தம் படே²த் தி³நே || 134
சூடா³மணி ப்ரதா³நாந்தம் த்ருதீயே தி³வஸே படே²த்|
லங்கா தா³ஹாந்தமேவ ஸ்யாத் சதுர்தே² பட²நம் தி³நே || 135
பஞ்சமே பூரயேத் காண்ட³ம் இதி பஞ்சதி³நைர் விதி⁴:|

* * *

படே²த்³ வா ப்ரத்யஹம் ஸர்கா³ந் ஸமாரப்⁴ய ப்⁴ருகே³ார் தி³நே || 136
நவைவ புநராவ்ருத்தே ப்⁴ருகோ³ர் வாரே வஶேஷிதாந்|
பஞ்ச ஸர்கா³ந் படி²த்வைவ படே²த் பட்டாபி⁴ஷேசநம் || 137

* * *

ஏவ மஷ்டதி³நை ரேஷ விதி⁴ : ஶ்ரீகாமிநாம் வர : |

* * *

ப்ரத²மே பஞ்ச பாட்²யா : ஸ்யு : த்³விதீயே ஸர்க³கா த³ஶ || 138

த்³ருதீயே பஞ்ச ஷட் துர்யே ஸப்த ஸர்க³ாஸ்து பஞ்சமே |
ஷஷ்டே² து ஸப்த ஸர்க³ா : ஸ்யு : ஸப்தமே த்³வாத³ஶைவ து || 139

அஷ்டமேஷ்ட தி³ நே பாட்²யா : நவமே சாஷ்ட ஸர்க³கா : |
விதி⁴ரேஷ மஹாந் ப்ரோக்தோ நவபி⁴ர் தி³வஸை : க்ருத : || 140

நிவேத³யேத் ஶர்கராந்நம் க்⁴ருதாக்தம் ப்ரத²மே தி³நே |
அபூபாந் பாயஸம் சாபி த்³விதீயே விநிவேத³யேத் || 141

த்ருதீயே து திலாந்நம் ஸ்யாத் சதுர்தே² ஶஷ்குலீ த்³வயம் |
த³த்⁴யந்நம் பஞ்சமே த³த்³யாத் ஷஷ்டே² த³த்³யாத்து மோத³காந் || 142

நாநாவித⁴ ப²லாந்யேவ த³த்³யாத் க⁴ஸ்ரேது ஸப்தமே |
ஸூபாந்ந மஷ்டமே த³த்³யாத் நவமே ஸஶிதம் பய : || 143

அஸ்மிந் வ்ரதே ப்ரவசநம் க்ருதம் சேது³த்தமோத்தமம் |

* * *

வ்ரத மந்யத் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஶ்ருணு பார்வதி காமத³ம் || 144

தி³நே தி³நே து ஷட்ஸர்கா³ : தி³நைகாத³ஶகம் படே²த் |
த்³வாத³ஶே ஶிஷ்ட ஸர்கௌ³ த்³வௌ படி²த்வா ப⁴க்தி பூர்வகம் || 145

விபீ⁴ஷணாப⁴யகரம் தத : ஸர்க³த்³வயம் படே²த் |
ராவணே : கும்ப⁴கர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதா⁴ஶ்ரயம் || 146

தத : ஸர்க³த்ரயம் பாட்²யம் ததோ ராமாபி⁴ஷேசநம் |
தி³நைரேவம் த்³வாத³ஶபி⁴ : வ்ரதமேத த³நுத்தமம் || 147

ஆசரந் நர்சயேத்³ ராமம் நாம்நாம் ஸாஹஸ்ரதோ ந்வஹம் |
ராத்ரௌ து ப்ரத²மே யாமே க்ருதம் ப்ரவசநம் யதி³ || 148

மஹாப²லம் வ்ரதமித³ம் ஹ்யநுமந்யேத ராக⁴வ : |

* * *

ப்ரத்யஹம் த்³வௌ படே²த் ஸர்கௌ³ த்³வாவிம்ஶத்யா து வாஸரை : || 149

த்ரயோவிம்ஶே பஞ்சஸர்கா³ந் சதுர்விம்ஶே து த்ரீந் படே²த் |
பஞ்சவிம்ஶே து ஷட் பாட்²யா : ஷட்³விம்ஶே த்ரய ஏவ ச || 150

ஸப்தவிம்ஶே து சத்வார : ப்ராப்தேஷ்டா விம்ஶகே தி³நே
அவஶிஷ்டாந் படி²த்வா த்ரீந் த³ஶாநந வத⁴ம் தத : || 151

பட்டாபி⁴ஷேகம் குர்யாத் து யதா²விப⁴வ விஸ்தரம் |

* * *

ஏஷு ஸர்வேஷு கல்பேஷு யத்³யுக்தோ யதா²ஸுக²ம் || 152

படி²த்வா ரசயேத்³ ராமபட்டாபி⁴ஷவ முத்ஸவம் |
முமுக்ஷுர் ப⁴வ பாதோ³தி⁴ம் தரிதும் யதி³ வாஞ்ச²தி || 153
படே²த் து ப்ரத²மம் ஸர்க³ம் ப்ராதரேவ ருதுத்ரயம் |

* * *

பூ⁴த வேதாள கூஶ்மாண்ட³ பிஶாசாதி³ க்³ரஹை : க்ருதாம் || 154

பீடா³மபாநுத³ந் லங்காவிஜயம் ஸர்க³ மாபடே²த் |
பு³த்³தி⁴மாந்த்³ய மபாகர்தும் ஹநுமச் சிந்தநம் படே²த் || 155

பாரத³ாரிகதா தோ³ஷஶாந்தயே ஹநுமத் க்ருதம் |
ராவணாந்த : புரே ஸீதாந்வேஷணம் ப்ரயத : படே²த் || 156

ஸீதா த³ர்ஶநஸர்க³ம் து வாயுபுத்ரேண ய : படே²த் |
குபே³ர இவ நித்யஶ்ரீர் பூ⁴த்வா மோதே³த பூ⁴தலே || 157

படே2த் து த்ரிஜடாஸ்வப்நம் து3ஸ்ஸ்வப்நாபந் நிவ்ருத்தயே |
ஸத்வாபி4வ்ருத்3தி4 காமஸ்து ஸீதாயா ராவணஸ்ய ச || 158

படே2த் ஸர்க3த்3வயம் வாத3ம் பா4ரம் ந்யஸ்ய ரகூ4த்தமே |
விஸ்லிஷ்ட ப3ந்து4பி4 : ஸார்த4ம் புந : ஸம்யோக3 மிச்ச2தா || 159

ஸீதா ஹநுமதோ : ஸர்க3ா : பாட்2யா : ஸம்வாத3காத்மகா : |
அங்கு3லீயார்பணம் ஸர்க3ம் படே2தா3பத் ப்ரஶாந்தயே || 160

மத்யாமத்யா ச ராமஸ்ய க்ருதாநாம் விவிதா4க3ஸாம் |
ப்ரஶாந்தயே படே2த் ஸர்க3ம் காகாநுக்3ரஹ காரகம் || 161

ஆநந்த3ரூப ப்3ரஹ்மத்வ ப்ரேப்ஸுதா யதி3 சேந் ந்ருணும் |
சூட3ாமணி ப்ரதா3நாக்2ய : பாட்2ய : ஸர்கே3ா ஹநூமதே || 162

ஶத்ருணும் ஜயகாமஸ்து ரக்ஷஸாம் ஹநுமத் க்ருதம் |
நித4நம் கிங்கராதீ3நாம் ப்ரயத : ப்ரபடே2த் ப்ரகே3 || 163

த4ர்மாபி4 வ்ருத்3தி4 காமஸ்து ராவணுய ஹநூமதா |
ஸந்தே3ஶ கத2நம் த4ர்ம்யம் படே2யுர் ப4க்தி பூர்வகம் || 164

க்3ருஹாராமாதி3 வ்ருத்3த்4யர்த2ம் லங்காதா3ஹம் படே2த்3 யத : |
படே2ந் மது4வந த்4வம்ஸம் வாநரை : க்ருதமாத3ராத் || 165

க்ஷுத் பிபாஸாதிகே3ா ப்3ரஹ்ம லோகே ஶாந்த : ஸுக2ம் வஸேத் |
ராமாய ஹநுமத் ப்ரோக்தம் ஸீதா ஸந்தே3ஶ மாத்3ருத : || 166

பட2ந் நாமரணம் பு4க்திமுக்தீ ராமாத் ப்ரபத்3யதே |
அஶோகவநிகாப4ங்க3ம் படி2த்வா சிந்திதார்த2 ப4ாக் || 167

ஸீதாவர்ணந ஸர்கே3ண படி2தே ந விராகி3ண : |
ஜ்ஞாநம் ப்3ரஹ்மேதி நிகி2லம் பீ3ப4த்ஸா ச ப4வே ப4வேத் || 168

கிம் ப3ஹூக்தேந கி3ரிஜே யாம் ஸித்3தி4ம் பட2நாந் நர : |
ஸ்ரீமத் ஸுந்த3ரகாண்டஸ்ய ந லபே4த ந ஸாஸ்தி ஹி || 169

புத்ரார்தீ2 லப4தே புத்ரம் ஸப்தக்ருத்வ : ப்ரபாட2நாத் |
லபே4த நிதி4மவ்யக்3ர : ஸக்ருத3ஷ்ட தி3நை : பட2ந் || 170

ஸக்ருந்நவ தி3நை : பாட2ாத் கந்யேயாத் ஸத்3ருஶம் வரம் |
உக்தைரேபி4 : ஸர்வகல்பை : ராமப்ரீதி ரநல்பிகா || 171

மோக்ஷாந்த ஸித்3தி4த3ா ஜாதா கிம் ந குர்யாத் ஸுக2ம் பு4வி |
ஸக்ருதே3கதி3நே பாட2 : தாரயேத் து மஹாபத3 : || 172

யம் யம் காமம் ஹ்ருதா3சிந்த்ய பாட2வ்ரத முபாசரேத் |
தம் தம் ஹஸ்தஸ்தி2 தமிவ க3ணயேத் வ்ரதவாந் புமாந் || 173

ஸர்வே ரோக3ா : ப்ரஶாம்யந்தி நஸ்யேத் ஸகல து3ஷ்க்ருதம் |
பூர்வம் பஶ்சாச் ச பட2நாத் நைவேத்3யம் ந கரோதி ய : || 174

தஸ்ய ஸித்3தி4ம் ஜாயமாநாம் ப்ரதிப3த்4நாதி மாருதி : |
ஸ்த்ரிய : ஶூத்3ராஶ்ச ஶ்ருணுயு : பாட2யித்வா த்3விஜர்ஷபை4 : || 175

ஸர்வேஷ்வேதேஷு கல்பேஷு ராமம் ஸீதாம் ச மாருதிம் |
நாம்நாம் ஸஹஸ்ரதோ ப்ய4ர்சேத் உத்தமம் ஸ்யாத் தத3ா வ்ரதம் || 176

அஶக்தோஷ்டோத்தர ஶதேநார்சயேத் தத் து மத்4யமம் |
க3வ்யம் க்ஷீரம் ஶர்கராட்4யம் ஸுதப்தம் ச ஸுகே2ாஷ்ணகம் || 177

நிவேத3யேத் ராக4வாய ஸர்வ ப்ரதிநிதி4ஸ் த்விதம்3 |
பத்3மாநி துலஸீ பத்ராண்யுத்தமாநி ப்ரபூஜநே || 178

* * *

அஶக்த : ப்ரதிமா க்லுப்தௌ யந்த்ரஸ்யாபி யதி3 த்3விஜ : | 185

ஸ்ரீமத்^{3}ராமாயண க்^{3}ரந்தே^{2} பூஜயேத்^{3} ரகு^{4}ஸத்தமம் ||
தத்ர ஸந்நிஹிதோ நித்யம் ராம: ஸபரிவாரக: |
வ்ரதகாலே ப்^{3}ரஹ்ம சர்ய வ்ரதவாந் வ்ரதவாந் ப^{4}வேத் || 186

ஸ்நாதா: ஶு^{3}த்^{3}த^4 ஸமாசாரா அஶு^{3}த்^{3}தை^{4}: ஸங்க^{3}வர்ஜிதா: |
ப^{4}வேயுர் யஜமாநஸ்ச வக்தா ஸ்ரோதார ஏவ ச || 187

ஏதத்^{3} கு^{3}ஹ்யம் மயா ப்ரோக்தம் ரஹஸ்யம் கி^{3}ரிநந்தி^{3}நி |
ப்ரப்^{3}ரூயாத் ஸநகாதி^{3}ப்^{4}ய: நந்த்^{3}யயம் த்^{3}வாபராந்தகே || 188

தே நாரத^3ாய ஸோவந்யாம் ஸர்வம் விஸ்தாரயிஷ்யதி |
யஸ்த்வித^{3}ம் தே மயா ப்ரோக்தம் க்ரமம் பாராயணஸ்ய ச || 189

ஸ்ரீமத் ஸுந்த^{3}ரகாண்ட^{3}ஸ்ய படே^{2}த்^{3}வா ஸ்ருணுயாச்ச வா |
ஸ ராமே ப^{4}க்திமாந் பூ^{4}த்வா ஸர்வாம் ஸித்^{3}தி^{4}ம் நிக^{3}ச்ச^{2}தி || 190

இதி உமாஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்ட பாராயணக்ரம: ஸம்பூர்ண: (1)

வழக்கத்திலுள்ள மூன்று பாராயண முறைகள்

---

1. ஸகல கோரிக்கைகளும் நிறைவேற

68 நாட்களில் ஸப்தஸர்க பாராயண முறை

இம்முறையில் ஒவ்வொரு நாளும் ஏழு ஸர்க்கங்கள் வீதம் மிச்சமில்லாமல் பாராயணம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் மிச்சமில்லாமல் தினம் ஏழு ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்வதற்கு 68 ஸர்க்கங்களுள்ள ஸுந்தர காண்டத்தை ஏழு தரம் பாராயணம் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையும், ஒவ்வொரு நாளும் எந்த ஸர்க்கம் தொடங்கி எந்த ஸர்க்கம் வரை முடிக்கவேண்டுமென்பதைக் கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காண்க :—

தடவை	1-ம் நாள்	2-ம் நாள்	3-ம் நாள்	4-ம் நாள	5-ம் நாள்	6-ம் நாள்	7-ம் நாள்	8-ம் நாள்	9-ம் நாள்	10-ம் நாள்
1-ஆம் ...	1- 7	8-14	15-21	22-28	29-35	36-42	43-49	50-56	57-63	64-68, 1-2
2-ஆம் ...	3- 9	10-16	17:23	24-30	31-37	38-44	45-51	52-58	59-65	66-68, 1.4
3-ஆம் ...	5-11	12-18	19-25	26-32	33-39	40-46	47-53	54-60	61-67	68,-1-6
4-ஆம் ...	7-13	14-20	21-27	28-34	35-41	42-48	49-55	56-62	63-68 1	2-8
5-ஆம் ...	9-15	16-22	23-29	30-36	37-43	44-50	51-57	58-64	65-68 1-3	4-10
6-ஆம் ...	11-17	18-24	25-31	32-38	39-45	46-52	53-59	60-66	67-68 1-5	6-12
7-ஆம் ...	13-19	20-26	27-33	34-40	41-47	48-54	55-61	62-68	*	*

— *ஸ்காந்தோப புராணம் 3 ஸ. 6—12 ஸ்லோ.*

— *உமாஸம்ஹிதை (ஸுந்தர காண்ட பாராயண க்ரமம்) 121, 122 ஸ்லோ.*

2. கல்யாணமாகாதவர்களுக்குக் கல்யாணம் நடக்க

9 நாட்களில் நவாஹ பாராயண முறை (நவராத்திரிகளிலும் செய்யலாம்)

நாள்	ஸர்க்கம்		நிவேதனப் பொருள்	விசேஷாம்சம்
	இருந்து	முடிய		
முதல் நாள் ...	1	5	நெய் சேர்த்த சர்க்கரைப் பொங்கல்	இந்த நவாஹ முறையில் ஒன்பது நாட்களிலும் கதாப் ப்ரவசனம் செய்வித்துக் கேட்டால் மிகவும் உத்தமமானது.
2-ஆம் நாள் ...	6	15	அப்பம், பாயஸம்	
3-ஆம் நாள் ...	16	20	திலான்னம் (எள் சாதம்)	
4-ஆம் நாள் ...	21	26	இரண்டு தேன் குழல்கள்	
5-ஆம் நாள் ...	27	33	தத்யோதனம்	
6-ஆம் நாள் ...	34	40	கொழுக்கட்டை	
7-ஆம் நாள் ...	41	52	பலவிதமான பழங்கள்	
8-ஆம் நாள் ...	53	60	வெண் பொங்கல்	
9-ஆம் நாள் ...	61	68	சர்க்கரை சேர்த்த பசும் பால்	

— உமாஸம்ஹிதை 131—143 ஶ்லோ.

* * *

3. ஸகல காரியங்களிலும் ஜெயம் பெற

32 நாட்களில் இரண்டு தடவை பாராயண முறை. இம்முறையில்.

ராக^{4}வோ விஜயம் த^{3}த்^{3}யாத் மம ஸீதாபதி: ப்ரபு^{4}: |
ராக^{4}வஸ்ய பத^{3}த்^{3}வந்த்^{3}வம் த^{3}த்^{3}யாத^{3}மித வைப^{4}வம் ||

என்னும் ஶ்லோகத்திலுள்ள எழுத்துக்களால் பிரதி தினமும் பாராயணம் செய்யவேண்டிய ஸர்க்கங்கள் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் :—

க	ட	ப	ய	இவை	1	ச	த^{1}	ஷ	இவை	6
க^{2}	ட^{2}	ப^{2}	ர	,,	2	ச^{2}	த^{2}	ஸ	,,	7
க^{3}	ட^{3}	ப^{3}	ல	,,	3	ஜ	த^{3}	ஹ	,,	8
க^{4}	ட^{4}	ப^{4}	வ	,,	4	ஜ^{4}	த^{4}	ள	,,	9
ங	ண	ம	ஶ	,,	5					

இம்மாதிரி, எழுத்துக்கள் எண்களைக் குறிக்கும். அதன் பிரகாரம் மேற்கண்ட ஶ்லோகத்தின்படி பிரதி தினமும் பாராயணம் செய்யவேண்டிய ஸர்க்கங்களைக் கீழ்க்கண்ட கட்டத்தில் காண்க :—

1-ம் நாள்	2-ம் நாள்	3-ம் நாள்	4-ம் நாள்	5-ம் நாள்	6-ம் நாள்	7-ம் நாள்	8-ம் நாள்	
ரா 2	க^{4} 4	வோ 4	வி 4	ஜ 8	யம் 1	த^{3}த்^{3} 8	யாத் 1	16 நாட்கள், முதல் தடவை
ம 5	ம 5	ஸீ 7	நா 6	ப 1	தி: 6	ப்ர 2	பு^{4}: 4	
ரா 2	க^{4} 4	வஸ் 4	ய 1	ப 1	ந^{3} 8	த்^{3}வந் 4	த்^{3}வம் 4	16 நாட்கள், 2-ஆம் தடவை
த^{3}த்^{3} 8	யா 1	த^{3} 8	மி 5	த 6	வை 4	ப^{4} 4	வம் 4	

குறிப்பு: இந்தப் பிரமாண ஶ்லோகம் எங்குள்ளதென்று தெரியவில்லை. யாருக்காவது தெரிந்து பதிப்பகத்தாருக்கு எழுதினால் அடுத்த பதிப்பில் சேர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

ஒரே தடவை பாராயணம்

(1) ஒரே நாளில் பாராயண முறை

காலையில் ஆரம்பித்து அபராஹ்ணத்திற்குள் (பகல் சுமார் 1 மணிக்குள்) முடித்துவிடவேண்டும்.

—உமாஸம்ஹிதை 129 ஶ்லோ.

* * *

(2) 2 நாட்களில் பாராயண முறை

முதல் நாள் : அங்குளீயப்ரதானம் (36-வது ஸர்க்கம்) முடிய.
இரண்டாம் நாள் : கடைசி வரை.

—உமாஸம்ஹிதை 130—131 ஶ்லோ.

* * *

(3) 3 நாட்களில் பாராயண முறை

முதல் நாள் : திரிஜடை ஸ்வப்பனம் (27-வது ஸர்க்கம்) முடிய
இரண்டாம் நாள் : ஹநுமத் ப்ரேஷணம் (40-வது ஸர்க்கம்) முடிய.
மூன்றும் நாள் : கடைசி வரை.

—உமாஸம்ஹிதை 132—133 ஶ்லோ.

* * *

(4) 5 நாட்களில் பாராயண முறை

முதல் நாள் : ஸீதா தரிசனம் (15-வது ஸர்க்கம்) முடிய.
இரண்டாம் நாள் : திரிஜடை சொப்பனம் (27-வது ஸர்க்கம்) முடிய.
மூன்றும் நாள் : சூடாமணி ப்ரதானம் (40-வது ஸர்க்கம்) முடிய.
நான்காம் நாள் : லங்கா தகனம் (54-வது ஸர்க்கம்) முடிய.
ஐந்தாம் நாள் : 68-வது (கடைசி) ஸர்க்கம் முடிய.

—உமாஸம்ஹிதை 134—136 ஶ்லோ

* * *

ஐசுவரியம் மேன்மேலும் பெருகுவதற்கு

(5) 8 நாட்களில் (வெள்ளிக்கிழமை முதல் வெள்ளிக்கிழமை வரை) பாராயண முறை

ஒரு வெள்ளிக்கிழமையன்று ஆரம்பித்து மற்றொரு வெள்ளிக்கிழமை வரை பாராயணம் செய்யவேண்டும். 7 நாட்கள் வரை 9 ஸர்க்கங்கள் வீதம் பாராயணம் செய்யவேண்டும். 8-வது நாளன்று ஸுந்தர காண்டத்தில் மீதியுள்ள 5 ஸர்க்கங்களையும் ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தையும் பாராயணம் செய்து முடிக்கவேண்டும்.

இம்முறையைக் கீழ்க்கண்ட கட்டத்தில் காண்க :—

கிழமைகள்	வெள்ளி	சனி	ஞாயிறு	திங்கள்	செவ்வாய்	புதன்	வியாழன்	வெள்ளி
ஸர்க்கம் முதல் ஸர்க்கம் வரை	1—9	10—18	19—27	28—36	37—45	46—54	55—63	64—68 பட்டாபிஷேக (பு. 131-வது) ஸர்க்கம்

—உமாஸம்ஹிதை *136—137 ஸ்லோ.*

* * *

(6) 12 நாட்களில் பாராயண முறை

நாட்கள்	முதல் நாள்	2-ம் நாள்	3-ம் நாள்	4-ம் நாள்	5-ம் நாள்	6-ம் நாள்	7-ம் நாள்	8-ம் நாள்	9-ம் நாள்	10-ம் நாள்	11-ம் நாள்	12-ம் நாள்
ஸர்க்கத்திலிருந்து ஸர்க்கம் வரை	1-6	7-12	13-18	19-24	25-30	31-36	37-42	43-48	49-54	55-60	61-66	67—68 பு. 18, 19, 91, 67, 111 131.

குறிப்பு : இம்முறையில் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு ஸஹஸ்ரநாமார்ச்சனை செய்யவேண்டும். இரவின் முதல் ஜாமத்தில் கதா ப்ரவசனம் செய்தல் ஸ்ரீராமருக்குப் ப்ரீதிகரமானது.

—உமாஸம்ஹிதை *144—148 ஸ்லோ.*

* * *

(7) 28 நாட்களில் பாராயண முறை

இம்முறையில் முதல் 22 நாட்கள் வரையில் நாள் ஒன்றுக்கு 2 ஸர்க்கங்கள் வீதம் 44-வது ஸர்க்கம் முடிய பாராயணம் செய்யவேண்டும். 23-வது நாள் முதல் 28-வது நாள் வரையில் பாராயணம் செய்யவேண்டிய ஸர்க்கங்களின் விவரங்களைக் கீழே காண்க :

நாள்	1 முதல் 22 நாள் வரை	23-ம் நாள்	24-ம் நாள்	25-ம் நாள்	26-ம் நாள்	27-ம் நாள்	28-ம் நாள்
ஸர்க்கம் முதல் ஸர்க்கம் வரை	நாள் ஒன்றுக்கு 2 ஸர்க்கங்கள் வீதம் 44-வது ஸர்க்கம் வரை	45—49	50—52	53—58	59—61	62—65	66—68 பு. 111, 131.

—உமாஸம்ஹிதை *149—151 ஸ்லோ.*

* * *

பல தடவை பாராயணம்

(8) 17 நாட்களில், இரண்டு தடவை பாராயணம் செய்யும் முறை

நாள் ஒன்றுக்கு 8 ஸர்க்கங்கள் வீதம் 68 ஸர்க்கங்களுள்ள ஸுந்தர காண்டத்தை இரு முறை பாராயணம் செய்து (68+68=136÷8=) 17 நாட்களில் முடிக்கவேண்டும்.

— உமாஸம்ஹிதை 124 ஸ்லோ.

(9) 28 நாட்களில், நான்கு தடவை பாராயணம் செய்யும் முறை

இம்முறையில் நாள் ஒன்றுக்கு 10 ஸர்க்கங்கள் வீதம் 27 நாட்கள் பாராயணம் செய்து, 28-வது நாள் மிச்சமுள்ள இரண்டு ஸர்க்கங்களுடன் பாராயணத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும் :

தடவை	முதல் நாள்	2-ம் நாள்	3-ம் நாள்	4-ம் நாள்	5-ம் நாள்	6-ம் நாள்	7-ம் நாள்
முதல்	1—10	11—20	21—30	31—40	41—50	51—60	61—68, 1—2
2-ம்	3—12	13—22	23—32	33—42	43—52	53—62	63—68, 1—4
3-ம்	5—14	15—24	25—34	35—44	45—54	55—64	65—68, 1—6
4-ம்	7—16	17—26	27—36	37—46	47—56	57—66	67—68

— உமாஸம்ஹிதை 122—123 ஸ்லோ.

* * *

(10) 48 நாட்களில், 12 தடவை பாராயணம் செய்யும் முறை

இம்முறையில் ஒவ்வொரு தடவையும் பாராயணம் செய்ய நான்கு நாட்களாகும். அம்மாதிரி 12 தடவை (48 நாட்களில்) பாராயணம் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையும் நான்கு நாட்களில் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய ஸர்க்கங்களைக் கீழே காண்க :

நாள்	முதல் நாள்	இரண்டாம் நாள்	மூன்றும் நாள்	நான்கம் நாள்
ஸர்க்கத்திலிருந்து ஸர்க்கம் வரை	1—15	16—32	33—51	52—68

— உமாஸம்ஹிதை 118—120 ஸ்லோ.

* * *

(11) 72 நாட்களில், 24 தடவை பாராயணம் செய்யும் முறை

முதல் நாள் : *ஸீதா தரிசனம் (15-வது ஸர்க்கம்) முடிய.*

இரண்டாம் நாள் : *அசோக வன பங்கம் (41-வது ஸர்க்கம்) முடிய.*

மூன்றும் நாள் : *கடைசி ஸர்க்கம் முடிய.*

இம்மாதிரி 24 தடவை (72 நாட்களில்) பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

— உமாஸம்ஹிதை 115—117 ஸ்லோ.

* * *

(12) 64 நாட்களில், 32 தடவை பாராயணம் செய்யும் முறை

முதல் நாள்: சூடாமணி ப்ரதானம் (38-வது ஸர்க்கம்) முடிய.

இரண்டாம் நாள்: கடைசி வரை.

இம்மாதிரி 32 தடவை (64 நாட்களில்) பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

— உமாஸம்ஹிதை 113—114 ஸ்லோ.

* * *

(13) மோக்ஷார்த்தமான பாராயணம்

ஸுந்தர காண்டத்தின் முதல் ஸர்க்கத்தை பிரதி தினமும் காலையில் ஒரு தடவை 6 மாதங்கள் பாராயணம் செய்தால் ஸம்ஸார துக்கங்கள் நீங்கி, முடிவில் மோக்ஷமும் ஸித்திக்கும்.

— உமாஸம்ஹிதை 153—154 ஸ்லோ.

* * *

தீராத வியாதிகள் தீர

(14) 68 தடவை பாராயணம்

ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் ஆரம்பித்து ஸூரியன் உச்சிக்கு வரும் போது பாராயணத்தை நிறுத்திவிடவேண்டும். நெய் தீபம் அகண்ட தீபமாக ஏற்றி வைத்தல்வேண்டும். பகவானுக்கு அப்பம் பாயஸம் என்ற நிவேதனங்கள் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். முதல் தடவை 68 ஸர்க்கங்களும் பாராயணம் முடிந்த நாளன்று பன்னிரண்டு பிராம்மணர்களைப் பூஜித்து, போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தடவை பாராயணம் முடிந்தபிறகும் ஒவ்வொருவர் அதிகமாக பிராம்மண போஜனம் செய்விக்கவேண்டும்.

இம்முறையில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு தரம் வீதம் 68 நாட்களில் 68 தடவை ஸுந்தர காண்ட பாராயணம் செய்தல் முதல் தரமானது.

நான்கு மாதங்களில் 68 தடவை பாரர்யணம் செய்தல் இரண்டாம் தரமானது.

ஆறு மாதங்களில் 68 தடவை பாராயணம் செய்தல் மூன்ரும் தரமானது.

இம்முறையில் 68-வது தடவை பாராயணம் முடிந்தவுடன் யுத்த காண்டத்தை ஐந்தாறு தினங்களில் பூர்த்தியாகப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த 68 தடவை பாராயணம் தொடங்கிய நாள் முதல் பட்டாபிஷேகம் முடியும்வரை பிரதி தினமும் காலையில் பாராயணம் செய்த ஸர்க்கக் கதையை மாலையில் பக்தியுடன் வித்வான் மூலம் பிரவசனம் செய்விக்க வேண்டும்.

பாராயணம் முடிந்த நாளன்று ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம், பிராம்மண போஜனம் முதலியவைகளை விமரிசையாகச் செய்து, இரவு பிரவசனம் செய்யும் ஸ்வாமியைக் கௌரவிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு பாராயணத்தை அனுஷ்டித்தால் தேவலோகத்து வைத்யர்களான அசுவினீ தேவதைகள்கூட தீர்க்கமுடியாத தீராத வியாதிகள் தீரும்; தீர்க்காயுள் உண்டாகும்; பிள்ளைகளோடும், நண்பர்களோடும் ஏற்பட்ட விரோதம் நீங்கும்; குடும்பத்தில் கலகம் தீரும்; அகாலமிருத்யு பயம் ஒழியும்; கடன் தொல்லைகள் ஒழியும்; சத்ரு ஜயம் உண்டாகும். அதிகம் ஏன்? எல்லா காரியங்களும் ஸித்திக்கும். இம்முறையில் 68 தடவை பாராயணம் செய்பவருடன் ஸ்ரீராமர் ஸுக்ரீவனுடன் பேசியதுபோல் அன்புடன் பேசுவார்.

— உமாஸம்ஹிதை 81—99 ஸ்லோ.

ஸ்ரீவாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த உமா ஸம்ஹிதையில் சொல்லியபடி சில குறிப்பிட்ட காரியங்கள் நிறைவேறுவதற்காக ஸுந்தர காண்டத்தில் பாராயணம் செய்யவேண்டிய ஸர்க்கங்கள் விவரம்

வரிசை எண்	குறிப்பிட்ட காரியங்கள்	ஸுந்தர காண்ட ஸர்க்க எண்	பாராயணம் செய்யவேண்டிய கட்டத்தின் பெயர்	பாராயணம் செய்ய வேண்டிய காலம்	நிவேதநப் பொருள் முதலியன
1	பேய், பிசாசு, பில்லி சூன்யம் நீங்க	3	லங்கா விஜயம்	மாலை	முதலில் சர்க்கரைப் பொங்கல். கடைசியில் ஹநுமந் தியானம், கர்ப்பூர ஹாரத்தி
2	பரஸ்த்ரீகமன தோஷம் நீங்க	7, 8, 9, 10, 11	ஹநுமார் ஸீதையைத் தேடுதல்	காலை	20 அப்பங்கள்
3	பைத்தியம் தெளிய	13	ஹநுமாரின் சிந்தை	,,	உளுந்தன்னம்
4	தரித்திர நிலை நீங்க	15	ஸீதா தரிசனம்	,,	ஐந்து வாழைப் பழங்கள்
5	ஸம்ஸாரத்தில் விரக்தியடைய	16	ஸீதா வர்ணனை	,,	பசும்பாலில் சர்க்கரை சேர்த்து, சூடு பொறுக்கும்படி நிவேதனம்
6	நற்குணம் படிய	20, 21	ஸீதா ராவண ஸம்வாதம்	,,	ஷை
7	துர்சொப்பன தோஷம் நீங்க	27	த்ரிஜடை சொப்பனம்	காலை (மூன்று நாட்கள்)	சர்க்கரை, பழம்
8	பிரிந்தவர் சேர	33, 34 35	ஸீதா ஹநுமத் ஸம்வாதம்	காலை	சர்க்கரை சேர்த்த பசும்பால்
9	ஆபத்து நீங்க	36	கணையாழி கொடுத்தல்	,,	ஷை
10	ஸ்ரீராமனுக்குப் புரிந்த அபசார தோஷம் நீங்க	38	காகாஸுர விருத்தாந்தம்	,,	ஐந்து வாழைப் பழங்கள்
11	நினைத்த காரியம் கைகூட	41	அசோக வனத்தை அழித்தல்	,,	சர்க்கரை சேர்த்த பால்
12	சத்துருக்களை வெல்ல	42	கிங்கரர்களைக் கொல்லுதல்	,,	ஷை
13	தர்மம் வளர	51	ஹநுமாரின் உபதேசம்	,,	ஷை
14	வீடு, தோட்டம் வளர	54	லங்கா தகனம்	,,	ஷை
15	ப்ரஹ்மலோகத்தில் சாந்தி ஸுகம் அடைய	61	மதுவனத்தை அழித்தல்	,,	ஷை
16	ஆனந்தரூபமான பிரம்மத்தை அடைய	65	ஹநுமார் சூடாமணி கொடுத்தது	65	ஷை
17	பக்தி, முக்தி ஸௌக்யம் பெற	67	ஸீதையைப்பற்றி ஹநுமார் சொன்னது	67	ஷை

குறிப்பு: (1) மேற்கண்ட எந்த பாராயணத்திலும் ஸ்ரீராமர், ஸீதை, ஹநுமார் இவர்களுக்கு ஸஹஸ்ரநாமத்தாலோ அஷ்டோத்தரத்தாலோ, அர்ச்சனை, நிவேதநம் செய்து பாராயணம் தொடங்க வேண்டும்.

(2) எல்லா வகைப் பாராயணங்களையும் ஒரு மண்டல (40 நாட்கள்) காலமோ, அல்லது காரியம் நிறைவேறும் வரையிலோ விடாமல் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீ வாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த உமாஸம்ஹிதையில் சொல்லியபடி தசாபுக்திகளில் பாராயணம் செய்யவேண்டிய ஸுந்தர காண்ட ஸர்க்கங்கள்—

வரிசை எண்	தசைகளும் புக்திகளும்	காண்டம்	ஸர்க்கம்	நைவேத்யம் ஆரம்பத்தில்	நைவேத்யம் முடிவில்	விசேஷாம்சங்கள்
1	சந்திரதசைக்கு	ஸுந்தரகாண்டம்	5	பால்	—	சுக்லபக்ஷத்தில் அஸ்தமித்து 5 நாழிகைக்குள் சந்திர பூஜை செய்து பாராயணம் செய்யவும்.
2	குஜதசை					
	குருபுக்தி ...		51	சர்க்கரைப் பொங்கல்	வாழைப் பழம்	
	சுக்ரபுக்தி ...		53	,,	கற்கண்டு	
3	ராகு தசை					
	சனிபுக்தி ...		47	தேன்	நாகப்பழம்	
	சுக்ரபுக்தி ...		65	,,	கற்கண்டு	
4	குருதசைக்கு		1	வாழைப் பழம்	பொரி, சர்க்கரை	கடைசி நிவேதநம் ஹநுமாருக்கு
	கேதுபுக்தி ...		61, 62	,,	தேங்காய்	
5	சனிதசை					
	சனிபுக்தி ...		48	நாகப்பழம்	நாகப்பழம்	
	புதபுக்தி ...		54	,,	திராக்ஷைப் பழம்	
	சுக்ரபுக்தி ...		38	,,	கற்கண்டு	
6	புததசைக்கு		35	திராக்ஷைப் பழம்	வெண் பொங்கல்	
	கேதுபுக்தி ...		14	,,	தேங்காய்	
	குஜபுக்தி ...		29	,,	சர்க்கரைப் பொங்கல்	
7	கேதுதசை					
	சுக்ரபுக்தி		65	தேங்காய்	கற்கண்டு	
8	சுக்ரதசை					
	சுக்ரபுக்தி (ஸ்த்ரீ)		33	கற்கண்டு	கற்கண்டு	தினம் 3 வேளை பாராயணம்
	புருஷர் ...		36	,,	,,	,,

குறிப்பு: எல்லா தசைகளிலும் புக்திகளிலும் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய ஸர்க்கங்கள் ராமாயணம் பூராவிலும் இருக்கின்றன. தசா புக்திகளில் ஸுந்தர காண்டத்தில் பாராயணம் செய்யவேண்டிய ஸர்க்கங்கள் மாத்திரமே இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

அப்யஷிஞ்சந்நரவ்யாக்ரம் ப்ரஸந்நேந ஸுகந்திநா ।
ஸலிலேந ஸஹஸ்ராக்ஷம் வஸவோ வாஸவம் யதா ॥

ஶ்ரீரகுவீர ஸுப்ரபாதம்

பு3த்4யஸ்வ வத்ஸ தவ விக்ரமகால ஏஷ
யாகா3ந்தராய கரணாய நபோ4ந்தராளாத் |
ஸித்3தா4ஶ்ரமஸ்ய ஸவிதே4 ப3ஹுதா4 பதந்தி
ரக்ஷோக3ணா ரகு4பதே ! தவ ஸுப்ரபா4தம் || 1

ஆரோஹணாய தவ பாத3யுகே3ந மூர்த்4நா
பி3ப்4ராண ஏஷ ப4ரதோ மணிபாது3கே த்3வே |
நிர்வர்த்ய ஸாந்த்4யவிதி4 மத்3ய புரோஹிதேந
த்வாமீக்ஷதே ரகு4பதே ! தவ ஸுப்ரபா4தம் || 2

ஶ்ரீத3ண்ட3காவந தபோத4ந புங்க3வாஸ்த்வாம்
த்ராதார மாஶ்ரிதவதாம் ஶரணம் ப்ரபந்நா: |
பாதாஶதாத் ப்ரசகிதா முஹுரத்3ய ரக்ஷோ
யூதா2ஹிதாத்3 ரகு4பதே ! தவ ஸுப்ரபா4தம் || 3

ஸம்ப்ராப்ய வாலிமத2நஸ்ய தவாப்4யநுஜ்ஞாம்
ஸிம்ஹாஸநம் ஸமதி4ரோடு4மநாஸ் ததீ3யம் |
ஸுக்ரீவ ஏஷ ஶிரஸா சரணௌ நமஸ்தே
ப3த்3தா4ஞ்ஜலீ ரகு4பதே ! தவ ஸுப்ரபா4தம் || 4

ஶ்ரோத்ர த்3வயே தவ த3ஶாஸ்ய புரே ப்ரத்3ருஷ்டா
ஸீதேதி ஸுப்ரிய வசோம்ருத வர்ஷணாய |
ஸம்ப்ராப்த ஏஷ ஹநுமாந் க்ருதகார்யவர்கோ3
யூதை2: ஸமம் ரகு4பதே ! தவ ஸுப்ரபா4தம் || 5

து3ஷ்டே ஹதே த3ஶமுகே2 ப4வத3: ஸ்பரூப
யாதா2ர்த்2ய போ3த4ந க்ருதே ஸகலஸ்ய ஜந்தோ: |
ப்3ரஹ்மேஶ முக்2ய விபு3த ப்ரவரா: ஸமேதா:
ஸேவார்தி2நோ ரகு4பதே ! தவ ஸுப்ரபா4தம் || 6

மேத்4யாஶ்வ மேத4 ஸமயேத்ர தவாங்க்4ரி யுக்3மே
வால்மீகிரேஷ ப4க3வாந் ஜக3தாம் ஹிதாய |
ஸீதாம் ஸதீம் குஶலவௌ ச ஸமர்பயிஷ்யந்
ப்ரேம்ணாக3தோ ரகு4பதே ! தவ ஸுப்ரபா4தம் || 7

வால்மீகி ராமாயண ஸப்தகாண்ட3
ஸாரார்த2 ரத்நாவளி ஹ்ருத்3யமேதத் |
ஶ்ரீஸுப்ரபா4தம் ப்ரபட2ந்தி யேத்ர
தே ஸப்தலோகீ மதியந்தி சாந்தே || 8

இதி ஶ்ரீரகு4வீர ஸுப்ரபா4தம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீமத் ராமாயண த்யாந ஶ்லோகங்கள்

---

1. ஸ்ரீ ஸ்மார்த்த ஸம்ப்ரதாய - த்யாந ஶ்லோகங்கள்

ஸ்ரீவிக்4நேஶ்வர த்4யாநம்

ஶுக்லாம்ப3ரத4ரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்பு4ஜம் |
ப்ரஸந்ந வத3நம் த்4யாயேத் ஸர்வ விக்4நோப ஶாந்தயே | 1

வாகீ3ஶாத்3யா : ஸுமநஸ : ஸர்வார்த2நா முபக்ரமே |
யம் நத்வா க்ருதக்ருத்யா : ஸ்யு : தம் நமாமி க3ஜாநநம் || 2

ஸ்ரீஸரஸ்வதீ ப்ரார்த2நா

தோ3ர்பி4ர் யுக்தா சதுர்பி4 : ஸ்ப2டிகமணிமயீ மக்ஷமாலாம் த3தா4நா
ஹஸ்தேநைகேந பத்3மம் ஸிதமபி ச ஶுகம் புஸ்தகம் சாபரேண |
பா4ஸா குந்தே3ந்து3 ஶங்க2 ஸ்ப2டிக மணிநிபா4 பா4ஸமாநாஸமாநா
ஸா மே வாக்3தே3வதேயம் நிவஸது வத3நே ஸர்வதா3 ஸுப்ரஸந்நா || 3

ஸ்ரீவால்மீகி ஸ்துதி :

கூஜந்தம் ராம ராமேதி மது4ரம் மது4ராக்ஷரம் |
ஆருஹ்ய கவிதா ஶாக2ாம் வந்தே3 வால்மீகி கோகிலம் || 4

வால்மீகேர் முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதா வநசாரிண : |
ஶ்ருண்வந் ராமகதா2 நாத3ம் கோ ந யாதி பாரம் க3திம் || 5

ய : பிப3ந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருத ஸாக3ரம் |
அத்ருப்தஸ் தம் முநிம் வந்தே3 ப்ராசேதஸ மகல்மஷம் || 6

ஸ்ரீஹநுமத் ஸ்துதி :

கோ3ஷ்பதீக்ருத வாராஶிம் மஶகீக்ருத ராக்ஷஸம் |
ராமாயண மஹாமாலா ரத்நம் வந்தே3 நிலாத்மஜம் || 7

அஞ்ஜநாநந்த3நம் வீரம் ஜாநகீஶோகநாஶநம் |
கபீஶ மக்ஷஹந்தாரம் வந்தே3 லங்கா ப4யங்கரம் || 8

உல்லங்க்4ய ஸிந்தோ4 : ஸலிலம் ஸலீலம்
ய : ஶோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா : |
ஆதா3ய தேநைவ த3தா3ஹ லங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலி ராஞ்ஜநேயம் || 9

ஆஞ்ஜநேய மதிபாடலாநநம்
காஞ்சநாத்3ரி கமநீய விக்3ரஹம் |
பாரிஜாத தருமூல வாஸிநம்
பா4வயாமி பவமாந நந்த3நம் || 10

யத்ர யத்ர ரகு4நாத2கீர்தநம்
தத்ர தத்ர க்ருத மஸ்தகாஞ்ஜலிம் |
பா3ஷ்ப்வாரி பரிபூர்ண லோசநம்
மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம் || 11

மநோஜவம் மாருத துல்யவேக3ம்
ஜிதேந்த்3ரியம் பு3த்3தி4மதாம் வரிஷ்ட2ம் |
வாதாத்மஜம் வாநரயூத2 முக்2யம்
ஸ்ரீராமதூ3தம் ஸிரஸா நமாமி || 12

பு3த்3தி4ர் ப3லம் யஸோ தை4ர்யம் நிர்ப4யத்வ மரோக3தா |
அஜாட்3யம் வாக்படுத்வம் ச ஹநுமத் ஸ்மரணாத் ப4வேத் || 13

ஸ்ரீ ராமாயண ஸ்துதி :

ய: கர்ணாஞ்ஜலி ஸம்புடைரஹரஹ: ஸம்யக் பிப3த்யாத3ராத்
வால்மீகேர் வத3நாரவிந்த3க3ளிதம் ராமாயணாக்2யம் மது4 |
ஜந்மவ்யாதி4 ஜராவிபத்தி மரணை: அத்யந்த ஸோபத்3ரவம்
ஸம்ஸாரம் ஸ விஹாய க3ச்ச2தி புமாந் விஷ்ணோ: பத3ம் ஸாஸ்வதம் || 14

தது3பக3த ஸமாஸ ஸந்தி4யோக3ம்
ஸமமது4ரோபநதார்த2 வாக்யப3த்3த4ம் |
ரகு4வர சரிதம் முநிப்ரணீதம்
த3ஸஸிரஸஸ்ச வத4ம் நிஸாமயத்4வம் || 15

வால்மீகி கி3ரி ஸம்பூ4தா ராமஸாக3ர கா3மிநீ |
புநாது பு4வநம் புண்யா ராமாயண மஹாநதீ3 || 16

ஸ்லோக ஸார ஸமாகீர்ணம் ஸர்க3கல்லோல ஸங்குலம் |
காண்ட3க்3ராஹ மஹாமீநம் வந்தே3 ராமாயணார்ணவம் || 17

வேத3வேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே த3ஸரதா2த்மஜே |
வேத3: ப்ராசேதஸா தா3ஸீத் ஸாக்ஷாத்3 ராமாயணாத்மநா || 18

ஸ்ரீராம த்4யாநம்

வைதே3ஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்3ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட3பே
மத்4யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி2தம் |
அக்3ரே வாசயதி ப்ரப4ஞ்ஜநஸுதே தத்வம் முநிப்4ய: பரம்
வ்யாக்2யாந்தம் ப4ரதாதி3பி4: பரிவ்ருதம் ராமம் ப4ஜே ஸ்யாமளம் || 19

வாமே பூ4மிஸுதா புரஸ்ச ஹநுமாந் பஸ்சாத் ஸுமித்ராஸுத:
ஸத்ருக்4நோ ப4ரதஸ்ச பார்ஸ்வ த3ளயோ: வாய்வாதி3கோணேஷு ச |
ஸுக்3ரீவஸ்ச விபீ4ஷணஸ்ச யுவராட் தாராஸுதோ ஜாம்ப3வாந்
மத்4யே நீலஸரோஜ கோமளருசிம் ராமம் ப4ஜே ஸ்யாமளம் || 20

நமோஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய
தே3வ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாயை |
நமோஸ்து ருத்3ரேந்த்3ர யமாநிலேப்4யோ
நமோஸ்து சந்த்3ரார்க மருத்3க3ணேப்4ய: || 21

ஸ்ரீஹநுமத் த்4யாநம்

ஸர்வாரிஷ்ட நிவாரகம் ஸுப4கரம் பிங்கா3க்ஷ மக்ஷாபஹம்
ஸீதாந்வேஷண தத்பரம் கபிவரம் கோடீந்து3 ஸூர்யப்ரப4ம் |
லங்காத்3வீப ப4யங்கரம் ஸகலத3ம் ஸுக்3ரீவ ஸம்மாநிதம்
தே3வேந்த்3ராதி3 ஸமஸ்த தே3வவிநுதம் காகுத்ஸ்த2 தூ3தம் ப4ஜே || 22

பாராயணம் முடிந்தபின்

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்4ய: பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மார்கே3ண மஹீம் மஹீஶா: |
கோ3ப்3ராஹ்மணேப்4ய: ஶுப4மஸ்து நித்யம்
லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகி2நோ ப4வந்து || 1

காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதி2வீ ஸஸ்யஶாலிநீ |
தே3ஶோயம் க்ஷோப4ரஹிதோ ப்3ராஹ்மணா: ஸந்து நிர்ப4யா: || 2

அபுத்ரா: புத்ரிண: ஸந்து புத்ரிண: ஸந்து பௌத்ரிண: ||
அத4நா: ஸத4நா: ஸந்து ஜீவந்து ஶரதா3ம் ஶதம் || 3

சரிதம் ரகு4நாத2ஸ்ய ஶதகோடி ப்ரவிஸ்தரம் |
ஏகைக மக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதக நாஶநம் || 4

ஶ்ருண்வந் ராமாயணம் ப4க்த்யா ய: பாத3ம் பத3மேவ வா |
ஸ யாதி ப்3ரஹ்மண: ஸ்தா2நம் ப்3ரஹ்மணா பூஜ்யதே ஸதா3 || 5

ராமாய ராமப4த்3ராய ராமசந்த்3ராய வேத4ஸே |
ரகு4நாதா2ய நாதா2ய ஸீதாயா: பதயே நம: || 6

யந் மங்க3ளம் ஸஹஸ்ராக்ஷே ஸர்வதே3வ நமஸ்க்ருதே |
வ்ருத்ரநாஶே ஸமப4வத் தத் தே ப4வது மங்க3ளம் || 7

யந்மங்க3ளம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதா கல்பயத் புரா |
அம்ருதம் ப்ரார்த2யாநஸ்ய தத் தே ப4வது மங்க3ளம் || 8

அம்ருதோத்பாத3நே தை3த்யாந் க்4நதோ வஜ்ரத4ரஸ்ய யத் |
அதி3திர் மங்க3ளம் ப்ராதா3த் தத் தே ப4வது மங்க3ளம் || 9

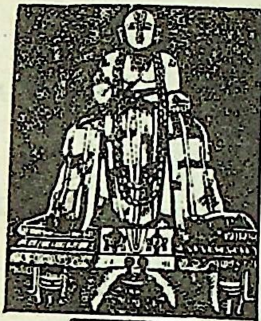
த்ரீந் விக்ரமாந் ப்ரக்ரமதோ விஷ்ணோ ரமித தேஜஸ: |
யதா3ஸீந் மங்க3ளம் ராம தத் தே ப4வது மங்க3ளம் || 10

ரிதவ: ஸாக3ரா த்3வீபா வேதா3 லோகா தி3ஶஶ்ச தே |
மங்க3ளாநி மஹாபா3ஹோ தி3ஶந்து தவ ஸர்வதா3 || 11

ஸ்ரீராமசந்த்3ர: ஶ்ரிதபாரிஜாத:
ஸமஸ்த கல்யாண கு3ணாபி4ராம: |
ஸீதா முகா2ம்போ4ருஹ சஞ்சரீகோ
நிரந்தரம் மங்க3ள மாதநோது || 12

காயேந வாசா மநஸேந்த்3ரியைர் வா
பு3த்4யாத்மநா வா ப்ரக்ருதே: ஸ்வபா4வாத் |
கரோமி யத்3யத் ஸகலம் பரஸ்மை
நாராயணாயேதி ஸமர்பயாமி || 13

2. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய - த்யாந சுலோகங்கள்

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், அவரவர் ஆசார்யர்களின் தனியன்களை ஸேவித்த பிறகு, ''லக்ஷ்மீநாத2ஸமாரம்பா4ம்'' அல்லது ''அஸ்மத்3கு3ருஸமாரம்பா4ம்'' என்று தொடங்கி ''ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்'' வரை ஸேவித்து, கீழ்க்கண்ட சுலோகங்களையும் ஸேவிக்கவும்.

கூஜந்தம் ராமராமேதி மது4ரம் மது4ராக்ஷரம் |
ஆருஹ்ய கவிதாஶாகா2ம் வந்தே3 வால்மீகி கோகிலம் || 1

வால்மீகேர் முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதா வநசாரிண: |
ஶ்ருண்வந் ராமகதா2நாத3ம் கோ ந யாதி பராம் க3திம் || 2

ய: பிப3ந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருத ஸாக3ரம் |
அத்ருப்தஸ் தம் முநிம் வந்தே3 ப்ராசேதஸ மகல்மஷம் || 3

கோ3ஷ்பதீ3க்ருத வாராஶிம் மஶகீக்ருத ராக்ஷஸம் |
ராமாயண மஹாமாலாரத்நம் வந்தே3நிலாத்மஜம் || 4

அஞ்ஜநாநந்த3நம் வீரம் ஜாநகீ ஶோகநாஶநம் |
கபீஶ மக்ஷஹந்தாரம் வந்தே3 லங்காப4யங்கரம் || 5

மநோஜவம் மாருத துல்யவேக3ம்
ஜிதேந்த்3ரியம் பு3த்3தி4 மதாம் வரிஷ்ட2ம்
வாதாத்மஜம் வாநரயூத2 முக்2யம்
ஸ்ரீராமதூ3தம் ஶிரஸா நமாமி || 6

உல்லங்க்4ய ஸிந்தோ4: ஸலிலம் ஸலீலம்
ய: ஶோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா: |
ஆதா3ய தேநைவ த3தா3ஹ லங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலி ராஞ்ஜநேயம் || 7

ஆஞ்ஜநேய மதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்3ரி கமநீய விக்3ரஹம்
பாரிஜாத தருமூல வாஸிநம் பா4வயாமி பவமாந நந்த3நம் || 8

யத்ர யத்ர ரகு4நாத2 கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருத மஸ்தகாஞ்ஜலிம் |
பா3ஷ்பவாரி பரிபூர்ண லோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம் || 9

வேத3வேத்3யே பரே பும்ஸி ஜாதே த3ஶரதா2த்மஜே |
வேத3: ப்ராசேதஸா தா3ஸீத் ஸாக்ஷாத்3 ராமாயணாத்மநா || 10

தது3பக3த ஸமாஸ ஸந்தி4 யோக3ம்
ஸம மது4ரோபநதார்த2 வாக்யப3த்3த4ம் |
ரகு4வர சரிதம் முநிப்ரணீதம்
த3ஶ ஶிரஸஶ்ச வத4ம் நிஶாமயத்4வம் || 11

ஸ்ரீராக⁴வம் த³ஶரதா²த்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகு⁴குலாந்வய ரத்நதீ³பம் |
ஆஜாநுபா³ஹு மரவிந்த³ த³ளாயதாக்ஷம்
ராமம் நிஶாசர விநாஶகரம் நமாமி || 12
வைதே³ஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்³ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட³பே
மத்⁴யே.புஷ்பக மாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி²தம் |
அக்³ரே வாசயதி.ப்ரப⁴ஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்⁴ய: பரம்
வ்யாக்²யாந்தம் ப⁴ரதாதி³பி⁴: பரிவ்ருதம் ராமம் ப⁴ஜே ஶ்யாமளம் || 13

பாராயணம் முடிந்தபின்

ஏவமேதத் புரா வ்ருத்தம் ஆக்²யாநம் ப⁴த்³ரமஸ்து வ: |
ப்ரவ்யாஹரத விஸ்ரப்³த⁴ம் ப³லம் விஷ்ணோ: ப்ரவர்த⁴தாம் || 1
லாப⁴ஸ்தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராப⁴வ: |
யேஷா மிந்தீ³வரஶ்யாமோ ஹ்ருத³யே ஸுப்ரதிஷ்டி²த: || 2
காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதி²வீ ஸஸ்யஶாலிநீ |
தே³ஶோயம் க்ஷோப⁴ ரஹிதோ ப்³ராஹ்மணா: ஸந்து நிர்ப⁴யா: || 3
காவேரீ வர்த⁴தாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ: |
ஸ்ரீரங்க³நாதோ² ஜயது ஸ்ரீரங்க³ ஸ்ரீஶ்ச வர்த⁴தாம் || 4
ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்⁴ய: பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மார்கே³ண மஹீம் மஹீஶா: |
கோ³ப்³ராஹ்மணேப்⁴ய: ஶுப⁴மஸ்து நித்யம்
லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகி²நோ ப⁴வந்து || 5
மங்க³ளம் கோஸலேந்த்³ராய மஹநீய கு³ணாப்³த⁴யே |
சக்ரவர்தி தநூஜாய ஸார்வபௌ⁴மாய மங்க³ளம் || 6
வேத³ வேதா³ந்த வேத்³யாய மேக⁴ஶ்யாமள மூர்தயே |
பும்ஸாம் மோஹநரூபாய புண்யஶ்லோகாய மங்க³ளம் || 7
விஶ்வாமித்ராந்தரங்கா³ய மிதி²லா நக³ரீபதே: |
பா⁴க்³யாநாம் பரிபாகாய ப⁴வ்யரூபாய மங்க³ளம் || 8
பித்ருப⁴க்தாய ஸததம் ப்⁴ராத்ருபி⁴: ஸஹ ஸீதயா |
நந்தி³தாகி²ல லோகாய ராமப⁴த்³ராய மங்க³ளம் || 9
த்யக்த ஸாகேத வாஸாய சித்ரகூட விஹாரிணே |
ஸேவ்யாய ஸர்வயமிநாம் தீ⁴ரோதா³ராய மங்க³ளம் || 10
ஸௌமித்ரிணா ச ஜாநக்யா சாபபா³ணாஸி தா⁴ரிணே |
ஸம்ஸேவ்யாய ஸதா³ ப⁴க்த்யா ஸ்வாமிநே மம மங்க³ளம் || 11
த³ண்டகாரண்ய வாஸாய க²ண்டி³தாமர ஶத்ரவே |
க்³ருத்⁴ர ராஜாய ப⁴க்தாய முக்திதா³யாஸ்து மங்க³ளம் || 12
ஸாத³ரம் ஶப³ரீத³த்த ப²லமூலாபி⁴லாஷிணே |
ஸௌலப்⁴ய பரிபூர்ணாய ஸத்வோத்³ரிக்தாய மங்களம் || 13
ஹநுமத் ஸமவேதாய ஹரீஶாபீ⁴ஷ்ட த³ாயிநே |
வாலி ப்ரமத²நாயாஸ்து மஹாதீ⁴ராய மங்க³ளம் || 14
ஸ்ரீமதே ரகு⁴வீராய ஸேதூல்லங்கி⁴த ஸிந்த⁴வே |
ஜிதராக்ஷஸ ராஜாய ரணதீ⁴ராய மங்க³ளம் || 15
ஆஸாத்³ய நக³ரீம் தி³வ்யா மபி⁴ஷிக்தாய ஸீதயா |
ராஜாதி⁴ராஜ ராஜாய ராமப⁴த்³ராய மங்க³ளம் || 16
மங்க³ளா ஶாஸந பரை: மதா³சார்ய புரோக³மை: |
ஸர்வைஶ்ச பூர்வைராசார்யை: ஸத்க்ருதாயாஸ்து மங்க³ளம் || 17

3. ஸ்ரீமாத்^{4}வ ஸம்ப்ரதாய-த்யாந சுலோகங்கள்

ஶுக்லாம்ப^{3}ரத^{4}ரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்பு^{4}ஜம் |
ப்ரஸந்ந வத^{3}நம் த்^{4}யாயேத் ஸர்வவிக்^{4}நோப ஶாந்தயே || 1

லக்ஷ்மீநாராயணம் வந்தே^{3} தத்^{3}ப^{4}க்த ப்ரவரோ ஹிய : |
ஸ்ரீமத^{3}நந்த^3 தீர்த^2ாக்^{2}யோ கு^{3}ருஸ் தம் ச நமாம்யஹம் || 2

வேதே^{3} ராமாயணே சைவ புராணே பா^{4}ரதே ததா^{2} |
ஆதா^{3}வந்தே ச மத்^{4}யே ச விஷ்ணு: ஸர்வத்ர கீ^{3}யதே || 3

ஸர்வ விக்^{4}ந ப்ரஶமநம் ஸர்வ ஸித்^{3}தி^{4}கரம் பரம் |
ஸர்வஜீவ ப்ரணேதாரம் வந்தே^{3} விஜயத^{3}ம் ஹரிம் || 4

ஸர்வாபீ^{4}ஷ்ட ப்ரத^{3}ம் ராமம் ஸர்வாரிஷ்ட நிவாரகம் |
ஜாநகீஜாநி மநிஶம் வந்தே^{3} மத்^{3}கு^{3}ருவந்தி^{3}தம் || 5

அப்^{4}ரமம் ப^{4}ங்க^{3}ரஹிதம் அஜட^{3}ம் விமலம் ஸதா^{3} |
ஆநந்த தீர்த^2 மதுலம் ப^{4}ஜே தாபத்ரயாபஹம் || 6

ப^{4}வதி யத^{3}நுபா^{4}வாதே^{3}ட^3 மூகோபி வாக்^{3}மீ
ஜட^{3}மதிரபி ஜந்துர் ஜாயதே ப்ராஜ்ஞமௌளி : |
ஸகலவசந சேதோ தே^{3}வதா பா^{4}ரதீ ஸா
மம வசஸி வித^{4}த்தாம் ஸந்நிதி^{4}ம் மாநஸே ச || 7

மித்^{2}யா ஸித்^{3}தா^{4}ந்த துர்த்^{4}வாந்த வித்^{4}வம்ஸந விசக்ஷண : |
ஜயதீர்தா^{2}க்^{2}ய தரணிர் பா^{4}ஸதாம் நோ ஹ்ருத^{3}ம்ப^{3}ரே || 8

சித்ரை : பதை^{3}ஶ்ச க^{3}ம்பீ^{4}ரை : வாக்யைர் மாநை ரக^{2}ண்டி^{3}தை : |
கு^{3}ருபா^{4}வம் வ்யஞ்ஜயந்தீ பா^{4}தி ஸ்ரீஜயதீர்த^{2}வாக் || 9

கூஜந்தம் ராமராமேதி மது^{4}ரம் மது^{4}ராக்ஷரம் |
ஆருஹ்ய கவிதாஶாகா^{2}ம் வந்தே^{3} வால்மீகி கோகிலம் || 10

வால்மீகேர் முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதா வநசாரிண : |
ஶ்ருண்வந் ராமகதா^{2}நாத^{3}ம் கோ ந யாதி பராம் க^{3}திம் || 11

ய : பிப^{3}ந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருத ஸாக^{3}ரம் |
அத்ருப்தஸ் தம் முநிம் வந்தே^{3} ப்ராசேதஸ மகல்மஷம் || 12

கோ^{3}ஷ்பதீ^{3}க்ருத வாராஶிம் மஶகீக்ருத ராக்ஷஸம் |
ராமாயண மஹாமாலா ரத்நம் வந்தே^{3}நிலாத்மஜம் || 13

அஞ்ஜநாநந்த^{3}நம் வீரம் ஜாநகீ ஶோகநாஶநம் |
கபீஶ மக்ஷஹந்தாரம் வந்தே^{3} லங்கா ப^{4}யங்கரம் || 14

மநோஜவம் மாருத துல்யவேக^{3}ம்
ஜிதேந்த்^{3}ரியம் பு^{3}த்^{3}தி^{4}மதாம் வரிஷ்ட^{2}ம் |
வாதாத்மஜம் வாநரயூத^2 முக்^{2}யம்
ஸ்ரீராமதூ^{3}தம் ஶிரஸா நமாமி || 15

உல்லங்க்^{4}ய ஸிந்தோ^{4} : ஸலிலம் ஸலீலம்
ய : ஶோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா : |
ஆதா^{3}ய தேநைவ த^{3}தா^{3}ஹ லங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலி ராஞ்ஜநேயம் || 16

ஆஞ்ஜநேய மதிபாடலாநநம் காஞ்ச நாத்³ரி கமநீய விக்³ரஹம் |
பாரிஜாத தருமூல வாஸிநம் ப⁴ாவயாமி பவமாந நந்த³நம் || 17
யத்ரயத்ர ரகு⁴நாத²கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருத மஸ்தகாஞ்ஜலிம் |
பா³ஷ்பவாரி பரிபூர்ண லோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம் || 18
வேத³வேத்³யே பரே பும்ஸி ஜாதே த³ஶரதா²த்மஜே |
வேத³ : ப்ராசேதஸாதா³ஸீத் ஸாக்ஷாத்³ ராமாயணாத்மநா || 19
ஆபதா³ மபஹர்தாரம் தா³தாரம் ஸர்வ ஸம்பதா³ம் |
லோகாபி⁴ராமம் ஸ்ரீராமம் பூ⁴யோ பூ⁴யோ நமாம்யஹம் || 20
து³பக³த ஸமாஸ ஸந்தி⁴யோக³ம்
ஸம மது⁴ரோபநதார்த² வாக்யப³த்³த⁴ம் |
ரகு⁴வர சரிதம் முநிப்ரணீதம்
த³ஶ ஶிரஸஶ்ச வத⁴ம் நிஶாமயத்⁴வம் || 21
வைதே³ஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்³ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட³பே
மத்⁴யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி²தம் |
அக்³ரே வாசயதி ப்ரப⁴ஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்⁴ய : பரம்
வ்யாக்²யாந்தம் ப⁴ரதாதி³பி⁴ : பரிவ்ருதம் ராமம் ப⁴ஜே ஶ்யாமளம் || 22
வந்தே³ வந்த்³யம் விதி⁴ப⁴வ மஹேந்த்³ராதி³ ப்³ருந்தா³ரகேந்த்³ரை :
வ்யக்தம் வ்யாப்தம் ஸ்வகு³ண க³ணதோ தே³ஶத : காலதஶ்ச |
தூ⁴தாவத்³யம் ஸுக²சிதிமயைர் மங்க³ளைர் யுக்த மங்கை³ :
ஸாநாத்³யம் நோ வித³த⁴து³தி⁴கம் ப்³ரஹ்ம நாராயணாக்²யம் || 23
பூ⁴ஷாரத்நம் பு⁴வந வலயஸ் யாகி²லாஶ்சர்ய ரத்நம்
லீலாரத்நம் ஜலதி⁴ து³ஹிதுர் தே³வதா மௌளிரத்நம் |
சிந்தாரத்நம் ஜக³தி ப⁴ஜதாம் ஸத்ஸரோஜ த்³யுரத்நம்
கௌஸல்யாயா லஸது மம ஹ்ருந்மண்ட³லே புத்ரரத்நம் || 24
மஹா வ்யாகரணாம்போ³தி⁴ மந்த²மாந ஸமந்த³ரம் |
கவயந்தம் ராமகீர்த்யா ஹநுமந்த முபாஸ்மஹே || 25
முக்²யப்ராணாய பீ⁴மாய நமோ யஸ்ய பு⁴ஜாந்தரம் |
நாநாவீர ஸுவர்ணாநாம் நிகஷாஶ்மாயிதம் ப³பௌ⁴ || 26
ஸ்வாந்தஸ்தா²நந்த ஶய்யாய பூர்ணஜ்ஞாந மஹார்ணஸே |
உத்துங்க³ வாக்தரங்கா³ய மத்⁴வ து³க்³தா⁴ப்³த⁴யே நம : || 27
வால்மீகேர் கௌ³ : புநீயாந் நோ மஹீத⁴ர பதா³ஶ்ரயா |
யத்³ து³க்³த⁴ முபஜீவந்தி கவயஸ் தர்ணகா இவ || 28
ஸூக்தி ரத்நாகரே ரம்யே மூல ராமாயணார்ணவே |
விஹரந்தோ மஹீயாம்ஸ : ப்ரீயந்தாம் கு³ரவோ மம || 29
ஹயக்³ரீவ ஹயக்³ரீவ ஹயக்³ரீவேதி யோ வதே³த் |
தஸ்ய நிஸ்ஸரதே வாணீ ஜஹ்நு கந்யா ப்ரவாஹவத் || 30

பாராயணம் முடிந்தபின்

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்⁴ய : பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மார்கே³ணமஹீம் மஹீஶா : |
கோ³ப்³ராஹ்மணேப்⁴ய : ஸுப⁴மஸ்து நித்யம்
லோகா : ஸமஸ்தா : ஸுகி²நோ ப⁴வந்து || 1
காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய : ப்ருதி²வீ ஸஸ்யஶாலிநீ |
தே³ஶோயம் க்ஷோப⁴ரஹிதோ ப்³ராஹ்மணா : ஸந்து நிர்ப⁴யா : || 2
லாபஸ் தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராப⁴வ : |
யேஷாமிந்தீ³வர ஶ்யாமோ ஹ்ருத³யே ஸுப்ரதிஷ்டி²த : || 3
மங்க³ளம் கோஸலேந்த்³ராய மஹநீய கு³ணாப்³த⁴யே |
சக்ரவர்தி தநூஜாய ஸார்வபௌ⁴மாய மங்க³ளம் || 4

மற்றவை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்போல் சொல்லிக்கொள்ளவும்.

ஸ்ரீமத் ராமாயண க்ரந்த பூஜை

கிழக்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ சுத்தமான ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து, எதிரில் சிக்குப் பலகை, மணைபோன்ற உயர்ந்த இடத்தில் ஸ்ரீமத் ராமாயண க்ரந்தத்தை வைத்து,

அதற்கு எதிரில் ஹநுமாருக்கு ஒரு மணையை அமைத்து, அதன்மீது புஷ்பம், பழம், தாம்பூலம் இவைகளை ஸமர்ப்பித்து,

ஸ்ரீ ராமாயண தியான சுலோகங்களை பக்தியுடன் படித்து, பிறகு தன் நக்ஷத்திரம், ராசி, பெயர் இவைகளைச் சொல்லி, தான் கோரிய பலனைச் சொல்லிப் பிறகு, "ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமஹம் கரிஷ்யே" என்று ஸங்கல்பித்து,

"தத3ங்க3ம் ஸ்ரீமத்3ராமாயண க்3ரந்தோ2பரி ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண ப4ரத ஶத்ருக்4ந ஹநுமத் ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்3ர ப்ரபோ4: பூஜாம் கரிஷ்யே" என்று உச்சரித்து,

பாராயணம் ஆரம்பிக்கும் தினத்தன்று,

"பாராயணஸ்ய நிர்விக்4நேந பரிஸமாப்த்யர்த2ம் ஆதௌ3 விக்4நேஶ்வர பூஜாம் கரிஷ்யே"

என்று ஸங்கல்பித்து, விஷ்வக்ஸேநருக்கு (விக்நேஶ்வரருக்கு) அர்க்ய பாத்யாதிகளை ஸமர்பித்து உத்வாஸநம் செய்யவும்,

ஸ்ரீமத் ராமாயண க்ரந்தத்தின்மீது கீழே குறிப்பிட்டபடி ஷோடஶோபசார பூஜையைச் செய்யவேண்டியது :

பூஜாக்ரமம்

கையில் அக்ஷதையை எடுத்துக்கொண்டு, "அஸ்மிந் க்3ரந்தே2 ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண ப4ரதஶத்ருக்4ந ஹநுமத் ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்3ரம் த்4யாயாமி, ஆவாஹயாமி, ஆஸநம் ஸமர்பயாமி, அர்க்4யம் ஸமர்பயாமி, பாத3யோ: பாத்3யம் ஸமர்பயாமி, ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி, ஸ்நாநம் ஸமர்பயாமி, ஸ்நாநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி, வஸ்த்ரார்த2ம் அக்ஷதாந் ஸமர்பயாமி, யஜ்ஞோபவீதார்த2ம் அக்ஷதாந் ஸமர்பயாமி, உத்தரீயார்த2ம் அக்ஷதாந் ஸமர்பயாமி, க3ந்தா4ந் தா4ரயாமி, புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி, தூ4பமாக்4ராபயாமி, தீ3பம் த3ர்ஶயாமி, கர்பூர நீராஜநம் ஸமர்பயாமி"
என்று அந்தந்த வஸ்துக்களை ஸமர்ப்பித்து,

பிறகு, துளஸி, புஷ்பம், அக்ஷதை, குங்குமம் இவைகளால தம் சக்திக்குத் தக்கவாறு ஸ்ரீ ஹநுமாந், ஸ்ரீ ஸீதை, ஸ்ரீராமர் இவ்வரிசையில் அஷ்டோத்தர சத நாமாவளிகளால் அர்ச்சனை செய்து, நிவேதநமும் கர்ப்பூர ஹாரதியும் செய்த பிறகு,

தாம் எடுத்துக்கொண்ட பாராயண முறைப்படி பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

பாராயண முடிவில்

தத்தம் ஸம்பிரதாயப்படி மங்கள சுலோகங்களைப் படித்து, நிவேதநம் செய்து, ஆரத்தி எடுத்து. ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, பூஜை செய்த அக்ஷதை, தீர்த்தம் இவைகளை சிரஸில் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு, பிரஸாதம் ஸ்வீகரித்து, மற்றவர்களுக்கும் விநியோகம் செய்யவும்.

ஸம்ஸ்கிருத பாஷையைத் தமிழ் எழுத்துக்களைக்கொண்டு உச்சரித்தல்

ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்களையோ, வசனங்களையோ தமிழில் எழுதுவது சிரமம். அதற்குத் தேவையான எழுத்துக்கள் தமிழில் இல்லை.

முன்னாட்களில் தமிழ்நாட்டில், நாகரி, தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய எழுத்துக்களைக் கற்கும் வசதியில்லாமையால் ஸம்ஸ்கிருத புஸ்தகங்களை எழுதுவதற்காக 'கிரந்தலிபி' என்றொரு எழுத்துவரிசையைக் கண்டுபிடித்தனர். அந்த கிரந்த லிபியில் அச்சிட்ட ராமாயணம், பாரதம், பகவத்கீதை முதலிய கிரந்தங்கள் இன்றும் கிடைக்கின்றன.

தமிழில் உள்ள எழுத்துக்களுக்குச் சில மாறுதல்களைச் செய்தும் ஸம்ஸ்கிருத உச்சரிப்புக்குத் தக்கபடி மேலும் தேவையான சில எழுத்துக்களைச் சேர்த்துக்கொண்டும் இந்த 'கிரந்தலிபி' ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ஆனால், இந்நூற்றாண்டின் முற்பாதியின் இறுதியிலிருந்து ஹிந்தீ பாஷையும், நாகரிலிபியும் தென்னாட்டில் போதிய அளவில் ப்ரவியிருப்பதால் ஸமஸ்கிருத புஸ்தகங்கள் எல்லாம் தற்போது நாகரிலிபியிலேயே வெளியாகி வருகின்றன. அதனால் ஸம்ஸ்கிருத புஸ்தகங்களை கிரந்தலிபியில் அச்சிடும் பழக்கம் தமிழகத்தில் கைவிடப்பட்டதெனலாம்.

ஆகவே, நாகரிலிபியைக் கற்க வசதியில்லாதவர்களும், தமிழ் எழுத்துக்கள் மாத்திரமே தெரிந்தவர்களுமான சிறியோர், பெரியோர், ஸ்த்ரீகள் இவர்கள், ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் இருக்கும் பகவானுடைய ஸ்தோத்திரங்களை ஸரியான உச்சரிப்புடன் படிக்க வசதியில்லாமற் போய்விட்டது.

எனவே ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்களைப் படிக்க சௌகரியமாக இருப்பதற்காக, இன்றுள்ள தமிழ் எழுத்துக்களுடன் 2, 3, 4 என்ற எண்களைச் சேர்த்து சரியான உச்சரிப்புக்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

'உதாரணமாகத் தமிழில், 'கல்' என்ற சொல்லிலும், 'கனம்' என்று சொல்லிலும் உள்ள 'க' என்ற எழுத்து ஒன்றே ஆயினும், இருவிதமாக உச்சரிக்கப்படுகிறது. மேற்கண்ட இருவித உச்சரிப்புடன் மற்றும் இரண்டு விதமான உச்சரிப்பையும், அதற்குத் தக்க குறியையும் சேர்த்துக்கொண்டால், நான்கு விதமான 'க' எழுத்தைத் தமிழிலேயே அமைத்துவிடலாம். அதனால் ஸம்ஸ்கிருதத்தைச் சுலபமாக எழுதுவதுடன் ஸரியாகவும் உச்சரிக்கலாம்.

இனி, 'க' என்ற நான்கு எழுத்துக்களின் மாறுபட்ட நான்கு உச்சரிப்புக்களை உதாரணங்களின் மூலம் அறிவோம்.

க	கமலம்	Kamalam
க²	க²ல꞉	Khalah
க³	கி³ரி꞉	Girihi
க⁴	க⁴ண்டா	Ghanta

இங்கு 'கமலம்' என்ற சொல்லில் 'க' எழுத்து சாதாரணமாக உச்சரிக்கப்படுகிறது; இதை அழுத்தமாக உச்சரித்தால் 'க²' என்ற இரண்டாவது எழுத்து வரும். அம்மாதிரியே, 'கி³ரி꞉' என்ற சொல்லில் உள்ள 'கி³' எழுத்தை அழுத்தமாக உச்சரித்தால் 'க⁴' என்ற நான்காவது எழுத்து வரும். இம்மாதிரியே ச, ட, த, ப இந்நான்கெழுத்துக்களையும் நான்கு விதமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டால் தமிழில் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையை எழுதவும் படிக்கவும் மிகவும் சுலபமாக இருககும். இந்த புஸ்தகத்தில் உள்ள ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்களெல்லாம் இம்முறையிலேயே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஓரிரண்டு ஸ்தோத்திரங்களை நிதானமாகப் படித்துப் பழக்கிக்கொண்டால் ஸரியான உச்சரிப்புடன் சுலோகங்களைப் படிக்கலாம்.

வாசகர்களின் சௌகரியத்திற்காகத் தமிழ் எழுத்துக்களில் செய்த மாறுதல்களும், அதற்குச் சரியான நாகர எழுத்துக்களும், கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைக் கவனித்துப் பார்த்த பிறகு இதன் சௌகரியம் அனுபவத்திற்கு வரும்.

க	க^{2}	க^{3}	க^{4}
क	ख	ग	घ
ச	ச^{2}	ஜ^{3}	ஜ^{4}
च	छ	ज	झ
ட	ட^{2}	ட^{3}	ட^{4}
ट	ठ	ड	ढ
த	த^{2}	த^{3}	த^{4}
त	थ	द	ध
ப	ப^{2}	ப^{3}	ப^{4}
प	फ	ब	भ

'ஶ' என்ற எழுத்து

தமிழ் எழுத்து வரிசையில் ஜ, ஷ, ஸ, ஹ, என்ற எழுத்துக்கள் ஏற்கெனவே சேர்க்கப்பட்டிருப்பது தமிழன்பர்களனைவருக்கும் தெரியும். இவைகள் ஸம்ஸ்கிருத தத்ஸம பதங்கள் தமிழில் வரும்பொழுது உபயோகிப்பதற்கு இன்றியமையாதவை.

இவைகளைத் தவிர 'ஶ' என்ற எழுத்து ஸம்ஸ்கிருத பாஷைக்கு மிக மிகத் தேவையானது. பல பதங்கள் இவ்வெழுத்தைத் தாங்கி நிற்கின்றன. இது தமிழில் இல்லாவிடினும், இதன் தேவை 'ச' என்ற எழுத்தினால் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. உதாரணமாக 'சிவன்' என்ற பதத்தில் ச என்ற எழுத்தின் இயற்கையான உச்சரிப்பு இல்லை. ஆக சிவன் என்பதின் உச்சரிப்புக்குத் தக்கபடி 'சி' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஶி' என்றொரு எழுத்தை நாம் கற்றுக் கொள்வோம். இந்த 'ஶ' என்ற எழுத்து பல இடங்களில் வருவதால் அங்கெல்லாம், சிவன், சொல், சாப்பாடு, சட்டி என்ற பதங்களில் நாம் அன்றாடம் உச்சரிப்பது போலவே உச்சரிப்போம்.

":" விஸர்கம்

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் : இந்த இரண்டு புள்ளிகளுக்கும் விஸர்கம் என்று பெயர். இந்த இரண்டு புள்ளிகளை ஹ என்ற எழுத்தைப்போல் உச்சரிக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த விஸர்கம் 'அ' வை அடுத்து வந்தால் 'அஹ' என்றும், 'இ' யை அடுத்து வந்தால் 'இஹி' என்றும், 'உ' வை அடுத்து வந்தால் 'உஹு' என்றும் 'ஏ' யை அடுத்து வந்தால் 'ஏஹெ' என்றும், 'ஓ' வை அடுத்து வந்தால் 'ஓஹொ' என்றும், "ஔ" அடுத்து வந்தால் 'ஔஹ்' என்றும் உச்சரிக்கப்படும்.

உதாஹரணங்கள்

ராம : = ராமஹ — க^{3}வே : = க^{3}வேஹெ

ஹரி : = ஹரிஹி — ப^{4}ாநோ : = ப^{4}ாநோஹொ

ஶம்பு^{4} : = ஶம்பு^{4}ஹு — கௌ^{3} : = கௌ^{3}ஹ்

இம்மாதிரி விஸர்கம் (:) உள்ள இடங்களில் எல்லாம் சரியாக உச்சரிக்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸுந்தர காண்டம்

விஷய அட்டவணை

நிஷ்ப்ரமாண ஶரீர : ஸந் லிலங்க4யிஷு ரர்ணவம் |
ப்ரக்3ருஹ்ய ப3லவாந் பா3ஹூ லங்காமபி4முக2: ஸ்தி2த : |
பா3ஹுப்4யாம் பீட3யாமாஸ சரணுப்4யாம் ச பர்வதம் ||

—ஸுந். 1 ஸ-14 சு.

அளவற்ற சரீரத்தை உடையவராய், கடலைக் கடக்க விரும்பி, கைகளாலும் கால்களாலும் அந்த மலையை அழுத்தினர். (பக்கம் 7 பார்க்க)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம்

ஸர்க்கம் 1

ஆஞ்ஜநேயர் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி லங்கைக்குப் போனது

ததோ ராவண நீதாயா: ஸீதாயா: ஶத்ருகர்ஶந: |
இயேஷ பத3மந்வேஷ்டும் சாரணாசரிதே பதி2 || (1)

அவதாரிகை

பகவான் யாவற்றைக் காட்டிலும் மேலானவர் என்பதற்கு அடையாளமான எண்ணிறந்த கல்யாண குணங்கள் அவரிடத்தில் விளங்குகின்றன என்று கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் சொல்லப்பட்டது. அவர் எல்லாவற்றையும் நாசம் செய்யும் சக்தியுமுடையவர் என்று இந்தக் காண்டத்தில் உபதேசிக்கப்படுகிறது. பதினைந்தாவது ஸர்க்கத்தில், ''ராமனை விரோதித்துக்கொண்டவனை, ராமனால் கொல்லத் தகுந்தவனை, பிரஹ்மா, ருத்திரன், இந்திரன் முதலியவர்களும் காப்பாற்ற முடியாது'' என்பதால் இது நன்றாக விளங்குகிறது.

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் மித்திரர்களை எப்படியாவது ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்ற தர்மமும், இந்தக் காண்டத்தில் தூதனும் பதிவிரதையும் நடந்துகொள்ளவேண்டிய தர்மமும் சொல்லப் படுகின்றன.

அல்லது, முன் காண்டத்தில் ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிக்க அவதரித்த மஹாவிஷ்ணுவுக்கு, ஆசாரியன் என்ற புருஷகாரம் (மத்தியஸ்தம்) கிடைத்த தென்பதையும், இந்தக் காண்டத்தில் ஆசாரியன் செய்யவேண்டிய காரியத்தையும் வால்மீகி தெரிவிக்கிறார். அதில் முதல் ஸர்க்கத்தில் உபதேசம் பெறத் தகுந்த

சிஷ்யனைக் குரு தேடிப் போவது சொல்லப்படுகிறது. (கோவிந்த ராஜீயம்)

முன் காண்டத்தில் ஆஞ்ஜநேயர் மனத்தால் லங்கைக்குச் சென்றாரென்று சொல்லப்பட்டது. இந்தக் காண்டத்தில் தேகத்தாலும் அங்கே சென்றது வர்ணிக்கப் படுகிறது. (தீர்த்தீயம்)

கிஷ்கிந்தா காண்டத்துடன் 11,000 சுலோகங்கள் முடிந்தன. ஸுந்தர காண்டம் முதல் ஸர்க்கம் முதல் சுலோகத்தில் 'ததோ ராவண' என்ற பதங்களில் நான்காவது அக்ஷரமாகிய 'வ' என்பது காயத்ரியின் பன்னிரண்டாவது அக்ஷரம்.

ராவண நீதாயா: (ராவணனால் கொண்டுபோகப்பட்ட) என்ற விசேஷணத்தால் ஸீதையின் ஸாத்விகஸ்வரூபம் அக்னி குண்டத்திலும், ராஜஸஸ்வரூபம் பகவானுடைய வலது புஜத்திலும் என்றும் பிரியாமலிருந்தனவென்றும், தர்மஸ ரூபத்தையே ராவணன் எடுத்துப் போனானென்றும் உட்கருத்து குறிப்பிடப்படுகிறது.

ராமாயணத்தின் மற்ற காண்டங்களுக்கு அந்தந்தப் பெயர்களிட்டதற்குக் காரணங்களுண்டு. பால காண்டம் ராமனுடைய பால்ய விருத்தாந்தங்களையும் அயோத்யா காண்டம் பன்னிரண்டாவது வயது முதல் இருபத்தைந்தாவது வயது வரையில் அயோத்யையில் நடந்த விருத்தாந்தங்களையும், ஆரண்ய காண்டம் தண்டகாரண்யத்தில் நடந்த வரலாற்றையும், கிஷ்கிந்தா காண்டம் கிஷ்கிந்தையில் நடந்த விசேஷங்களையும், யுத்த காண்டத்தில் ராமலக்ஷ்மணர்கள், வானர ஸைன்யங்கள் இவர்களுக்கும் ராவணாதி ராக்ஷஸர்களுக்கும் நடந்த யுத்த விவரங்களையும், உத்தர காண்டத்தில் ராமன் அயோத்யைக்கு வந்த பிறகு நடந்த காரியங்களையும் வர்ணிப்பதால் அந்தப் பெயர்கள் கிடைத்தன. ஆனால் இந்தக் காண்டத்திற்கு ஸுந்தரமென்ற பெயர் வாய்த்ததேன்? ஸுந்தரமென்றால் அழகு பொருந்தினது என்று பொருள். ஆனால் மற்ற காண்டங்களின் அமைப்பு அழகு வாய்ந்ததல்லவென்று எண்ணக்கூடுமா? ஆகையால் வேறு காரணம் வால்மீகியின் மனத்திலிருக்கவேண்டும். ஆஞ்ஜநேயர் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினது, லங்காநகரம், சந்திரோதயம், அசோகவனம், மதுவனம் முதலியவைகளின் வர்ணனை ஒப்பற்றது என்று எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனால் இந்தக் காரணமே போதுமா? ராமாயணத்தின் தத்வார்த்தத்தைக் கவனித்தவர்களுக்கு ஞான பூமியான அயோத்யையிலிருந்து ஜீவன் இந்திரியங்கள், அந்தக்கரணம், முக்குணங்கள் என்ற இவைகளால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு ஸம்ஸார தசையில் கட்டுண்டு கிடக்கையில் பரம காருணிகரான பகவான் அதைத் தேடிச் சென்று மறுபடியும் தன்னடிச் சோதிக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்பிப் பரம குருவை அனுப்புகிறார். அந்தக் குருவினுடைய தரிசனம் சிஷ்யனான ஜீவனுக்குக் கிடைத்ததும் பகவானுடைய கல்யாணகுணங்களை அவர்

ஜீவனுக்கு உபதேசித்ததும், அவர் தன்னைக் காப்பாற்றுவாரென்று ஜீவன் தைரியமடைந்ததும், தன் நிலைமையையும் துக்கத்தையும் ஜீவன் ஆசார்யன் மூலமாக பகவானுடைய ஸந்நிதியில் தெரிவித்துக் கொண்டதும் ஆசாரியன் ஜீவனுடைய நிலைமையைப் பகவானிடத்தில் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டதும் இந்தக் காண்டத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையால் அக்ஞானம் நீங்கி ஞானோதயமாகி மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை அடைவதற்கு இந்தக் காண்டத்தில் விதை விதைக்கப்பட்டது. ஆகையால் இது ஸுந்தர காண்டமெனத் தகும்.

''ராமாயணமென்ற மாலையில் நடுநாயகமான ரத்தினம்போல் ஆஞ்ஜநேயர் விளங்குகிறார்'' என்றபடி இந்தக் காண்டத்தில் ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரையில் ஆஞ்ஜநேயரே கதாநாயகன். அவருடைய பலம், பராக்கிரமம், புத்தி, மஹிமை, வீரியம் முதலியவைகளே வர்ணிக்கப்படுகின்றன. ஸர்வசக்தனான பகவானும் அவருடைய உதவியைத் தேடினாரென்றும் ஸீதாபிராட்டிக்கே அவர் பிராணதானம் செய்தாரென்றும் சொல்லியிருப்பதாலும், 'நீ செய்த உபகாரத்திற்கு நான் பதில் செய்யச் சக்தியற்றவன்' என்று பெருமாளும் பிராட்டியும் தெரிவிப்பதாலும், ஆஞ்சநேயருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லும் இந்தக் காண்டமே ஸுந்தரமானது.

ராமாயண பீடிகையில் இந்தக் காண்டத்தின் மஹிமையையும் மந்திரத்தையும் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கவும்.

இப்படி ஜாம்பவானால் தூண்டப்பட்ட ஆஞ்ஜநேயர், சாரணர்கள் ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாச மார்க்கத்தில், ராவணனால் அபகரித்துக் கொண்டு போகப்பட்ட ஸீதை இருக்குமிடத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க விரும்பினார். அப்படித் தேடும் விஷயத்தில் நேரும் இடையூறுகளை நீக்க அவருக்குள்ள ஸாமர்த்தியம் எவருக்கும் கிடையாது.

[சிஷ்யனிருக்குமிடத்தைத் தேடிப் போகும் பரம குருவின் ஸ்வரூபம் உபதேசிக்கப்படுகிறது. சிஷ்யன் தாபத்ரயத்தால் நொந்து, தன்னைத் தேடி வரும் வரையில் பொறுத்திருப்பவர் குரு. சிஷ்யனுடைய துக்கத்தையும் கஷ்டத்தையும் அவனைக் காட்டிலும் நன்றாயறிந்து மனமுருகித் தாங்காமல் அவனை வலுவில் தேடிப் போய் ரக்ஷிக்கிறவர் பரமகுரு. 'கு' என்ற அக்ஷரம் அக்ஞானமாகிய இருட்டையும், 'ரு' என்ற அக்ஷரம் அவ்விருட்டைப் போக்கும் சக்தியையும் குறிக்கின்றது. ''அக்ஞானமென்ற இருட்டைப் போக்குவதால் குரு என்ற பெயர் கிடைத்தது'' என்ற வாக்கியப்படி அக்ஞானத்தைப் போக்கும் ஸ்வபாவத்தையுடைய குரு, புராதன தர்மங்களை லோகத்தார் அனுஷ்டிக்கும்படி செய்யும் பூர்வாசாரியர்கள் அனுஷ்டித்து வந்த மார்க்கத்தை அவலம்பித்தவராய், ஞானத்

திற்கு விரோதமான புத்தியைக் கொடுக்கும் அவிவேகத்தால் வசப்படுத்தப்பட்டு, அநாதியாய்ப் பகவானுக்குப் பரதந்திரனான ஜீவனிருக்கும் ஸம்ஸாரமண்டலத்தைத் தேடிச் சென்றார். ஸீதை என்ற சப்தத்தால் ஸ்த்ரீ புருஷ ஸம்பந்தமில்லாமல் உண்டானதென்றும், ஸ்த்ரீலிங்கத்தால் பரதந்த்ரமான ஸ்வபாவத்தை உடையதென்றும் தெரிகின்றது. பகவானைத் தவிர மற்றவர்கள் ஸ்த்ரீயைப்போலவென்பதும் காண்க. ஸாத்விகமான ஸம்பாஷணம், ஸாத்விக ஸ்வபாவமுள்ளவரிடத்தில் ப்ரேமை, ஸர்வப்பிராணிகளிடத்திலும் துவேஷமில்லாமை, பகவானுடைய கடாக்ஷம் முதலிய குணங்கள் ஆசாரியனை அடைவதற்கு ஹேதுக்களென்றபடி. இவ்வடையாளங்களால் ஜீவனிருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்க, அல்லது ஜீவனுக்குப் பகவானை அடைவதில் ஏற்படும் முயற்சியை அறிய விரும்பினார் என்று அர்த்தமாகும்.]

பிறரால் செய்யமுடியாத அபூர்வமான காரியத்தைச் செய்ய நிச்சயம் கொண்டு, ஹனுமான் உயர்ந்த தலையையும் கழுத்தையும் உடையவராய்ப் பசுக்கூட்டங்களுக்குத் தலைவனான காளையைப் போல் விளங்கினார். வைடூரிய வர்ணமுடையதால் சுத்த ஜலத்தைப் போல் பிரகாசிக்கும் இளம்புல் நிறைந்த மஹேந்திர பர்வதத்தின் மேற்புறங்களில் ஸுகமாய் உலாவினார். சிறந்த புத்தியுடைய அந்த வானர சிரேஷ்டன் பக்ஷிகளைப் பயமுறச் செய்து, விருக்ஷங்களை மார்பால் முறித்துக்கொண்டு, அநேக மிருகங்களை அடித்துத் தள்ளி, பூர்ண பலத்தையுடைய ஸிம்ஹம்போல் பிரகாசித்தார். கருப்பு, சிவப்பு, வெளுப்பு முதலிய நானா வர்ணங்களையுடைய அநேக தாதுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கக்கூடிய யக்ஷகின்னரர்கள் அழகான கந்தர்வபன்னக கணங்கள் அலங்கரித்துக்கொண்டு இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கப்பெற்று, கணக்கில்லாத மதயானைகள் நிறைந்த அந்தப் பர்வதத்தில் ஆஞ்ஜநேயர் விஸ்தாரமான மடுவில் விளையாடும் கஜத்தைப்போல் காணப்பட்டார்.

பின்பு தனக்கு ஆசாரியரான ஸூரியபகவானுக்கும், தான் கற்ற ஐந்திரவியாகரணத்தைச் செய்த மஹேந்திரனுக்கும், தன் பிதாவான வாயுபகவானுக்கும், தனக்கு அபூர்வமான வரங்களை அளித்த பிரஹ்மதேவருக்கும், தேவயோனியில் பிறந்த பூதகணங்களுக்கும் கைகூப்பி வந்தனம் செய்து, புறப்பட நிச்சயித்தார். கிழக்கு முகமாய் நின்று, தன் தகப்பனான வாயு பகவானைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து, மிகுந்த ஸாமர்த்தியமுள்ள மாருதி, தெற்கே திரும்பி தன் ரூபத்தை வளரச் செய்தார். வானர சிரேஷ்டர்கள் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட நிச்சயித்து, ராமனுக்கு க்ஷேமம் விருத்தியாவதற்காக, பர்வ காலங்களில் ஸமுத்திரம் பொங்குவதுபோல் வளர்ந்

தார். அளவற்ற சரீரத்தை உடையவராய், கடலைக் கடக்க விரும்பி, கைகளாலும் கால்களாலும் அந்த மலையை அழுத்தினார். அப்பொழுது அந்த மலை ஒரு முகூர்த்தகாலம் வரையில் கிடுகிடென்று நடுங்கிற்று. அதிலுள்ள மரங்களிலிருந்த புஷ்பங்கள் பூமியில் சொரிந்தன. அந்த புஷ்பவர்ஷத்தால் அம்மலை மறைந்து மணம்வீசிப் புஷ்பமலைபோல் காணப்பட்டது. உத்தமமான வீரியத்தையுடைய ஆஞ்ஜநேயரால் அழுத்தப்பட்ட அந்த மஹேந்திர பர்வதம், மதயானை மதஜலத்தைப் பெருக விடுவதுபோல் நீர்த் தாரைகளைப் பெருக்கிற்று; மஹா பலவானான மாருதியால் பீடிக்கப்பட்டு, தங்கம், வெள்ளி முதலிய நிறங்களையுடைய ரேகைகளை வெளிப்படுத்திற்று. நடுவில் கொழுந்து விட்டெறியும் அக்னியிலிருந்து புகை வரிசையாகக் கிளம்புவதுபோல், அம்மலையிலிருந்து மனச்சிலையென்னும் கற்களுடன் கூடின பாறைகள் தெரித்து விழுந்தன. இப்படி அழுத்தப்பட்ட அந்த மலையால் நசுங்கி, அதன் குகைகளிலுள்ள ஜந்துக்கள் நான்கு புறங்களிலிருந்தும் விகாரமாகக் கத்தின. அந்த ஓசை பூமியிலும் திக்குகளிலும் தோப்புகளிலும் பரவி நிறைந்தது. அங்குள்ள கொடிய ஸர்ப்பங்கள் ஸ்விஷ்ணுபாதம் போன்ற ரேகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய படங்களை எடுத்துக் கோபாவேசத்துடன் குரூரமான விஷங்களைக் கக்கிக்கொண்டு பாறைகளைக் கடிக்க, அவை விஷத் தீயால் ஜ்வலித்து ஆயிரம் துண்டுகளாகப் பிளந்தன. அந்த மலையிலுள்ள விஷத்தைப் போக்கும் ஔஷதிகள் அந்த ஸர்ப்பங்களின் விஷத்தைப் போக்கமுடியவில்லை. இந்த மலையைப் பூதங்கள் பிளக்கின்றன என்றெண்ணி, அங்கே வஸித்த தபஸ்விகள் அங்கிருந்து போனார்கள். அங்குள்ள வித்யாதரர்கள் பானபூமியில் மதுவால் நிறைந்த தங்கப் பாத்திரங்களையும் விலையுயர்ந்த தங்கமயமான போஜன பாத்திரங்களையும், லேஹ்யம், பக்ஷ்யம், பலவித மாம்ஸங்கள், எருமைத் தோலால் செய்யப்பட்ட கேடயங்கள், தங்கப் பிடி போட்ட கத்திகள் முதலியவைகளையும் விட்டு, வெண்தாமரையைப் போன்ற கண்கள் மதுபானத்தால் செந்தாமரையைப் போல் சிவந்து, சிவந்த மலர்கள் சிறந்த சந்தனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மயங்கி, ஸ்த்ரீகளுடன் ஆகாசத்தில் கிளம்பிப் போனார்கள். ஹாரங்கள் சிலம்புகள் தோள்வளை கைவளைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்த்ரீகள் தங்கள் நாயகர்களுடனும், வித்யாதர சிரேஷ்டர்கள் அணிமாதி அஷ்டமஹாஸித்திகளைக் காட்டிக்கொண்டும், ஆகாசத்திலிருந்து கூட்டம் கூட்டமாக அந்த மலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது களங்கமற்ற ஆகாசத்தில் நிற்கும் மஹரிஷிகளும் சாரணர்களும் ஸித்தர்களும் '' வாயுபகவானான ஆஞ்ஜநேயர் மலையைப் போன்ற தேகத்துடன் ஒருவராலும் தாண்டமுடியாத இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி அக்கரைக்குப் போய், ராமனையும் வானரர்களையும் உத்தேசித்து, பிறரால் ஸாத்தியமில்லாத காரியத்தைச் செய்ய விரும்புகிறார் '' என்று சொல்லக்

கேட்டு, வித்யாதரர்கள் மஹேந்திர பர்வதத்தில் ஒப்பில்லாத வீரியத்துடன் நிற்கும் மாருதியைப் பார்த்தார்கள்.

அவர் மயிர்களைச் சிலிர்த்தார்; பெரிய மலையைப்போல் அசைந்தார்; நீருண்ட மேகத்தைப்போல் கர்ஜித்தார்; அடிமுதல் நுனி வரையில் நீண்டு உருண்டு மயிர்களடர்ந்த வாலை, கருடன் மஹா நாகத்தைப் பற்றிச் சுழற்றுவதுபோல் சுழற்றி உதறினார். ஆகாசத்தில் செல்வதற்கு வேண்டிய வேகத்தை வளர்க்கும் ஆஞ்ஜநேயருடைய வால், ஸமுத்திரத்திலிருந்து கருடனால் கொத்திக் கொண்டுபோகப்படும் பெரிய ஸர்ப்பத்தைப்போல் காணப்பட்டது.

அளவற்ற காந்தியையும் வீரியத்தையுமுடைய வாயுபுத்திரர் கோட்டை வாசல் தாழ்ப்பாளைப்போன்ற புஜங்களைப் பூமியில் பலமாக ஊன்றி, இடுப்பைச் சுருக்கி, கால்களை மடக்கி, புஜங்களையும் கழுத்தையும் வளைத்து, தேஜஸையும் ஸத்வத்தையும் வீரியத்தையும் விருத்தி செய்தார். வெகு தூரம் வரையில் தான் போகும் வழியை நிமிர்ந்து உற்றுப் பார்த்து, ஆகாசத்தை நோக்கிப் பிராண வாயுக்களை ஹிருதயத்தில் நிறுத்தினார். கால்களை உறுதியாக ஊன்றி, காதுகளை மடக்கிக்கொண்டு, அந்த மஹாபலசாலியான வானர சிரேஷ்டன் ஆகாசத்தில் தாவும் ஸமயத்தில் வானர வீரர்களைப் பார்த்து, இவ்விதம் சொன்னார்.

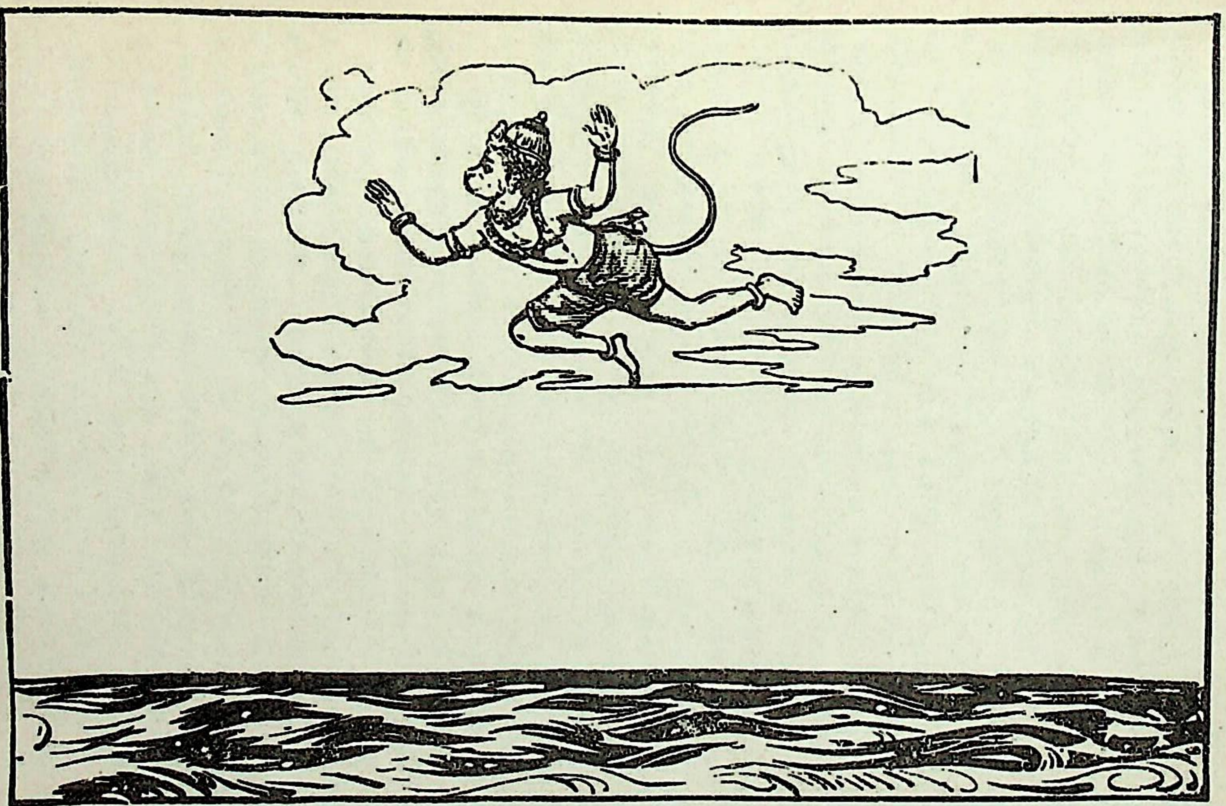
''வாயு வேகமுள்ள ராமபாணம் தடையில்லாமல் எப்படிப் போகுமோ, அப்படி ராவணனால் ஆளப்பட்ட லங்கைக்குப் போவேன். அங்கே ஜானகியைக் காணாவிட்டால் அந்த வேகத்துடன் தேவலோகத்திற்குப் போவேன். அங்கேயும் அவளைக் காணாவிட்டால் கொஞ்சம்கூட சிரமமில்லாமல் ராக்ஷஸ ராஜனான ராவணனைப் பிடித்துக் கட்டி இங்கே கொண்டு வருவேன். உத்தேச காரியத்தை எப்படியாவது முடித்துக்கொண்டு ஸீதையுடன் திரும்பி வருவேன். அல்லது ராவணனுடைய லங்கையையும் வேருடன் பெயர்த்து இங்கே கொண்டு வருவேன்'' என்று அவர்களுக்குத் தைரியம் சொல்லிக் கவலையில்லாமல் அதிவேகமாக ஆகாசத்தில் கிளம்பி, தன்னைப் பக்ஷிராஜனான கருடனுக்கு ஸமமாக எண்ணினார். அப்பொழுது அந்த வேகத்தால் மலையிலுள்ள மரங்கள் யாவும் இலைகளுடன் நான்கு புறங்களிலிருந்து மேலே கிளம்பின. மதம்கொண்ட நாரைகளுடன் மலர்ந்த புஷ்பங்களால் விளங்கும் அந்த மரங்களைத் தன் தொடையின் வேகத்தால் இழுத்துக்கொண்டு ஆகாசத்தில் போனார். நெடுந்தூரம் பிரயாணம்போகும் ஒருவனை அவனுடைய பிரியமான பந்துக்கள் சிறிதுதூரம் வரையில் சென்று வழிவிடுவதுபோல், அந்த மரங்கள் கொஞ்ச தூரம் அவரைத் தொடர்ந்தன. ஸேனைகள் அரசனைத் தொடர்வதுபோல் அவருடைய வேகத்தால் முறிக்கப்பட்ட ஆச்சா முதலிய மரங்கள் அவரைப் பின் தொடர்ந்தன. மஹா பர்வதம் போன்ற மாருதி புஷ்பங்களால்

விளங்கும் அந்த மரங்களால் சூழப்பட்டு ஆச்சரியமாகக் காணப்பட்டார். மஹேந்திரனைக் கண்டு பயந்து, மலைகள் கடலில் விழுந்து மறைந்ததுபோல், வைரமுள்ள மரங்கள் கடலில் விழுந்து முழுகின. மஹாமேகம் போன்ற ஆஞ்ஜநேயர் பல வர்ணங்களுள்ள புஷ்பங்களாலும் குருத்துகளாலும் மொட்டுகளாலும் சூழப்பட்டு, மின்மினிப் பூச்சிகள் மொய்த்த பெரிய மலையைப்போல் தோன்றினார். அவருடைய வேகத்தாலுண்டான சக்தி அடங்கி, அந்த மரங்கள் புஷ்பங்களை உதிர்த்துக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தில் விழுவதைப் பார்க்கும்பொழுது, பிரயாணியை வழியனுப்பிவிட்டு, கண்ணீர் சொரிந்துகொண்டு திரும்பும் மித்திரர்களைப்போல் காணப்பட்டன. அவருடைய வேகத்தால் அந்த லேசான புஷ்பங்கள் நானா வர்ணங்களுடன் ஸமுத்திரத்தில் தூவப்பட்டு, நக்ஷத்திரங்களால் நிறைந்த ஆகாசத்தைப்போல் அந்தக் கடலை விளங்கச் செய்தன. நானா வர்ணங்களுள்ள அந்த புஷ்பங்களால் சூழப்பட்ட வாயு புத்திரன், மின்னற் கொடிகளுடன் ஆகாசத்தில் கிளம்பும் மேகத்தைப்போல் பிரகாசித்தார். அவர் போகும் வேகத்தால் நாற்புறங்களிலும் இறைக்கப்பட்ட புஷ்பங்களால் நிறைந்த ஸமுத்திரம் அழகான நக்ஷத்திரக் கூட்டங்கள் உதித்த ஆகாச வீதிபோல் காணப்பட்டது.

இரு கைகளையும் நீட்டிக்கொண்டு 'அவர் வாயுமார்க்கத்தில் போகும்பொழுது, மலைச் சிகரத்திலிருந்து கிளம்பும் ஐந்து தலை நாகங்களைப்போல் தோன்றினார். தாண்டும் வேகத்தால் வரவரக் குறையும் கடலைக் குடித்து, ஆகாசத்தை விழுங்கப் பார்ப்பவர்போல் காணப்பட்டார். ஆகாசமார்க்கத்தில் போகும்போது அந்த வானர சிரேஷ்டனுடைய மஞ்சள் வர்ணமுள்ள வட்டமான இரண்டு கண்களும் மின்னலைப் போலும், மலைச்சிகரங்களில் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பு ஜ்வாலைகளைப் போலும் ஒரே காலத்தில் சந்திரஸூரியர்கள் உதித்தது போலும் பிரகாசித்தன. அவருடைய சிவந்த முகம், சிவந்த மூக்கின் காந்தியால், ஸந்தியா காலத்துச் சிவப்பால் பரவப்பட்ட ஸூரியமண்டலத்தைப் போல் விளங்கிற்று.

உயர்ந்து வளர்ந்த வால், அவர் ஆகாசத்தில் போகும்பொழுது மேலே இந்த்ரத்வஜம் தூக்கிக் கட்டப்பட்டதுபோல் தோன்றிற்று. வெளுத்த பற்களையுடைய மாருதி, சக்கரம்போல் தன்னைச் சுற்றிவளைந்த வாலால், மண்டலம்சூழ்ந்த ஸூரியனைப்போல் பிரகாசித்தார். வாலின் அடிப்பாகம் சிவந்து, பிளந்த மலையில் சிவந்த தாதுக்கள் விளங்குவதுபோல் தோன்றிற்று. அந்த வானர சிரேஷ்டன் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டும்பொழுது விலாப்புறங்களிலிருந்து கிளம்பும் காற்று மேகம்போல் கர்ஜித்தது. ஆகாசத்தில் வடக்கிலிருந்து தெற்கு முகமாக வாலுடன் கூடின உல்கா என்ற எரிகொள்ளி வேகமாக விழுவதுபோல் ஆஞ்ஜநேயர் அப்பொழுது காணப்பட்டார். நீண்ட வேகத்தையுடைய அஞ்ஜனாபுத்திரன் வடக்கிலிருந்து தெற்கே போகும் ஸூரியனைப் போலவும், இறுக்கிக்

கட்டப்பட்ட கச்சுப்பட்டையால் நீண்ட மதயானையைப் போலவும் தோன்றினர். கப்பலில் அடிப்பாகம் ஜலத்தில் மூழ்கி மேல்பாகம் ஆகாசத்தில் காணப்பட்டுப் பாய்களில் காற்றுத் தாக்கி ஓடுவதுபோல் அவருடைய நிழல் ஸமுத்திரத்தில் அழுந்தித் தேகம் ஆகாசத்தில் தோன்றிற்று; ஸமுத்திரத்தில் போகுமிடமெல்லாம் அவருடைய தொடை வேகத்தால் ஜலம் காக்கை வலிப்பு கொண்டதுபோல் சுழன்று கதறி நுறையுடன் காணப்பட்டது. மார்பின் காற்று வேகத்தால் மலை போன்ற அலைகளை அடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு அந்த வானரசிரேஷ்டன் அதிவேகமாகக் கடலைத் தாண்டினர். மேகத்தின் மழைக் காற்றும் அவருடைய வேகக்காற்றும் சேர்ந்து பயங்கரமாகச் சப்திக்கும் ஸமுத்திரத்தைக் கலக்கி நடுங்கச் செய்தது. மலைகளைப் போன்ற அலைகளை இழுத்துக்கொண்டு போகும் அந்த ராமதூதன், ஆகாசத்தையும் பூமியையும் பிரிப்பவரைப்போல் தாவினர். மேரு மந்திரம் முதலிய மஹாபர்வதங்களைப் போல் எழும்பும் அலைகளை ஒவ்வொன்றாக எண்ணுகிறவரைப்போல் தாண்டிப் போனர். அவருடைய வேகத்தால் மேலே கிளப்பப்பட்ட கடல் ஆகாசத்தில் சரத்காலத்தில் விளங்கும் நீருண்ட மேகத்தைப்போல் காணப்பட்டது. மனிதர்கள் உடுக்கும் வஸ்திரங்களை அவிழ்த்தெறிந்தால் அவர்களுடைய தேகம் காணப்படுவதுபோல், ஸமுத்திரத்தில் வாழும் திமிங்கிலம், முதலை, மீன், ஆமை முதலிய ஜந்துக்கள், தங்களை மூடியிருந்த ஜலம் மேலே கிளம்பினதால் வெளியில் காணப்பட்டன. கடலில் வஸிக்கும் மஹா ஸர்ப்பங்கள் ஆகாசத்தில் அதிவேகமாகப் போகும் அந்த வானர சிரேஷ்டனைப் பார்த்துக் கருடனென்றெண்ணிப் பயந்தன. பத்து யோஜனை அகலமும், முப்பது யோஜனை நீளமும் உள்ள அவருடைய நிழல் அந்த ஸமுத்திர ஜலத்தில் அழகாக விளங்கிற்று. (காலையில் புறப்பட்டு ஸூரியாஸ்தமனத்திற்கு ஒரு முகூர்த்தத்திற்கு முந்தியே அக்கரைக்குப் போயிருக்க வேண்டும்.) அந்த நிழல் ஸமுத்திரத்தில் அவரைத் தொடர்ந்து சொல்லும்பொழுது வெளுத்த மேகக் கூட்டங்களைப்போல் காணப்பட்டது. (இது நடுப் பகலில் தோன்றும்.) யாதொரு பற்றுமில்லாத வாயுமார்க்கத்தில் அந்த மஹாதேஜஸ்வி பெரிய சரீரத்துடன் போகும்பொழுது இறக்கைகளையுடைய மலை ஆகாசத்தில் பறப்பது போலிருந்தது. வேகத்தால் அவர் போகும் வழியிலுள்ள ஸமுத்திர ஜலம் பெரிய மலையைப் போல் சேர்க்கப்பட்டு நின்றது. பக்ஷிகள் பறக்கும் ஆகாசத்தில் பக்ஷி ராஜனை போலும் வாயுபகவான் மேகக் கூட்டங்களை அடித்துக்கொண்டு போவது போலும் ஹனுமான் அதிவேகமாகப் போனர். அந்த மேகங்கள் வெளுப்பு, சிவப்பு, நீலம், மஞ்சள் ஆகிய வர்ணங்களுடன் அதி விசித்திரமாக விளங்கின. மேகக்

ஶ¬ஶ¬பே⁴ ஸ மஹாதேஜா மஹாகாயோ மஹாகபி:|
வாயுமார்கே³ நிராலம்பே³ பக்ஷவாநிவ பர்வத:|| —ஸு¬ந். 1ஸ-77ஸு.

யாதொரு பற்றுமில்லாத வாயுமார்க்கத்தில் அந்த மஹாதேஜஸ்வி பெரிய சரீரத்துடன் போகும்பொழுது இறக்கைகளையுடைய மலை ஆகாசத்தில் பறப்பது போலிருந்தது (பக்கம் 10 பார்க்க)

கூட்டங்களுக்கு நடுவில் அடிக்கடி புகுந்து வெளிப்படும்பொழுது அவர் சந்திரனைப்போல் தோன்றினார்.

இப்படி அதிகவேகமாய் அவர் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் செல்வதைக் கண்டு, தேவர்களும், தானவர்களும், கந்தர்வர்களும் புஷ்பமாரி பெய்தார்கள். ராமகாரியத்தின் பொருட்டுச் செல்லும் அந்த வானரசிரேஷ்டனை ஸூரியன் உஷ்ணமான கிரணங்களால் சிரமப்படுத்தவில்லை. வாயுபகவானும் அவர்மேல் குளிர்ச்சியாய் வீசி சிரமத்தைப் போக்கினார். மஹரிஷிகள் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அந்த மஹாவீரிய சாலியைக் கொண்டாடினார்கள். அந்த வானரசிரேஷ்டன் சிரமமில்லாமல் மஹாவேகமாய் ஆகாசத்தில் செல்வதைக் கண்டு நாகர்களும், யக்ஷர்களும், திக்பாலர்களான பல ராக்ஷஸர்களும், விபுதர்களும், கருடர்களும் அவரைப் புகழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது ஸமுத்திர ராஜன் இக்ஷ்வாகு குலத்தை மரியாதை செய்ய விரும்பி, ''இந்த வானரசிரேஷ்டனான ஹனுமானுக்கு நான் ஒத்தாசை செய்யாவிட்டால் லோகத்தில் எல்லோரும் என்னை நிந்திப்பார்கள். இக்ஷ்வாகு வம்சத்தரசனான ஸகர மஹாராஜனால் வளர்க்கப்பட்டேன். இவர் இக்ஷ்வாகு குலதிலகரான ராமனுடைய தூதன். இவர் சிரமப்படும்படி விடுவது எனக்கு அழகல்ல. ஆகையால் இவர் சற்று நேரம் இங்கே இளைப்பாறிப் பிறகு அதி சீக்கிரமாய் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டும்படி செய்ய வேண்டும்'' என்று ஹிதமான யோசனை செய்து, ஸமுத்திர ஜலத்தில் தங்கச் சிகரங்களுடன் மறைந்திருக்கும் மைனாக பர்வதத்தைப் பார்த்து, ''தோழா! பாதாளத்திலுள்ள அஸுரர்கள் மேலே வராதபடி இந்திரன் உன்னைக் கோட்டை வாசல் தாழ்ப்பாளைப் போல் இங்கே வைத்திருக்கிறானல்லவா? அந்த மஹா பலசாலிகள் மேலே வர யத்தினம் செய்கையில் அவர்களை விடாமல் பாதாளத் துவாரத்தை மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிறாயல்லவா? மேலும் கீழும் நான்கு பக்கங்களிலும் வளரும் சக்தி உனக்குண்டு. ஆகையால் உன்னை ஏவினேன். பர்வதராஜனே! சீக்கிரம் எழுந்திரு. வானரசிரேஷ்டரான ஹனுமான் ராமகாரியத்தின் பொருட்டு ஆகாச மார்க்கமாய் உனக்கு நேராக வருகிறார். இக்ஷ்வாகு குலத்திற்குப் பணிவிடை செய்ய ஆசைகொண்ட நான் இவருக்கு என்னால் கூடிய ஒத்தாசை செய்யவேண்டியது. அந்த அரசர்களை நான் பூஜிக்க வேண்டியதல்லவா? அதே காரணத்தால்தான் நீயும் அவர்களை விசேஷமாய்ப் பூஜிக்கவேண்டியது. அவர்களால் வெட்டப்பட்ட இந்த ஸமுத்திரத்தில் ஒளிந்துகொண்டு உன் பிராணனைக் காப்பாற்றி வருகிறாயல்லவா? மேலும் உன்னை இங்கே கொண்டுவந்து சேர்த்த வாயுவின் புத்திரனான் இந்த ஆஞ்ஜநேயருக்கு ஸஹாயம் செய்வது உன் கடமையல்லவா? ஆகையால் இவருக்குத் தகுந்த உபகாரம் செய். நாம் உத்தேசித்த காரியம் காலதாமதமாகக் கூடாது. செய்யவேண்டிய காரியத்தைத் தகுந்த காலத்தில் செய்யா

விட்டால் ஸாதுக்கள் கோபிப்பார்கள். ஆகையால் மேலே வா; ஆஞ்ஜநேயர் உன்னிடத்தில் இளைப்பாறட்டும்; இவர் நமக்கு உத்தமமான அதிதி; பூஜிக்கத் தகுந்தவர்; வானரசிரேஷ்டர். தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு ஸுவர்ண சிகரங்களுடன் பிரகாசிக்கும் பர்வதராஜ! இவர் உன்னிடத்தில் கொஞ்சம் சிரம பரிஹாரம் செய்துகொண்டு பிறகு அதி சீக்கிரமாய் அக்கரை சேர்வார். ஹனுமானுக்கு ஸீதையிடத்திலுள்ள தயையையும், ஸீதை நாயகனைப் பிரிந்து லங்கையில் துக்கிப்பதையும், ஆஞ்ஜநேயருடைய சிரமத்தையும் யோசித்து நான் சொன்னபடி செய்'' என்றார்.

இதைக் கேட்டு அந்தப் பர்வதராஜனும் மரம், செடி, கொடிகளுடன் பிரகாசமான கிரணங்களுடன் ஸூரியன் மேகங்களின் நடுவிலிருந்து புறப்படுவதுபோல் அதிவேகமாகக் கிளம்பினான். ஸமுத்திர ஜலத்தால் சூழப்பட்ட அந்த மலை, உரகர், கின்னரர் முதலிய கணங்களால் நிறைந்த தன் தங்கச் சிகரங்களைச் சீக்கிரத்தில் வெளியில் காட்ட, நிர்மலமான ஆகாசத்தில் ஸூரியன் உதிப்பதுபோல், அவை மேக மண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு மேலே கிளம்பின. ஸ்வபாவமாகவே அதிக காந்தியுள்ள அந்தத் தங்கக் கொடிமுடிகளால் மைநாகமலை பல ஸூரியர்களுடன் பிரகாசிப்பது போல் தோன்றிற்று. இப்படித் தனக்கு எதிரில் தடையில்லாமல் எழுந்த அந்த மலையைப் பார்த்து மாருதி, ''இது நமக்கு நேர்ந்த முதலாவது தடை'' என்று நினைத்தார். அதிவேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்த வாயுபுத்திரன், அளவில்லாமல் வர வர வளரும் அந்த மலையை, வாயுபகவான் மேகங்களைச் சிதறவடிப்பது போல், தன் மார்பால் விளையாட்டாக அடித்துத் தள்ளினார். அதைக் கண்டு மைநாகம் அவருடைய வேகத்தையும் சக்தியையும் அறிந்து ஆச்சரியப்பட்டு ஸந்தோஷித்தான். பிறகு மனுஷ்ய ரூபத்துடன் அவன் ஆகாசமார்க்கத்தில் நின்றுகொண்டு அந்த வழியாகச் செல்லும் வானர வீரனைப் பார்த்து, மிகுந்த பிரீதியுடன், வானர சிரேஷ்ட! ஒருவரும் செய்யத் துணியாத காரியத்தை செய்யப் புகுந்திருக்கிறீர். என் சிகரங்களில் சற்று நேரம் இளைப்பாறும். ராமனுடைய முன்னோர்கள் இந்த ஸமுத்திரத்தை வெட்டினார்கள். ராமகாரியத்திற்காகச் செல்லும் உமக்கு ஸமுத்திர ராஜன் பூஜை செய்கிறார். உபகாரம் செய்தவனுக்கு பதில் உபகாரம் செய்வது புராதனமான தர்மம். அப்படி செய்ய விரும்பும் நாங்கள் உமக்குக் கொடுக்கும் அதிதி பூஜையை நீர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ''இந்த வானர சிரேஷ்டர் நூறு யோஜனை தூரம் தாண்ட உத்தேசித்துப் புறப்பட்டு வருகிறார். உன் தாழ்வரைகளில் சற்று இளைப்பாறிப் பிறகு அக்கரைக்குப் போவார்'' என்று ஸமுத்திர ராஜன் என்னை விசேஷ மரியாதையுடன் உம்மிடத்தில் அனுப்பியிருக்கிறார். ஆகையால் சற்று நில்லும். என்னிடத்தில் இளைப்பாறிப் போம். என்னிடத்திலுள்ள கந்தமூலங்கள் அதிக ருசியாயும் மணத்துடனும்

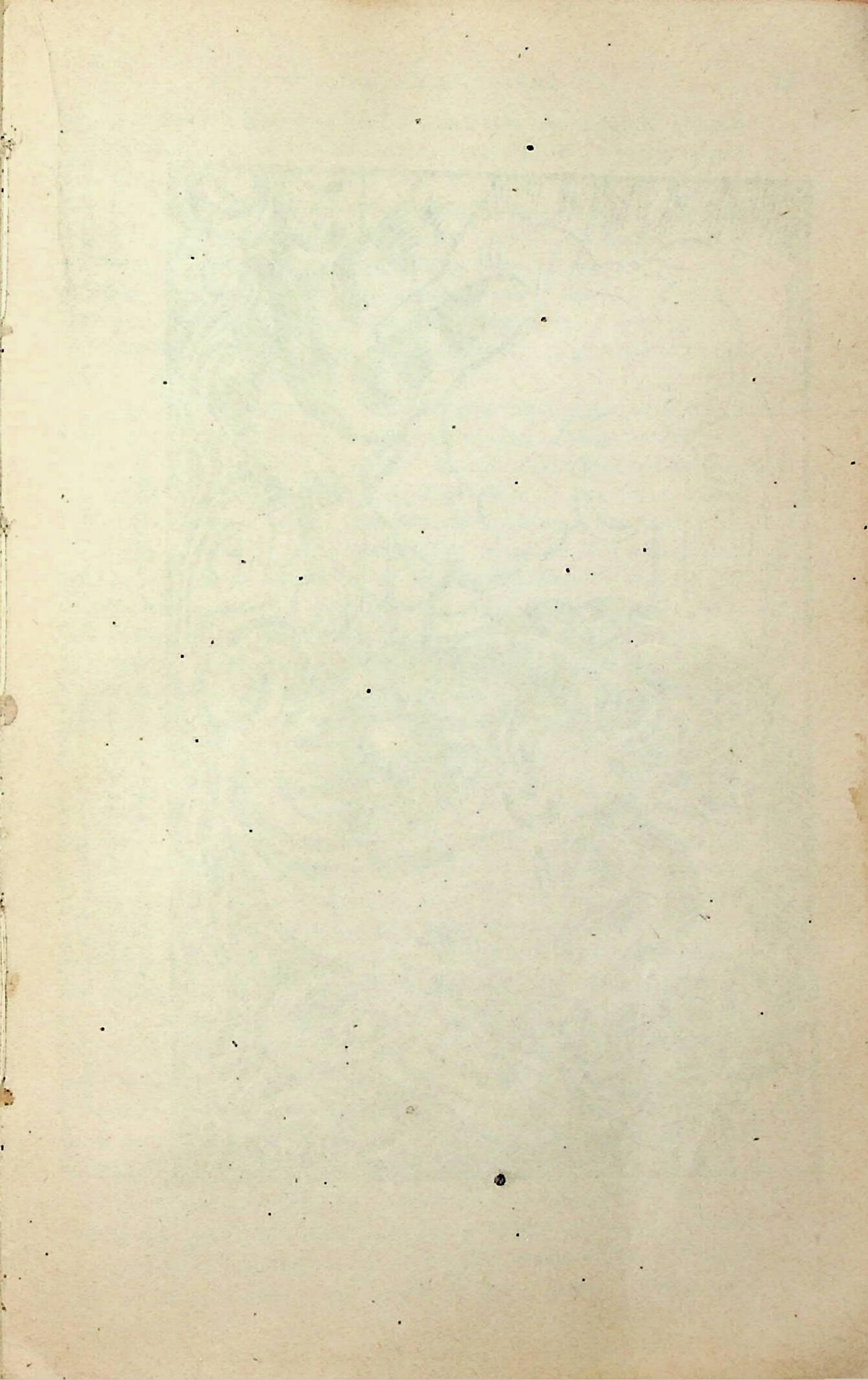
இருக்கின்றன. அவைகளை அங்கீகரித்து சிரமம் தீர்த்துக்கொண்டு பிறகு செல்வீர். நம்மிருவர்க்கும் வேறு விதமான ஸம்பந்தமும் உண்டு. அது மூன்று லோகங்களிலும் பிரஸித்தி பெற்றுப் பெரியோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அதிவேகமாகத் தாண்டிப்போகும் வானரர்களுக்குள் உம்மை முதல்வராக மதித்திருக்கிறேன். சாதாரணமான அதிதியையும் விவேகி பூஜிக்க வேண்டும். உம்மைப்போன்ற மஹானை, தர்மரஹஸ்யத்தை அறிந்தவன் விசேஷமாகப் பூஜிக்க வேண்டியதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? நீர் தேவ சிரேஷ்டனான வாயு பகவானுடைய புத்திரர்; வேகத்தில் அவரைப் போன்றவர். உம்மைப் பூஜித்தால் அவரைப் பூஜித்ததாகும் என்பதைத் தர்மம் தெரிந்த உமக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகையால் நான் உம்மை பூஜிக்கவேண்டும். வேறொரு காரணமும் உண்டு.

''முன்பு கிருதயுகத்தில் மலைகளுக்கு இறக்கைகளுண்டு. அவை வாயுவேக கருட வேகத்துடன் ஸகல திக்குகளிலும் அதிவேகமாகப் பறந்துபோகும். அதைக் கண்ட தேவ கணங்களும், ரிஷிகளும், ஸகல பூதங்களும் எங்கே இவை மேலே விழுந்து நம்மை நாசம் செய்யுமோ என்று பயந்தார்கள். அப்பொழுது தேவேந்திரன் அவைகளிடத்தில் கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தால் அவைகளின் இறக்கைகளைத் துண்டு துண்டாய் வெட்டினான். பயங்கரமான வஜ்ராயுதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு கோபாவேசத்துடன் அவன் என்னிடம் வரும்பொழுது, மஹாத்மாவான வாயு பகவான் என்னை இந்த ஸமுத்திரத்தில் அடித்துக்கொண்டு வந்து தள்ளினார். என் இறக்கைகளுக்கு யாதொரு அபாயமுமின்றி என்னைக் காப்பாற்றினார். அவரை நான் பூஜிக்கவேண்டியதல்லவா? ஆகையால் உம்மையும் பூஜிக்க விரும்புகிறேன். நமக்கு இவ்விதமான ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி விசேஷ உபகாரம் பெற்ற நானும், ஸமுத்திர ராஜனும் செய்யும் உபசாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு எங்களை ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும். சற்று இளைப்பாறும்; நாங்கள் செய்யும் உபசாரத்தையும் அதிதிபூஜையையும் பெற்றுக்கொள்ளும். எங்களுக்கு உம்மிடத்திலுள்ள பிரீதியைக் கௌரவியும். உம்மைப் பார்த்ததால் எங்களுக்கு அளவற்ற ஆனந்தமுண்டாகியிருக்கிறது'' என்றார்.

அதைக் கேட்டு மாருதி, ''பர்வதராஜனே! நீர் இப்படிச் சொல்வதாலேயே நான் மிகுந்த பிரீதியடைந்தேன். உம்மைத் தரிசித்ததே என்க்குப் போதும். நீர் எனக்குச் செய்யும் அதிதி பூஜை இதுவே. உம் இஷ்டப்படி நான் இங்கே த்ங்கவில்லை என்று கோபிக்கக் கூடாது. நான் உத்தேசித்த காரியத்தைச் செய்ய வேண்டிய காலம் என்னைச் சீக்கிரப்படுத்துகிறது, இங்கே தங்கினால் இன்று பகலுக்குள் லங்கைக்குப் போக முடியாது. மேலும் வழியில் எவ்விடத்திலும் தயங்காமல் போக வேண்டுமென்று வானரர்களிடத்தில் பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறேன்'' என்று கையால் அந்த மலையைத் தொட்டு,

அவரால் செய்யப்பட்ட அதிதி பூஜையை அங்கீகரித்து, மனம் மகிழ்ந்து, புன்சிரிப்புடன் ஆகாசமார்க்கமாகச் சென்றார். ஸமுத்திர ராஜனும் மைநாகமும் மிகுந்த பிரீதியுடன் அவரைப் பார்த்து ஆசீர்வதித்தார்கள். பிறகு ஆஞ்ஜநேயர் அவர்களைவிட்டு வெகுதூரம் உயரக் கிளம்பி, தன் பிதாவான வாயு பகவான் ஸஞ்சரிக்கும் மார்க்கத்தில் வந்தார். அங்கிருந்து மேலே போய்ப் பர்வதராஜனை ஒரு தடவை பிரீதியுடன் பார்த்து, நிர்மலமான ஆகாச மார்க்கத்தில் சென்றார். ஆஞ்ஜநேயர் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டிப்போவது அவருடைய அபூர்வச் செயல்களில் முதலாவது; மைநாக பர்வதத்தை ஜயித்தது இரண்டாவது; இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தேவர்களும், ஸித்தர்களும், மஹரிஷிகளும் மகிழ்ந்து மாருதியைக் கொண்டாடினார்கள். தேவராஜன் மைநாகனிடத்தில் அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து, "தங்கக் கொடிமுடிகளுடன் விளங்கும் பர்வதசிரேஷ்டா! இன்று நீ செய்த காரியம் அதிக ஆனந்தத்தை எனக்கு உண்டுபண்ணுகிறது. இன்று முதல் உனக்கு யாதொரு பயமுமில்லை; உன்னிஷ்டப்படி ஸுகமாக இரு. விஸ்தாரமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி ஆகாசமார்க்கமாகப் போகும்பொழுது ஹனுமான் கீழே விழுவாரோ என்று பயந்தோம். ஆனால், அந்த மஹாவீரன் சற்றும் பயமில்லாமல் அலக்ஷ்யமாகப் போகிறான். நீ அவனுக்கு நல்ல உதவி செய்தாய். ராமதூதனான ஹனுமானுக்கு நீ செய்த உபசாரம் எனக்கு எல்லையற்ற ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறது" என்றான். தன்னிடத்தில் ஸந்தோஷித்ததைப் பார்த்து மைநாகனுக்கு விசேஷ மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. பிறகு இந்திரனிடத்தில் மேலான வரங்களைப் பெற்று ஸுகமாக வஸித்தான். ஹனுமான் அங்கிருந்து ஒரு முகூர்த்தத்தில் அப்புறம் சென்றார்.

அப்பொழுது தேவ, கந்தர்வ, ஸித்த, மஹரிஷி கணங்கள் ஸூரியனைப்போல் விளங்குபவளும் நாகங்களுக்குத் தாயுமான ஸுரஸையைப் பார்த்து, "இந்த வானர வீரன் வாயுபுத்திரர், மஹாகாந்தியை உடையவர். இந்த ஹனுமான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி ஆகாச வீதியில் போகிறார். நீ சற்று நேரம் இவருக்கு இடையூறாக இரு. கோரைப் பற்களாலும் நெருப்புப் பொறிகளைப் போன்ற கண்களாலும் ஆகாசம்போல் திறந்த வாயாலும், மலைபோன்ற சரீரத்தாலும் பயங்கரமான ராக்ஷஸ ரூபத்துடன் இவருக்கெதிரில் நில். இவருடைய பலத்தையும், பராக்கிரமத்தையும் மறுபடியும் பரீக்ஷிக்க வேண்டும். உன்னை உபாயத்தால் ஜயிக்கிறாரா? தைரியமற்று மயங்குகிறாரா?" என்றார்கள். இப்படித் தேவதைகளால் வேண்டப்பட்டு ஸுரஸை, ஸகல பிராணிகளும் கண்டு நடுங்கும் கோர ராக்ஷஸ ரூபத்துடன் கடலின் நடுவில் நின்று, அந்த வழியாக வரும் மாருதியை மறித்து, "தேவர்கள் எனக்கு ஆஹாரமாக இங்கே உன்னை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்; உன்னை விழுங்கப் போகிறேன்; என் வாயில் நுழை" என்றாள். அதைக் கேட்டு அந்த மஹா தேஜஸ்வி கைகூப்பி வணக்க

ஸோபி4பத்யாஸ்ய தத்3வக்த்ரம் நிஷ்பத்ய ச மஹாஜவ:|
அந்தரிக்ஷே ஸ்தி2த: ஸ்ரீமாநித3ம் வசநமப்3ரவீத் ||

— ஸுந். 1 ஸ-167 சு.

ஹனுமான் மஹா புத்திமானுனதால்......அவளுடைய வாயில் கட்டை விரலளவு தன் சரீரத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு சீக்கிரமாகப் புகுந்து வெளியில் வந்து, ஜயலக்ஷ்மி ஜ்வலிக்க ஆகாசத்தில் நின்று.........சொன்னர்.

(பக்கம் 19 பார்க்க)

மாக, '' தசரத புத்திரனான ராமன் தம்பி லக்ஷ்மணனோடும் பார்யை ஜானகியோடும் தண்டகாரண்யத்தில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவருக்கு விரோதியான ராவணனென்ற ராக்ஷஸராஜன், அவர் வேறு வேலையாகப் போயிருக்கையில் அவருடைய பார்யையை எடுத்துப் போனான். கீர்த்தி வாய்ந்த அந்த ஸீதையினிடத்தில் என்னைத் தூதனாக ராமன் அனுப்பியிருக்கிறார். அவருடைய ராஜ்யத்தில் வஸிக்கும் நீ அவருக்கு உதவி செய்ய வேண்டியதல்லவா ? அல்லது ஸீதையைக் கண்டு அவளுடைய வரலாற்றை ராமனுக்குத் தெரிவித்த பிறகு உனக்கு ஆஹாரமாகிறேன். இது நான் செய்யும் பிரதிக்ஞை '' என்றார்.

அப்பொழுது ஸுரஸை, '' என்னைத் தாண்டி ஒருவரும் செல்லக் கூடாது. இது நான் பெற்ற வரம். என் வாயில் புகுந்து செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை '' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், அதை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் ஆஞ்ஜநேயர் போய்க்கொண்டிருந்தார். ஸுரஸை அதைக் கண்டு, அவருடைய பலத்தை அறிய விரும்பி, '' இன்று நீ என் வாயில் நுழைந்தே அப்புறம் போகவேண்டும். இப்படி பிரஹ்மா எனக்கு வரம் கொடுத்திருக்கிறார் '' என்று தன் வாயை விஸ்தாரமாகத் திறந்து வாயுபுத்திரனுக்கெதிரில் நின்றாள். அப்பொழுது ஆஞ்ஜநேயர் கோபம்கொண்டு, '' என்னை விழுங்கும்படி வாயை விஸ்தாரமாகத் திற '' என்று பத்து யோஜனை தூரம் வளர்ந்தார் ; ஸுரஸை தன் வாயை இருபது யோஜனையளவு திறந்தாள் ; பிறகு ஹனுமான் முப்பது யோஜனை உயரம் வளர்ந்தார் ; ஸுரஸை நாற்பது யோஜனை தூரம் வாயைத் திறந்தாள் ; பிறகு ஹனுமான் ஐம்பது யோஜனை தூரம் வளர்ந்தார் ; ஸுரஸை அறுபது யோஜனை உயரம் வளர்ந்தாள் ; ஹனுமான் எழுபது யோஜனை உயரம் வளர்ந்தார் ; ஸுரஸை எண்பது யோசனை தூரம் வாயைத் திறந்தாள் ; ஹனுமான் பிறகு தொண்ணூறு யோஜனை உயரம் வளர்ந்தார் ; அப்பொழுதும் ஸுரஸை நூறு யோஜனை தூரம் வாயைத் திறந்தாள் ; ஹனுமான் மஹா புத்திமானானதால் மிகவும் விஸ்தாரமான ஸுரஸையின் வாயில் ஸூக்ஷ்ம ரூபத்துடன் புகுந்து வெளியில் வர இதே ஸமயமென்று நிச்சயித்து, நீண்ட நாக்குகளுடன் கோரமான நரகம் போன்ற அவளுடைய வாயில் கட்டை விரலளவு தன் சரீரத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு சீக்கிரமாகப் புகுந்து வெளியில் வந்து, ஜயலக்ஷ்மி ஜ்வலிக்க ஆகாசத்தில் நின்று, '' தக்ஷப் பிரஜாபதியின் புத்ரீ! உன்னை நமஸ்கரிக்கிறேன். உன் வாயில் புகுந்து வெளிப்பட்டேன். உன் வரமும் நிஜமாயிற்று ; ஸீதை இருக்குமிடத்திற்குப் போகிறேன் '' என்று சொன்னார்.

ராகுவின் வாயிலிருந்து வெளிப்பட்ட சந்திரனைப்போல் பிரகாசிக்கும் ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து ஸுரஸை தன் உண்மையான ரூபத்துடன், '' குழந்தாய் ! உன் காரியம் கைகூடட்டும், ஸுகமாய்ப் போய் வா. ராமனையும் ஸீதையையும் சேர்த்து வை '' என்று ஆசீர்

வதித்தாள். ஸகலப் பிராணிகளும் ஆஞ்ஜநேயருடைய மூன்ருவது அத்புதமான செயலைக் கண்டு அவரைக் கொண்டாடின.

பிறகு ஹனுமான் மற்ற எவராலும் தாண்டமுடியாத வருணனுக்கு இருப்பிடமான ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து ஆகாச மார்க்கத்தில் கருடனைப்போல் அதிவேகமாகப் போனுர். அங்கே நீருண்ட மேகங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. பதகர்களும், வித்யாதரர்களும் ஐராவதமென்ற திக்கஜமும் உலாவிக் கொண்டிருந்தார்கள். அது பதகர்களுக்கும், உரகர்களுக்கும் வாஹனங்களான ஸிம்ஹம், யானை, புலி முதலியவைகளாலும் நிர்மலமான விமானங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. வஜ்ராயுதம், இடி முதலியவைகளைப் போன்ற அக்னிகளால் பிரகாசித்தது. புண்ணியகர்மங்களால் ஸ்வர்க்க லோகத்தையடைந்த மஹான்களால் விளங்கிற்று. இவ்வுலகத்தில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸை தேவதைகளுக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கும் சித்திரபானு என்ற அக்னிபகவான் ஸஞ்சரிக்கும் வழி அதே. கிரஹங்கள், நக்ஷத்திரங்கள், சந்திரன் முதலியவைகளால் பிரகாசித்தது. மகரிஷிக் கூட்டங்களும், கந்தர்வர்களும், நாகர்களும், யக்ஷர்களும் கூடுமிடம் தனித்தனியாக வகுக்கப்பட்டது; நிர்மலமானது; எங்கும் பரவியது. விசுவாவஸு முதலிய கந்தர்வர்களுக்கு இருப்பிடம்; மற்றத் திசை யானைகள் விளையாடுமிடம், சந்திர ஸூரியர்கள் செல்லும் வழி; புண்ணியஸ்தலம்; இந்தப் பூலோகத்திற்கு மேல்மெத்தையைப் போன்றது; விஸ்தாரமானது; பிரஹ்மாவால் நியமிக்கப்பட்டது; வீரர்களாலும் வித்யாதர கணங்களாலும் நிறைந்தது. யாதொரு பற்றுமில்லாமல் இந்த வாயுமார்க்கத்தில் ஸகலப் பொருள்களையும் கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு கருடனைப்போலவும், இறக்கைகளுள்ள மலையைப்போலவும் வாயுபுத்திரன் போனுர்.

அப்பொழுது அந்த வழியிலிருந்த ஸிம்ஹிகை என்ற ராக்ஷஸி அவர் ஆகாசத்தில் போவதைக் கண்டு, நினைத்த ரூபத்தை எடுக்கக் கூடியவளானதால் தன் தேகத்தை வளரச் செய்து, இவ்வளவு நாளாக ஆகாரமில்லாத எனக்கு இந்தப் பெரிய ஜந்து வலுவில் வந்து கிடைக்கிறதென்று நினைத்து மாருதியின் நிழலைப் பிடித்திழுத்தாள். அதைப் பார்த்து வாயுபுத்திரன், திடீரென்று யாரோ என்னைத் தடுக்கிருர்கள்; என் பராக்கிரமம் குறைகிறது. ஸமுத்திரத்தில் போகும் பெரும் கப்பலைப் பலமான எதிர்காற்றுத் தாக்கி நிறுத்துவதுபோல் அசையமுடியவில்லை என்று மேலும் கீழும் நான்கு புறங்களிலும் கவனித்துப் பார்த்தார். ஸமுத்திரத்திலிருந்து ஒரு பெரிய ஜந்து எழுந்து நிற்பதைக் கண்டார். உடனே '' ஸுக்ரீவனுல் சொல்லப்பட்ட அற்புதமான பிராணி அதோ; இந்த விஸ்தாரமுள்ள ஜந்து மஹா வீரியமுள்ளது; நிழலைப் பிடித்திழுக்கும் சக்தியுள்ளது; இதில் சந்தேகமில்லை '' என்று நிச்சயித்து மஹாபுத்திமானுன மாருதி அவள் ஸிம்ஹிகை என்றறிந்து மழைக்

காலத்து மேகத்தைப்போல் தன் சரீரத்தை வளரச் செய்தார். அதைப் பார்த்து அவள் தன் வாயைப் பாதாளத்தைப்போல் திறந்து மேகக்கூட்டங்களைப்போல் கர்ஜித்து ஆஞ்ஜநேயரை விழுங்க வாய் திறந்து ஓடிவந்தாள். அவர் அவளுடைய தேகப் பிரமாணத்தையும், பெரிய முகத்தையும் திறந்த வாயையும், உயிர் நிலையையும் உற்றுப்பார்த்து மஹா பலவானும் வஜ்ராயுதத்தைப் போன்ற வலிமையுடையவருமானதால் தன் தேகத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு அவளுடைய வாயில் புகுந்தார். பர்வகாலத்தில் பூர்ண சந்திரனை ராகு விழுங்குவதுபோல் அவளுடைய வாயில் ஹனுமான் நுழைந்ததை ஸித்த சாரணர்கள் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மனோ வேகத்தையுடைய மாருதி, அவளுடைய உயிர் நிலையைத் தன் கூரான நகங்களால் பிளந்துவிட்டு அவள் வாயை மூடுவதற்குள் அதி வேகமாக வெளிப்பட்டார். தன் பார்வையாலும் தைரியத்தாலும், சாதுரியத்தாலும் இப்படி அவளை வென்று மறுபடியும் முன்போல் தேகத்தை வளர்த்தார். அந்த ஸிம்ஹிகை ஹிருதயம் பிளந்து, கதறிக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தில் விழுந்ததைப் பார்த்து, ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பூதங்கள், ''மாருதே! பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்தீர்; இந்த மஹா பலமுள்ள ஜந்துவை அலக்ஷ்யமாகக் கொன்றீர். நீர் உத்தேசித்த காரியத்தை க்ஷேமமாக முடித்து வாரும். உம்மைப்போல் நுட்பமான பார்வையும் தைரியமும் வஸ்துக்களின் உண்மையை அறியும் புத்தியும் திறமையும் யாருக்குண்டோ அவனே தன் காரியங்களில் வருத்தப்படமாட்டான்'' என்று கொண்டாடினார்கள். ஸுரஸையையும் ஸிம்ஹிகையையும் ஜயித்த சுபசகுனத்தால், தான் உத்தேசித்துப் போகும் காரியம் கைகூடுமென்று ஸந்தோஷமடைந்து, ஹனுமான் கருடனைப்போல் ஆகாசவீதியில் போனார்.

அக்கரைக்கு ஸமீபத்தில் போய் நான்கு பக்கங்களிலும் பார்க்கையில் நூறுயோஜனை தூரத்தின் முடிவில் காடுகள் தோன்றின. ஆகாச மார்க்கத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கையில் மரங்களடர்ந்து அழகான லங்கைத் தீவையும் மலய பர்வதத்தைச் சேர்ந்த காடுகளையும், கடலையும் அதன் கரையிலுள்ள சதுப்பு நிலங்களையும், அங்கே வளரும் மரங்களையும், த்ரிகூட மலையிலிருந்து ஆறுகள் ஸமுத்திரத்தில் விழுமிடங்களையும் பார்த்தார். பிறகு பெரியமேகத்தைப்போல் ஆகாசத்தை மறைக்கும் தன் தேகத்தைப் பார்த்து, ''நான் இப்படிப்போனால் என் பெரிய தேகத்தையும் வேகத்தையும் ராக்ஷஸர்கள் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து என்னை யாரென்று அறிய முயல்வார்கள்'' என்று யோசித்து, மோஹம் தீர்ந்த ஆத்மஞானியைப்போல் தன் தேகத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு, முன் ரூபத்தை எடுத்தார். அப்போது மஹாவிஷ்ணு த்ரிவிக்ரமாவதாரமெடுத்து, பலிச்சக்கரவர்த்தியின் வீர்யத்தை அபகரித்து மறுபடியும் வாமன ரூபியாகி நின்றதுபோல் ஹனுமான் விளங்

கிஞர். அழகிய அநேக ரூபங்களை எடுக்கக்கூடிய ஆஞ்ஜநேயர் சத்துருக்களால் ஜயிக்கப்படாமல் நூறு யோஜனை தூரமுள்ள ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி, தன் பெரிய ரூபத்தையும் தான் செய்ய வேண்டிய காரியத்தையும் ஆலோசித்துத் தன் உண்மையான ரூபத்தை அடைந்தார். பெரிய மலைச்சிகரத்தைப் போன்ற அந்த மஹாத்மா, சிகரங்களால் சூழப்பட்டு, சிகரங்கள் காணப்படாமல் ஆகாயத்திலிருந்து தொங்கிக்கொண்டிருப்பதுபோல் தோன்றுவதும் அநேக அழகான விருக்ஷங்களால் விளங்குவதுமான ஸுவேல மலையின் சிகரத்தில் இறங்கினர்.

அக்கரை சேர்ந்து ஆகாச வீதியிலிருந்துகொண்டு ஆஞ்ஜநேயர் திரிகூடபர்வத சிகரத்தில் அமைக்கப்பட்ட லங்கையைக் கண்டு, அதுவரையில் தரித்த ரூபத்தை மாற்றி அந்த மலையில் இறங்கி, அதில் வஸிக்கும் மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும் பயமுறச் செய்தார். தானவர்களாலும், பன்னகர்களாலும் நிறைந்து பெரும் அலைகளையுடைய ஸமுத்திரத்தைத் தன் பலத்தால் தாண்டி அக்கரையில் இறங்கி, அமராவதியைப்போல் விளங்கும் லங்கையைக் கண்டார்.

ஸ ஸாக[3]ரம் தா[3]நவ பந்நகா[3]யுதம்
ப[3]லேந விக்ரம்ய மஹோர்மி மாலிநம் |
நிபத்ய தீரே ச மஹோத[3]தே[4]ஸ் ததா[3]
த[3]த[3]ர்ஶ லங்கா மமராவதீமிவ || (210)

ஸர்க்கம் 2

லங்கையின் வளப்பம்

ஸ ஸாக[3]ர மநாத்[4]ருஷ்யமதிக்ரம்ய மஹாப[3]ல : |
த்ரிகூடஸ்ய தடே லங்காம் ஸ்தி[2]தாம் ஸ்வஸ்தோ[2] த[3]த[3]ர்ஶ ஹ || (1)

மஹா பலசாலியான வாயுபுத்திரன் ஒருவராலும் தாண்ட முடியாத ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, சிறிதும் சிரமமடையாமல், திரிகூட பர்வத சிகரத்தில் கட்டப்பட்ட லங்காபுரியைக் கவனித்துப் பார்த்தார். பிறகு அங்குள்ள மரங்களிலிருந்து விழுந்த புஷ்பங்களால் தூவப்பட்டு, அந்த மஹா வீரன் புஷ்பத்தால் செய்யப்பட்ட வானர விக்கிரஹத்தைப்போல் விளங்கினர்.

ஒப்பில்லாத பராக்கிரமத்தையுடைய அந்த தேஜஸ்வி, நூறு யோஜனை தூரம் அதிவேகமாய்த் தாண்டியும், பெருமூச்சு விடவும் இல்லை; கொஞ்சமாவது களைக்கவுமில்லை. "இதைப்போல் அநேக நூறு யோஜனை தூரம் தாண்டுவேன்; கேவலம் ஒரு நூறு யோஜனை தூரமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவது எனக்கு ஒரு பொருட்டா?" என்று நினைத்துக்கொண்டு, வீரியத்திலும் தாண்டுவதிலும் ஒப்பில்லாத ஹனுமான், கடலைத் தாண்டின

பிறகு, வேகமாய் லங்கையை நோக்கிச் சென்றார். பசுமையாய்ச் செழித்து வளரும் இளம் புல் தரைகளையும், பரிமளமுள்ள அநேக மரங்களுடன் பெரும் பாறைகள் நிறைந்த காடுகளையும் பார்த்துக் கொண்டு அவைகளுக்கு நடுவே சென்றார். பலவித விருக்ஷங்களால் மறைந்த மலைகளையும், புஷ்பங்களால் விளங்கும் வன வரிசைகளையும் தாண்டிப் போனார். அந்த மலையில் நின்றுகொண்டே வனங்களையும் சிறு காடுகளையும் திரிகூடத்தின்மேல் கட்டப்பட்ட லங்காபுரியையும் பார்த்தார். மலர்ந்த புஷ்பங்கள் நிறைந்த சிவதை, கோங்கு, மலை மல்லிகை, தாழை முதலிய மரங்களையும், புஷ்பங்களாலும், அரும்புகளாலும் மறைக்கப்பட்ட கடம்பு, ஏழிலைப் பாலை, மலையத்தி, அலரி முதலிய மரங்களையும், சில விருக்ஷங்கள் இனிமையாய்ப் பாடும் பக்ஷிகளால் நிறைந்து காற்றால் ஆட்டப்படும் நுனிகளுடன் விளங்குவதையும், அன்னம், நீர்க்காக்கை முதலிய நீர்ப்பறவைகளாலும், வெண்தாமரை, செங்கமலம், கருநெய்தல் முதலிய மலர்களாலும் பிரகாசிக்கும் நீரோடைகளையும், ஸாதாரண ஜனங்கள் விளையாடும் ஸ்தலங்களையும் ஜலக்ரீடை செய்யும் மடுக்களையும், எந்தக் காலத்திலும் புஷ்பங்களாலும், பழங்களாலும் விளங்கும் விருக்ஷங்களுள்ள அரசர்கள் விளையாடும் தோட்டங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே சென்று; லங்கா நகரத்தருகில் வந்தார்.

அது ராவணனுடைய ராஜதானி; தாமரை, கருநெய்தல் முதலிய புஷ்பங்கள் நிறைந்த அகழ்களால் சூழப்பட்டது; ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டுபோய் வைத்திருப்பதால் ராவணன் முன்னைவிட அதிக ஜாக்கிரதையாய் அதைக் காப்பாற்றி வந்தான். பயங்கரமான வில்லுகளைத் தரித்த ராக்ஷஸர்கள் எப்பொழுதும் நான்கு திக்குகளிலும் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தங்கமயமான உயர்ந்த மதிற் சுவர்களால் சூழப்பட்ட விஸ்தாரமான நகரம் அது; அதிலுள்ள வீடுகள் நவக்கிரகங்கள் போலும், சரத் காலத்து மேகங்கள் போலும் விளங்கி உயர்ந்தும், நற்சாந்து பூசப்பட்டு வெண்மையாயும் இருந்தன. கோட்டைச் சுவர்களின்மேல் அங்கங்கே யுத்தம் செய்வதற்காக அநேக ஸ்தானங்கள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. கொடி செடிகள் எழுதப்பட்ட அநேக வஸ்திரங்கள் சில இடங்களில் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன; சில இடங்களில் மீன், மகரம் முதலிய ஜந்துக்களைப்போல் அமைக்கப்பட்ட கொடிகள் நாட்டப்பட்டிருந்தன. விசித்திரமான கொடிகள் வரிசையாக எழுதப்பட்ட தங்கமயமான தோரணங்கள் கண்ணைப் பறித்தன. தேவலோகத்தில் விளங்கும் அமராவதியோ என்று பிரமிக்கும்படி இருந்தது. பர்வத சிகரத்தில் கட்டப்பட்டு வெண்மையான வீடுகளுடன் விளங்கும் லங்கையைப் பார்க்கையில் ஆஞ்சநேயருக்கு அது ஆகாசத்தில் பறந்து செல்லும் நகரம்போல் தோன்றிற்று; அதை அமைத்தவன் விசுவகர்மா; அதில் அரசு செலுத்துகிறவனோ

ராவணேசுவரன். லங்கை என்ற பெண்ணிற்குக் கோட்டைச் சுவர்களைத் தாங்கும் கட்டடங்களே இடை; சுத்த ஜலத்தால் நிறைந்த அகழ்களே புது வஸ்திரம்; மதில்களில் வைத்திருக்கும் பீரங்கி, சூலம் முதலிய ஆயுதங்களே தலைமயிர்; மதில்களில் கட்டப்பட்ட யுத்த ஸ்தானங்களே காதில் அணியும் ஆபரணங்கள்; அந் நகரம் விசுவகர்மாவால் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் பார்க்கையில் மனத்தால் ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்டதோ என்று எண்ணும்படி இருந்தது.

பிறகு ஹனுமான் வடக்கு வாசலுக்கருகில் சென்று அந்தப் பட்டணத்தை உற்றுப் பார்த்தார். அது கைலாஸ சிகரத்தைப்போல் வெண்மையாய் ஆகாசத்தை அளாவியிருந்தது. உயர்ந்த வீடுகளைப் பார்க்கையில் ஆகாசத்தில் பறந்து போவதுபோல் காணப்பட்டது. போகவதீ என்ற நகரம் நாகர்களால் காக்கப்படுவதுபோலும், மலைக்குகை ஸர்ப்பங்களால் ரக்ஷிக்கப்படுவதுபோலும், கணக்கில்லாத ராக்ஷஸர்கள் கோரைப்பற்களுடன் பயங்கரமானரூபம்தரித்து, ஆயுதபாணிகளாய் எப்பொழுதும் அதைப் பாதுகாத்து வந்தார்கள்; பூர்வத்தில் குபேரனுடைய ராஜதானியான அந்த நகரம் அழகாகக் கட்டப்பட்டு, இப்படிப்பட்டதென்று மனத்தாலும் நினைக்கமுடியாததாக இருந்தது. அதற்கு ஏற்பட்ட அரண்களோ வெகு ஆச்சரியமானவை; மேலும் ஒருவராலும் தாண்டமுடியாத ஸமுத்திரம் அதை நான்கு புறங்களிலும் பாதுகாக்கின்றது; அதை ஆளும் அரசனோ பெயரைக் கேட்டவுடனே எல்லோரும் நடுங்கும் படியான ராவணேசுவரன். இதை எல்லாம் யோசித்து ஹனுமான், ''வானர ஸைன்யங்கள் இங்கே வருவது அரிது. அப்படி வந்தாலும் பிரயோஜனப்படாது. தேவதைகள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இந்த லங்கையை முற்றுகையிட்டுப் பிடிப்பது அஸாத்தியம். சத்துருக்கள் ஜயிப்பதற்கரிய அரண்களையுடையதாய், பிரதாப லங்கேசுவரனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட இந்த நகரத்திற்கு ஒருவேளை ராகவன் எப்படியாவது வந்தாலும் அவரால் என்ன செய்ய முடியும்? அஸுர ஸ்வபாவமுள்ள இந்த ராக்ஷஸர்களை ஸாமமென்ற உபாயத்தால் வசப்படுத்த முடியாது; அளவற்ற ஐசுவரியத்தையுடையவர்களை திரவியத்தைக் கொடுத்து வசப்படுத்த முடியுமோ? பலபராக்கிரமங்களால் இறுமாப்புக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குள் கலஹம் செய்து அவர்களைக் கெடுக்க முடியாதே. புத்தியிலும் பராக்கிரமத்திலும் சிரேஷ்டர்களானதால் யுத்தத்தில் தோல்வியடையார்கள். அங்கதன், நீலன், ஸுக்ரீவன், நான் இவர்களைத் தவிர மற்ற வானரர்கள் இங்கே வரமுடியாது. இருக்கட்டும்; ஜானகி உயிரோடிருக்கிறாளா இல்லையா என்று தெரிந்துகொள்வோம். பிழைத்திருந்தால் அப்போது இதைப்பற்றி யோசித்துக்கொள்ளலாம்'' என்று, ஒரு முகூர்த்தகாலம் அந்த மலைச்சிகரத்தில் உட்கார்ந்து ராமனுடைய

க்ஷேமத்தில் கவலைகொண்டவராய் ஸீதையைக் காணும் உபாயத்தை ஆலோசித்தார்.

'' எப்பொழுது லங்கைக்குள் பிரவேசிக்கலாம்? எந்த ரூபத்தை எடுக்கலாம்? இந்த ரூபத்துடன் பிரவேசிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. பலசாலிகளான ராக்ஷஸர்கள் எங்கும் காவலிருக்கிறார்கள்; வெகு க்ரூரர்கள்; உக்கிரமான தேஜஸ் உடையவர்கள்; மஹா வீரர்கள். இவர்களை ஏமாற்றிப் பிறகு ஸீதையைத் தேட வேண்டும். நான் எடுக்கும் ரூபத்தைப் பிறர் ஸுலபமாய்க் கண்டு பிடிக்கக்கூடாது. ஆனால், நான் செய்யவேண்டிய காரியத்திற்கு அது அனுகூலமாக இருக்க வேண்டும். பெரிய ரூபத்தை எடுத்தால் ராக்ஷஸர்கள் கண்டு பிடிப்பார்கள். கண்ணிற்குத் தெரியாத ரூபத்தை எடுத்தால் லங்கை முழுவதையும் தேட முடியாது. ராத்திரியில் உள்ளே சென்றால் நான் உத்தேசித்த பெரிய காரியத்தை முடிக்கலாம் '' என்று, தேவர்களும் நெருங்க முடியாத அந்த நகரத்தைப் பார்த்து, ஸீதையைத் தேடும் வழியை அடிக்கடி ஆலோசித்தார்.

'' துராத்மாவான ராவணனுடைய கண்ணில் படாமல் எப்படி ஜானகியைப் பார்க்க முடியும்? ஸகலமும் அறிந்த ராமனுடைய காரியம் கெடாமலிருப்பதற்கு வழி என்ன? ஒருவரும் இல்லாமல் தனியாக இருக்கையில் ஸீதையைப் பார்க்கும் உபாயம் என்ன? ஹிதமாய் முடியப்போகிற காரியங்களும் விவேகமில்லாத தூதனிடத்தில் அகப்பட்டால், தேச காலத்திற்குத் தகுந்த பிரயத்தனம் செய்யப்படாமல், ஸூரியனைக் கண்ட இருள்போல் நாசமடைகின்றன. இது மாத்திரமா? அரசன் மந்திரிகளுடன் காரியா காரியங்களையும் ஸாதன விரோதிகளையும் தீர்க்காலோசனை செய்துமுடித்துப் பிறகு பகுத்தறிவில்லாத தூதனிடத்தில் ஒப்புவித்தால், அவனுக்குப் புத்திக் குறைவும் அபகீர்த்தியும் நேருமே தவிர, காரியம் கை கூடாது. தூதர்கள் தங்களை மஹா புத்திமான்களென்று நினைத்துக் கொண்டு தங்களை நம்பிவிட்ட காரியங்களைக் கெடுத்து விடுகிறார்கள். ராம காரியம் கெடக்கூடாது; இப்பொழுதே பகலில் லங்கையில் போகலாமா? ராத்திரியில் போவது நலமா? இந்தப் பெரிய ரூபத்துடன் செல்லலாமா? சிறிய ரூபத்தை எடுப்பது நலமா? நான் புத்திஹீனனென்று பெயர் வாங்கக்கூடாது. நான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி வந்தது வீணாகக்கூடாது. ராக்ஷஸ ராஜனான ராவணனை நாசம் செய்ய வேண்டுமென்பது எல்லாமறிந்த ராமனுடைய கருத்து; நான் தேடும்போது ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கண்டு விட்டால் அந்தக் காரியம் கெட்டுவிடும். ராக்ஷஸ ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தாலும் இங்கிருக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்குத் தெரியாமல் ஒரு நிமிஷமாவது இருக்க முடியாது. மற்ற ரூபங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ? ஆகையால் இந்தப் பெரிய ரூபத்துடன் லங்கையில் செல்வது தவறு. வாயு பகவானும் இவர்களுக்குத்

தெரியாமல் இங்கே ஸஞ்சரிக்கமுடியாதென்று எண்ணுகிறேன், பலவான்களான ராக்ஷஸர்களுக்குத் தெரியாததும் உண்டோ ? இந்த ரூபத்துடன் இங்கே நான் தங்கியிருந்தால் நிச்சயமாகக் கொல்லப்படுவேன் ; அப்பொழுது என் பிரபுவின் காரியமும் கெடும். அவருடைய உத்தேசம் கைகூடும் பொருட்டு ராத்திரி காலத்தில் என் ஸ்வய ரூபத்தை மிகவும் சுருக்கிக்கொண்டு லங்கைக்குள் செல்ல வேண்டும். அதுவரையில் எங்கேயாவது மலைக்குகையில் ஒளிந்திருப்பேன். அஸ்தமித்த பிறகு பிறர் நெருங்க முடியாத இந்த ராவணனுடைய ராஜதானியில் புகுந்து ஸகல வீடுகளிலும் தேடி ஸீதையைக் கண்டு பிடிக்கிறேன்'' என்று நிச்சயித்து அந்த வானர வீரன், ஸீதையைக் காண ஆவல்கொண்டு ஸூரியாஸ்தமனத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஸூரியன் அஸ்தமித்து ராத்திரியானவுடன், மாருதி தன் தேகத்தைப் பூனையளவிற்குச் சுருக்கிக் கொண்டார். அது பார்ப்பதற்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பிறகு இரவின் துடக்கத்தில் ஹனுமான் அங்கிருந்து கிளம்பி, அழகாய் அமைக்கப்பட்ட வீதிகளுள்ள அந்த லங்கையில் வேகமாய்ப் புகுந்தார். அது வெள்ளி, தங்கம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட தூண்களாலும், தங்கமயமான ஜன்னல்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அரண்மனைக் கூட்டங்களால் கந்தர்வ நகரம்போல் தோன்றிற்று ; (நானா ரத்னங்களிழைத்த கோபுரங்களாலும், அரண்மனைகளாலும் விளங்கும் நகரத்தைப்போல் ஆகாசத்தில் காணப்படும் மேகக்கூட்டம் கந்தர்வ நகரம் எனப்படும். அது தோன்றினால் யானை, குதிரை, மனிதர்கள் கணக்கில்லாமல் மடிந்து, பூமி அவர்களின் ரத்தத்தைக் குடிக்குமென்று சாஸ்திரம்). ஏழெட்டு உப்பரிகைகளுள்ள வீடுகள் ஸ்படிகக் கற்களால் அமைக்கப்பட்டு, தங்கவேலை செய்யப்பட்ட தரைகளுடனும் வைடூரியம் முதலிய ரத்தினங்களும், முத்துக்களும் கலந்த மாலைகளுடனும் பிரகாசித்தன. எங்கே பார்த்தாலும் ராக்ஷஸர்களின் வீட்டு வாசல்கள் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு லங்கையை ஜ்வலிக்கச் செய்தன. ஸீதையைக் கண்டு பிடிக்க ஆவல் கொண்ட மாருதி, மனத்தாலும் நினைக்க முடியாததாய், ஆச்சரியகரமாய் விளங்கும் அந்த நகரத்தைக் கண்டு, அதில் பிரவேசிப்பதிலுள்ள கஷ்டத்தால் துக்கத்தையும், அதன் அழகைப் பார்த்து ஆச்சரியத்தையும் அடைந்தார். ஆகாசத்தையளாவும் வெண்மையான விமானங்களாலும், விலையுயர்ந்த ஸுவர்ணத்தால் செய்யப்பட்ட ஜன்னல்கள், வாசற்படிகளாலும் மேன்மை பெற்றுப் பயங்கரமான பலமுள்ள ராக்ஷஸர்களால் சூழ்ப்பட்டு ராவணேசுவரனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அந்த நகரத்தைப் பார்க்க மாருதிக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிற்று. அந்த ஸமயத்தில் சந்திரனும் ஆஞ்ஜநேயருக்கு உதவி செய்பவன்போல், நிலவென்ற மேல்கட்டால் லோகத்தில் பரவி, நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களுக்கு நடுவில் அனேகமாயிரம் கிரணங்களுடன் உதித்தான். வலம்புரிச்

சங்கின் காந்தியுடன், பாலையும் தாமரைக் குருத்தையும் போன்ற நிறமுள்ள சந்திரனைப் பார்த்து ஹனுமான், ''இவ்வளவு காந்தியுடன் உதிக்கும் இவன் நிர்மலமான தடாகத்தில் ஆனந்தமாய் நீந்தும் ராஜ ஹம்ஸமோ !'' என்று நினைத்தார்.

ஶங்க2 ப்ரப4ம் க்ஷீரம்ருணாள வர்ணம்
உத்3க3ச்ச2 மாநம் வ்யவபா4ஸமாநம் |
த3த3ர்ஶ சந்த்3ரம் ஸ ஹரிப்ரவீர:
போப்லூயமாநம் ஸரஸீவ ஹம்ஸம் || (58)

ஸர்க்கம் 3

மாருதி லங்காதேவதையை ஜயித்தது

ஸ லம்ப3 ஶிக2ரே லம்பே3 லம்ப3 தோயத3 ஸந்நிபே4 |
ஸத்வமாஸ்தா2ய மேதா4வீ ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: || (1)

நீருண்ட மேகம் ஆகாச வீதியில் தொங்குவது போலத் தோன்றும் லம்பமென்ற பெயர் பெற்ற ஸுவேல மலையின் மேலிருந்து மஹா புத்திமானான ஹனுமான், லங்கையில் பிரவேசித்துத் தேடுவதற்கு வேண்டிய திறமையை அடைந்து, ராத்திரி காலத்தில் அந்த நகரத்தில் புகுந்தார். அது அழகிய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்து நீர்வளம் மிகுந்து, சரத்காலத்து மேகங்களையொத்த வீடுகளால் விளங்கிற்று. ஜனங்களுடைய கோஷம் ஸமுத்திரம் கர்ஜிப்பது போலிருந்தது. ஸமுத்திரக் காற்று ஸுகமாய் எப்பொழுதும் வீசிக்கொண்டிருந்தது. குபேரனுடைய அளகாபுரியைப்போல் நன்றாய்ப் போஷிக்கப்பட்ட சதுரங்க பலத்தை உடையது. அழகிய தோரண வாசல்களில் மதயானைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன: வெண்மையான தோரண வாசல்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஸர்ப்பங்களுடைய ராஜதானியான போகவதியைப்போல் நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டது. உயர்ந்த வீடுகளின் உச்சியில் மின்னற் கொடிகள் கொண்ட மேகங்கள் இருந்தன. அவை நக்ஷத்திரமண்டலத்தை அளாவி இருந்தனவன்றோ? காற்று மிருதுவாயும் சுகமாயும் வீசிக்கொண்டிருந்தது. இந்திரனுடைய அமராவதியோ என்று மலைக்கும்படி இருந்தது. பொன்னால் செய்த பெரிய மதில்சுவரால் சூழப்பட்டிருந்தது. கொடிகளிலும் த்வஜங்களிலும் கட்டப்பட்டிருந்த கிங்கிணிகள் மதுரமாய் சப்தித்துக்கொண்டிருந்தன. இவைகளைப் பார்த்து அடங்காத ஆச்சரியம்கொண்டு, ஹனுமான் தங்கப்பிராகாரத்திற்கு ஸமீபத்தில் சென்றார். தங்கமயமான கதவுகளும், வைடூரியங்களிழைத்த மேடைகளும், நவரத்தினங்களாலும் ஸ்படிகத்தாலும் முத்துக்களாலும் விசித்திரமாய் வேலை செய்யப்பட்ட தரைகளும், உருக்கி ஓடவிட்ட தங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட மதயானைகளும், வைடூரியப் படிக் கட்டுகளுடனும், ஸ்படிகத்தினால் புழுதியற்று பிரகாசிக்கும் வெள்ளி

யால் செய்யப்பட்ட மேல் மாடங்களும், ஆகாசத்தையளாவும் அழகிய ஸபைகளும், கிரௌஞ்சம், மயில், ராஜ ஹம்ஸம் முதலிய பக்ஷிகளும், வாத்தியங்களும், பாட்டும், ஆபரணங்களும் இனிமையாய்ச் சப்திப்பதும், அமராவதியோ என்று பார்ப்பவர்கள் மயங்கும்படி ஆகாசத்தில் பறந்து போவதுபோல் இருப்பதுமான அந்த நகரம் ஆஞ்ஜநேயருக்கு மேலும் ஸந்தோஷத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் விருத்தி செய்தது.

விரும்பக்கூடிய ஸகல ஐசுவரியத்தாலும் விளங்கும் அந்த ராக்ஷஸ ராஜதானியைப் பார்த்து, ''என்ன ஆச்சரியம்! இந்த லங்கையை எந்தச் சத்துருவாவது கண்ணெடுத்துப் பார்க்கக் கூடுமா? எக்காலத்திலும் ஆயுதபாணிகளாக இதை ரக்ஷிக்கும் ராவண ஸைன்யங்கள் ஸாமான்யமா? குமுதன், அங்கதன், ஸுஷேணன், மைந்தன், த்விவிதன், இவர்களுக்கே இந்த நகரம் தெரிந்திருக்கும்; ஆனால் ஸுக்ரீவனும், குசபர்வனும், கேதுமாலனும், நானுமே இதில் பிரவேசிக்க முடியும்'' என்று கவலை கொண்டார். பிறகு ராமனுடைய பராக்கிரமத்தையும் லக்ஷ்மணனுடைய வீரியத்தையும் நினைத்து அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்தார். லங்கை என்ற ஸ்த்ரீக்கு ரத்தினங்களிழைத்த பிராகாரமே வஸ்திரம்; யானை, குதிரை, பசுக்களிருக்கும் சாலைகளே செவிக்கு ஆபரணங்கள்; மதில்களிலுள்ள ஆயுத சாலைகளே ஸ்தனங்கள்; அந்த நகரத்தில் ரத்தின தீபங்களாலும், ஜ்வலிக்கும் வீடுகளாலும் இருட்டென்பதே தெரியாது.

இப்படி அநேக அற்புதமான காக்ஷிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு மாருதி செல்லுகையில், அந்த நகரத்தைக் காக்கும் தேவதை, ஹனுமான் அந்த நகரத்தில் பிரவேசிக்க முயலுவதைக் கவனித்து, விகாரமான ஸ்த்ரீ ரூபத்துடன் அவருக்கெதிரே தோன்றிக் கோரமான குரலுடன், '' நீ யார்? காட்டில் வஸிக்கும் குரங்கு இங்கே வந்த காரணமென்ன? உன் பிராணன் போவதற்குமுன் உண்மையைச் சொல். மூடா! குரூர ராக்ஷஸர்கள் இடைவிடாமல் இதைக் காத்து வருகிறார்கள்; ராவணேசுவரன் இதைத் தன்னுயிரைப்போல் ரக்ஷிக்கிறான். நானே இந்த நகரத்தைக் காக்கும் தேவதை; நீ இதற்குள் ஸுலபமாகப் பிரவேசிக்கலாமென்று வந்தாயோ?'' என்று அதட்டினாள். அதற்கு மாருதி, ''பெண்ணே! நீ கேட்டதற்கு நிஜமான மறுமொழி சொல்கிறேன். ஆனால் நீ யார்? விகார ரூபத்துடன் இந்த நகரத்து வாசலில் நின்றுகொண்டு என்னைத் தடுத்து ஏன் அதட்டுகிறாய்?'' என்றார். லங்காதேவதை தான் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லாமல் தன்னை எதிர்த்துக் கேட்ட ஹனுமானிடத்தில் கோபம்கொண்டு, ''கேளடா குரங்கே! ராக்ஷஸராஜனான ராவணேசுவரனுடைய கட்டளைப்படி இந்த நகரத்தை ரக்ஷித்துவருகிறேன். என்னை ஒருவரும் எதிர்க்க முடியாது; என்னை அலக்ஷ்யம் செய்து நீ

(Block: By Courtesy of the. Bhavan's Journal, Bombay)

தத: ஸம்வர்தயாமாஸ வாமஹஸ்தஸ்ய ஸோங்கு[3]ளீ: |
முஷ்டிநாபி[4]ஜகா[4]நைநாம் ஹநூமாந் க்ரோத[4]மூர்ச்சி[3]த: ‖ —ஸுந். 3 ஸ-40 சு.

அந்த வானர வீரன் கோபம் கொண்டு, இடிபோல் சிரித்து, ஸ்த்ரீயை வலது கையால் அடிப்பது தனக்குக் குறைவாகையால், இடதுகை விரல்களை மடக்கி அவளைக் குத்தினர்.

(பக்கம் 31 பார்க்க)

இந்த நகரத்தில் செல்லமுடியுமோ? இதோ உன் உயிரை வாங்குகிறேன் பார். நானே லங்காபுரி; எந்தத்திக்கிலும் இதைக் காத்து வருகிறேன்.'' என்றாள். அதைக்கேட்டு, ஹனுமான் அவளை ஜயிப்பதற்கு வேண்டிய சக்தியை மேற்கொண்டு மஹாபர்வதத்தைப் போல் அசையாமல் நின்று விகாரமான ஸ்த்ரீரூபம் கொண்ட அந்தத் தேவதையை நோக்கி, ''இந்த லங்காபுரியையும் இதிலுள்ள வீடுகளையும் அரண்மனைகளையும் கோட்டைகளையும் வனங்களையும் தோட்டங்களையும் சோலைகளையும் நன்றாய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்று எனக்கு மிக்க ஆசை உண்டு; அப்படியே என் இஷ்டப்படி ஸகல ஆச்சரியங்களையும் பார்க்க வந்திருக்கிறேன்'' என்று மறுமொழி சொன்னார். உடனே லங்காதேவதை, ''மூடா! என்னை ஜயித்தாலல்லவா நீ இந்தப் பட்டணத்தில் புக முடியும்?'' என்று கடுமையாய் அதட்டினாள். அதற்கு ஹனுமான், ''பெண்ணே! இருக்கட்டும்; இந்த நகரத்தை நன்றாகச் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப்போக நிச்சயித்திருக்கிறேன்'' என்று சாந்தமாய்ப் பதில் சொன்னார்.

உடனே அந்த நகரதேவதை பயங்கரமாய்க் கர்ஜித்து, ஆஞ்ஜநேயரை ஓங்கி அறைந்தாள். அந்த வானரவீரன் கோபம்கொண்டு, இடிபோல் சிரித்து, ஸ்த்ரீயை வலதுகையால் அடிப்பது தனக்குக் குறைவாகையால், இடதுகை விரல்களை மடக்கி அவளைக் குத்தினார்; அதே காரணத்தால் அவளிடத்தில் மிகவும் கோபிக்கவில்லை. அந்தக் குத்தைத் தாங்கமுடியாமல் அந்த ராக்ஷஸி தேகம் கலங்கி, விகாரமான முகத்தையும், கண்களையும் உடையவளாய்ப் பூமியில் விழுந்தாள். அதைப்பார்த்து ஹனுமான் அவள் ஸ்த்ரீ என்பதை நினைத்து, இரக்கம் கொண்டார். அப்பொழுது லங்காதேவதை பயத்தால் நடுங்கி வார்த்தைகள் குளற கர்வமழிந்து, ''வானர சிரேஷ்டா! கிருபை செய்யும்; மஹானுபாவா! என்னைக் காப்பாற்றும். தைரியம் பலம் முதலிய உத்தம குணங்களையுடைய வீரர்கள் ஸ்த்ரீகளைக் கொல்வதில்லை. நானே இந்த லங்காபுரி; உமது பராக்கிரமத்தால் இன்று ஜயிக்கப்பட்டேன். வேறொரு விஷயம் சொல்லுகிறேன், கேளும்; இது ஸத்தியம். முன்காலத்தில் பிரஹ்மதேவர் என்னைப் பார்த்து, ''எந்த ஸமயத்தில் ஒரு வானரன் உன்னைப் பராக்கிரமத்தால் ஜயிப்பானோ, அப்பொழுது ராக்ஷஸகுலத்திற்குப் பெரிய பயம் நேரும்'' என்று வரம் கொடுத்திருக்கிறார். இன்று உம்மைப் பார்த்தால் அந்தஸமயம் வந்துவிட்டதென்று தோன்றுகிறது. பிரஹ்மாவின் வார்த்தைக்கு இரண்டுண்டோ? துராத்மாவான ராவணனும், ஸமஸ்த ராக்ஷஸர்களும், ஸீதையின் பொருட்டு மடியும் காலம் ஸமீபத்திலிருக்கிறது. வானரோத்தம! ராவணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட இந்த லங்கையில் உமது இஷ்டப்படி பிரவேசித்து, வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யும். அனேக சாபங்களால் கொளுத்தப்பட்ட

இந்நகரில் பிரவேசியும்; இந்த ராக்ஷஸ ராஜதானியில் உமது இஷ்டப்படி ஸகலவிடங்களிலும் ஸீதையைத் தேடும்'' என்ருள்.

ப்ரவிஸ்ய ஶாபோபஹதாம் ஹரீஸ்வர :
புரீம் ஶுபா⁴ம் ராக்ஷஸ ராஜபாலிதாம் |
யத்³ருச்ச²யா த்வம் ஜநகாத்மஜாம் ஸதீம்
விமார்க³ ஸர்வத்ர க³தோ யதா²ஸுகம் || (52)

ஸர்க்கம் 4

மாருதி லங்கையில் ஸீதையைத் தேடினது

ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஸ்ரேஷ்டா²ம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் |
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹநுமாந் கபிஸத்தம : || (1)

மஹா தேஜஸுள்ள அந்த வானர வீரன், தன் பராக்கிரமத்தால் ஸகல ரூபங்களையும் எடுக்கக்கூடிய லங்காதேவதையை வென்று, ''சத்துருக்களை ஜயிக்க விரும்புகிறவன் அவனுடைய பட்டணத்திலாவது கிராமத்திலாவது வீட்டிலாவது நுழையும்போது, வழியில்லாத இடத்தால் பிரவேசிக்க வேண்டியது'' என்ற நீதிசாஸ்திரப்படி, மதிள் சுவரில் வாசலில்லாத இடத்தில் தாண்டிச் சென்று, ராக்ஷஸர்களுடைய தலையில் அடிவைத்து மிதிப்பதுபோல தனக்கு அளவற்ற ஜயம் கிடைக்கவேண்டுமென்று தன் இடது பாதத்தை முதலில் வைத்து லங்கையில் பிரவேசித்தார்.

பரிமளமுள்ள புஷ்பங்கள் தூவிய ராஜவீதிவழியாய் அந்த நகரத்தை நான்குபுறங்களிலும் சுற்றிப்பார்க்கையில், ஜனங்கள் ஸந்தோஷமாகச் சிரிக்கும் சப்தமும், வாத்தியகோஷமும் எங்கும் நிறைந்திருந்தது. வஜ்ராயுதத்தைப்போலும் மாவெட்டியைப்போலும் கட்டப்பட்ட வீடுகள் நவமணிகளிழைத்த ஜன்னல்களுடன் ஆகாசத்தில் மேகக்கூட்டங்கள்போல் பிரகாசித்தன. பத்மம், ஸ்வஸ்திகம், வர்த்தமானமென்ற பலவித கிருஹங்கள், ஸமஸ்த அலங்காரங்களுடன் வெண்மையான மேகங்களைப்போல் லங்கையை பிரகாசிக்கச் செய்தன. ஸுக்ரீவனுக்கும் ராமனுக்கும் ஹிதத்தைச் செய்யப் புகுந்த வானரவீரன், விசித்திரமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட லங்கையைச் சுற்றிப்பார்த்து, ''ஒருவராலும் பிரவேசிக்கமுடியாத இந்த நகரத்தில் ஸுலபமாக நுழைந்து, எங்கும் தாராளமாக நான் ஸஞ்சரிக்கிறபடியால் என் பிரபுக்களின் காரியம் அவசியம் கைகூடும் என்பதற்கு இதே சகுனம்'' என்று ஸந்தோஷித்தார். வீடுவீடாகத் தேடிக் கொண்டுபோகையில், அநேகவிதமாய் அமைக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளைக் கண்டார். மார்பு கழுத்து தலை என்ற மூன்று ஸ்தானங்களிலிருந்து உண்டான மந்த்ரம், மத்யம், தாரமென்ற ஸ்வரங்களால் விளங்கும் மதுரமான கானத்தை மதம் கொண்ட ஸ்த்ரீகள் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்; அதைக்கேட்ட

மாருதி ஸ்வர்க்கத்தில் அப்ஸரஸ்கள் பாடுகிறார்களோ என்று பிரமித்தார். பிரபுக்களுடைய வீடுகளில், ஸ்த்ரீகளின் கால் சிலம்புகளும் அரைநூல் மாலைகளும் மதுரமாய்ச் சப்திப்பதும், காலில் தரிக்கும் ஆபரணங்கள் மாடிப்படிகளில் படுவதாலுண்டாகும் சப்தமும் கேட்கப்பட்டன. சில வீடுகளில் வீரர்கள் தோள்தட்டி ஸிம்ஹநாதம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். சில வீடுகளில் ராக்ஷஸர்கள் வேதாத்யயனம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; சிலர் மந்திரங்களை ஜபித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் ராவணனுடைய கீர்த்தியைப் புகழ்ந்து கர்ஜித்தார்கள். அளவற்ற ராக்ஷஸ ஸைன்யங்கள் ராஜமார்க்கத்தைச் சுற்றித் தங்கியிருந்தன. மந்திரிப் பிரதானிகள், நகரத்திலுள்ளவர்களின் ரஹஸ்ய விருத்தாந்தங்களை அறிவதற்காக அனுப்பிய அனேக தூதர்கள் லங்கையின் நடுவிலிருந்த ஸைன்யங்களுக்குள் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; யாகதீக்ஷை பூண்டவர்களும், நீண்ட ஜடைகளைத் தரித்த தபஸ்விகளும், விரதங்களை முடித்து க்ஷவரம் செய்துகொண்டவர்களும், அல்பமந்திரங்களை ஸித்திசெய்வதற்காகப் பசுவின் தோலைத் தரித்தவர்களும், வஸ்திரமில்லாத திகம்பரஸன்யாஸிகளும், ஸகல சத்துருக்களையும் இடையூறுகளையும் நாசம் செய்வதற்குத் தர்ப்பைக்கட்டுகளையே ஆயுதமாக உடையவர்களும், கோரமான கிருத்யை சக்தி முதலியவைகளை ஸிருஷ்டித்து சத்துருக்களைக் கொல்வதற்கு எப்பொழுதும் ஹோமங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பதால் ஹோமகுண்டத்தையே ஆயுதமாக உடையவர்களும் அங்கங்கே காணப்பட்டார்கள். ஸகலவித ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்களும், ஒற்றைக் கண்ணுள்ளவர்களும், ஒற்றைக் காதுள்ளவர்களும், பெரும்வயிறு மார்பு இவைகளை உடையவர்களும், கோரரூபமுள்ளவர்களும், வளைந்த முகத்தையுடையவர்களும், நெட்டையானவர்களும், குள்ளர்களும், வில், கத்தி, பீரங்கி, இரும்புலக்கை முதலிய ஆயுதங்களை உடையவர்களும், விசித்திர கவசங்களுள்ளவர்களும், மிகவும் பருக்காதவர்களும், மிகவும் இளைக்காதவர்களும், மிகவும் உயரமில்லாதவர்களும், மிகவும் குட்டையாயிராதவர்களும், அதிகம் வெண்மையாக இல்லாதவர்களும்; அதிகம் கறுப்பாக இல்லாதவர்களும், அதிகக் கூனலாயும் அதிகக் குள்ளமாயும் இல்லாதவர்களும், விகாரரூபமுள்ளவர்களும், மேன்மையான காந்தியுள்ளவர்களும், த்வஜம், கொடி, சக்தி, கத்தி, பாசம் முதலியவைகளைத் தரித்தவர்களும், திவ்யசந்தனம் மாலைகள் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு பல வேஷங்களுடன் ஸ்வேச்சையாய் ஸஞ்சரிப்பவர்களும், கூர்மையான சூலங்களையும் வஜ்ரங்களையுமே ஆயுதமாயுடையவர்களும், ஆயுதமில்லாமலேயே யுத்தம் செய்யும் மஹாபலவான்களும், நடுக்கோட்டையில் எண்ணிக்கையில்லாமல் அணிவகுத்திருக்கும் ராவணனுடைய மூலபல ஸேனைவீரர்களும் ஆஞ்ஜநேயரால் பார்க்கப்பட்டார்கள்

பிறகு விலையுயர்ந்த ஸுவர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தோரணத்தையுடைய ராவணனுடைய அரண்மனை காணப்பட்டது. அது திரிகூடசிகரத்தில் கட்டப்பட்டு தாமரைகள் நிறைந்த ஆழமான அகழ்களாலும், ஆகாசத்தை அளாவிய மதில்களாலும் சூழப்பட்டது. தேவலோகத்தைப்போல் தேவர்கள் வஸிக்கத்தகுந்ததாய் திவ்விய நாதங்களாலும், குதிரைகள் கனைப்பதாலும், யானைகள் வீறிடுவதாலும், ஆபரணசப்தங்களாலும், பல்லக்கு முதலிய வாஹனங்களாலும், விமானங்களாலும், லக்ஷணங்கள் பொருந்திய உத்தம அசுவங்களாலும், வெண்மையான மேகங்களையொத்த நான்கு தந்தங்களுள்ள கஜங்களாலும், மதங்கொண்ட மிருகங்களாலும், பக்ஷிகளாலும் விளங்கிற்று. அனேகமாயிரம் கோரமான ராக்ஷஸர்கள் வாசலில் ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விதமான ராக்ஷஸாதிபதியின் கிருஹத்தில் வாயுபுத்திரன் பயமில்லாமல் நுழைந்தார். விலையுயர்ந்த பொன், தங்கம், ஸுவர்ணம் முதலியவைகளால் செய்யப்பட்ட உன்னதமான சுவர்களாலும், நவரத்தினங்களிழைத்த விடுதிகளாலும், வைரமேறின அகில், சந்தனம் முதலிய பரிமளங்களாலும் விளங்கும் ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் மாருதி பிரவேசித்தார்.

ஸ ஹேம ஜாம்பூ3நத3 சக்ரவாலம்
மஹார்ஹ முக்தாமணி பூ4ஷிதாந்தம் |
பரார்த்4ய காலாக3ரு சந்த3நாக்தம்
ஸ ராவணாந்த: புரமாவிவேஶ || (30)

ஸர்க்கம் 5

சந்திரோதய வர்ணனை

தத: ஸ மத்4யங்க3த மம்ஶுமந்தம்
ஜ்யோத்ஸ்நா விதாநம் மஹது3த்3வமந்தம் |
த3த3ர்ஶ தீ4மாந் தி3வி பா4நுமந்தம்
கோ3ஷ்டே2 வ்ருஷம் மத்தமிவ ப்4ரமந்தம் || (1)

பிறகு அளவற்ற காந்தியுள்ள சந்திரன் ஸகல திக்குகளிலும் நிலவை வியாபிக்கச் செய்துகொண்டு, பசுக்களின் மந்தையில் ஸ்வேச்சையாக உலாவும் மதம்கொண்ட காளையைப்போல் ஆகாசத்தின் நடுவில் பிரகாசிப்பதை மஹாபுத்திமானான மாருதி கண்டார். ஸகல பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதால் சந்திரன் பாபங்களுடைய பலனான துக்கத்தை நாசம் செய்பவர்; ஸமுத்திரங்களைப் பொங்கச் செய்பவர். ஸகலப் பிராணிகளையும் விளங்கச் செய்பவர். இவ்விதமான சந்திரன் ஆகாசவீதியில் சென்றுகொண்டிருப்பதை ஹனுமான் கண்டார்.

லோகத்தில் மந்தரபர்வதமும், பிரதோஷகாலத்தில் ஸமுத்திரமும், தடாகங்களில் செந்தாமரையும், மிகுந்த காந்திபெற்று விளங்குவதுபோல், சந்திரனிடத்தில் காந்தியும் தேஜஸும் விசேஷமாய் விளங்கின. நிலாவினால் வெளுத்த ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பதால் வெள்ளிக்கூட்டில் விளையாடும் ராஜஹம்ஸத்தைப் போலும், வெண்மையான மந்தரகிரியின் குகையிலிருக்கும் ஸிம்ஹத்தைப் போலும், கறுத்த மதயானைமேலிருக்கும் யுத்தவீரனைப்போலும், சந்திரன் ஆகாசத்தில் பிரகாசித்தான். கூர்மையான கொம்புகளையுடைய காளையைப்போலும், மஹாபர்வதத்தின் வெண்மையான சிகரத்தைப்போலும், தங்கப்பூண் கட்டின தந்தங்களுள்ள மதயானையைப்போலும், சந்திரன் ஸகல கலைகளுடன் விளங்கினான். பனித்துளிகளென்ற சேறு நீங்கி, தன் தேஜஸால் சுக்கிரன் பிருஹஸ்பதி முதலிய கிரஹங்களை மறைத்ததால் சுத்தமாய்ப் பிரகாசித்து, மிகவும் வெளுத்திருப்பதால் தன் களங்கம் நன்றாய் வெளிப்பட, சந்திரன் ஒப்பில்லாத மஹிமையுடன் காணப்பட்டான். குகைக்கு வெளியிலுள்ள கற்பாறையில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஸிம்ஹத்தைப்போலும், பெரிய யுத்தகளத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் மதயானையைப்போலும், ராஜ்யாபிஷேகம் பெற்ற அரசனைப்போலும் சந்திரன் பிரகாசித்தான்.

மிகுந்த காந்தியுடன் சந்திரன் உதித்ததால் இருள் நீங்கிற்று; மாம்ஸத்தைப் புசிக்கும் ராக்ஷஸர்கள் வெளியில் ஸஞ்சரிக்க ஆரம்பித்தார்கள்; அழகிய ஸ்த்ரீகள் கோபம், கர்வம் முதலியவைகளை விட்டார்கள்; ஸ்வர்க்கத்தைப்போல் ஸகலவிதமான ஆனந்தத்திற்கும் காரணமான காலமும் ஸமீபித்தது. வீணை முதலிய வாத்தியங்களின் நாதம் மதுரமாய்க் கேட்டது; பதிவிரதைகள் தங்களுடைய நாயகர்களுடன் நித்திரை செய்தார்கள். ராத்திரியில் ஸஞ்சரிக்கும் ஜந்துக்களும் ராக்ஷஸர்களும் ஆச்சரியகரமான குரூர ஸ்வபாவத்துடன் விளையாட ஆரம்பித்தார்கள். ராக்ஷஸர்களுடைய கிருஹங்களிலுள்ள ஜனங்கள் மதுபானத்தால் மயங்கிச் செய்யும் தொழில்களை மறந்தார்கள். யானை, குதிரை, ரதம் முதலிய வாஹனங்களும் ஆஸனங்களும் நிறைந்திருந்தன. வீரலக்ஷ்மி எங்கும் விளங்கிற்று.

வீடுகளில் சிலர் ஒருவருக்கொருவர் பரிஹாஸம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; சிலர் நீண்டு பருத்த கைகளை ஒருவர்மேலொருவர் போட்டார்கள்; குடிமயக்கத்தால் சிலர் பிதற்றினார்கள்; சிலர் ஒருவரையொருவர் அதட்டினார்கள். சிலர் வீரவாதம்செய்து மார்பு தட்டினார்கள்; சிலர் கைகால்களைத் தங்கள் நாயகிகள்மேல் போட்டார்கள்; சிலர் அவர்களின் பிரீதியை ஸம்பாதிக்கும் பொருட்டு அனேக வேஷங்களைத் தரித்தார்கள். சிலர் பெரிய வில்லுகளை எடுத்து நாணேற்றினார்கள்; சில் ஸ்த்ரீகள் நேர்த்தியான பரிமளத் திரவியங்களைப் பூசிக்கொண்டார்கள்; சிலர் அயர்ந்து நித்திரை

செய்து, விழித்துக்கொண்டு நாயகனுடன் கூடி, மறுபடியும் தூங்கினர்; சில ரூபவதிகள் நாயகர்களுடன் ஸுகமனுபவித்து ஸந்தோஷமாகச் சிரித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்; சிலர் புருஷனிடத்தில் கோபங்கொண்டு பெருமூச்சு விட்டார்கள். மேகங்களைப்போல் கர்ஜிக்கும் யானைகளாலும், பிறரால் கொண்டாடப்பட்ட நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களாலும், தங்களுக்கு எதிரிகள் கிடைக்காததால் பெருமூச்சுவிடும் வீரர்களாலும், அந்த லங்காபுரி மஹாஸர்ப்பங்கள் சீறிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய மடுவைப்போல் விளங்கிற்று.

மேன்மையான புத்தியுடையவர்களையும், பிரியமாய்ப் பேசுகிறவர்களையும், ஆஸ்திக புத்தியுள்ளவர்களையும், லோகத்தில் விசேஷ கீர்த்தி பெற்றவர்களையும், பலவித ரூபங்களையும் ஆசாரங்களையுமுடையவர்களையும், அழகான பெயரையுடைய அனேக ராக்ஷஸர்களையும் மாருதி பார்த்துக்கொண்டே சென்றார். அழகிய ரூபமுடையவர்களையும், பலவித குணங்களையுடையவர்களையும், தங்களுடைய குணங்களுக்குத் தகுந்த ரூபத்தையுடையவர்களையும், சில ஸ்த்ரீகள் தேக காந்தியால் எங்கும் பிரகாசிக்கச் செய்வதையும், சிலர் அழகில்லாமல் குரூபிகளாயிருப்பதையும் கண்டார். விவாஹப் பருவத்தை அடைந்திருப்பவர்களையும், கபடமில்லாத சுத்தஸ்வபாவமுடையவர்களையும், மஹாபதிவிரதைகளையும், நாயகனிடத்திலும் மதுபானத்திலும் ஆசைகொண்டவர்களையும், மஹிமையுள்ள நக்ஷத்திர கணங்களைப்போன்ற ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளையும் கண்டார். தேக காந்தியால் ஜ்வலிப்பவர்களையும், வெட்கம் மேற்கொண்டவர்களையும், ஸந்தோஷம் மேலிட்டவர்களையும், ராத்திரிகாலத்தில் புஷ்பத்தால் மூடப்பட்ட பெண்பக்ஷியைப்போல் நாயகனை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு தூங்குகின்றவர்களையும் பார்த்தார். வேறு சில தர்மபுத்தியுள்ள பத்தினிகள் பர்த்தாக்களுடைய பிரீதிக்குப் பாத்திரமாய், அவர்களிடத்தில் ஆசைகொண்டு, மாளிகையின்மேல் நிலவில் அவர்களுடைய மடியில் உட்கார்ந்திருப்பதையும் கண்டார். மேற்போர்வை விலகித் தூங்கும் சில பெண்கள் தங்கக்கொடிகள் போலும், சிலர் உருக்கியோடவிட்ட உத்தமமான தங்கம்போலும் கணவனைவிட்டுப் பிரிந்த சிலர் வெளுத்த சந்திரனைப்போலும் காணப்பட்டார்கள். சிலர் தங்களுடைய ஆசை நாயகர்களைத் தேடிச்சென்று, அவர்களுடன் ஆனந்தமாக அனுபவிப்பதையும் பார்த்தார். பூர்ண சந்திரனைப்போல பிரகாசிக்கும் முகங்களையும், வளைந்த இமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நேத்திரங்களையும், மின்னற்கொடிபோன்ற ஆபரணங்களையும் பார்த்தார். ஆனால் நிகரில்லாத ரூபவதியாய், தர்மமார்க்கத்தைவிட்டு நழுவாத ஜனக மஹாராஜ புத்திரியாய்ப் பிறந்து, நன்றாக வளர்ந்து புஷ்பங்களால் விளங்கும் கொடியைப்போல் லாவண்யமுடையவளாய், லோகநாதனான ராமனுக்குத் தகுந்த அற்புதரூபத்துடன் அவதரித்த ஸீதையை

மாத்திரம் காணவில்லை. அனுதிகாலமாயுள்ள பதிவிரதாதர்மத்தை அனுஷ்டித்து, ராமனைப் பார்க்காமல் உயிரை வைத்துக்கொள்வதில்லை என்று நிச்சயித்து, அவரிடத்தில் நீங்காத ஆசைகொண்டவளாய், அவருடைய மனத்திலேயே குடிபுகுந்தவளாய், உத்தம ஸ்த்ரீகளுக்குச் சிரோமணியாய் விளங்கும் ஜானகியை மாத்திரம் காணவில்லை. விரஹாக்னியால் கொளுத்தப்பட்டு, இடைவிடாமல் பெரும் கண்ணீர் நெஞ்சையடைக்க, முன், ராமனுடன் ஸுகமாய் வஸிக்கும்பொழுது விலையுயர்ந்த ஹாரங்களை அணிந்து, அழகான இமையுடையவளாக, குயில்போன்ற மதுரத்வனியுடன், வனத்தில் மேகத்தைக் கண்டு ஆனந்தத்தால் தோகையை விரித்தாடும் மயிலைப்போன்ற ஸீதையை மாத்திரம் காணவில்லை. மங்கின கிரணங்களை உடைய சந்திரனைப்போல் இளைத்து, புழுதி மூடின தங்கப்பிரதிமைபோல் அழுக்கடைந்து, அம்பு பாய்ந்த காயம் மேலே மாத்திரம் ஆறி, உள்ளே அம்பும் புண்ணும் இருந்து உபத்திரவிப்பதுபோல் ஹிருதயத்தில் துக்கமென்ற நெருப்பு எரிக்க, பெருங்காற்றாலடிக்கப்பட்டுச் சிதறின மேகக்கூட்டத்தைப்போல் தன் எண்ணங்களெல்லாம் பாழான ஸீதையை மாத்திரம் பார்க்கவில்லை. நெடுநேரம் தேடியும், லோகநாதனும் பேசும் திறமையுள்ளவர்களுக்குள் சிரேஷ்டருமான ராமனுடைய தர்மபத்தினியைக் காணுமல் புத்தி மயங்கினவன்போல் மிகுந்த கவலை கொண்டார்.

ஸீதாமபஶ்யந் மநுஜேஶ்வரஸ்ய
ராமஸ்ய பத்நீம் வத³தாம் வரஸ்ய |
ப³பூ⁴வ து³க்கா²பி⁴ஹதஶ் சிரஸ்ய
ப்லவங்க³மோ மந்த³ இவாசிரஸ்ய || (27)

ஸர்க்கம் 6

மாருதி பிரபுக்களுடைய வீடுகளில் தேடியது

ஸ நிகாமம் விமாநேஷு விஷண்ண: காமரூபத்⁴ருக் |
விசசார கபிர் லங்காம் லாக⁴வேந ஸமந்வித: || (1)

தேஜஸ்வியும் விரும்பிய வடிவம் தாங்கும் சக்தியுடையவருமான மாருதி, விமானங்களின்மேல் சற்றுநேரம் ஒன்றும் தோன்றுமல் உட்கார்ந்திருந்து, பிறகு தைர்யம் கொண்டு மறுபடியும் லங்காபுரியில் ஜாக்கிரதையாய்த் தேட ஆரம்பித்து ராவணேசுவரனுடைய அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அது ஸூரியனைப்போல் காந்தியுள்ள மதிள்சுவர்களால் சூழப்பட்டு, ஸிம்ஹங்கள் பெரும்காட்டைக் காப்பதுபோல் கோரமான ராக்ஷஸர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருந்தது. விசித்திரமான வெள்ளித்தோரணங்கள் தங்கவேலை செய்யப்பட்டு வாசலில் விளங்கின. அழகிய அறைகளும் வாசற்படிகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கணக்கில்லாத

யானைவீரர்களும் சோர்வில்லாத காலாள்வீரர்களும், கொல்ல முடியாத உத்தமமான போர்க்குதிரைகளும், ரதவீரர்களும் அதை இமைகொட்டாமல் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தங்கம், வெள்ளி, தந்தம் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸிம்ஹம், புலி முதலியவைகளின் தோல்களால் பரப்பப்பட்டு, மேகங்களைப்போல சப்திக்கும் உத்தமரதங்கள் எப்பொழுதும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே இருந்தன. நானாரத்னங்களாலும், உத்தமமான ஆஸனங்களாலும், பாத்திரங்களாலும் நிறைந்திருந்தது. சிறந்த மஹாரதர்களாலும் மஹாரதங்களின் சப்தத்தாலும் விளங்கிற்று. அனேகமாயிரம் அபூர்வமான அழகிய மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி வளர்க்கப்பட்டு நாற்புறங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன. நன்றாய்ப் பழக்கப்பட்ட எல்லைக் காப்போர்களும் ராக்ஷஸர்களும் தங்கள் உயிரைப்போல் அதைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அழகிய ஸ்த்ரீகளால் எங்கும் நிறைந்து, அவர்களுடைய ஸந்தோஷத்வனியாலும் அவர்கள் தரித்த சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களின் சப்தத்தாலும் ஸமுத்திரம் பொங்கிக் கர்ஜிப்பதுபோலிருந்தது. அரசர்களுக்குத் தகுந்த ஸகல பதார்த்தங்கள் நிறைந்து, சந்தனம், அகில் முதலிய வாசனைத்திரவியங்களால் பரிமளித்து, ஸிம்ஹங்கள் மிகுந்தபெருங்காட்டைப்போல் மஹாஜனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கே பேரிகை, மிருதங்கம், சங்கம் முதலிய வாத்தியங்கள் எப்பொழுதும் முழங்கிக்கொண்டிருந்தன; பிரதிதினமும் கந்தம், புஷ்பம், தூபம் முதலியவைகளால் பூஜை செய்யப்பட்டது; அமாவாஸ்யை, பௌர்ணிமை முதலிய பருவகாலங்களில் அங்கே ஹோமங்கள் விதிப்படி நடக்கும்; ராக்ஷஸர்கள் தங்கள் பிரபுவின் கிருஹமென்று அதைப் பூஜித்துவந்தார்கள். ஸமுத்திரத்தைப்போல் கம்பீரமாய் சத்தமில்லாமலும் இருந்தது. விலையுயர்ந்த ரத்னங்களிழைத்த பாத்திரங்களும் ஆபரணங்களும் எங்கும் காணப்பட்டன. இப்படி காந்திமிகுந்த யானை, குதிரை, ரதங்களால் நிறைந்து பிரகாசிக்கும் அந்த அரண்மனையைப் பார்த்து ஆஞ்ஜநேயர் இது லங்கைக்குப் பூஷணமென்றே நினைத்து ஆச்சரியமடைந்தார். ராவணனுடைய கிருஹத்தின் ஸமீபத்தில் சென்று, ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்கும் வீடுகளையும் தோட்டங்களையும் ஒவ்வொன்றாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு சிறிதும் பயமில்லாமல் உப்பரிகைளில் ஸஞ்சரித்தார்.

இப்படி வெளிப்பிரகாரத்திற்குள் பிரதான ராக்ஷஸர்களும் ராவணனுடைய புத்திரர்களும் ஸஹோதரர்களும் வஸிக்கும் வீடுகளில் தேடிப்பார்த்து, பிரஹஸ்தன் மஹாபார்சுவன் கும்பகர்ணன் விபீஷணன் மஹோதரன் விரூபாக்ஷன் வித்யுஜ்ஜிஹ்வன் வித்யுன்மாலி வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன் சுகன் ஸாரணன் இந்திரஜித் ஜம்புமாலி ஸுமாலி ரச்மிகேது ஸூரியசத்ரு வஜ்ரகாயன் தூம்ராக்ஷன் ஸம்பாதி வித்யுத்ரூபன் கனன் விகனன் சுகநாஸன் வக்ரன் சடன் விகடன் ஹ்ரஸ்வ

கர்ணன் தம்ஷ்ட்ரன் ரோமசன் யுத்தோன்மத்தன் மத்தன் த்வஜக்ரீவன் நாதி இந்த்ரஜிஹ்வன் ஹஸ்திமுகன் கராளன் பிசாசன் சோணிதாக்ஷன் முதலியவர்களுடைய வீடுகளை ஒவ்வொன்றாய்த் தேடினார். அங்கங்கே அந்த பாக்கியசாலிகள் அனுபவிக்கும் அளவற்ற ஐசுவரியங்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்.

அவைகளைத் தாண்டி ராவணனுடைய அரண்மனைக்கு வந்து பார்க்கையில், அங்கே அந்தப்புரத்து வாசலைக்காக்கும் கோரதிருஷ்டியுள்ள ராக்ஷஸிகள் அரசனுக்கருகில் முறைவைத்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சில ராக்ஷஸிகள் சூலம், சக்தி முதலிய அனேக ஆயுதங்களைத் தரித்து நின்றார்கள்; அங்கங்கே பல ராக்ஷஸ ஸைன்யங்கள் அணிவகுக்கப்பட்டிருந்தன. பருத்த சரீரமுள்ள அனேக ராக்ஷஸர்கள் ஸகலாயுதபாணிகளாய்க் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; வாயுவேகமுள்ள அனேகம் சிவப்புக் குதிரைகளும், வெள்ளைக் குதிரைகளும் அங்கே கட்டப்பட்டிருந்தன; உத்தமஜாதியில் பிறந்த அநேக யானைகள், வர்ஷிக்கும் மேகங்களைப்போலும் நீர்த்தாரைகள் நிறைந்த மலைகளைப்போலும் மதஜலம் பெருக, ஸகல லக்ஷணங்களும் அழகும் பொருந்தினவைகளாய் அங்கே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருநதன. அவை சத்ருஸைன்யங்களை நாசம் செய்யும்; அவைகளிலுள்ள யானைகளை ஹிம்ஸிக்கும்; கஜவித்யைப்படி நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவை; யுத்தத்தில் ஐராவதத்திற்கு ஸமமானவை; நீருண்ட மேகங்களைப்போல் கர்ஜிப்பவை. காலாட்படைகள் ஆயிரக்கணக்காய், தேகம் முழுவதும் ஸாதாரண தங்கத்தாலும், ஜம்பூநதியிலுண்டாகும் தங்கத்தாலும் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பாலஸூரியனைப்போல் பிரகாசித்தார்கள். நானாரூபமுள்ள அழகான பல்லக்குகளுக்கோ கணக்கில்லை. விசித்திரமான லதாகிருஹங்களும், நேர்த்தியான சித்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கிருஹங்களும், பலவித விளையாட்டுகளுக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கிருஹங்களும், மரத்தால் செய்யப்பட்ட கிரீடா பர்வதங்களும், இரவிலும் பகலிலும் ஸ்த்ரீகளுடன் அனுபவிப்பதற்காக ஏற்பட்ட பல கிருஹங்களும் எங்கே பார்த்தாலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மயில்களுக்காக அனேக கூடுகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. ராவணனுடைய பிரதாபங்களுக்கு அடையாளமாய் அனேக கொடிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. நவரத்தினங்கள் முத்துக்கள் பவழங்கள் தங்கநாணயங்கள் வெள்ளிநாணயங்கள் முதலிய ஸகல ஐசுவரியங்களாலும் பொக்கிஷங்கள் நிறைந்திருந்தன. மஹாபுத்திமான்களும் ஸமர்த்தர்களுமான சில்பிகளால் நிர்மிக்கப்பட்டு, மந்தரகிரியைப்போல் உன்னதமாயும், ஸகலதாதுக்களாலும் மிருகங்களாலும் நிறைந்து, பரமசிவன் வஸிக்கும் கைலாஸகிரியைப்போல் ஆகாசத்தையளாவி வெண்மையாய் பூதராக்ஷஸகணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும் விளங்கும் அந்தத் தசக்ரீவனுடைய அரண்மனையைக்

கண்டு மாருதி ஆச்சரியம் கொண்டார். ஸூரியன் தனது கிரணங்களால் பிரகாசிப்பதுபோல், அது ரத்தினங்களுடைய ஒளியாலும் ராவணனுடைய தேஜஸாலும் ஜ்வலித்தது. உயர்ந்த தங்கத்தால் விசித்திரமாயமைக்கப்பட்ட படுக்கைகளும், ஆஸனங்களும், முக்கியமான பானபாத்திரங்களும், போஜனபாத்திரங்களும், அங்கே காணப்பட்டன. நெருங்கியிராமல், விஸ்தாரமான இடைவெளிகளுடன் கட்டப்பட்டிருக்கும் உன்னதமான அநேக உப்பரிகைகளும், மிகவும் நீண்ட கட்டுக்களையுடைய பல கிருஹங்களும் காணப்பட்டன. குடித்து மிகுந்த பானங்கள் அங்கே அனேக ரத்தினபாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தன; குடிவெறியால் கூத்தாடும் ஸ்த்ரீகளின் சிலம்புகளும் ஒட்டியாணச் சலங்கைகளும் ஒலிப்பதும், பேரிகை மத்தளம் மிருதங்கம் முதலிய வாத்தியங்கள் சப்திப்பதும் மதுரமாய்ச் செவியில் பட்டன. ஸகல லக்ஷணங்களும் பொருந்திய ஸ்த்ரீ ரத்தினங்களால் பிரகாசித்து, அழகிலும் காந்தியிலும் ஐசுவரியத்திலும் குபேரனுடைய கிருஹத்தைப் போன்ற ராவணனுடைய அரண்மனையில் ஆஞ்ஜநேயர் பிரவேசித்தார்.

ப்ராஸாத3 ஸங்கா4தயுதம் ஸ்த்ரீரத்ந ஶத ஸங்குலம் |
ஸுவ்யூட4 கக்ஷ்யம் ஹநுமாந் ப்ரவிவேஶ மஹாக்3ருஹம் *(41)*

ஸர்க்கம் 7

ராவணனுடைய அரண்மனை

ஸ வேஶ்ம ஜாலம் ப3லவாந் த3த3ர்ஶ
வ்யாஸக்த வைடூ3ர்ய ஸுவர்ணஜாலம் |
யதா2 மஹத் ப்ராவ்ருஷி மேக4ஜாலம்
வித்3யுத் பிநத்3த4ம் ஸவிஹங்க3ஜாலம் || *(1)*

பிறகு பலவானான ஹனுமான், மின்னற் கொடிகளோடும் பக்ஷிக் கூட்டங்களோடும் கூடின மழைக் காலத்து மேகங்களைப் போல், நவரத்தினங்களிழைத்த தங்க ஜன்னல்களுடன் விளங்கும் கிருஹ வரிசைகளைப் பார்த்தார். உத்தமமான சங்கம் வில் முதலிய ஆயுதங்களால் பிரகாசிக்கும் அனேக கட்டடங்களையும், வீடுகளின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் உப்பரிகைகளையும் கண்டார். ராவணனுடைய அரண்மனை சில்ப சாஸ்திர விதிகளின்படி யாதொரு தோஷமும் இல்லாமல் கட்டப்பட்டது; அதிலுள்ள பலவித ஐசுவரியங்களால் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தது; தேவர்களும் அஸுரர்களும் ராவணனிடத்திலுள்ள பயத்தால் அதைக்கண்டு தேவாலயத்தைப்போல் நமஸ்கரித்தார்கள். அதைக் குபேரனிடத்திலிருந்து ராவணன் தன் பலத்தால் அபகரித்தான். லங்கையிலுள்ள மற்ற வீடுகளை விசுவகர்மா நிர்மித்தான். இவைகளை மயன் அமைத்தா

னென்ற பெயரே தவிர ஸகலவித யுக்திகளையும் யோசனைகளையும் சொல்லிக் கட்டுவித்தவன் ராவணனே ; அதுவும் ஸுலபமான காரிய மல்ல. பூமியிலுள்ள அரண்மனைகளுக்குள் இவைகளுக்கே ஸகல குணங்களும் விசேஷமாய்ப் பொருந்தியிருந்தன.

மாருதி அங்கே ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு போகையில், ராவணனுடைய புஷ்பக விமானத்தைக் கண்டார். அது வேகமாய் ஆகாசத்தில் கிளம்பும் மேகத்தைப்போல் விஸ்தாரமாக, சுத்தமான ஸுவர்ணத்தால் செய்யப்பட்டுப் பார்ப்பவர்களை மயக்கும்படியான அழகுடன், ராவணனுடைய பலத்திற்கும் பிரதாபத்திற்கும் தகுந்த வாகனமாக இருந்தது. ஸ்வர்க்கமே ஸகல வைபவங்களுடன் அகஸ்மாத்தாய் பூலோகத்திற்கு வந்ததோ என்று சொல்லும்படி இருந்தது. உத்தமமான ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டு, காந்தியால் ஜ்வலித்தது. மலைச் சிகரத்தைப்போல் நானு விருக்ஷங்களின் புஷ்பங்களாலும், புஷ்பத் தூளிகளாலும் மூடப்பட்டிருந்தது. (புஷ்பகம் என்ற பெயர் கிடைத்ததற்கு இதுவே காரணம்). மேகங்களுக்கு நடுவில் மின்னற் கொடிகள் பாய்வதுபோல், உத்தம ஸ்திரீகள் அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ராஜ ஹம்ஸங்களால் சுமக்கப்பட்டு ஸகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்திருக்கும் புண்ணிய புருஷர்களுடைய தேவ விமானங்களை ஒத்திருந்தது. அனேக தாதுக்களால் விளங்கும் பர்வத சிகரம்போலும், நவக்ரஹங்களாலும் நக்ஷத்திரங்களாலும் சந்திரனுலும் நானு வர்ணமுள்ள மேகக் கூட்டங்களாலும் பிரகாசிக்கும் ஆகாசத்தைப்போலும் கணக்கில்லாத ரத்தினங்களால் ஜ்வலித்தது. அதில் மலைகள் நிறைந்த தேசங்களும், மரங்கள் நிறைந்த மலைகளும், புஷ்பங்கள் நிறைந்த மரங்களும், சிறு இதழ்கள் நிறைந்த புஷ்பங்களும் விசித்திரமாக எழுதப்பட்டிருந்தன. வெண்மையான கிருஹங்களும் அழகான புஷ்பங்களால் விளங்கும் தடாகங்களும், மெல்லிய தாதுக்களுடன் கூடின தாமரைகளும், சிரேஷ்டமான நானு வனங்களும் அங்கே எழுதப்பட்டிருந்தன. ரத்தினங்களுடைய காந்தியால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு, லங்கையிலுள்ள உத்தம கிருஹங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் பெரிதாய் விளங்கிற்று.

அங்கே ஹம்ஸம் மயில் முதலிய பக்ஷிகள், பவழங்களால் செய்யப்பட்ட மூக்குகளோடும் கால்களோடும் வெள்ளியால் அமைக்கப்பட்டு வைடூரியம் முதலிய ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டிருந்தன. இன்னும் அனேக பக்ஷிகள் புஷ்பம்போல் மெல்லிய சிறகுகளுடனும், விளையாடும்பொழுது தொங்கியும் வளைந்தும் இருக்கிற இறக்கைகளுடனும், பார்க்கையிலேயே காம விகாரத்தை உண்டு பண்ணக் கூடிய அழகுடனும் ஸுவர்ணத்தாலும் பவழத்தாலும் செய்யப்பட்டிருந்தன. பலவகை ஸர்ப்பங்கள் தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் ரத்தினங்களாலும் செய்யப்பட்டிருந்தன. அழகான

துதிக்கைகளையுடைய யானைகள் நீரோடைகளில் இறங்கி, தாமரை மலர்த் தூளிகள் படிந்த தேகங்களுடன், கருநெய்தல் இலைகளைத் துதிக்கைகளால் தானே வர்ஷிக்கும்படி செய்யப்பட்ட பிரதிமைகளும், அவைகளால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, மங்களகரமான திருக்கைகளுடன், ஒரு ஹஸ்தத்தில் தாமரை மலரைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜகன்மாதாவான மஹாலக்ஷ்மியின் விக்கிரகமும் வெகு சாதுரியமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அழகிய புஷ்பங்களாலும் தளிர்களாலும் தழைத்துப் பரிமளம் வீசும் மஹா விருக்ஷத்தைப்போலும், மனோகரமான குகைகளால் விளங்கும் மஹா பர்வதமானது பனியும் குளிரும் நீங்கி வஸந்த காலத்தில் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் தளிர்களாலும் பிரகாசிப்பதுபோலும் இருக்கும் அந்த மங்களகரமான விமானத்தை ஆஞ்ஜநேயர் அடிக்கடிச் சுற்றிப் பார்த்து அடங்காத ஆச்சரியமடைந்தார். எல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்டு ராவணேசுவரனால் பரிபாலிக்கப்பட்ட அந்த லங்காபுரியை நன்றாகத் தேடியும், ராமசந்திரனுடைய அனந்த கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டு, எப்பொழுதும் அவரையே தியானித்துக்கொண்டு ஸகல லோகங்களாலும் கொண்டாடப்படும் ஜானகியைக் காணாமல் மாருதி மிகுந்த துக்கமடைந்தார். அவர் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நன்றாக அறிந்தவர்; ஸன்மார்க்கத்தில் நிலை பெற்றவர்; மஹானுபாவர்; பிறர் அறிய முடியாத விஷயங்களையும் பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்க்கக்கூடிய சக்தியையுடையவர்: லங்கை முழுவதையும் வெகு ஜாக்கிரதையாகச் சுற்றிப் பார்த்தும் ஸீதையைக் காணாமல் பலபல யோசனை செய்து விசேஷ மனோ வியாகுலத்தை அடைந்தார்.

ததஸ்ததா³ ப³ஹுவித⁴ பா⁴விதாத்மந:
க்ருதாத்மநோ ஜநகஸுதாம் ஸுவர்த்மந:|
அபஸ்யதோ ப⁴வத³தி து³க்கி²தம் மந:
ஸுசக்ஷுஷ: ப்ரவிசரதோ மஹாத்மந: || (17)

ஸர்க்கம் 8

புஷ்பக விமானம்

ஸ் தஸ்ய மத்⁴யே ப⁴வநஸ்ய ஸம்ஸ்தி²தம்
மஹத்³ விமாநம் மணிவஜ்ர சித்ரிதம் |
ப்ரதப்த ஜாம்பூ³நத³ ஜால க்ருத்ரிமம்
த³த³ர்ஶ வீர: பவநாத்மஜ: கபி: || (1)

ராவண கிருஹங்களுக்கு நடுவில் நவமணிகள் இழைத்து உருக்கியோடவிட்ட தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட பக்ஷிகளுடன் விளங்கும் ஒரு பெரிய விமானத்தை ஹனுமான் கண்டார். அது அளவுக்கு அடங்காதது; ஒப்பில்லாதது; விசுவகர்மா அதை நிர்மித்து, '' நான்

செய்த வஸ்துக்களுள் இதே மிகவும் சிலாக்கியமானது'' என்று மெச்சினான். ஸகல திக்குகளிலும் தடையில்லாமல் செல்லக் கூடியது; தேவ விமானமானதால் பூமியில் படாமல் ஆகாச மார்க்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தது; காந்தியால் ஸூரிய மார்க்கத்தைக் குறிக்கும் அடையாளம் போலிருந்தது. அதில் ஒவ்வொரு வேலையும் மிகுந்த பிரயத்தனத்தால் செய்யப்பட்டது; அதில் இழைக்கப்பட்ட ரத்தினங்கள் ஸகல விதத்திலும் ஒப்பில்லாதவை; அதிலுள்ள விசித்திர விசேஷங்கள் தேவர்களுடைய விமானங்களிலும் இல்லை; அதைப்பற்றிய ஒவ்வொரு விஷயமும் அபூர்வமானது. பூர்வ காலத்தில் ராவணன் கோகர்ணக்ஷேத்திரத்தில் பிரஹ்மாவைக் குறித்துப் பதினாயிரவருஷகாலம் கோரமான தவம் செய்து தன் பராக்கிரமத்தால் குபேரனை ஜயித்து இந்த விமானத்தை அடைந்தான். அது பிரபுவின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்து, போகவேண்டிய இடத்திற்கு வாயுவேகமாய்ச் செல்லும். அதில் பல விசித்திரமான மாளிகைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. லோகத்தில் அழகான பதார்த்தங்கள் யாவற்றிற்கும் உபமானமாக இருந்தன. பிறரால் தடுக்க முடியாத வேகத்தை உடையது. மஹாத்மாக்களான பெரியோர்களுடைய ஆசிரமம்போல் பரிசுத்தமாயும், புண்ணியகர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கத்தைப்போல் ஸகல போகங்களுக்கும் இருப்பிடமாகவும், லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் பெற்ற பாக்கியவான்களுடைய கிருஹங்களைப்போல் ஸகல ஸம்பத்துக்களுடனும் கூடினதாகவும்; அபூர்வமான செய்கைகளால் அழிவற்ற கீர்த்தியை ஸம்பாதித்த புண்ணியசாலிகளுடைய இருப்பிடங்களைப்போல் ஸகல லோகங்களும் கொண்டாடும்படியாகவும் மதுரமான கானம் நர்த்தனம் ரூபவதிகளான ஸ்த்ரீகள் திவ்விய போகங்கள், அழகிய வாஸஸ்தலங்கள் முதலியவைகளால் தேவேந்திரனுடைய அமராவதியைப் போலும் விளங்கிற்று. ஒப்பற்ற வேகத்துடன் ஆகாசத்தில் தங்கியிருந்தது. விசித்திரமான கொடிமுடிகளையுடைய மலைச் சிகரத்தைப் போல், விசித்திரமான பதார்த்தங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும் விஸ்தாரமான கட்டுக்களுடையதாயும் மனோஹரமாயும் சரத் காலத்துச் சந்திரனைப்போல் நிர்மலமாயும் இருந்தது. குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முகங்களுடன் பருத்த சரீரங்களுடனும் ஆகாசத்தில் அதி வேகமாய் ஸஞ்சரிக்கும் ராக்ஷஸர்களைப்போலும், வட்டமாயும் கோணலாயும் அகலமாயும் இருக்கிற கண்களையுடைய பூத கணங்களைப்போலும் அனேகமாயிரம் பொம்மைகள் மஹா சாதுர்யமாய் அதில் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. மஹா விருக்ஷங்களடர்ந்த வனத்தில் நானா வர்ணமுள்ள புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் துளிர்களாலும் விளங்கும் வஸந்த காலத்திற்குரிய நதிகள், நீரோடைகள், தென்றல், வண்டுகள், மயில்கள், குயில்கள், மான் முதலிய மிருகங்கள், அழகிய ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் முதலியவைகளால் வஸந்த ருதுவைக்காட்டிலும் விசேஷ அழகாய் பிரகாசிக்கும் அந்தப் புஷ்பக

விமானத்தை வானர வீரரான ஹநுமார் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்.

வஸந்த புஷ்போத்கர சாரு த^{3}ர்ஶநம்
வஸந்த மாஸாத^{3}பி காந்த த^{3}ர்ஶநம் |
ஸ புஷ்பகம் தத்ர விமாந முத்தமம்
த^{3}த^{3}ர்ஶ தத்^{3}வாநர வீர ஸத்தம : || (8)

ஸர்க்கம் 9

ராவணனுடைய அந்தப்புரம்

தஸ்யாலய வரிஷ்ட^{2}ஸ்ய மத்^{4}யே விபுல மாயதம் |
த^{3}த^{3}ர்ஶ ப^{4}வநஶ்ரேஷ்ட^{2}ம் ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: || (1)

அந்த உத்தமமான விமானத்தின் நடுவில் மாருதி ஒரு சிறந்த மாளிகையைக் கண்டார். அது ராவணன் வஸிக்குமிடம். ஒரு யோஜனை நீளம் அரையோஜனை அகலம் விஸ்தீர்ணமுள்ளதாய் அநேக உப்பரிகைகளுடன் விளங்கிற்று. அங்கெல்லாம் ஒப்பில்லாத அழகையுடைய ஜனக புத்திரியைத் தேடிக்கொண்டு மாருதி திரிந்து, பிறகு ராக்ஷஸர்களுடைய நேர்த்தியான கிருஹங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே ராவணனுடைய கிருஹத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். மூன்று நான்கு தந்தங்களையுடைய உத்தமமான யானைகள் அங்கங்கே கட்டப்பட்டிருந்தன. ஆயுதபாணிகளான ஸேவகர்கள், நெருங்கியிராமல், நான்குபுறத்திலும் அதைச் சூழ்ந்து காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே ராவணனுடைய பத்தினிகளான ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளும், திக்விஜயம் செய்தபோது ஜயித்த அரசர்களுடைய கிருஹங்களிலிருந்து பலாத்காரமாய்க் கொண்டுவரப்பட்ட ராஜ கன்யைகளும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்படித் திமிங்கிலம், முதலை, மீன் முதலிய ஜலஜந்துக்களால் நிறைந்து, மலைகளைப் போன்ற அலைகள் பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டுக் கொந்தளிக்க, நீருண்ட மேகங்களைப்போல் கர்ஜித்துப் பொங்கிக் கொதிக்கும் மஹா ஸமுத்திரத்தைப் போலிருக்கும் அந்த ராவண கிருஹம், கோரரூபிகளாய் ஸஹிக்க முடியாத தேஜஸையுடைய ராக்ஷஸர்களால் நிறைந்திருப்பதை ஆஞ்ஜநேயர் கண்டார். ஸகல ஐசுவரியங்களுக்கும் அதிபதியான குபேரனுடைய செல்வமும், தேவராஜனான மஹேந்திரனுடைய வைபவமும், பகவானுக்கு நித்யவாஹனமாக இருக்கப்பெற்ற கருடனுடைய அபார தேஜஸும் எல்லாம் சேர்ந்து எப்பொழுதும் ராவணனுடைய மாளிகையில் குறையாமலிருந்தன. லங்கையில் வஸிக்கும் ராக்ஷஸர்களின் கிருஹங்களில், குபேரன் யமன் வருணன் முதலியவர்கள் அனுபவிக்கும் செல்வமும் ஐசுவரியமும் போகங்களும் அவைகளுக்கு மேலானவைகளும் காணப்பட்

டன. பூர்வத்தில் விசுவகர்மா பிரஹ்மாவிற்காக அந்த விமானத்தைத் தெய்வ லோகத்தில் ஸிருஷ்டித்தான். பிறகு குபேரன் பிரஹ்மாவைக் கோரமான தவத்தால் ஸந்தோஷப்படுத்தி அதை அடைந்தான். ஸகல ரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த விமானத்தை ராவணன், குபேரனைத் தன் பராக்கிரமத்தால் ஜயித்து அவனிடத்திலிருந்து அபகரித்தான். தங்கத்தாலும், வெள்ளியாலும் விசித்திரமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஸ்தம்பங்களில் செந்நாய்களைப் போன்ற பிரதிமைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த விமானம் காந்தியால் ஜ்வலிப்பதுபோல், மேரு மந்தரம் முதலிய பர்வதங்களுக்கு ஸமானமாய், ஆகாசத்தை அளாவிற்று. சிறு கட்டடங்கள் மங்களகரமான ரூபங்களுடன் மறைவாய்க் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஸூரியன் அக்னி முதலியவர்களுடைய காந்தியும் இதன் காந்திக்கு ஈடல்ல. விசுவகர்மா செய்த அநேக வஸ்துக்களில் இதே ஸகல விதத்திலும் சிரேஷ்டமானது. தங்கப் படிக்கட்டுகளையுடைய அநேக அழகான மேடைகளாலும், தங்கம் ஸ்படிகம் முதலிய அபூர்வ வஸ்துக்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஜன்னல்களாலும், இலைக் கதவு ஜன்னல்களாலும், இந்திரநீலம் மஹாநீலம் முதலிய அபூர்வமான மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட திண்ணைகளாலும், பவழம் ஒப்பில்லாத முத்துக்கள் விலையற்ற ரத்தினங்கள் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தரைகளாலும், நேர்த்தியான பரிமளத்துடன் பால ஸூரியனைப்போல் சிவந்த சந்தனத்தாலும், உதய பர்வதத்திலிருந்து கிளம்பும் ஆதித்தியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் அந்தப் புஷ்பக விமானத்தில் ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதையைத் தேட உத்தேசித்து ஏறினார். (மஹா நீலமென்பது ஸிம்ஹளத்வீபத்தில் உண்டாகும் என்று ரத்தின சாஸ்திரம் கூறுகிறது.)

அங்குள்ள பலவித பானங்களிலிருந்தும் பக்ஷ்யங்களிலிருந்தும் அன்னங்களிலிருந்தும் கிளம்பும் வாஸனை நான்கு பக்கத்திலும் பரவிற்று. அதை வாயு பகவான் மனுஷ்ய ரூபமெடுத்து வந்ததுபோல் ஆஞ்ஜநேயர் முகர்ந்தார். தூர தேசத்திலிருந்து வந்தவனை அவனுடைய பிரியமான பந்துக்கள் அன்புடன் அழைப்பதுபோல், ராவணனுடைய போஜன கிருஹத்திலிருந்து வீசும் பரிமளமானது ஆஞ்ஜநேயரை "ராவணன் இருக்குமிடத்திற்கு வா" என்று அழைப்பது போலிருந்தது. அந்த வழியாகவே சென்று ராக்ஷஸேசுவரனுடைய பானசாலையைக் கண்டார். அது அதிகப் பிரியமான உத்தம ஸ்த்ரீயைப்போல் ராவணனுக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. நவரத்தினங்களிழைத்த படிக்கட்டுகள் இருந்தன. சிலவிடங்கள் ஸ்படிகத்தாலும் தந்தத்தாலும் இழைக்கப்பட்டிருந்தன. சிலவிடங்களில் பொன் வெள்ளி முதலிய வஸ்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரத்தின ஸ்தம்பங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மேடுபள்ளமில்லாமல் இழைக்கப்பட்டு சித்திர வேலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மிகவும் உயரமான இன்னும் அனேக ஸ்தம்பங்களால் அந்த விமா

னம் இறக்கைகளை விரித்துகொண்டு ஆகாசத்தில் பறப்பதுபோலிருந்தது. தரையில் விரிக்கப்பட்ட கம்பளத்தில், மலை ஸமுத்திரம் நதி பள்ளத்தாக்கு மைதானம் விருக்ஷம் வனம் நகரம் கிராமம் முதலியவைகளுடன் பூலோகம் சித்திர ரூபமாய் வேலை செய்யப்பட்டிருந்தது. அதைப் பார்க்கையில் அநேக ராஜாக்களாலும் சக்கரவர்த்திகளாலும் ஆளப்பட்ட ராஜ்யங்களெல்லாம் அந்த விமானத்தில் இருப்பதுபோல் தோன்றிற்று. அநேக உத்தம ஜாதி பக்ஷிகள் கொழுப்படைந்து கூவிக்கொண்டிருந்தன. சந்தனம், அகில், பன்னீர், புனுகு, ஜவ்வாது, குங்குமம், அத்தர் முதலியவைகளின் பரிமளம் வீசிக்கொண்டிருந்தது. விலையற்ற ஆஸனங்களும் விரிப்புகளும் நிறைந்திருந்தன. சிலவிடங்கள் அகிற் கட்டையின் தூபத்தால் கறுத்திருந்தன. சிலவிடங்கள் ராஜ ஹம்ஸங்களைப்போல் வெண்மையாக இருந்தன. பலவித புஷ்பங்கள் எங்கும் வாரி இறைக்கப்பட்டிருந்தன. வஸிஷ்ட மஹரிஷியிடத்திலிருக்கும் தோஷமற்ற காமதேனுவைப்போல் அந்த விமானம் ஸகல மனோரதங்களையும் பூர்த்தி செய்தது. மனத்துக்கு அளவற்ற ஸந்தோஷத்தைக் கொடுத்து துக்கத்தை நாசம் செய்து ஸகல ஸம்பத்தையும் தேககாந்தியையும் உண்டு பண்ணிற்று. பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் அவைகளுக்குப் பிரியமான விஷய போகங்களைக் கொடுத்துப் பெற்ற தாயைப்போல் திருப்தி செய்யும் அந்த விமானத்தைக் கண்டு ஹனுமான் பிரமித்து, ''இது யாகயக்ஞங்களை ஸம்பூர்ணமாய் நடத்திய புண்யவான்கள் அடையும் ஸ்வர்க்க லோகமோ! தேவகணங்கள் வஸிக்கும் தேவ லோகமோ! தேவ ராஜாவான மஹேந்திரனுடைய ராஜதானியான அமராவதியோ! கடின தபஸால் மஹாத்மாக்கள் அடையும் பிரஹ்ம லோகமோ!'' என்று திகைத்து நின்றார். அங்கே தங்க ஸ்தம்பங்களில் பிரகாசிக்கும் ரத்தின தீபங்கள் சுத்தமான வத்திகளுடனும் தெளிவான தைலங்களுடனும் அசையாமல் கொழுந்துவிட்டெரிந்தன. அதைப் பார்க்கையில், கைதேர்ந்த சூதர்களால் ஜயிக்கப்பட்ட ஸாமான்ய சூதர்கள், அவர்களை மறுபடியும் ஜயித்துத் தாங்களிழந்த திரவியங்களை அடைவதற்கு ஆழ்ந்த யோசனை செய்து கொண்டிருப்பதைப்போல் தோன்றிற்று. கணக்கில்லாத, தீபங்களுடைய பிரகாசத்தையும், பிறரால் அஸாத்தியமான தவத்தைச் செய்து வேதவேதாங்கங்களைக் கரைகடந்து நித்திய நைமித்திக கர்மங்களைக் குறைவில்லாமல் நடத்தி வந்து ஸகல லோகங்களும் பெயரைக் கேட்டவுடனே நடுங்கும் பிரதாபத்தையுடைய ராவணேசுவரனுடைய ஸஹஜமான தேஜஸையும், அவனுடைய பத்தினிகள் அணிந்திருக்கும் ஆபரணங்களுடைய காந்தியையும் கண்டு, ஹனுமான், ''இந்த விமானம் நெருப்புப்பற்றி எரிகிறதோ!'' என்று ஸந்தேகித்தார்.

அங்கே விரித்திருக்கும் கம்பளங்களில் அநேக உத்தம ஸ்த்ரீகள் நாநாவர்ணமுள்ள வஸ்திரங்களையும் மாலைகளையும் தரித்துக்

கொண்டு பற்பல வேஷங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கிரீடைசெய்ததாலும் மதுபானத்தாலும் அர்த்தராத்திரியில் அயர்ந்து நித்திரை செய்வதைக் கண்டார். பகற்காலங்களில் அந்தப்புரத்தில் சப்திக்கும் ஆபரணங்கள், அர்த்தராத்திரியில் ஸகல ஸ்த்ரீகளும் சோர்ந்து தூங்குவதால் கொஞ்சம்கூட சப்தமற்றிருப்பதைக்கண்டு மாருதி, ''இது ராத்திரிகாலத்தில் தூங்கும் ஹம்ஸங்களாலும் அவைகளின் மேலிருக்கும் வண்டுகளாலும் பிரகாசிக்கும் தாமரையோடையோ!'' என்று நினைத்தார். அந்த ஸ்த்ரீகள் தாமரைமலரின் பரிமளத்தைப்போல் ஸுகந்தம் வீசும் முகங்களுடனும், மறைக்கப்பட்ட பற்களுடனுடம், மூடின கண்களுடனும் நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்தார்கள். (நான்கு ஜாதி ஸ்த்ரீகளில் இவர்கள் உத்தமமான பத்மினீ ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். தூங்கும்போது பற்கள் வெளிப்படுவதும், கண்கள் பாதி திறந்திருப்பதும், குறட்டை விடுவதும், வாயிலிருந்து துர்க்கந்தமான காற்று வீசுவதும் தாழ்ந்த ஜாதிஸ்த்ரீகளின் லக்ஷணம். தூங்கும்பொழுது அங்கங்கள் அசையாமலிருப்பதும், வாய் மூடியிருப்பதும், முகம் பிரஸன்னமாயிருப்பதும், மிருதுவாய் மூச்சு விடுவதும், சுவாசம் ஸுகந்தமாயிருப்பதும், ஸ்வப்னாவஸ்தையில் பிதற்றாமலிருப்பதும், உத்தமஸ்த்ரீகளின் லக்ஷணங்கள்.) உதயகாலத்தில் தாமரைப்புஷ்பங்கள், ஸூரியகிரணங்களால் எழுப்பப்பட்டு மலர்ந்து எல்லோர்க்கும் ஆநந்தத்தைக் கொடுத்து, ஸூரியன் அஸ்தமித்தவுடன் இதழ்கள் மூடி நித்திரை செய்வதுபோல, அந்த ஸ்த்ரீகள் தங்கள் நாயகனுடைய கடாக்ஷம் தங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று காலையில் அவனுக்கு முன்னே எழுந்திருந்து காத்துக்கொண்டிருந்து, பகலெல்லாம் அவனுடன் ஆநந்தமாய்க் காலத்தைக் கழித்து, ராத்திரியில் அவன் நித்திரை செய்தபிறகு களைப்பால் தாங்களும் அயர்ந்து நித்திரை செய்தார்கள். சிரமத்தால் வஸ்திரங்கள் நழுவ, ஸ்வேச்சையாய் நித்திரை செய்யும் அந்த ரூபவதிகளைக் கண்டும், ஆஞ்ஜநேயருடைய இந்திரியங்கள் கொஞ்சம்கூடக் கலங்காமல் விசேஷ காந்தியுடன் விளங்கினார். ''அழகிலும் நிறத்திலும் பரிமளத்திலும் ஆநந்தத்தைக் கொடுப்பதிலும் இந்த ஸ்த்ரீகளுடைய முகங்கள் கமலங்களைப்போலிருக்கின்றன. தேனைக் குடித்து மதங்கொண்ட வண்டுகள் இவைகளைப் புஷ்பமென்றெண்ணி அடிக்கடி வந்து மொய்க்கும் என்பதற்கு ஸந்தேகமில்லை'' என்று மாருதி எண்ணினார். கருத்துச் சுருண்ட மயிர்களுடனும் மின்னற்கொடிபோல் விளங்கும் அங்கங்களுடனும் நித்திரை செய்யும் ஸ்த்ரீகளால் நிறைந்த ராவணனுடைய அந்தப்புரம், சரத்காலத்தில் நக்ஷத்திரங்கள் நிறைந்த நிர்மலமான ஆகாசம்போல் பிரகாசித்தது. அவர்களுக்கு நடுவில் நித்திரை செய்யும் ராவணன் நக்ஷத்திரமண்டலங்களுக்கு நடுவில் பௌர்ணிமையில் பூர்ணகலைகளுடன் விளங்கும் சந்திரனைப்போல் தோன்றினான். ஒப்பில்லாத புண்ணியகர்மங்களால் நக்ஷத்திரங்களாய்ப் பிரகாசித்து, தாங்கள் செய்த புண்ணியம் முடியும்

போது மிகுதியுள்ள ஸ்வல்பபுண்ணியத்தால் பூமியில் நழுவி விழுந்த பாக்கியசாலிகளோ என்று ஆஞ்ஜநேயர் அந்த ஸ்த்ரீகளைக் கண்டு பிரமித்தார். மங்களகரமான பிரகாசத்தையுடைய பெரிய நக்ஷத்திரங்களைப்போல் அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய தேககாந்தியும் ரூபமும் தெளிவும் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கின. மதுபானத்தாலும் விளையாட்டுகளாலும் ரதிக்ரீடையாலும் பருத்த புஷ்பமாலைகளும் ஹாரங்களும் கலைந்து நழுவி, ஆபரணங்கள் சிதறி, சிரமத்தால் களைத்து முகம் வாடி அயர்ந்து தூங்கினுர்கள்.

சில உத்தம ஸ்த்ரீகளுடைய நெற்றிகளில் திலகங்கள் அழிந்திருந்தன. சில ஸ்த்ரீகளின் சிலம்புகள் கழன்றிருந்தன. சிலருடைய முத்துஹாரங்கள் பக்கங்களில் நழுவிக் கிடந்தன. முத்துஹாரங்களும், அரை நூல்மாலைகளும் அறுந்து, வஸ்திரங்கள் நழுவி ரதி சிரமத்தால் பிரக்ஞையற்று நித்திரை செய்யும் அந்தப் பெண்கள், வெகுதூரம் ஓடிக்களைத்து சிரமநிவிருத்திக்காகப் பூமியில் மணலில் விழுந்து புரளும் பெண்குதிரைகளைப்போல் காணப்பட்டார்கள். சிலர் நேர்த்தியான குண்டலங்களைத் தரித்திருந்தார்கள்; சிலருடைய மாலைகள் வாடி அறுந்திருந்தன. மஹாபலவானுன ராவணனுல் அனுபவிக்கப்பட்டு, வனத்திலுள்ள புஷ்பக்கொடிகள் மதயானையால் மிதிக்கப்பட்டதுபோல் அவர்கள் காணப்பட்டார்கள். சிலருடைய ஸ்தனங்களுக்கு நடுவில் ஸெளரிய சந்திரர்களைப்போல் ஜ்வலிக்கும் முத்துஹாரங்கள் தாமரையோடையில் இரண்டு புஷ்பங்களுக்கு நடுவில் நித்திரை செய்யும் ராஜ ஹம்ஸத்தைப்போல் பிரகாசித்தன. சிலருடைய மார்பில் விளங்கும் வைடூரிய மாலைகள் ஹம்ஸங்களைப்போலும் தங்கச்சரடுகள் சக்ரவாக பக்ஷிகள் போலும் தோன்றின.. சரத் காலத்தில் தெளிவாக ஓடும் நதிகளைப்போன்ற அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய பின் பாகங்களே மணற் குன்றுகள்; ஹாரங்களே ஹம்ஸங்கள்; ஸ்தனங்களே சக்ர வாகங்கள்; நேத்திரங்களே கருநெய்தல் புஷ்பங்கள்; உதடுகளே இளந் தளிர்கள்; பாதங்களே தாமரைகள்; கழுத்துகளே சங்குகள்; கண்களே மீன்கள்; நாபிகளே சுழல்கள்; கீர்த்திக்குக் காரணமான தேககாந்தியே இரு கரைகள்; சிருங்கார சேஷ்டைகளே முதலைகள்; ஆபரணங்களே மலர்ந்த தாமரைகள்; சதங்கைகளே மொட்டுகள். சிலருடைய மிருதுவான அங்கங்களிலும் ஸ்தனங்களுடைய நுனிகளிலும் உள்ள சுபமான ஆபரணங்கள், அவர்களிடத்தில் ஆசை கொண்ட காமுகர்களைப்போல் தோன்றின. சிலருடைய முகங்களிலிருந்து வீசும் சுவாஸக் காற்றுல் அசைக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களின் நுனிகள் அடிக்கடி முகங்களில் தாக்கின. அவை மேலே எழும்பி விழும்பொழுது விசித்திர வர்ணங்களுடைய கொடிகளைப்போல் காணப்பட்டன. அங்கே நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த சில காந்திமதிகளின் மூச்சுக் காற்றின் வேகத்தால் அவர்கள் தரித்த குண்டலங்கள் மெள்ள மெள்ள அசைந்தன. ஸ்வபாவமாகவே அவர்

களுடைய சுவாஸம் ஸுகந்தமாக இருக்கும்; சர்க்கரை கலந்த மதுவின் வாஸனையால் அது இன்னும் பரிமளமாகவும் ஸுகமாகவும் ராவணன்மேல் வீசிற்று. சிலர் பான மயக்கத்தாலும், நித்திரையாலும் தேக ஸ்வாதீனமற்றுத் தூங்கும்பொழுது, தங்களுக்கருகில் படுத்திருக்கும் சக்களத்திகளுடைய முகங்களைத் தங்கள் பிரியநாயகனான ராவணனுடைய முகமென்றெண்ணிக் காமப் பரவசர்களாய் அடிக்கடி முத்தமிட்டார்கள். அந்த ஸ்த்ரீகளும் ராவணனிடத்திலுள்ள ஆசையால் அவன் முத்தமிடுகிறானென்றெண்ணி மறுபடியும் முத்தம் கொடுத்தார்கள். இப்படி நாயகனிடத்திலுள்ள ஆசையால் சக்களத்திகள் ஒருவர்க்கொருவர் தெரியாமல் தங்களிஷ்டத்தையே பூர்த்தி செய்துகொண்டார்கள். சிலர் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையும், சிலர் பீதாம்பரங்களையும் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு தூங்கினார்கள். பான மயக்கத்தாலும் ஒருவர்க்கொருவர் ஸ்நேஹ விசேஷத்தாலும் ஒரு ஸ்த்ரீ மற்றொரு ஸ்த்ரீயின் மார்பில் தலை வைத்து நித்திரை செய்தாள். அவளுடைய தோளில் தலை வைத்து மற்றொருத்தி நித்திரை செய்தாள். ஒருத்தி தன் தோழியின் மடியில் தலை வைத்து நித்திரை செய்தாள். அவளுடைய புஜங்களில் தலை வைத்து இரண்டு ஸ்த்ரீகள் நித்திரை செய்தார்கள். தொடைப் பக்கம் இடுப்புப் பின்பாகம் முதலிய அங்கங்கள் ஒன்றோடொன்று பற்றி, இப்படி நித்திரை செய்யும் அந்தப் பெண்கள், புஜங்களாகிற நூலால் தொடுக்கப்பட்டு, மதுவின் பரிமளத்துடன் கூடியதும் தலை மயிரென்ற வண்டுகள் மொய்க்கும் புஷ்ப மாலையைப் போல் விளங்கினார்கள். ராவணனுடைய பத்நிகளால் நிறைந்த அந்தப்புரம் வஸந்தருதுவில் ஒரு புஷ்ப வனத்தைப்போல் தோன்றிற்று. அவர்களுடைய கைகளே கொடிகள்; தோள்களே தண்டுகள்; விரல்களே தளிர்கள்; இடுப்பில் வஸ்திரத்தின் முடிகளே புஷ்பக் கொத்துக்கள்; கறுத்துச் சுருண்ட தலைமயிரே வண்டுகள்; மூச்சுக் காற்றே தென்றல்; இப்படித் தூக்கக் கலக்கத்தால் ஒருவர்மேலொருவர் கைகால்களைப் போட்டுக்கொண்டு காற்றால் ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட புஷ்பக் கொடிகள்போல் விளங்கினார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் ஒவ்வொருத்தியின் ஆபரணங்களையும் அவயவங்களையும் தனித்தனியாய் அறிவது அஸாத்தியம்.

ராவணன் விழித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவர்களைப் பிறர் பார்ப்பது அஸாத்தியமாகையால், அங்குள்ள ரத்தின ஸ்தம்பங்களில் வைக்கப்பட்ட நாலு வர்ணமுள்ள ரத்தின தீபங்களும், அவன் தூங்கின பிறகு, மதுபானத்தாலும் சிரமத்தாலும் நித்திரையாலும் வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் நழுவினதை அறியாமல் தூங்கும் ராவண பத்நிகளை இமை கொட்டாமல் ஆசையுடன் பார்ப்பது போல், அசைவற்றுக் கொழுந்துவிட்டெரிந்தன. ராஜ ரிஷிகள் பித்ருக்கள் தைத்தியர்கள் கந்தர்வர்கள் ராக்ஷஸர்கள் முதலியவர்களுடைய கன்யைகள் ராவணனிடத்தில் ஆசை வைத்து வந்தவர்

களே. யுத்தத்தில் பிரியமுள்ள ராவணனால் சிலர் தங்களுடைய பந்துக்களை ஜயித்துக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள். சிலர் அவனுடைய அழகிலும் தேஜஸிலும் ஐசுவரியத்திலும் பராக்கிரமத்திலும் ஈடுபட்டு வலுவில் ஆசை மீறி அவனை வந்தடைந்தவர்கள். அவர்களில் ராவணனுடைய பராக்கிரமத்தால் மாத்திரம் கட்டுப்பட்டிருந்தவர்கள் ஒருவருமில்லை. எல்லோரும் அவனிடத்தில் மோஹித்தவர்களே. ஸ்த்ரீ ரத்தினமான ஜானகியைத் தவிர மற்ற யாவரும் ராவணனை விரும்பி வந்தவர்கள். வேறொருவனால் விவாஹம் செய்யப்பட்டவர்களுமல்லர்; உத்தம குலத்தில் பிறந்து உத்தமமான பத்மினீ ஜாதி ஸ்த்ரீகளல்லாதவர்கள் அங்கில்லை; ஸகல சுப லக்ஷணங்களாலும் அமைந்திராதவர்கள் அங்கில்லை; ஸர்வாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்படாதவர்கள் அங்கில்லை; ராவணனுக்கு ஸமஸ்த உபசாரங்களையும் பரம ப்ரீதியுடன் செய்யாதவர்கள் அங்கில்லை. அவனுக்குத் தகுந்த தேகபலம் இல்லாதவர்கள் அங்கில்லை; அவனுடைய அன்பிற்குப் பாத்திரமில்லாதவர்கள் அங்கில்லை.

ஹநுமான் மஹா புத்திமானாக இருந்தாலும் அவர்களைப் பார்த்து ஜாதி ஸ்வபாவத்திற்குத் தகுந்த விபரீத புத்தியை அடைந்து, ''இந்த ஸ்த்ரீகளையெல்லாம் கன்யைகளாக இருக்கும் பொழுதே ராவணன் கொண்டு வந்து விவாஹம் செய்ததுபோல், ஸீதையையும் ராகவன் பாணிக்கிரஹணம் செய்வதற்கு முன் கொண்டுவந்து விவாஹம் செய்திருந்தால் அவனுக்கு க்ஷேமமுண்டாயிருக்குமே'' என்று அகஸ்மாத்தாக எண்ணினார்.

பிறகு அந்த ஹநுமான், ''ஸீதையைப் போன்ற பதிவிரதை எந்த லோகத்திலுமுண்டோ! இந்த ராவணன் பிரஹ்ம தேவருடைய குலத்தில் பிறந்தும் அவளை அபகரித்து மஹா பாபத்தை ஸம்பாதித்தான்'' என்று மிகவும் துக்கத்தை அடைந்து, ''அக்னியையும் கொளுத்தும்படியான ஸீதையின் பதிவிரதா தர்மத்திற்கு என்றைக் காவது பங்கம் வருமோ? வீணான அபவாதத்தைச் சுமத்தினதே தவிர வேறென்ன?'' என்று எண்ணினார்.

புநஸ்ச ஸோசிந்தய த³ார்த ரூபோ
த்⁴ருவம் விஸிஷ்டா கு³ணதோ ஹி ஸீதா |
அத²ாயமஸ்யாம் க்ருதவாந் மஹாத்மா
லங்கேஸ்வர: கஷ்ட மநார்ய கர்ம || (74)

ஸர்க்கம் 10

ராவணனுடைய அந்தப்புரம்

தத்ர தி^{3}வ்யோபமம் முக்^{2}யம் ஸ்ப^{2}டிகம் ரத்நபூ^{4}ஷிதம் |
அவேக்ஷமாணோ ஹநுமாந் த^{3}த^{3}ர்ஶ ஶயநாஸநம் || (1)

அவ்விடத்தில் ஸ்படிகத்தால் செய்யப்பட்டு ரத்தினங்கள் இழைத்துத் தேவேந்திரனுடைய சயனம் போன்ற ஓர் மஞ்சத்தைக் கண்டார். அதற்கு நான்கு புறத்திலும் தந்தத்தாலும் தங்கத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கால்களுடன் வைடூரியங்கள் பதித்து விலையற்ற விரிப்புகளால் மூடப்பட்ட அநேக ஆஸனங்கள் போடப்பட்டிருந்தன. அங்கே ஒரு பக்கத்தில் முத்து ஹாரங்களாலும், ரத்தின மாலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பூர்ண சந்திரனைப்போல் வெண்மையான ஒரு குடையைக் கண்டார். உருக்கி ஓடவிட்ட ஆயிரத்தெட்டுமாற்று அபரஞ்சித் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட அந்த மஞ்சம் ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலித்தது. அசோகம் முதலிய மாலைகள் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. மெல்லிய ரோமங்களையுடைய ஆடு முதலிய மிருகங்களின் தோல்களும், விலையுயர்ந்த சால்வைகளும், விரிப்புகளும், பஞ்சணை மெத்தைகளும் பரப்பப்பட்டிருந்தன. நானு வர்ணமுள்ள புஷ்பங்கள் வாரி இறைக்கப்பட்டிருந்தன. குங்குமம், கஸ்தூரி, ஜவ்வாது, புனுகு, அத்தர், அகில், சந்தனக்கட்டை முதலிய வாஸனைத் திரவியங்களின் பரிமளம் நிறைந்திருந்தது. வெண்சாமரங்களைக் கையிலேந்தி வீசிக்கொண்டிருக்கும் பெண் பிரதிமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

அதில் மழைக்காலத்தில் நீருண்ட மேகம்போல் கறுத்த தேகத்துடனும், யானைத் துதிக்கைகளைப்போல் பருத்த நீண்டு உருண்ட கைகளுடனும், நெருப்புப் பொறிபோல் சிவந்த நேத்திரங்களுடனும், ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கிற குண்டலங்களால் விளங்கும் முகத்துடனும், பிரதாபலங்கேசுவரன் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தான். அவன் தரித்த ஒப்பற்ற பீதாம்பரம் கறுத்த மேகங்களுக்கு நடுவில் பாயும் மின்னற்கொடிபோல் பிரகாசித்தது. மார்பிலும் கைகளிலும் பூசப்பட்ட உத்தமமான சிவப்புச்சந்தனம் ஸந்தியாகாலத்தில் மின்னற் கொடிகளுடன் விளங்கும் சிவந்த மேகம்போல் காணப்பட்டது. சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தான். இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கக்கூடியவனுனதால் தன் பத்தினிகள் கண்டு மோகிக்கும்படி மன்மதனைப்போல் ரூபம் தரித்திருந்தான். ராத்திரியில் நெடுநேரம் க்ரீடித்ததாலும் மதுபானத்தாலும் களைத்து அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளுக்கு பிரியநாயகனுயும் ராக்ஷஸர்களுக்கு ஸகல க்ஷேமங்களையும் கொடுப்பவனுயுமிருக்கும் ராவணனைப் பார்த்து, மரங்கள் புதர்கள் காடுகள் நிறைந்த மந்தரபர்வதம் அசைவற்று நித்திரை செய்

கிறதோ!'' என்று மாருதி நினைத்தார். இப்படி ஸூரியனைப் போலும் அக்னியைப்போலும் பிரகாசிக்கும் அந்த மஞ்சத்தில் மஹாஸர்ப்பத்தைப்போல் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நித்திரை செய்யும் ராவணனைப் பார்த்து, ''ராம பத்தினியைத் தேடிவந்த நான் அவளைப் பார்ப்பதற்குமுன் அவளை அபகரித்த மஹாபாபியைப் பார்க்கும்படி நேரிட்டதே'' என்று துக்கமடைந்தார். பயம் கொண்டவன் பிசாசம் முதலிய துஷ்டஜந்துக்களுக்கெதிரில் நிற்க முடியாமல் ஒதுங்குவதுபோல், ''இந்த மஹாபாபியின் ஸமீபத்திலிருப்பது தகாது'' என்று சற்றுப் பின்வாங்கினார். பிறகு படிக்கட்டுகளின் வழியாய் வெறொரு பக்கத்திலுள்ள ஒரு மேடையின்மேலேறி அந்த ராக்ஷஸேசுவரனை உற்றுப் பார்த்தார். யானைத் துதிக்கைகளைப் போன்ற புஜங்களுடனும் பரிமளம் வீசுகிற சந்தனப் பூச்சுகளுடனும் விளங்கும் அந்த தசமுகன் படுத்திருக்கும் மஞ்சமானது மத ஜலத்தைப் பெருகவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் யானையுடன் கூடின மலையருவிபோல் தோன்றிற்று. அவனுடைய புஜங்கள் முழங்கால் வரையில் நீண்டு தெய்வலோகத்தில் நாட்டிய இந்திரத்வஜங்கள் போல் விளங்கின. உருக்கி அடித்த இருப்புலக்கைகள்போல் கடினமாய் யானைகளின் துதிக்கைகளைப்போல் அடி பெருத்து வரவரச் சிறுத்திருந்தன. ஒன்றிற்கொன்று பேதமில்லாமல் மஹாபலமுள்ளவைகளாய், கெட்டியாய்ப் பொருத்தப்பட்ட இடைவெளிகளுடன், உத்தம லக்ஷணங்களமைந்த நகங்களாலும் கட்டைவிரல்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. விலையற்ற மோதிரங்கள் அணிந்த விரல்களுடன், இரண்டு ஐந்துதலை மஹாநாகங்கள் படுத்திருப்பதுபோல் காணப்பட்டன. தங்கத்தோள்வளைகள் அணிந்த புஜங்களில் இந்திரனுடன் யுத்தம் செய்யும் காலத்தில் ஐராவதத்தின் தந்தங்களாலும், விஷ்ணுவுடன் யுத்தம் செய்யும் காலத்தில் சக்கராயுதத்தாலும் உண்டான காயங்களின் வடுக்கள் கறுத்த ஆகாசத்தில் சந்திரர்களைப்போல் பிரகாசித்தன. முயலின் ரத்தத்தைப்போல் சிவந்து சிரேஷ்டமான பரிமளமும் மிகுந்து குளிர்ச்சியுமுள்ள சந்தனத்தால் நன்றாய்ப் பூசப்பட்டு, விசித்திரமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. நேர்த்தியான கந்தங்களால் வாஸனையேறினவை; உத்தம ஸ்த்ரீகளால் பிடிக்கப்பட்டவை; யக்ஷர், பன்னகர், கந்தர்வர், தேவர், அஸுரர் முதலியவர்களைக் கதற அடித்தவை. மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும் தின்று மயங்கிக் கோபத்தால் சீறிக்கொண்டு மந்தரகிரியின் நடுவில் தூங்கும் மலைப்பாம்புகளைப்போல் அந்தப் புஜங்கள் படுக்கையில் கிடப்பதைக் கண்டார். பர்வதத்தைப் போன்ற சரீரத்தையுடைய ராவணனுக்கு உத்தமலக்ஷணங்கள் பொருந்திய இரண்டு புஜங்களும் மந்தரகிரியின் இரண்டு சிகரங்களைப் போல் விளங்கின. அவனுடைய மூச்சுக்காற்று மாங்கனி புன்னை மகிழம்பூ முதலியவைகளிலிருந்து இறக்கின மதுவின் வாஸனையாலும், ஷட்ரஸங்களுடன் புஜித்த அன்னத்தின் வாஸனையாலும், சிரேஷ்ட

மான பானங்களின் வாஸனையாலும் அந்த சயனகிருஹம் முழுவதையும் மணக்கும்படி செய்தது. நவரத்னங்களாலும் முத்துக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்கக்கிரீடம் கொஞ்சம் நழுவி இருந்தது. குண்டலங்களுடைய காந்தி முகமெங்கும் பரவியது. பருத்து நீண்டு அகன்ற மார்பில் சிவந்த சந்தனம் பூசப்பட்டிருந்தது. ஹாரங்கள் ஜ்வலித்தன. சிரேஷ்டமான பட்டு உத்தரீயங்கள் கொஞ்சம் நழுவி இருந்தன. இடுப்பில் பீதாம்பரத்தைத் தரித்திருந்தான். சிவந்த கண்களுடனும் உளுந்துமலையைப்போன்ற தேகத்துடனும், மஹா ஸர்ப்பத்தைப்போல் மூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, கங்காப் பிரவாஹத்தின் மத்தியில் அயர்ந்து தூங்கும் மதயானையைப்போல் தோன்றினன். நான்கு பக்கங்களிலுமுள்ள தங்க ஸ்தம்பங்களில் ஏற்றிய தீபகாந்தியால் ஸகல திக்குகளும் பிரகாசித்தன.

ஆகையால் ஸகல பாகங்களேயும் நன்ருகத் தெரியச் செய்யும் மின்னற்கொடிகள் பாயும் மேகத்தைப்போல் மஹாசரீரத்தையுடைய ராவணனேயும், அவனிடத்தில் பரமப்பிரீதிவைத்த ஸ்த்ரீகள் அவனுடைய பாதத்தடியில் தூங்குவதையும் ஹநுமார் கண்டார். பூர்ண சந்திரனுக்கு ஸமமான காந்திபொருந்திய முகங்களுடன், அழகிய குண்டலங்களாலும் வாடாத மாலேகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அநேக ஸ்த்ரீகளேக் கண்டார். சிலர் நாட்டியத்தாலும் வாத்தியங்களாலும் ராவணனே ஸந்தோஷப்படுத்தி அவனுல் சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களே வெகுமதியாகக் கொடுக்கப்பட்டு, அவனுடைய புஜங்களிலும் மடியிலும் கொஞ்சி விளேயாடி, அப்படியே தூங்கிவிட்டார்கள். சிலர் வஜ்ர வைடூரியங்களால் இழைக்கப்பட்ட தோள் வளேகள் அணிந்த புஜங்களேயே தலேயணேயாய் வைத்துத் தூங்கினதால், தோள்வளேகளும் காதில் தரித்த குண்டலங்களும் கலந்து பிரகாசித்தன. சந்திரனேயொத்த முகங்களாலும், நக்ஷத்திரங்களேப் போன்ற குண்டலங்களாலும் அந்த விமானம் ஆகாசத்தைப்போல் விளங்கிற்று. யௌவனக்கொழுப்பால் ராவணனுடன் வெகுநேரம் கிரீடித்துக் களேத்து, அவர்கள் இருந்தவிடத்திலேயே தூங்கிவிட்டார்கள். ஒரு ஸுந்தரி பரதசாஸ்திரத்தில் மிகவும் திறமையுள்ளவள். நர்த்தனத்தாலும் அபிநயத்தாலும் ராவணனே ஸந்தோஷப்படுத்தி அயர்ந்து தூங்குகையிலும் அவயவங்களே நாட்டிய லக்ஷணங்களுக்கு இசைந்தபடியே வைத்துக்கொண்டு தூங்கிவிட்டாள். ஒரு பெண்மணி அத்புதமாய் வீணேவாசித்து ராவணனே மகிழச்செய்து, அந்த வீணேயை அணேத்துக்கொண்டே தூங்குகையில், புஷ்பங்களாலும் இலேகளாலும் விளங்கும் தாமரைக்கொடி நதிப்பிரவாகத்தில் அடித்துக்கொண்டு போகப்படும்பொழுது அகஸ்மாத்தாய் ஸந்தித்த ஒரு ஓடத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்பதுபோல் தோன்றினள். கைக் குழந்தையை மிக்க பிரேமையுடன் இடுப்பில் வைத்துகொண்டிருப்பவளேப்போல், ஒருத்தி மட்டுகமென்ற வாத்தியத்தை அணேத்துக்கொண்டே தூங்கிவிட்டாள். நெடுநாளாகக் காணுத நாயகனேச்

சேர்ந்து ஆசையுடன் அணைவதுபோல், ஒருத்தி படஹமென்ற வாத்தியத்தை அணைத்துக்கொண்டே நித்திரை செய்தாள். தன் பிரியநாயகனை அணைவதற்கு ஸமயம் நேராமல், தவித்துக்கொண்டிருந்த காமினி, அகஸ்மாத்தாய் நாதனை ஏகாந்தத்தில் ஸந்தித்து, ஆசை மீறி இறுகத் தழுவுவதுபோல், ஒருத்தி புல்லாங்குழலை இறுகத் தழுவிக்கொண்டே உறங்கினாள். நாயகனுடன் ஸ்வேச்சையாய்ப்படுத்திருக்கும் கமலாக்ஷியைப்போல், நாட்டியத்தில் தேர்ந்தவளும் மிருதுபாஷிணியுமான ஒரு ஸ்த்ரீரத்னம் விபஞ்சியை அணைத்துக்கொண்டே தூங்கினாள். ஒருத்தி மதத்தால் கண்கள் சுழல, பருத்து மிருதுவாய்த் தங்கக்கொடிபோன்ற அவயவங்களால் மிருதங்கத்தை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டே தூங்கிவிட்டாள். சிறுத்த இடையுள்ள ஒருத்தி மதுபானத்தால் களைத்து பணவத்தைப் புஜங்களுக்கும் விலாவிற்கும் நடுவில் அணைத்துக்கொண்டே தூங்கினாள். ஒருத்தி ஒரு டிண்டிமத்தை மார்பிலும் வேறொரு டிண்டிமத்தைப் புஜத்திலும் அணைத்துக்கொண்டு தூங்கும்பொழுது, பிரியநாயகனை மார்புடன் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு, குழந்தையையும் கட்டியணைப்பவளைப் போல் தோன்றினாள். ஒருத்தி ஆடம்பரத்தை புஜங்களால் இறுகத் தழுவிக் கொண்டே தூங்கிவிட்டாள். ஒருத்தி கலசத்தைக் கவிழ்த்துத் தலையணையாய் வைத்துக்கொண்டு தூங்குகையில் அதில் மிகுந்திருந்த குங்குமம் சந்தனம் கலந்த ஜலம் அவளுடைய தேகத்தில் பெருக, கோடை காலத்தில் வாடாமல் இருப்பதற்காக ஜலம் தெளித்துவைக்கப்பட்ட புஷ்பமாலையைப்போல் காணப்பட்டாள். ஒருத்தி தூக்கம் தாங்கமுடியாமல், தங்கக் கலசங்களைப்போன்ற ஸ்தனங்களைக் கைகளால் மறைத்துக்கொண்டே தூங்கிவிட்டாள். ஒருத்தி மதத்தால் மெய்மறந்து, தன் ஸமீபத்தில் படுத்திருந்த ஸகியை நாயகன் என்றெண்ணி இறுகத் தழுவிக்கொண்டே தூங்கினாள். காமினிகள் நாயகர்களை இறுகத் தழுவுதல் போல் உத்தம ஸ்த்ரீகள் அநேகர் விசித்திரமான வாத்தியங்களைப் புஜங்களாலும் ஸ்தனங்களாலும் அணைத்துக்கொண்டே தூங்கினார்கள். அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டுபோகையில், ஹநுமான் ஓரிடத்தில் தனியாய் திவ்வியாலங்காரங்களுடன் ஒரு சயனத்தையும் அதில் அழகே உருவெடுத்து வந்ததுபோலிருக்கும் ஒரு ஸ்த்ரீ நித்திரை செய்வதையும் கண்டார். முத்துக்களாலும் நவமணிகளாலும் இழைக்கப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்துகொண்டு, உருக்கியோடவிட்ட ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுத் தங்கத்தைப் போல் ஜ்வலிக்கும் தேக காந்தியுடன், தன் தேஜஸாலும் கலைகளாலும் அந்த விமானத்திற்கு ஒரு சிரேஷ்டமான ஆபரணம்போல் விளங்கும் அந்தப் பெண்மணி மந்தோதரி என்று கீர்த்திபெற்ற ராவணனுடைய பட்ட மஹிஷி. அவனுக்கு உயிருக்குயிரானவள்; அந்தப்புரத்திற்கு அதிபதி. ஆஞ்ஜநேயர் அவளுடைய அபூர்வமான ரூபத்தையும் யௌவனத்தையும் கவனித்து இவள் ஸீதையாக இருக்கலாமென்று நினைத்து, ஸந்தோஷம்

தாங்காமல், தோள்தட்டி வாலை முத்தமிட்டு ஆனந்தமடைந்தார்; குதித்து விளையாடினர்; பாடினர்; ஆடினர்; உலாவினர்; ஸ்தம்பங்களில் ஏறிக் குதித்தார்; இப்படி வானரர்களுக்கு ஸ்வபாவமான சேஷ்டைகளை எல்லாம் செய்தார்.

ஆஸ்போ2டயாமாஸ சுசும்ப3 புச்ச2ம்
நநந்த3சிக்ரீட3 ஜகௌ3 ஜகா3ம
ஸ்தம்பா4 நரோஹந் நிபபாத பூ4மௌ
நித3ர்ஸயந் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் கபீநாம் ॥ (55)

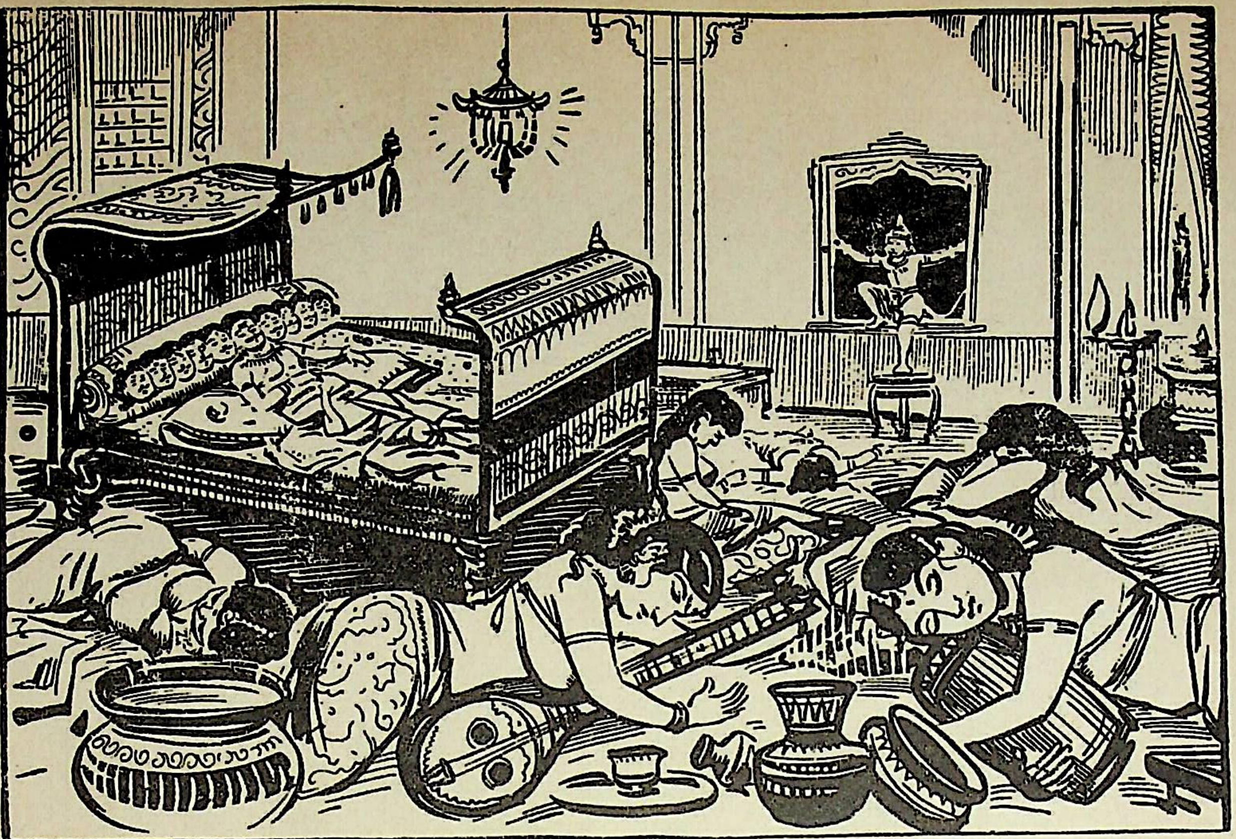
ஸர்க்கம் 11

பானசாலை

அவதூ4ய சதாம் பு3த்3தி4ம் ப3பூ4வா வஸ்தி2தஸ் தத3ா |
ஜகா3ம சாபராம் சிந்தாம் ஸீதாம் ப்ரதி மஹாகபி: ॥ (1)

பிறகு கொஞ்சம் யோசித்து அவள் ஸீதையல்ல என்று தெளிந்து, ஜானகி எங்கே இருக்கக் கூடுமென்று மறுபடியும் கவலைகொண்டார். ''ராமனை விட்டுப் பிரிந்து அவர் படும் கஷ்டங்களை அறிந்தும் ஜானகிக்குத் தூக்கம் வருமோ? அன்னம் வேண்டியிருக்குமோ? அலங்காரம் செய்துகொள்ளவும் தோன்றுமோ? பானங்களையும் பக்ஷ்யங்களையும் அனுபவிக்கப் புத்தியுண்டாகுமோ? தேவேந்திரனுயிருந்தாலும் ராமனைத் தவிர வேறு புருஷனை ஸ்வப்பனத்திலும் நினைப்பாளோ? ஸகல லோகங்களிலும் ராமனைப்போன்ற வேறொருவருமுண்டோ? ஆகையால் இவள் ஸீதையல்ல; வேறு யாரோ'' என்று முடிவு செய்து பானசாலையில் மறுபடியும் தேடினர். அங்கே சிலர் சொக்கட்டான் சோழி அம்மானை சூது சதுரங்கம் முதலிய விளையாட்டுகளால் களைத்தும், சிலர் பாட்டினுல் சிரமமடைந்தும், சிலர் நாட்டியத்தால் அலுத்தும், சிலர் மதுபானம் செய்து மயங்கியும், சிலர் முரவம் மிருதங்கம் முதலிய வாத்தியங்களைத் தலையணையாய் வைத்துக்கொண்டும், சிலர் பீடங்களின்மேலும், சிலர் நேர்த்தியான விரிப்புகளின்மேலும், பிரக்ஞையற்றுத் தூங்கினர்கள். அவர்களிலும் ஸீதையைக் காணுமல் மறுபடியும் ராவணன் படுத்திருக்கும் இடத்திற்கு வந்தார். அவனுடைய ஸ்த்ரீகளெல்லாம் மஹா பக்தியுடன் தங்களுடைய பர்த்தாவின் ரூபத்தையும் குணங்களையும் எப்பொழுதும் புகழ்பவர்கள்; யுக்தமாய்ப் பாடவும் அதன் தாத்பரியத்தைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லவும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்கள்; தேச காலங்களை அறிந்து நடப்பவர்கள்; ஸமயோசிதமாய்ப் பேசுகிறவர்கள். ராவணன் அவர்களுடன் காம சாஸ்திரப்படி ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்து, அயர்ந்து தூங்குவதைக் கண்டார். அவர்களுக்கு நடுவில் அந்த ராக்ஷஸேசுவரன் சிரேஷ்டமான பசுக்களுக்கு நடுவில் விளங்கும்-காளையைப்போலும், வனத்தில் பெண் யானைகளால் சூழப்பட்ட மதயானையைப்போலும் விளங்கினுன்.

பிறகு விரும்பக்கூடிய ஸகல பதார்த்தங்களாலும் நிறைந்த பான பூமிக்கு மாருதி வந்தார். அங்கே மான் எருமை பன்றி முதலிய மிருகங்களின் மாம்ஸங்கள் குப்பல் குப்பல்களாய் வைக்கப்பட்டிருந்தன. விசாலமான தங்கத் தட்டுகளில் தின்று மிகுந்த மயில், கோழி, மான், பன்றி, சல்யம், வார்த்ராணஸம் முதலிய பறவை மிருகங்களின் மாம்ஸங்கள் தயிரிலும் ருசகமென்ற உப்பிலும் பக்குவம் செய்து வைத்திருந்ததைக் கண்டார். வெகு சாதுரியமாய்ப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ரிகரம் சகோரமென்ற பக்ஷிகள் எருமைகள் ஆடுகள் ஏகசல்யமென்ற மீன் முதலியவைகளின் மாம்ஸங்களும் நானாவிதமான துவையல்களும் பானங்களும் தின்பண்டங்களும் புஜிக்கப்பட்டு மிகுந்திருப்பதைக் கண்டார். உப்புப் புளிப்பேற்றிய அனேக வ்யஞ்ஜனங்களாலும், வெள்ளைக்கடுகு கலந்த ஆறு வகை ரஸங்கள் பொருந்திய பக்ஷ்யங்களாலும், ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் குடிமயக்கத்தில் கழற்றியெறிந்த ஹாரம் சிலம்பு முதலிய பூஷணங்களாலும், பான பாத்திரங்களில் ஊறும் பலவகைப் பழங்களாலும், அந்தப் பான சாலை புஷ்பங்களால் பூமிதேவியை அர்ச்சிப்பதுபோல் விளங்கிற்று. அங்கங்கே போட்டிருக்கும் படுக்கைகளாலும் ஆஸனங்களாலும் அந்தக் கிருஹம் நெருப்பில்லாமலேயே கொழுந்துவிட்டெரிவது போலிருந்தது. அதி ஸமர்த்தர்களான சமையற்காரர்களால் விதம் விதமாகப் பக்குவம் செய்து தனித்தனியாய் வைக்கப்பட்ட மாம்ஸங்களைக் கண்டார்; ஸமுத்திர மதன காலத்தில் உண்டான வாருணி என்ற பானத்தின் வகைகளும், சர்க்கரை தேன் புஷ்பங்கள் பழங்கள் முதலியவைகளிலிருந்து இறக்கின பானங்களும், சாதுரியமாய்ச் செய்யப்பட்ட பானங்களும், வாஸனைப் பொடிகளும் ஏராளமாய் வைக்கப்பட்டிருந்தன. (திராக்ஷை, இலுப்பை, பேரீச்சை, பனை, கரும்பு, கொம்புத்தேன், அடைத்தேன், வெல்லம், தென்னை முதலியவைகளிலிருந்து பலவித பானங்கள் செய்யப்படும்.) தங்கத்தாலும் ஸ்படிகத்தாலும் செய்யப்பட்ட போஜன பாத்திரங்களாலும், தங்கக் கூஜாக்களாலும் அந்தப் பானபூமி நிறைந்திருந்தது. தங்கக் குடங்களிலும் வெள்ளிக் குடங்களிலும் சிரேஷ்டமான பானங்கள் ஊற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன. தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்டு ரத்தினங்கள் இழைத்த அனேக பான பாத்திரங்கள் சாராயம் குடிப்பதற்காக ஸித்தமாக இருந்தன. சில இடங்களில் பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்ட பானங்கள் குடிக்கப்படாமலேயே இருந்தன; சிலவிடங்களில் பாதி குடிக்கப்பட்டிருந்தன; சிலவிடங்களில் முழுவதும் குடிக்கப்பட்டிருந்தன; ஓரிடத்தில் பலவித பக்ஷ்யங்களும், ஓரிடத்தில் பானங்களின் மிகுதியும், ஓரிடத்தில் புஜித்த அன்னத்தின் மிகுதியும் காணப்பட்டது; ஓரிடத்தில் கிண்டிகள் உடைந்து கிடந்தன; ஓரிடத்தில் கடங்கள் உருண்டு கிடந்தன; ஓரிடத்தில் மாலைகளும்

காமம் த்[3]ருஷ்டா மயா ஸர்வா விஸ்வஸ்தா ராவணஸ்த்ரிய: |
ந ஹி மே மநஸ: கிஞ்சித்[3] வைக்ருத்ய முபபத்[3]யதே || —ஸு. 11 ஸ—39 சு.

"ராவண பத்நிகள் ஸ்வேச்சையாகத் தூங்கும் பொழுது என்னால் நன்றாகப் பார்க்கப்பட்டார்கள்; ஆனால் என் மனத்தில் யாதொரு காம விகாரமும் உண்டாகவில்லை."

(பக்கம் 58 பார்க்க)

பழங்களும் ஜலத்தில் கிடந்தன; ஓரிடத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்காக அநேகம் படுக்கைகள் போடப்பட்டிருந்தன.

சில ஸ்த்ரீகள் ஒருவரையொருவர் இறுகத் தழுவிக்கொண்டும், சிலர் தூங்குகிறவர்களுடைய வஸ்திரங்களை உடுத்துக்கொண்டும் நித்திரை மேலிட்டுத் தூங்கினார்கள். மிருதுவான தென்றலைப்போல் அவர்களுடைய சுவாஸக் காற்று அவர்கள் அணிந்த வஸ்திரங்களையும் மாலைகளையும் சற்று அசைத்தது. அந்தப் பானசாலையில் வீசும் காற்று, குளிர்ந்த சந்தனம் தேனின் ரஸம் சாராயம் நானாவித புஷ்ப மாலைகள் பலவகைத் தூபங்கள் முதலியவைகளில் தாக்கி அவைகளின் குளிர்ச்சியையும் பரிமளத்தையும் ராவணன் படுத்திருந்த புஷ்பக விமானத்தில் வீசிற்று. அங்கேயிருந்த சில ஸ்த்ரீகள் கறுப்பும் வெளுப்பும் கலந்த வர்ணமுடையவர்கள்; சிலர் கறுத்தவர்கள்; சிலர் தங்கக் கொடிபோன்ற அவயவங்களையுடையவர்கள். ரதி சிரமத்தாலும் தூக்கத்தாலும் பிரக்ஞையற்றிருக்கும் அந்தப் பெண்கள் ஸூரியாஸ்தமன காலத்தில் மூடியிருக்கும் தாமரைகளைப் போல் விளங்கினார்கள். மஹா தேஜஸ்வியான ஹனுமான் இப்படி ராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுவதையும் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடியும் ஜானகியைக் காணவில்லை. ''பர ஸ்த்ரீகள் பர்த்தாவுடன் ஸ்வேச்சையாய்த் தூங்கும்போது பார்த்துவிட்டேனே. என்னுடைய பிரஹ்மசரிய தர்மத்திற்குக் குறைவு நேருமே. இவர்களைக் கண்டதால் என் மனத்தில் யாதொரு விகாரமும் இல்லாவிட்டாலும், பர ஸ்த்ரீகளைப் பார்ப்பது பாபமல்லவா?'' என்று சற்றுநேரம் நினைத்து, பிறகு ''இந்தக் கவலை நமது காரியத்தைக் கெடுத்துவிடும்'' என்று அதையொழித்து, தனக்கு ஸ்வபாவமான தைரியத்தையும் புத்திக் கூர்மையையும் கைக்கொண்டு, நடக்கவேண்டிய காரியத்தின் குண தோஷங்களை யோசித்தார். ''ராவண பத்தினிகள் ஸ்வேச்சையாகத் தூங்கும்போது என்னால் நன்றாகப் பார்க்கப்பட்டார்கள்; ஆனால் என் மனத்தில் யாதொரு காம விகாரமும் உண்டாகவில்லை. ஸகல புண்ணிய பாப கர்மங்களைச் செய்வதிலும் இந்திரியங்களை ஏவுகிறது மனமல்லவா? என் மனத்திலோ கொஞ்சமாவது களங்கமில்லை. இவர்களைப் பார்க்காமலேயே இருக்கலாமே என்றால், ஜானகியை ஸ்த்ரீகள் இருக்கும் இடத்தில் தேடாமல் வேறு எங்கே தேடமுடியும்? ஒவ்வொரு வஸ்துவையும் அந்த ஜாதி வஸ்துக்கள் இருக்குமிடத்தில் தேடினால் கண்டு பிடிக்கலாமே தவிர மான்களுக்கு நடுவில் ஸ்த்ரீயைத் தேடுவார்களுண்டோ? சுத்தமான மனத்துடன் ராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுவதிலும் தேடிப் பார்த்தும், ஜானகியைக் காணவில்லையே. தேவ கன்யைகளையும் கந்தர்வ கன்யைகளையும் நாக கன்யைகளையுமல்லவா கண்டேன்; ராகவ பத்தினியான ஜானகியைக் காணக் கிடைக்கவில்லையே!'' என்று சற்று நேரம் கவலை கொண்டார். மறுபடியும் தைரியமடைந்து அந்தப்

பானசாலையைத் விட்டு ராவணனுடைய சயன கிருஹத்தில் தேட ஆரம்பித்தார்.

ஸ பூ⁴யஸ்து பரம் ஸ்ரீமாந் மாருதிர் யத்ந மாஸ்தி²த꞉ |
ஆபாநபூ⁴மி முத்ஸ்ருஜ்ய தாம் விசேதும் ப்ரசக்ரமே || (46)

ஸர்க்கம் 12

ஸீதையைக் காணுமல் மாருதி துக்கித்தது

ஸ தஸ்ய மத்⁴யே ப⁴வநஸ்ய மாருதி꞉
லதா க்³ருஹாந் சித்ர க்³ருஹாந் நிஸாக்³ருஹாந் |
ஜகா³ம ஸீதாம் ப்ரதி த³ர்ஸநோத்ஸுகோ
ந சைவ தாம் பஸ்யதி சாரு த³ர்ஸநாம் || (1)

ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதையைக் கண்டுபிடிப்பதிலேயே நோக்கமுள்ளவராய், அந்தக் கிருஹத்தில் தேடிக்கொண்டு போகையில், கொடிகளால் செய்யப்பட்ட வீடுகளையும், விசித்திர ரூபங்களுடன் கட்டப்பட்ட வீடுகளையும், ராத்திரியில் வஸிக்கத் தகுந்த வீடுகளையும் கண்டு அங்கெல்லாம் ஜாக்கிரதையாய்த் தேடினர். அழகிய பார்வையுடைய ஸீதையை மாத்திரம் காணவில்லை. ''ஐயோ! இந்த லங்கா நகரத்தில் எல்லாவிடங்களிலும் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடியும் ரகுநாதனுடைய பிரிய பாரியையைக் காணேமே. பிராணநாயகனை விட்டுப் பிரிந்திருக்க முடியாமல் உயிரை விட்டாளோ? ஸாதுக்களுடைய மார்க்கத்திலிருந்து நழுவாத ஜனகபுத்திரி தன் கற்பை ரக்ஷிப்பதில் நோக்கமுள்ளவளாய், இந்த குரூர ராக்ஷஸனுக்கு இணங்காமல் அவனல் கொல்லப்பட்டாளோ? ராகவனுடைய திவ்விய மங்கள விக்ரஹத்தைக் கண்டு ஆனந்தித்த ஸீதை, தனக்குக் காவலாய் வைக்கப்பட்ட ராக்ஷஸிகளின் ஏற்றக்குறைவான சரீரங்களையும் அவயவங்களையும் விகார வேஷத்தையும் தேஜஸற்ற முகங்களையும் குரூர காரியங்களையும் கண்டு பயத்தால் உயிரை விட்டாளோ? ஸுக்ரீவனே மஹா பலவான்; மிகவும் கடுமையாகத் தண்டிப்பவன். அவன் குறிப்பிட்ட ஒரு மாத காலத்தையும் வானரர்களுடன் விளையாட்டில் கழித்தேன்; ஸீதையையும் கண்டு பிடிக்கவில்லை; சத்துருவின் பல பராக்கிரமங்களையும் அறியவில்லை; இந்த ஸ்திதியில் மஹா ராஜாவிற்கெதிரில் போவதற்கும் யோக்கியதை உண்டோ? ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் ஓரிடம் விடாமல் தேடினேன்; அவனுடைய பத்தினிகளைக் கண்டேனே தவிர மஹா பதிவிரதையான ஸீதையைக் காணவில்லையே! நூறு யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ள மஹா ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினதும், நடுவில் நேர்ந்த விக்கினங்களை ஜயித்ததும், ஸூக்ஷ்ம ரூபத்துடன் இந்த நகரத்தில் எங்கும் தேடினதும் வீணுயிற்றே!

வந்த காரியத்தை முடிக்காமல் திரும்பிப் போனுல், ' ஹநுமான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி லங்கைக்குப் போயிருக்கிறுன். நம்முடைய ஸகல உத்தேசங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொண்டே வருவான். நாம் விசாரப்பட வேண்டியதில்லை. நமது கஷ்டங்கள் தீர்ந்தன ' என்று என் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வானர வீரர்களெல்லாம் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு என்ன சொல்வார்கள்? 'வீர சிகாமணியே! எங்களால் முடியாத காரியத்தைச் செய்தாய். ராகவ பத்தினியைக் கண்டாயா? ராவணனுடைய பல பராக்கிரமங்களைப் பூர்ணமாக அறிந்து வந்தாயா? நீ அங்கே செய்த ஸகல வியவஹாரங்களையும் விஸ்தாரமாய் எங்களுக்குச் சொல்' என்று கேட்பார்களே. என்ன பதில் சொல்வேன்? லங்கா நகரத்தில் எவ்வளவு தேடியும் ஜானகியைக் காணவில்லை என்று சொல்வேனு? மற்ற வானர வீரர்கள் அங்கதனிடத்தில் தங்களுடைய பலத்தைச் சொல்லித் தப்புவித்துக் கொண்டார்கள். நான் மாத்திரம் வாயை மூடிக்கொண்டிருந்து ஜாம்பவான் என்னை ஸ்தோத்திரம் செய்யும்பொழுது மனமகிழ்ந்து அசட்டுத் தனமாய்ப் பிதற்றிவிட்டேனே. செய்ய வேண்டிய காரியத்தின் ஸ்வபாவத்தை ஆராய்ந்து பாராமல், செய்து முடிக்கிறேனென்று ஒப்புக்கொண்டேன். புறப்படுகையில் மௌனமாயிராமல், ' ராகவனுடைய கோதண்டத்திலிருந்து பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணத்தைப்போல் ஒரு க்ஷணத்தில் லங்கைக்குப் போவேன். அங்கே ஸீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பேன். காணுவிட்டால் பதினுன்கு லோகங்களில் எங்கிருந்தாலும் போய்க் கண்டுபிடிப்பேன். அங்கும் காணுவிட்டால், மறுபடியும் லங்கைக்கு வந்து ராவணனைக் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு வருவேன். அவனையும் காணுவிட்டால் லங்கையை வேருடன் பெயர்த்து இங்கே கொண்டு வருவேன்' என்று வீரவாதம் பேசினேனே. என்னைப் புகழ்ந்த வயது சென்ற ஜாம்பவானும் அவரை அனுஸரித்துப் பேசின அங்கதனும், மற்ற வானரவீரர்களும் இப்பொழுது என்னைப் பலவிதமாய் நிந்திப்பார்களே. திரும்பிப் போகாமல் இங்கேயே இருந்து விடு என்றுல், நான் குறிப்பிட்ட காலம் தாண்டினவுடன், வானரர்களெல்லோரும் ' ஹநுமான் களைத்து ஸமுத்திரத்தில் விழுந்திருப்பான்; அல்லது சத்துருக்களால் கொல்லப்பட்டிருப்பான் ' என்று நிச்சயித்து பிராயோபவேசம் செய்து உயிரை விடுவார்களே '' என்று சற்றுநேரம் கவலைகொண்டு பிறகு, '' என்ன புத்தி மோசம் போனேன்! கவலை உயிரை வாங்குமே; காரியங்களைக் கெடுக்குமே; ஸகல ஸம்பத்திற்கும் உத்ஸாஹமல்லவா காரணம்; உத்ஸாஹமே சிரேஷ்டமான ஸுகத்தைக் கொடுக்கும். எந்தக் காரியத்தையும் செய்யும்படி மனிதனைத் தூண்டிவிடுகிறது உத்ஸாஹமல்லவா? மனிதன் செய்யும் ஸகல காரியங்களையும் ஸுலபமாகச் செய்வது உத்ஸாஹமே. ஆகையால் உத்ஸாஹத்துடன் மறுபடியும் பிரயத்தனம் செய்கிறேன். ராவணனுல் ஆளப்பட்ட ஸ்தலங்களையும் பானசாலைகளையும், புஷ்ப

கிருஹங்களையும்,சித்திர சாலைகளையும், கிரீடா கிருஹங்களையும், வீடுகளைச் சேர்ந்த தோட்டங்களிலுள்ள பாதைகளையும், புஷ்பகம் முதலிய விமானங்களையும், சுரங்கங்களையும், நாற்சந்திகளிலுள்ள கிருஹங்களையும், வீடுகளுக்குத் தொலைவில் ஸ்வேச்சையாய் விளையாடுவதற்காகக் கட்டப்பட்ட கிருஹங்களையும் மறுபடியும் தேடுகிறேன்'' என்று மேலே ஏறியும் இறங்கியும் நின்றுகொண்டும் நடந்துகொண்டும் வர்சல்களையும் கதவுகளையும் திறந்துகொண்டும், உள்ளே நுழைந்தும் வெளியே வந்தும், குகைகளில் பிரவேசித்தும், வெளிக் கிளம்பியும் தேடிக்கொண்டே போனார். ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் அவரால் பரிசோதிக்கப்படாத இடம் கிடையாது. கோட்டைக்குள்ளிருக்கும் வீதிகளையும் நாற்சந்தி மரங்களுக்கடியிலுள்ள மேடைகளையும் துரவுகளையும் குளங்களையும் நன்றாய்த் தேடிப் பார்த்தார். நானா ரூபமுள்ளவர்களும் குரூபிகளும் விகார வேஷமுள்ளவர்களுமான ராக்ஷஸிகளைக் கண்டார்; ஜானகியைக் காணவில்லை. நிகரற்ற ஸௌந்தரியத்தையுடைய வித்யாதர ஸ்த்ரீகளைக் கண்டார்; ராகவனுக்கு ஆனந்த ஹேதுவான ஸீதையைக் காணவில்லை. பூர்ணசந்திரனையொத்த முகங்களையுடைய உத்தமமான நாக கன்யைகளைக் கண்டார்; லாவண்ய நிதியான வைதேஹியைக் காணவில்லை. யுத்தத்தில் ஜயித்த நாகர்களுடைய கன்யைகளைப் பலவந்தமாய் அபகரித்துக் கொண்டுவந்து வைத்திருப்பதைக் கண்டார்; ஜனக மஹாராஜனுக்கு அருமையான ஸீதையைக் காணவில்லை.

வாயு புத்திரனும், ஸூரியனை அலக்ஷ்யமாய்த் தாவிப் பிடித்தவரும், புத்தியிலும் யோசனையிலும் ஒப்பில்லாதவருமான ஆஞ்ஜநேயர் மற்ற ஸ்த்ரீ ரத்தினங்களையும் கண்டு ஸீதையை மாத்திரம் காணாமல் சொல்ல முடியாத துக்கத்தை அடைந்தார். அளவற்ற பராக்கிரமசாலியானாலும் வானர வீரர்களுடைய பிரயத்தனங்களும், தான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினதும் வீணானதைக் கண்டு மறுபடியும் கவலைகொண்டு புஷ்பகத்திலிருந்து இறங்கி, துக்கத்தால் மனம் நொந்து மறுபடியும் ஆலோசிக்கலானார்.

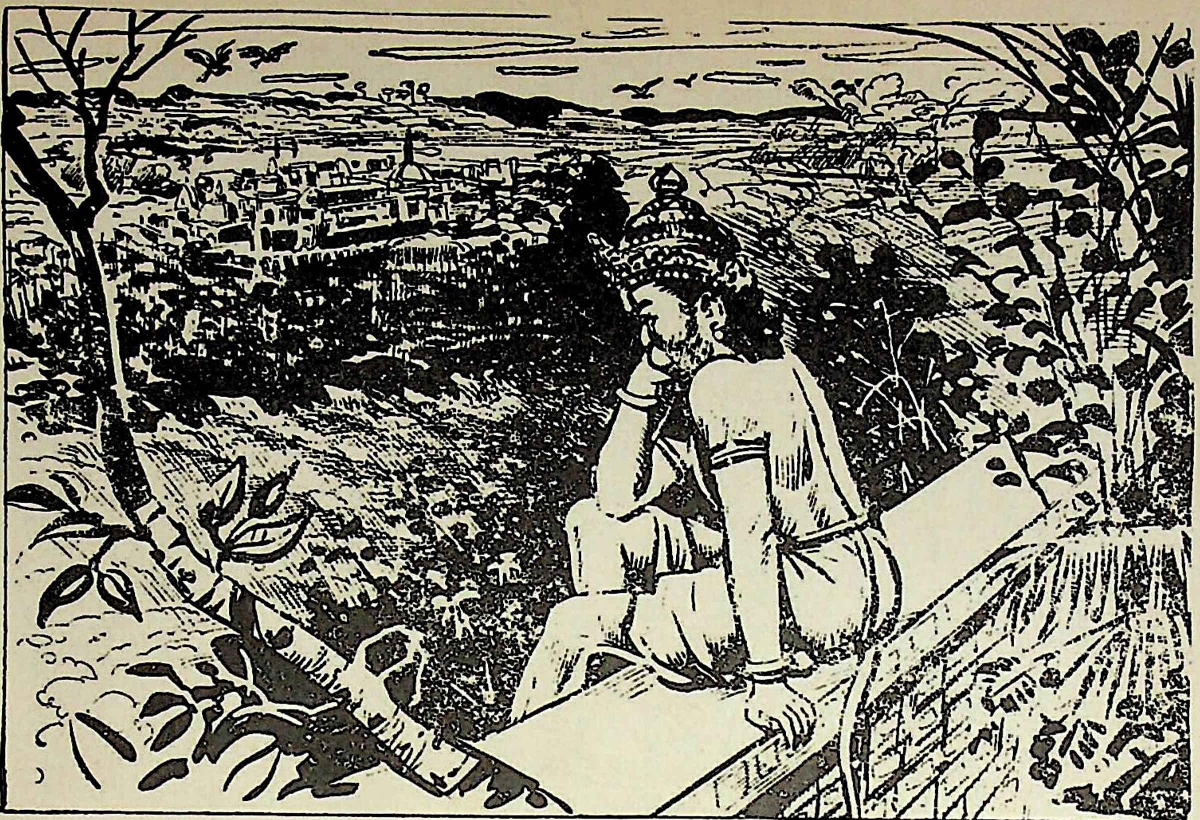
அவதீர்ய விமாநாச்ச ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ꞉ |
சிந்தா முபஜகா3மாத2 ஸோகோபஹத சேதந꞉ || (25)

ஸர்க்கம் 13

ஸீதையைக் காணாமல் மாருதி துக்கித்தது (தொடர்ச்சி)

விமாநாத்து ஸுஸங்க்ரம்ய ப்ராகாரம் ஹரியூத2ப꞉ |
ஹநூமாந் வேக3வாநாஸீத்3 யதா2 வித்3யுத்3 க4நாந்தரே || (25)

பிறகு மஹா வேகசாலியான ஹநுமான் இந்திர நீலக்கல்லால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோட்டைமதில் மேலேறி நிற்கையில் கறுத்த

பூ^{4}யிஷ்ட^{2}ம் லோலிதா லங்கா ராமஸ்ய சரதா ப்ரியம் ||
ந ஹி பஶ்யாமி வைதே^{3}ஹீம் ஸீதாம் ஸர்வாங்க^{3}ஶோப^{4}நாம்—ஸ¬. 13 ஸ—3 சு.

''ராமனுடைய ஆக்ஞையை நிறைவேற்ற முயன்ற நான் இந்த லங்காநகரத்தை வேண்டிய வரையில் தேடினேன். உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்திய அவயவங்களையுடைய ஸீதையை மாத்திரம் காணவில்லை. (பக்கம் 65 பார்க்க)

மேகங்களுக்கு நடுவில் பிரகாசிக்கும் மின்னலைப்போல் தோன்றினார். ராவண கிருஹத்தில் எங்கு தேடியும் ஸீதையைக் காணாமல் பின் வருமாறு யோசித்தார்: ''ராமனுடைய ஆஜ்ஞையை நிறைவேற்ற முயன்ற நான் இந்த லங்கா நகரத்தை வேண்டியவரையில் தேடினேன். உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்திய அவயவங்களையுடைய ஸீதையை மாத்திரம் காணவில்லை. குட்டைகள், குளங்கள், ஏரிகள், வாய்க்கால்கள், நதிகள், சதுப்பு நிலங்கள் நிறைந்த வனங்கள், புதர்கள், மலைகள் ஒன்றுவிடாமல் தேடிப் பார்த்தேன்; ஜானகி மாத்திரம் காணப்படவில்லையே! 'ராவண கிருஹத்தில் ஸீதை இருக்கிறாள்; அதோ பாருங்கள்' என்று சொன்ன ஸம்பாதியின் வார்த்தைப்படி இங்கே அவளைக் காணேனே!

எது எப்படியிருந்தாலும், ஜானகி காம பரவசமாய், துஷ்ட நடத்தையுள்ள ராவணனிடத்தில் மோகித்து அவனுக்கு உட்பட்டிருப்பாளோ? அவள் ஸாமான்ய ஸ்த்ரீயா? யாகயக்ஞங்களுக்கும் பிரஹ்மவித்யைக்கும் வாஸஸ்தலமான விதேஹ வம்சத்தில் பிறந்தவளல்லவா? சதானந்தர் யாக்ஞவல்க்யர் முதலிய பிரஹ்ம நிஷ்டர்களால் பரிசுத்தமான மிதிலா நகரத்தில் அவதரித்தவளல்லவா? மஹரிஷிகளும் உபதேசத்திற்காக வந்து அடுக்கும்படியான ஜனகரென்ற பிரஹ்மவித்திற்குப் பிறந்தவளல்லவா? மற்ற ஜீவகோடிகளைப்போல் ஸ்த்ரீ புருஷ ஸம்பந்தத்தால் பிறக்காமல். யாக காலத்தில் யாக பூமியை உழும்பொழுது கலப்பை நுனியால் வெளிப்படுத்தப் பட்டவளன்றோ?

ஒருவேளை ராவணன் ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாச மார்க்கமாகப்போகையில், 'இதற்குள் ராமன் பர்ணசாலைக்கு வந்து, ஸீதையைக் காணாமல் தேடி, ஜடாயு முதலியவர்களால் நான் கொண்டு போகிறேனென்றறிந்து, பாணப் பிரயோகம் செய்தால் என்ன செய்வேன்? அது எங்கிருந்தாலும் விடாதே. மாரீசனைப் படுத்தினபாடு தெரியாதா?' என்று நினைத்து நடுங்கி ஸீதையை நழுவ விட்டிருக்கலாம். அவள் மலைகளைப்போன்ற அலைகள் கொந்தளிக்கும் ஸமுத்திரத்தை ஒரு நாளும் காணாதவள்; தேவகணங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாச வீதியில் அதிவேகமாய்ச் செல்லும்போது முதலை திமிங்கிலம் நீர்ப் பாம்பு முதலிய ஜல ஜந்துக்களைக் கண்டு பயத்தால் பிரக்ஞையற்றுக் கீழே விழுந்து இறந்தாளோ? மிக்க செல்வமாய் வளர்க்கப் பட்டவளாகையால் மஹா பலவானான ராவணனுடைய புஜங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அவன் போகும் அதிவேகத்தை ஸஹிக்காமல் உயிரை விட்டிருப்பாளோ? அல்லது, மஹா பதிவிரதையாகையால் பர புருஷனால் தொடப்பட்ட தேகத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு ராவணன் ஸமுத்திரத்திற்குமேல் வர வர உயரக் கிளம்பிப் போகையில் ஸமுத்திரத்தில் விழுந்திருப்பாளோ? அல்லது, ராவணன் தன் இஷ்டத்திற்கிணங்கும்படி அவளைப் பலாத்

காரம் செய்திருப்பான்; உயிரை விட்டாலும் விடுவாளே அன்றி ஸம்மதிப்பாளா? அதைக் கண்டு ராவணன் கோபபரவசனாய் தனியாயும் அனாதையாயும் இருக்கும் ஜானகியைத் தின்றிருப்பான். அல்லது ராவண பத்னிகள் சக்களத்தி துவேஷத்தால் ஸாதுவான ஜானகியைப் பங்கிட்டுத் தின்று விட்டார்களோ? அல்லது ராமமூர்த்தியின் திவ்விய மங்கள விக்ரஹத்தையும், கோடி மன்மத ஸௌந்தரியத்தையும், பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தையும், மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போன்ற நேத்திரங்களையும் நினைத்து நினைத்துருகி, 'இனி அவரை நான் பார்க்கப் போகிறதில்லை' என்று மனம் தளர்ந்து உயிரை விட்டாளோ? 'ஹா! ராம! லக்ஷ்மண! ஹா! அயோத்யா!' என்று கதறிக் கொண்டே பிராணனை விட்டாளோ?

சீ! இப்படி எண்ணுவதெல்லாம் புத்திஹீனம். ஸீதையைக் கொஞ்சம்கூட அபாயமில்லாமல் லங்கையில் கொண்டுபோய் வைப்பது ராவணனுக்கு ஒரு பெரிய காரியமா? ஹிமய மலையைப்போல் கலங்காத தைரியத்தையுடைய வீர சிரேஷ்டர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்த ஜானகிக்குப் பயமென்பதும் உண்டோ? பதிவிரதா தர்மமென்ற நெருப்புக் கொழுந்தால் சூழப்பட்ட ஜானகியை ராவணன் ஹிம்ஸை செய்யவும் முடியுமோ? தான் ஆசை கொண்டு, ஸகல அபாயங்களையும் லக்ஷியம் செய்யாமல், மஹா பாதகத்தைச் செய்யத் துணிந்த ராவணன் ஸீதையைத் தின்றிருப்பான் என்று எண்ணவும் முடியுமோ? ராக்ஷஸேசுவரனுக்கு மிக்கப் பிரியமான ஸீதையை அவனுடைய பத்தினிகள் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும் துணிவார்களோ? ராமனுடைய நிஜ ஸ்வரூபத்தையும், தேஜஸையும் பராக்கிரமத்தையும் பலத்தையும் வீரியத்தையும் பூர்ணமாக அறிந்த ஸீதை, அவர் தன்னை மறந்து விடுவாரென்றும், அவருக்கு ராவணனை ஜயிப்பது அஸாத்தியமென்றும் எண்ணி நம்பிக்கையற்று உயிரை விடுவாளோ?

ஆகையால் உயிரோடிருக்கிறாள்; லங்கையிலேயே இருக்கிறாள். ஆனால் பஞ்சவர்ணக் கிளியைக் கூட்டிலடைத்து வைப்பதைப்போல் எங்கேயோ ரஹஸ்யமான இடத்தில் ராவணனால் ஒளித்து வைக்கப்பட்டுக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாளென்பது நிச்சயம். ஸ்த்ரீ புருஷ ஸம்பந்தமில்லாமல் யாக பூமியில் பிறந்து, ஜனக ராஜரிஷியால் வளர்க்கபபட்டு, ஸகலலோக நாதனான ராமமூர்த்தியைப் பர்த்தாவாக அடைந்து பிரபஞ்சத்தை மயக்க வந்த மாயையைப்போல் அழகால் ஸமஸ்த பிராணிகளையும் மோகிக்கச் செய்யும் ஜானகி, எவ்விதத்திலும் தனக்குத் தகாத மஹா பாபிக்கு ஸ்வாதீனப்பட்டிருப்பாளோ? ராவணன் அவளை எங்கேயாவது பூமிக்குள் ஒளித்துவைத்திருப்பானோ? வரும் வழியில் மயங்கி ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தாளோ? ராகவனைப் பிரிந்திருக்க முடியாமல் உயிரை விட்டாளோ? ஸீதை

யிடத்தில் அபாரப் பிரியமுள்ள ராமனிடத்தில் இதைத் தெரிவிப்பது அயுக்தம். சொன்னால் பெரும் கெடுதி நேரும்; சொல்லாவிட்டால் ஸ்வாமிக்குத் துரோகம் செய்தவனாவேன்; ஒன்றிற்கொன்று விரோதமாக இருக்கிறது. என்ன செய்யலாம்? இந்த ஸங்கடதசையில் கால தேசத்திற்கு ஒத்தபடி நான் செய்ய வேண்டியதென்ன?'' என்று ஆஞ்சநேயர் சிந்திக்கலானார். ''ஸீதையைக் காணாமல் இங்கிருந்து கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றதால் என்ன பிரயோஜனம்? ஸமுத்திரத்தை தாண்டினதும், லங்கையில் பிரவேசித்ததும், ராவணனைப் பார்த்ததும் வீணாகும். ஸுக்ரீவ மஹாராஜனும், கிஷ்கிந்தையிலுள்ள வானரர்களும், ராம லக்ஷ்மணர்களும் என்னை என்ன சொல்லமாட்டார்கள்?

''எப்படித் தேடியும் ஸீதையைக் காணவில்லை'' என்ற கோரமான வார்த்தையை ராமனிடத்தில் சொன்னால், அந்த க்ஷணத்திலேயே உயிரை விடுவாரே. என் கடுமையான வாக்கியங்கள் நாராசங்களைப் போல் அவருடைய ஹிருதயத்தைக் குரூரமாய்த் துளைத்து, இந்திரியங்களை வேரறுக்கும்; அதற்குப் பிறகும் பிராணன் தரிக்குமோ? ஸஹிக்கமுடியாத துக்கத்தால் ராமன் உயிரைவிட நிச்சயிப்பதைக் கண்டு, தனது உடல் உயிர் ஆவியை அவருக்கு அர்ப்பணம் செய்த லக்ஷ்மணன் பிழைத்தும் இருப்பாரோ? மஹாபுத்திமானல்லவா? ராமலக்ஷ்மணர்கள் இறந்ததைக் கேட்டவுடன் பரதன் உயிரை விடுவார். அவருடைய நிழலைப்போன்ற சத்ருக்னன் ஒரு நிமிஷமாவது அவனை விட்டிருப்பாரோ? லோக பாலர்களைப்போன்ற புத்திரர்களைப் பறிகொடுத்துக் கௌஸல்யை ஸுமித்திரை கைகேயி என்ற ராஜபத்தினிகள் பிழைத்தும் இருப்பார்களோ? ஸுக்ரீவ மஹாராஜன் சொன்ன சொல் தவறாதவன்; ராமனாலடைந்த பரமோபகாரத்திற்குத் தன்னால் பிரத்யுபகாரம் செய்ய முடியாமல் அவர் துக்கத்தால் இறப்பதைப் பார்க்க ஸஹிப்பாரோ? வெகு காலம் கஷ்டங்களை அனுபவித்துப் பலவிதமாய் அவமானம் செய்யப்பட்டுத் தன் பர்த்தாவிற்கு க்ஷேமம் பிறக்குமோ என்று தெய்வங்களை வேண்டிய ருமை, ஸுக்ரீவனும் இறந்து விதவையாய்க் காலம் கழிக்க நினைப்பாளோ? உத்தம பதிவிரதையல்லவா? வாலியைப் பறிகொடுத்து நடைபிணம் போலிருக்கும் தீக்ஷ்ணபுத்தியுள்ள தாரை ஸுக்ரீவனையும் இழந்து உயிரோடிருப்பாளா? நிகரற்ற மாதாபிதாக்களுமில்லாமல், தகப்பனுக்கு தகப்பனாயிருந்த ஸுக்ரீவனும் இறந்து, குழந்தை அங்கதன் அகாலமரணமடைவானென்பதில் ஸந்தேகமுண்டோ? தங்களுக்கு ஸகலவிதத்திலும் கதியான அரசர்கள் மடிந்த பிறகு வானரர்கள் கைகளாலும் முஷ்டிகளாலும் தலைகளில் அறைந்துகொண்டு பிராணனை விடுவார்கள். மஹாராஜாவால் மிருதுவான வார்த்தைகளாலும் வெகுமானங்களாலும் கௌரவத்தாலும் பெருமைப்படுத்தப்பட்ட வானரசிரேஷ்டர்கள் அவர் இறந்த பிறகும் மானஹீனமாய் ஜீவனம் செய்வார்களா?

வீடுகளிலும் வனங்களிலும் மலைகளிலும் கூடி ஸந்தோஷமாய் விளையாடுவார்களோ? ஸுக்ரீவனுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தை நினைத்து மந்திரி பிரதானிகளுடனும் பெண்டு பிள்ளைகளுடனும் மலைச்சிகரங்களிலிருந்து விழுந்து மடிவார்கள்; விஷத்தைத் தின்றோ, நெருப்பில் விழுந்தோ, தூக்குப் போட்டுக்கொண்டோ, உபவாசம் செய்தோ, ஆயுதங்களாலோ எந்தவிதத்திலாவது தற்கொலை செய்து கொள்வார்கள். நான் போனவுடன் பெருங்கூச்சலும் அழுகையும் கிளம்பும்; இக்ஷ்வாகு வம்சம் மடியும்; வானரர்களும் நிர்மூலமாவார்கள். இப்படி எல்லோரையும் கொல்லும் நான் இங்கிருந்து கிஷ்கிந்தைக்குப் போக நினைப்பேனோ? ஸீதையைக் காணாமல் மஹாராஜாவின் முகத்தில் எப்படி விழிப்பேன்?

நான் போகாமல் இங்கேயே இருந்துவிட்டால், தர்மாத்மாக்களும் பராக்கிரமசாலிகளுமான ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸமுத்திரக் கரையில் என்னை எதிர்பார்த்திருக்கும் வானர வீரர்களும், 'மாருதி காரியத்தை எப்படியாவது முடித்துக்கொண்டே வருவான்' என்ற நம்பிக்கையால் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். நான் பழம் கிழங்கு ஜலம் நிறைந்த ஸமுத்திரக்கரையோரங்களில் வானப்பிரஸ்த விரதத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு அகஸ்மாத்தாய் என் கைகளிலும் வாயிலும் விழும் பதார்த்தங்களைத் தின்று காலம் கழிப்பேன்; அல்லது, சிதையை அடுக்கி நெருப்பில் விழுந்து இறப்பேன்; ஸமுத்திரத்தில் குதித்து உயிரை விடுவேன். உபவாஸம் செய்து தேகத்திலிருந்து ஆத்மாவைப் பிரிக்க யத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் காக்கைகளும் நாற்கால் ஜந்துக்களும் என் தேகத்தைத் தின்றுவிடும். இவ்வித மரணம் மஹரிஷிகளால் மெச்சப்பட்டதே. இந்த ராத்திரி நன்றாக ஆரம்பித்தது; முதலில் லங்காதேவதையை ஜயித்தேன்; சந்திரனும் எனக்கு விசேஷ உபகாரம் செய்தான்; ஸீதையைத் தேடும் உத்தமகாரியத்தில் ஸஹாயம் செய்ததென்றும், ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டுபிடித்த ராத்திரி என்றும் அபாரகீர்த்தியால் அலங்கரிக்கப்படும் என்று எண்ணியிருந்தேன்; ஸீதையைக் காணாமல் இதெல்லாம் வீணாயிற்று. தபஸ்வியாக இருந்து மரத்தடிகளில் காலம் கழிப்பேனேயொழிய ஸீதையைக் காணாமல் திரும்பிப் போகமாட்டேன். போனால் என்னை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அங்கதனும் மற்ற வானரர்களும் உடனே பிராணனை விடுவார்கள். நான் இறப்பதில் அநேகம் கெடுதிகளுண்டு; உயிரோடிருந்தால் என்றைக்காவது க்ஷேமம் நேரும். ஆகையால் உயிரை வைத்துக்கொள்வதே நலம்.''

இப்படிப் பலவிதமாய் யோசித்தும் ஆஞ்ஜநேயருக்குத் துக்கம் தீரவில்லை. ''அல்லது, மஹாபலவானான லங்காபதியைக் கொல்லட்டுமா? அதனால் வேறு பிரயோஜனமில்லாவிட்டாலும் அந்தப் பாபி செய்த அக்கிரமத்திற்குப் பழிவாங்கின திருப்தியாவது உண்டாகும்.

அல்லது, யாகபசுவை அக்னிதேவதைக்கு வெகுமானமாய்க் கொண்டு போவதுபோல், ராவணனைக் கட்டி ஆகாசமார்க்கமாய்க் கொண்டு போய் ராமனுடைய பாதத்தில் போடட்டுமா?'' என்று ஹநுமான் துக்கத்தாலும் கவலையாலும் பீடிக்கப்பட்டு மறுபடியும் ஆலோசித்தார். ''ஸீதையைக் காணும் வரையில் இங்கேயிருந்து லங்கையை அடிக்கடி தேடுவேன். அல்லது, ஸம்பாதி சொன்ன வார்த்தையை நம்பி, 'ஸீதை லங்கையில் இருக்கிறாள்' என்று சொல்லி ராமனை அழைத்து வந்தாலென்ன? ஐயோ! ஸீதை இங்கு இல்லாவிட்டால் வானரகுலத்தைச் சாம்பலாக்குவாரே! ஆகையால் இங்கேயே இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு உபவாஸம் செய்வேன்; பாபம்! என்னால் வானரர்களெல்லாம் நாசமடைய வேண்டுமா?'' என்று நாற்புறங்களிலும் கவனித்துப் பார்த்து, ''மோசம் போனேனே! என்ன புத்திஹீனம்! இதோ ஆகாசத்தையளாவும் அசோகமரங்களடர்ந்த சோலையை நான் இதுவரையில் தேடவில்லையே; ஜானகியை ஏன் இங்கே வைத்திருக்கக் கூடாது? இந்த க்ஷணமே தேடுகிறேன். வஸுக்கள் ருத்திரர்கள் ஆதித்தியர்கள் அச்வினிகள் மருத்துக்கள் முதலிய தேவகணங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். எனக்கு ஸஹாயம் செய்து நான் ராக்ஷஸகுல காலனாகும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். வெகுகாலம் கடுந்தவம் செய்தவனுக்கு ஸித்தியைக் கொடுக்கும் தேவதையைப்போல் ரகுகுலகீர்த்தியை விளங்கச் செய்யும் ஸீதையைக் கொண்டு ராமனிடத்தில்போய் ஒப்புவிப்பேன்'' என்று மஹாதேஜஸ்வியான ஆஞ்ஜநேயர் சற்று நேரம் யோசித்து, கவலையால் இந்திரியங்கள் கலங்கி, ''இப்பொழுதாவது காரியம் கைகூடுமோ?'' என்று எண்ணிக்கொண்டே எழுந்தார். ''ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும் ஜானகிக்கும் ருத்திரன் இந்திரன் யமன் வாயு சந்திரன் ஸூரியன் மருத்துக்கள் முதலிய தேவதைகளுக்கும் நமஸ்காரம்'' என்று ஸூரியபுத்திரனும் தன் பிரபுவுமான ஸுக்ரீவனை மனத்தால் வந்தனம் செய்து ஸகல திக்குகளையும் நன்றாய்ப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, ஒருவரும் இல்லை என்றறிந்து அசோக வனத்தை உற்றுப் பார்த்தார். அங்கே போய்த் தேட நிச்சயித்து மேலே செய்யவேண்டிய காரியங்களை ஆலோசித்தார். ''அசோக வனத்தில் ஜலம் நிறைந்திருக்கும்; கணக்கில்லாத ராக்ஷஸர்கள் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஸகலவித ஸாதனங்களாலும் பரிஷ்காரமாக இருக்கும். மரங்களைப் பாதுகாக்க அனேகம் பெயர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். ஸர்வஜகத்திற்கும் பிராணாதாரமான என் பிதாவும் கடுமையாய் வீசக்காணேன். ராவணனைச் சேர்ந்தவர்கள் காணாமலிருப்பதற்கும் ராமகாரியம் ஸித்திக்கும் பொருட்டும் என் தேகத்தைச் சுருக்கியிருக்கிறேன். மஹரிஷிகளும் தேவதைகளும் நான் ஸீதையைப் பார்க்கும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். ஸ்வயம்புவான பிரஹ்மதேவரும் அக்னி வாயு வருணன் மஹேந்திரன் ஸூரியசந்திரர்கள் அச்வினிகள் மருத்துக்

கள் ருத்திரன் முதலியவர்களும் என் காரியம் ஸித்திக்கும்படி அனுக்கிரகிக்கட்டும். ஸகல பூதங்களும் அவைகளுக்கு நாதனான விஷ்ணுவும் நான் போகும் வழியில் என் கண்ணில் படுகிறவர்களும் படாதவர்களும் என் காரியம் கைகூடும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். சிறந்த மூக்கையும், வெண்மையான பற்களையம், நிலவு போன்ற சிரிப்பையும், செந்தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையும் உடையதாய் பூர்ண சந்திரனைப்போல் ஸகல பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் ஸீதாதேவியின் திருமுகமண்டலத்தை இந்தத் தேவதைகளுடைய கிருபையால் எப்பொழுது பார்ப்பேன்? மஹாநீசன், பாபத்திற்கு அஞ்சாதவன், ஸகல லோகங்களும் நடுங்கும்படியான குரூரகிருத்தியங்களைச் செய்கிறவன், கோரரூபியானாலும் எல்லோரும் மோகிக்கும்படியான வேஷத்தைத் தரிக்கிறவன்; தன் ஜனங்களை விட்டுத் தனியாய்த் தவிக்கும் மஹாபதிவிரதையான ஜானகியைப் பலாத்காரம் செய்து கொண்டுவந்திருக்கிறானே! அவளை இப்பொழுது பார்ப்பது எப்படி?'' என்று சிந்தித்தார்.

க்ஷுத்^{3}ரேண பாபேந ந்ருஶம்ஸ கர்மணா
ஸுதா^{3}ருணாலங்க்ருத வேஷதா^{4}ரிணா |
பலாபி^{4}பூ^{4}தா ஹ்யப^{3}லா தபஸ்விநீ
கத^{2}ம் நு மே த்^{3}ருஷ்டி பதே^{2}த்^{3}ய ஸா ப^{4}வேத் (69)

ஸர்க்கம் 14

அசோகவனம்

ஸ முஹூர்தமிவ த்^{4}யாத்வா மநஸா சாதி^{4}க^{3}ம்ய தாம் |
அவப்லுதோ மஹாதேஜா: ப்ரகாரம் தஸ்ய வேஶ்மந: || (1)

இப்படிச் சற்றுநேரம் ஆலோசித்து அசோகவனத்திற்குப்போக நிச்சயித்து, மஹாதேஜஸ்வியான ஹநுமான் அதன் மதில் சுவரைத் தாண்டினார். பிராகாரத்தின் மேலிருந்து பார்க்கையில் ஆனந்தத்தால் அவருடைய ஸகல அவயவங்களும் பூரித்தன. வஸந்த ருதுவில் முதலில் புஷ்பித்த ஆச்சா அசோகம் சம்பகம் மா முதலிய பலவித விருக்ஷங்களைக் கண்டார்; பிறகு வில்லிலிருந்து பிரயோகிக்கப்பட்ட நாராசத்தைப்போல், மாந்தோப்புகளால் மறைக்கப்பட்டுக் கொடிகளால் சூழப்பட்ட மரச்சோலைகளில் பாய்ந்தார். அங்கே குயில்களும் மயில்களும் வண்டுகளும் இன்னும் பலவகைப் பக்ஷிகளும் மதுரமாய்ச் சப்தித்துக்கொண்டிருந்தன; மான் முதலிய மிருகங்கள் கூட்டங்கூட்டமாய் ஸஞ்சரித்தன; வெள்ளிமயமாயும் தங்கமயமாயும் விளங்கும் அநேக விருக்ஷங்கள் பாலஸூரியர்களைப் போல் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் பிரகாசித்தன. விசித்திரமான காடுகளில் ஸகலப் பிராணிகளும் ஆனந்தமாய் விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. அழகிலும் சீலத்திலும் நிகரில்லாத ஜானகியைத் தேடித்

கொண்டு போகையில் வேகமாய்த் தூங்கிக்கொண்டிருந்த பக்ஷிகளை எழுப்பினார்; அவை நான்கு புறங்களிலும் பறந்து இறக்கைகளால் மரங்களை அடித்து நானா வர்ணமுள்ள புஷ்பங்களை உதிர்த்தன. மலர்களால் தூவப்பட்ட தேகத்தையுடைய ஹநுமான் அசோக வனத்தில் புஷ்பத்தால் செய்யப்பட்ட மலையைப்போல் தோன்றினார். மரச்சோலைகளிலிருந்து ஸகல திக்குகளிலும் பாயும் ஆஞ்ஜநேயரை வஸந்தருதுவின் தேவதை என்று அங்கிருந்த ஸகலப் பிராணிகளும் நினைத்தன. மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த பலவகைப் புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியானது ஆபரணங்களணிந்த ஸுந்தரியைப்போல் விளங்கிற்று. மஹாபலவானான ஹநுமான் அந்த மரங்களை வேகமாய் அசைக்கும்பொழுது அவை விசித்திரமான புஷ்பங்களைச் சொரிந்தன. சூதாட்டத்தில் பந்தயம் வைத்து தோற்று ஆடையாபரணங்களைக் கழற்றிவைத்த சூதாடிகளைப்போல், புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் இலைகளையும் உதிர்த்த அந்த விருக்ஷங்கள் அழகு குறைந்து நின்றன. பெருங்காற்றில் அடிபட்டவைபோல், புஷ்பங்களும் பழங்களும் இலைகளுமற்றுப் பக்ஷிகளுமில்லாமல் வஸிக்கத் தகாதவைகளாயின. நாயகனுடன் ரதிகேளி அனுபவித்த யௌவனஸ்த்ரீ, கலைந்த கேசங்களுடனும் சந்தனப்பூச்சுகளும் மகரிகாபத்திரங்களும் திலகமும் அழிந்தும், ஆசையுடன் அதரபானம் செய்யப்பட்டதால் பற்களைப்போல் வெண்மையான உதடுகளுடனும், நகங்களாலும் பற்களாலும் காயம்பட்ட தேகத்துடனும் விளங்குவதுபோல், அசோகவனம் ஹநுமானுடைய கால்களாலும் கைகளாலும் வாலாலும் துவைக்கப்பட்டுச் சின்னபின்னமான மரங்களுடன் விளங்கிற்று. மழைக்காலத்தில் வாயுபகவான் விந்திய மலையில் தங்கியிருக்கும் மேகக்கூட்டங்களைச் சிதறடிப்பதுபோல், அந்த வானரவீரன் பெருங்கொடிகளை அறுத்தெறிந்தார்.

அங்கே தங்கம் வெள்ளி நவமணிகள் முதலியவைகள் இழைத்த தரைகளைக் கண்டார்; விசித்திரமான ரூபங்களுடன் அனேகம் குளங்கள் வெட்டப்பட்டிருந்தன; படிகளில் நவரத்தினங்கள் பிரகாசித்தன; ஸ்படிகத்தால் தளவரிசை போடப்பட்டிருந்தது; முத்து பவழம் முதலிய விலையுயர்ந்த வஸ்துக்களின் பொடிகளே மணல்கள், அமிருதத்தைப்போல் ருசியுள்ள ஜலம் நிறைந்திருந்தது; அதில் தாமரை கருநெய்தல் முதலிய புஷ்பங்கள் அழகாய் மலர்ந்திருந்தன; அவைகளின்மேல் நீர்ப்பறவைகள் மதுரமாய்க் கூவிக்கொண்டிருந்தன; நான்கு புறங்களிலிருந்தும் ஆறுகள் வந்து விழுந்தன; கரைகளில் பொன்மயமான விருக்ஷங்களும், ஸந்தானம் முதலிய ஸ்வர்க்கலோகத்து விருக்ஷங்களும், புதர்களும் இடைவெளியில்லாமல் செழித்து வளர்ந்தன. சிறிது தூரத்திற்கப்பால் ஒரு க்ரீடாபர்வதத்தைக் கண்டார். அது மேகத்தைப்போல் கறுத்து, உன்னதமான சிகரத்தையும் விசித்திரமான கொடிமுடிகளையுடையதாய், கற்பாறைகளாலமைக்கப்பட்ட அறைகளுடன், நானாவிருக்ஷங்

களால் நிறைந்து வெகு மனோஹரமாய் விளங்கிற்று. நாயகனுடன் கோபித்துக்கொண்டு திடீரென்று அவன் மடியிலிருந்து குதித்தோடும் யுவதியைப்போல் ஒரு நதி அந்தப் பர்வதத்திலிருந்து கீழே விழுந்தது. அவளுடைய தோழிகளும் பந்துக்களும் போகவேண்டாமென்று தடுப்பதுபோல், அதன் ஜலத்தில் நனைந்த நுனிகளுடன் அனேகம் மரங்கள் இருகரைகளிலும் செழித்து வளர்ந்தன. நாயகனிடத்தில் கோபம் தணிந்து திரும்பிவரும் நாயகியைப்போல் மரங்களால் தடுக்கப்பட்ட ஜலம் எதிர்த்து வந்தது. அந்த நதிக்கு ஸமீபத்தில், பல வகைப் பறவைக் கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தாமரையோடைகள் இருந்தன. வெகு நீளமாக அமைக்கப்பட்ட அனேக நடவாவிகள் குளிர்ந்த ஜலத்தால் நிறைந்து, நவமணிகள் இழைத்த படிகளுடனும், முத்துப் பொடியால் செய்த மணல்களுடனும் காணப்பட்டன. கரைகளில் விசித்திரமான மாடி வீடுகளும் பலவகை மிருகங்களால் நிறைந்த ஆச்சரியமான வனங்களும், காடுகளும் விசுவகர்மாவால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் தழைத்த சில பெரிய விருக்ஷங்களுக்கு நான்கு புறங்களிலும் விஸ்தாரமான மேடைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அதன்மேல் தங்கமேடைகளும் வெய்யில் மழை முதலியவைகளைத் தடுப்பதற்காகப் பந்தல்களும் போடப்பட்டிருந்தன. அங்கே ஒரு சிம்சுபாவிருக்ஷம் கொடிகளாலும் இலைகளாலும் சூழப்பட்டு தங்கமயமாய் பிரகாசித்தது. அதைச் சுற்றிலும் தங்கமேடைகள் போடப்பட்டிருந்தன். இன்னும் அனேக விசித்திரமான பிரதேசங்களையும், பூமிப் பிளப்புகளையும், மலையருவிகளையும், நெருப்புக் கொழுந்துபோல் ஜ்வலிக்கும் தங்கமயமான விருக்ஷங்களையும் கண்டார். "ஸுவர்ணமயமான மேருபர்வதத்தின் காந்தியால் ஸூரியன் தங்கமயமாய்த் தோன்றுவதுபோல், இந்த விருக்ஷங்களின் தேஜஸால் என் தேகம் முழுவதும் தங்கமயமாய்த் தோன்றுகிறது" என்றார். அனேக மஹாவிருக்ஷங்களால் சூழப்பட்ட அந்த சிம்சுபா மரத்தில் விசித்திரமான த்வனியுள்ள அனேக சிறு மணிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன; அவைகள் காற்றாலசைக்கப்படும்பொழுது மதுரமான சப்தமுண்டாயிற்று.

பிறகு இலைகளாலும் புஷ்பங்களாலும் தளிர்களாலும் அரும்புகளாலும் விளங்கும் அந்த மரத்திலேறி ஆஞ்ஜநேயர் இப்படி ஆலோசித்தார். "ராமனை எப்போது காண்பேனென்று ஆவலாக எதிர்பார்க்கும் ஜானகியை இங்கிருந்து காணலாம். கவலையால் தூக்கம் பிடிக்காமல் அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டு ஒரு வேளை இவ்விடத்திற்கு வரக்கூடாதா? சம்பகம் சந்தனம் முதலிய சிரேஷ்டமான விருக்ஷங்களால் விளங்கும் இந்த அசோக வனத்தில் அவளுக்குப் பிரியமிருக்கும்; இந்தத் தாமரையோடையில் பக்ஷிகள் இன்பமாய் கூவுகின்றன. ஸீதைக்கு வனங்களில் ஸஞ்சரிப்பதில் விசேஷ ஆனந்தம்; ராமனை விட்டுப் பிரிந்து இளைத்து அந்தத் தாபத்

தைப் போக்குவதற்காக இங்கே வருவாள்; வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பிராணிகளுடைய க்ஷேமத்தில் அவளுக்கு வெகு கவலை, அனேக வருஷங்களாய் வனங்களில் திரிந்து பழகினவள்; யௌவனப் பருவத்திலிருப்பவள்; ஜனங்களுடைய கூட்டத்தை நீக்கித் தனியாய் ராமனை தியானிக்கவும் அவருடன் ஆனந்தமாகக் கடந்த காலத்தை ஞாபகம் செய்யக்கூடிய இந்த வனங்களைப் பார்க்கவும் இங்கே நிச்சயமாய் வருவாள்; அல்லது தெளிந்த ஜலத்தையுடைய இந்த நதியில் காலை ஸந்தியாதேவதையை உபாஸிக்க வருவாள்; இது அவள் ஸஞ்சரிக்கத் தகுந்த வனம்; அவளும் இந்த வனத்திற்குத் தகுந்த ஆபரணம்; அவள் உயிரோடு மாத்திரமிருந்தால் இந்த நதிக் கரைக்கு வராமல் இருக்கமாட்டாள்'' என்று மஹா மேதாவி யான மாருதி, பூவும் இலைகளும் நிறைந்த அந்த சிம்சுபா விருக்ஷத்தில் மறைந்திருந்து, நான்கு புறங்களிலிருந்தும் ஸீதையின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நான்கு திக்குகளையும் கவனித்தார்.

ஏவம் து மத்வா ஹநுமாந் மஹாத்மா
ப்ரதீக்ஷமாணோ மநுஜேந்த்ர பத்நீம் |
அவேக்ஷமாணஶ் ச த்'த'ர்ஶ ஸர்வம்
ஸுபுஷ்பிதே பர்ண க'நே நிலீந: || (51)

ஸர்க்கம் 15

ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டது

ஸ வீக்ஷமாணஸ் தத்ரஸ்தே'ா மார்க'மாணஶ்ச மைதி'லீம் |
அவேக்ஷமாணஶ்ச மஹீம் ஸர்வாம் தாமந்வவைக்ஷத || (1)

ஹநுமான் அந்த மரத்தின் மேலிருந்து நான்கு பக்கங்களிலும் ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு, பூமியையும் மரச் சோலைகளையும் உற்றுப் பார்த்தார். கல்பகம் முதலிய தேவ விருக்ஷங்களின் ஜோதியால் திக்குகள் பிரகாசித்தன; குயில்கள் மதுரமாய்க் கூவின; அசோக மரங்கள் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் பால ஸூரியனைப் போலும், நெருப்பைப் போலும் ஜ்வலித்தன; ஸகல ருதுக்களில் உண்டாகும் புஷ்பங்களும் அங்கே காணப்பட்டன; விசித்திர ரூபமுள்ள புஷ்பங்கள் ஆபரணங்களைப் போல் காணப்பட்டன. பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் இலைகளாலும் அடிமுதல் நுனிவரையில் மறைக்கப்பட்டு பாரம் தாங்காமல் பூமியில் புரளும் அசோகம் முதலிய அனேகம் விருக்ஷங்களைக் கண்டார். பக்ஷிக் கூட்டங்கள் கணக்கில்லாமல் வந்து விழுந்து, கிளைகளில் இலைகளே இல்லாமல் செய்து விடுவன போலிருந்தன. நடவாவிகளில் தங்க மயமான தாமரை முதலிய புஷ்பங்கள் பிரகாசித்தன. திவ்வியமான வாஸனையாலும் ரஸத்தாலும் அந்த வனம் மனத்தை அபகரித்தது. மனிதர்

பார்த்து ஸந்தோஷிக்கும் ஸகல விதமான பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் அங்கே காணப்பட்டன. உப்பரிகைகளாலும், அரசர்களின் அரண்மனைகளாலும், பலவகை ஆஸனங்களாலும் கம்பளங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அனேகம் சுரங்கங்களாலும் நெருக்கமாக இருந்தது. எவ்விடமும் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டு, இந்திரனுடைய நந்தனமென்ற வனத்தை ஒத்திருந்தது. அந்த விருக்ஷங்களின் காந்தியால் அந்தப் பிரதேசம் முழுவதும் நெருப்புப் பிடித்து எரிவது போல் தோன்றிற்று. ஆழமாய் வேரூன்றிச் செழிக்கும் புன்னை ஏழிலைப்பாலை சம்பகம் முதலிய மரங்களும், தங்கம் நெருப்பு மை முதலியவைகளைப்போல் வர்ணமுள்ள அசோக மரங்களும் அங்கே காணப்பட்டன. அதி மனோஹரமாய் வர்ணிக்க முடியாததாய் விசேஷ சோபையுடன் இந்திரனுடைய நந்தவனத்தை ஒத்து, குபேரனுடைய சைத்ரரதத்தைப் பரிகாஸம் செய்வது போலிருந்தது. புஷ்பங்களாகிற நக்ஷத்திரங்களால் ஆகாசத்தைப் போலவும், புஷ்பங்களாகிற ரத்தினங்களால் ஐந்தாவது ஸமுத்திரத்தைப்போலவும், ஸகல ருதுக்களிலும் புஷ்பிக்கும் மரங்களாலும் தேன் மணம் வீசும் மரங்களாலும் பல வகைப் பக்ஷிகளாலும் மிருகங்களாலும் அவைகளின் விசித்திரமான த்வனிகளாலும் வாசனைகளாலும் அந்த அசோக வனம் பரிசுத்தமான கந்தமாதன பர்வதத்தைப் போலும் தோன்றியது.

அந்த வனத்தில் சற்று தூரத்திற்கப்பால் யாக சாலை போல் கட்டப்பட்ட ஒரு மாளிகையைக் கண்டார். அது வெகு உயரமாய் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களுடன் வெண்மையாகக் கைலாஸ பர்வதத்தைப் போலிருந்தது. அதன் பவழப் படிகளும் தங்க மேடைகளும் கண்ணைப் பறித்தன. பிறகு அந்தச் சிம்சுபா விருக்ஷத்திற்கு அருகிலுள்ள மாளிகையின் அருகில் ஒரு ஸ்த்ரீ இருப்பதைக் கண்டார். அவளைச் சுற்றிலும் ராக்ஷஸிகள் கண்கொட்டாமல் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நெடுநாளாய் ஆகாரமில்லாமல் துரும்புபோல் இளைத்திருந்தாள்; புழுதிபடிந்த தேகத்தில் அழுக்குப் படிந்து கிழிந்த தங்க மயமான ஒற்றை வஸ்திரம் சுற்றப்பட்டிருந்தது; தாமரை மலர் அற்ற தடாகம்போல் யுவதிகளுக்கு உசிதமான ஆபரணங்களின்றி அவள் காணப்பட்டாள்! கண்ணீர் தாரை தாரையாய்ப் பெருகிக் கொண்டிருந்தது; சரத்காலத்தில் கருத்து வன வரிசைகளால் விளங்கும் பூமியைப்போன்ற சுருண்டு நீண்ட தலைமயிர் கருநாகத்தைப்போல் ஒற்றைப் பின்னலாய் இடுப்பிற்குக் கீழ் வரையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. தைரியமற்று அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தாள்; மிகுந்த லஜ்ஜையுடன் தன் பர்த்தாவை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் வாடித் தவித்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் ஸகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பதிவிரதாக்கினியால் கொளுத்தக் கூடியவள்; அவள் படும்பாட்டைப் பார்த்துக் கரும்

தாம் ஸமீக்ஷ்ய விஸாலாக்ஷீம் அதி[4]கம்மலிநாம் க்ருஸாம் |
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருபபாதி[3]பி[4]: ‖ —ஸு. 15ஸ. 26சு.

அழுக்கடைந்து இளைத்த தேகத்தையும் விசாலமான நேத்திரங்களையுமுடைய அந்தப் பெண்ணை நன்குய்க் கவனித்துப் பார்க்கையில் தகுந்த காரணங்களால் இவளே ஸீதை என்று மாருதி நிச்சயித்தார்.

(பக்கம் 77 பார்க்க)

கல்லும் உருகும்; ராமத் தியானத்தாலும் அவரைப் பிரிந்த சோகத்தாலும் மெய்மறந்தவள்; மனம் குன்றித் துக்கத்தைத் தவிர வேறு கதியில்லாதவள்; தன் பிரிய ஜனங்களை விட்டு ராக்ஷஸிகளின் நடுவில் அவள் இருப்பது, தன் இனத்தை விட்டுப் பிரிந்த பெண்மான் நாய்களால் சூழப்பட்டதுபோல் இருந்தது; கஷ்டத்தையே அறியாதவள்; பரம ஸுகத்தையே அனுபவிக்கத் தகுந்தவள்; சொல்ல முடியாத துக்கத்தால் வாட்டப்படுகிறவள்; அவளுடைய ரூபத்தையும் அழகையும் சற்று யோசித்துப் பார்த்த பிறகுதான் இவள் ஜானகி என்று அறிய முடியும்; சுக்கிலபக்ஷத்தின் ஆரம்பத்தில் நிர்மலமான சந்திர ரேகையைப்போலும், புகையால் மூடப்பட்ட அக்னி ஜ்வாலையைப் போலும், பிரிய நாயகனான சந்திரனை அடைய வேண்டிய ரோஹிணியை அங்காரகனென்ற குரூரக் கிரஹம் பிடித்ததுபோலும் தோன்றினாள்.

அழுக்கடைந்து இளைத்த தேகத்தையும் விசாலமான நேத்திரங்களையுமுடைய அந்தப் பெண்ணை, நன்றாய்க் கவனித்துப் பார்க்கையில் தகுந்த காரணங்களால் இவளே ஸீதை என்று மாருதி நிச்சயித்தார். ''இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கக்கூடிய ராவணன் எடுத்துக் கொண்டு போகையில் எவளைக் கண்டேனோ அவளுக்கும் இவளுக்கும் ரூபத்தில் பேதமில்லை. பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முக மண்டலத்தையும், மன்மதனுடைய வில்லைப்போன்ற புருவங்களையும், தாமரை இதழ்களைப்போல் மலர்ந்து செவ்வரி படர்ந்து மான் குட்டியைப்போல் மிரண்டிருக்கும் நேத்திரங்களையும், கருத்த தலைமயிரையும், கருத்து வளைந்திருக்கும் இமைகளையும் கோவைக் கனிபோன்ற உதடுகளையும், சிறுத்த இடையையும் கவனிக்கையில் அவளென்றே தோன்றுகிறது. தேக காந்தியால் ஸகல திக்குகளும் இருள் நீங்கி பிரகாசிக்கின்றன; அங்கங்கள் பொருத்தமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; மன்மதனின் பத்தினியான ரதியைப்போல் அழகுள்ளவள், பூர்ணிமா சந்திரனைப்போல் ஸகலப் பிராணிகளும் பார்க்க விரும்பக்கூடியவள்; அவயவங்கள் உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்தி இருக்கின்றன; பூமியில் உட்கார்ந்து பெருமூச்சு விடுவதால் தவம் செய்பவளைப்போல் தோன்றுகிறாள்; ஆனால் நாகராஜனுடைய பத்தினியைப்போல் நெருங்க முடியாதவள்; புகைக் கூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்ட அக்னி ஜ்வாலையைப்போல் பெரும் துக்கத்தால் மறைந்த பிரகாசத்தை உடையவள்; ஸந்தேகமான அர்த்தங்களையுடைய மனு முதலிய மஹரிஷிகளின் ஸ்மிருதி வாக்கியங்களைப்போலும், க்ஷீணமான ஸம்பத்தைப்போலும், அவநம்பிக்கையால் தடையுற்ற சிரத்தையைப் போலும், நிறைவேறாத ஆசையைப்போலவும், விக்கினங்களால் தடைப்பட்ட காரிய ஸித்தியைப்போலும், கலங்கின புத்தியைப் போலும், அநியாயமான அபவாதத்தால் கெடுக்கப்பட்ட கீர்த்தி

யைப்போலும், நீருண்ட மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்திர காந்தியைப்போலும், வேதசுருதிகளின் ஆதாரமில்லாமையால் பிரசித்தியற்ற வேத விரோதமான வித்தையைப்போலும், (அடிக்கடி வேதாத்யயனம் செய்யாததால்) மறைந்துபோன வித்தையைப் போலும் காணப்படுகிறாள்; தன் பிரிய நாயகனான ராமனைப் பிரிந்து அவரை அடைவேனா என்று ஏக்கம் பிடித்து, ராவணன் தொட்டு எடுத்ததால் தேகம் குன்றி, அனாதையாய் என்ன ஆபத்து நேருமோ என்று நான்கு புறங்களிலும் பயத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். கண்ணீரால் முகம் கழுத்து, உத்தம பூஷணங்களை அணிந்துகொள்ளத் தகுந்தவளானாலும், ஆபரணங்கள் இல்லாமலிருக்கிறாள்'' என்று யோசித்தார். ஹனுமான் அவளை அடிக்கடி பார்த்தும் அவருக்கு ஸந்தேகம் திரவில்லை. வியாகரணமும் சாஸ்திர பரிசயமும் இல்லாதவன், ஒரு வாக்கியத்திற்கு விபரீதமான அர்த்தத்தை தரும் வாக்கியத்தை கஷ்டப்பட்டு அறிவதுபோல் யாதொரு அலங்காரமும் இல்லாத ஸ்திதியில், இவள் தான் ஜானகி என்று கஷ்டப்பட்டு அறிந்தார்.

பிறகு, விசாலமான நேத்திரங்களையும் சுத்தமான நடத்தையையும் உடைய ஸீதையை வேறு சில காரணங்களால் அடையாளம் கண்டுபிடித்தார். அவள் இருக்குமிடத்தைச் சுற்றிலும் கவனித்துப் பார்க்கையில் அவள் எந்த ஆபரணங்களை அணிந்திருந்ததாக ராமன் தனக்குச் சொல்லியிருந்தாரோ அவையெல்லாம் மரக்கிளைகளில் தொங்க விடப்பட்டிருந்தன; விசித்திரமாய்ச் செய்யப்பட்ட கம்மல், கர்ணப்பூ முதலிய கர்ணாபரணங்களும், பவளத்தாலும் நவமணிகளாலும் பிரகாசிக்கும் கடகம் சங்கிலி மோதிரம் முதலிய பூஷணங்களும் பார்த்தாவைப் பிரிந்த விரஹக்கினியால் கறுத்திருக்கின்றன. ''வெகுகாலம் அணிந்தபடியால் அவைகளைக்கழற்றின பிறகும் அந்த அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால், ராமன் எனக்குச் சொன்ன பூஷணங்கள் இவைகளே'' என்று நிச்சயித்தார். ''ஜானகியினுடைய தேகத்திலிருந்து எந்த ஆபரணங்கள் கழன்று விழுந்தனவோ, அவை இங்கே இல்லை; எவை விழவில்லையோ அவை இங்கே இருக்கின்றன. ஸீதையை அபகரித்துக் கொண்டுபோகையில் ரிசியமூகபர்வதத்தில் விழுந்த தங்கமயமான பச்சை உத்தரீயத்தையும், மதுரமாய் சப்திக்கும் ஆபரணங்களையும் விட்டெறிந்தவள் இவளே. இப்பொழுது தரித்திருக்கும் வஸ்திரம் வெகுநாளானதால் அழுக்கடைந்து கிழிந்திருக்கிறது; ஆனாலும் என்னால் ரிசியமூகபர்வதத்தில் பார்க்கப்பட்ட வஸ்திரத்தின் வர்ணத்திலும் காந்தியிலும் பேதமில்லை. ராகவனுடைய பிரியமான மஹிஷியும் பதிவிரதையும் ஸுவர்ண காந்தியுடையவளுமான இவள் மறைந்தாளாயினும் ராமனுடைய மனத்தில் எப்போதும் குடியிருக்கிறாள். அவளே இவள் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. எவளைக்

குறித்து ராமன் வெகுகாரணங்களால் பரிதவிக்கிறாரோ, அவள் இவளே. ''ஒவ்வொருவனும் தன்னைச் சேர்ந்த ஸ்த்ரீகளுக்கு ஆபத்து நேரும்பொழுது அவர்களை ரக்ஷிப்பது ஸஹஜம்; நான் அப்படிச் செய்ய முடியாமல் போயிற்றே'' என்று இரக்கத்தாலும், ''அண்டினவர்களைக் கைவிடுவதில்லை என்பது நமது பிரதிக்ஞையன்றோ? எல்லோரும் தடுக்கும்போது என்னையே ரக்ஷகனாய் ஆசிரயித்து வனத்துக்கு வந்து என்னுடன் ஸகல கஷ்டங்களை அனுபவித்தவளைக் கைவிட்டேனே'' என்ற உருக்கத்தாலும் ''புருஷனில் பாதி பாரியை என்ற சுருதிப்படி அக்னிஸாக்ஷியாய் நம்மைப் பர்த்தாவாக அடைந்தவளை இழந்தேனே'' என்ற சோகத்தாலும்; ''என் அன்பிற்குரிய நாயகியைப் பிரிந்தும் இன்னம் இந்தப் பாழும் பிராணன் போகவில்லையே'' என்ற விரஹாக்கினியாலும் ராமர் தவிக்கிறார். இவ்விருவர்களுடைய சரீரமும், கரசரணாதி அவயவங்களுடைய மேன்மையும் ஒரேவிதமாக இருக்கின்றன.

ஆகையால் இந்தப் பெண்மணி அவருக்குத் தகுந்தவளே. இவளுடைய மனம் அவரிடத்திலேயே வேரூன்றி இருக்கிறது; அவருடைய மனமும் இவளிடத்திலேயே நாடியிருக்கிறது; அதனால்தான் இவ்விருவரும் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். மால்யவானென்ற பர்வதத்தில் ராகவன் ஸீதையின் பிரிவை ஸஹிக்காமல் புலம்பினபொழுது, ''இதென்ன விபரீதம்! வஸிஷ்ட மஹரிஷியின் சிஷ்யராம்; வேதவேதாந்தங்களைக் கரைகடந்தவராம்; ஸகல கஷ்டங்களையும் ஸஹிக்க வல்ல க்ஷத்திரிய வீரராம்; யாரோ ஒரு ஸ்த்ரீயை விட்டுப் பிரிந்ததற்காக இவ்வளவு பாடுபடுகிறாரே!'' என்று நான் நித்தியப் பிரஹ்மசாரியானதாலும்; விஷயங்களில் விரக்தனாகையாலும் பரிஹாஸம் செய்தேன். இப்போது இவளுடைய ஸௌந்தரியத்தையும் தீன ஸ்திதியையும் கண்டபிறகு எனக்குப் புத்தி வந்தது. இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினது ஒருபெரிய காரியம் என்று எண்ணியிருந்தேன். இவளைப் பிரிந்தும் இன்னும் ராமன் தேகத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் ஒரு பெரிய செய்யமுடியாததைச் செய்து வருகிறார் என்று நினைக்க வேண்டும். அவருடைய சோகத்தால் அவர் அழியவில்லை. இந்த உத்தம ஸ்த்ரீயைப் பிரிந்து ஒரு முகூர்த்தமாவது அவர் பிழைத்திருப்பது அஸாத்தியமான காரியம். அவருக்கென்ன? மஹாப்பிரபு; ராஜ்யத்தை ஆளவும் யானை குதிரைகளை பழக்கவும் யுத்தம் செய்யவும் மாத்திரம் தெரியுமே ஒழிய உத்தம ஸ்த்ரீயின் பிரீதியைக் கொஞ்சமாவது அனுபவித்தவரல்ல. என்ன பிரபு! தனக்குக் கீர்த்தியையும் தேஜஸையும் விருத்தி செய்யும் இவளைப் பிரிந்தும் பிரபுத்வமுண்டோ? தன்னை அண்டினவர்களைக் கைவிடும் பிரபுவும் உண்டோ? ஸீதையோ பர்த்தாவிற்கு உட்பட்டவள்; அவருடைய ஆக்ஞையில்லாமல் தன் தேகத்தைவிடக்கூடாது; ராமனோ ஸ்வதந்

திரர்; இந்தத்தேகம் தானல்லவே; ஒரு காரியத்திற்காக எடுத்துக் கொண்டது தானே. போகங்களை அனுபவிப்பதற்காகத் தேகத்தை வைத்துக்கொள்கிறதோ, துக்கத்தை அனுபவிப்பதற்காக வைத்துக் கொள்ளுகிறதோ? பலவந்தமாய் பிராணனை விடலாமோ என்றால், பிராணனைப் போக்க சோகம் ஒன்றே போதாதோ?'' என்று எண்ணி, அழுக்கடைந்த வஸ்திரத்துடன் உபவாஸத்தால் இளைத்து நாயகனையே தியானித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸீதையைப் பார்த்து ஹனுமான் ஸந்தோஷமடைந்தார். தன் புத்தியில் குடிகொண்டிருக்கும் ராமமூர்த்தியை தியானித்து, ''உம்மைத் திரும்பி அடையும் படி தன் பதிவிரதாதர்மத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கும் உத்தமியைப் பத்தினியாக அடைந்த நீரன்றோ பாக்கியசாலி'' என்று ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

ஏவம் ஸீதாம் ததா3 த்3ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட: பவநஸம்ப4வ: |
ஜகா3ம மனஸா ராமம் ப்ரஶஶம்ஸ ச தம் ப்ரபு4ம் || (54)

ஸர்க்கம் 16

ஸீதையைக் கண்டு ஹனுமான் துக்கித்தது

ப்ரஶஸ்ய து ப்ரஶஸ்தவ்யாம் ஸீதாம் தாம் ஹரிபுங்க3வ: |
கு3ணாபி4ராமம் ராமம் ச புநஶ் சிந்தாபரோ ப4வத் || (1)

அனந்தகல்யாண குணபூர்ணரான ராமனையும் எல்லோரும் கொண்டாடத்தகுந்த ஸீதையையும் புகழ்ந்து மாருதி மறுபடியும் கவலையுடன் யோசித்தார். இப்படி கொஞ்ச நேரமிருந்து கண்ணீர் சொரிய ஸீதையின் நிலைமையை நினைத்து பிரலாபித்தார். ''வஸிஷ்டர் முதலிய மஹரிஷிகளால் பழக்கப்பட்ட லக்ஷ்மணனாலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவள்; லோக குருவான ரகுநாதனுடைய பார்யை; இவளையே துக்கம் பீடிக்குமானால், காலகதியே பெரிது. அதை மீற முடியாதென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய நடத்தை இவளுக்கு நன்றாகத் தெரியுமாகையால், வருஷாகாலத்தில் கங்காநதி கலங்காததுபோல், மஹாகஷ்டங்கள் நேர்ந்தபொழுதும் அதைரியப்படவில்லை. ஒரே வயதும் ஸ்வபாவமும் நடத்தையும் வம்சமும் லக்ஷணங்களுமுடைய இவர்களிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தகுந்தவர்களே.''

இப்படிப் புதிதாக உருக்கின தங்கத்தையொத்த தேககாந்தியுடன், ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு மஹாலக்ஷ்மியைப்போல் விளங்கும் ஸீதையைப் பார்த்து ஆஞ்ஜநேயர் ராமமூர்த்தியை ஸ்மரித்துப் பின்வருமாறு சொன்னார் ''ராமா! இவளுக்காகவல்லவா மஹாபலவானான வாலியையும் ராவணனுக்கு ஸமமான பராக்கிரமமுள்ள கபந்தனையும் ஸம்ஹரித்தீர்

தேவேந்திரன் சம்பராஸுரனைக் கொன்றதுபோல் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள விராதனை வதம் செய்தீர். நெருப்புக் கொழுந்துகள் போன்ற பாணங்களால் பதினாலாயிரம் கோரராக்ஷஸர்களை ஜனஸ்தானத்தில் லீலையாய் நாசம் செய்தீர். கரனையும் தூஷணனையும் திரிசிரஸையும் யுத்தகளத்தில் மடித்தீர். வாலியால் அனுபவிக்கப்பட்ட வானர ராஜ்யமும் ஐசுவரியமும் ஸாமான்யமா? பிறருக்குக் கிடைக்குமோ? ஸகல ஜனங்களும் கொண்டாடக் கூடியதன்றோ? இவளுக்காகவல்லவா அவற்றையெல்லாம் ஸுக்ரீவனுக்குக் கொடுத்தீர். விசாலமான நேத்திரங்களையுடைய இவளுக்காகவன்றோ நானும் மஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி இந்த லங்காபுரியைப் பார்த்தேன். ஸமுத்திரத்தை மாலையாய்த் தரித்த இந்த பூமியையும் மற்ற லோகங்களையும் இவளுக்காக ராமன் தலைகீழாக மாற்றினாலும் தகுமென்றே நான் எண்ணுகிறேன். பூலோகம் புவர்லோகம் ஸ்வர்க்கமென்ற திரிலோகங்களுக்கும் ஏக சக்கராதிபதியாயிருப்பது பெரிதா? ஜானகியை அடைவது பெரிதா? திரிலோகமும் ஜானகியின் காலில் ஒட்டின தூசி பெறுமோ? ஸகல தர்மங்களையும் குறைவில்லாமல் அனுஷ்டிக்கும் மஹாத்மாவான ஜனகராஜரிஷி யாகத்திற்காகப் பூமியை உழும்பொழுது, அதைப் பிளந்துகொண்டு, தாமரைத்தூள்களைப்போன்ற மங்களகரமான யக்ஞபூமியின் புழுதிபடிந்த தேகத்துடன் கலப்பை உழுத நிலத்தினின்றும் கிளம்பிய புண்யவதியல்லவோ? பதிவிரதாதர்மமே உருவெடுத்து வந்ததல்லவா? ஸிரேஷ்டமான ஆசாரத்தையுடையவரும் பிரதாபசாலியும் யுத்தகளத்தில் பின்வாங்காதவருமான தசரத சக்கரவர்த்திக்கு இந்தக் கீர்த்திசாலி மூத்த நாட்டுப் பெண்ணல்லவா? ஸமஸ்த தர்மங்களையும் அவைகளை நடத்தும் விதத்தையும் பதார்த்தங்களின் தத்துவத்தையும் பூர்ணமாக அறிந்த ராமனுக்கு இவள் பிரியபார்யை அன்றோ? இப்பொழுது கோர ராக்ஷஸிகளின் வசத்தில் அகப்பட்டிருப்பது என்ன கொடுமை! பர்த்தாவிடத்தில் தனக்குள்ள பிரீதியையே பெரிதாக எண்ணி, ஸகல ராஜபோகங்களையும் விட்டு, வனவாஸ துக்கங்களைக் கொஞ்சமாவது நினையாமல் மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமற்ற கோரமான வனத்திற்கு வந்தாளல்லவா? பழங்களையும் கிழங்குகளையும் ஸந்தோஷமாய்ப் புஜித்துக்கொண்டு, பர்த்தாவின் சுச்ரூஷையிலேயே பிரீதிவைத்து, அயோத்யையில் தன் அந்தப்புரத்திலிருக்கும் பொழுது அடைந்த ஆனந்தத்தைவிட அதிகமான ஆனந்தத்தை அடைந்தவளல்லவா? யாதொரு கஷ்டத்தையும் அனுபவிக்கத் தகாதவள்; உத்தமமான ஸுவர்ணத்தைப்போன்ற தேககாந்தியுள்ளவள்; எப்பொழுதும் புன்சிரிப்பும் நல்லவார்த்தையும் உடையவள்; இந்தக் கொடுமையையும் பொறுமையாய் ஸஹித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ராவணனால் நிர்ப்பந்தம் செய்யப்பட்டும், ஸிரேஷ்டமான ஆசாரத்தைக் கைவிடாமலிருக்கும் இந்த உத்தமி

யைத் தாகத்தால் தவிப்பவன் தண்ணீர்ப்பந்தலைக் கண்டு களிப்பது போல் ஸ்ரீராமன் அவசியம் பார்க்கவேண்டும். ராஜ்யலக்ஷ்மியை இழந்த அரசனுக்குப் பூமண்டலாதிபத்தியம் கிடைத்தது போல் ராமன் இவளை மறுபடியும் அடைந்தால் பரம ஸந்தோஷத்தை அடைவார். தனக்கு ஸஹஜமான ஸகல போகபோக்யங்களை இழந்தும், தன் இஷ்டமித்திர பந்துஜனங்களை விட்டுப்பிரிந்தும், ' எப்படியும் ராமன் இங்கே வருவார், அவரை அடைவேன் ' என்ற ஆசையால் இன்னும் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ராகவனிடத்தில் தன்னுடைய நினைவு முழுவதையும் வைத்து அவரையே தியானித்துக்கொண்டு, இந்த ராக்ஷஸிகளையும் இந்த வனங்களையும் மரங்களையும் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸகல ஆபரணங்களைக்காட்டிலும் பர்த்தாவே சிரேஷ்டமான ஆபரணம். அதைத் தரிக்கத் தகுந்த இவள் ராமனைப் பிரிந்ததால் காந்தியற்றிருக்கிறாள். ஜகத்பிரபுவான ராமன் இவளைப் பிரிந்து இன்னும் தேகத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாரே ! துக்கத்தால் நசிக்கவில்லையே! இது யாருக்கு ஸாத்தியம்! ஸ்த்ரீகளுக்குத் தலைமயிரின் நுனி முற்றிலும் கறுத்திருப்பது அபூர்வம்; அந்த உத்தமலக்ஷணம் பொருந்தின இவள் சுருண்ட தலைமயிரையுடைய ராமனையும் மயக்குகிறாள். இவளுடைய நேத்திரங்கள் மலர்ந்த செந்தாமரையைப் பழிக்கின்றன ; ராமனுடைய மடியில் விளையாடத் தகுந்தவள் ; ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கிறாள். இதைக் கண்டு கேவலம் குரங்கான எனக்குக்கூட மனம் கலங்குகிறது ; பரம தயாளுவான ராமமூர்த்திக்கு எப்படியிருக்கும் ! ஸுகதுக்கங்களைத் துறந்த எனக்கே இப்படியிருந்தால் காமஸுகங்களை அனுபவிக்கத் தகுந்த ராமனுக்கு எப்படியிருக்கும்! இவ்வளவு அபராதம் செய்த ராவணனைப் பதிவிரதாக்னியால் சாம்பலாக்காமலிருக்கும் இவளுடைய பொறுமை பூமிதேவிக்கும் வருமோ ? ராம லக்ஷ்மணர்களால் காப்பாற்றப்பட்ட இவள் கோரமான நேத்திரங்களையுடைய ராக்ஷஸிகளால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறாள். இவள் மரத்தடியில் உட்கார்ந்திருக்கிறாள் ! வெகுகாலமாய் அழகாய் விளங்கின தாமரையோடை பனிக்காலத்தில் புஷ்பங்கள் கருகி, பார்க்க விகாரமாக இருப்பதுபோல், பன்னிரண்டு வருஷகாலம் ராமனுடன் ஏகாந்தமாய் ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவித்துத் திடீரென்று இந்தக் கஷ்டம் நேர்ந்ததால் காந்தியற்றிருக்கிறாள். கஷ்டஸுகங்கள் மாறி மாறிவந்தால் ஒருவிதமாய்ப் பொறுக்கமுடியும்; இவளுக்குக் கஷ்டத்தைத் தவிர வேறு அனுபவம் கிடையாது. சக்கரவாகபக்ஷிகள் பகலில் பிரிந்திருந்தும், ராத்திரி வந்தவுடன் சேருவோம் என்ற நிச்சயத்தால் துக்கத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன ; இவளுக்கு மறுபடியும் ராமனைச் சேரும் காலம் தெரிந்திருந்தால் இந்தக் கஷ்டத்தைப் பொறுத்திருப்பாள் ; அதுவோ தெரியவில்லை.

இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வளர்க்கப்பட்டவளும் அல்ல; ஜனகமஹாராஜனுல் வெகு செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்டவள். வஸந்தருதுவால் புஷ்பித்திருக்கும் இந்த அசோக மரங்கள் இவளுக்குச் சோகத்தையே விருத்தி செய்கின்றன. ஸகல லோகங்களுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் சந்திரனும் ஒரே காலத்தில் நெருப்புப் பொறி போன்ற ஆயிரம் கிரணங்களை உடையவனுய் சோகத்தைப் பெருக்குகின்ருன்'' என்று கூறி இப்படி அனேக காரணங்களால் இவளே ஸீதை என்று நிச்சயித்து, பலத்திலும் வேகத்திலும் ஒப்பில்லாத ஆஞ்ஜநேயர், அந்த சிம்சுபா விருக்ஷத்திலேயே மறைந்திருந்தார்.

இத்யேவ மர்த2ம் கபிரந்வவேக்ஷ்ய
ஸீதேய மித்யேவ நிவிஷ்டபு3த்3தி4:|
ஸம்ச்ரித்ய தஸ்மிந் நிஷஸாத3 வ்ருக்ஷே
ப3லீ ஹரீணும் ரிஷப4ஸ் தரஸ்வீ || (32)

ஸர்க்கம் 17

ராக்ஷஸிகள்

தத: குமுத3ஷண்டா3போ4 நிர்மலோ நிர்மலம் ஸ்வயம் |
ப்ரஜகா3ம நப4ஸ்சந்த்3ரோ ஹம்ஸோ நீல மிவோத3கம் || (1)

கருத்த ஜலத்தில் ஹம்ஸம் விளையாடுவது போல், களங்கமற்ற ஆகாசத்தில் தெளிவாய் யாதொரு மருவில்லாமல், ஆம்பல் மலர்க் கொத்துக்களைப்போல் காந்தியையுடைய சந்திரன் பிரகாசித்தான். ராமகாரியத்தில் தானும் கூடிய ஸஹாயத்தைச் செய்ய வந்தது போல், தன் காந்தியால் ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஆஞ்ஜநேயருக்கு ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டும், குளிர்ந்த கிரணங்களால் அவருடைய சிரமத்தைப் போக்கிக்கொண்டும் இருந்தான். பிறகு ஹநுமான், அதிக பாரத்தால் ஜலத்தில் முழுகும் கப்பலைப்போல் துக்கம் தாங்காமல் சோகஸமுத்திரத்தில் முழுகும் பூரணசந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய ஸீதையைக் கண்டார். ஸீதையை நன்ருய் உற்றுப் பார்க்கையில் அவளுக்கு ஸமீபத்திலிருந்த ராக்ஷஸிகளையும் பார்த்தார். ஒரே கண்ணுடையவளையும், ஒரே காதுடையவளையும்; தலையை மூடிக்கொண்டிருக்கும் காதுடையவளையும்; காதில்லாதவளையும், முளைகளைப் போன்ற காதுடையவளையும்; மேல் நோக்கியிருக்கும் மூக்கையுடையவளையும்; தலைபெருத்தவளையும், கொஞ்சம் தலை மயிருடையவளையும்; தலைமயிர் முளைக்காதவளையும்; கம்பளியைப் போன்ற மயிரால் மூடப்பட்டவளையும்; தொங்குகிற காதையும், முகத்தையும், வயிற்றையும், ஸ்தனங்களையும், உதடுகளையுமுடையவளையும்; மோவாய்க் கட்டையில் உதடுள்ளவளையும், தொங்கும் முழங்காலையுடையவளையும்; ஏற்றக்குறைவான அங்கங்

களையுடையவளையும்; கூனியையும்; குள்ளமானவளையும்; விஸ்தாரமான பின்பாகத்தையுடையவளையும்; கோரப்பல்லுடையவளையும்; மஞ்சள்வர்ணமான கண்களையுடையவளையும்; வளைந்த முகத்தையுடையவளையும்; மூக்கு உதடுகளில்லாத முகத்தையுடையவளையும்; பயங்கரமான ரூபமுடையவர்களையும் கண்டார். மேலும், விகாரவேஷமுள்ளவர்களையும்; மஞ்சள் வர்ணமுடையவர்களையும்; கறுத்தவர்களையும்; எப்பொழுதும் கோபமுடையவர்களையும்; கலஹத்தில் பிரியமுடைவர்களையும்; இரும்புத்தடி சூலம் உலக்கை முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்களையும்; பன்றி, மான், எருமை, புலி, ஆடு, நரி, யானை, பசு, குதிரை, கழுதை இவைகளைப்போல் முகமுடையவர்களையும்; யானை, குதிரை, ஒட்டகம் இவைகளைப்போல் பாதங்களையுடையவர்களையும்; கழுத்தில் அழுந்தின தலையையுடையவர்களையும்; ஒரு கை ஒரு காலுடையவர்களையும்; கழுதை, நாய், பசு, யானை, குரங்கு இவைகளைப்போல் காதுகளையுடையவர்களையும்; மூக்கில்லாதவர்களையும்; மூக்குப் பெருத்தவர்களையும்; குறுக்காயிருக்கும் மூக்குடையவர்களையும்; முகத்திற்கு மேலுள்ள மூக்குள்ளவர்களையும்; கால் பெருத்தவர்களையும்; காலில் மயிர் வளர்ந்தவர்களையும்; யானை பசு இவைகளைப்போல் கால்களையுடையவர்களையும்; அளவுக்கு மிஞ்சின ஸ்தனம், கழுத்து, தலை, வயிறு, முகம், கண்களையுடையவர்களையும்; நீண்ட நாக்கு நகங்களையுடையவர்களையும்; புகைபோன்ற தலைமயிருடையவர்களையும் கண்டார். அவர்கள் எப்பொழுதும் மாம்ஸங்களைப் புசித்து, மதுவைக் குடிப்பதிலேயே ஆசையுடையவர்கள்; ரத்தத்தை பிரியமாய்க் குடிப்பவர்கள். சரீரமெங்கும் மாம்ஸமும் ரத்தமும் பூசியிருக்கும். பார்ப்பவர்களுக்கு மயிர்க்கூச்சமுண்டாகும். இவர்கள், அந்த விருக்ஷத்தைச் சுற்றிலும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

அவர்களுக்கு நடுவில் ஸீதை, கறுத்த மேகங்களுக்கு நடுவில் தோன்றி மறையும் பூர்ணசந்திரனைப்போல் காணப்பட்டாள். அதிக செல்வாக்குள்ள விதேஹராஜவம்சத்தில் பிறந்தவள்; எல்லோரும் கொண்டாடும்படியான நடத்தையுடையவள்; பிரஹ்மஞானியான ஜனகருடைய புத்திரி; சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் காந்தியற்றவள்; அழுக்கடைந்த தலைமயிருடன், புண்ணியம் நசித்து ஆகாசத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்த நக்ஷத்திரத்தைப் போன்றவள்; பதிவிரதா தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் பெயர் பெற்றவள்; பர்த்தாவைப் பார்க்க அதிருஷ்டமில்லாதவள்; சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்படாவிட்டாலும், பர்த்தாவின் ஸ்நேஹமென்ற ஆபரணத்தாலேயே பிரகாசிப்பவள்; தன் இனத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு ஸிம்ஹத்தால் பிடிக்கப்பட்ட பெண்யானையைப்போல் தன் ஜனங்களைவிட்டுப்பிரிந்து ராவணனால் சிறையில் வைக்கப்பட்டவள். மழைக்காலத்தின் முடிவில் மேகங்களால் சூழப்பட்டு பிரகாசமற்றிருக்கும் சந்திரனுடைய கலையைப் போன்றவள்; மங்கள ஸ்நான

மில்லாததால் தேகம் அழுக்கடைந்து அழகு குறைந்திருப்பவள். தந்திகள் பூட்டாத வீணையைப் போன்றவள்; பர்த்தாவான ராம மூர்த்தியுடன் வஸிக்கத்தக்கவள்; ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவில் இருக்கத் தகாதவள்; குரூரக்ரஹங்களால் பீடிக்கப்படும் ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்தைப் போன்றவள்; புஷ்பங்கள் உதிர்ந்த கொடியைப்போன்றவள்; தேகமெங்கும் அழுக்கடைந்தும் ஸஹஜமான அழகால் விளங்குகிறவள்; சேற்றால் மூடப்பட்ட தாமரைக்கொடி போல் பிரகாசிப்பவள்; கிழிந்த அழுக்கு வஸ்திரத்தை உடுத்தியிருந்தும் காந்தியால் ஜ்வலிப்பவள். முகத்திலோ ஸந்தோஷக்குறி இல்லை; தன் பர்த்தாவின் தேஜஸையும் பராக்கிரமத்தையும் நினைக்க நினைக்கத் தைரியமடைபவள். கண்ணீரால் கலங்கிக் கறுத்த நேத்திரங்களையுடையவள். தனது பதிவிரதாக்னியையே காவலாக உடையவள். மான் குட்டிபோல் பயத்தால் அங்குமிங்கும் பார்ப்பவள். அவளுடைய உஷ்ணமானபெருமூச்சினால் சுற்றிலுமிருக்கும் மரங்களிலுள்ள தளிர்களை வாடச் செய்பவள் போலிருப்பவள். சோகங்கள் ஒன்று சேர்ந்து உருவெடுத்ததுபோலும், துக்க ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப் போலும் இருப்பவள்; மிக்கப் பொறுமையுடையவள்; உத்தம லக்ஷணப்படி அமைக்கப்பட்ட அங்கங்களுடன் ஆபரணங்களில்லாமலேயே பிரகாசிப்பவள். இப்படிப்பட்ட கஷ்டதசையிலும் காந்தியைக் கைவிடாமலிருக்கும் ஜானகியைக் கண்டு ஹநுமான் ஸந்தோஷத்தால் கண்ணீர்விட்டு, ''ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய அனுக்கிரஹத்தாலல்லவா இந்த மஹா புண்யவதியின் தரிசனம் கிடைத்தது'' என்று அவர்களை மனத்தால் அடிக்கடி நமஸ்கரித்தார். பிறகு ஸீதையைப் பார்த்து ஆனந்தம் பொங்க, அந்த விருக்ஷத்திலேயே மறைந்திருந்தார்.

நமஸ்க்ருத்வா ஸ ராமாய லக்ஷ்மணாய ச வீர்யவாந் |
ஸீதாத[3]ர்ஶந ஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹநுமாந் ஸம்வ்ருதோப[4]வத் || (31)

ஸர்க்கம் 18

ராவணன் அசோகவனத்திற்கு வந்தது

ததா[2] விப்ரேக்ஷமாணஸ்ய வனம் புஷ்பித பாத[3]பம் |
விசிந்வதஸ்ச வைதே[3]ஹீம் கிஞ்சிச்சே[2]ஷா நிஶாப[4]வத் || (1)

இப்படி அந்த மரத்திலிருந்து ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டிருப்பதிலும், அவளை அடையாளம் கண்டு பிடிப்பதிலும் ராத்திரிகாலம் சென்று, சிறிது பாக்கி இருந்தது. இரவின் பிற்பகுதியில் வேத வேதாங்கமறிந்த பிராம்மண ராக்ஷஸர்களின் வேதகோஷத்தைக் கேட்டார். அப்பொழுது காதுக்கினிய மங்களவாத்தியங்களால் அபார பலபராக்கிரமமுள்ள ராக்ஷஸேசுவரன் விழித்துக் கொண்டான். பூமாலை வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் நழுவ, எப்பொழுதும் தன்

மனத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் ஸீதையிடத்தில் ஆசை செல்ல அவளை நினைத்தான். ஸ்வபாவத்திலேயே கொழுப்படைந்தவன்; ஸீதையிடத்தில் மிக்க ஆசை வைத்தவன். ஆகையால், அதை அடக்கமுடியவில்லை. பிறகு, ஸகல அலங்காரங்களுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டு தங்கத்தாலும் நவமணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தோட்டத்திலுள்ள வீதிகளின் வழியாய் அசோகவனத்திற்கு வந்தான். அது ஸகல புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் எக்காலத்திலும் விளங்கும் மரங்களையுடையது. பற்பல புஷ்பங்களால் நிறைந்த ஓடைகள் உள்ளது. விசித்திரவர்ணமுள்ள பக்ஷிகளும் செந்நாய் முதலிய மிருகங்களும் ஸஞ்சரிக்குமிடம். அந்த அற்புதங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே ராவணன் வருகையில், தேவேந்திரன் புறப்படும் பொழுது தேவ ஸ்த்ரீகள் சூழ்ந்து வருவதுபோல், அவனுடைய பாரியைகளில் அனேகர் அவனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். சிலர் தங்கமயமான தீபங்களையும், சிலர் சாமரங்களையும், சிலர் விசிறிகளையும், சிலர் தங்கக்கூஜாக்களையும், சிலர் கத்திகளையும், சிலர் ஆஸனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். ஒருத்தி ரத்தினங்களிழைத்த தங்கப் பாத்திரத்தில் ருசியுள்ள பானத்தை வலது கையில் எடுத்து வந்தாள். மற்றொருத்தி ராஜஹம்ஸத்தைப்போலும் பூர்ணசந்திரனைப் போலும் காந்தியுள்ள தங்கக்காம்புடைய வெண்குடையை எடுத்துக்கொண்டு பின்னே வந்தாள். மின்னற்கொடிகள் மேகங்களுடன் போவதுபோல், ராவணனுடைய பத்தினிகள் தூக்கத்தால் கண்கள் சுழல அவனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். சந்தனம் முதலியவைகளை நன்றாய்ப் பூசிக்கொண்டு, தாறுமாறாகப் போடப்பட்ட ஆபரணங்களுடன், தலை மயிர் அவிழ்ந்து தேகத்தில் புரள, முகத்தில் வியர்வையுடன், பானமயக்கத்தாலும் தூக்கத்தாலும் தள்ளாடிக்கொண்டு சென்றார்கள். மதுபானத்தால் கண்கள் சிவந்து, புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தலைமயிருடன், கழுத்தில் தரித்த ஹாரங்கள் வியர்வையால் வாட, தங்களுடைய நாயகன் போகும்பொழுது அவனிடத்தில் வைத்த பிரியத்தாலும் கௌரவத்தாலும் அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பர்த்தாவும் மஹாபலவானுமான ராவணனே, காமபரவசனாய் ஸீதையிடத்திலேயே மனத்தை வைத்து வேறொன்றும் தோன்றாமல் மதத்தால் அழகிய நடையுடன் அங்கே வந்தான். அப்பொழுது காலில் அணிந்த சலங்கைகளும் அரைநூல் மாலைகளிலுள்ள சலங்கைகளும் மதுரமாய் த்வனிப்பது ஹநுமானுடைய காதில் விழுந்தது. ராவணன் அசோகவன வாசலில் வந்ததை ஹநுமார் கண்டார்.

பரிமளமுள்ள தைலங்கள் நிறைந்த தீபங்களால் பிரகாசிப்பவனும், சிவந்து குறுக்காக நோக்கும் கண்களுடன், கர்வம் காமம் முதலியவைகளால் நிறைந்த ராவணன், வில்லைத் தரிக்காது வந்த மன்மதனைப்போல் தோன்றினான். அப்பொழுது கடையப்பட்ட மோர், கறக்கப்பட்ட பால் இவற்றின் நுரையைப் போன்ற வர்ண

முள்ள சுத்தமான அவனுடைய உத்தரீயம், சுழன்றிருந்த தோள்வளையில் மாட்டிக்கொண்டது; அதை விளையாட்டாய் இழுத்துக்கொண்டே நடந்தான். இப்படிப் பலம் பராக்கிரமம் முதலிய குணங்களில் ஒப்பற்றவனும், பிறரால் செய்யக்கூடாத காரியங்களைச் செய்து முடித்தவனும், தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தாலும் விசேஷ தேஜஸால் அதிஸமீபத்தில் வருகிறவனைப்போல் தோன்றுகிறவனுமான ராக்ஷஸனை ஆஞ்ஜநேயர் இலைகளாலும் புஷ்பங்களாலும் நிறைந்த மரத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு உற்றுப்பார்த்தார். அவனுக்குப் பின்னால் அவனுடைய பத்தினிகள் ரூபத்திலும் அழகிலும் காந்தியிலும் சிறந்தவர்களாய் விலாஸமாய் நடந்து வந்தார்கள். அவர்களால் சூழப்பட்டு அந்தப் பிரதாபலங்கேசுவரன் அசோக வனத்தில் நுழைந்தான். விச்ரவஸ் என்ற ரிஷியின் புத்திரன்; ராக்ஷஸர்களுக்கு அரசன்; அளவற்ற பலசாலி; கர்வத்தால் நிமிர்ந்து நிற்கும் காதுகளையுடையவன்; விசித்திரமான ஆபரணங்களுடன் நக்ஷத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரனைப்போல் அந்தப் பெண்மணிகளால் சூழப்பட்டு அவன் வருவதைக்கண்டு, ஆஞ்ஜநேயர் ''மஹா வீரனான ராவணன் இவனே'' என்று நிச்சயித்து, மேல் நடக்கும் காரியங்களை நன்றாய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று, கீழ்க்கிளையில் இறங்கினார். வாயுபுத்திரனும், பலத்திலும் வேகத்திலும் காந்தியிலும் சிரேஷ்டமானவரும், கருடனைப்போன்றவருமான ஆஞ்ஜநேயரும், அவனுடைய தேஜஸுக்கெதிரில் நிற்கமுடியவில்லை. ஆகையால், ''ஸகல மாயைகளுக்கும் நிதியான ராவணனுக்கெதிரில் நமது ஸூக்ஷ்மரூபமும் பிரயோஜனமில்லை'' என்று, இலைகளும் புஷ்பங்களுமடர்ந்த மரக்கிளைகளில் மறைந்திருந்தார். கேசபாரமுடையவளும் நெருங்கின அழகான ஸ்தனங்களுடன், கறுத்த நேத்திரங்களால் விளங்குபவளுமான ஸீதையைப் பார்க்க இச்சை கொண்டவனாய், ராவணன் அருகில் வந்தான்.

ஸ தாமஸித கேஶாந்தாம் ஸுஸ்ரோணீம் ஸம்ஹதஸ்தநீம்||
தி³த்³ருக்ஷுர ஸிதாபாங்கா³ முபாவர்தத ராவண:|| (32)

ஸர்க்கம் 19

ஸீதை

தஸ்மிந்நேவ தத: காலே ராஜபுத்ரீ த்வநிந்தி³தா|
ரூபயௌவந ஸம்பந்நம் பூ⁴ஷணோத்தம பூ⁴ஷிதம்|| (1)

ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ரூபத்திலும் யௌவனத்திலும் நிகரில்லாத ராவணன் தன்னிடத்தில் ஆசை கொண்டு தன்னைப்பார்க்க வருவதைப் பதிவிரதைகளுக்குள் சிரேஷ்டையான ஜானகி என்ற ராஜபுத்திரி கண்டு, பெரும் காற்றிலடிபட்ட இளம் வாழையைப்போல் நடுங்கினாள். உடனே, துடை

களால் வயிற்றையும் கைகளால் ஸ்தனங்களையும் மறைத்துக் கொண்டு, என்ன நேருமோ என்று கண்ணீர் சொரிய உட்கார்ந்திருந்தாள். ராவணனும் ஸமீபத்தில் வந்து ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவில் ஸீதை உட்கார்ந்திருப்பதையும், ஸமுத்திரத்தில் முழுகும் கப்பலைப் போல் அவள் துக்கத்தால் பீடிக்கப்படுவதையும் கண்டான். வெறும் தரையில் ஆஸனமில்லாமல், ஸகல பூஷணங்களையும் தரிக்கத் தகுந்தவளாயிருந்தும் யாதொரு ஆபரணமும் இல்லாமல், அழுக்கையே ஆபரணமாக அணிந்து கொண்டு, பூமியில் வெட்டித்தள்ளப்பட்ட மரக்கிளைபோலவும், சேற்றால் பூசப்பட்ட தாமரைக்கொடிபோலும் சற்று பிரகாசித்தும் சற்று பிரகாசிக்காமலும் இருந்தாள். ஆத்ம ஞானியான ராமமூர்த்தியை ஸ்தூலதேகத்தால் அடையமுடியாமல், எண்ணங்களாகிய குதிரைகளை மனமென்ற ரதத்தில் பூட்டி அதி வேகமாய் அவருடைய ஸமீபத்தை அடைய முயல்பவள்போல் அவள் காணப்பட்டாள். முகம் வாடி அழுது கொண்டு தனியாக ராமனைக்குறித்துக் கவலைப்படுவதும் அவரை தியானிப்பதுவுமே தொழிலாக இருந்தாள். அவளுடைய துக்கம் எப்பொழுது முடியுமென்று அவளுக்குத் தெரியாது. ராகவனே கதி என்று நம்பியிருந்தாள். மந்திரத்தால் தடைபட்டுப் புரண்டு கொண்டிருக்கிற நாகராஜனுடைய ஸ்த்ரீபோலும், கேதுவால் பீடிக்கப்பட்ட ரோஹிணீ நக்ஷத்திரம்போலும், நல்ல ஆசாரமுள்ள தர்மவான்களுடைய குலத்தில் பிறந்து ஹீனமான குலத்தில் விவாஹம் செய்யப்பட்டவளைப்போலும், (ஸ்த்ரீகளுக்கு விவாஹமும் புருஷர்களுக்கு உபநயனமும் இரண்டாவது ஜன்மம்) வீணாய் அபவாதத்தினால் கெடுக்கப்பட்ட கீர்த்தியைப்போலும், அடிக்கடி அப்யாஸம் செய்யாததால் மறந்துபோன வேதவித்யையைப் போலும், அழிந்த புகழைப்போலும், அவமானத்தையடைந்த சிரத்தையைப்போலும், வரவரக் குறைந்த தேவபூஜையைப் போலும், பிரயோஜனத்தை அடையாத ஆசையைப்போலும், உத்தேசத்திற்கு மிகவும் குறைந்த தனலாபத்தைப்போலும், அலக்ஷ்யம் செய்து தடுக்கப்பட்ட பிரபுக்களுடைய உத்திரவைப் போலும், கெட்ட காலங்களில் திக்குகள் நெருப்புப்பட்டு எரிவதுபோலும், பூஜாத்திரவியங்கள் அபகரிக்கப்பட்டதுபோலும், பனி முதலியவைகளால் எரிக்கப்பட்ட தாமரையோடையைப்போலும், வீரர்களை இழந்த ஸேனையைப்போலும், இருள் சூழ்ந்த வெளிச்சத்தைப் போலும், ஜலம் வற்றின நதியைப்போலும், அசுத்த பதார்த்தங்கள் தொட்ட அக்னிகுண்டத்தைப் போலும், அணைந்துபோன அக்னிஜ்வாலையைப்போலும், ராகுவால் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரனை உடைய பௌர்ணிமா ராத்திரியைப்போலும், யானையால் குழப்பப்பட்டு தாமரைத் தண்டு புஷ்பம் பக்ஷிகள் முதலியன அழிந்த தாமரை ஓடையைப்போலும், வெள்ளத்தால் அடித்துக் கொண்டுபோகப்பட்ட ஜலத்தையுடைய நதியைப்போலும், கரை

யில் பிடுங்கிப் போட்டவுடன் உஷ்ணத்தால் வாடும் தாமரைக் கொடிபோலும், தன் நாயகனை விட்டுத் தன்னைப் பிரித்து ஸ்தம்பத்தில் இறுக்கிக்கட்டப்பட்டு துக்கத்தால் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் பெண் யானையைப் போலும், கறுத்து நீண்ட பின்னலால் சரத்காலத்தில் கறுத்த வனங்களால் விளங்கும் பூமியைப்போலும் தோன்றினுள். ஸ்நானம் அலங்காரம் முதலியவை இல்லாததால் கிருஷ்ணபக்ஷ ராத்திரியைப்போல் விளங்கவில்லை. மிகவும் செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்டு சுத்தமான அவயவங்களையுடையவளாகையால் நவமணிகளிழைத்த உத்தமகிருஹத்தில் வஸிக்கத் தகுந்தவள். உபவாஸத்தாலும் கவலையாலும் பயத்தாலும் எப்போதும் பர்த்தாவையே தியானித்துக்கொண்டிருந்ததாலும் மிகவும் இளைத்திருந்தாள். ஸந்தோஷமற்று ஜலத்தையே ஆகாரமாகக்கொண்டு ராமன் ராவணனைச் சீக்கிரமாய் வதம் செய்யவேண்டுமென்று தன் இஷ்டதேவதையைக் கைகூப்பி மனத்தால் பிரார்த்திப்பவள் போலிருந்தாள். தோஷமற்ற நடத்தையை உடையவள்; அழகிய கண்களையும் இமைகளையும் உடையவள்; தன்னை ரக்ஷிப்பவர்கள் இன்னும் வரவில்லையே என்று அழுதுக்கொண்டிருந்தாள். தன் பர்த்தா அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தையே தானும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, அவரைப் பிரிந்த துக்கத்தால் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸீதையை ராவணன் கபடவார்த்தைகளால் பலவிதமாய் மயக்கப் பார்த்தான். அதனால் தன் நாசத்தையும் தேடிக்கொண்டான்.

ஸமீக்ஷமாணும் ருததீ மநிந்திதாம்
ஸுபக்ஷ்ம தாம்ராயத சுக்ல லோசநாம் |
அநுவ்ரதாம் ராம மதீவ மைதிலீம்
ப்ரலோபயாமாஸ வதாய ராவண: || (23)

ஸர்க்கம் 20

ராவணன் ஸீதையைப் பிரார்த்தித்தது

ஸ தாம் பதிவ்ரதாம் தீநாம் நிராநந்தாம் தபஸ்விநீம் |
ஸாகாரைர் மதுரைர் வாக்யைர் ந்யதர்சயத ராவண: || (1)

பர்த்தாவையே தெய்வமாக உடையவளாய், அவரை விட்டுப் பிரிந்ததால் மனம் வாடித் துன்பமடைந்து, சந்தோஷமற்றிருக்கும் ஸீதையைத் தனக்கு இணங்கும்படி மதுரமான வார்த்தைகளால் ராவணன் தன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டான். அவளோ மஹா பதிவிரதை; ஸகல லோகங்களையும் தன் தவத்தின் மஹிமையால் நாசம் செய்யக்கூடியவள்.

“யானைத் துதிக்கையைப் போன்ற துடைகளையுடையவளே! என்னைப் பார்த்தவுடன் உனது வயிற்றையும் ஸ்தனங்களையும் மறைத்துக்கொண்டு என் கண்ணில் படாமலிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறாய்போலும், விசாலமான நேத்திரங்களையுடையவளே!

ஸமஸ்த பிராணிகளுடைய மனத்தை அபகரிப்பவளே! உன்மேல் ஆசைவைத்தேன். என்னிடத்தில் தயவு செய். நீ ஏன் என்னைக் கண்டு பயப்படுகிறாய்? இங்கே மனுஷ்யர்களாவது, இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கக்கூடிய ராக்ஷஸர்களாவது உனக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியவர்கள் எவருமில்லை. பர ஸ்த்ரீகளை பலாத்காரமாய்க் கொண்டுவருவதும் அவர்களைச் சேர்வதும் ராக்ஷஸர்களுக்கு ஸ்வதர்மம். இதில் ஸந்தேகமுண்டோ? அளவற்ற ஆசை என்மனத்தில் எழுந்தாலும், என்னிடத்தில் உனக்குப் பிரியமுண்டாகாதவரையில் உன்னைத் தொடமாட்டேன். ஸுந்தரீ! இவ்விடத்தில் உனக்குப் பயமுண்டோ? என்னை நம்பு; என்னிடத்தில் உனக்கு நிஜமான பிரேமை உண்டாகட்டும். வீணாய்த் துக்கத்திற்கு இடம் கொடுத்து தேகத்தைக் கெடுத்துக்கொள்ளாதே.

உன் அழகான தலைமயிரை ஒரே பின்னலாய்த் தொங்கவிட்டிருப்பதும், வெறும் தரையில் படுப்பதும், அழுக்கடைந்த ஒற்றை வஸ்திரத்தைத் த்ரிப்பதும், காரணமில்லாமல் உபவாஸமிருப்பதும் உனக்குத் தகாது. என்னைப் புருஷனாக அடைந்து உத்தமமான புஷ்பமாலைகளையும் சந்தனம் முதலிய பூச்சுக்களையும், விசித்திரமான வஸ்திரங்களையும் அழகான ஆபரணங்களையும் அகில் முதலிய தூபங்களையும் படுக்கைகளையும் ஆஸனங்களையும், பாட்டு ஆட்டம் வாத்தியம் முதலியவைகளையும், உயர்ந்த அன்னபானங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஸ்த்ரீரத்தினமே! ஸகல லக்ஷணங்களும் பொருந்தின உன் அவயவங்களில் அவைகளுக்குத் த்குந்த ஆபரணங்களைத் தரிக்கக்கூடாதா? என்னிடத்தில் வந்து சேர்ந்தபிறகும் அலங்காரம் செய்துகொள்வதற்குத் தகாதவளாய் எப்படி ஆவாய்? ஆற்றில் ஓடும் ஜலப்பிரவாகம் எப்படித் திரும்பிவராதோ அப்படி உனது யௌவனம் அதி சீக்கிரமாய் சென்று விடும். அதற்குள் என்னை அடைந்து ஸுகமாக இரு.

ஸகலப் பிர்பஞ்சத்தையும் ஸிருஷ்டித்த பிரஹ்மா உன்னை ஸிருஷ்டித்த பிறகு, ''இனி இதைக் காட்டிலும் உத்தமமான ரூபத்தை என்னால் ஸிருஷ்டிக்க முடியாது'' என்று தொழிலை விட்டு விட்டாற்போலிருக்கிறது. உன்னைப்போன்ற அழகுள்ள ஸ்த்ரீ எங்கும் இல்லாமலிருப்பதே இதற்கு அடையாளம். ரூபத்தாலும் யௌவனத்தாலும் பிரகாசிக்கும் உன்னை அடைந்து உன் அழகில் ஈடுபட்டு மயங்காதவனுமுண்டோ? உன்னை ஸிருஷ்டித்த பிரஹ்மாவே உன்னைக்கண்டு மோகிப்பதில் ஸந்தேகமில்லை. பூர்ண சந்திரனைப்போன்ற முகத்தையுடையவளே! உன் தேகத்தில் எந்தப்பக்கத்தில் என் பார்வை விழுகிறதோ அங்கேயிருந்து அதைத் திருப்பமுடியவில்லை. ஸீதே! என்னைப் புருஷனாக அடை ஏன் இந்த அறிவின்மை உனக்கு? நான் அநேக லோகங்களிலிருந்து கொண்டு வந்த ஸகல ஸ்த்ரீகளுக்கும் நீ பட்ட மஹிஷியாக இரு. உனக்கு

ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். நான் திக்விஜயம்செய்து அந்தந்த லோகங்களிலிருக்கும் அபூர்வமான வஸ்துக்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவைகளும் நானும் இந்த லங்காபுரியும் உன்னுடையவை. உனக்காக இந்தப்பூமி முழுவதையும் ஜயித்து உன் பிதாவான ஜனகமகாராஜாவிற்குக் கொடுக்கிறேன்.

பலத்திலும், பராக்கிரமத்திலும் வீரியத்திலும் தைரியத்திலும் என்னைப்போன்றவனுண்டோ? தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் யுத்தத்தில் அடிக்கடி தோற்கடித்து அவர்களுடைய ஸைன்யங்களை நாசம் செய்து கொடிகளையும் த்வஜங்களையும் அறுத்து, எனக்கெதிரில் நிற்கமுடியாமல் துரத்தியிருக்கிறேன். உனது ரூபத்திற்கும் அழகிற்கும் தகுந்தபடி, ஸாமர்த்தியமுள்ள ஸ்த்ரீகள் வஸ்திரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் உன்னை அலங்கரிக்கட்டும். நான் பார்த்து அளவற்ற ஆனந்தமடைவேன். இங்கிருக்கும் ஸமஸ்த போக பதார்த்தங்களில், வஸ்திரம் ஆபரணம் மது மாம்ஸம் ஆஸனம் வாகனம் இன்னும் எது உனக்குப் பிரியமோ அவைகளை எல்லாம் உன் இஷ்டப்படி அனுபவி. பூமியையும் தனங்களையும் தடையில்லாமல் வேண்டியவர்களுக்குக் கொடு. உன் கண்ணில் பட்ட ஸகலப் பிராணிகளும் உனக்கு அடிமைகளே ; நீ அவர்களை இஷ்டப்படி அதிகாரம் செய்யலாம். என்னிடத்தில் அந்தரங்கமான பிரீதி வை. உன் மூலமாய உனது பந்துக்களும் என் அனுக்கிரஹத்தால் க்ஷேமத்தை அடையட்டும்.

என் ஐசுவரியத்தையும் செல்வத்தையும் கீர்த்தியையும் கவனித்துப் பார். உடுக்கத் துணியில்லாமல், உண்ணச்சோறில்லாமல், படுக்க இடமில்லாமல் பரதையாய்க் காட்டில் அலையும் ராமனால் உனக்கென்ன பிரயோஜனம்? தபஸ்விகளைப்போல் ஆகார நியமத்துடன் மரவுரி மான்தோல் முதலியவைகளைத் தரித்து வெறுந்தரையில் படுத்து வனத்தில் மிருகங்களுடன் திரிகிறவன் உனக்குத் தகுந்தவனா? ராஜ்யலக்ஷ்மியும் ஜயலக்ஷ்மியும் அவனைக் கைவிட்டன. அவன் இதுவரையில் பிழைத்திருக்கிறானோ இல்லையோ? மழைகாலத்தில், கொக்குகள் கூட்டம் கூட்டமாய் முன்னே நிறைந்துள்ள மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட நிலவைக் காண முடியாததுபோல என்னால் இங்கே கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்ட உன்னை ராமன் பார்க்கவும் முடியுமோ? ஹிரண்யகசிபு இந்திரன் கவர்ந்து சென்ற தன் மனைவியைத் திரும்பவும் அடைந்தது போல் ராமன் உன்னை எந்த உபாயத்தாலும் அடைய முடியாது.

கருடனிடத்தில் அகப்பட்ட மஹாஸர்ப்பத்தைப்போல், உன் நேத்திரங்களையும் பல்வரிசையையும் புன்சிரிப்பையும் லீலாவினோதங்களையும் பார்த்து என் மனம் மயங்குகிறது. அழுக்கடைந்த பட்டுவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, உபவாஸத்தால் இளைத்திருக்கும் தேகத்துடன், யாதொரு அலங்காரமும் இல்லாமல் காந்தி

குறைந்திருக்கும் உன்னைப் பார்த்து என் பாரியைகளிடத்தில் ஸுகத்தை அனுபவிக்க மனம் வரவில்லை. என் அந்தப்புரத்தில் கணக்கில்லாத ஸ்த்ரீரத்தினங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நீயே பிரபு. அப்ஸரஸ்கள் மஹாலக்ஷ்மிக்குக் கைங்கரியம் செய்வதுபோல், ஸகல லோகங்களிலும் உத்தம ஸ்த்ரீகளென்று பிரஸித்தி பெற்றவர்களெல்லாம் உனக்குப் பணிவிடை செய்யட்டும். குபேரனிடத்திலுள்ள ரத்தினங்களும் ஸகல லோகங்களும் நானும் உன் ஸ்வாதீனத்தில் இருக்கிறோம். இவைகளை இஷ்டப்படி அனுபவிக்கத் தடையென்ன? தவம் செய்வதிலாவது தேகபலத்திலாவது பராக்கிரமத்திலாவது பிரதாபத்திலாவது கீர்த்தியிலாவது ராமன் எனக்கு ஈடாவானா? நேர்த்தியான பானங்களைக் குடி; வனங்களிலும் தோட்டங்களிலும் உன் இஷ்டப்படி விளையாடு; இங்குள்ள ஸகல போகங்களையும் அனுபவி: இந்தப் பூமியையும் அதிலுள்ள ஸமஸ்த தனங்களையும் உனக்குக் கொடுத்தேன். என்னுடன் உன் இஷ்டப்படி க்ரீடைசெய்; உனது பந்துக்களும் உன்னை அடைந்து ஸகல ஸௌக்யங்களையும் அனுபவிக்கட்டும்; பயத்தை விடு. ஸகல ஆபரணங்களாலும் உன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு, அநேக வர்ணமுள்ள புஷ்பங்களாலும் அவைகளில் மொய்க்கும் வண்டுகளாலும் மறைந்த மரங்களையுடைய ஸமுத்திரக்கரையிலுள்ள வனங்களில் என்னுடன் ஆநந்தமாகக் காலத்தைப் போக்குவாயாக'' என்றான்.

குஸுமித தருஜால ஸந்ததாநி
ப்⁴ரமரயுதாநி ஸமுத்³ர தீரஜாநி |
கநகவிமல ஹார பூ⁴ஷிதாங்கீ³
விஹர மயா ஸஹ பீ⁴ரு காநநாநி || (36)

ஸர்க்கம் 21

ஸீதை ராவணனுக்கு ஹிதோபதேசம் செய்தது

தஸ்ய தத்³வசநம் ஶ்ருத்வா ஸீதா ரௌத்³ரஸ்ய ரக்ஷஸ: |
ஆர்தா தீ³நஸ்வரா தீ³நா ப்ரத்யுவாச ஶநைர் வச: || (1)

க்ரூரனான ராவணன் இப்படிச் சொல்லக் கேட்டு ஸீதை மிகுந்த வருத்தமடைந்து தீனஸ்வரத்துடன் மெதுவாய்ப் பதில் சொன்னாள். பர்த்தாவை விட்டுப்பிரிந்ததுக்கத்தால் தவித்து, அவரையே நினைத்து அழுதுகொண்டு, மஹாதுஷ்டனான ராவணனைப் பார்த்து நடுங்கினாள்; ஆனால் ராமனையே ஸர்வகாலத்திலும் தியானிப்பவளாய், அவருடைய சரணாரவிந்தங்களில் நீங்காத பக்தியுடன் பதிவிரதா தர்மத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, ஒரு துரும்பைக் கிள்ளி அவனுக்கும் தனக்கும் நடுவில் போட்டு அவனுடைய அறிவின்மையை நினைத்துச் சிறிதே நகைத்து அவனுக்குப் பதிலுரைத்தாள்.

ராவண ! என்னிடத்தில் வைத்த ஆசையை விலக்கி உனது பாரியைகளிடத்தில் வைப்பது நியாயம். மஹாபாபிக்கு மோக்ஷம் கிடைக்குமோ ? பிரஹ்மஞானிகளான விதேஹ ராஜர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்து, களங்கமற்ற ஆசாரத்தையுடைய ஸூரிய வம்சத்தில் புகுந்து, ஸர்வலோகநாதனை ராமமூர்த்தியைப் பர்த்தாவாக அடைந்து, அன்னிய புருஷனை ஸ்வப்பனத்திலும் நினையாத நான், அல்பமனிதர்கள்கூட நிந்திக்கும் பாபத்தைச் செய்வேனா ?'' என்று அவனை அலக்ஷ்யம் செய்து, '' நானோ பதிவிரதை ; பிறருடைய பாரியை ; விலைகொடுத்து வாங்கக்கூடிய பாரியையல்ல ; ஸாதுக்கள் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தையும் ஆசாரத்தையும் அனுஸரி. இந்த விஷயத்தில் உன்னையே உபமானமாக வைத்துச் சொல்லுகிறேன் ; உனது பத்தினிகளைப் பரபுருஷர்கள் கண்ணெடுத்துப் பார்க்காமல் வெகுஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வருகிறாயல்லவா ? அப்படியே இதரபுருஷர்களும் தங்களுடைய பத்தினிகளைப் பிறர் நெருங்காதபடி ரக்ஷிப்பது நியாயமல்லவா ?

உன்னிடத்தில் பரமப்பிரீதிவைத்து உனது ஸகல இஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றக் காத்திருக்கும் பாரியைகளிடத்தில் உன் இஷ்டப்படி அனுபவிக்கலாகாதா ? ஒருவன் தனது பத்தினிகளிடத்தில் திருப்தியடையாமல் காமம் மீறி இந்திரியஸ்வாதீனமில்லாதவனாய்ப் பரஸ்த்ரீகளைத் தொடர்ந்தால் அவனுக்கு அந்த ஸமயத்தில் அது ஹிதமாகத் தோன்றினாலும், முடிவில் ஆயுளையும் ஐசுவரியத்தையும் தேஜஸையும் மனைவி மக்களையும் நல்ல கதியையும் நாசம் செய்யும்.

இந்த தேசத்தில் உனக்கு ஹிதத்தை உபதேசிக்கும் ஸாதுக்கள் இல்லையோ ? நீ செய்யும் அகாரியத்திலிருந்து உன்னைத் தடுப்பவர்கள் இல்லையோ ? விபீஷணன் அகம்பனன் மால்யவான் முதலியவர்களிருப்பதால் அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. ஆகையால் அவர்களுக்குச் சுச்ரூஷைசெய்து நமஸ்கரித்து வணக்கமாய் அவர்களிடத்தில் தர்மங்களை நீ கேட்கவில்லையோ ? நேற்றுவந்த உனக்கு இது எப்படித் தெரியும் என்றால், உனது புத்தி விபரீதத்தில் செல்வதே போதுமான அடையாளமல்லவா ? ' பிறருடைய எண்ணம் பிரத்யக்ஷமாகத் தெரியாமலிருக்க என் புத்தியை நீ அறிந்ததெப்படி ' என்றால் ஸாதுக்களால் நிந்திக்கத்தக்க உன் ஆசாரமே அதற்கு ஸாக்ஷி. உன் நடத்தை உன்னை மாத்திரம் அழிக்குமோ ; உன்னை அண்டியிருக்கும் ராக்ஷஸர்களையும் வேரறுக்குமே ! அவர்களுக்குப் பரமஹிதத்தைச் செய்பவன்போல் காட்டிக்கொள்கிறாய் ; ஆனால் அவர்களை நிர்மூலம் செய்ய எண்ணம் கொண்டு ஸாதுக்களின் ஹிதோபதேசத்தை அலக்ஷ்யம் செய்கிறாய். அநியாயத்தில் ஆசைவைத்துப் புத்திஹீனனான அரசனை அடைந்த ராஜ்யமும் பிரஜைகளும் ஐசுவரியமும் அழியும். அப்படி அநியாயத்திலேயே நோக்கமுள்ள உன்னால் ஸகல ஐசுவரியங்களும் பொருந்திய இந்த லங்காராஜ்யமும் இதில் வஸிக்

கும் கணக்கில்லாத ராக்ஷஸர்களும் நாசமடையப் போகிறார்கள். ஆராய்ந்து பாராமல் கொடிய பாபங்களைச் செய்து அவைகளால் நாசத்தையடையும் மனிதனைப் பார்த்து ஸகலப்பிராணிகளும் ஸந்தோஷிப்பார்கள். அப்படியே மஹாபாபியான உன்னால் வஞ்சிக்கப் பட்ட உன் பிரஜைகள், 'குரூரனான ராவணன் தெய்வானுக்ரஹத்தால் நாசமடைந்தான்' என்று ஸந்தோஷிக்கப் போகிறார்கள்.

உன் செல்வமும் ஐசுவரியமும், எனக்கு ஒரு பொருட்டா? அவைகளைக்கொண்டு என்னை மயக்கப் பார்க்கிறாயே! உன் அந்தப் புரஸ்த்ரீகளுக்கு யஜமானியாக இருப்பது எனக்கு ஒரு மேன்மையா? ஸகல லோகங்களுக்கும் மங்களத்தை உண்டாக்கும் பொருட்டு ரகுவம்சத்தில் அவதரித்த மஹாவிஷ்ணுவை விட்டு என்னைப் பிரிக்க முடியுமா? அவர் எந்தக் குலத்தில் அவதரிக்கிறாரோ அந்தக் குலத்திலேயே மஹாலக்ஷ்மியான நானும் அவதரிக்கிறேன். ஸூரியனை விட்டு அவருடைய தேஜஸைப் பிரிக்கமுடியுமோ? நான் ராமனுக்கு உட்பட்டவள்; ஜனகருடைய புத்திரி யாருக்குப் பத்தினியோ அவருடைய தேஜஸ் எல்லையற்றதென்று மாரீசன் உனக்கு உபதேசித்ததை மறந்தாயோ? பிரஹ்மா முதலிய ஸகல தேவர்களும் தங்களுடைய பதவியை அடையும் பொருட்டு பிரார்த்திக்கும் லோகநாதனுடைய வலது புஜத்தையடைந்து, அவரால் ஆலிங்கனம் செய்யப் பட்டு, அதையே தலையணையாய் வைத்துத் தூங்கின நான், அவருடைய கிருபையால் ஸகல போகங்களையும் பெற்று, பேரும் ஊருமில்லாத ஒரு அல்ப ராக்ஷஸனான உன்னைச்சேர்ந்து உன் புஜத்தில் தலைவைத்துத் தூங்குவேனோ? மஹாவிரதங்களை அனுஷ்டித்து ஸித்திபெற்ற தீரனான ப்ரஹ்மஞானிக்கு யோகாப்பியாஸரூபமான வித்யை எப்படித் தகுந்ததோ அப்படி மஹாவிஷ்ணுவான ராமமூர்த்திக்கு மஹாலக்ஷ்மியான நான் தகுந்த பாரியையன்றோ? ராவணா! நான் வேறொருவருக்கும் பாரியையாக இருக்கத் தகாதவள்; அவரைப்பிரிந்து பிழைத்திருக்கமாட்டேன்; ஆகையால், காட்டில் ஆண் யானையை விட்டுப் பிரிந்து தவிக்கும் யௌவனப்பருவமுள்ள பெண்யானையை அதனுடன் சேர்த்து வைப்பதுபோல், நீயும் ராமனைப் பிரார்த்தித்து இங்கே அழைத்து வந்து என்னை அவரிடத்தில் ஒப்புவி.

ராவணா! திருடனும் பூமியில் அடிவைத்து நடந்தல்லவா திருட வேண்டும்; ஆகையால் உனக்குப் பூமியிலிருக்க இடம் வேண்டுமென்று விரும்பினால் அவருடன் ஸ்நேஹம் செய்வது யுக்தம். 'என் சத்துருவைச் சரணமடைவதைவிட உயிரை விடுவதே நலம்' என்று நீ நினைத்தால், அப்பொழுதும் நீ அவரையே அடையவேண்டும். மற்றவர்களைப் போல் உன்னை ஸுகமாய் மரணமடைய விடுவாரென்று நினைக்கிறாயோ? உன்னை உயிரோடு வைத்து, உனக்கெதிரே உன் புத்திரர்களையும் வம்சத்தையும் பிரஜைகளையும் ஸைன்யங்களையும் நாசம் செய்து, பிறகு உன்னைச் சித்திரவதை

செய்து கொல்வார். ஆகையால், அவரையே சரணமடை. இப்படிச் செய்தாலும் அவர் என்னை ரக்ஷிப்பாரென்று என்ன நிச்சயம் என்றால், இதோ இருக்கும் அந்த மஹா புருஷன் நீ செய்த அபராதங்கள் எல்லாவற்றையும் மறந்து, அவரைச் சரணமடைய விரும்பினதையே பெரிதாக எண்ணி உனக்கு ஸகல மங்களங்களையும் தருவார். அவருடைய கோபத்தைத் தணிக்க வழி தேடு. நானும் உனக்கு வேண்டியவரையில் ஸஹாயம் செய்து அவரைப் பிரார்த்திக்கிறேன். சரணமடைந்தவர்களிடத்தில் அவருக்குள்ள பிரேமைக்கு எல்லை இல்லை. மனத்தில் கல்மஷமில்லாமல் என்னை அவரிடத்தில் ஒப்புவித்தாலே அவருடைய கோபம் தணியும்.

இப்படிச் செய்யாவிட்டால் நீ கோரமான மரணமடைவாய். இந்திரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்திலிருந்தும் யமனுடைய கையிலிருந்தும் நீ தப்பினாலும் தப்பலாம். ஸகல லோகங்களுக்கும் ஈசுவரனான ராமச்சந்திரன் கோபம் கொண்டால், உன்னை விடுவாரோ? தேவேந்திரனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட இடியின் முழக்கத்தைப்போல், ஸகல திக்குகளும் நடுங்கும்படியாய் அவர் கோதண்டத்தில் நாணேற்றும் ஓசையைச் சீக்கிரத்தில் கேட்பாய். ராமலஷ்மணர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்கள் அழகான கணுக்களுடன் நெருப்பு ஜ்வாலைகளைக் கக்கும் மஹா ஸர்ப்பங்களைப்போல் வந்து விழும், பார். அவை அழகான கழுகின் இறகுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இந்த லங்காபுரியில் இடைவெளி இல்லாமல் வந்து விழுந்து ராக்ஷஸர்களைக் கோடிகோடியாய் நாசம் செய்யும்.

கருடன் ஸர்ப்பங்களைக் கொத்திக்கொண்டு போவதுபோல், ராமனென்ற மஹாகருடன் ராக்ஷஸ ஸர்ப்பங்களை நிர்மூலம்செய்வார். பூர்வகாலத்தில் மஹாவிஷ்ணு மூன்றடிகளால் ஸகலலோகங்களையும் அளந்து அஸுரர்களிடத்திலிருந்து கீர்த்தியைக் கொண்டு போனதுபோல், அதிசீக்கிரத்தில் என் பர்த்தா உன்னை வதம்செய்து என்னை அழைத்துக்கொண்டு போவார். ஒரு முகூர்த்தத்தில் ஜனஸ்தானத்திலுள்ள பதினான்காயிரம் ராக்ஷஸ வீரர்களும் ஒருவரால் மடிந்ததைக்கண்டு பயந்து, கையாலாகாத நீ அவர்கள் ஆசிரமத்தில் இல்லாமல் வெளியில் போயிருக்கும் ஸமயம் பார்த்து, அவர்களை யுத்தம்செய்து ஜயிக்காமல் என்னைத் திருட்டுத்தனமாய் எடுத்து வந்தாய். புலியின் வாஸனை அடிக்குமிடத்தில் நாய் நிற்கமுடியுமா? புருஷஸிம்ஹங்களான ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய காற்றடிக்குமிடத்தில் நீ நிற்கவும் முடியுமா? அவர்களுடைய கண்ணில் பட்டுப் பிழைக்கவும் முடியுமா? பூர்வகாலத்தில் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தால் ஒரு கையற்ற விருத்ராஸுரன் இரண்டு மஹாபுஜங்களையுடைய இந்திரனுடன் எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய முடிந்ததா? அப்படி ஒருவனான நீ அவ்விருவர்களையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்து ஜயமடையவும் முடியுமோ? இறப்பதில் ஸந்தேகம் உண்டோ? ஸூரியனுடைய தீக்ஷ்ணமான கிரணங்கள் அல்ப ஜலத்தை

எப்படி ஒரு நிமிஷத்தில் வற்றச்செய்யுமோ அப்படி என் நாதனும் லக்ஷ்மணனும் பாணங்களால் உன் பிராணனைக் கொள்ளை கொள்வார்கள். குபேரன் வஸிக்கும் கைலாஸகிரியில் ஒளிந்து பார்; நீ பூஜைசெய்யும் பரமசிவன் அங்கே வஸிக்கிறார். அல்லது, வருண பகவானுடைய ஸபையில் ஒளிந்துபார்; ராமபாணங்கள் அங்கேயும் உன்னைத் துரத்திக்கொண்டு வந்து சித்திரவதை செய்யும். காலம் குறுகின மஹாவிருக்ஷம் இந்திரனுடைய இடிக்குத் தப்பினது உண்டோ?

கி3ரிம் குபே3ரஸ்ய க3தோபதா4ய வா
ஸபா4ம் க3தோ வா வருணஸ்ய ராஜ்ஞ:|
அஸம்ஶயம் தா2ஶரதே2ர் ந மோக்ஷ்யஸே
மஹாத்3ரும: காலஹதோஶநேரிவ || (34)

ஸர்க்கம் 22

ராவணன் ஸீதையைப் பயமுறுத்தினது

ஸீதாயா வசநம் ஶ்ருத்வா பருஷம் ராக்ஷஸாதி4ப:|
ப்ரத்யுவாச தத: ஸீதாம் விப்ரியம் ப்ரியத3ர்ஶநாம் || (1)

ஸகலப் பிராணிகளும் பார்த்து ஆனந்திக்கக்கூடிய பார்வையையுடைய ஸீதை இப்படிச் சொல்லியும், ராவணன் அவளுடைய கடும் வார்த்தைகளை ஸஹிக்காமல் கோபங்கொண்டு, "லோகத்தில் புருஷன் ஸ்திரீகளைத் தன் வசப்படுத்தவேண்டுமென்று எவ்வளவு நல்ல வார்த்தை சொன்னாலும், எவ்வளவு ஸமாதானம் செய்தாலும், அவர்களுக்கு அவனிடத்தில் அலக்ஷ்யபுத்தியும் கர்வமும் விருத்தியாகுமே தவிர அவர்கள் ஸ்வாதீனப் படுவதில்லை. மிரண்டு ஓடுகிற குதிரைகளை ஸமர்த்தனான ஸாரதி அடக்குவதுபோல, நான் உன்னிடத்தில் வைத்த ஆசை என் கோபத்தை அடக்குகிறது. காமத்தின் கதி வெகு விபரீதமாக இருக்கிறது பார். நாம் ஆசை வைக்கும் வஸ்துவிடத்தில் ஸ்நேஹமும் தயையும் விருத்தியாகிறதேயன்றி அதன் தோஷங்களும் கெடுதிகளும் தோன்றுவதில்லை. ஆகையால் கபடவேஷமுள்ள ராமனிடத்தில் ஆசைகொண்டிருக்கும் உன்னை அவமானம் செய்து கொல்லவேண்டியது; அதற்கோ மனம் வரவில்லை. நீ சொன்ன ஒவ்வொரு கடும் வார்த்தைக்கும் உன்னை அப்பொழுதே சித்திரவதை செய்யவேண்டியது. நான் உனக்கு கெடுவிட்ட பன்னிரண்டு மாதங்களில் இரண்டு மாதங்கள் பாக்கி இருக்கின்றன. அதற்குள் நீ என்னைச் சேராவிட்டால் மறுநாளே என் சமையற்காரர்கள் உன்னைச் சித்திரவதைசெய்து, என் காலை போஜனத்திற்காகப் பக்குவம் செய்வார்கள்'' என்று பேரிடிபோல் கர்ஜித்தான்.

அதைக்கேட்ட தேவகந்தர்வ கன்னிகைகள், தாங்களும் அனுபவித்த கஷ்டங்களை நினைத்து, ஜானகியைப் பார்த்துப் பரிதவித்து, சிலர் ரஹஸ்யமாய் ''ஸீதே! பயப்படாதே ; இந்த அல்பன் உன்னை என்ன செய்யக்கூடும் ?'' என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்த உதட்டை அசைத்தனர் ; சிலர் கண்களைச் சிமிட்டினார்கள் ; சிலர் தலையை ஆட்டினார்கள். அதைக்கண்ட ஸீதை தைரியம்கொண்டு, தன் பதிவிரதா மஹிமையாலும் பர்த்தாவின் பராக்கிரமத்தாலும் அவனை அலக்ஷ்யம் செய்து, மறுபடியும் அவனுக்கு ஹிதத்தை உபதேசித்தாள். ''ராவண ! லோகத்தார்கள் நிந்திக்கும் இந்த கெட்ட செய்கையிலிருந்து உன்னைத்திருப்பி ஸன்மார்க்கத்தில் நடக்கும்படி செய்பவர்கள் உன் ராஜ்யத்தில் ஒருவரும் இல்லையென்று நிச்சயமாய்த் தெரிகிறது. எல்லோரும் உன் அன்னத்தைத்தின்று உனக்கு துரோகம் நினைப்பவர்களே. இந்திரனுடைய பத்தினியான சசிதேவியைப் போன்ற என்னை ஸகல லோகங்களிலும் உன்னைத்தவிர எவனாவது மனத்தாலும் விரும்பத் துணிவானா ? தர்மஸ்வரூபியான ராமனுடைய பாரியையைப்பார்த்து இப்படிப்பட்ட பாபவார்த்தைகளைச் சொன்ன பிறகும், அளவற்ற தேஜஸையுடைய அந்த மஹா வீரனிடத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள எங்கே ஒளிந்துகொள்ளப் போகிறாய் ? காட்டில் மதயானையும் முயலும் யுத்தம் செய்தால் முடிவென்ன ? ஸ்ரீராமனே அந்த மதயானை ; நீயோ அல்பஜந்துவான முயல். கபடத்தால் அவரை ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியில் இழுத்து, என்னைத்திருடின உனக்கு வெட்கமென்பது கிடையாதோ ? ஐயோ ! ஒரு நிமிஷமாவது அவருடைய கண்ணில் படாமல் போய் விட்டாயே !

உன் விகார ரூபமுள்ள குரூரநேத்திரங்கள் வெட்கமில்லாமல் பரஸ்த்ரீயை ஆசையுடன் பார்க்கத் துணிந்தபொழுதே பூமியில் ஏன் விழவில்லை ? ஸாதுவான தசரத சக்கரவர்த்திக்கு நாட்டுப் பெண்ணும் தர்மாத்மாவான ராமனுக்குப் பாரியையும் பரபுருஷனையே ஸ்மரிக்காதவளுமான என்னைப் பார்த்துக் காம விகாரத்தோடு தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லும் உன் நாக்கு ஏன் அறுந்து விழவில்லை. 'உனக்கு அபராதம் செய்தவர்களுக்குச் சாபம் கொடு' என்று ராமன் எனக்கு உத்தரவு செய்யவில்லை. நான் பதிவிரதா தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறவள். பர்த்தா இருக்கையில் அவரை மீறி அவர் தண்டிக்க வேண்டியவர்களை நான் தண்டிக்கத் துணியமாட்டேன். ஆகையால் என் கோபாக்னியால் சாம்பலாக்கத் தகுந்த உன்னை இதுவரையிலும் சாம்பலாக்கவில்லை.

மஹாபுத்திமானான ராமனிடத்திலிருந்து என்னை யாராவது அபகரிக்கமுடியுமா ? உன் உத்தேசம் அவருக்குத் தெரியாததோ ? நீ மரணமடைவதற்கு நான் காரணமென்று விதி ஏற்பட்டிருந்ததால் இப்படி நடந்தது. இதில் ஸந்தேகம் உண்டோ? ஆகையால் நீ

ஸாமர்த்தியமாய் என்னை அபகரித்தாயென்று பெருமையடையாதே. நீ அநேக யுத்தங்களில் கைதேர்ந்த சூரனென்று பெயர் பெற்றவன்; குபேரனுக்கு ஸஹோதரன்; அளவற்ற சதுரங்க பலத்தையுடையவன். இப்படியிருக்க ராமலக்ஷ்மணர்களை மோசம் செய்து என்னைத் திருடி வந்ததற்குக் காரணமென்ன?'' என்றாள்.

ஸீதை இப்படிச் சொல்லக்கேட்ட, ராவணன் கோபத்தால் கண்களை உருட்டிவிழித்து, ஜானகியைப் பயங்கரமாய்ப் பார்த்தான். நீருண்ட மேகம்போல் கறுத்த தேகத்தையுடையவன்; பர்வதசிகரங்களைப் போன்ற புஜங்களையுடையவன்; கொழுத்த ஸிம்ஹத்தைப்போல் பலத்தையும் நடையையும் உடையவன்; நெருப்புக் கொழுந்துக்களைப் போன்ற நாக்கின் நுனியையும் கண்களையும் உடையவன்; அசைகிற நுனிகளையுடைய கிரீடத்தால் உயர்ந்தவன்; விசித்திரமான மாலைகளாலும் பூச்சுக்களாலும் சிவந்த வஸ்திரங்களாலும் நேர்த்தியான தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; அமிருதத்திற்காக ஸமுத்திரத்தைக் கடைந்தகாலத்தில் மந்தரபர்வதம் வாஸுகி என்ற மஹா ஸர்ப்பத்தால் கட்டப்பட்டதுபோல் நீல நிறமுள்ள அரைநூல் மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இடுப்பையுடையவன். இரண்டு புஜங்களால் இரண்டு உன்னத சிகரங்களுடன் விளங்கும் மந்தர கிரியைப்போல் பிரகாசித்தான். சிவந்த புஷ்பங்களாலும் தளிர்களாலும் நிறைந்த அசோக மரங்களால் அழகுபெற்றிருக்கும் மலையைப் போல், பாலஸூரியர்களுக்கு ஸமமான காந்தியுடன் ஜ்வலிக்கும் இரண்டு குண்டலங்களைத் தரித்திருந்தான். வஸந்தருதுவே உருவெடுத்து வந்தது போலிருந்தாலும், ஸகல விதமாய் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஸ்மசானத்திலுள்ள விருக்ஷத்தைப்போல் பார்க்கப் பயங்கரமாயிருந்தான். கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் ஸீதையை வெறிக்கப் பார்த்து, காலஸர்ப்பத்தைப்போல் சீறிக் கொண்டு, ''நீதி நெறியில்லாமல் ஸகலத்தையும் இழந்து திரியும் ராமனிடத்தில் இன்னும் பிரியம் வைத்த உன்னை ஸூரியன் ஸந்தியாகால இருட்டை அழிப்பதுபோல் இப்பொழுதே வதம் செய்கிறேன்'' என்று, சத்துருக்களைக் கதறவடிக்கும் ராக்ஷஸேசுவரன் கோரமான பார்வையுள்ள ராக்ஷஸிகளைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு ஆக்ஞாபித்தான். அவர்களில் ஒருத்தி ஒரே கண்ணுடையவள்; ஒருத்தி ஒரே காதுடையவள்; ஒருத்தியின் காது தலையை மூடிக்கொண்டிருந்தது; யானை பசு முதலியவைகளைப்போல் காதுடையவர்கள் சிலர். ஒருத்திக்குக் காது நீளமாய்த் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது; ஒருத்திக்குக் காதே இல்லை. யானை குதிரை பசு முதலியவைகளைப்போல் பாதங்களையுடையவர் சிலர்; ஒருத்திக்கு ஒரே கால், ஒருத்திக்குப் பெருங்கால்; ஒருத்திக்குக் காலே இல்லை;

ஒருத்திக்குத் தலையும் கழுத்தும், ஒருத்திக்கு ஸ்தனமும் வயிறும், ஒருத்திக்கு வாயும் கண்ணும் அளவுக்கு மிஞ்சியிருந்தன. ஒருத்தியின் நாக்கு தொங்கிக்கொண்டிருந்தது, ஒருத்திக்கு நாக்கே இல்லை, ஒருத்திக்கு மூக்கேயில்லை. ஸிம்ஹத்தைப்போல் ஒருத்திக்கு முகம். பன்றியைப்போல் ஒருத்திக்கு முகம். பசுவைப்போல் ஒருத்திக்கு முகம்.

இவர்களைப் பார்த்து ராவணன், "ராக்ஷஸிகளே! நீங்களெல்லோரும் இவள் எனக்கு அதிசீக்கிரத்தில் ஸ்வாதீனப்படும்படி செய்ய வேண்டியது. இவளுடன் அனுகூலமாய்ப் பேசியும் பிரதிகூலமாய்ப் பேசியும் ஸாம தான பேதமென்ற மற்ற மூன்று உபாயங்களாலும் வசப்படுத்துங்கள். அப்படியும் முடியா விட்டால் தண்டோபாயத்தைக் காட்டுவதன் மூலமும் வசப்படுத்துங்கள்" என்று கடுமையாய் ஆக்ஞாபித்து காமத்தாலும் கோபத்தாலும் நிறைந்த மனத்தையுடையவனாய் ஸீதையை அடிக்கடி மிரட்டினான். அப்பொழுது அவனுடைய பிரியபார்யையான தான்யமாலினி என்பவள், சீக்கிரமாய் ஸமீபத்தில் வந்து ராவணனை இறுகத்தழுவி, "மஹாராஜா! என்னுடன் க்ரீடிக்க வாரும், இவளோ மனுஷ்யஸ்த்ரீ; உம்மிடத்தில் இஷ்டமில்லாதவள்; முகம் வெளுத்து விகாரமாயிருப்பவள்; இவளால் உமக்கென்ன பிரயோஜனம்? உமது புஜபலத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட உத்தமபோகங்களை அனுபவிக்கவேண்டுமென்று பிரஹ்மா இவளுடைய தலையில் எழுதவில்லை என்பது நிச்சயம். தன்னிடத்தில் பிரியமில்லாத ஸ்த்ரீயை விரும்பி வருத்துகிறவனுடைய தேகம் தாபத்தை அடையும். தன்னிடத்தில் ஆசை வைப்பவளை விரும்பினால் உத்தமமான ஸந்தோஷமுண்டாகும்" என்றாள். காளமேகம் போல் கறுத்த அந்த மஹா பலவான், தான்யமாலினி இப்படிச் சொல்லித் தன்னை அவ்விடம் விட்டு இழுத்துக்கொண்டு போவதைக் கண்டு, கோபம் தணிந்து சிரித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து திரும்பினான். அவனுடைய நடையைத் தாங்காமல் பூமி நடுங்க, ஜ்வலிக்கும் ஸூரியனைப்போல் காந்தியுடைய தன் அரண்மனைக்குள் சென்றான். தேவ கந்தர்வ நாககன்யைகளும் அவனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். பதிவிரதா தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதிலேயே நோக்கமுள்ளவளாய்ப் பயத்தால் நடுங்கும் ஸீதையை ராவணன் இவ்விதமாய் மிரட்டி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் காமத்தால் கலங்கின மனத்துடன் பிரகாசமுள்ள தனது கிருஹத்தில் பிரவேசித்தான்.

ஸ மைதி²லீம் த⁴ர்மபரா மவஸ்தி²தாம்
ப்ரவேபமானாம் பரிப⁴ர்த்ஸ்ய ராவண: |
விஹாய ஸீதாம் மத³நேந மோஹித:
ஸ்வமேவ வேஸ்ம ப்ரவிவேஸ பா⁴ஸ்வரம் || (46)

ஸர்க்கம் 23

ராக்ஷஸிகள் ஸீதைக்குப் போதித்தது

இத்யுக்த்வா மைதி²லீம் ராஜா ராவண : ஶத்ரு ராவண : |
ஸந்தி³ஶ்ய ச தத : ஸர்வா ராக்ஷஸீர் நிர்ஜகா³ம ஹ ‖ (1)

இப்படி ராவணனால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட ராக்ஷஸிகள் அவன் அந்தப்புரத்திற்குப் போனவுடன் ஸீதையின் ஸமீபத்தில் வந்து, கோபத்தால் நிலை தெரியாமல் குரூரமான வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். "ஸீதே! உன்னைப் பார்யையாக விரும்பும் ராவணன் ஸாமான்யனா? பிரஜாபதிகளுள் ஒருவரான புலஸ்தியருடைய பௌத்திரன்; சத்துருக்களைக் கதற அடிப்பவன்; மஹாபுத்திமான்; பத்துத்தலைகளையுடையவன்; லோகத்திலுள்ள ஸகல ராக்ஷஸர் களுக்கும் பிரபு. இவனுக்கு மனைவியாக ஆவதை நீ பெரிதாக நினைக்க வில்லையே" என்று ஒருத்தி சொன்னாள். பிறகு, ஏகஜடை என்ற மற்றொருத்தி, சிறுத்த இடையையுடைய ஸீதையை அழைத்து கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, "மரீசி அத்திரி அங்கிரஸ் புலஸ்தியர் புலஹர் கிரது என்ற ஆறு பிரஜாபதிகளுக்குள் நான்காவதான புலஸ்தியர் பிரஹ்மதேவருடைய மானஸபுத்திரர்; விச்ரவஸ் என்ற மஹரிஷி மஹாதேஜஸ்வியாய்ப் புலஸ்தியருடைய மனத்திலிருந்து உண்டானார்; அவர் பிரஹ்மாவிற்கு ஸமமானவர். அவருடைய புத்திரன் ராக்ஷஸேச்வரனான ராவணன்; சத்ருக்களுடைய தைரியத்தைக் குலைத்து அவர்களைக் கதறச் செய்கிறவன். நீ அவனுக்குப் பாரியையாக இருக்கத் தகுந்தவள். என் வார்த்தைகள் உன் செவியில் ஏற வில்லையோ? என்ன காரணம்?" என்றாள். பிறகு, பூனைக்கண்களையுடைய ஹரிஜடை என்பவள், நெருப்புப் பொறிபோன்ற கண்களை யுருட்டி, "முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும் தேவேந்திரனையும் முறியடித்த ராக்ஷஸராஜாவுக்குப் பாரியையாகத் தகுந்தவள் நீயே" என்றாள். பிறகு பிரகஸை என்ற மற்றொருத்தி கோபம் மேலிட்டு, ஸீதையைப் பயமுறுத்தி, "எங்களுடைய அரசன் பராக்கிரமசாலி, சூரன், யுத்தத்தில் பின்வாங்காதவன். பலத்திலும் வீர்யத்திலும் நிகரற்றவன். இப்படிப் பட்டவனுடைய பாரியையாக உனக்கேன் இஷ்டமில்லை? அவனுடைய பலமென்ன! பராக்கிரமமென்ன! ஸகல ஸ்த்ரீகளுக்கும் சிரோமணிபோல் பிரகாசிக்கும் மந்தோதரியையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் உன்னை வந்தடைகிறான். அவள் ராவணனுடைய பட்டமஹிஷி; அவன் அனுபவிக்கும் பாக்கியங்களுக்கெல்லாம் காரணம்; ஸகலவிதத்திலும் அவனுடைய மனத்தை அபகரிக்கக் கூடியவள்; உன்னிடத்தில் வைத்த ஆசையால் அவளையும் திரும்பிப் பார்க்கிறதில்லை. அந்தப்புரத்திலுள்ள கணக்கில்லாத ஸ்த்ரீ ரத்தினங்களையும் நினைக்கிறதில்லை. ஆகையால் உனக்குச் சக்களத்திகளே இல்லை" என்றாள். பிறகு விகடை என்ற மற்றொருத்தி,

''தேவ கந்தர்வ நாக தானவர் முதலியவர்களை யுத்தத்தில் பல தடவை தோற்கடித்த அந்த மஹாவீரன், பலமற்ற மனுஷ்யஸ்த்ரீ யான உன்னிடத்தில் வந்து பிரார்த்திக்கிறான். ஐசுவரியத்திலாவது புத்தியிலாவது அவனுக்கு ஈடுண்டோ? அந்த ராக்ஷஸேசுவரனை விரும்பாத உன் புத்தியைச் சுடவேண்டும். இந்தப் பாக்கியம் யாருக்குக் கிடைக்கும்'' என்றாள். பிறகு துர்முகி என்ற மற்றொருத்தி, ''அடி! முட்டாளே! ஸூரியசந்திரர்களும் வாயுவும் அக்னியும் அவனைக் கண்டு நடுங்குகின்றனர். ஸூரியன் அவனுக்கு ஸுகமான உஷ்ணத்துடன் மாத்திரம் ஸஞ்சரிக்கிறான். அவனுக்கு இஷ்டமில்லாதபோது வாயுவும் வீசாது. எந்த ருதுவாயிருந்தாலும் அவன் நினைத்தவுடன் மரங்கள் வேண்டிய புஷ்பங்களை வர்ஷிக்க வேண்டும். பர்வதங்களும் மேகங்களும் அவன் நினைத்தபொழுது ஜலத்தைச் சொரியவேண்டும். இப்படி பிரபஞ்சத்திற்கெல்லாம் அதிபதியாக இருக்கும் ராக்ஷஸ சக்கரவர்த்திக்கு பிரியபாரியையாக இருப்பது உனக்கு அல்பவிஷயமாய்த் தோன்றுகிறதோ? மஹா ரூபவதியே! உனக்குப் பரமஹிதத்தை எங்களுக்குத் தெரிந்தவரையில் எடுத்துச் சொன்னோம். அதை ஸரியாய் கிரஹித்து அப்படியே நட; தவறினால் உன்னை இப்பொழுதே கொல்வோம்'' என்றாள்.

ஸாது'தே தத்வதோ தே'வி கதி²தம் ஸாது⁴ ப⁴ாமிநி |
க்ருஹாண ஸுஸ்மிதே வாக்ய மந்யதா² ந'ப'விஷ்யஸி || (20)

ஸர்க்கம் 24

ராக்ஷஸிகள் ஸீதையை உபத்திரவித்தது

தத: ஸீதாமுபாக³ம்ய ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: |
பருஷம் பருஷா நார்ய ஊசுஸ்தாம் வாக்ய மப்ரியம் || (1)

பிறகு கடின் ஹிருதயமுள்ள அந்தக் கோர ராக்ஷஸிகள் ஸீதையைச் சூழ்ந்து, பிரியமில்லாத கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். ''விலையுயர்ந்த சயனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் மஹிஷியாயிருக்க நீ ஸம்மதிக்காமலிருப்பதேன்? ஸமஸ்த பிராணிகளின் மனத்தை அபகரிக்கக் கூடிய அழகு பொருந்திய உனக்குத் தகுந்த அந்தஸ்து அதுவே. நீ மனுஷ்ய ஸ்த்ரீயானதால் மனுஷ்யனுக்குப் பாரியையாக இருப்பதையே பெரிதாக எண்ணுகிறாய். ராமனிடத்திலிருந்து உன் மனத்தைத் திருப்பு. இனி ஒருபொழுதும் நீ அவனுக்குப் பாரியையாகப் போகிறதில்லை. ராக்ஷஸேசுவரனும் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள ஐசுவரியங்களை அனுபவிப்பவனுமான ராவணனைப் பர்த்தாவாக அடைந்து இஷ்டமான பேர்கங்களை அனுபவி. ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டு, ஸகல ஐசுவரியங்களையும் இழந்து, பயத்தால்

சித்தம் கலங்கின ஒரு அல்பமனுஷ்யனை நீ கொண்டாடுகிறாய்; நீயும் மனுஷ்ய ஸ்த்ரீயல்லவா?'' என்றார்கள்.

அதைக்கேட்டு ஸீதை கண்ணீர் சொரிய, ''நீங்களெல்லோரும் சேர்ந்து சொல்லும் வார்த்தைகள் எனக்குக் கோரமாய்த் தோன்றுகின்றன. மஹாபாபமென்றும் ஸகல ஜந்துக்களும் நிந்திக்கத் தகுந்ததென்றும் உங்களுக்கு ஏன் தெரியவில்லை? மனுஷ்ய ஸ்த்ரீ ராக்ஷஸனுக்குப் பாரியையாவது யுக்தமா? உங்களுடைய இஷ்டப்படி என்னைத் தின்றுவிடுங்கள்; நீங்கள் சொன்னபடி செய்யமாட்டேன். ராமன் தரித்திரராயிருந்தாலும் ராஜ்யமற்றவராயிருந்தாலும் என் பர்த்தா; ஆகையால் என்னால் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்; சிரேஷ்டர். ஸுவர்ச்சலாதேவி ஸுரியனைப் பின்தொடர்வது போல் நானும் அவரிடம் பிரீதிவைத்து அவரைப் பின்தொடர்வேன். மஹா பாக்கியசாலியான சசீதேவி இந்திரனையும், அருந்ததி வஸிஷ்டரையும், ரோஹிணி சந்திரனையும், லோபாமுத்திரை அகஸ்தியரையும், ஸுகன்யை ச்யவனரையும், ஸாவித்ரி ஸத்யவானையும், தமயந்தி ஸௌதாஸனையும், ஸ்ரீமதி கபிலரையும், கேசினி ஸகரனையும், தமயந்தி நளனையும், இந்துமதி அஜனையும் மஹாப்ரேமையுடன் சேர்ந்திருப்பதைப்போல், நானும் ரகுகுல சிரேஷ்டனான ராமனைப் பதியாக அடைந்து ஸந்தோஷிக்கிறேன்'' என்றாள்.

ஸீதை இப்படிச் சொல்ல, ராக்ஷஸிகள் கோபத்தால் அறிவிழந்து, ராவணனுடைய கட்டளையை ஞாபகம் செய்துகொண்டு குரூரமான வார்த்தைகளால் பயமுறுத்தினார்கள். ஹநுமான் சிம்சுபா விருக்ஷத்தில் மறைந்துகொண்டு, இவற்றையெல்லாம் ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். ராக்ஷஸிகள் பயத்தால் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஸீதையைச் சுற்றிக்கொண்டு நெருப்புக்கொழுந்துபோல் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் உதடுகளைக் கோபத்தால் நக்கிக்கொண்டு, ''ராக்ஷஸாதிபதியான ராவணனைப் பர்த்தாவாக அடைய இவள் தகாதவள்'' என்று கோடலிகளை ஓங்கிக்கொண்டு ஓடி வந்தார்கள்.

அதைக் கண்டு ஸீதை அவர்களுடைய ஹிம்ஸையைப் பொறுக்காமல் கண்ணீர் பெருக, ஹநுமான் மறைந்திருக்கும் சிம்சுபா விருக்ஷத்தை நோக்கி வந்து, அதனடியில் உட்கார்ந்தாள். ராக்ஷஸிகளும் அவளைச் சூழ்ந்து, அவளுடைய அழுக்கடைந்த வஸ்திரத்தையும் துக்கத்தால் வாடின முகத்தையும் பார்த்துக் கொஞ்சம்கூட இரங்காமல் அவளைப் பயமுறுத்தினார்கள். அவர்களில் வினதை என்பவள் மலையைப் போன்ற வயிறையும் பயங்கரமான கண்களையுமுடையவள். கோபத்தால் தேகம் பதற, ''அடீ! ஸீதே! உன் பர்த்தாவிடத்தில் நீ இதுவரையிலும் வைத்த பிரீதியும் விசுவாஸமும் போதும். எந்தக் காரியத்திலும் அளவுக்கு மிஞ்சி நடப்பது

பிசகல்லவா? மனுஷ்யர்களுக்குத் தகுந்தபடி இதுவரையில் உன் பதிவிரதா தர்மத்தைக் காப்பற்றி வந்தது எனக்கு ஸந்தோஷம். நான் சொல்லுகிறபடி செய்; உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகும். ராவணனே ஸகல ராக்ஷஸர்களுக்கும் அதிபதி; மஹா பராக்கிரமசாலி; அழகில் மன்மதனை ஜயித்தவன்; ஸகல காரியங்களிலும் ஸமர்த்தன்; யாசகர்களுக்குக் கொடுப்பதில் ஒப்பற்றவன்; எல்லோரும் பார்த்து பிரியப்படக்கூடியவன்; தேவதைகளுக்கு இந்திரனைப்போல் எங்களுக்கு நாதன். அப்படிப்பட்டவனை நீ அடைவது உனக்கு மிகவும் தகுந்தது. அல்பமனுஷ்யனான ராமனை முற்றிலும் மற; ராவணனைக் கைப்பற்று. திவ்யமான ஆபரணங்களாலும், மாலைகளாலும், பூச்சுக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸகலலோகங்களுக்கும் பிரபுவாக இருக்கலாம். இந்திரனுடைய பத்தினியான ஸ்வாஹாவும் உனக்கு நிகரல்ல. அல்பாயுளுள்ள ராமனென்ற பதரால் உனக்கென்ன பிரயோஜனம்? நான் சொன்னபடி செய்யாவிட்டால் இந்த நிமிஷமே உன்னைத் தின்று விடுவோம்'' என்றாள்.

பிறகு விகடையென்ற மற்றொருத்தி, தொங்குகின்ற ஸ்தனங்களுடன், கோபத்தால் விரல்களை மடக்கி உயரத் தூக்கிக்கொண்டு, ஸீதையை நோக்கி ஓடிவந்து, ''அடீ! துர்ப்புத்தி பிடித்தவளே! நீ மிருதுவான சரீரமுடையவளென்றும் பிரியம் வைத்துக்கொண்டு வரப்பட்டவளென்றும் உன்னிடத்தில் இரக்கம் பிறந்து, நீ இதுவரையிலும் சொன்ன கடும் வார்த்தைகளையெல்லாம் ராவணன் பொறுத்திருந்தான். நாங்கள் கால தேசங்களுக்குத் தகுந்தபடி உனக்கு ஹிதத்தை உபதேசிக்கிறோம். அப்படிச் செய்யாமற் போனால் நீ பிழைக்க மாட்டாய். பிறரால் தாண்டமுடியாத ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி, கோர ராக்ஷஸர்களால் இரவும் பகலும் காக்கப்பட்ட ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில், இந்த அசோகவனத்தில், எங்களுக்கு நடுவிலிருக்கும் உன்னைத் தப்புவிக்க வஜ்ராயுதத்தைத் தரித்த இந்திரனுக்கும் சக்தியுண்டோ? நான் உனக்கு ஹிதத்தையே சொல்லுகிறேன்; இப்படியே செய்; வீணாகத் துக்கப்படாதே; கண்ணீர் விடாதே; கொஞ்சம்கூட பிரயோஜனமில்லை. ராவணனுடன் ஸ்நேகம்செய்து ஆனந்தமாய்க் காலத்தைக் கழிக்காமல் எப்பொழுதும் துக்கப்படுவது உனக்குத் தகுமோ? ஸ்த்ரீகளுடைய யௌவனம் நிலையற்றதென்று உனக்குத் தெரியுமல்லவா? உனது யௌவனப் பருவம் கழிவதற்குமுன், ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டாமா? ராவணனுடன் ஸந்தோஷமாய் மதுபானம்செய்து, வனங்களிலும் தோட்டங்களிலும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரி. ஏழாயிரம் ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகள் உனக்குப் பணிவிடை செய்வார்கள்; ஆகையால் ராக்ஷஸேச்வரனான ராவணனைப் பர்த்தாவாக அடை; 'நான் சொன்னபடி செய்யாவிட்டால் உன் ஹிருதயத்தைப் பிடுங்கித் தின்றுவிடுவோம்'' என்றாள்.

பிறகு சண்டோதரி என்ற மற்றொருத்தி பெரிய சூலத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டு, கோபத்தால் கண்கள் ஜ்வலிக்க ஸீதையைப் பார்த்து, ''மானைப்போல் சஞ்சலமான இவளுடைய நேத்திரங்களையும் பயத்தால் நடுங்கும் ஸ்தனங்களையும் பார்க்கும்பொழுது எனக்கு ஆசை தாங்கமுடியவில்லை. இவளுடைய வயிற்றின் வலது பக்கத்திலுள்ள யகிருத் என்ற மாம்ஸபிண்டத்தையும், மார்பின் இடது பக்கத்திலுள்ள ப்லீஹமென்ற பசுமையான மாம்ஸத்தையும், அதற்கு மேலிருக்கும் உத்பீடமென்ற மாம்ஸத்தையும், நாடிகளோடு கூடின இவளுடைய ஹிருதயத்தையும், குடலையும், தலையிலுள்ள மாம்ஸங்களையும் கடித்துத் தின்னவேண்டுமென்று எனக்கு ஆசையுண்டாகிறது'' என்றாள். பிறகு பிரகஸை என்ற மற்றொருத்தி, ''இவள் மிகவும் பொல்லாதவள்; இவளுடைய கழுத்தைத் திருகுவோம். ஏன் சும்மா உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்? பிறகு, 'நீ கொண்டு வந்த மனுஷ்யஸ்த்ரீ துக்கத்தால் இறந்தாள்' என்று ராவணனிடத்தில் சொல்லுவோம். அவனைத் தின்றுவிடுங்கள்' என்று நிச்சயமாய் நமக்கு உத்திரவு செய்வார்'' என்றாள். பிறகு அஜாமுகியென்ற மற்றொருத்தி ''இந்த விஷயத்தில் நாம் சண்டை போடக்கூடாது. இவளைக் கொன்று ஸமமாய்ப் பங்கிட்டுக் கொள்வோம். குடிப்பதற்குப் பலவித பானங்களையும், துவையல் பச்சடி முதலிய பதார்த்தங்களையும் கொண்டு வாருங்கள்'' என்றாள். பிறகு சூர்ப்பணகையென்ற மற்றொருத்தி, ''அஜாமுகி சொல்லும் வார்த்தை எனக்கும் இஷ்டமே. ஸகல துக்கங்களையும் மறக்கச் செய்யும் மதுவைக்குடித்து நமது நகர தேவதையான நிகும்பிலையைக் குறித்து நர்த்தனம் செய்வோம்'' என்றாள். (நிகும்பிலை லங்காபுரியின் மேற்கேயுள்ள பத்ரகாளியின் பெயர்). இப்படி ராக்ஷஸிகளால் கோரமாய் அதட்டப்பட்ட ஸீதை தைரியத்தை விட்டு அழுதாள்.

ஏவம் ஸம்ப4ர்த்ஸ்யமானா ஸா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா |
ராக்ஷஸீபி4: ஸுகோ4ராபி4: தை4ர்ய முத்ஸ்ருஜ்ய ரோதி3தி || (46)

ஸர்க்கம் 25

ஸீதை துக்கித்தது

ததா2 தாஸாம் வத3ந்தீநாம் பருஷம் தா3ருணம் ப3ஹு |
ராக்ஷஸீநா மஸௌம்யாநாம் ருரோத3 ஜனகாத்மஜா || (1)

இப்படி அந்தக் குரூர ராக்ஷஸிகள் கடும் வார்த்தைகளைப் பயங்கரமாகச் சொல்வதைக்கேட்டு, ஸீதை வாய் விட்டழுதாள். பிறகு பயத்தாலும், கண்ணீராலும் குரல் நடுங்க அவர்களைப்பார்த்து, ''மனுஷ்யஸ்த்ரீ எப்பொழுதாவது ராக்ஷஸனுக்குப் பாரியையாக முடியுமா? உங்களிஷ்டப்படி என்னைக்கொன்று தின்னுங்கள். உங்களுக்கு உட்படமாட்டேன்.'' என்றாள். தேவகன்யைகளுக்கு ஸமானமான

ஜானகி, ராவணன் பயமுறுத்தினதையும் ராக்ஷஸிகள் மிரட்டினதையும் ராமலக்ஷ்மணர்கள் தன்னைத் திரும்பிப் பாராமலிருப்பதையும் நினைத்து துக்கம்தாங்காமல் தேகம்குன்றி மறைகிறவள்போலவும், காட்டில் தன் கூட்டத்திலிருந்து விலகிச் செந்நாய்களால் துரத்தப்பட்ட பெண்மான் போலவும் நடுங்கினாள். ஹநுமான் மறைந்திருக்கும் விசாலமான சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு, ராமனைப் பிரிந்த துக்கத்தால் வாடி, 'இனி அவரைப் பார்ப்பதேது' என்று ஆசையற்று, ஸ்வபாவத்தாலும் பழக்கத்தாலும் அவரையே தியானித்தாள். கண்ணீர்த் தாரைகளால் தேகமெங்கும் நனைய அவரையே நினைத்துக் கொண்டு துக்க ஸமுத்திரத்தில் கரைகாணாமல் தத்தளித்தாள். பெருங்காற்றிலடிபட்டு விழுந்த இளம் வாழையைப் போல் நடுங்கி, ராக்ஷஸிகளுடைய கோரவார்த்தைகளால் மிரண்டு முகம்வெளுத்தாள். அப்பொழுது, நீண்டு அகன்ற அவளுடைய பின்னலும் நடுங்கிக்கொண்டு நான்கு புறங்களிலும் பாயும் கிருஷ்ண ஸர்ப்பம் போல் தோன்றிற்று. ராமனைப்பிரிந்து புண்பட்ட மனத்தில் ராக்ஷஸிகளின் குரூர வார்த்தைகள் தைக்க, பிரக்ஞையற்று, பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, கண்ணீர் பெருக பிரலாபித்தாள்.

''என்ன கஷ்டம்! ஹா, ராம!'' என்பாள். மறுபடியும் துக்கம் தாங்காமல், ''ஹா! லக்ஷ்மண! என் மாமியான கௌஸல்யே! ஹா! ஸுமித்ரே!'' என்று கதறுவாள். ''ஐயோ! குரூரராக்ஷஸிகளால் இப்படி உபத்திரவிக்கப்பட்டு ராகவனையும் பிரிந்து, சொல்லமுடியாத துக்கங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு ஒரு க்ஷணம்கூடப் பிழைத்திருக்கிறேனல்லவா? ஸ்த்ரீயாவது புருஷனாவது கர்மத்தாலேற்பட்ட காலத்திற்கு முந்தியாவது பிந்தியாவது மரணமடையமுடியாது என்று பண்டிதர்கள் சொல்லும் லோகவசனம் நிஜமென்றே தோன்றுகிறது. ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் எதிர்க்காற்றால் அடிக்கப்பட்ட கப்பல் பாரம் தாங்காமல் முழுகுவதுபோல், காப்பாற்றுகிறவர்களிருந்தும் நான் அநாதையைப்போல், பூர்வஜன்மத்தில் விசேஷ புண்ணியம் செய்யாததால் உயிரை விடப்போகிறேன். ஆற்றில் பிரவாகம் கரைகளை இடித்துத் தள்ளுவதுபோல், நிகரில்லாத ஸௌந்தரியத்தையுடைய என் பிராணநாதனைக் காணக்கிடைக்காமல் இந்த ராக்ஷஸிகளுடைய வசத்தில் அகப்பட்டு, துக்கத்தால் மடியப்போகிறேன். இந்த ஸமயத்தில் ரகு வீரனுடைய மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போன்ற விசால நேத்திரங்களையும் கொழுத்த ஸிம்ஹத்தின் நடையைப்போன்ற நடையையும் கண்டு களித்து, எப்பொழுதும் எல்லோருக்கும் பிரியத்தையே பேசிக்கொண்டு பிறர் செய்த அல்ப உபகாரத்தையும் பெரிதாக எண்ணும் அந்த மஹானுபாவனுடைய அருகில் இருக்கக் கிடைத்த ஜனங்களைப்போன்ற புண்யசாலிகளும் உண்டோ? அவருடைய தர்மபத்நியான எனக்கு மாத்திரம் அது கிடைக்காமற்போயிற்றே! கொடும் விஷத்தைத் தின்றவன் க்ஷணமாவது பிழைத்திருப்பானோ? ஸகல பதார்த்தங்களின்

நிஜஸ்வரூபத்தை அறிந்த அந்தப் புருஷோத்தமனைப் பிரிந்து நான் ஒரு நிமிஷமாவது பிழைத்திருக்கலாமோ? இவ்விதமான கஷ்டங்களையும் கோரமான துக்கங்களையும் அனுபவிப்பதற்குப் பூர்வஜன்மங்களில் என்ன மஹாபாபம் செய்தேனோ? இந்தக் குரூர ராக்ஷஸிகள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்க இனி ராமனை நான் பார்க்கப்போகிறேனா? ஆகையால் இந்த மஹாதுக்கத்தை அனுபவிப்பதைவிட உயிரைவிடுவது சிரேஷ்டமென்று எண்ணுகிறேன். ஐயோ! இந்த மனுஷ்ய ஜன்மத்தைச் சுட வேண்டும். எந்த விதத்தாலாவது பிராணனை விடுவோம் என்றால் பரலோகத்தில் கோரமான நரகத்தை அனுபவிக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றனவே. ஆகையால் எப்படிப்பட்ட கஷ்டத்தையும் ஸஹித்துக்கொண்டிருப்பதே நல்லது. ஐயோ! பாரியையின் தேகம் பர்த்தாவிற்கு சொந்தமல்லவா? இஷ்டப்படி உயிரைவிட முடியவில்லையே'' என்று பிரலாபித்தாள்.

தி⁴க³ஸ்து க²லு மாநுஷ்யம் தி⁴க³ஸ்து பரவஶ்யதாம் |
ந ஶக்யம் யத் பரித்யக்தும் ஆத்மச்ச²ந்தே³ந ஜீவிதம் || (25)

ஸர்க்கம் 26

ஸீதை துக்கித்தது (தொடர்ச்சி)

ப்ரஸக்தாஶ்ரு முகீ²த்யேவம் ப்³ருவந்தீ: ஜநகாத்மஜா |
அதோ⁴ முக²முகீ² பா³லா விலப்து முபசக்ரமே || (1)

இப்படி ஜானகி ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கத் தகுந்த யௌவனத்தில் கண்ணீர் பெருகப் பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டு புலம்பினாள். பிறகு தன் பூர்வாஸ்திதியையும் தற்கால நிலைமையையும் நினைத்து நினைத்துப் பைத்தியம் பிடித்தவள் போலவும், மதுபானம் செய்து புத்தி சிதறினவள் போலவும், நெடுந்தூரம் ஓடிக்களைத்த பெண்குதிரை பூமியில் விழுந்து புரண்டு சிரமம் தீர்த்துக்கொள்வது போல்மறுபடியும் வாய் விட்டழுது தன் மனத்திலிருக்கும் துக்கத்தை ஆற்றிக்கொள்ளப் பார்த்தாள. ''ஐயோ! இந்த மஹாபாபி மாயையால் எந்தரூபத்தையும் எடுக்கக்கூடியவன். ராம லக்ஷ்மணர்களை மயக்கி என்னைப் பலாத்காரம் செய்து பயங்கரமாய் மிரட்டி கோவென்று கதறிக் கொண்டிருக்கையில் அதிகவேகமாக எடுத்துவந்து விட்டானே! இந்த ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவில் அகப்பட்டு ராமனையே நினைத்துக் கொண்டு சொல்ல முடியாத துக்கங்களை அனுபவித்தும் இனிப் பிழைத்திருக்க முடியாது. அந்த மஹாவீரனே என்னைக் கைவிட்ட பிறகு இந்த ராக்ஷஸிகளின் நடுவில் இருந்துகொண்டு எதற்காக உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்? தனங்களும் ஆபரணங்களும், போகங்களும் எனக்கு வேண்டுமோ? இவ்வளவு துக்கத்தையும் தாங்கும் என் ஹிருதயம் கருங்கல்லாற் செய்ததோ?

நாசமற்றதென்று விதிக்கப்பட்டதோ? இன்னும் பிளக்கக்காணோமே! என் பர்த்தாவைப் பிரிந்து ஒரு க்ஷணமாவது பிழைத்திருக்கலாமோ! என்னைப் போன்ற மஹா பாபியுண்டோ? பெரியோர்களும் பதி விரதைகளும் என்னை நிந்திப்பார்களென்பதில் ஸந்தேகம் உண்டோ? கடல்சூழ்ந்த இந்தப் பூமிக்கு அதிபதி; அமிருதவர்ஷத்தைப் போன்ற வார்த்தைகளையுடையவர்; என் உயிருக்கு உயிரானவர். அப்படிப்பட்ட பர்த்தாவை விட்டு உயிரோடிருப்பதிலும் ஸுகங்களை அனுபவிப்பதிலும் எனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? ஆகையால், இந்த ராக்ஷஸிகள் என் தேகத்தை வெட்டித் தின்னட்டும். ரகுவீரனைப் பிரிந்திருப்பதைவிட என் சரீரத்தை விடுவது ஸுலபம். இந்த ராவணனை என் இடது காலாலும் தொடுவேனோ? அப்படியிருக்க அவனிடத்தில் பிரியம் வைக்கவா? குரூரஸ்வபாவமுள்ள அந்தப்பாபி நான் படும் கஷ்டங்களை அறியாமல் தனக்கு உட்படும்படி பிரார்த்திக்கிறானே! எனக்கு அவனிடத்திலுள்ள வெறுப்பு எவ்வளவென்று அவனுக்குத் தெரியுமா? நான் பிறந்த வம்சம் இன்னதென்றும் என் ஸ்வபாவம் இன்னதென்றும் அந்த அல்பனுக்குத் தெரியுமா? ஆகையால் நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் உபதேசித்தும் மிரட்டியும் பிரயோஜனமில்லை. என்னைக் கண்டதுண்டமாய் வெட்டுங்கள்; கோடாலியால் பிளவுங்கள்; கிழித்தெறியுங்கள்; நெருப்பில் போட்டுக் கொளுத்துங்கள்; ராவணனைத் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டேன்.

என் ரகுநாதன் அபராதிகளிடத்திலும் குணங்களை கிரஹிக்கிறவர். அல்ப உபகாரத்தையும் பெரிதாக எண்ணுகிறவர். பிறர் படும் அல்ப கஷ்டத்தையும் ஸஹிக்கமாட்டார். பிறர் க்ஷேமத்தையடைவதே தனக்கு முக்கியப் பிரயோஜனமாக எண்ணுகிறவர். இந்தக் கல்யாண குணங்கள் அவருடைய சத்துருக்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டவைகளே. நான் இவ்விதக் கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் பொழுதும் என்னைத் திரும்பிப் பாராமலிருப்பதேன்? நான் பூர்வஜன்மங்களில் அவ்வளவு புண்ணியம் செய்யவில்லை. என்னை ரக்ஷிக்கச் சக்தியில்லை என்று நினைக்கலாமோ? ஜனஸ்தானத்தில் பதினாயிரம் ராக்ஷஸவீரர்களையும் கரதூஷணர்களையும் ஒரு முகூர்த்தத்தில் கொல்லவில்லையோ? என்னை இங்கே சிறையில் வைத்திருக்கும் இந்த ராவணனுடைய வீரியம் எவ்வளவு? இவனைக்கொல்வது ரகுவீரனுக்குப் பெரிதா? தண்டகாரண்யத்தில் மஹாபயங்கரமான விராதன் மடிந்ததைக் காணவில்லையோ? ஸமுத்திரத்தின் நடுவிலிருக்கும் இந்த லங்கைக்கு வருவது அவருக்கு அஸாத்தியமென்று நினைக்கலாமோ? ராமபாணங்கள் போகமுடியாத ஸ்தலம் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலும் உண்டோ? அப்படியிருக்கச் சத்துருக்கள் அண்டமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள ரகுநாதன் தனக்குப் பிரியமான பாரியையை அல்பராக்ஷஸன் எடுத்துக்கொண்டு போகையில் அந்த அவமானத்தை எப்படிப் பொறுத்திருக்கிறார்?

ஒருவேளை நான் இங்கிருப்பதாக அவருக்குத் தெரியாதோ? அபராதிகளிடத்தில் ராமனுக்குள்ள அளவற்ற தயையால் அவர் ராவணனை மன்னித்தாலும், கூடவிருக்கும் லக்ஷ்மணன் விட்டுவிடுவாரோ? என்னை ராகவன் தன்னிடத்தில் ஒப்புவித்திருக்க, ராவணன் எடுத்துப் போவதைக்கண்டு, தான் வயது சென்றவராக இருந்தாலும் ஜடாயு அவனுடன் எதிர்த்துக் கோரயுத்தம் செய்து முடிவில் உயிரை விட்டார். ஐயோ! என் விருத்தாந்தத்தை ராமனுக்கு தெரிவிக்கக்கூடிய அந்த ஒரு பிராணியும்போயிற்றல்லவா? ஆகையால் ராமனுக்கு ஸமாசாரம் தெரியாதென்றே எண்ணுகிறேன். நான் இங்கிருப்பதாக அவருக்குத் தெரிந்திருந்தால், கோபபரவசராய்ப் பாணங்களால் பிரபஞ்சத்தில் ராக்ஷஸப் பூண்டில்லாமலேயேசெய்வார். ஸமுத்திரத்தை வற்றச்செய்துஇந்த லங்காபுரியைத் தூளாக்கி நீசனான ராவணனுடைய பெயரே இல்லாமல் செய்வார். நான் என். பார்த்தாவைப் பிரிந்து கதறுவது போல், இங்குள்ள ராக்ஷஸிகள் புருஷர்களைப் பறிகொடுத்து வீடுவீடாய் கதறுவார்கள். இதில் ஸந்தேகமென்ன? அளவற்ற ஸாமர்த்திய முள்ளவர்களாகையால் தெய்வானுக்ரஹத்தால் ராமலஷ்மணர்கள் எப்படியாவது இந்த லங்கையைக் கண்டுபிடித்து ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்வார்கள். அவர்களுடைய கண்ணில் பட்ட சத்துரு ஒரு க்ஷணமாவது பிழைப்பதுண்டோ? இந்த லங்கையில் விழும் பிணங்களைக் கழுகுகள் கூட்டம் கூட்டமாய்ப் பிடுங்கித் தின்னும்; பிணப் புகையால் வழிகள் மறைந்திருக்கும். அப்பொழுது ஒரே ச்மசானமாகத் தோன்றும்.

நீங்கள் செய்யும் கெட்ட காரியங்கள் உங்களையே கெடுக்கும் என்று தெரியவில்லையா? அதிசீக்கிரத்தில் என் எண்ணங்கள் நிறைவேறும்; இந்தப் பட்டணத்தில் ஸகலவிதமான அசுபங்களும் நேரும்; அவைகளால் இது காந்தியற்றுப் பாழாகும். சத்துருக்களால் அண்ட முடியாத இந்த லங்காபுரி ராவணனென்ற நீசனான பாபி மடிந்தவுடன் பர்த்தாவை இழந்த சிறுபெண் கதியில்லாமல் துக்கத்தால் இறப்பதுபோல் அதிசீக்கிரத்தில் இருந்த இடம் தெரியாமற்போகும். அரசனை இழந்து, ம்ங்களகரமான காரியங்களற்று, புருஷர்கள் இறந்து, ராக்ஷஸிகள் நிறைந்த இந்த லங்கை, புருஷனை இழந்த விதவையைப்போல் களையற்றிருக்கும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ராக்ஷஸப் பெண்கள் துக்கத்தால் வாய்விட்டு அழுவதைக் கேட்கப்போகிறேன். ராமபாணங்கள் இங்கே வந்து விழுந்து ராக்ஷஸ சிரேஷ்டர்களைக் கொல்லும்; லங்கையைக் கொளுத்தும். அப்பொழுது காந்தியற்று ஒரே இருட்டாய்ப் பார்க்கப் பயங்கரமாக இருக்கும். நான் இங்கே ராவணனால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்று ரகுவீரனுக்குத் தெரிந்த அடுத்த க்ஷணத்தில் இவையெல்லாம் நடக்குமென்பதில் ஸந்தேக முண்டோ?.

குரூரனும் நீசனுமான இந்த ராவணன் எனக்கு இட்ட கெடு ஸமீபித்துவிட்டது ; இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் பாக்கி இருக்கின்றன. ‘ நீ பயப்படுவதற்காக அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாமே தவிர நிஜமாய் உன்னைக் கொல்வார்களா ? ’ என்றால், எப்பொழுதும் பாபத்தையே செய்துகொண்டிருக்கிற இந்த ராக்ஷஸர்கள் செய்யத் துணியாத காரியம் உண்டோ ? ஆகையால், இவர்களுடைய அதர்ம மான நடத்தையை யோசித்துப் பார்த்தால் எனக்குப் பெரிய ஆபத்து நேருமென்பதில் கொஞ்சம்கூட ஸந்தேகமில்லை. மாம்ஸத்தையே ஆகாரமாக உடைய ராக்ஷஸர்களுக்குத் தர்மமென்றும் அதர்ம மென்றும் உண்டோ ? ராவணன் இட்ட கெடுக்கழிந்தவுடன் காலைப் போஜனத்திற்காக என்னை நிச்சயமாய்ப்பக்ஷுவம் செய்யக் கட்டளை யிடுவான். சிவந்த கடைக்கண்களையும் அழகான பார்வையையும் உடைய ராமனை விட்டுச் சொல்லமுடியாத துக்கங்களையனுபவித்துக் கொண்டு என்ன செய்வேன் ? இதிலிருந்து எப்படித் தப்புவேன் ? பர்த்தாவுடன் கூடியிருக்க பிராப்தமில்லாத எனக்கு இவ்விடத்தில் யாராவது கொஞ்சம் விஷம் கொடுத்தால் அதி சீக்கிரத்தில் யம லோகத்திற்குப் போவேன்.

நான் பிழைத்திருப்பதாக ராமலக்ஷ்மணர்களுக்குத் தெரியா தென்று எண்ணுகிறேன். தெரிந்திருந்தால் இந்தப் பூமியெங்கும் என்னைத் தேடமாட்டார்களா? ஆகையால் நான் இறந்துவிட்டேன் என்று எண்ணிக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்களோ ?

அல்லது என்னைப்பிரிந்த துக்கத்தால் ராமன் உயிரை விட்டாரோ ? தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ஸித்தர்களும் மஹரிஷி களும் செந்தாமரைக்கண்ணனான என் நாதனை ஸ்வர்க்கலோகத்தில் கண்டு களிப்பார்களல்லவா ? அவர்களே பாக்கியசாலிகள், அல்லது ஸகல பதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தை யறிந்து, பிரஹ்மஸ்வரூபியாய், உத்தம தர்மத்தையே நாடும் அந்த ராஜரிஷிக்குப் பாரியையால் பிரியோஜனமில்லை. ஆகையால் பரமவைராக்கியத்தால் என்னைக் கவனிக்காமலிருக்கிறாரோ? அப்படியும் இருக்காது. ஜீவன் முக்தர்கள் இவ்விதமான கர்மபந்தங்களை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஒப்புக் கொண்டால் ஸரியாய் நடத்துவார்களேயன்றி நடுவில் விட மாட்டார்கள்.

ஆகையால் நான் வெகுதூரத்தில் இருப்பதாலும், என்னைப் பிரிந்து வெகுகாலமானதாலும் மறந்தாரோ ? என்னை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டிருந்தால், பிரீதி விருத்தியாகும்; பார்க்காவிட்டால் அழியுமல்லவா ? சீ ! இப்படி எண்ணுவது முற்றிலும் பிசகு.

நன்றி மறந்தவர்களே இப்படிச் செய்வார்கள். தன்னை அடுத்த வர்களைத் தன்னுயிரைக்கொடுத்தும் காப்பாற்றுவதையே விரத மாக உடைய ரகுவீரனிடத்தில் இந்ததோஷத்தைச் சொல்லலாமோ? ஆகையால், அவரைக் குற்றம் சாட்டுவதில் பிரயோஜனமென்ன ?

இதுவரையில் என்னிடத்தில் பரமப் பிரீதிவைத்து ஸகல விதத்திலும் காப்பாற்றி வந்த ராமன், இப்பொழுது என்னை மறந்திருப்பதை யோசித்தால், என்னிடத்தில் ஏதோ சில தோஷங்கள் இருக்கின்றனவென்று எண்ணுகிறேன். அப்படியானால் நான் அவருக்கு யாதொரு அபசாரமும் செய்ததாக ஞாபகமில்லையே!

ஆகையால், பூர்வஜன்மங்களில் செய்த பாபத்தால் என் பாக்கியம் குறைந்து இந்தக் கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறேன் என்பது நிச்சயம். சிரேஷ்டமான ஆசாரத்தையுடையவரும் சூரரும் சத்ருகுலகாலனும் பெருந்தன்மையான ஸ்வபாவத்தையுடையவருமான அந்தப் புருஷோத்தமனைப் பிரிந்தும் நான் பிழைத்திருப்பதிலும் இறப்பதே மேன்மை. ஆனால் என்னுடைய பாக்கியக்குறைவென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லவும் முடியவில்லை.

ஒருவேளை அந்தப் புருஷசிரேஷ்டர்கள், 'ஆயுதங்களை எடுத்ததாலல்லவா நமக்கு இவ்வளவு கஷ்டங்களும் நேர்ந்தன' என்று நிச்சயித்து, ஆயுதங்களை விட்டெறிந்து, வனவாஸிகளாய்ப் பழம் கிழங்கு முதலியவைகளைப் புஜித்துக்கொண்டு தவம் செய்கிறார்களோ? அப்படியுமிருக்காது. க்ஷத்திரியனாகப் பிறந்தவன் ராக்ஷஸர்களுடன் விரோதித்துக்கொண்டு அவர்களை வேரறுக்காமல் ஒதுங்கிப் போவானோ?

அல்லது, ராவணன் முன்பு பொன்மானைக்கொண்டு அவர்களை மோசம் செய்ததுபோல் மாயையால் அவர்களை மயக்கிக் கொன்றானோ? இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் நேர்ந்த பிறகும் எவ்விதத்திலாவது நான் உயிரைவிடவேண்டியது அவசியம். இந்தத் துக்கம் கூட என்னைக் கொல்லச் சக்தியற்றதோ? எனக்கு மரணமென்பதே கிடையாதோ?

இந்தத் துக்கத்தைப் போக்கக்கூடியது விவேகமேயல்லாது வேறுண்டோ? அக்ஞானத்தால் மோஹமடையும் ஜீவகோடிகளுடைய ஜன்மம் எதற்குப் பிரயோஜனம்? பூர்வஜன்மங்களில் பலாபேக்ஷையில்லாமல் தர்மங்களை அனுஷ்டித்து சித்தசுத்தியடைந்து, அழிவற்ற சமாதியிலிருந்து, ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தில் தங்களுடைய ஆத்மாவைக் கலந்து, ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தைத் தாண்டிய மஹான்களுக்குப் பாபபுண்யத்தாலுண்டாகும் விருப்பமும் வெறுப்பும் உண்டோ? அவர்களைப் பாபங்கள் அணுகமுடியுமோ? தங்களுக்குப் பிரியமான வஸ்துவைப் பிரிந்ததால் அவர்களுக்குத் துக்கமில்லை. பிரியமில்லாத விஷயங்கள் நேர்ந்ததால் விசேஷ பயமுமில்லை. இப்படி விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத அந்த மஹாத்மாக்களை நமஸ்காரம் செய்கிறேன். அவர்களே உத்தமபுருஷர்கள். நானும் அவர்களைப்போல ஆகக்கிடைக்குமோ? என் அன்பிற்குரிய ரகுவீரன் ஸுகதுக்கங்களின் ஸ்வரூபத்தை நன்றாயறிந்தவர். என் பிராணநாதனே என்னைக் கைவிட்டார்; மஹாபாபியான ராவணனுடைய

தாஸாம் ஶ்ருத்வா து வசநம் ராக்ஷஸீநாம் முகோத்கதம்|
உவாச வசநம் காலே த்ரிஜடா ஸ்வப்ந ஸம்ஶ்ரிதம் —ஸ. 27 ஸ—8சு.

அந்த ராக்ஷஸிகள் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு, திரிஜடை தான் ஸ்வப்னத்தில் கண்டதைச் சொல்லுகிறாள்.

(பக்கம் 113 பார்க்க)

கையில் அகப்பட்டேன்; இவனுக்கு இணங்கப்போகிறதில்லே; இவன் கையால் மரணமடைவதைவிட, நானே உயிரைவிடுவது நல்லது'' என்று பிரலாபித்தாள்.

ஸாஹம் த்யக்தா ப்ரியேணேஹ ராமேண விதி³தாத்மநா |
ப்ராணாம்ஸ் த்யக்ஷ்யாமி பாபஸ்ய ராவணஸ்ய க³தாவஶம் || (51)

ஸர்க்கம் 27

திரிஜடை கண்ட ஸ்வப்னம்

இத்யுக்தா: ஸீதயா கோ⁴ரா ராக்ஷஸ்ய; க்ரோத⁴மூர்ச்சி²தா :|
காஶ்சித் ஜக்³முஸ்³தத்³ஆக்²யாதும் ராவணஸ்ய தரஸ்விந; || (1)

ஸீதை இப்படிச் சொல்லக் கேட்டு சில ராக்ஷஸிகள் கோபம் மேலிட்டு அந்த ஸமாசாரத்தை ராவணனிடத்தில் சொல்ல ஓடினூர்கள். பிறகு மற்றவர்கள் கோரமான வேஷங்களுடன் ஸீதையைச் சூழ்ந்து, அவளுக்குக் கெடுதி நேருமென்ற ஒரே விஷயத்தைப் பல விதமாய் கொடும் வார்த்தைகளால் சொல்லிப் பயமுறுத்தினூர்கள். ''ஸீதே! நீ தற்கொலேசெய்துகொண்டு எங்களிடத்திலிருந்து தப்பப் பார்க்கிருயோ? உன்னே இப்பொழுதே கொன்று உன் மாம்ஸத்தை நாங்கள் பங்கிட்டுத் தின்னப் போகிருேம்'' என்ருர்கள்.

இப்படி அந்தத் துஷ்ட ராக்ஷஸிகள் ஸீதையை மிரட்டுவதை திரிஜடை என்பவள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அவள் விபீஷணனுடைய பெண்; வயதிலும் ஞானத்திலும் அனுபவத்திலும் முதிர்ந்தவள். அதுவரையில் தூங்கிக்கொண்டிருந்து, திடீரென்று விழித்துக்கொண்டு, அந்த ராக்ஷஸிகளேப் பார்த்து, ''துஷ்டைகளே! ஜனகருக்கு புத்திரியும் தசரதசக்ரவர்த்திக்கு நாட்டுப் பெண்ணுமான இவளேத் தொடவேண்டாம். உங்களுக்குப் பசித்தால் உங்களுடைய தேகங்களேயே பிடுங்கித் தின்னுங்கள்; இப்பொழுதுதான் ஒரு பயங்கரமான ஸ்வப்னத்தைக் கண்டேன். அதை நினேக்க எனக்கு மயிர்க்கூச்சலெடுக்கிறது. ஸீதையின் பர்த்தாவிற்கு ஸகல மங்களங்களும் ராக்ஷஸர்களுக்கு நாசமும் ஸமீபித்திருக்கின்றன'' என்ருள். அதைக் கேட்டு முன்பு கோப பரவசர்களான ராக்ஷஸிகளுக்குப் பயம் பிடித்து எல்லோரும் திரிஜடையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, ''விடியற்காலத்தில் கண்ட ஸ்வப்னம் வீண்போகாது. ஆகையால் அதை எங்களுக்கு விஸ்தாரமாய்ச் சொல்'' என்ருர்கள்.

அந்த ராக்ஷஸிகள் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு திரிஜடை, தான் ஸ்வப்பனத்தில் கண்டதைச் சொல்லுகிருள். ''கேளுங்கள், ராகவன் லக்ஷ்மணனுடன் வெண்மையான வஸ்திரங்களேயும் மாலேகளேயும் தரித்துக்கொண்டு கணக்கில்லாத ஹம்ஸங்களால் தாங்கப்பட்ட ஒரு தந்தப்பல்லக்கில் ஆகாச மார்க்கமாய் இந்த லங்கைக்கு வந்தார்; பிறகு ஸீதை வெண்மை

யான வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு க்ஷீரஸமுத்திர மத்தியிலுள்ள ஒரு வெண்மையான ப்ர்வதத்தில் உட்கார்ந்திருந்தாள். பிறகு ஸூரியகாந்தி ஸூர்யனுடன் சேர்வதைப்போல் இந்தப் பாக்கியசாலி ரகுநாதனுடன் சேர்ந்திருக்கக் கண்டேன். பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் அந்தப் பல்லக்கைவிட்டு நான்கு தந்தங்களையுடையதும் மஹாபர்வதத்தைப்போன்றதுமான ஒரு பெரிய யானையின் மேலேறி, ஸீதையை நோக்கி வந்தார்கள். (பசு, காளை, யானை, அரண்மனை, பர்வதம், விருக்ஷங்கள் முதலியவைகளில் ஏறுவதாயும், அழுவதாயும், தான் மரணமடைவதாயும், சேரக்கூடாதவர்களுடன் சேருவதாயும் ஸ்வப்னத்தில் காண்பது மங்களகரம் — ஸ்வப்னாத்தியாயம்). அந்த ராஜபுத்திரர்கள் தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு வெண்மையான வஸ்திராபரணங்களுடன் ஸீதை இருக்கும் பர்வத சிகரத்திற்கு வந்தார்கள். ராமன் ஸீதையை எடுத்து யானையின் கழுத்தில் உட்காரவைப்பதைக் கண்டேன். பிறகு சந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் ஸீதை ராமனுடைய மடியிலிருந்து கிளம்பி சந்திரஸூரியர்களைக் கையால் தொட்டாள். (ஸூரியமண்டலத்தையாவது சந்திரமண்டலத்தையாவது ஸ்வப்னத்தில் கைகளால் தொடுகிறவன் ராஜ்யத்தை ஆள்வான் - ஸ்வப்னாத்தியாயம்.) பிறகு அந்த யானை ராமலக்ஷ்மணர்களுடனும் ஸீதையுடனும் லங்கைக்குப்போய் நின்றது. பிறகு ராமன் ஸீதையுடன் எட்டு வெள்ளைக்காளைகள் பூட்டின திவ்விய ரதத்தில் இங்கே வந்தார். பிறகு ஸீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி வடக்குநோக்கிச் சென்றார். ப்ராக்கிரமத்தில் விஷ்ணுவிற்கு ஸமமான ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும், ஸீதையையும் ஸ்வப்னத்தில் காணும் பாக்கியம் பெற்றேன். முட்டாள்களே! மஹாபாபிகளுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்குமோ? அப்படித் தேவர்கள் அஸுரர்கள் ராக்ஷஸர்க்ள் மற்றும் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஸகலப்பிராணிகளும் சேர்ந்தாலும் மஹாதேஜஸ்வியான ரகுவீரனை ஜெயிக்க முடியுமா?

ராவணன் தைலத்தை தேகமெங்கும் பூசிக்கொண்டு, சிவப்பு வஸ்திரத்தை உடுத்து, மதுபானத்தால் கொழுப்படைந்து அலரிப் பூமாலையைத் தரித்துக்கொண்டு பூமியில் சஞ்சரிப்பதைக் கண்டேன். பிறகு மொட்டைத் தலையுடன் கறுப்பு வஸ்திரத்தை உடுத்துக்கொண்டு புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து கீழே விழுந்தான். ஒரு ஸ்த்ரீ அவனை இழுத்தாள். பிறகு, சிவந்த மாலையாலும் சந்தனத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் தைலத்தைக் குடித்துக்கொண்டு சித்தப்பிரமையுடையவனாய் இந்திரியஸ்வாதீனமற்றுச் சிரித்துக்கொண்டும் கூத்தாடிக்கொண்டும் கழுதைகள் பூட்டிய தேரிலேறி அதிகவேகமாகத் தெற்கே போவதைக் கண்டேன். பிறகு கழுதையின்மேலிருந்து ராவணன் பயத்தால் நடுங்கிப் பூமியில் தலைகீழாக விழுவதைக் கண்டேன். பிறகு சீக்கிரமாக எழுந்து பயத்தால் கலங்கி பைத்தியம்

பிடித்ததுபோலும் குடிவெறிக்கொண்டதுபோலும் வஸ்திரமே இல்லாமல் பலவிதமாய்க் கெட்ட வார்த்தைகளைப் பிதற்றிக்கொண்டு, அழுக்குப்படிந்த சேற்றில் திடீரென்றுமுழுகி மறைந்தான். ஸஹிக்க முடியாததும் கெட்ட நாற்றமுடையதும் இருள் மூடியதுமான நரகத்தைப்போல் பயங்கரமாயும் இருந்தது. பிறகு, கறுப்பு நிறமுள்ள ஒரு ஸ்த்ரீ தேகமெங்கும் அழுக்கடைந்து சிவப்பு வஸ்திரம் தரித்து ராவணனுடைய கழுத்தில் கையைப்போட்டுத் தெற்கே இழுத்துக்கொண்டு போனாள்.

இப்படியே கும்பகர்ணனும் இருக்கக் கண்டேன். ராவணனுடைய புத்திரர்கள் எல்லோரும் தைலத்தைப் பூசிக்கொண்டு நின்றார்கள். ராவணன் பன்றியின்மேலும், இந்திரஜித் முதலை மேலும், கும்பகர்ணன் ஒட்டகத்தின்மேலும், அதிவேகமாய்த் தெற்கே சென்றார்கள்.

பிறகு, விபீஷணன் வெண்மையான மாலைகளையும் வஸ்திரங்களையும் சந்தனப்பூச்சுகளையும் தரித்துக்கொண்டு சங்கம், துந்துபி முதலிய வாத்திய கோஷங்களாலும் பாட்டு நாட்டியம் முதலியவைகளாலும் உபசரிக்கப்பட்டு பர்வதத்தைப் போன்ற சரீரத்துடன் மேகங்களைப்போல் கர்ஜிக்கும் நான்கு தந்தங்களுள்ள ஒரு யானையின் மேலேறி நான்கு மந்திரிகளுடன் ஆகாசமார்க்கத்தில் நிற்கக் கண்டேன்.

பிறகு ராக்ஷஸர்கள் சிவப்பு வஸ்திரங்களையும் மாலைகளையும் தரித்து மதுபானம் செய்து கோரவாத்தியங்களைச் சப்தித்துக்கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாய் நிற்பதைக் கண்டேன். பிறகு இந்த அழகிய லங்காபுரி, ரதகஜதுரகபதாதிகளுடன் உப்பரிகைகளும் கோபுரங்களும் வாசற்படிகளும் இடிந்து ஸமுத்திரத்தில் விழக்கண்டேன். ராவணன் அதிக ஜாக்கிரதையுடன் காப்பாற்றிவரும் இந்தப் பட்டணத்தை ராமதூதனான ஒரு வானரவீரன் கொளுத்தக் கண்டேன். சாம்பலாய்க்கிடந்த இந்த நகரத்தில் ராக்ஷஸிகள் தைலத்தைக் குடித்துப் பாடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும் பெருங்கூச்சலுடன் பிரவேசிக்கக் கண்டேன். கும்பகர்ணன் முதலான ராக்ஷஸ சிரேஷ்டர்கள் சிவப்பு வஸ்திரங்களை உடுத்திக்கொண்டு சாணத்தால் நிறைந்த மடுவில் முழுகினார்கள்.

ரகுவீரன் அதிசீக்கிரத்தில் இங்கே வந்து ஸீதையை அழைத்துக்கொண்டு போவார். அவருடைய கோபாக்னியால் நீங்களும் ராவணனும் இதர ராக்ஷஸர்களும் சாம்பலாவீர்கள். ஓடிப்போங்கள். எங்கேயாவது ஒளிந்துகொள்ளுங்கள். இவள் ராமனுக்கு மிகவும் பிரியமானவள் ; இவளிடத்தில் அவருக்கு விசேஷ மதிப்பும் கௌரவமும் உண்டு. தான் எவ்வளவு தடுத்தும் கேட்காமல் தன்னுடன் வனத்திற்கு வந்தவள் ; இப்படிப்பட்டவளை நீங்கள் பயமுறுத்தி ஹிம்ஸிப்பதைப்பார்த்து ஸஹிப்பாரோ ? ஆகையால் இனி கொடியவார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டாம். அவளை ஸமாதானம் செய்து கோபத்

தைத் தணியுங்கள். 'ராமனுடைய கோபத்திலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்' என்று இவளை பிரார்த்திப்பதே நமக்குப் பரமஹிதமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது; மிகுந்த துக்கத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த ஸீதை ஸகலகஷ்டங்களும் தீர்ந்து உத்தமமான பர்த்தாவுடன் கூடி சந்தோஷிக்கப்போகிறு ளென்று நான் கண்ட ஸ்வப்னத்தால் விளங்கவில்லையா? நீங்கள் இவளை விசேஷமாகப் பயமுறுத்தி ஹிம்ஸித்திருக்கிறீர்கள்; ஆனுலும் 'எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்' என்று பிரார்த்தியுங்கள்; 'நாம் இவ்வளவு உபத்திரவித்திருக்க நம்மிடத்தில் இவளுக்குத் தயை உண்டாகுமா' என்று சந்தேகப்படவேண்டாம். ராக்ஷஸர்களுக்கு ராமனுல் உண்டாகப்போகிற நாசத்தை நினைக்கும்பொழுது எந்த உபாயத்தாலாவது நாம் தப்பவேண்டியது அவசியமென்று தெரிகிறது. இவளுடைய ஸ்வபாவம் உங்களுக்குந் தெரியாது. இவளை ஒருவன் சரணமடைந்தாலே போதும்; அவன் செய்த ஸகல அபராதங்களையும் மறந்து அவனுக்குப் பரம உபகாரத்தைச் செய்வாள். ஆகையால் நம்மை இந்தக் கோரமான ஆபத்திலிருந்து தப்புவிக்க இவளுக்கே உரிமையுண்டு.

மேலும், இவளுடைய அவயவங்களில் விகாரமான அடையாளங்கள் கொஞ்சமாவது காணப்படவில்லை. காந்தி மாத்திரம் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. ஆகையால், துக்கத்தை அனுபவிக்கவே தகாதவளும், தேவபோகங்களை அனுபவிக்கத் தகுந்தவளுமான இந்த ராஜகுமாரிக்கு இந்தச் சோகம் நேர்ந்திருக்கிறது. இவளுடைய காரியம் ஸித்தியாகுமென்றும் ரகுநாதன் ஜயமடைவாரென்றும் ராவணன் அழிவானென்றும் எனக்கு நன்ருகத் தெரிகிறது. இவளுக்கு அதிசீக்கிரத்தில் பிரியமான ஸமாசாரம் கிடைக்கப்போகிறதென்பதற்கு அனேக அடையாளங்கள் தோன்றுகின்றன. தாமரை இதழ் போன்ற இவளுடைய விசாலமான இடது கண் மிகுந்த காந்தி பெற்று விளங்குகிறது. இடது புஜமும், யானைத் துதிக்கை போன்ற இடது துடையும் கொஞ்சம் மயிர்க்கூச்சமடைந்து துடிக்கின்றன. இந்தச் சகுனங்களால் இவள் அதிசீக்கிரத்தில் ராகவனைச் சேர்ந்து ஸுகமடைவாள் என்பது நிச்சயம். இதோ பாருங்கள். அந்த மரக்கிளையில் ஒரு பக்ஷி விஸ்தாரமான இறக்கைகளை விரித்துக்கொண்டு, பிரதக்ஷிணமாய் வந்து மேலே கிளம்பிக் கிழே இறங்கி, மலர்ந்த புஷ்பங்களாலும் தளிர்களாலும் விளங்கும் கிளையின்மேல் நன்ருக உட்கார்ந்திருக்கிறது. இது ஒரு சுபசகுனம். அது அங்குள்ள அதிமதுரமான பழங்களைப் புஜித்து தென்றலை அனுபவித்து ஆனந்தத்தால் மெய் மறந்திருக்கிறது. அது அடிக்கடி இனிமையாய்க் கூவுவதைப் பார்த்தால், 'ஸீதே! நீ ஏன் வருத்தப் படுகிறுய்? உன் பர்த்தா அதிசீக்கிரத்தில் இங்கே வந்து உன் கஷ்டங்களைத் தீர்த்து அயோத்யைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவார். நீ படும் துக்கம் அதிகமென்று தோன்றினுலும் அவருடைய வருத்தத்திற்கு

ஈடாமோ? ஆகையால் உன் நாயகனை எதிர் கொண்டழைக்க நீ தகுந்தபடி ஸ்நானம்செய்து அலங்கரித்துக் கொள்ளாமல் கண்ணும் கண்ணீருமாக இருப்பது அழகல்ல, எழுந்திரு. உன் பிரிய நாயகன் வரப்போகிறுனென்ற ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தை நினைக்க எனக்கும் ஆனந்தத்தால் மயிர்க் கூச்சமிடுகிறது' என்று ஸீதையின் துக்கத்தைத் தணிப்பது போலிருக்கின்றது.

(அநாதி காலமாய்ப் பகவானுடைய ஸம்பந்தம் பெற்ற ஜீவனைக் கடைத் தேற்றுவதற்கு ஆசாரியன் செய்யும் பிரயத்தனங்கள் இந்தக் காண்டத்தில் கதாருபமாய் வர்ணிக்கப் படுகின்றன. லங்கையே சரீரம்; ஸீதையைக் காக்கும் ராக்ஷஸிகளே இந்திரியங்கள்; ராவணனும் கும்பகர்ணனும் நான் என்னுடையது என்ற அஹங்கார மமகாரங்கள்; இந்திரஜித் முதலியவர்கள் காமக்குரோத லோப மோஹ மத மாத்ஸர்ய தம்பம் முதலியவை. ஜீவனுக்கு பகவத் ஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்க வந்த ஆசாரியனே ஹநுமான். ஆசாரிய லக்ஷணங்களாவன: உத்தம கதிக்கு ஸாதனங்களான ஞான கர்மங்களைப் பூர்ணமாய் அனுஷ்டித்தவர்; யக்ஞத்தாலும் தானத்தாலும் அழிவற்ற தவத்தாலும் அடைய விரும்பும் பிரஹ்ம ஞானிகள், சாஸ்திரங்களின் அர்த்தங்களைத் தான் பரிசோதித்தறிவதாலும் பிறர் அவைகளை அனுஷ்டிக்கும்படி செய்வதாலும் தானே அனுஷ்டித்துக் காட்டுவதாலும், ஆசாரிய பதவியை அடைந்தவர்; வேத சாகைகளை இடைவிடாமல் அத்யயனம் செய்து, அவைகளின் அர்த்தங்களை சிரவண மனன நிதித்யாஸனமென்ற அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வந்தவர்; வேதங்களைக் கரைகண்டவர்; பகவானிடத்தில் எல்லையற்ற பக்தியுள்ளவர்; பொறுமையில்லாதவர்; மந்திரங்களின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்து அவைகளில் பக்திவைத்து எப்பொழுதும் அவைகளையே கதியென்று ஆசிரயிப்பவர்; சுத்தமான ஆசாரமுள்ளவர்; புராணங்களின் தத்வார்த்தங்களை அறிந்தவ்ர்; குருபக்தியுள்ளவர்; ஆனந்தத்தால் கண்ணீர் பெருகத் தேகமெங்கும் மயிர்க் கூச்சலுடன் பரமாத்மாவின் கல்யாண குணங்களிலேயே ஈடுபட்டிருப்பவர்; புருஷோத்தமனுடைய குணங்களையும் மஹிமையையும் அடிக்கடி சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பவர். ஆசாரியன் அலுத்துப் போகாமல் சிஷ்யன் போன வழியே விட்டு அவனைச் சீர்திருத்தத் திருமந்திரத்தை உபதேசித்து அவனைப் பகவானிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறுர்.)

பக்ஷீ ச ஶாகா²நிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட:
புந: புநஸ்சோத்தம ஸாந்த்வவாதீ³ |
ஸுஸ்வாக³தாம் வாசமுதீ³ரயாந:
புந: புநஸ்சோத³யதீவ ஹ்ருஷ்ட: || (64)

ஸர்க்கம் 28

ஸீதை உயிரை விட யத்தனித்தது

ஸா ராக்ஷஸேந்த்^{3}ரஸ்ய வசோ நிஶம்ய
தத்^{3} ராவணஸ் யாப்ரிய மப்ரியார்தா |
ஸீதா விதத்ராஸ யதா^{2} வநாந்தே
ஸிம்ஹாபி^{4}பந்நா க^{3}ஜராஜகந்யா || (1)

ஸீதை ராவணன் சொன்ன குரூரவார்த்தைகளைக் கேட்டு மனம் நொந்து, காட்டில் ஸிம்ஹத்தால் பிடிக்கப் பட்ட பெண் யானையைப்போல் நடுங்கினாள். ஸ்வபாவத்திலேயே பயந்தவள்; ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவில் அகப்பட்டு, ராவணனுடைய வார்த்தைகளால் பயமடைந்து, ஜனஸஞ்சாரமில்லாத காட்டில் ஒரு சிறு பெண்ணை அவளைச் சேர்ந்தவர்கள் பஞ்சத்தின் கொடுமையால் விட்டுப் போவதைப்போல் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களால் கை விடப் பட்டு அழுதாள். "ஐயோ! நான் கொஞ்சம் கூடப் புண்ணியம் செய்யவில்லையோ? இவர்களால் இப்படி மிரட்டப்பட்டும் இன்னும் உயிர் போகக் காணேனே. கர்மகதி முடிந்தாலொழிய மரணம் வராதென்று பெரியோர்கள் சொல்லும் வார்த்தை நிஜமே. என்ன கஷ்டம்! ஸுகமென்பதே இல்லாமல் எல்லையற்ற துக்கத்தையே அனுபவிக்கும் என் மனம், வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்ட மலைச்சிகரத்தைப் போல், தூள் தூளாகவில்லையே! இதற்கு அழிவே இல்லை என்பது நிச்சயம். இந்தக் கஷ்டத்தைப் பொறுப்பதைக் காட்டிலும் ஏன் உயிரை விடக்கூடாது? ஆனால், அது மஹாபாதகமல்லவா? எப்படியும் ராவணன் என்னைக் கொல்வானென்பது நிச்சயம்; ஆகையால் அவன் கையால் இறப்பதைவிட நானே உயிரைவிடுவதில் தோஷமே இல்லை. 'எவ்விதத்திலாவது உயிரை காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்' என்ற சுருதிப்படி ராவணனை அனுஸரித்து ஏன் பிழைத்திருக்கக்கூடாது? அப்படி ராவணனிடத்தில் என் மனம் நாடுமோ? பிராம்மணன் மற்ற ஜாதியார்களுக்கு வேத மந்திரங்களை உபதேசிக்க முடியுமோ? என்றால், லோகநாதனான ராமன் இரண்டு மாதங்களுக்குள் இங்கே வராவிட்டால், ரணவைத்தியன் கர்ப்பத்தில் மடிந்த சிசுவின் அங்கங்களை ஆயுதங்களால் துண்டிப்பதுபோல் ராவணன் என்னுடைய அவயவங்களை இரக்கமில்லாமல் துண்டிப்பான். திருடன் ராஜாவுக்கு அபராதம் செய்து சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, மறுநாட் காலையில் கொலை செய்யப்படுவான் என்றிருந்தால், எப்படி அதையே நினைத்து நினைத்து வருந்துவானோ, அப்படி ராவணன் கெடுவிட்ட இரண்டு மாத காலம் வரவர ஸமீபிக்கிறதே என்று நினைக்க என் தேகம் நடுங்குகிறது. பெருங்கடலில் சுழற்காற்றால் முழுகும் கப்பலைப் போல் மஹாபாபத்தைச் செய்த நான் நாசமடையப்போகிறேன்.

ஹா! ராம! ஸகலப் பிராணிகளையும் ஸந்தோஷப் படுத்தக் கூடியவரென்று பெயருள்ள உமக்கு என் துக்கத்தைநீக்கி ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பது அஸாத்தியமோ? லக்ஷ்மண! ஒரு வேளை ராமன் அலக்ஷ்யம் செய்தாலும், 'ஸீதையை என்னைப்போல் நினை' என்று வனத்திற்கு புறப்படும்பொழுது ஸுமித்திரை உனக்கு உபதேசித்தபடி, என்னைத் தாயாகப் பாவிக்கும் உனக்குக் கூட என்னிடத்தில் அலக்ஷ்யம் பிறந்ததோ? பகவானுடைய நிஜஸ்வரூபத்தையறிந்த ஸுமித்திராதேவி! உமது புத்திரன் உம்முடைய வாக்கியத்தை மீறி நடப்பதையும் மாதாவான என்னைக் கை விடுவதையும் நீர் பார்த்துச் சும்மாவிருப்பது நியாயமோ? கௌஸல்யாதேவி! உமது புத்திரனை நம்பி என்னை வனத்திற்குக் கூட அனுப்பினீரே. இப்படி என்னைக் கை விட்டதை அறியவில்லையோ? இவர்களெல்லோரும் என்னைக் கை விட்டாலும் குற்றமல்ல. என்னைப் பெற்ற தாயே! நீயும் இப்படி உபேக்ஷையாக இருப்பது தர்மமோ?

இரண்டு ஸிம்ஹங்களின் மேல் இடிவிழுந்து நாசம் செய்தது போல் மான் ரூபத்தைத் தரித்த அந்த மாரீசன் பலவான்களான ராஜகுமாரர்களைக் கொன்றானோ? இல்லாவிட்டால் என்னைக் காப்பாற்ற மாட்டார்களா? ஒரு அல்ப ராக்ஷஸனுக்கு ராமலக்ஷ்மணர்களை நாசம் செய்யும் சக்தியுண்டா? ஆகையால், காலதேவதையே மான் வேஷம் கொண்டு பாக்கியமற்ற என்னை மோசம் செய்தது. இல்லாவிட்டால் ராமனையும் அவர் பிறகே லக்ஷ்மணனையும் துரத்துவேனா? ராம! பூர்ணசந்திரனைப் போன்ற முகத்தையும் நீண்ட புஜங்களையுமுடையவரே! ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் பிரியமானவரே! ஸத்தியத்தையே விரதமாயுடையவரே! நான் ராக்ஷஸர்களால் மரணமடையப்போகிறது உமக்குத் தெரியவில்லையே. உமது முகமண்டலத்தைப் பார்க்க எனக்கு மாத்திரம் கிடைக்காதோ? உமது புஜங்கள் என்னைக் காப்பாற்றச் சக்தியற்றனவோ? என் துக்கத்தைத் தீர்த்து ஆனந்தத்தைக் கொடுக்க முடியாத உமக்கு ராமனென்ற பெயர் தகுமோ? ராம! நீர் பூஜிக்கும் தெய்வம் ஸ்ரீமந் நாராயணன்; நானும் அவரைப் பூஜிக்கவில்லையா? மேலும் உம்மைத் தவிர என்னை ரக்ஷிக்கும் தெய்வம் வேறுண்டென்று எனக்கு ஸ்வப்னத்திலும் எண்ணமுண்டோ? என் பதிவிரதாக்னியால் இந்த ராக்ஷஸ வம்சத்தைச் சாம்பலாக்க முடியாதா? உம்மைச் சரணமடைந்தேன்; பிறகு எனது பொறுப்பெல்லாம் உம்முடையதே. நான் என் விஷயமாய்ப்பிரயத்தனம் செய்தால் சரணாகதி தர்மத்திற்கு விரோதம் வரும்; உம்முடைய விரதத்திற்கு பங்கம் நேருமென்று இவ்வளவு ஹிம்ஸைகளையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அயோத்யையில் ஸகல ராஜபோகங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு ஸுகமாக இருக்கக்கூடாதா? நான் ராவணனைக் கண்ணெடுத்துப் பார்த்தால் அதைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமான போகங்கள் என் காலடியில் விழாதோ? அவைகளை ஸ்மரிக்காமல் உம்முடன் வன

வாஸ கஷ்டங்களையெல்லாம் அனுபவித்து, இங்கே வெறும் தரையில் புழுதிபடிய உட்கார்ந்திருக்கிறேன். தர்ம மார்க்கத்திலிருந்து என் புத்தி ஒரு க்ஷணமாவது நழுவினதில்லை. கூடியவரையில் பதிவிரதா தர்மத்தைக் காப்பாற்றி வருகிறேன். ஐயோ! நன்றியற்றவர்களுக்குச் செய்த உபகாரங்கள் வீணாவதுபோல் இவையெல்லாம் பிரயோஜனமற்றனவோ? இவைகளை அனுஷ்டித்தால் உத்தம பலன்கள் கிடைக்குமென்ற சாஸ்திரங்களும் பெரியோர்களுடைய வாக்கியங்களும் பொய்யோ? நீரும் என்னைக் கைவிட்டீர்; உம்மைத் திரும்பிப் பார்ப்போமென்ற நம்பிக்கை இல்லை; உம்மைப் பார்க்காமல் இளைத்து தேகம் வெளுத்தது. நான் உம்மையே தெய்வமென்றிருந்ததும் தர்மங்களை ஆசரித்ததும் உபயோகமில்லை.

ஒருவேளை நீர் பிதாவின் ஆக்ஞைப்படி வனவாஸம் செய்து முடித்து, அயோத்யைக்குத் திரும்பிப்போய், ஸகல கஷ்டங்களும் தீர்ந்து, ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, விசால நேத்திரங்களுள்ள ஸ்த்ரீகளுடன் ஆநந்தமாய் காலத்தைக் கழிப்பீர். நானோ பாக்கியமற்றவள்; இதுவரையில் அனுஷ்டித்த தவமும் விரதங்களும் வீணாயின; உம்மிடத்தில் வைத்த ஆசைக்கோ எல்லையில்லை; அது என் மரணத்திற்கே ஹேதுவாயிற்று; ஆகையால் இந்தப் பாழும் பிராணனை விடப் போகிறேன். விஷத்தைக் குடித்தாவது ஆயுதங்களாலாவது உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால், அவைகளை எனக்குக் கொண்டுவந்து கொடுக்கக்கூடிய உபகாரிகள் இங்கிருப்பார்களோ? என்னைக் கெடுப்பதற்கு வேண்டிய ஸகல ஸாதனங்களும் நினைத்தவுடன் கிடைக்கும். என்னைத் தர்மமார்க்கத்தில் காப்பாற்றக்கூடிய ஸாதனங்கள் பாபிகளால் நிறைந்த இந்த நகரத்தில் கிடைக்குமோ'' என்று ஜானகி ராக்ஷஸிகளின் உபத்திரவத்தை ஸகிக்க முடியாமல் முகம் உலர்ந்து, இப்படிப் பல விதமாய்ப் புலம்பினாள். பிறகு, ''ராக்ஷஸிகள் விழித்துக்கொள்வதற்குமுன் நான் இறக்கவேண்டியது அவசியம்'' என்று, ஸகலவிதத்தாலும் ராமனையே தியானித்துக்கொண்டு, ஆஞ்ஜநேயர் மறைந்திருந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் அடியில் வந்தாள். எவ்விதமாக பிராணனை விடலாமென்று நன்றாக ஆலோசித்து, ''பின்னலை மரக்கிளையில் மாட்டித் தூக்குப் போட்டுக்கொள்வதே நலம்; என் கஷ்டம் தீர்ந்து சீக்கிரத்தில் யமலோகம் செல்வோம்'' என்று புஷ்பத்தைப்போல் மிருதுவான அவயவங்களையுடைய ஸீதை அந்த மரக்கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்றாள்.

பிறகு, ''ராமனுடைய சக்தி நன்றாய்த் தெரிந்திருக்க அவரிடத்தில் நம்பிக்கையற்று இப்படிச் செய்யலாமோ? ஒருவேளை அபார கருணையால் சத்துருவின் அபராதத்தை அவர் பொறுத்திருக்கலாம். தசரதரையும் பரதனையும் தண்டிக்கிறேன் என்று சொன்ன லக்ஷ்மணன் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பானோ? மேலும் நான் பிறந்த

ஜனகவம்சம் எவ்வளவு பரிசுத்தமானது! என்னால் அதற்கு நீங்காத தோஷம் ஏற்படுமே'' என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் அனேக சுபசகுனங்கள் தோன்றின. அவை அதுவரையில் ஸகல ஜனங்களுக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுத்துத் துக்கத்தைப் போக்கினவென்று பிரஸித்தம். ''நீ இனி ஏன் துக்கப்படுகிறாய்? தைரியமாக இரு'' என்று ஸீதையைத் தேற்றுவது போலிருந்தது.

> ஶோகாநிமித்தாநி ததா² ப³ஹூநி
> தை⁴ர்யார்ஜிதாநி ப்ரவராணி லோகே |
> ப்ராது³ர் நிமித்தாநி தத³ா ப³பூ⁴வு:
> புராபி ஸித்³தா⁴ந் யுபலக்ஷிதாநி || (20)

ஸர்க்கம் 29

சுப சகுனங்கள்

> தத²ாக³தாம் தாம் வ்யதி²தாமநிந்தி³தாம்
> வ்யபேதஹர்ஷாம் பரிதீ³ந மாநஸாம் |
> ஶுபா⁴ம் நிமித்தாநி ஶுபா⁴நி பே⁴ஜிரே
> நரம் ஶ்ரியா ஜுஷ்ட மிவோபஜீவிந: || (1)

சொல்லமுடியாத துக்கங்களை அனுபவித்து ஸகல ஸந்தோஷமும் அற்று, மனம் நொந்திருக்கும் ஸீதைக்கு அநேக சுபசகுனங்கள் உண்டாயின. மங்களஸ்வரூபியும் குற்றமற்ற ஆசாரத்தையுடையவளுமான ஸீதை, ''நான் ஸுகத்தை அனுபவித்த காலமும் உண்டோ?'' என்று நினைத்தாள். (லோகத்தில் ஒருவனுக்கு லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் பிறந்து ஸகல ஐசுவரியங்களும் அதிகாரமும் கிடைத்தால் ஏழைகள் அவனுக்குத் தங்களாலியன்ற உபகாரங்களைச் செய்து பிரயோஜனத்தையடைய விரும்புவதுபோல் சுபசகுனங்களும் ஸாக்ஷாத் மஹாலக்ஷ்மியின் விஷயத்தில் தங்களால் கூடிய உபகாரத்தைச் செய்து சகுனங்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமான பதவியை அடைந்தன.) வளைந்த இமை மயிர்களால் சூழப்பட்டு ஓரத்தில் சிவந்து சுற்றிலும் வெளுத்து, நடுவில் கறுத்த விசாலமான இடது கண் மீன்களால் அடிக்கப்பட்ட தாமரைப் புஷ்பம்போல் வேகமாய்த் துடித்தது. அழகாய்ப் பொருந்தி, பருத்து உருண்டு அகில் சந்தனம் முதலிய உத்தம கந்தங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு பிரியநாயகனால் தழுவப்பெற்ற இடதுபுஜம் அடிக்கடி வெகுகாலம் துடித்தது. மதயானையின் துதிக்கையைப் போன்றதும், பருத்து அழகாய் ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்ததுமான அவளுடைய இடது துடையும் அடிக்கடி துடித்தது, ரகுநாதன் சீக்கிரத்தில் வரப்போகிறாரென்று தெரிவித்தது. நிர்மலமான நேத்திரங்களையும் மாதுளம்பழத்தின் விதைபோன்ற நுனியையுடைய பற்களையுமுள்ள ஸீதை உடுத்திருந்த தங்கமயமான வஸ்திரம் கொஞ்சம் புழுதி படிந்து சரீரத்திலிருந்து சற்று நழுவி விழுந்தது. இவைகளாலும் இன்னும் பெரியோர்களால் ஒப்புக்

கொள்ளப்பட்ட மற்ற சுபசகுனங்களாலும் தன் பர்த்தா வரப் போகிருரென்று நிச்சயம்கொண்டு, காற்ருலும் வெயிலாலும் வாட்டப்பட்டுப் பூமியில் மறைந்துபோன விதை மழை பெய்தவுடன் மறுபடியும் முளைப்பதுபோல், ஸந்தோஷத்தால் பூரித்தாள். கோவைக் கனிபோன்ற உதடுகளையும், சிரேஷ்டமான கண்களையும், புருவங்களையும், நுனிமயிரையும், கோணலான இமைகளையும், இடைவெளியில்லாமல் வெண்மையான பற்களையுடைய ஸீதையின் முகம், ராகுவால் பிடிபட்டு விடப்பட்ட சந்திரனைப்போல் மறுபடியும் விளங்கிற்று. சோகமும் புத்தியின் கல்மஷமும் ஸந்தாபமும் நீங்கி; ஸந்தோஷத்தால் முகம் மலர்ந்து சுக்லபக்ஷத்தில் சந்திரனுல் வரவரக் காந்தி பெற்ற இரவுபோல் விளங்கினுள்.

ஸா வீதஶோகா வ்யபநீத தந்த்ரீ
ஶாந்தஜ்வரா ஹர்ஷ விவ்ருத்த ஸத்வா |
அஶோபதார்யா வதநேந ஶுக்லே
ஶீதாம்ஶுநா ராத்ரி ரிவோதிதேந || (8)

ஸர்க்கம் 30

ஹநுமான் ஸீதையிடத்தில பேச நிச்சயித்தது

ஹநுமாநபி விக்ராந்த꞉ ஸர்வம் ஶுஶ்ராவ தத்வத꞉ |
ஸீதாயாஸ் த்ரிஜடாயாஶ்ச ராக்ஷஸீநாம் ச தர்ஜநம் (1)

பராக்கிரமசாலியான ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதைக்கும் ராக்ஷஸிகளுக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தையும் திரிஜடை சொன்ன ஸ்வப்பனத்தையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். பிறகு இந்திரனுடைய நந்தவனத்தில் விளங்கும் தேவஸ்த்ரீயைப் போன்ற ஸீதையைக் கவனித்துப் பார்த்து பலவிதமாக ஆலோசித்தார். "கணக்கில்லாத வானரர்கள் ஸகல திக்குகளிலும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஸீதையை நான் பார்க்கக் கிடைத்தது. இந்த லங்காபுரியையும், ராவணனுடைய மஹிமையையும், ராக்ஷஸர்களுடைய விசேஷத்தையும் நான் மறைந்திருந்து, சத்துருவின் சக்தியை ரஹஸ்யமாக அறிகிற தூதனைப்போல் நடந்து பல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன். அளவற்ற பராக்கிரமசாலியும், ஸகல பூதங்களிடத்திலும் தயையுள்ளவருமான ராமனுடைய பாரியை அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டிருக்கிருள். அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லவேண்டியது அவசியம். துக்கமென்பதையே அறியாமல், துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, துக்கஸமுத்திரத்தின் கரையைக் காணுத இந்தச் சந்திரமுகியை நான் அவசியம் ஸமாதானம் செய்யவேண்டும். சோகத்தால் கலங்கின மனத்தையுடைய இவளுக்குத் தேறுதல் சொல்லாமல் நான் திரும்பிப் போனுல் மஹாதோஷத்திற்குள்ளாவேன். அபார கீர்த்திசாலியான

இந்த ராஜபுத்திரி, ரக்ஷிப்பவர்கள் இருப்பார்களென்பதை அறியாமல், நான் வானரர்களிருக்குமிடத்திற்குப் போவதற்குள் பிராணனை விடுவாள். பூர்ணசந்திரனைப்போல் எல்லோருக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் முகத்தையுடைய மஹாவீரனான ரகுநாதன் ஸீதையைப் பார்க்க ஆவல் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு இவளுடைய விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி ஸமாதானம் சொல்ல வேண்டியதும் அவசியமே.

ஆனால், ராக்ஷஸிகள் விழித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஸீதையுடன் பேசுவது அஸாத்தியம். அதற்கு வழியென்ன? ஒன்றிற்கொன்று விரோதமாயிருக்கிறதே. இந்த ராத்ரி கொஞ்சம் பாக்கி இருக்கிறது. அதற்குள் அவளை ஸமாதானம் செய்யாவிட்டால் எப்படியாவது பிராணனை விடுவாள் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. இவளுடன் பேசாமற்போனால், 'ஸீதை எனக்கு என்ன ஸமாசாரம் சொல்லியனுப்பினாள்?' என்று ராமன் என்னைக் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வேன்? இவளிடத்திலிருந்து யாதொரு ஸமாசாரத்தையும் கொண்டு போகாமல் அதிசீக்கிரமாய்த் திரும்பிப் போனால், ராமனுக்குக் கோபம் மேலிட்டு கோபப் பார்வையால் என்னைக் கொளுத்திவிடுவார். இவளுடன்பேசி, ராமனுடைய ஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்து இவளைத் தேற்றாமல் திரும்பிப்போய், ஸுக்ரீவனை ராவணனோடு யுத்தம் செய்வதற்காக இவ்விடத்திற்கு அழைத்து வந்தாலும் என்ன பிரயோஜனம்? அவரும் அவருடைய ஸைன்யங்களும் இங்கே வருவதற்குள் இவள் பிராணனை விடுவாள். ஆகையால், நான் இந்த மரத்திலிருந்துகொண்டே ராக்ஷஸிகள் அப்புறம் போவதையாவது தூங்குவதையாவது பார்த்து அந்த ஸமயத்தில் துக்கத்தால் தவிக்கும் ராமபாரியையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தேற்ற வேண்டும்.

வானரனான நான் அதிஸூக்ஷ்மரூபத்துடன் மனுஷ்யவார்த்தையால் பேசலாமா? அல்லது, வியாகரணலக்ஷணங்கள் பொருந்திய ஸம்ஸ்கிருத வார்த்தையால் பேசலாமா? பிராஹ்மணனைப்போல் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் பேசினால், 'குரங்கிற்குப் பிறரோடு ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் பேசப் பழக்கமெங்கே? ஆகையால், ராவணனே நம்மை மோசம் செய்ய இந்த ரூபத்துடன் வந்திருக்கிறான்' என்று ஸீதை பயப்படுவாள். சிரேஷ்டமான அர்த்தங்களடங்கிய மனுஷ்ய பாஷையிலேயே இவளுடன் பேசுவது நலம். இவளை வேறுவிதமாக ஸமாதானம் செய்ய முடியாது. கோஸல தேசத்திலுள்ளவர்கள் பேசும் பாஷையிலேயே இவளுடன் பேச வேண்டும்.

இருக்கட்டும். இந்த வானரரூபத்துடன் அவள் எதிரில் போய் நின்று பேசினால், என் ரூபத்தையும் அதற்கு விரோதமான மனுஷ்ய பாஷையையும் கவனித்து, முன்பே ராக்ஷஸர்களால் பல விதமாய் பயமுறுத்தப் பட்டவளாகையால் அதிக பயமடைந்து, நினைத்த

ரூபத்தைத் தரிக்கக் கூடிய ராவணனென்றே என்னை நினைத்துப் பெருங்கூச்சலிடுவாள். அதைக்கேட்டு, ராக்ஷஸர்கள் பல ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஓடி வருவார்கள். அவர்கள் விகாரமான முகங்களுடன் யமனைப்போல் என்னைச் சூழ்ந்து அவர்களுடைய பலத்திற்குத் தகுந்தபடி என்னைப்பிடிக்கவாவது கொல்லவாவது பிரயத்தனம் செய்வார்கள். பெரிய விருக்ஷங்களுடைய கிளைகளையும் கீழ்க்கிளைகளையும் அடிமரத்தையும் பிடித்துக் கொண்டு தாவும் என்னைப் பார்த்து, நான் அவர்களுடன் யுத்தம் செய்வதற்காக எடுக்கும் பெரிய ரூபத்தைக் கண்டு பயந்து, 'காட்டில் திரியும் குரங்கிற்கு இந்தப் பெரிய ரூபம் ஏது? இவன் சத்துருவால் அனுப்பப்பட்டு நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடிய தூதனாயிருக்க வேண்டும்' என்று ஸந்தேகிப்பார்கள். பிறகு, ராவணனுடைய அரண்மனையில் காவல் காப்பவர்களை அழைத்துக்கொண்டு வருவார்கள். அவர்களும், சூலம் சக்தி முதலிய ஆயுதங்களுடன் அதிவேகமாய்ப் பயங்கரமான யுத்தம் செய்வார்கள். அவர்களால் சூழப்பட்டு அவர்களைச் சின்னா பின்னமாயடித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மிகவும் களைத்துப்போவேன்; பிறகு ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாது. ஒருவேளை பல ராக்ஷஸர்கள் சேர்ந்து என்னைப் பிடித்து விட்டால், இவளுக்கு ராமனுடைய விருத்தாந்தமே தெரியாமற் போகும். பிராணிகளை ஹிம்ஸிப்பதிலேயே ஆசையுள்ள இந்த ராக்ஷஸர்கள், 'இவன் யார்? சொல்' என்று இவளை உபத்திரவிப்பார்கள். அப்பொழுது, ராமனும் ஸுக்ரீவனும் உத்தேசித்த காரியம் கெடும். இவளைக் கடுங்காவல் வைத்திருக்கும் லங்கையோ கடலால் சூழப்பட்டது; அதற்குப் போகும் வழி மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது; ராக்ஷஸர்கள் இராப்பகலாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னை யுத்தத்தில் பிடித்து விட்டாலும், கொன்று விட்டாலும், என்னைத் தவிர வேறு வானரன் நன்றாய் விசாரித்துக்கொண்டு நூறுயோஜனை விஸ்தீரணமுள்ள இந்தப் பெருங்கடலைத் தாண்டி வந்து, ராம காரியத்தை நிறைவேற்றுவதில் ஸஹாயம் செய்வானென்று நான் எண்ணவில்லை. ராக்ஷஸர்கள் கணக்கில்லாமல் வந்தாலும் அவர்களைக் கொல்வேனென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. ஆனால், ஸமுத்திரத்தை மறுபடியும் தாண்டமுடியாதென்று எண்ணுகிறேன். யுத்தத்தில் ஜயமும் அபஜயமும் ஒருவனுக்கு நிச்சயமில்லை. அப்படி, ஸந்தேகமுள்ள விஷயத்தில் தலையிட எனக்கு இஷ்டமில்லை. எந்த புத்திமானாவது ஸந்தேகப் படக்கூடிய காரியத்தைச் செய்வானா? ஸீதையுடன் பேசாவிட்டால் அவள் பிராணனை விடுவாள்; இந்த ரூபத்துடன் அவளிடத்தில் பேசினால் மேற் சொன்ன அபாயங்கள் நேரும்.

ஏறக்குறைய முடிந்த காரியங்களும் விவேகமற்ற தூதனிடத்தில் ஒப்புவிக்கப் பட்டால் ஸூரியோதயத்தில் இருள் நாசமடைவது போல் காலதேசங்களுக்கு ஒவ்வாமல் கெடுகின்றன. அரசர்கள்

மந்திரிகளுடன் நன்ருய் யோசித்துச் செய்யும் காரியங்களும் விவேக மற்ற தூதனிடத்தில் அகப்பட்டால் விளங்குகிறதில்லை. அவர்கள் தங்களை மிகவும் தெரிந்தவர்களாக நினைத்துக் கொண்டு காரியங்களைக் கெடுத்து விடுகிருர்கள். ராமனுடைய காரியம் நிறைவேற வேண்டும்; நான் புத்திஹீனனென்று பெயரெடுக்கக்கூடாது. ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினதும் இங்கே தேடினதும் வீணுகக் கூடாது. நான் சொல்ல வந்த ஸமாசாரத்தை ஸீதை பயப்படாமல் கேட்டு ஆறுதலடைய வேண்டும். இவைகளை ஒன்றிற்கொன்று விரோதமில்லாமல் எப்படி முடிக்கலாம்? சிரேஷ்டமான ஆசாரத்தையுடையவரும் இவளுக்கு பிரிய பந்துவுமான ராமருடைய விருத்தாந்தத்தை இங்கே மறைந்திருந்தே சொல்லவேண்டும். அப்பொழுது அவரிடத்திலேயே நாடின மனத்தையுடையவளாய்ப் பயப்படமாட்டாள். இக்ஷ்வாகுகுல திலகரும் மஹாக்ஞானியுமான ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களையும் மதுரமான வார்த்தைகளால் வர்ணிக்கவேண்டும். மங்களகரமாயும் தர்மத்தை அனுசரித்ததாயும் இருக்கும் அந்த விருத்தாந்தங்களைக் கேட்ட பிறகுதான் என்னிடத்தில் இவளுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும்'' என்று லோகநாதனுன ராமனுடைய பாரியையைப் பற்றி இப்படிப் பலவிதமாய் யோசித்து, பிறகு நிகரற்ற ஸாமர்த்தியமுள்ள ஆஞ்ஜநேயர் மரக்கிளைகளில் மறைந்து கொண்டே பின்வரும் உத்தமமான வாக்கியங்களை மதுரமாய்ச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

இதி ஸ ப³ஹுவித⁴ம் மஹாநுபா⁴வோ
ஜக³திபதே: ப்ரமதா³மவேக்ஷமாண: |
மது⁴ரமவிதத²ம் ஜகா³த³ வாக்யம்
த்³ருமவிடபாந்தரமாஸ்தி²தோ ஹநூமாந் || (44)

ஸர்க்கம் 31

மாருதி ராம சரித்திரத்தை வர்ணித்தது

ஏவம் ப³ஹுவிதா⁴ம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா மஹாகபி: |
ஸம்ஶ்ரவே மது⁴ரம் வாக்யம் வைதே³ஹ்யா வ்யாஜஹார ஹ || (1)

ஆஞ்ஜநேயர் இப்படி மேல் நடத்த வேண்டிய காரியத்தை அனேகவிதமாய் நிச்சயித்து, ஸீதைக்கு நன்ருகக் கேட்கும்படியான தூரத்திலிருந்து பின்வரும் மதுரமான வார்த்தைகளைச் சொன்னுர். '' இக்ஷ்வாகு குலத்தில் தசரதரென்று ஒரு ராஜா இருந்தார். அவருடைய சதுரங்க பலத்திற்கு எல்லையில்லை; புண்யத்தையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்; விஸ்தாரமான கீர்த்தி பெற்றவர்; நியாய மார்க்கத்திலேயே நடப்பவர்; எல்லோராலும் கொண்டாடப் பட்டவர்; ராஜரிஷிகளுக்குள் குணங்களால் மேலானவர்; தவத்தில் ரிஷிகளைப் போன்றவர்; சக்கரவர்த்திகளுடைய வம்சத்தில் பிறந்தவர்; பராக்கிரமத்தில் இந்திரனுக்கு ஸமமானவர்; பிறர்க்கு ஹிம்ஸை செய்யாம

விருப்பதிலேயே பிரயமுள்ளவர்; பெருந்தன்மை பொருந்தினவர்; அளவற்ற கருணையுடையவர்; அவருடைய பராக்கிரமம் வீண் போகாது; இக்ஷ்வாகு குலத்து அரசர்களுக்குள் பிரதானமானவர்; ராஜ்யலக்ஷ்மி பொருந்தினவர்; அவரால் அநத ராஜ்யத்திற்கு லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் விருத்தியாயிற்று; ஸகலராஜலக்ஷணங்களும் குறைவில்லாமல் பொருந்தினவர்; எல்லையற்ற ஜயலக்ஷ்மியால் விளங்கினவர்; ராஜசிரேஷ்டர்; அவருடைய கீர்த்தி பரவாத இடமே பூமியில் இல்லை; தன்னை அண்டினவர்களுக்கு ஸகல ஸுகத்தையும் அளிப்பவர்; ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவித்தவர்; அவருடைய மூத்த குமாரனுக்கு ராமனென்று பெயர்; தகப்பனுக்கு மிகவும் அருமையானவர்; பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தையுடையவர்; ஸகல சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்; ஸகல வில்லாளிகளுக்கும் மேலானவர்; தனக்குரிய தர்மத்தைக் குறைவற நடத்துகிறவர்; தன்னைச் சேர்ந்தவர்களை ரக்ஷிக்கிறவர்; ஸகலப் பிராணிகளுடைய தர்மங்களையும் ஸரியாய் நடத்தி வைப்பவர்; தன் தேஜஸாலேயே சத்துருக்களை எரிப்பவர்; வீரசிகாமணி; அவர் ஸத்தியம் தவருத தன் வயது சென்ற பிதா செய்த பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றத் தன் பத்னியோடும் தம்பியோடும் ராஜ்யத்தைவிட்டு வனத்திற்கு வந்தார். அங்கே வேட்டையாடும் பொழுது, இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கக் கூடிய அனேக ராக்ஷஸ விரர்களைக் கொன்ருர். கரதூஷணர்களும் ஜனஸ்தானத்திலுள்ள ராக்ஷஸர்களும் ராமனுல் மடிந்ததைக்கேட்டு ராவணன் கோபம் கொண்டு, பொன்மானென்ற மாயையால் ராமலக்ஷ்மணர்களை வஞ்சித்து, ராமனுடைய பாரியையான ஸீதையை அபகரித்தான். பிறகு ராமன் அவளைத் தேடிக்கொண்டு வருகையில், காட்டில் ஸுக்ரீவனென்ற வானரனுடன் ஸ்நேஹம் செய்தார். மஹாபலவானும் சத்துருக்களை வேரறுப்பவருமான ராமமூர்த்தி ஸுக்ரீவனுக்கு விரோதியான வாலி என்ற வானர ராஜனைக் கொன்று, தன் மித்திரனுக்கு அந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தார். பிறகு, ஸுக்ரீவன் தனக்குட்பட்ட வானரர்களைக் கட்டளையிட, நினைத்த ரூபத்தை எடுக்கக்கூடிய அந்த வீரர்கள் ஆயிரக்கணக்காக ஸகல திக்குகளிலும் ஸீதையைத் தேடுகிருர்கள். அவள் இங்கே இருக்கிருளென்று ஸம்பாதி என்ற கழுகு சொல்லக் கேட்டு, நானும் அவளைப் பார்க்க விரும்பி நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தை அதிவேகமாகத் தாண்டினேன். இங்கே தேடும்பொழுது 'என் பாக்கியவசத்தால் அவளைக் கண்டேன்; சரீரத்திலும் ரூபத்திலும் வர்ணத்திலும் காந்தியிலும் ராமன் எனக்கு வர்ணித்தது போலவே இருக்கிருள்'' என்று முடித்தார்.

அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஜானகிக்கு உண்டான ஆச்சரியத்தைச் சொல்லி முடியாது. கறுத்து நீண்டு சுருண்டு நுனியில் கொஞ்சம் வளைந்த தலைமயிரையுடைய ஸீதை, பிராணனைப் போக்கிக்கொள்வதற்காகப் பின்னலால் சுற்றப்பட்ட முகத்தை

நிமிர்த்தி, இவ்வளவு பிரியமான விஷயத்தைச் சொல்லுகிறவனு டைய ரூபம் எப்படியிருக்குமோ என்று, பயத்துடன் அந்தச் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைப் பார்த்தாள். அந்த வானர சிரேஷ்டனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஸகல திக்குகளையும் ஜாக்கிரதையாக கவனித்துக்கொண்டு, ஸர்வகாலத்திலும் ராமனையே தியானித்துக் கொண்டிருப்பவளாகையால் எல்லையற்ற ஆனந்தத்தை அடைந் தாள். பிறகு இரு பக்கங்களிலும் பார்த்தாள்; ராக்ஷஸிகள் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைத்தவிர வேருெருவரையும் காணவில்லை. நமது கஷ்டத்தைப் பார்த்துத் தேவ கணங்களில் யாராவது இரங்கி இந்த ஸமாசாரத்தைச் சொன்னுர்களோ?'' என்று மேலே பார்த்தாள்; ஒரு வரையும் காணேம். ''பாதாளலோகவாஸிகளில் யாராவது கருணை புரிந்து இந்த உபகாரத்தைச் செய்தார்களோ? என்னைப்பெற்ற பூமிதேவி தான் இப்படி ஆறுதல் செய்கிருளோ?'' என்று கீழே பார்த்தாள். ஒன்றும் கண்ணில் படவில்லை. பிறகு மரக்கிளை களைக் கவனித்துப் பார்க்கையில் ஏதோ ஒரு ரூபம் மஹாதேஜஸ் உள்ளதாகக் காணப்பட்டது. குரலைக்கொண்டு ஸகலலோக கண்டக னுன ராவணனுடைய நகரத்தில் பிரவேசித்து, ஒருவருக்கும் தெரியா மல் எங்கும் தேடி, ராக்ஷஸர்களுடைய காவல்களைக் கடந்து, இந்த ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவிலிருக்கும் தன்னை அவர்களுக்குத் தெரியாமல் கண்டு பேசினவன் ஒப்பற்ற புத்திமானுக இருக்கவேண்டும். வணக்க மாயும் மிருதுவாயும் பேசுவதால் இவன் பிறர்க்குக் கீழ்ப்பட்ட வன்; பேசும் திறமையால் சிறந்த யோசனை சொல்லக்கூடிய மந்திரி; இவனுடைய மதுரமான மங்களவாக்கியங்களால் நான் தற்கொலை செய்துகொள்வதிலிருந்து தப்பி உயிர் பெற்றேன்; நான் உயிரோடிருந்தால் ராமன் பிழைத்திருப்பார். ராமன் உயிருட னிருந்தால் ஸகல பிராணிகளும் ஜீவித்திருக்கும். இப்படி ஸகல ஜீவ கோடிகளுக்கும் பிராண தானம் செய்த இவன், அவைகளுக்கு பிராணு தாரமான வாயுபகவானுடைய புத்திரனுக இருக்கவேண்டும்; இவன் வானர ராஜனுல் ராஜகாரியமாக அனுப்பப்பட்ட தூதன்'' என்று முடிவு செய்தாள். உதிக்கும் ஸூரியனுடைய வரவைத் தெரிவிக்கும் அருணனைப் போல் என் பிரிய நாதனுன ராமமூர்த்தி வருவதைத் தெரிவிக்க வந்த தூதனே?'' என்று ஆனந்தம் கொண்டாள்.

ஸா திர்யகூ³ர்த்⁴வம் ச ததா²ப்யத⁴ஸ்தாத்
நிரீக்ஷமாணு தமசிந்த்ய பு³த்³தி⁴ம் |
த³த³ர்ஶ பிங்கா³தி⁴பதே ரமாத்யம்
வாதாத்மஜம் ஸூர்யமிவோத³யஸ்த²ம் || (19)

ஸர்க்கம் 32

ஸீதையின் ஸந்தேகம்

தத: ஶாகா2ந்தரே லீநம் த்3ருஷ்ட்வா சலிதமாநஸா |
வேஷ்டிதார்ஜுநவஸ்த்ரம் தம் வித்3யுத் ஸங்க4ாத பிங்க3ளம் || (1)

பிறகு அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தில் மறைந்திருந்தவனைப் பார்க்கையில் அவன் வெண்மையான வஸ்திரத்தை உடுத்திருந்தான்; மின்னற் கொடிகளின் கூட்டங்களைப்போல் மஞ்சள் வர்ணமுள்ள தேகத்துடனும், உருக்கின தங்கத்தைப்போன்ற நேத்திரங்களுடனும், மலர்ந்த அசோக புஷ்பங்களின் கொத்துகளைப் போலும் இருக்கக் கண்டாள்; முதலில் ஸாமான்யமாய்ப் பார்த்துப் பிறகு கவனித்துப் பார்க்கையில், "நமக்குப் பிரியமான வார்த்தையைச் சொல்லும் இந்த ஜந்து மாயையாக இருக்குமோ" என்று பயத்தால் மனம் நடுங்கிற்று; நினைக்க நினைக்க ஆச்சரியம் அதிகரித்து "வானரங்களுக்கும் இந்த பயங்கரமான ரூபமும், இந்தத் தேஜஸும் எங்கேயாவது உண்டோ? கண்ணெடுத்துப் பார்க்கக் கூசுகின்றதே! ஆகையால் இது மாயைதான் என்று மறுபடியும் மயங்கினாள். பயத்தால் மோஹித்துத் துக்கம் மேலிட்டு "ராம! ராம! லக்ஷ்மண! என்னை இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களுக்கு உட்படுத்திக் கைவிட்டீர்களா" என்று பலவிதமாகக் கேட்போர் மனம் உருகும்படி பிரலாபித்தாள். ஆனால், "தெய்வானுக்ரஹத்தால் இவன் ராமதூதனாக இருந்தால், என் அழுகையைக் கேட்டு ராக்ஷஸிகள் விழித்துக்கொண்டு கண்டுபிடித்தால் என்ன செய்வேன்?" என்று மெதுவாய் அழுதாள். மிகவும் வணக்கமாய்த் தன் முன் உட்கார்ந்திருந்த அந்த வானரனைக்கண்டு, "ஒரு வேளை இது ஸ்வப்பனமோ" என்று ஸந்தேகித்தாள். பிறகு "ஒரு வேளை எனக்கு அனுகூலத்தைச் செய்ய வந்தவனாய் ஏன் இருக்கக்கூடாது?" என்று அவனுடைய பருத்து வளைந்த முகத்தை உற்றுப் பார்த்தாள். ஸுக்ரீவ மஹாராஜாவின் முக்கிய மந்திரியும் அவருடைய ஆக்ஞையைத் தவறாமல் நடத்துகிறவனும், ஒப்பில்லாத புத்தியுடையவனுமான அந்த வாயுபுத்திரனைப் பார்க்கப்பார்க்க ஸீதை மெய்மறந்து உயிரிழந்தவளைப்போல் கீழே விழுந்தாள். வெகுநேரம் கழித்துப் பிரக்ஞை தெளிந்து, பின்வருமாறு யோசித்தாள்.

"ஸ்வப்பனத்தில் விகார ரூபமுள்ள இந்தக் குரங்கைக் கண்டேனே. ஐயோ! ஸ்வப்னத்தில் குரங்கைக் கண்டால் பந்துக்களுக்கு நாசம் நேருமென்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறதே. ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும் என் பிதாவான ஜனகமஹாராஜாவிற்கும் யாதொரு கஷ்டமும் நேராமலிருக்கட்டும்; ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். இது ஸ்வப்பனமல்ல; தூங்கினாலல்லவா ஸ்வப்பனமுண்டாகும்? கவலையற்று ஸுகமாயிருந்தாலல்லவா தூக்கம் வரும்?

சோகத்தாலும் துக்கத்தாலும் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் எனக்கு ஸுகமேது? பூர்ணசந்திரனைப்போன்ற முகத்தையுடைய ராமனைப் பிரிந்த எனக்கு ஸுகமும் உண்டோ? எப்பொழுதும் ராம ராம என்று மனத்தால் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதாலும், அந்த வார்த்தைகளையே எப்பொழுதும் வாயால் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாலும், அதற்குத் தகுந்த வார்த்தைகள் என் காதில் விழுகின்றன; அவைகளுக்குத் தகுந்த ரூபங்களும் என் கண்ணில் படுகின்றன. ராமனிடத்திலேயே என் ஸகல எண்ணங்களும் நாடியிருக்கின்றன; அவரிடத்திலேயே வைத்தஆசை என்னை எரிக்கின்றது; அவரைத் தவிர வேறொரு ஞாபகமும் எனக்கில்லை; ஆகையால், அவைகளே என் இந்திரியங்களுக்குப் பிரத்யக்ஷமாய்த் தோன்றுகின்றன. ஆகையால் இது வாஸ்தவமல்ல; கேவலம் மனத்தால் கல்பிக்கப்பட்டதே. ஆனால் நன்றாய் யோசித்துப் பார்த்தால் அப்படி இருக்கவும் நியாயமில்லை. ஏனென்றால் மனத்தால் கல்பிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுக்கு ஸ்தூல ரூபம் கிடையாது. இந்த வானரனுடைய ரூபம் ஸ்தூலமான கண்ணிற்கு நன்றாய்த்தெரிகிறது; இவனுடைய வார்த்தைகளும் நன்றாய்க் கேட்கப் படுகின்றன. எப்படியிருந்தாலும், இவன் சொல்லும் விஷயம் எனக்கு மிகுந்த ப்ரீதியைக் கொடுக்கின்றது. ஆகையால், அது வாஸ்தவமாக இருக்கும்படி, பிருஹஸ்பதி இந்திரன் பிரஹ்மா அக்னி முதலிய தேவதைகள் அனுக்கிரஹிக்கட்டும்; பொய்யாகக்கூடாது'' என்று பிரார்த்தித்தாள்.

நமோஸ்து வாசஸ்பதயே ஸவஜ்ரிணே
ஸ்வயம்பு4வே சைவ ஹுதாஶநாய ச |
அநேந சோக்தம் யதி3த3ம் மமாக்3ரத:
வநௌகஸா தச்ச ததா2ஸ்து நாந்யதா2 || (14)

ஸர்க்கம் 33

ஸீதை பதில் சொன்னது

ஸோவதீர்ய த்3ருமாத் தஸ்மாத் வித்3ரும ப்ரதிமாநந: |
விநீதவேஷ: க்ருபண: ப்ரணிபத்யோபஸ்ருத்ய ச || (1)

பவழத்தைப்போன்ற முகத்தையுடைய மஹாதேஜஸ்வியான மாருதி, அந்த மரத்திலிருந்து இறங்கி அதிக விநயத்துடன் ஸீதையின் ஸமீபத்தில் போய், தலைமேல் கைகூப்பி ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து, அவள் படும் கஷ்டத்தைப் பார்த்துத் தானும் மனம் நொந்து, மதுரமான வாக்கியங்களால், ''தாமரை இதழ்களைப் போன்ற நேத்திரங்களையுடையவளே! ஸகல விதத்திலும் உத்தமமானவளே! கிழிந்த பட்டை உடுத்துக்கொண்டு மரத்தின் கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு தாங்கள் நிற்பது முற்றிலும் ஒவ்வாததாக இருக்கிறது. தாங்கள் யார்? தாமரை இலையிலிருந்து நீர்த்துளிகள்

உதிர்வதுபோல் தங்களுடைய கண்களிலிருந்து துக்கத்தாலுண்டான ஜலம் ஏன் பெருகுகின்றது? ஆனந்த பாஷ்பத்தால் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டிய தங்களுடைய நேத்திரங்கள் துக்கத்தால் தளும்புவது யாருடைய குலநாசத்திற்கோ? தேவ அஸுர கந்தர்வ ராக்ஷஸ யக்ஷ கின்னர கணங்களுக்குள் தாங்கள் யார்? தங்களைப் பார்த்தால் தேவஸ்த்ரீயைப் போலிருக்கிறது. ருத்திரர்கள் மருத்துக்கள் வஸுக்கள் முதலிய தேவதாகணங்களுக்குள் தாங்கள் யார்? நக்ஷத்திரங்களுக்குள் சிறந்தவளும் ஸமஸ்த உத்தம குணங்களோடு கூடினவளுமான ரோஹிணீதேவி சந்திரனை விட்டு ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து பூமியில் வந்திருக்கிறாளோ? ஸகல மங்களங்களுக்கும் இருப்பிடமானவளே! தாங்கள் யார்? கோபத்தாலோ அறியாமையாலோ தங்களுடைய நாயகரான வஸிஷ்ட மஹரிஷியைக் கோபமூட்டி ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து இங்கே வந்த அருந்ததியோ? தங்களுடைய புத்திரர்களாவது உடன் பிறந்தவர்களாவது பர்த்தாவாவது பரலோகத்தை அடைந்தார்களென்று துக்கிக்கிறீர்களோ? கண்ணீர் விடுவதாலும் பெருமூச்சாலும் பூமியில் பாதம்வைத்து நிற்பதாலும் தாங்கள் தேவ ஸ்தரீயல்ல. தங்களுக்கு ராஜலக்ஷணங்கள் நன்றாக அமைந்திருக்கின்றன. தங்களுடைய அவயவங்களின் லக்ஷணங்களாலும் கைகால்களிலுள்ள ரேகைகளாலும் தாங்கள் பட்ட மகிஷி அல்லது ராஜகுமாரி என்று நினைக்கிறேன். அல்லது, ஜனஸ்தானத்திலிருந்து ராவணனால் எடுத்துவரப்பட்ட ஸீதையாக இருந்தால் தங்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். தங்களுடைய நிஜஸ்திதியைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். தயவு செய்து சொல்லுங்கள். தங்களுடைய ஸௌந்தரியமும் தாங்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டமும் மனுஷ்யர்களுக்குள் பார்ப்பதரிது. வனத்தில் வஸிக்கும் தபஸ்விகளின் வேஷத்தைத் தரித்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால், தாங்கள் ராகவனுடைய பாரியை என்று நிச்சயமாக எண்ணுகிறேன்'' என்றார்.

ஜானகி அதைக் கேட்டு ராமனைப் பற்றிய வார்த்தைகளால் ஸந்தோஷித்து, மரத்தடியிலிருக்கும் ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து ''பூமியில் ராஜசிரேஷ்டர்களுக்குத் தலைவரும் மஹாவீரரும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவருமான தசரத சக்கரவர்த்திக்கு நான் நாட்டுப் பெண். விதேஹராஜாவான ஜனகரென்ற மஹாத்மாவுக்குப் பெண். புத்தியிற் சிறந்த ராமசந்திரனுக்குப் பாரியை. என் பெயர் ஸீதை. ராகவனுடைய கிருஹத்தில் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் வரையில் மனுஷ்யர்கள் விரும்பக் கூடிய ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு ஸகல ஆசைகளும் நிறைவேறினவளாய் ஸுகித்தேன். பதின்மூன்றாவது வருஷத்தில் சக்கரவர்த்தியும் வஸிஷ்டமகரிஷியும் கலந்து ஆலோசித்து ரகுநந்தனனை யுவராஜாவாக அபிஷேகம் செய்ய நிச்சயித்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கையில், சக்கரவர்த்திக்கு பிரிய

பாரியையான கைகேயி தன் பர்த்தாவைப் பார்த்து, ''ராமனுக்கு அபிஷேகம்செய்தால் நான் அன்ன பானங்களைத் தொடமாட்டேன். நிச்சயமாய் உயிரை விடுவேன். நீர் முன்பு பிரியத்தால் எனக்குக் கொடுத்த வரங்களைப் பூர்த்தி செய்ய இஷ்டமிருந்தால் ராமனை வனத்திற்கு அனுப்பும்'' என்றாள்.

தசரதர் ஸத்தியம் தவறாதவர்; கைகேயிதனக்குப் பிரியமில்லாத குரூர வாக்கியங்களைச் சொல்லக் கேட்டுத் தான் அவளுக்குக் கொடுத்த வரங்களையும் நினைத்து மதிமயங்கினார். மிகவும் வயது சென்றவர்; ஸத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் காப்பாற்றுகிறவர்; ஆகையால் கோ என்று கதறிக் கொண்டு மஹாகீர்த்திமானான மூத்த புத்திரனைப் பார்த்து, ''ராம! குலாசாரத்தாலும், யோக்கியதையாலும், என் பிரதிக்ஞையாலும் உனக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தை உன்னிடத்திலிருந்து யாசிக்கிறேன்'' என்றார். ஸாதாரண ஜனங்களுக்குத் துக்கமும் காந்திக் குறைவும் நேரும் ஸமயங்களில் ராமனுக்கு உத்ஸாகமும் ஸந்தோஷமும் காந்தியும் விருத்தியாகும். ராஜ்யத்தை ஆள்வதை விடப் பிதாவின் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றுவது சிரேஷ்டமென்று நிச்சயித்து, ''தங்கள் உத்திரவுப்படி நடக்கிறேன்'' என்றார். ''நம்மைக் கேட்டவுடன் தடையில்லாமல் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஜீவனத்திற்குவேண்டிய ஸாதனங்களைக் கூட மறுபடியும் கேட்டு வாங்கக்கூடாது. மாதா பிதாக்களுக்கு பிரியமில்லாத வார்த்தையைச் சொல்லக்கூடாது'' என்பது ராமனுடைய விரதம்; வீண்போகாத பராக்கிரமசாலியல்லவா? ஆகையால், உத்தரீயங்களையும் விலையற்ற ஆபரணங்களையும் கழற்றி, ராஜ்யத்தை மனத்தால் தத்தம் செய்து, என்னைக் கௌஸல்யாதேவியுடன் வஸிக்கும்படி கட்டளையிட்டார்; அவருடைய கீர்த்திக்கு எல்லையும் உண்டோ? ஆனால், அவரைவிட்டு ஸ்வர்க்கத்திலும் வஸிக்க எனக்கு மனம் வருமா? ஆகையால், அவருக்கு முன்பாகவே சீக்கிரமாய் வனவாஸத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளுடன் பிரயாணம் புறப்பட்டேன். மஹாபாக்கியசாலியும் மித்திரர்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவரும், உத்தமியான ஸுமித்திரையின் புத்திரருமான லக்ஷ்மணன் ராமனைப் பின் தொடர்ந்து கிருதார்த்தனாக வேண்டுமென்று அதிசீக்கிரமாய் மான்தோல் மரவுரி முதலியவைகளைத் தரித்துக் கொண்டார்.

அபிஷேகம் தடைப்பட்டதையே தனக்கும் பரம லாபமாக நினைத்து, ''தங்களுக்கு ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் எக்காலத்திலும் செய்வேன்'' என்ற பிரதிக்ஞை செய்தபடி, புருஷோத்தமன்யாக ரக்ஷணத்திற்காக மனுஷ்யாவதாரம் எடுத்த பொழுது மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்காத கைங்கரிய பாக்கியத்தைப் பெற்றவர். ''நீ ராமனுடன் வனத்திற்குச் சென்று அவருக்குத் தாஸனாயிருக்க வேண்டுமென்றே நீ பிறந்தவனன்றோ'' என்று சொன்ன ஸுமித்திரையின்

புத்திரன், ''நமக்கு அப்படிப்பட்ட பாக்கியம் கிடைக்கா விட்டாலும் நமது மித்திரனுன லக்ஷ்மணன் அதைப் பெற்ருனல்லவா'' என்று ஸ்நேஹிதர்கள் ஸந்தோஷித்தார்கள்.

நாங்கள் சக்கரவர்த்தியின் உத்திரவுப்படி அங்கிருந்து புறப்பட்டு வனவாஸம் செய்ய நிச்சயித்தவர்களாய்ப் பார்க்கப் பயங்கரமான தண்டகாரண்யத்தில் பிரவேசித்தோம்; அதுவரையிலும் அதைக் கண்டதே இல்லை. நாங்கள் அங்கே வஸித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ராவணன் ராமனுடைய அபாரதேஜஸை அறியாமல், கெட்ட புத்தியால் அவருடைய பாரியையான என்னை அபகரித்தான். அவன் கெடுவிட்ட காலத்தில் இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் பாக்கி இருக்கின்றன. பிறகு நான் உயிரை விடுவேன்'' என்ருள்.

த்வௌ மாஸௌ தேந மே காலோ
ஜீவிதாநுக்ரஹ: க்ருத: |
ஊர்த்'வம் த்'வாப்'யாம் து மாஸாப்'யாம்
ததஸ் த்யக்ஷ்யாமி ஜீவிதம் || (31)

ஸர்க்கம் 34

மாருதி ராமனுடைய வரலாற்றைச் சொன்னது

தஸ்யாஸ் தத் வசநம் ஶ்ருத்வா ஹநுமாந் ஹரியூத'ப: |
து:கா'த் து:கா'பி'பூ'தாயா: ஸாந்த்வமுத்தர மப்ரவீத் || (1)

ஒய்வில்லாமல் ஸமுத்திரத்தின் அலைகள்போல் துக்கத்தால் பீடிக்கப்படும் ஸீதை இப்படிச் சொல்லக் கேட்டு, ஹநுமான் அவளுக்கு ஆறுதலுண்டாகும்படி பதில் சொன்னுர். ''ஸ்ரீராகவன் க்ஷேமமாக இருக்கிருர். அதைத் தங்களிடத்தில் தெரிவிக்கும்படி என்னை இங்கே அனுப்பினுர். தங்களுடைய விருத்தாந்தத்தை அறிந்து அவரிடத்தில் சொல்வதற்காக வந்தேன். பிரஹ்மாஸ்திரத்தையும் வேதங்களையும் நன்ருயறிந்தவரும் அவைகளின் தத்வார்த்தத்தைத் தெரிந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டருமான ராமன் தன் க்ஷேமத்தைத் தங்களிடத்தில் சொல்லச்சொன்னுர். அவருடைய தம்பி லக்ஷ்மணன் தங்களுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தை நினைத்து நினைத்து வியஸனமடைந்து தங்களுக்கு ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார்; அவர் மஹா தேஜஸ்வி என்றும் ராமனுக்கு மிகவும் அருமையானவரென்றும், அவருக்கு ஸகல கைங்கரியத்தையும் செய்யப் பெற்றவரென்றும் தங்களுக்குத் தெரியுமே'' என்ருர்.

புருஷ சிரேஷ்டர்களான ராமலக்ஷ்மணர்கள் க்ஷேமமாக இருக்கிருர்களென்று கேட்டு, பிரியத்தால் அவயவங்கள் மயிர்க் கூச்ச

மடைய, ஸீதை ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து, ''என்ன ஆச்சரியம்! ஒருவன் பிழைத்து மாத்திரமிருந்தால் நூறு வருஷங்களுக்குப் பிறகாவது ஸந்தோஷத்தை அனுபவிக்காமல் இருக்க மாட்டான் என்ற லோகவார்த்தை என் விஷயத்தில் வாஸ்தவமாயிற்று'' என்றாள். பிறகு தன்னிடத்தில் தூதனாக வந்த ஹநுமாரிடத்தில் ஸீதைக்கு ஆச்சரியகரமான பிரீதியுண்டாயிற்று; அவ்விருவரும் வெகு நம்பிக்கையாய்ப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

ஸீதை இப்படிச் சொல்லக் கேட்டு, ஹநுமான் சோகத்தால் வாடியிருக்கும் இவளை இன்னும் தேற்ற வேண்டுமென்று ஸமீபத்தில் வர ஆரம்பித்தார். உடனே ஸீதைக்கு சந்தேகம் பிறந்து அவர் வர வர ராவணனென்றே எண்ணினாள். ''ஐயோ! புத்தி மயங்கி இவனிடத்தில் கபடமில்லாமல் என் மனத்திலுள்ள விஷயங்களைச் சொல்லி விட்டேனே. என்னைப்போல் முட்டாளுண்டோ? என்னை வஞ்சகமாய் அபகரித்த ராவணனே மாறுவேஷம் கொண்டு இப்படி வந்திருக்கிறான் என்று அந்த மரத்தின் கிளையை விட்டு, வருத்தம் மேலிட்டுப் பூமியில் உட்கார்ந்தாள். பயத்தாலும் துக்கத்தாலும் அவள் புத்தி ஸ்வாதீன மற்றிருப்பதை ஆஞ்ஜநேயர் அறிந்து அவளை நமஸ்கரித்தார். ஆனால் ஜானகி பயத்தால் மிரண்டு அவரைத் திரும்பிப் பார்க்கவே இல்லை.

சற்று நேரம் கழித்து அவர் அப்படியே தலையில் கை கூப்பி வணக்கமாய் நிற்பதைக் கண்டு ஸீதை பெருமூச்சு விட்டு, நீ ''ஸகல மாயைகளையும் அறிந்த ராவணனாகவே இருந்து, இந்த ரூபத்தை எடுத்து வந்திருந்தால், பலவித துக்கங்களால் வாடியிருக்கும் என்னை இன்னும் உபத்திரவிப்பது க்ஷேமகரமல்ல. தண்டகாரண்யத்தில் கபட ஸன்யாஸிவேஷம் தரித்து என்னை மோசம் செய்த துஷ்டனல்லவா? நினைத்த ரூபத்தை எடுக்கக் கூடிய உனக்கு இது மிகவும் ஸுலபம். ஆனால் ஆகாரமில்லாமல் இளைத்து மனம் நொந்திருக்கும் என்னை மறுபடியும் கஷ்டப் படுத்துவது உனக்கு நன்மையன்று.

ஐயோ! நான் இப்படி ஸந்தேகிப்பதும் ஸரியல்ல. உன்னைப் பார்க்கையில் எனக்கு எல்லையற்ற பிரீதியுண்டாகிறது. ஆகையால் நீ ராவணனாக இருக்க மாட்டாய். நீ நிஜமாகவே ராமனால் என்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்ட தூதனாயிருந்தால் உனக்கு மங்களங்களுண்டாகட்டும். ரகுநாதனுடைய சரிதங்களைக் கேட்பது எனக்கு மிகவும் பிரியம். ஆகையால் உன்னைக் கேட்கிறேன். என் பிராணநாதனான ராமமூர்த்தியின் குணங்களைச் சொல். ஜலப்பிரவாஹம் ஆற்றங்கரையை அறுப்பதுபோல் என் மனத்தை வரவர கவர்கின்றாய்.

இருக்கட்டும். இவ்வளவு காலங்கழித்துப் பயங்கரமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி நான் இருக்குமிடத்தைக் கண்டு பிடித்துக் காற்றும் நுழையமுடியாத இந்த லங்காபுரியில் ராமனிடத்திலிருந்து

தூதன் வருவதற்கு நியாயமில்லை. ஆகையால், இது ஸ்வப்பனமே. ஆனாலும் மிகவும் ஸுகமான ஸ்வப்பனம். என்னை அபகரித்த இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு ராமனால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு தூதனைப் பார்க்கவும் என் நாயகனுடைய விருத்தாந்தத்தை அவன் சொல்லக் கேட்கவும் கிடைத்தது. என்ன ஆச்சரியம்! இப்படியே இந்த ஸ்வப்பனத்தில் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் பார்க்கக் கிடைத்தால் என் துக்கமெல்லாம் தீர்ந்து ஸந்தோஷிப்பேன். ஸ்வப்பனமும் எனக்குச் சத்துருவாய் நிற்கிறதே!

இது ஸ்வப்பனமாய் இருக்க நியாயமில்லை. ஸ்வப்பனத்தில் குரங்கைக் கண்டால் கெடுதி விளையுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கோ பரமலாபம் கிடைத்திருக்கிறது. ஒருவேளை சித்தப்பிரமையோ? வாதபித்தங்களின் விகாரமோ? பைத்தியத்தின் காரியமோ? கானல் நீர்ப்போல் பொய்யோ? ராமன் க்ஷேமமாக இருக்கிறாரென்று கேட்பதில் எனக்குள்ள ஆசையும் எப்பொழுதும் அவருடைய தியானமும் சேர்ந்து இப்படி என் மனத்தில் மோஹமுண்டாக்கிற்றோ? அன்னபானமும் நித்திரையும் இல்லாமல் தேகத்திலுள்ள தாதுக்கள் விகாரமடைந்து இப்படித் தோன்றுகிறதோ? நாயகனை விட்டுப் பிரிந்தவர்களுக்கு நேரும் அவஸ்தைகளுக்குள் ஒன்றான உன்மாதம் (பைத்தியம்) என்ற அவஸ்தையோ? ஒரு பதார்த்தத்தை வேறொன்றாகத் தோற்றுவிக்கும் கானல் நீர்போன்ற விபரீத ஞானமோ? இது உன்மாதமாயிருக்க நியாயமில்லை. பிரமை என்பது நிஜமானால் அதைப் போக்கக் கூடிய வஸ்து இருக்க வேண்டும். மேலும், மோஹம் கொண்டவர்களும் பைத்தியம் பிடித்தவர்களும் தாங்கள் இன்னாரென்றும் இன்னது செய்கிறார்களென்றும் பிறர் இன்னாரென்றும் இன்னது செய்கிறார்களென்றும் அறியார்கள். இருக்கும் வஸ்துக்களை இல்லை என்றும், இல்லாதவஸ்துக்களை இருக்கின்றன என்றும் நினைத்து நடப்பார்கள். எனக்கு அப்படியில்லையே. என் ஸ்வரூபமும் எனக்கு ஸமீபத்திலிருக்கும் இந்த வானரனுடைய ஸ்வரூபமும் நன்றாய் விளங்குகின்றன. முன் சொன்ன நான்கு அவஸ்தைகளும் நீங்கும்; இது நீங்காமல் ஸ்திரமாக இருக்கிறது. மேலும் அவைகளுக்கு அவிவேகமே ஆதாரம்; எனக்கோ விவேகம் பூர்ணமாயிருக்கிறது'' என்று நிச்சயித்து, மேற் சொன்னவைகளின் பலாபலங்களைப் பரிசோதித்து, ''இவன் நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக் கூடிய ராவணனே'' என்று தீர்மானித்தாள். ஆகையால், ஹநுமானைத் திரும்பிப் பார்த்துப் பதில் சொல்லவில்லை.

அவரும் ஸீதையின் எண்ணத்தை அறிந்து, கேட்பதற்கு இனிமையான வார்த்தைகளால் அவளுடைய மனத்தை ஸந்தோஷப் படுத்தினார். ''லோகத்தில் ஒரு மஹானுபாவர் இருக்கிறார். அவர் தேஜஸில் ஸூரியனைப் போலும், ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதில் சந்திரனைப்போலவும் ஸகல ராஜாக்களுக்கும் பிரபுவாயிருப்பதில் குபேரனைப் போலும், கீர்த்தியிலும் பராக்கிரமத்

திலும் மஹாவிஷ்ணுவைப் போலும், புத்தியில் பிருஹஸ்பதியைப் போலும், ஸௌந்தரியத்தில் மன்மதனைப் போலும் இருப்பவர். ஸத்தியமாயும்மதுரமாயும் பேசுகிறவர். ரமணீயமாயும் காந்தி பொருந்தியும் இருக்கும்பார்வையை உடையவர். இடமறிந்து கோபித்து சத்ருக்களை நாசம்செய்பவர். அவருக்கு மேலானவரில்லை ; மஹாரதர் இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் அவருடைய பராக்கிரமத்தின் நிழலில் கவலையற்று வஸிக்கிறது. பொன்மானைக் கொண்டு அவரை ஆசிரமத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி அவரில்லாத ஸமயத்தில் ராவணன் தங்களை அபகரித்தான். அதற்காக அவனுக்குக் கிடைக்கும் பலனை அதிசீக்கிரத்தில் பார்ப்பீர்கள். கொஞ்சகாலத்திற்குள் அவர் கோபம் கொண்டு ஜ்வலிக்கும் அக்னிக் கொழுந்துகளைப் போன்ற பாணங்களால் ராவணனை யுத்தத்தில் வதம் செய்வார். நான் அவரால் தங்களிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட தூதனாய் வந்திருக்கிறேன். தங்களைப் பிரிந்து வியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டு தங்களுடைய க்ஷேமஸமாசாரத்தைத் தெரிந்து வரும்படி என்னை அனுப்பினார். மஹாதேஜஸ்வியும் பராக்கிரமசாலியும் ஸுமித்திரையின் பாக்கிய ரூபமான லக்ஷ்மணன் தங்களுக்கு நமஸ்கரித்து க்ஷேமத்தைத் தெரிந்து வரும்படி சொன்னார். ராமனுக்கு முக்கிய ஸ்நேகிதரும் வானராதிபதியுமான ஸுக்ரீவ மஹாராஜா தங்களுடைய க்ஷேமத்தை விசாரித்துவரும்படி சொன்னார். ராமனும் லக்ஷ்மணனும் ஸுக்ரீவனும் எப்பொழுதும் தங்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ராக்ஷஸிகளின் வசத்தில் அகப்பட்டும் தாங்கள் பிழைத்திருப்பது தெய்வானுக்கிரஹம்தான். அபார பலமுள்ள ராமரும் லக்ஷ்மணனும் ஸுக்ரீவனும் கணக்கில்லாத வானரஸேனைகளுக்கு நடுவில் ஒப்பற்ற தேஜஸுடன் விளங்குவதை அதி சீக்கிரத்தில் பார்ப்பீர்கள். நான் ஸுக்ரீவ மஹாராஜாவின் மந்திரி; என் பெயர் ஹநுமான். இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி லங்கையில் பிரவேசித்துத் தங்களைத் தேடிவந்தேன். ராமனுடைய கிருபையால் எனக்குள்ள பராக்கிரமத்தை ஆதாரமாய்க் கொண்டு துஷ்டனான ராவணனுடைய தலையில் அடிவைத்து அவனை அலக்ஷ்யம் செய்து தங்களைப் பார்க்க வந்தேன். தாங்கள் ஸந்தேகிக்கிறபடி நான் ராவணனல்ல. இந்தப் பிசகான அபிப்பிராயத்தை விட்டு விடுங்கள்; என் வார்த்தையில் நம்பிக்கை வையுங்கள்'' என்றார்.

நாஹமஸ்மி ததா தேவி யதா மாமவகச்சஸி |
விஶங்கா த்யஜ்யதாமேஷா ஶ்ரத்தத்ஸ்வ வதோ மம || (40)

ஸர்க்கம் 35

மாருதி ராமனுடைய வரலாற்றைச் சொன்னது (தொடர்ச்சி)

தாம் து ராமகத2ாம் ஶ்ருத்வா வைதே3ஹீ வாநரர்ஷப4ாத் |
உவாச வசநம் ஸாந்த்வ மித3ம் மது4ரயா கி3ரா || (1)

ராகவனுடைய சரித்திரத்தை வானர சிரேஷ்டன் வர்ணிக்கக் கேட்டு, ஸீதை மதுரமான வாக்கியங்களால் ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து, "ராகவனுக்கும் உனக்கும் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டதெப்படி? லக்ஷ்மணனை உனக்கு எப்படித் தெரியும்? மனிதர்களுக்கும் வானரர்களுக்கும் சேர்க்கை எப்படி நேர்ந்தது? ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய அடையாளங்களை மறுபடியும் நன்றாய் வர்ணி. அவர்களுடைய அவயவப் பொருத்தங்களையும் ரூபங்களையும் துடைகளையும் புஜங்களையும் விஸ்தாரமாய் வர்ணித்தால் உன்னிடத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை பிறந்து துக்கம் தீரும்" என்றாள்.

அதைக்கேட்டு ஹநுமான் ராமனுடைய லக்ஷணங்களைத் தான் அறிந்தவரையில் வர்ணிக்க ஆரம்பித்தார். "அம்மா! நான் ராம தூதன் என்றறிந்து ராவணனென்ற ஸந்தேகத்தை விட்டு என்னை ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய அடையாளங்களைக் கேட்பதால் நான் பார்த்தறிந்தவரையில் தெரிவிக்கிறேன். கவனத்துடன் கேட்க வேண்டும். ராமனுடைய ஸகல அவயவங்களும் வெகு ஸௌந்தரமாக இருந்தாலும் செந்தாமரை இதழ்கள் போன்ற அவருடைய நேத்திரங்களின் அழகை என்ன சொல்வேன்! அவை காந்தி என்ற பிரவாஹத்தில் ஆழ்ந்த சுழல்களைப்போல் ஸமஸ்த பிராணிகளுடைய மனத்தையும் அபகரிக்கின்றன. மரத்திற்கு மரம் தாவிக்கொண்டு நன்மை தீமை தெரியாத கேவலம் குரங்கான என்னையும் மயக்குகின்றன. அவருடைய தேகத்திலும் புத்தியிலும் அனந்த கல்யாண குணங்கள் குடி கொண்டிருக்கின்றன. அவை அவருக்கு ஸ்வபாவமானவை. என்னைப் பரீக்ஷிக்கும் தங்களுக்கல்லவா அவைகளின் விஷயம் தெரியும்? யோகத்தாலும் தவத்தாலும் ஸகல காமங்களையும் அடக்கின மஹரிஷிகளும் அவரைக் கண்டு பிரமிக்கிறார்கள்.

தேஜஸில் ஸூரியனுக்கும், பொறுமையில் பூமி தேவிக்கும், புத்தியில் பிருஹஸ்பதிக்கும், கீர்த்தியில் தேவேந்திரனுக்கும் ஸமமானவர். ஸகல பிராணிகளையும் ரக்ஷிப்பவர். தன்னை அண்டினவர்களுக்கு யாதொரு துக்கமும் நேராமல் காப்பாற்றுகிறவர். தன்னுடைய ஆசாரத்தையும் தர்மத்தையும் குறைவில்லாமல் நடத்துகிறவர். சத்துருக்களை வேரறுப்பவர். நான்கு வர்ணத்தார்களையும் தன்னைப்போல் காப்பாற்றுகிறவர். லோகத்தார்கள் ஆசரிக்கவேண்டிய ஸகல தர்மங்களையும் ஏற்படுத்தி அவைகளைக் குறைவில்லாமல் நடத்தி வைக்கிறவர். மஹாதேஜஸ்வி; எல்லோராலும் பூஜிக்கப்

படுகிறவர். பிரஹ்மசரிய விரதத்தை அனுஷ்டிக்கிறவர். ஸாதுக்களுக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டிய காலமறிந்தவர். கர்மங்களுடைய ஹேதுவையும், அனுஷ்டானத்தையும் பலன்களையும் நிஜமாய் அறிந்தவர். ஆன்வீக்ஷிகி, த்ரயீ, வார்த்தா, தண்ட நீதி என்ற நான்கு ராஜவித்யைகளையும் பூர்ணமாக அறிந்தவர். பிராம்மணர்களைப் பக்தியுடன் உபாஸிப்பவர். சாஸ்திரார்த்தங்களை ஸந்தேக விபரீத மில்லாமல் பெரியோர்களிடத்தில் கேட்பவர்; அதற்குத் தகுந்த ஆசார முடையவர்; விநயத்தையே பூஷணமாகக் கொண்டவர்; தனது சாகையான யஜுர்வேதத்தில் ஸமர்த்தர்; வேத ரஹஸ்யங்களை அறிந்தவர்களால் பூஜிக்கப் பட்டவர்; தனுர் வேதத்திலும் இதர வேதங்களிலும் வேதாங்கங்களிலும் நிபுணர்.

விசாலமான தோள்களையும் பருத்து நீண்ட புஜங்களையும் சங்கம் போன்ற கழுத்தையும் மங்களகரமான முகத்தையும் மாம்ஸத்தால் மறைந்த கழுத்தெலும்புகளையும் செந்தாமரை யிதழ்களைப் போல் மிகவும் சிவந்த நேத்திரங்களையும் துந்துபியின் த்வனியைப் போன்ற குரலையும் சியாமள வர்ணத்தையும் ஏற்றக் குறைவில்லாத சரீரத்தையும் பொருத்தமாய் அமைக்கப்பட்ட அங்கங்களையும் உடையவர்; பிரதாபசாலி. இப்படிப்பட்ட திவ்விய மங்களவிக்கிரஹத்தை உடையவரென்பது லோகப் பிரஸித்தம், மார்பு மணிக்கட்டு முஷ்டி இவை மூன்றும் கெட்டியாயும்; புருவம், புஜம், விருஷணம் இவை மூன்றும் நீளமாயும்; மயிர் நுனியும் விருஷணங்களும் முழங்கால்களும் ஏற்றக்குறைவில்லாமல் ஸமமாயும்; நாபி வயிறு மார்பு இம்மூன்றும் உயர்ந்தும்; உள்ளங்கை கடைக்கண் உள்ளங்கால் இம்மூன்றும் சிவந்தும்; பாதரேகை தலைமயிர்கள் ஆண்குறி இம்மூன்றும் மழமழப்பாயும்; த்வனி தேகவலிமை நாபி இம்மூன்றும் கம்பீரமாயும்; கழுத்து வயிறு இவ்விரண்டும் மூன்று ரேகைகளுடன் கூடினதாயும்; ஸ்தனம் ஸ்தனத்தின் காம்பு பாதரேகை இம்மூன்றும் உள்ளாழ்ந்தும்; நரம்பு வெளியில் தெரியாத பாதங்களையும், ஒரே மயிரையுடைய மயிர்க்கால்களையும், சிறிய ஆண்குறியையும், மாம்ஸம் தோற்றாத அடிவயிற்றையும் உடையவராயும்; ஏற்றக் குறைவின்றி ஸமமாய்க் குடைபோல் வட்டமாய் விசாலமுள்ள சிரஸையுடையவராயும்; கட்டை விரலினடியில் நான்கு ரேகைகளையுடையவராயும்; 96 அங்குலங்களடங்கிய நான்கு முழம் தேகப் பிரமாணமுடையவராயும்; புஜங்கள், முழங்கால், துடை, கன்னம் இந்த நான்கும் ஸமமாயும்; புருவங்கள், மூக்கின் துவாரங்கள், காதுகள், உதடுகள், முலைக்காம்புகள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள், முழங்கால்கள், விருஷணங்கள், இடுப்புகள், கைகள், கால்கள், பின்பாகங்கள், இந்தப் பதினான்கும் ஏற்றக்குறை வில்லாமலும்; இரண்டு பல்வரிசைகளிலும் உரத்து வழவழப்பாய்க் கோரைப் பற்கள் போன்ற நான்கு தந்தங்களையுடையவராயும்; யானை ஸிம்

ஹம் புலி காளை இவைகளைப்போல் நடையுள்ளவராயும்; வேங்கைப் புஷ்பங்கள் போலவும் கோவைக்கனி போலவும் சிவந்து அழுத்தமான உதட்டையும்; மாம்ஸம் நிறைந்த கன்னங்களையும், உயர்ந்த மூக்கையும் உடையவராயும்; தலைமயிர், கண்கள், பற்கள், தோல், உள்ளங்கால் மிருதுவாயும்; சரீரம், பின்புறம், கை, கால், விரல், கண், காது, ஆண்குறி நீண்டும்; முகம், வாய், கண்கள், நாக்கு, உதடு, தாடை, ஸ்தனம், நகம், கை, கால் தாமரைப் புஷ்பம்போல் சிவந்தும்; மார்பு, தலை, முகம், கழுத்து, புஜம், தோள், நாபி, இடபுறம், பின்புறம், த்வனி கம்பீரமாயும் விசாலமாயும்; தேஜஸாலும் கீர்த்தியாலும் ஸம்பத்தாலும் பிரஸித்தி யடைந்தவராயும் கண்களிலும் பற்களிலும் வெளுப்புடையவராயும்; கக்ஷம், வயிறு மார்பு, மூக்கு, தோள், முகம் உயர்ந்தும்; தலைமயிர், மீசை, நகம், மயிர், தோல், கட்டைவிரல், ஆண்குறி, புத்தி, இவை ஸூக்ஷ்மமாயும்; முன்பகல் நடுப்பகல் பிற்பகல் இம்மூன்று காலங்களிலும் அவைகளுக்கு உசிதமான தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவராயும்; ஸத்தியத்திலும் தர்மத்திலும் பிரியமுள்ளவராயும்; தனத்தைஸம்பாதிப்பதிலும், பிறருக்குக் கொடுப்பதிலும் பிரியமுள்ளவராயும்; தேசகாலங்களையும் அவைகளின் உபயோகங்களையும் நன்றாக அறிந்தவராயும்; ஸமஸ்தப் பிராணிகளுக்கும் பிரியமான வார்த்தையையே சொல்லுகிறவராயும்; ஸகல ஐசுவரியலக்ஷ்மி பொருந்தினவராயும்; இன்னும் உத்தம புருஷர்களுக்குரிய ஸகல லக்ஷணங்களுக்கும் வாஸஸ்தானமாயும் இருப்பவர்.

ஸுமித்ரைக்குப் பிறந்து, கௌஸல்யையால் வளர்க்கப்பட்ட லக்ஷ்மணன் பிறரால் ஜயிக்கமுடியாதவர்; அன்பிலும் ஸௌந்தரியத்திலும் குணங்களிலும் ராமனைப் போன்றவர். அவ்விருவரும் எல்லாவிடங்களிலும் தங்களைத் தேடிக்கொண்டு வருகையில் எங்களைக் கண்டார்கள். வானர ராஜாவான ஸுக்ரீவன், வாலி என்ற தமையனால் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டு பயந்து, மரங்களால் சூழப்பட்ட ரிசியமூகபர்வதத்தின் பின்பாகத்தில் ஒளிந்துகொண்டிருந்தார். பிரியமான பார்வை உடையவரும் சொன்ன சொல்லைத் தவறாதவருமான ஸுக்ரீவனை நாங்கள் அண்டியிருக்கிறோம். ராம லக்ஷ்மணர்கள் அவரைத் தேடிக்கொண்டு தபஸ்வி வேஷத்துடன் ஆயுதபாணிகளாய் நாங்களிருக்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டு ஸுக்ரீவன் பயத்தால் மெய்மறந்து அங்கிருந்து தாவி ஓடிப்போனார். பிறகு வேறிடத்தில் மறைந்திருந்து அவருடைய விருத்தாந்தத்தை அறிந்துவரும்படி என்னை அவர்களிடத்தில் அனுப்பினர். ரூபத்தாலும் லக்ஷணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தப் புருஷ சிரேஷ்டர்களை நான் மஹாராஜாவின் ஆக்ஞையால் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து, அவர்களுடைய விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டறிந்து எங்களுடைய ஸ்திதியையும்

உத்தேசத்தையும் வணக்கமாய்த் தெரிவித்தேன். பிறகு என்னிடத்திலும் ஸுக்ரீவனிடத்திலும் பிரீதி உண்டாகி அவர்கள் என் முதுகிலேறிக்கொண்டு வானர ராஜனிருக்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள். அந்த மஹாத்மாக்களின் விருத்தாந்தங்களை யதார்த்தமாய் ஸுக்ரீவனுக்குச் சொன்னேன். பிறகு அவர்கள் கலந்து பேசிக்கொண்டு, பூர்வ விருத்தாந்தங்களைத் தெரிவித்து, விசுவாஸமும் பிரீதியும் விருத்தியாய், ஒருவர்க்கொருவர் தேற்றிக் கொண்டார்கள். பலவானன வாலியால் ஒரு ஸ்த்ரீ விஷயமாய் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட ஸுக்ரீவனை ராமன் ஸமாதானம் செய்தார்.

பிறகு ராவணன் தங்களை அபகரித்ததையும் குற்றமற்ற ரகுநாதன் தங்களைப் பிரிந்து கஷ்டப்படுவதையும், லக்ஷ்மணன் ஸுக்ரீவனுக்குத் தெரிவித்தார். அதைக்கேட்டு ராகுவால் பீடிக்கப்பட்ட ஸூரியனைப்போல் ஸுக்ரீவன் காந்தியற்றான். தங்களை ராவணன் எடுத்துக்கொண்டு போகையில் தாங்கள் கழற்றி எறிந்த ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் வானர சிரேஷ்டர்கள் வெகு ஸந்தோஷத்துடன் கொண்டுவந்து ராமனுக்குக் காட்டினார்கள்; ஆனால், தங்களை மறைத்து வைத்திருந்த இடத்தை மாத்திரம் அறிய முடியவில்லை. முன்பு அவைகளை நானே கண்டெடுத்து ஸுக்ரீவனிடத்தில் கொடுத்தேன். அவர் அவைகளை ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்றி வைத்திருந்து ராமன் துக்கத்தால் மெய்மறந்ததைக் கண்டு அவருக்கு எதிரில் கொண்டு வந்து வைத்தார். தேவதைகளைப்போல் தேஜஸுள்ள ரகுநாதன் அவைகள் தங்களுடைய அங்கங்களில் விளங்கினதை நினைத்துப் பலவிதமாய் பிரலாபித்தார். அவைகளைப் பார்த்து அழுதுகொண்டு தேகம் வாடியிருக்கும் அவருடைய துக்காக்னியை அவை கொழுந்து விட்டு எரியும்படி செய்தன. மஹா தைரியசாலியான ரகுவீரனும் துக்கம் மேலிட்டு வெகு காலம் மூர்ச்சை அடைந்தார். பிறகு நான் அவரைப் பலவிதமாய் ஸமாதானம் செய்து எழுப்பினேன். ராம லக்ஷ்மணர்கள் அவைகளை ஒவ்வொன்றாய்ப் பார்த்து வர்ணித்து, துக்கித்து ஸுக்ரீவனிடத்தில் கொடுத்து வைத்தார்கள். மேருமலையின் சிகரங்களில் ஒன்றான மால்யவான் என்ற கொடிமுடியில் ஸம்வர்த்தகமென்ற காலாக்னி எப்பொழுதும் கொழுந்து விட்டெரிவதுபோல் ராமன் தங்களைப் பார்க்காமல் விரஹாக்னியால் கொளுத்தப் படுகிறார். அக்னிஹோத்திர கிருஹத்தில் கார்ஹபத்யம், ஆஹவனீயம், தக்ஷிணாக்நி என்ற மூன்று அக்னிகளும் எரிவதுபோல் தங்களை நினைத்துக் கவலையும் துக்கமும் நித்திரையில்லாமையும் ராகவனை வாட்டுகின்றன. பெரிய பூகம்பத்தால் மஹா பர்வதங்கள் நடுங்குவதுபோல் தங்களைப்பார்க்காத வியஸனத்தால் ராமன் நடுங்குகிறார் அழகான காடுகளிலும் மலையருவிகளிலும் ஆறுகளிலும் திரிந்தும் தங்களைக் காணாமல் துக்கமே விருத்தியாகின்றது. அவர் ராவணனை புத்திர மித்திர பந்துக்களுடன் யுத்தத்தில் கொன்று சீக்கிரத்தில் தங்களை அடைவார்.

பலவானான வாலியைக் கொல்வதென்றும் தங்களைத் தேடுவதென்றும் ராமனும் ஸுக்ரீவனும் ஒருவருக்கொருவர் பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டார்கள். பிறகு அவர்கள் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றார்கள்; அங்கே ராமன் வாலியை யுத்தம் செய்கையில் கொன்று, வானர ராஜ்யத்தில் ஸுக்ரீவனை அபிஷேகம் செய்தார். விவேகமற்ற வானரர்களுக்கும் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்து வஸிஷ்டரால் ஞானோபதேசம் பெற்ற ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கும் ஸம்பந்தம் எப்படி நேர்ந்ததென்று தாங்கள் கேட்டீர்களல்லவா? அதை விஸ்தாரமாகச் சொன்னேன். விதேஹ குலத்தில் பிறந்து ரகு குலத்தில் புகுந்த லோக மாதாவான தங்களுடன் கிளைக்குக் கிளை தாவும் குரங்கான நான் பேசும்படியும் தன்னுடன் பிறந்து தனக்கு ஸகல கைங்கரியங்களையும் செய்வதாய் பிரதிக்ஞை செய்து வனத்திற்கு வந்த லக்ஷ்மணனிருக்க ஒன்றும் தெரியாத நான் ரகுவீரனுடைய அந்தப்புர காரியத்தில் நியமிக்கப்பட்டபடியும் இந்த நட்பு ஏற்பட்டது.

ஸுக்ரீவன் வானர ராஜ்யத்தை அடைந்து ஸேனைத்தலைவர்களை வரவழைத்து ஸகல திக்குகளிலும் தங்களைத் தேடும்படி அனுப்ப, பர்வதங்களைப் போன்ற வானர வீரர்களும் ஸுக்ரீவாக்ஞையால் பூமியெங்கும் தேடப் புறப்பட்டார்கள்; இன்னும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் நாங்கள் ஒரு பாகம். மஹாபலசாலியும் காந்தியுடையவனும் வாலி புத்திரனுமான அங்கதன் வானர ஸைன்யங்களில் மூன்றிலொரு பாகத்தை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். விந்தியமலைச் சாரல்களில் வழி தெரியாமல் கஷ்டப்பட்டு அனேக தினங்கள் தவித்தோம். பிறகு மஹாராஜா எங்களுக்குக் குறிப்பிட்டகாலம் கடந்துபோனதாலும், அவர் கடுமையாகத் தண்டிப்பாரென்ற பயத்தாலும், காடுகளிலும் மலைகளிலும் தேடியும் தாங்களிருக்குமிடம் தெரியாமல், வந்த காரியம் முடியாததாலும் பிராணனை விட நிச்சயித்தோம். ஸகல வானர சிரேஷ்டர்களும் உபவாஸம் செய்து பிராணனைவிடத் தயாராயிருப்பதைக் கண்டு, அங்கதன் துக்கம் மேலிட்டுத் தாங்கள் காணாமல் போனதையும், வாலி இறந்ததையும், வானரர்கள் பிராயோபவேசம் செய்ததையும், ஜடாயு மரண மடைந்ததையும் சொல்லி பிரலாபித்தான். இப்படி நாங்கள் ஆசையற்று, ஸுக்ரீவனுடைய ஆக்ஞைக்குப் பயந்து, உயிரைவிட நிச்சயித்திருக்கையில், வெகு பராக்கிரமசாலியும், மிகவும் வயது சென்றவரும், கழுகுகளுக்கு அரசனும், ஜடாயுவின் உடன் பிறந்தவருமான ஸம்பாதி என்பவர், அங்கே, எங்களுடைய காரியத்தை முடிப்பதற்காகவே வந்தவர்போல், ஜடாயுவின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டுக் கோபம் கொண்டு, '' வானரர்களே! என் தம்பி எங்கே மரணமடைந்தான்? எவனால் கொல்லப்பட்டான்? இதை எனக்கு விஸ்தாரமாகச் சொல்லுங்கள்'' என்றார். பிறகு, அங்கதன் ஜனஸ்தானத்திலிருந்து தங்களை ராவணன் எடுத்துப்போனது, ஜடாயு

அவனுடன் கோர யுத்தம் செய்து மரணமடைந்தது இவைகளை தெரிவித்தான். அதைக்கேட்டு அருணனுடைய புத்திரனான ஸம்பாதி மிக்க வியஸனத்தை அடைந்து, தாங்கள் ராவணனுடைய அரண்மனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார். அதைக் கேட்டு நாங்கள் அளவற்ற ஆனந்த மடைந்து அங்கதனுடன் உடனே அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஸமுத்திரக் கரைக்கு வந்தோம். உத்ஸாஹத்தாலும் ஸந்தோஷத்தாலும் தங்களைப் பார்க்க ஆசையாலும் மெய்மறந்த நாங்கள் அந்த மஹா ஸமுத்திரத்தைப் பார்த்து இதைத்தாண்டுவது எப்படி என்று பயந்து கவலை கொண்டோம்.

அப்பொழுது நான் அவர்களைப் பார்த்து மனமிரங்கி, அவர்களுடைய பயத்தைப் போக்கடித்து, நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினேன். ராத்திரியில் இந்த லங்கையில் பிரவேசித்து கணக்கில்லாத ராக்ஷஸர்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாகக் காத்துக்கொண்டிருந்தும் ஊசி நாட்டும் இடமில்லாமல் தேடினேன். அந்தப்புரத்தில் தூங்கும் ராவணனைக் கண்டேன். துக்கத்தால் நலிக்கும் தங்களையும் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன்.

தாங்கள் கேட்டதற்கு நடந்தது நடந்தபடி விஸ்தாரமாக பதில் சொன்னேன். இனிமேலாவது நான் ராவணனல்லவென்று நம்பிக்கை பிறந்ததா? நான் ராமதூதன். என்னிடத்தில் ஸந்தேகமில்லாமல் பேசலாம். நான் வாயுபுத்திரன்; ஸுக்ரீவனுக்கு மந்திரி; ராமனால் அனுப்பப்பட்டுத் தங்கள் நிமித்தமாக இங்கே வந்தேன். ஆயுதமெடுத்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டரான ரகுவீரனும் அவரைப் பிதாவைப்போல் பாவித்து அவருடைய கைங்கரியத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஸகல உத்தமலக்ஷணங்களும் பொருந்திய லக்ஷ்மணனும் க்ஷேமமாக இருக்கிறார்கள். மஹாவீரனான தங்களுடைய பர்த்தாவின் க்ஷேமத்திலேயே நோக்கமுள்ளவனான நான், ஸுக்ரீவனுடைய உத்திரவால் தனியாகவே இங்கே வந்தேன். தாங்கள் இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்க ஆவல்கொண்டு நினைத்த ரூபத்தை எடுக்கக் கூடியவனாய்த் தெற்குத்திக்கில் தேடிக்கொண்டு இங்கே வந்தேன். தங்களைத் தெய்வானுக்கிரஹத்தால் நான் கண்ட ஸமாசாரத்தைச் சொல்லித் தங்களைக் காணாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் வானர ஸைன்யங்களை ஸந்தோஷப்படுத்துவேன். நான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினது வீணாகவில்லை. தங்களைக் கண்டேனென்ற கீர்த்தியும் எனக்குக் கிடைத்தது. ராகவனென்ற வீர சிரேஷ்டர் சீக்கிரத்தில் ராவணனைப் புத்திர மித்திர பந்துக்களுடன் யுத்தத்தில் நாசம் செய்து தங்களை அடைவார்.

வானரனான நான் வாயுபகவானுக்கு எப்படி புத்திரனாகக் கூடுமென்று தாங்கள் எண்ணலாம். கேஸரி என்ற வானர சிரேஷ்டன் மால்யவானென்ற பர்வதத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு ஸமயத்தில் ஸமுத்திரத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த ரிஷிகள்

சம்பஸாதனன் என்ற அஸுரன் தங்களை மிகவும் ஹிம்ஸிக்கிறானென்றும் அவனைக் கொல்ல வேண்டுமென்றும் கேஸரியை ப்ரார்த்தித்தார்கள். அவர் கோகர்ணபர்வதத்திற்குச் சென்று அந்தத்துஷ்டனை ஸம்ஹரித்தார். அப்பொழுது கேஸரியின் பார்யையிடத்தில் வாயுபகவானுக்குப் பிறந்தேன். அந்தக்காலத்தில்நடந்த விருத்தாந்தத்தால் எனக்கு ஹநுமானென்ற பெயர் கிடைத்தது. [ஸூரியனைப் பழமென்று தாவிப் பிடிக்கப் போகையில் இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் (ஹநு)தாடையிலடித்ததால் ஹநுமானென்றபெயர் கிடைத்தது.] தங்களுக்கு என்னிடத்தில் நம்பிக்கை உண்டாகும் பொருட்டு ராகவனுடைய குணங்களை எனக்குத் தெரிந்த வரையில் வர்ணித்தேன். அதிசீக்கிரத்தில் ராகவன் தங்களை இவ்விடத்திலிருந்து அழைத்துப் போவார்'' என்றார்.

அதுவரையில் துக்கத்தால் இளைத்திருந்த ஸீதை மேற்சொன்ன காரணங்களாலும் அடையாளங்களாலும் மாருதியிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அவன் ராம தூதனென்றே நிச்சயித்தாள். அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் உதிர்த்தாள். அழகான நேத்திரங்களால் விளங்கும் அவளுடைய முகம் ராகுவால் விடப்பட்ட சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்தது. முடிவில் அவன் ஹநுமானென்ற வானரனென்றும், வேறல்லவென்றும் ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரிந்து கொண்டாள். பிறகு ஆஞ்ஜநேயர் ஸந்தோஷத்தால் முகம் மலர்ந்த ஸீதையைப் பார்த்து, ''அம்மா! எனக்குத்தெரிந்த வரையில் ஸகல விருத்தாந்தங்களையும் சொன்னேன். தாங்கள் வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. தங்களுடைய ஆக்ஞையை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் தங்களுடைய க்ஷேம ஸமாசாரத்தை அதிசீக்கிரத்தில் ராகவனுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய தாகையால் திரும்பிப் போகிறேன். ஒரு அல்பக் குரங்கு நமக்கு என்ன செய்யப் போகிறதென்று நினைக்கக்கூடாது. வானர சிரேஷ்டனான கேஸரி, சம்பஸாதனனென்ற ராக்ஷஸனை வதம் செய்யப் போயிருக்கையில் அவருடைய பாரியையிடத்தில் பிறந்தேன். பலத்திலும் பராக்கிரமத்திலும் வேகத்திலும் என்பிதாவான வாயுபகவானுக்கு ஸமமானவன்'' என்றார்.

ஹதேஸுரே ஸம்யதி ஶம்ப3ஸாத3நே
கபிப்ரவீரேண மஹர்ஷி சோத3நாத் |
ததோஸ்மி வாயுப்ரப1வோ ஹி மைதி2லி
ப்ரப1ாவதஸ் தத்ப்ரதிமஶ்ச வாநர: || (89)

ஸர்க்கம் 36

ஹநுமான் கணையாழியைக் கொடுத்தது

பூ'ய ஏவ மஹாதேஜா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: |
அப்ரவீத் ப்ரச்ரிதம் வாக்யம் ஸீதாப்ரத்யய காரணாத் || (1)

மஹாதேஜஸ்வியான மாருதி ஸீதைக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும்படி மிகவும் வணக்கமாய், "அம்மா! அளவற்ற பாக்கியசாலியே! நான் மஹாபுத்திமானான ராமமூர்த்தியால் தங்களிடத்தில் அனுப்பப்பட்ட தூதன். அவருடைய திருநாமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்தக் கணையாழியைப் பாருங்கள். தங்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும் பொருட்டு இதை ராமன் என்னிடத்தில் ஒப்புவித்துத் தங்களுக்குக் கொடுக்கச் சொன்னார். கவலையை விடுங்கள். தங்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். அதிசீக்கிரத்தில் தங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போகும்" என்று சொல்லி அந்த மோதிரத்தைக் கொடுத்தார்.

ஸீதை ராமனுடைய கையில் விளங்கும் அந்த ஆபரணத்தை வாங்கிப் பார்த்துப் பர்த்தாவை மறுபடியும் கண்டவளைப் போல் அளவற்ற ஸந்தோஷம் அடைந்தாள். அதைப் பார்த்துப் பார்த்து ஆசை தீராமல் அதிலிருந்து கண்களை எடுக்க முடியவில்லை. முதலில் ராவணன் மாறுவேஷம் பூண்டு வந்தானோ என்று பயந்தவள், பிறகு அனேக காரணங்களால் அவன் தனது பர்த்தாவிடமிருந்து வந்த பிரிய தூதனென்று நம்பிக்கை பிறந்து ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்தாள். பிறகு ராமனுடைய மோதிரத்தைக் கண்டு ராமனையே கண்டதுபோல் பரவசமானாள். (தன்னை ரகுநாதன் பாணிக்கிரஹணம் செய்த காலத்தில் அவருடைய கையிலணிந்த ஆபரணமாகையால், அந்த மஹோத்ஸவமும் அதற்குப் பிறகு அவரும் தானும் அனுபவித்த ஏகாந்த ஸுகங்களும் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. ரதி காலத்தில் இருவரும் வேடிக்கையாகக் கோபித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருவர்க்கொருவர் பேசாமலும் பார்க்காமலும் இருக்கும் பொழுது, பிரிந்திருக்க ஸஹிக்காமையாலும் வேறு மத்தியஸ்தர்கள் இல்லாமையாலும் ராமன் தன் மோதிரத்தை மெள்ளக் கழற்றி அகஸ்மாத்தாய் நழுவினதுபோல் கீழே போடுவார். அப்பொழுது ஸீதை 'மோதிரம் கழன்று கீழே விழுந்து விட்டதே' என்று சொல்லி அதை எடுத்துக்கொடுப்பாள். உடனே கலஹம் தீர்ந்து மறுபடியும் ஆனந்தமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட மோதிரமல்லவா என்று நினைத்தாள். வெகு நாளாகப் பிரிந்திருந்த தங்களைச் சேர்த்து வைத்த மோதிரமல்லவா என்று நினைத்தாள். அந்த மோதிரமணிந்த விரலையும் கிரமமாய்க் கையையும் புஜங்களையும் திருமேனியையும் தன்னெதிரில் நிற்பதுபோல் பார்த்து ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டாள்). சிவந்து

நின்று ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களையுடைய ஸீதையின் முகம் ராகுவால் விடப்பட்ட சந்திரன்போல் பிரகாசித்தது.

பிறகு, ''ஐயோ! இவனை நமக்கு பிராணதானம் செய்தவனென்று கொண்டாடாமல் ராவணனென்று ஸந்தேஹித்தோமே'' என்று வெட்கப்பட்டு, ராமனுடைய விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டதால் பரமானந்தமடைந்து, அந்த ஸமாசாரத்தைக் கொண்டு வந்த ஆஞ்ஜநேயரை வெகுபிரியத்துடன் குளிரக் கடாக்ஷித்து, ''வானர ச்ரேஷ்ட! நீ தனியாக இந்த ராக்ஷஸராஜதானியில் அலக்ஷ்யமாய் வந்தாயே! உன் பலத்தையும் சக்தியையும் புத்தியையும் என்னவென்று சொல்லுவேன்! பயங்கரமான ஜலஜந்துக்கள் வஸிக்கும் நூறுயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தை ஒப்பற்ற பராக்கிரமசாலியான நீ பசுவின் குளப்படியைப்போல் அலக்ஷ்யமாய்த் தாண்டினையே! ஸர்வலோக கண்டகனான ராவணனைக்கண்டு உனக்குக் கொஞ்சமாவது பயமும் கலக்கமுமில்லை; ஆகையால், ஸாதாரணமான வானரனென்று உன்னை நினைக்கவும் முடியுமோ? மஹாபுத்திமானான ராமனே உன்னை என்னிடத்தில் நம்பிக்கையாக அனுப்பியிருக்கிறார்; ஆகையால் என்னுடன் நீ தடையில்லாமல் பேசத்தகுந்தவன். பிறரால் நெருங்க முடியாத சக்தியையுடைய ராகவன் ஒருவனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பூர்ணமாக அறிந்து அவனை நன்றாகப் பரீக்ஷிக்காமல் என்னிடத்தில் அனுப்பமாட்டாரல்லவர்?

தர்மாத்மாவும் வீணாகாத பிரதிக்ஞையையுடையவருமான ராகவன் என் பாக்கிய விசேஷத்தாலும் தெய்வானுக்கிரஹத்தாலும் க்ஷேமமாக இருக்கிறாரா? மஹா தேஜஸ்வியான லக்ஷ்மணர் க்ஷேமமாயிருக்கிறாரா? ராகவன் க்ஷேமமாயிருந்தால் கடல் சூழ்ந்த பூமியை பிரளயகாலாக்னியைபோல் கோபத்தால் ஏன் கொளுத்தாமல் இருக்கின்றார்?

தேவாஸுரர்களை ஒருக்ஷணத்தில்நாசம் செய்ய ராமலக்ஷ்மணர் களுக்குச் சக்தியில்லையா? ஆகையால், என் துக்கம் முடிவதற்குக் காலம் வரவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். அந்தப் புருஷோத்தமன் வருத்தத்தால் இளைக்காதிருக்கிறாரா? பரிதவிக்காமலிருக்கிறாரா? தைரியத்தை இழக்காமலிருக்கிறாரா? துக்கத்தால் மெய்மறந்து காரியங்களில் மயங்காமலிருக்கிறாரா? ஸகல புருஷ பிரயத்தனங்களையும் செய்து கொண்டிருக்கிறாரா? ஸ்நேஹிதர்களிடத்தில் கிருபையுடன் ஸாமதான உபாயங்களையும் பகைவர்களை ஜயிப்பதற்காக அவர்களிடத்தில் பேதம் தண்டமென்ற உபாயங்களையும் கிரமமாய் அனுஸரித்து வருகிறாரா? சுத்தமான மனத்தையுடைய ஸ்நேஹிதர்களை ஸம்பாதிக்கிறாரா? அப்படிப் பட்டவர்கள் அவரைத்தேடி அடைகிறார்களா? அவர்களால் கௌரவிக்கப் படுகிறாரா? என்னை அடையும் பொருட்டு தேவதைகளுடைய அனுக்கிரஹத்தை பிரார்த்

நித்து வருகிறாரா? அவருடைய வீரியசௌரிய பராக்கிரமங்களுக்குத் தகுந்தபடி ஸகல புருஷப் பிரயத்தனங்களையும் குறைவில்லாமல் செய்து வருகிறாரா? குலதெய்வமான நாராயணனுடைய கிருபைக்கு தன்னைப்பாத்திரனாகச் செய்துகொண்டு வருகிறாரா? அவரைவிட்டுப் பிரிந்து வெகுகாலமாய்க் கண்ணுக் கெட்டாத தேசத்தில் நான் இருக்கிறேன் என்று என்னை மறக்கவில்லையல்லவா? என்னிடத்திலுள்ள பூர்வ ஸ்நேஹத்திற்குக் கொஞ்சமேனும் குறைவில்லையல்லவா? இந்த ஸங்கடத்திலிருந்து என்னைச் சீக்கிரத்தில் விடுவிப்பாரா? உத்தம ஸுகங்களை அனுபவிக்கத் தகுந்தவர். கஷ்டத்தை அனுபவிக்கவே தகாதவர். அதிக துக்கத்தால் தேகம் நொந்து வருந்தாமல் க்ஷேமமாக இருக்கிறாரா? கௌஸல்யை ஸுமித்திரை பரதன் முதலியவர்கள் க்ஷேமமாக இருப்பதாக ஸமாசாரம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறதா? என்னைப் பிரிந்த சோகத்தால் தாபத்தையடையாமலிருக்கிறாரா? வேறு விஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் என்னை இந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து கரையேற்றுவாரா? ராமனிடத்தில் பரமபக்தியுள்ள பரதன் தன் மந்திரிகளையும் கணக்கில்லாத வீரர்களடங்கிய சதுரங்க பலத்தையும் என்நிமித்தமாக அனுப்புவாரா? பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுதமாக உடைய வானரவீரர்களால் சூழப்பட்டு ஸுக்ரீவ மஹாராஜா இங்கே அதிசீக்கிரத்தில் வருவாரா? சூரனும் அஸ்திர ரஹஸ்யங்களைப் பூர்ணமாக அறிந்தவருமான லக்ஷ்மணன் பாணவர்ஷத்தால் ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்வாரா? நெருப்பு ஜ்வாலைகளைக் கக்கும் பாணங்களால் ராவணனும் அவனுடைய பந்துக்களும் யுத்தத்தில் அதிசீக்கிரத்தில் அடிபட்டுக் கிடப்பதைக் காண்பேனா? தங்க நிறமுள்ளதும் தாமரைப் புஷ்பத்தின் வாஸனையுடையதுமான ராகவனுடைய முகம்வெயிலால் ஜலம் வற்றின ஓடையில் வாடும் தாமரைப் புஷ்பத்தைப்போல், என்னைப் பிரிந்த துக்கத்தால் உலர்ந்து வாடாமலிருக்கிறதா?

தர்மானுஷ்டானத்தைக் காரணமாய் வைத்துக் கொண்டு, தன் ராஜ்யத்தை விட்டு, ஸகல ஸுகங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த என்னையும் வனத்தில் கால்நடையாய் அழைத்துக் கொண்டு வந்த ராமனுக்கு வருத்தமும் பயமும் சோகமும் கொஞ்சம் கூட இல்லையா? அப்படிப்பட்டவர் என்னைப் பிரிந்து தைரியத்தை இழக்காதிருக்கிறாரா? தன்னிடத்தில் பரமப் பிரீதிவைத்த கௌஸல்யையும், தன்னைப் பிரிந்து உயிரோடிருக்க ஸஹிக்காமல் மரணமடைந்த தசரதரும், இதர பந்துக்களும் ராமனுடைய மனத்தில் எனக்கு ஸமமாவார்களோ? ரகுநாதன் என்னை அழைத்துப் போவாரென்ற வார்த்தையைக் கேட்கும் வரையில் மாத்திரம் பிராணனை வைத்துக் கொண்டிருப்பேன்.''

இந்தப் பிரகாரம் அநேக அர்த்தங்களடங்கிய மதுரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, ''இந்த வானரேந்திரன் என்னுடைய கேள்வி

களுக்கு என்ன பதில் சொல்வான், பார்ப்போம்'' என்று பேசாமலிருந்தாள்.

மஹா பராக்கிரமசாலியான மாருதி, தலைமேல் கைகூப்பி வணக்கமாய்ப் பின்வருமாறு பதில் சொன்னார். ''பூர்வம் அனுஹ்லாத என்னும் அஸுரன் இந்திரனுடைய பாரியையான சசீதேவியை ஒளித்தான். அவ்விடத்தை வெகுகாலம் அறியாமல இந்திரன் பிறகு தேடிக் கண்டுபிடித்ததுபோல், ராமனுக்குத் தாங்கள் இருக்குமிடம் இதுவரையில் தெரியவில்லை. செந்தாமரையைப் பழிக்கும் நேத்திரங்களையுடையவரே! தங்களை இதுவரையிலும் அழைத்துப் போகாததற்கு இதுவே காரணம். நான் தங்களுடைய விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்த அடுத்த க்ஷணத்திலேயே வானரஸைன்யங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு இங்கே வருவார். அவை நூறுயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தை எப்படி தாண்ட முடியுமென்று ஸந்தேகிக்க வேண்டாம். ராகவன் இந்தப் பயங்கரமான கடலைத் தன் பாணங்களால் கட்டித் தன் ஸைன்யங்களுடன் இங்கே வந்து ராக்ஷஸ குலத்தை வேரறுப்பார். மிருத்யுதேவதையாவது தேவர்களாவது அஸுரர்களாவது அதைத் தடுக்கப்பார்த்தால் அந்த க்ஷணமே நாசமடைவார்களென்பதில் ஸந்தேக முண்டோ? ஸிம்ஹத்தால் பீடிக்கப்பட்ட யானையைப்போல் ராகவன் தங்களைக் காணாமல் துக்கத்தால் தவிக்கிறார்; இது ஸத்தியம். நான் வஸிக்குமிடங்களான மலயம், விந்தியம், மேரு மந்த்ரம், தர்த்துரம் முதலிய பர்வதங்களின் மேலும் நான் புஜிக்கும் பழம் கிழங்கு ஜலம் முதலிய பதார்த்தங்களின் மேலும் ஆணைவைத்துச் சொல்லுகிறேன். அழகான கண்களாலும் கோவைக்கனிபோன்ற உதடுகளாலும் ஜ்வலிக்கும் குண்டலங்களாலும் பூர்ணசந்திரனைப்போல் விளங்கும் ராமமூர்த்தியின் திருமுக மண்டலத்தைக் காண்பீர்கள்.

ராமன் மதுமாம்ஸங்களை விட்டார். வானப்பிரஸ்தருக்குத் தகுந்த பழம் கிழங்கு முதலியவைகளை ஸாயங்காலத்தில் புஜிக்கிறார். தங்களிடத்திலேயே மனத்தை செலுத்தி தேகத்தையும் மறந்து, காட்டு ஈக்கள், கொசுக்கள், புழுக்கள், ஊரும் ஜந்துக்கள் முதலியவைகளால் நேரும் உபத்திரவத்தைக் கவனிக்கிறதுமில்லை; அவைகளை ஓட்டுகிறதுமில்லை. தங்களிடத்தில் வைத்த ஆசையால் எப்பொழுதும் தங்களையே நினைத்துக்கொண்டு சோகம் மேலிட்டு வேறு ஞாபகமில்லாமல் இருக்கிறார். அவருக்குத் தூக்கமே கிடையாது. எப்பொழுதாவது தன்னை அறியாமல் தேகம் அலுத்துத் தூங்கினாலும், 'ஸீதே!' என்று மதுரமான வார்த்தையைச் சொல்லிக்கொண்டே விழித்துக் கொள்ளுகிறார். பழங்கள் புஷ்பங்கள் முதலிய மனோஹரமான பதார்த்தங்களைக் கண்டாலும், 'ஹா! ஸீதே!' என்று அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுத் தாங்கள் பேசுவதுபோல் தங்களுக்குப் பதில் சொல்லுகிறார். தாங்கள் எப்பொழுதும் எதிரில் இருப்பதாக அவருடைய பாவனை. தங்களைப் பிரிந்ததால் எப்பொழுதும்

பரிதவித்துக்கொண்டிருக்கிறார். தங்களை அடைவதற்கு வேண்டிய ஸகலப் பிரயத்தனங்களையும் குறைவில்லாமல் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் கலங்காத தைரியமுடையவரென்றும் செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவறுதவரென்றும் க்ஷத்திரிய வீரரென்றும் தங்களுக்குத் தெரியாதா?'' என்றார்.

ராமனுடைய விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டதால் ஸீதைக்கு ஒருவாறு கவலை நீங்கிற்று. ஆனால், தன்னைப் பிரிந்து ராமன் படும் கஷ்டத்தைக் கேட்டு, அதைப்போல் தானும் சோகமடைந்து, சரத் ருதுவின் ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் மேகத்தால் மறைந்து மாறி மாறி பிரகாசிக்கும் சந்திரமண்டலத்தைப்போல் தோன்றினாள்.

ஸா ராமஸங்கீர்தந வீதஶோகா
ராமஸ்ய ஶோகேந ஸமாநஶோகா |
ஶரந்முகே² ஸாம்பு³த³ ஶேஷசந்த்³ரா
நிஶேவ வைதே³ஹஸுதா ப³பூ⁴வ || (47)

ஸர்க்கம 37

மாருதி ஸீதையைத் தன்னுடன் வரும்படி பிரார்த்தித்தது

ஸீதா தத்³ வசநம் ஶ்ருத்வா பூர்ணசந்த்³ர நிபா⁴நநா |
ஹநூமந்த முவாசேத³ம் த⁴ர்மார்த²ஸஹிதம் வச: || (1)

அதற்கு ஸீதை நீதி நிறைந்த வாக்கியங்களால் மறுமொழி சொன்னாள். "ராமன் வேறு ஞாபகமில்லாமல் இருக்கிறார்; ஆனால், சோகஸமுத்திரத்தில் முழுகி இருக்கிறாரென்று நீ சொன்னது விஷத்தையும் அமிருதத்தையும் கலந்து கொடுத்தாற் போலிருக்கிறது. அவரைவிட்டுப் பிரிந்தது நானாகச் செய்துகொண்டதல்ல. ஸகல ஐசுவரியங்களும் பொருந்தின ரகுநாதனையும் மிகவும் தாழ்ந்த ஸ்திதியில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஸாமான்ய புருஷனையும், தெய்வம் கயிற்றால் கட்டி இழுப்பதுபோல் நினைத்தபடி யெல்லாம் ஆட்டுகிறது. பிராணிகள் விதியை வெல்வது அஸாத்தியம். இதற்கு என்னையும் ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும் காட்டிலும் வேறு உபமானங்கள் வேண்டுமோ? (மஹாவிஷ்ணுவான ராமனும், காலரூபியும் ஞான ரூபியுமான லக்ஷ்மணனும், பராசக்தியான நானும் கர்ம கதிக்குத் தப்ப முடிந்ததோ?).

பெருங்கடலில் காற்றால் அடிக்கப்பட்ட கப்பல் தத்தளிப்பதுபோல் ராமன் சோக ஸமுத்திரத்திலிருந்து எப்பொழுது கரையேறுவார்? ராவணனை ராக்ஷஸர்களுடன் நாசம் செய்து லங்கையை அழித்து என் நாயகன் எப்பொழுது என்னைக் காண்பாரோ? ராவணன் கெடுவிட்ட ஒருவருஷகாலம் முடிவதற்குமுன் என்னை மீட்கும்

படி நீ அவருக்குச் சொல்லவேண்டியது. அதுவரையிலும்தான் நான் உயிரோடிருப்பேன். பத்தாவது மாதம் நடக்கிறது ; இன்னும் இரண்டு மாதங்களிருக்கின்றன. தன் ஸஹோதரனுன விபீஷணன் என்னைத் திரும்பிக் கொடுக்கும்படி தன்னுல் கூடியமட்டும் பிரயத்தனம் செய்தும் ராவணன் அதைக் கொஞ்சமாவது லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. அந்த விஷயமே அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. காலபாசத்தால் கட்டுப்பட்ட ராவணனை மிருத்யுதேவதை யுத்த களத்தில் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது. விபீஷணனுடைய பாரியை ஸரமை என்பவள் இந்த ஸமாசாரத்தைத் தனது மூத்த பெண்ணுன அனலை மூலமாய் எனக்குச் சொல்லி யனுப்பினுள்.

என் அந்தராத்மா கல்மஷமில்லாமல் சுத்தமாக இருக்கிறது. லோகோத்தரமான காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற ஸ்திரமான பிரயத்தனமும் அவைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய சக்தியும் குரூரமற்றிருப்பதும் நன்றி மறவாமையும் சௌரியமும் மஹிமையும் இன்னும் அனந்தமான குணங்களும் ரகுநாதனிடத்தில் விளங்குகின்றன. ஆகையால், என் பர்த்தா என்னைச் சீக்கிரமாயடைவாரென்பதில் கொஞ்சம்கூட ஸந்தேகமில்லை. லக்ஷ்மணனுடைய ஸஹாயமும் இல்லாமல் பதினுலாயிரம் ராக்ஷஸவீரர்களை ஒரு முகூர்த்தத்தில் லீலையாகக்கொன்ற ரகுவீரனைக் கண்டு பயடப்படாத சத்துருவும் உண்டோ? எப்படிப்பட்ட ஸங்கடங்கள் நேர்ந்தாலும் அவருடைய தைரியம் கொஞ்சமாவது கலங்குமோ? இந்திரனுடைய மஹிமையை இந்திராணி அறிவதுபோல் அவருடைய மஹிமை எனக்கல்லவா தெரியும்? ராமனென்ற ஸூரியன் பாணக்கூட்டங்களாகிற கிரணங்களால் ராக்ஷஸர்களென்ற ஜலத்தை அதி சீக்கிரத்தில் வற்றச் செய்வார்,'' என்று கண்ணீர்பெருக மனத்தில் துக்கம் ததும்ப ஸீதை ராமமூர்த்தியைப்பற்றிப் பரிதவிப்பதைக் கேட்டு, ஆஞ்ஜநேயர், ''தாயே! ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? தங்களுடைய விருத்தாந்தத்தை நான் சொன்னவுடனே கணக்கில்லாத வானர ஸைன்யங்களுடன் ரகுநாதன் இங்கே வருவார். இவ்வளவென்ன? தங்களுடைய துக்கத்தை இந்த க்ஷணமே போக்கடிக்கிறேன். என் முதுகில் ஏறுங்கள். ஒரு நொடியில் இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி ராகவனிடத்தில் தங்களைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறேன். ஸந்தேகப் படவேண்டாம். இந்த லங்கையையும் இதிலுள்ள ஸகல பதார்த்தங்களையும் அலக்ஷ்யமாய் எவ்விடத்திற்கும் கொண்டுபோக என்னுல் முடியாதா? ஹோமம் செய்கிற பதார்த்தங்களை அக்னி பகவான் இந்திரனிடத்தில் ஸமர்ப்பிப்பதுபோல் பிரஸ்ரவணகிரியில் விளங்கும் ராமமூர்த்தியிடத்தில் தங்களைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பேன். மஹாவிஷ்ணு அஸுரர்களை நாசம் செய்வதில் உத்ஸாஹத்துடன் இருப்பதுபோல் எப்பொழுதும் ஊக்கமுள்ள ரகுநாதனையும் லக்ஷ்மணனையும் இப்பொழுதே பார்ப்பீர்கள். தேவேந்திரன் ஸ்வர்க்கத்தில் மஹிமையோடு வீற்றிருப்பதைப்போல் தங்களைப்

பார்க்கும் பொருட்டு ஸகல பிரயத்தனங்களையும் செய்துகொண்டு வீற்றிருக்கும் பிரஸ்ரவணகிரியில் மஹாபலவானுன ராகவனைப் பார்க்கப்போகிறீர்கள். ஆகையால், என் முதுகில் ஏறுங்கள். என்னுல் என்ன முடியும் என்று அலக்ஷ்யம் செய்ய வேண்டாம். ரோஹிணீதேவி சந்திரனுடன் கூடி ஸுகிப்பதுபோல் ரகுநாதனுடன் சேர்ந்திருக்க விரும்புங்கள். என் முதுகில் ஏறிக்கொண்டு ஸூரிய சந்திரர்களுடன் வார்த்தை சொல்வதுபோல் ஆகாச வீதியில் உன்னதமாய்ச் செல்லுங்கள். இந்த லங்கையிலுள்ளவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் நான் தங்களை எடுத்துப் போகும்பொழுது என்னைத் தடுக்கவாவது பின் தொடரவாவது முடியுமோ? நான் இங்கே எப்படி அலக்ஷ்யமாய் வந்தேனே அப்படியே தங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாச மார்க்கமாய்ச் செல்வேன்; இதில் ஸந்தேகமில்லை '' என்று பிரார்த்தித்தார்.

இந்த ஆச்சரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஸீதை ஸந்தோஷத்தால் மயிர் கூச்சமடைந்து மாருதியைப் பார்த்து, '' நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி கிஷ்கிந்தைக்கு என்னை எடுத்துக்கொண்டு போகிறேனென்று நீ சொல்வது விநோதமாக இருக்கின்றது. உனக்கு ஸ்வபாவமான வானர புத்தி இது தான். அல்பமான சரீரத்தையுடைய நீ என்னை ராமனிடத்தில் கொண்டுபோய் விடுகிறேன் என்று எந்தத் தைரியத்தால் சொன்னுய் '' என்று கேட்டாள்.

உடனே ஹநுமார், '' என்ன ஆச்சரியம்! நான் இதுவரையில் ஒருவரிடத்திலும் இப்படி அவமானப்பட்டதில்லை '' என்று எண்ணினுர். '' நான் அளவற்ற பலமுடையவனென்றும், பிறரால் செய்யக் கூடாத காரியங்களைச் செய்தவனென்றும் இவளுக்குத் தெரியாததால் இப்படிச் சொல்லுகிருள். ஆகையால் நான் இஷ்டமான ரூபங்களை எடுக்கக்கூடியவன் என்பதைக் காட்டவேண்டும் '' என்று நிச்சயித்து, தன் விசுவரூபத்தை ஸீதைக்குக் காட்டினுர். அவளுக்கு நம்பிக்கை உண்டாகும் பொருட்டு அந்த மரத்திலிருந்து குதித்து வரவர வளர ஆரம்பித்தார். மேரு மந்தரம் முதலிய மஹாபர்வதங்களைப்போல் காந்தியுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டு ஸீதைக்கு நேராக நின்முர். மலைபோன்ற தேகத்தையும் சிவந்த முகத்தையும் எல்லையற்ற பலத்தையும் வஜ்ராயுதம் போன்ற பற்களையும் நகங்களையும் உடையவராய்ப் பயங்கரமான ரூபத்துடன் ஸீதையைப் பார்த்து, '' தாயே! இந்த லங்கையையும் அதிலுள்ள பர்வதங்கள் வனங்கள் பிராகாரங்கள் கட்டடங்கள் பிராணிகள் அவைகளுக்கு அதிபதியான ராவணன் இவை எல்லாவற்றையும் துரும்பைப் போல் அலக்ஷ்யமாக எடுத்துச் செல்ல எனக்குச் சக்தியுண்டு. ஆகையால் என்னை உபேக்ஷிக்காமல் தங்களுடைய மனத்தை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டு என் பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்து ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய துக்கத்தைப் போக்குங்கள் '' என்று வேண்டினுர்.

பிரளயகால ருத்திரனைப்போல் பயங்கரமாய் ஜ்வலிக்கும் வாயு புத்திரனை ஸீதை குளிரக் கடாக்ஷித்து, ''வானர சிரேஷ்ட! உனது பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் நான் நன்றாக அறிவேன். வேகத்தில் வாயுவிற்கும் அத்புதமான தேஜஸில் அக்னிக்கும் ஸமமென்பதையும் நன்றாக அறிவேன். உன்னைத் தவிர வேறு ஸாமான்ய புருஷன் தனியாக இந்த மஹா ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி, கோர ராக்ஷஸர்களால் நிறைந்த இந்த லங்கையில் பயமில்லாமல் பிரவேசித்து மஹா ஸாமர்த்தியமாய் என்னுடன் பேச முடியுமா? என்னை எடுத்துக் கொண்டு ஆகாச மார்க்கமாகப் போகக் கூடிய சக்தியுடையவனென்று எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ரகுநாதனுடைய காரியத்தில் சீக்கிரம் ஸித்தியடையும் வழியை யோசிக்க வேண்டியது.

ஆனால், நான் உன்னுடன் போவதுயுக்தமல்ல. வாயுவிற்கு ஸமமாகச் செல்லும் உன் வேகத்தால் எனக்கு பிரக்ஞை போய்விடும். ஸமுத்திரத்திற்கு மேல் ஆகாசத்தில் அதிவேகமாய் வர வர உயரக் கிளம்பிப் போகையில் நான் பயந்து கடலில் விழுந்து விடுவேன். உடனே அங்குள்ள திமிங்கலம் போன்ற பயங்கரமான ஜலஜந்துக்கள் என்னைத் தின்றுவிடும். நீ சத்துருக்களை நாசம் செய்வதில் ஒப்பில்லாதவனென்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால், எடுத்துப் போகையில் உன் பிராணனுக்கும் நிச்சயமாய் ஆபத்து நேரும். எப்படி என்றால், நான் இங்கிருந்து போய்விட்டது தெரிந்தவுடன் ராவணன் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள ராக்ஷஸர்களை உன்னைப் பின் தொடர்ந்து கொல்லும்படி கட்டளையிடுவான். சூலம் உலக்கை முதலிய ஆயுதங்களுடன் அவர்கள் கணக்கில்லாமல் தனியாக, ஆயுதமற்றிருக்கும் உன்னைச் சூழ்ந்து கொள்வார்கள். அப்பொழுது அவர்களுடன் யுத்தம் செய்து அவர்களை நாசம் செய்வாயா? அல்லது, உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வாயா? அல்லது, எனக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரிடாமல் காப்பாற்றுவாயா? இம் மூன்றையும் ஒரே காலத்தில் செய்ய முடியாதல்லவா? ஆகையால் உன் பிராணனுக்கு ஆபத்து நேருமென்பதில் ஸந்தேகமென்ன?

மேலும், அந்தக் குரூரராக்ஷஸர்களோடு நீ யுத்தம் செய்கையில் நான் அதைக் கண்டு பயந்து உன் முதுகிலிருந்து விழுந்து விடுவேன். பிறகு பல பராக்கிரமத்தால் பயங்கரமான அந்த ராக்ஷஸர்கள் உன்னை எப்படியாவது யுத்தத்தில் ஜயிப்பார்கள். அல்லது நீ யுத்தத்தில் கவனத்தைச் செலுத்திப் பராமுகமாயிருக்கையில் உன் முதுகிலிருந்து நழுவி விழுவேன். உடனே அந்தப் பாபிகள் என்னையும் பிடித்துக்கொண்டு போவார்கள். உன் கையிலிருந்து என்னை அபகரித்துக் கொல்லவும் கொல்வார்கள். 'நான் ஸாமான்யனா? என்னை ஜயித்துத் தங்களைக் கொண்டுபோக அவர்களுக்குத் திறமையுண்டா' என்றுகேட்டால், யுத்தத்தில் புகுந்தால் ஜயமும் அபஜயமும் நிச்சய

மில்லையே. அவர்கள் என்னை மிரட்டி உபத்திரவிக்கும்பொழுது அதை ஸகிக்காமல் நான் பிராணனை விடுவேன். அப்பொழுது நீ இவ்வளவு பிரயத்தனம் செய்ததும் சிரமப்பட்டதும் வீணாகுமே.

மேலும், ஸகல ராக்ஷஸர்களையும் நாசம்செய்ய உனக்குச் சக்தியிருந்தாலும் அப்படிச் செய்வது ராகவனுடைய கீர்த்திக்குக் குறைவல்லவா? ராவணனை எதிர்க்கத் தைரியமில்லாமல் திருட்டுத் தனமாய் ஒரு குரங்கை விட்டு ராமன் என்னை எடுத்து வரச் சொன்னானென்று லோகத்தார் சொல்வார்களே.

மேலும், ராக்ஷஸர்கள் என்னைப் பிடித்து வானரர்களுக்கும் ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும் தெரியாத ஓரிடத்தில் மறைத்து வைப்பார்கள். அப்பொழுது எனக்காக நீ படும் பாடெல்லாம் வீணாகுமே. ரகுநாதனிடத்தில் நீ போய் என் ஸமாசாரத்தைச் சொல்லி, அவரை இங்கே அழைத்துவருவதில் அதிக நன்மையுண்டு. அப்படிச் செய்யாமல் என்னை இங்கிருந்து எடுத்துப் போக யத்தனித்துத் தவறி நான் ராக்ஷஸர்களுடைய கையில் அகப்பட்டால் மறுபடியும் உங்களுடைய கண்ணில் படப்போகிறதில்லை. என்னைக் காணாமல் ராகவன் உயிரை விடுவார். உடனே அவருடைய தம்பிகளும் தாய்களும் ஸுக்ரீவனும் வானர ஸைன்யங்களும் பிராணனை வைத்துக் கொள்வார்களோ?

மேலும் பர்த்தாவிடத்தில் அளவற்ற பிரியத்தையும் பக்தியையும் வைத்திருக்கும் நான் வேறு புருஷனைத் தொடுவது நியாயமல்ல. ராவணன் உன்னைத் தொட்டு எடுத்து வரவில்லையா என்றால், நானோ தனியாக இருந்தேன்; பலமற்ற மனுஷ்யஸ்த்ரீ; என்னை ரக்ஷிப்பவர்கள் ஸமீபத்திலில்லை; அவனோ ராக்ஷஸன்; அளவற்ற பலசாலி; மஹாக்ரூரன்; என்னைப் பலத்தால் தூக்கியபொழுது எப்படித் தடுக்க முடியும்? ஆனாலும், என்னால் முடிந்த வரையிலும் தடுத்துப் பார்த்தேன்? முடியவில்லை. ராகவன் இங்கே வந்து ராவணனையும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களையும் யுத்தத்தில் கொன்று எல்லோரும் அறிய என்னை அழைத்துப் போவது அவருடைய குலத்திற்கும் வீரியத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் கீர்த்திக்கும் என்னிடத்தில் வைத்த பிரீதிக்கும் அழகாகும். யுத்தத்தில் தேவ கந்தர்வ பன்னக ராக்ஷஸர்கள் முதலியவர்களும் அவருக்கு எதிரில் நிற்கமாட்டார்கள். அவருடைய வீரியத்தையும் விராதன் கரன் தூஷணன் ஜனஸ்தானத்திலுள்ள ராக்ஷஸர்கள் முதலியவர்களைக் கொன்ற பொழுது பார்த்திருக்கிறேன். என்னை விவாஹம் செய்வதற்கு முன் மாரீசன் ஸுபாஹு தாடகை முதலியவர்களைப் படுத்தின பாட்டையும் பிறர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். கபந்தனையும் வாலியையும் வதம்செய்ததை நீயே சொல்லியிருக்கிறாய். கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு, காற்றுடன் சேர்ந்தது போல் மஹா பலவானும் தேவேந்திரனுக்கு ஸமமான பராக்கிரமசாலியும் அத்புதமான வில்லாளியுமான ராமனும் லக்ஷ்மணனும் யுத்த களத்தில் சேர்ந்து நின்றால் எவன்தான் அவர்களைக்

கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியும்? பிரளயகாலத்தில் ஸகல லோகங்களையும் ஸம்ஹரிப்பதற்காக ஸூரிய பகவான் ஆயிரத்தெட்டு கண்களையும் திறந்து கொண்டு நிற்பது போல் பாணங்களையே கிரணங்களாயுடைய ரகுவீரன் யுத்த களத்தில் மதம் கொண்ட திக்கஜத்தைப்போல் லக்ஷ்மணனுடன் நின்று கோதண்டத்தை வளைத்துக் கால ஸர்ப்பங்களைப்போல் பாணங்களை வர்ஷித்து, சத்ருஸைன்யங்களை ஹதம் செய்தால் எவனுவது அவர்களைப் பார்த்துப் பிழைக்க முடியுமா? ஆகையால், வானர சிரேஷ்ட! ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸுக்ரீவனையும் வானர ஸைன்யங்களையும் சீக்கிரமாய் இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வா. வெகுகாலமாய் ராமனை நினைத்து நினைத்து அவர் வருவாரென்று வழி பார்த்து ஸகல கஷ்டங்களையும் பொறுத்துப் பொறுந்துத் தேகம் துரும்பாய்ப்போன எனக்கு ஸந்தோஷத்தையும் பிராணனையும் கீர்த்தியையும் கொடுக்கும் பெரும் உபகாரத்தைச் செய்வாய்'' என்றாள்.

ஸ மே ஹரிஶ்ரேஷ்ட² ஸலக்ஷ்மணம் பதிம்
ஸயூத²பம் க்ஷிப்ர மிஹோப பாதய |
சிராய ராமம் ப்ரதி ஶோக கர்ஶிதாம்
குருஷ்வ மாம் வாநரமுக்²ய ஹர்ஷிதாம் || (68)

ஸர்க்கம் 38

காகாஸுர விருத்தாந்தம்

தத: ஸ கபிஶார்தூ³ல: தேந வாக்யேந ஹர்ஷித: |
ஸீதா முவாச தச்ச்²ருத்வா வாக்யம் வாக்யவிஶாரத³: ||

மஹா புத்திமானன அந்த வானர சிரேஷ்டன் ஸீதையின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, "அம்மா! தாங்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் ஸ்த்ரீகளின் ஸ்வபாவத்திற்கும் பதிவிரதைகளுடைய விநயத்திற்கும் தகுந்தவை. நூறுயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்தப் பெருங்கடலை என் முதுகிலேறித் தாண்டுவது ஸ்த்ரீயான தங்களுக்கு முடியாதல்லவா? ராமனைத் தவிர வேறு புருஷனைத் தொடமாட்டேனென்ற இரண்டாவது காரணம் அந்த மஹாத்மாவின் பத்தினியாகிய தங்களுக்கே தகும். இப்படிப் பட்ட வார்த்தையை வேறொருவரும் சொல்ல மாட்டார்கள். தங்களுடைய ஸகல விருத்தாந்தங்களையும் வார்த்தைகளையும் ஒன்று விடாமல் ராகவனிடத்தில் சொல்வேன். அவருக்குப் பிரியமான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்ற இச்சையாலும் வேறு அனேக காரணங்களாலும் தங்களிடத்திலுள்ள ஸ்நேகத்தாலும் களங்க மில்லாத மனத்துடன் இப்படிச் சொன்னேனே தவிர வேறல்ல. இந்தப் பெருங்கடலைத் தாண்டுவது கஷ்டம். கோர ராக்ஷஸர்களால் இரவும் பகலும் காக்கப்பட்ட இந்த லங்கையில் பிரவேசிப்பது அதிலும்

கஷ்டம்; நான் சொன்னபடிசெய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு; மற்றவர்களுக்கு ஸுலபமல்ல. ஆகையால் இப்படிச் சொன்னேன். ராகவனிடத்தில் எனக்குள்ள ஸ்நேகத்தாலும், தங்களிடத்தில் வைத்த பக்தியாலும், இப்பொழுதே தங்களை ராமனோடு சேர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று அளவற்ற ஆசை கொண்டிருக்கிறேன்; இல்லாவிட்டால் இப்படிச் சொல்வேனா? என்னுடன் ராமனிருக்குமிடத்திற்கு வருவதற்குத் தாங்கள் இஷ்டப்படாவிட்டால் நான் தங்களைப்பார்த்தேனென்று அவர் நம்பும்படி சில அடையாளங்களைக் கொடுங்கள்'' என்று பிரார்த்தித்தார்.

அதைக்கேட்டு ஸீதை தனக்கும் ராகவனுக்கும் ஏகாந்தத்தில் நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கையில், தான் முன்பு அனுபவித்த ஸுகங்களையும் இப்பொழுது படும் கஷ்டத்தையும் நினைத்துக் கண்ணீர் நெஞ்சையடைக்க மெதுவாய், ''ஆஞ்ஜநேய! சித்திரகூட பர்வதத்தினடியில் வடகிழக்கு மூலையில் மந்தாகினீ நதிக்கு ஸமீபத்தில் ஒரு புண்ணியஸ்தலமுண்டு. அங்கே ஸித்தர்களும் தபஸ்விகளும் ஆனந்தமாய் வஸிப்பார்கள். பழம் கிழங்கு ஜலம் குறைவில்லாமல் கிடைக்கும். நாங்கள் அங்கே இருக்கையில் நடந்த ஒரு விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். இந்த அடையாளத்தை என் பர்த்தாவிடம் சொல். ''ஒரு ஸமயத்தில் பலவித புஷ்பங்களால் வாஸனையுள்ள மரச்சோலைகளில் நான் வெகுநேரம் விளையாடி வியர்த்துக் களைத்து தங்களுடைய மடியில் உட்கார்ந்தேன். அப்பொழுது ஒரு காக்கை மாம்ஸத்தில் ஆசைகொண்டு என் மார்பின் மத்தியில் கொத்திற்று, நான் அதன்மேல் ஒரு சிறிய கல்லை எடுத்தெறிந்து துரத்தினேன். மாம்ஸத்தில் ஆசைவைத்த அந்தத் துஷ்டக் காக்கை நான் எவ்வளவு துரத்தியும் மறுபடியும் என்னை அடிக்கடி ஹிம்ஸித்ததேயல்லாமல், அவ்விடத்தைவிட்டுப் போகவே இல்லை. அந்த ஹிம்ஸையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று பரபரப்புடன் எழுந்தேன்; என் உத்தரியம் நழுவ அதை ஒட்டியாணத்துடன் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு அந்தக் காக்கையின்மேல் மிகுந்த கோபத்துடன் நின்றேன். அப்பொழுது என்னைப் பார்த்தீர்கள். பிறகு நான் அந்தக் காக்கையை எவ்வளவு அடித்துத் துரத்தியும் அது என்னைக் கொத்திக்கொண்டே இருந்தது. அதைக் கண்டு, ஒரு காக்கையை ஓட்ட எனக்குச் சக்தியில்லாததைப் பற்றித் தாங்கள் பரிகாஸம் செய்தீர்கள். அப்பொழுது எனக்குண்டான வெட்கமும் அந்தக் காக்கையிடத்திலுள்ள கோபமும் சொல்லி முடியாது. அதைக்கண்டு தாங்கள் என்னை ஸமாதானம் செய்தீர்கள். நான் மிகவும் களைத்துத் தங்களுடைய மடியில் மறுபடியும் வந்து படுத்தேன். ஒரு காக்கை நம்மை இவ்வளவு பாடுபடுத்திற்றல்லவா என்று நினைக்க எனக்குத் துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீரால் முகம் நனைந்து பிறகு மெள்ள மெள்ளத் துடைத்துக்கொண்டேன் அப்பொழுது தாங்கள் என்னைப் பார்க்க வில்லையோ?'' பிறகு களைப்பால் வெகு நேரம் அவரு

டைய மடியில் படுத்துத் தூங்கினேன். அவரும் களைத்து என் மடியில் படுத்துத் தூங்கிவிட்டார். அப்பொழுது அந்தக் காக்கை என் சமீபத்தில் வந்து நான் விழித்துக்கொண்டு ராகவனுடைய மடியிலிருந்து எழுந்தவுடன் சீக்கிரமாய் என்மேல் பாய்ந்து மார்பின் நடுவில் கொத்திற்று. அடிக்கடி கிளம்பிக் கிளம்பி என்னைக் கொத்திக் கிழிக்கையில் ரத்தத் துளிகள் ரகுநாதன்மேல் விழ அவர் விழித்துக் கொண்டார். அந்தக் காக்கையின் ஹிம்சையைப் பொறுக்கமுடியாமல் நான் அவரை எழுப்பினேன்.

அந்த மஹாவீரன் நான் படும் அவஸ்தையையும் அந்தக் காக்கை என் மார்பின் நடுவில் செய்த காயத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு காலஸர்ப்பத்தைப்போல் பெருமூச்சுவிட்டு, ''ஸுந்தரீ ! இப்படி உன்னை மார்பில் கொத்திக் காயப்படுத்தினவன் யார் ?'' வாயைத் திறந்துகொண்டு கோபத்துடனிருக்கும் பாம்புடன் விளையாடுபவன் யார் ?'' என்று சொல்லி நான்கு புறத்திலும் பார்க்கையில் அந்தக் காக்கை குரூரமான நகங்களுடன் என் ரத்தத்தால் பூசப்பட்டு எனக்கெதிரே உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார். அது இந்திரனுடைய புத்திரனான ஜயந்தன்; ராகவன் கோபத்துடன் தன்னைப் பார்த்தபொழுது ''ஓஹோ! மோசம் வந்ததே'' என்று வாயுவேகமாய்ப் பூமிக்குள் மறைந்தான். அதைக்கண்டு மஹாபுத்திமானான ரகுவீரன் அந்தக் காக்கையின் நிஜஸ்வரூபத்தையும் எண்ணத்தையுமறிந்து, கோபத்தால் கண்கள் ஜ்வலிக்க, அதைக் குரூரமாக சிக்ஷிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார். ஆனால் அங்கே அவருடைய கோதண்டமும் பாணங்களும் இல்லை. உடனே தான் உட்கார்ந்திருந்த ஆஸனத்திலிருந்து ராமன் ஒரு தர்ப்பத்தைக்கிள்ளி அதில் பிரஹ்மாஸ்திரத்தின் மந்திரத்தை ஜபித்து அந்தக்காக்கையை உத்தேசித்து பிரயோகித்தார். உடனே அது காலாக்னிபோல் ஜ்வலித்துக்கொண்டு அந்தக் காக்கையை ஆகாசமார்க்கமாய்த் துரத்த ஆரம்பித்தது.

அதைக்கண்டு அந்தக்காக்கை ஓடிற்று, தாவிற்று, பறந்தது, மறைந்தது; தனக்குத் தெரிந்த ஸகல தந்திரங்களையும் உபாயங்களையும் செய்தது. ஒன்றும் பலிக்காததைக்கண்டு என்னைக் காப்பாற்றுவாருண்டோ என்று வாய்விட்டலறிக்கொண்டு இந்த லோகமெங்கும் அலைந்து திரிந்தது. என்ன கஷ்டம்! பிறகு தன் பிதாவான தேவேந்திரனிடத்தில் சென்றால் தன்னைக் காப்பாற்றுவாரென்று அங்கே ஓடிற்று. தேவேந்திரன் அஸுரரூபத்தையும் துக்கத்தையும் கண்டு, நடந்த விருத்தாந்தத்தை விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டு அவனைத் துரத்திவரும் பிரஹ்மாஸ்திரத்தையும் பார்த்தான். ''ராமன், ஒருவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்த பிறகு நாம் அதில் தலையிட்டுக்கொண்டால் பிழைப்பதேது? மேலும், இவன் செய்த துஷ்டகாரியத்திற்கு இந்தத்தண்டனை தகுந்ததே,

ஸ தம் ப்ரதீ³ப்தம் சிக்ஷேப த³ர்ப⁴ம் தம் வாயஸம் ப்ரதி |
ததஸ்தம் வாயஸம் த³ர்ப⁴: ஸோம்ப³ரே நுஜகாம ஹ || —ஸு. 38ஸ-31சு.

ராமன் ஒரு தர்ப்பத்தைக் கிள்ளி அதில் பிரம்மாஸ்திரத்தின் மந்திரத்தை ஜபித்து அந்தக் காக்கையை உத்தேசித்து பிரயோகித்தார். உடனே அது காலாக்னிபோல் ஜ்வலித்துக் கொண்டு அந்தக் காக்கையை ஆகாச மார்க்கமாய்த் துரத்த ஆரம்பித்தது

(பக்கம் 154 பார்க்க)

மேலும் நான் ராஜ்யத்தையும் தேஜஸையும் பாரியையையும் கீர்த்தியையும் இழந்து, ஓடி ஒளிந்துத் தவிக்கும்பொழுது எனக்கு ஸகலத்தையும் கொடுத்துரக்ஷித்த லோகமாதாவிற்கு அபராதம் செய்தவனை நான் திரும்பிப் பார்க்கலாமோ ? ஸகல லோகங்களுக்கும் பிதாவான ஹரியே அவனைக் கைவிட்டபின் எனக்கென்ன ? அவர் என் உடன் பிறந்தவரன்றோ ? அவருக்கு அபராதம் செய்தாலென்ன ? எனக்கு அபராதம் செய்தாலென்ன ? என்னையும் தேவர்களையும் கதறவடிக்கும் ராவணனை வதம்செய்யப் பகவான் அவதரித்திருக்க, இவன் அந்தக் காரியத்திற்கு விரோதம் செய்து எங்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கெடுக்க வந்த துஷ்டன்; ஆகையால் ஒரு குலத்திற்கு நாசம் வராதபடி அதில் ஒருவனைத் தள்ளிவிடுவது நியாயம் என்று புத்தி பூர்வமாக ஜயந்தனை அங்கிருந்து துரத்திவிட்டான். பிறகு தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாய் தன்னிடத்தில் இரங்காமலிருப்பாளோ என்று ஜயந்தன் இந்திராணியிடத்தில் சென்று அடைக்கலம் வேண்டினான். அவளும், ''ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் மங்களத்தைச் செய்ய வேண்டி, சொல்ல முடியாத கஷ்டங்களை ஸஹித்துக்துக் கொண்டிருக்கும் ஜானகிக்குத் தீராத அபராதம் செய்த இவன் நமக்குப் புத்திரனல்ல'' என்று துரத்திவிட்டாள். பிறகு தன்னைப்போன்ற தேவதைகளிடத்தில் சென்று அடைக்கலம் புகுந்தான். அவர்களும் ''எவருடைய கிருபையால் நாம் ஸமுத்திர மதன காலத்தில் அமிருதத்தைப் பெற்றுச் சிரஞ்ஜீவிகளாய் வாழ்கிறோமோ; எவருடைய பராக்கிரமத்தால் அஸுரர்களை ஜயித்து ஸ்வர்க்கலோக ராஜ்யத்தை ஆளுகிறோமோ அந்த நமது குலதெய்வமான ராமனுடைய கண் சிவந்தால் நாமெங்கே'' என்று துரத்திவிட்டார்கள். பிறகு ஜயந்தன் தன்னைப்போன்ற பக்ஷிகளிடத்தில் போய்ச் சரணமடைந்தான். அவைகள், ''நமக்குப் பிரபுவான கருடன் யாருக்கு வாஹனமோ அந்த மஹாப்பிரபுவைக் கோபமூட்டினவன் நம்மிடத்திற்கு ஏன் வந்தான்?'' என்று அடித்துத் துரத்திவிட்டன. பிறகு மஹரிஷிகளிடத்தில் சென்று தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவர்களும் மூன்று காலங்களையும் அறிந்தவர்களாகையால், ''நாம் இவனுக்கு இடம் கொடுத்தால் நமக்கும் ஆபத்து நேரும். ராமனே இவனைக் காப்பாற்றுவார். பக்ஷிகளுக்குள் காக்கை சண்டாளன்; நாம் இவனைப் பார்ப்பதும் பிசகு. ஸகல ஜீவகோடிகளுக்கும் புருஷகாரமாய் நின்று உத்தம கதியை அடைவிக்கும் லோகரக்ஷகிக்கு அபராதம் செய்த இவனுக்கு கதியுண்டோ?'' என்று கைவிட்டார்கள், இப்படிப் பூமி புவர்லோகம் ஸ்வர்க்கமென்ற மூன்று லோகங்களிலும் சுற்றி அலைந்தான். பூமியில் மஹரிஷிகளும் புவர்லோகத்தில் பக்ஷிகளும் ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களும் மாதாபிதாக்களும் கைவிட்டார்கள். இன்னும் ஆசைவிடாமல் கண்டபேர்களைக் கேட்டுக் கண்டவிடங்களில் வெட்கமில்லாமல் நுழைந்தும் அடித்துத் துரத்தப்பட்டான்.

ஆகையால், முடிவில் ஸர்வலோக சரண்யரூபை ரகுவீரரையே சரணடைந்தான். மஹாலக்ஷ்மியே ஒருவன்மேல் குற்றம் சொன்னலும், ''என்னடியார் குற்றம் செய்யார். அப்படிச் செய்தாலும் அது குற்றமாயிராது'' என்று பக்தர்களைக் காப்பாற்றும் கருணாமூர்த்தியைச் சரணமடைந்தான். பூர்வத்தில் இந்திரனுக்கு ஸஹாயமாய் அஸுரர்களை ஜயித்த ககுத்ஸ்தருடைய வம்சத்தில் பிறந்த ராமன், இந்திரனுடைய புத்திரனிடத்தில் இரக்கம் வைத்தார். அவன் செய்த அபராதத்திற்கு அவனைக் கொல்லவேண்டியது; ஆனாலும், அதுவரையில் வெகு கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறான். இப்பொழுது வேறு கதியற்று நம்மைச் சரணமடைந்திருக்கிறான். ரக்ஷிப்பது நமது விரதமல்லவா என்று அவனிடத்தில் கிருபை செய்தார்; ஸகல ஜீவகோடிகளுக்கும் அவரைத் தவிர வேறு சரணமுண்டோ? ஸகல லோகங்களிலும் அலைந்து திரிந்து யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லாமல், தன்னையே சரணமடைந்த அந்தக் காக்கையின் துக்கத்தையும் பரிதாபத்தையும் அவன் தன்னையே கதி என்று வந்தடைந்ததையும் கண்டு, ''இந்த பிரஹ்மாஸ்திரம் வீண் போகாதே; ஆகையால், 'தங்களுடைய அஸ்திரத்திற்கு என் வலது கண்ணைப் பலியாகக் கொடுக்கிறேன்' என்று சொல்'' என்றார். ஜயந்தனும் அப்படியே செய்ய, அவனது வலது கண்ணைப் பிடுங்கினார். இப்படித் தனது வலது கண்ணைக் கொடுத்து ராமனுடைய கடாக்ஷத்தால் உயிர் பிழைத்தான். பிறகு அவன் ரக்ஷகனான ரகுநாதனையும் அந்த மஹானுபாவரைப் பெற்ற தசரதசக்கரவர்த்தியையும் நமஸ்கரித்து ராமசந்திரனிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றான்.

லோகநாத! என்க்காக ஒரு காக்கையின்மேல் பிரஹ்மாஸ்திரத்தை பிரயோகிக்கவில்லையா? இப்பொழுது என்னைத் தங்களிடத்திலிருந்து அபகரித்துத் தங்களை அவமானம் செய்து என்னை இப்படி உபத்திரவிக்கும் ஒரு அல்ப ராக்ஷஸனைப் பொறுத்திருப்பதற்குக் காரணமேதோ? அளவற்ற உற்சாகத்தையுடைய தாங்கள் என்னிடத்தில் தயவு செய்யக்கூடாதா? பிறர் துக்கப்படுவதைக் கண்டு ஸஹிக்க மாட்டேனென்ற தாங்கள் அந்த வார்த்தையை நடத்தையில் காட்டித் தங்களைச் சேர்ந்த நான் படும் துக்கத்தைத் தீர்க்கக் கூடாதா? இப்படிச் செய்யாவிட்டால் புருஷோத்தமனென்ற பெயர் தங்களுக்கு எப்படித் தகும்? அதைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். நான் தங்களை நாதனாக அடைந்தும் அனாதையைப்போல் இருக்கிறேனே. ஓடத்திலேறிய பிறகு கூலி கேட்பதுபோல், தங்களுடன் ஏகாந்தமாக இருக்கையில், 'தங்களுக்கு மிகவும் பிரியமான தர்மம் எது?' என்று நான் கேட்டிருக்கிறேன். 'பிறர் துக்கப்படுவதைப் பார்த்தால் ஸஹிக்காமலிருப்பதே உத்தமமான தர்மம்; அதே எனக்கும் பிரியம்; அதுவே என் ஸ்வபாவம்' என்று தாங்களே சொல்லக் கேட்டேன். வேறு தூதன் முதலியவர்கள் மூலம்

சொன்னதில்லை. 'இது வார்த்தையே' தவிர அனுஷ்டானத்திற்கு வரவில்லையே' என்று ஆஞ்ஜநேய ! உன் பிரபுவைக் கேள்.

''தாங்கள் அளவற்ற வீரியம் உத்ஸாஹம் பலம் முதலிய அனந்த கல்யாண குணபரிபூர்ணரென்றும், கம்பீரத் தன்மையில் ஸமுத்திரத்தைப் போன்றவரென்றும், பிறரால் அசைக்கமுடியாதவரென்றும், இந்திரன் எப்படி ஸ்வர்க்கத்திற்கு அதிபதியோ அப்படி இந்தக் கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு நாதனென்றும் நான் அறிவேன்'' என்று அவரிடத்தில் சொல்லவேண்டும். ஆஞ்ஜநேய ! ரகுவீரன் சொன்ன வார்த்தையைத் தவறுகிறதுண்டோ ? அஸ்திரவித்யையில் அவருக்கு நிகருண்டோ ? அவருடைய பலத்திற்கு எல்லையுண்டோ ? இப்படியிருந்தும் வீண்போகாத அஸ்திரங்களை ராக்ஷஸர்களிடத்தில் ஏன் பிரயோகிக்கக்கூடாது ? யுத்தகளத்தில் நாகர்களாவது கந்தர்வர்களாவது அஸுரர்களாவது தேவர்களாவது ராமனுடைய பாணவேகத்தைத் தடுக்கமுடியுமா ? அந்த வீரருக்கு என்னிடத்தில் நிஜமான பிரேமையும் என்னைச் சீக்கிரத்தில் மீட்கவேண்டுமென்ற இச்சையும் இருந்தால் கூர்மையான பாணங்களால் ராக்ஷஸர்களை ஏன் நாசம் செய்யவில்லை ? அவ்வளவென்ன ? லக்ஷ்மணன் பலவானல்லவா ? வீரனல்லவா ? சத்துருக்களுக்குக் காலனல்லவா ? ராமனிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கக்கூடாதா ? வாயுவிற்கும் அக்னிக்கும் ஸமமான வேகத்தையும் தேஜஸையும் உடைய அவ்விருவர்களும் தேவர்களாலும் எதிர்க்கப்படுவார்களா ? அவர்கள் சேர்ந்திருந்தால் என்னை ஏன் கவனிக்கவில்லை ? சத்துரு வர்க்கங்களை வேரறுத்து என்னை ரக்ஷிக்க அவர்களுக்குச் சக்தியில்லையோ ? இதுவரையில் அப்படி செய்யவில்லையோ ? இப்பொழுது நான் படும் அவஸ்தைகளைப் பார்த்தால் தங்களுடைய பிராணனைக் கொடுத்தாவது என்னை ரக்ஷிப்பதற்கு நான் தகாதவளோ ?

ஆகையால் அவர்களிடத்திலாவது என்னிடத்திலாவது ஏதோ குற்றமிருக்கவேண்டும். அவர்கள் இப்படிச் செய்ய ஸமர்த்தர்களென்று எவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆகையால், என்னிடத்தில் பெரிய குற்றம் ஏதோ இருக்கிறது ; ஸந்தேகமில்லை. நான் ஸர்வமும் தெரிந்தவளா ? எனக்குத் தெரியாமல் நான் பாபத்தைச் செய்திருக்கலாம். அதை அனுபவித்தாலொழியத் தீருமோ ? காரணமிருக்கையில் காரியம் உண்டென்பதில் ஸந்தேகமோ ? ஒருவேளை அவர் என்னை வனத்திற்கு அழைத்துப் போகமாட்டேனென்று சொன்னபொழுது, 'தாங்கள் புருஷவேஷம் தரித்த ஸ்த்ரீ என்பதை அறியாமல் அநியாயமாய் என் தகப்பனார் மோசம் போய் என்னைத் தங்களுக்கு விவாஹம் செய்துவிட்டாரே' என்று சொல்லி மஹாபராதத்தைச் செய்திருக்கிறேனல்லவா ? அந்தப் பாவம் போதாதா ?'' என்றாள்.

ஸீதை இப்படித் தீனமாய்க் கண்ணீர் பெருக பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு ஆஞ்ஜநேயர் மனம் கலங்கி, "தாயே! தங்களைப் பிரிந்த துக்கத்தால் ராமன் இதர விஷயங்களில் ஆசையற்றுச் சோக ஸமுத்திரத்தில் முழுகி இருக்கிறார். லக்ஷ்மணன் பரிதவிக்கிறார். ஸத்தியத்தின் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுத் தங்களைக் கண்டு பிடித்தேன். இனிமேலும் தாங்கள் கிலேசப்பட வேண்டிய நியாயமென்ன? இந்த முகூர்த்தத்தில் தங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் நாசமடைந்தன. மஹாபலவான்களான அந்தப் புருஷ சிரேஷ்டர்கள் தங்களைப்பார்க்க ஆவல்கொண்டு லங்கையைச் சாம்பலாக அழிக்கப் போகிறார்கள். துஷ்டனான ராவணனையும் அவனுடைய பந்துக்களையும் யுத்தத்தில் மடித்துத் தங்களை அயோத்யைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போவார்கள். ஆகையால் ராகவனுக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் தேஜஸ்வியான ஸுக்ரீவனுக்கும் வானரர்களுக்கும் நான் சொல்ல வேண்டிய ஸமாசார மென்ன?" என்றார்.

அதற்கு ஸீதை, சோகத்தால் குரல் தழுதழுக்க, "மாருதே! லோகத்தில் ஸ்த்ரீகள் இஹபர ஸாதகத்திற்காவும், தங்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவும் புத்திரர்களைப் பெறுகிறார்கள். என் மாமியாரான கௌஸல்யையோ அப்படிச் செய்யவில்லை. பெருந்தன்மையான ஸ்வபாவமுடையவராகையால், ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கும் புத்திரன் பிறக்க வேண்டுமென்று விரதங்களை அனுஷ்டித்து லோகோபகாரத்திற்காக ரகுவீரனைப் பெற்றாள். அவருடைய உத்தேசம் வீணாகுமோ? அவர் ரக்ஷிக்க வேண்டிய லோகத்தில் நானும் சேரவில்லையா? என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று நான் பிரார்த்திப்பதும் பிசகு; அந்த கவலை அவருக்கல்லவா? கால தாமதத்தை ஸஹிக்கமுடியாமல் நான் சீக்கிரப்படுவதேதவிர வேறல்ல. அவருக்கு என்னை ரக்ஷிக்கச் சக்தியிருந்தால் போதும். அப்பொழுது எனக்குக் குறை என்ன? அவருக்கு எப்பொழுதும் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் சக்தியும் கருணையும் குறையாமலிருக்க வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்திக்க வேண்டியது மாத்திரமே. ஆகையால் ரகுவீரன் க்ஷேமமாக இருக்கிறாரா என்று நான் விசாரித்ததாகச் சொல். அவரை நான் ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்தேன் என்று சொல். ஏனென்றால் லோகத்தார்களைப்போல் அவரிடத்தில் நான் பிரார்த்திக்க வேண்டியது ஏதாவது இருந்தால் இந்த நமஸ்காரத்தைத்தவிர நான் செய்ய வேண்டியது வேறென்ன?

மாலைகள், ரத்தினங்கள், பிரியமான பார்யைகள் இவைகளையும் இன்னும் இந்த விசாலமான பூமியில் அடைய முடியாத ஸம்பத்துக்களையும்விட்டு லக்ஷ்மணன் மாதாபிதாக்களிடத்தில் வணக்கமாய் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, தமையனிடத்தில் வைத்த ஸ்நேஹத்தாலும் பக்தியாலும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து, அவருக்கு ஸகல கைங்கரியங்களையும் செய்து அரண்யத்தில் ரக்ஷித்து வருகிறானல்லவா? ஸிம்ஹத்தைப்போல், பலமுள்ள புஜங்களையும் நீண்ட

ததோ வஸ்த்ரக3தம் முக்த்வா தி3வ்யம் சூடா3மணிம் ஶுப4ம் |
ப்ரதே3யோ ராக வாயேதி ஸீதா ஹநுமதே த3தௌ3 || —ஸ.38 ஸ-67 ஸு.

ஸீதை தன் வஸ்திரத்திலிருந்து மங்களகரமான சூடாமணியை எடுத்து ராகவனுக்கு அடையாளமாகக் காட்டும்படி ஆஞ்ஜநேயரிடத்தில் கொடுத்தாள்.

(பக்கம் 163 பார்க்க)

கைகளையுமுடையவன் ; பெருந்தன்மையான ஸ்வபாவத்தையுடையவன் ; பார்க்கப் பிரியமானவன் ; தன் தாயைப் போல் என்னையும், பிதாவைப்போல் ராமனையும் பாவித்துச் சுச்ரூஷை செய்பவன் ; பெரியோர்களைப் பணிகிறவன் ; ராமனுக்கு ஸகலவித கைங்கரியத்தையும் செய்யும் பாக்கியம் பெற்றவன் ; ஸகல காரியங்களையும் செய்ய ஸமர்த்தன் ; அதிகமாகப் பேசாதவன் ; என் மாமனாரான தசரதருக்கு ஸமமானவன் ; அவருக்குப் பிரியமான புத்திரன் ; என் பிரீதிக்கு எப்பொழுதும் பாத்திரன் ; சிரேஷ்டன் ; தைரியவான் ; ராமனுக்குத் தம்பி ; கட்டளையிட்ட காரியங்களை நிர்வஹித்துச் செய்யக் கூடியவன் ; அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்து ராமன், தசரதர் காலம் சென்றதையும் நினைக்காதிருக்கிறார். எப்பொழுதும் பரிசுத்தன் ; ஸமர்த்தன் ; மிருதுவான ஸ்வபாவமுள்ளவன் ; ராகவனுக்குப் பிரியன் என் விஷயத்தை கவனிக்க வேண்டுமென்று அவனை நான் க்ஷேமம் விசாரித்ததாகச் சொல். என்னை ராவணன் அபகரித்துக் கொண்டு போனானென்று அவனுக்குத் தெரியாது. இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு காலம் நான் கஷ்டப் பட வேண்டுமா ?

ஆஞ்ஜநேய ! ராகவன் என் துக்கத்தை நாசம் செய்யும்படி நீயே அவருக்குச் சொல்ல வேண்டியது. வானர சிரேஷ்ட ! இந்தக் காரியத்தை நீயே முடித்து வைக்க வேண்டியது. உன் ஸாமர்த்தியத்தால் ராகவன் என்னை மீட்க ஸகலப் பிரயத்தனங்களையும் செய்ய வேண்டியது. மஹாசூரனாகவும் என் நாதனாகவும் இருக்கும் ராமனிடத்தில் தாசரதே ! நான் ஒரு மாதத்திற்கு மேல் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். இது ஸத்தியம். பூர்வத்தில் இந்திரன் விருத்திராஸுரனென்ற பிராஹ்மணனைக் கொன்று அந்த பிரஹ்மஹத்யையால் ஸ்வர்க்கத்தையும் ராஜ்ய லக்ஷ்மியையும் இழந்து தரித்திரனாய்க் கஷ்டப் பட்டான். அப்பொழுது நாராயணன் மற்ற தேவதைகளுடன் அசுவமேதமென்ற வைஷ்ணவயாகத்தைச் செய்து அவனுடைய பாவத்தைப் போக்கிப் பூர்வ ஸ்திதியில் வைத்தார். (அவனை விட்டு விலகின கௌசிகி என்ற ராஜ்யலக்ஷ்மி சுவாக்ஷமென்ற புஷ்கரிய தீர்த்தத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருந்தாள். தேவர்கள் அங்கே சென்றவுடன் பாதாளத்தில் மறைந்தாள். அப்பொழுது அவளை அழைத்து வரக் கூடியவர்கள் யாரென்று தேவர்கள் கவலை கொள்ள, ஆகாசவாணி, ‘ அவளைக் கொண்டு வரக் கூடியவர் உத்தம புருஷ லக்ஷணங்கள் பொருந்தின நாராயணனே ’. என்று சொன்னாள். அதைக் கேட்டுத் தேவர்கள் பகவானை பிரார்த்திக்க அவரும் லக்ஷ்மியை அழைப்பித்து ஸ்வர்க்கத்தில் வைத்தார்.) அப்படிப் பாபியான ராவணனால் வஞ்சிக்கப்பட்டு இங்கே சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் என்னைத் தாங்களே ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள் என்று அடிக்கடி சொல்ல வேண்டியது ’’ என்று ஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்து ஸீதை தன் வஸ்திரத்திலிருந்து மங்களகரமான சூடாமணியை

எடுத்து ராகவனுக்கு அடையாளமாகக் காட்டும்படி ஆஞ்ஜநேய ரிடத்தில் கொடுத்தாள். அவர் அதை வணக்கமாய்ப் பெற்றுக் கொண்டு விரலில் தரிக்கப் பார்த்தார். ஆனுல், தான் விசுவரூபத்தை மாற்றி முன்பெடுத்த ஸூக்ஷ்மமான ரூபத்துடன் இருந்தபடியால் அது அந்த ஆபரணத்திற்கு ஸரியாகவில்லை.

பிறகு, ஹநுமான் ஸீதையை நமஸ்கரித்து பிரதக்ஷிணம் செய்து வணக்கமாய்ப் பக்கத்தில் நின்றுர். ஜானகியைக்கண்ட ஸந்தோஷத்தால் பூரித்த தேகம் லங்கையில் இருந்தபோதிலும் மனத்தால் ராகவனுடைய திருவடிக்ளையடைந்து நமஸ்கரித்தார். பெருங்காற்றுல் கொஞ்சம் அசைந்து, பிறகு முன்போல் ஸ்திரமாயிருக்கும் மலையைப்போல், ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதையைத் தேடியும் காணுமல் கலங்கி பிராணனை விட நிச்சயித்து, அவளைக் கண்ட பிறகு ஆனந்தப் பரவசராய், அவளிடத்திலிருந்து சூடாமணியைப் பெற்றுக் கொண்டு ராமனுடைய ஸன்னிதிக்குத் திரும்பிப்போக யத்தனித்தார்.

மணிவர முபக்3ருஹ்ய தம் மஹார்ஹம்
ஜநக ந்ருபாத்மஜயா த்4ருதம் ப்ரபா4வாத் |
கி3ரிரிவ பவாநவதூ4த முக்த :
ஸுகி2தமநா : ப்ரதிஸங்க்ரமம் ப்ரபேதே3 || (71)

ஸர்க்கம் 39

மாருதி ஸீதையைத் தேற்றினது

மணிம் த3த்வா தத : ஸீதா ஹநுமந்த மதா2ப்3ரவீத் |
அபி4ஜ்ஞாந மபி4ஜ்ஞாதம் ஏதத்3ராமஸ்ய தத்வத : || (1)

பிறகு ஸீதை, '' ஆஞ்ஜநேய! இந்த அடையாளம் ராமனுக்கு நன்றுகத் தெரியும். எனது விவாஹ ஸமயத்தில் என் தாய் என் பிதாவிடத்திலிருந்து இதை வாங்கி நான் அணிந்து கொள்ளும்படி தசரதரிடத்தில் கொடுத்ததை ராமன் பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஆகையால் இதைக் கண்டவுடன் என்னையும் என் தாயையும் தசரதரையும் ஸ்மரிப்பார். இந்தக் காரியத்தில் நீ முன்னை விட அதிக உத்ஸாகமுள்ளவனுய் மேல் நடக்க வேண்டிய விஷயங்களை யோசித்துச் சொல். என் ஸமர்சாரத்தைத் தெரிவித்தவுடன் எல்லாம் முடிந்துவிட்டதென்று எண்ணுதே. இந்தக் காரியத்தைத் தலைக்கட்டுவதற்கு நீயே ஸமர்த்தன். ஸகலப் பிரயத்தனங்களையும் செய்து என் துக்கத்தைப் போக்கு. ராகவன் எப்பொழுது ஸந்தோஷிக்கப் போகிருரென்று நீ கவலை கொண்டிருப்பதே என் துக்கத்தை நாசம் செய்யும் '' என்றுள்.

மாருதியும் அந்த வார்த்தைகளை மனத்தில் வைத்துத் தலை வணங்கி அப்படியே செய்கிறேனென்று பிரதிக்ஞை செய்து போகப்

புறப்பட்டார். அதைக் கண்ட ஸீதை, ''ஐயோ! இவன் போய்விட்டால் நமக்குக் கதி யார்? சோக ஸமுத்திரம் மறுபடியும் மூடிக்கொள்ளுமே'' என்று, கண்ணீரால் குரல் தழுதழுக்க, ''ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸுக்ரீவனையும் அவனுடைய மந்திரிகளையும் வயது சென்ற ஸகல வானரர்களையும் அவர்களுடைய தர்மத்திற்குத் தகுந்தபடி நான் க்ஷேமம் விசாரித்ததாகச் சொல். இந்த துக்க ஸமுத்திரத்திலிருந்து ராமன் என்னைக் கரையேற்ற வேண்டியது உன்னாலேயே. நான் உயிரை விடுவதற்கு முன் ராகவன் என்னைப் பார்க்கும்படி நீயே செய்யவேண்டியது. அப்படிச் சொல்லி விசேஷ தர்மத்தைக் கட்டிக்கொள். அகில ஜீவ கோடிகளையும் தன் பந்துக்களையும் ரக்ஷிப்பவரென்றும் பிறர் துக்கப்படுவதை ஸஹிக்க மாட்டாரென்றும் பிரஸித்தி பெற்ற ராமன் அந்தக் கீர்த்தியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவாவது என்னைச் சிறை மீட்க வேண்டியது. நீ உத்ஸாகத்தைக் கொடுக்கும் வார்த்தைகளை எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அதைக் கேட்டு ராமன் என்னை அடையும் விஷயத்தில் பிரயத்தனம் செய்வார்; அவருடைய பராக்கிரமம் விருத்தியாகும்'' என்றாள்.

அப்பொழுது ஆஞ்ஜநேயர் தலைமேல் கைகூப்பி, ''அம்மா! ரகுநாதன் அதிசீக்கிரத்தில் வானர ஸைன்யங்களுடன் இங்கே வந்து சத்துருக்களை ஜயித்துத் தங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்குவார். அவர் பாணப் பிரயோகம் செய்கையில் மனுஷ்யர்களாவது தேவர்களாவது அஸுரர்களாவது எதிரில் நிற்க முடியுமா? தங்களைத் திரும்பியடையும் விஷயத்தில் ஸூரியன் இந்திரன் யமன் முதலிய ஸகல தேவ கணங்களையும் துரத்தியடிப்பதற்கு ஸமர்த்தரல்லவா? இந்தக் கடல் சூழ்ந்த பூமியை ரக்ஷிக்க அவரே தகுந்தவர். தங்கள் மூலமாக அவருக்கு விசேஷ லாபமுண்டாகப் போகிறது'' என்றார்.

இப்படி ஆஞ்ஜநேயர் நன்றாகவும் யதார்த்தமாகவும் சொல்லக் கேட்டு ஸீதை அவரை மிகவும் ஆதரித்து அவர் போய்விடுகிறாரே என்று அவரை அடிக்கடிப் பிரியத்துடன் பார்த்து, அவருக்கு உத்திரவு கொடுக்க மனம் வராமல், ராகவனுக்குத் தன்னிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹத்தைக் குறிக்கும் சில வார்த்தைகளைச் சொன்னாள். ''வானர சிரேஷ்ட! ஒருவேளை மிகவும் களைத்திருந்தால் ஒரு தினம் இவ்விடத்தில் தங்கி மரங்களாலும் கொடிகளாலும் நன்றாக மறைக்கப்பட்ட ஓரிடத்தில் இளைப்பாறி நாளைப் போகலாம். பாக்கியமற்ற நான் உன் ஸமீபத்திலிருந்தால் இந்தப் பெரும் துக்கத்தைக் கொஞ்ச காலம் மறந்திருப்பேன். நீ இங்கிருந்துபோய் ராமனுக்கு ஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்து, அவரை அழைத்துக்கொண்டு திரும்பி வருவதற்குள் என் பிராணன் நிற்பது நிச்சயமில்லை. அதில் ஸந்தேகமென்ன? ஆகையால், அதற்குள் ராமன் இங்கே வரும்படி செய்யவேண்டியது.

நீ வருவதற்கு முன் மிக்க துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தேன். உன்னைப் பார்த்து அதை மறந்தேன். இப்பொழுது நீயும் கண்ணில்படாமல் போய்விட்டால் பூர்வ துக்கம் முன்னைவிட அதிகமாய் என்னைக் கொளுத்துமே.

வானரவீர! ஆனால், ஒரு ஸந்தேகம் மாத்திரம் இடைவிடாமல் என்னை உபத்திரவிக்கிறது அதாவது, ராமலக்ஷ்மணர்களும் வானர ஸைன்யங்களும் இந்தக் கோரமான பெருங்கடலை எப்படித் தாண்ட முடியும்? உன்னையும் கருடனையும் வாயுவையும் தவிர இதைத் தாண்டக் கூடியவர்களும் உண்டோ? காரியங்களை ஸாமர்த்தியமாய் முடிப்பதில் உனக்கு நிகரில்லை. நாம் உத்தேசித்த காரியத்திற்குப் பெரும் தடையாயிருக்கும் இதற்கென்ன உபாயம் உனக்குத் தோன்றுகிறது? நீ தனியாக இந்தக் காரியத்தை முடிக்கத் திறமையுள்ளவன். இப்படிச் செய்வதில் உனக்கு விசேஷ கீர்த்தியுண்டாகும். ஆனால் ராகவன் ஸைன்யங்களுடன் இங்கே வந்து ராவணனை யுத்தத்தில் ஜயித்து என்னை அயோத்யைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போனாலல்லவா எனக்குப் பெருமை? சத்ருகுல காலனான ரகுவீரன் தீக்ஷ்ணமான பாணங்களால் லங்கையைக் கலக்கி, என்னை அழைத்துக்கொண்டு போனாலல்லவா அவருக்கு பெருமை? ஆகையால் எனக்கும் அவருக்கும் யாதொரு கீர்த்திக் குறைவில்லாமலும் அவருடைய பராக்கிரமம் நன்றாய் விளங்கும்படியும் உபாயம் செய்ய வேண்டியது உன் கடமை'' என்றாள்.

இப்படி அனேக அர்த்தங்களடங்கியதாய் யுக்தியுடன் ஸீதை சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு ஹநுமான், ''தேவீ! வானர ஸைன்யங்களுக்கதிபதியான ஸுக்ரீவன் அளவற்ற பராக்கிரமமுடையவர்; தங்களை எப்படியாவது கண்டு பிடித்து ராமனுடன் சேர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று நிச்சயம் செய்திருக்கிறார். கணக்கில்லாத வானர ஸைன்யங்களால் சூழப்பட்டு, ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்யப் போகிறார். அவருக்குட்பட்டவர்களெல்லோரும் பராக்கிரமசாலிகள், மிகுந்த சக்தியுடையவர்கள்; பலவான்கள்; மனோவேகமாய்ச் செல்லுகிறவர்கள்; ஸகல திக்குகளிலும் தடையில்லாமல் ஸஞ்சரிப்பவர்கள்; அளவற்ற தேஜஸ்விகள்; பெரியகாரியங்களிலும் கொஞ்சம் கூடச் சிரமத்தையடையாதவர்கள். அவர்கள் வெகு உத்ஸாஹத்துடன் ஆகாசமார்க்கமாய் இந்தப் பூமியை அடிக்கடி சுற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஸுக்ரீவனுடைய ஸபையிலிருப்பவர்கள் எல்லோரும் என்னை மிஞ்சியவர்கள்; அல்லது எனக்கு ஸமமானவர்கள்; எனக்குக் குறைந்தவர்கள் ஒருவரும் அங்கில்லை. நான் இங்கே வந்திருக்கும் பொழுது அந்த மஹாபலவான்கள் வரத் தடையென்ன? அரசர்கள் முக்கியமானவர்களை வெளியில் அனுப்புவார்களா? ஸாமான்யர்களையே தூது செல்லச் சொல்வார்கள். ஒரேதாண்டாய் வானராதிபதிகள் லங்கையில் வந்து குதிப்பார்கள். தாங்கள்

வியஸனப்படவேண்டாம்; துக்கத்தை விடுங்கள், அளவற்ற ஸத்வமுடைய அந்தப் புருஷ சிரேஷ்டர்களான ராமலக்ஷ்மணர்கள் என் முதுகிலேறிக் கொண்டு ஸூர்ய சந்திரர்கள் உதித்ததுபோல் தாங்களிருக்குமிடம் வந்து, லங்கையைப் பாணங்களால் கொளுத்துவார்கள். ராமன் ராவணனையும் அவனுடைய பரிவாரங்களையும் யுத்தத்தில் வதம் செய்து தங்களை அயோத்யைக்கு அழைத்துப் போவார். ஆகையால் தாங்கள் ஆறுதலடைய வேண்டியது; தங்களுக்கு ஸகல மங்களமும் உண்டாகட்டும். ராவணன் நாசமடையும் காலத்தைத் தாங்கள் அதிசீக்கிரத்தில் எதிர்பார்க்கலாம். ஜ்வலிக்கும் அக்னியைப் போல் ராகவன் இவ்விடத்தில் வருவதையும், ராவணனைக் கொல்வதையும், தாங்கள் துக்க ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதையும் சீக்கிரத்தில் பார்ப்பீர்கள்'' என்று ஸீதையை ஸமாதானம் செய்து அங்கிருந்து போகப் புறப்பட்டு அவளுக்கு இன்னும் அதிக நம்பிக்கை உண்டாகும் பொருட்டு மறுபடியும் சொன்னார்.

''அம்மணீ! சத்துருக்களுக்குக் காலனான கோதண்டபாணி ஸகலப் பிரயத்தனங்களையும் குறைவறச் செய்து லக்ஷ்மணனுடன் இந்த லங்கைக் கோட்டை வாசலில் வந்துநிற்பதையும்; நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதங்களாயுடையவர்களும், ஸிம்ஹம் புலி இவைகளைப்போல் பராக்கிரமசாலிகளும் மதயானைகளைப்போல காந்தியுள்ளவர்களுமான வானரவீரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து இங்கே படையெடுத்து வருவதையும், இங்கே மலயபர்வதத்தின் தாழ்வரைகளில் வானர சிரேஷ்டர்களின் கூட்டங்கள் பர்வதங்களைப்போலும் மேகங்களைப்போலும் சப்தித்துக் கொண்டு பரவியிருப்பதையும் பார்க்கப் போகிறீர்கள். ஸிம்ஹத்தால் பீடிக்கப்பட்ட யானையைப் போல் ராகவன் தங்களைப் பிரிந்து மன்மத பாணத்தால் ஹிருதயத்தில் அடிபட்டு வருந்துகிறார். அம்மா! அழவேண்டாம்; மனத்தில் கவலை வைக்க வேண்டாம். சசீதேவி கொஞ்சகாலம் இந்திரனைப் பிரிந்து மறுபடியும் கூடினதுபோல் ராகவனுடன் சேருவீர்கள். அவருக்கு மேலானவர்களும் உண்டோ? லக்ஷ்மணனைப்போன்றவர்கள் யார்? அக்னிக்கும் வாயுவிற்கும் ஸமமான அந்த ஸகோதரர்கள் தங்களுக்கு ஆதாரமாய் இருக்கிறார்கள். ராக்ஷஸர்களால் நிறைந்த இந்தக் கோரமானதேசத்தில் நெடுங்காலம்தாங்கள் வஸிக்கப்போகிறதில்லை. தங்களுடைய நாதன் இங்கே வர நெடுநாள் செல்லுமோ? நான் போய் அவரைக் காணும் வரையில் தாங்கள் பொறுத்திருக்க வேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்தார்.

நாஸ்மிம்ஸ்சிரம் வத்ஸ்யஸி தே3வி தே3ஸே
ரக்ஷோக3ணைரத்4யுஷிதேதி ரௌத்3ரே |
ந தே சிராதா3க3மநம் ப்ரியஸ்ய
க்ஷமஸ்வ மத்ஸங்க3ம காலமாத்ரம் || (53)

ஸர்க்கம் 40

மாருதி ஸீதையைத் தேற்றினது (தொடர்ச்சி)

ஶ்ருத்வா து வசநம் தஸ்ய வாயுஸூநோர் மஹாத்மந: |
உவாசாத்ம ஹிதம் வாக்யம் ஸீதா ஸுரஸுதோபமா || (1)

மஹா புத்திமானான வானரவீரன் சொல்வதைக்கேட்டு ஸீதை, தனக்கு ஹிதமான வார்த்தையைச் சொன்னாள். "பயிர் பாதி வளர்ந்து பலனைக் கொடுக்கும் ஸமயத்தில் மழையில்லாமல் காய்ந்துபோய், பிறகு தெய்வ ஸங்கல்பத்தால் மழைபெய்து செழிப்பது போல், ராமனோடு ஸகல போகபோக்கியங்களையும் குறைவில்லாமல் அனுபவித்து நடுவில் சொல்லமுடியாத கஷ்டங்களை அடைந்து பிராணனை விடுவதற்கு நிச்சயித்தேன். அப்பொழுது உன் வார்த்தைகள் அமிருததாரையைப்போல் எனக்குப்போன உயிரைத் திரும்பக் கொடுத்தன. நான் அந்தப் புருஷசிரேஷ்டனைத் தரிசித்து, துக்கத்தால் இளைத்த அவயவங்களால் அவரை ஆசைதீர ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளும்படி நீயே என்னிடத்தில் தயை செய்ய வேண்டும். அவர் கோபம் கொண்டு காக்கையின் மேல் பிரஹ்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததையும், அதனுடைய வலது கண்ணைப் பரித்ததையும், நாங்களிருவரும் ஒரு பர்வதத்திலிருக்கையில் என் கன்னத்திலிட்ட திலகம் அழிந்துபோக, என் நாதன் மனச்சிலையென்ற பர்வத் தாதுவால் மறுபடியும் திலகமிட்டதையும் அந்தரங்க அடையாளங்களாய் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளச் சொல்.

மஹேந்திரன் வருணன் முதலிய திக்பாலர்களுக்கு ஸமமான ரகுவீரன், தன் பாரியையை ஒரு ராக்ஷஸன் அபகரித்துச் சிறையில் வைத்திருப்பதை எப்படிப் பொறுத்திருக்கிறாரோ? தாங்கள் பிரியத்துடன் கொடுத்த சூடாமணியை இதுவரையில் ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்றிவந்தேன். துக்கம் நேர்ந்தபோதெல்லாம் தங்களைப் பார்ப்பதுபோல் அதைப் பார்த்துத் தேறுதலடைந்தேன். அந்த ஜீவாதாரத்தையும் தங்களுக்கு அனுப்பி விட்டேன். ஆகையால் தங்களைப் பார்க்காமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நான் இனி உயிரைவைத்துக் கொள்ள முடியாது. பிறரால் ஸஹிக்க முடியாத கஷ்டங்களையும், கோர ராக்ஷஸிகள் என் ஹிருதயத்தைப் பிளக்கும்படியாகச் சொல்லும் வார்த்தைகளையும், தாங்கள் என்னை எப்படியாவது ரக்ஷிப்பீர்கள் என்றல்லவா பொறுத்திருக்கிறேன்? தாங்கள் சத்துருக்களை நாசம் செய்வீர்களென்ற நம்பிக்கையால் ஒரு மாதம்வரையில் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பேன். அப்பொழுதும் தங்களை அடையாவிட்டால் அடுத்த க்ஷணத்தில் பிராணனை விடுவேன். ராவணன் வெகு குரூரன்; பயங்கரமான ரூபமுள்ளவன்; நான் அவனைப் பார்க்க ஸஹிக்கமாட்டேன். தாங்களும் தாமதம்செய்வதாக நான் கேள்விப்

பட்டால் ஒரு நிமிஷம் கூடப் பிழைத்திருக்க மாட்டேனென்று ரகு வீரனிடத்தில் சொல்ல வேண்டியது '' என்றாள்.

ஸீதை இப்படிக் கண்ணும் கண்ணீருமாய் பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு ஹநுமான், '' தேவி ! தங்களைப் பிரிந்து தாங்களிருக்குமிடம் தெரியாமல் துக்கம் மேலிட்டிருப்பதால் மாத்திரம் தங்களை மீட்பதற்குத் தகுந்த பிரயத்தனங்களைச் செய்யவில்லையேயன்றி ரகு நாதனுக்குத் தாங்களிருக்குமிடம் தெரிந்தபிறகும் ஒரு க்ஷணமாவது சும்மாயிருப்பாரா? இதை ஸத்தியத்தின் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன். தன்னுயிருக்கு உயிரான ராமன் கிலேசப்படுகையில் லக்ஷ்மணனுக்கு வேறு ஞாபகமிருக்குமா ? போகட்டும். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாவது தங்களை கண்டுபிடித்தேனல்லவா ? இனிமேலும் துக்கப்பட வேண்டுமோ ? இந்த முகூர்த்தத்திலேயே அவையெல்லாம் தீர்ந்தன. சத்ருகுல காலர்களான அந்தப் புருஷோத்தமர்கள் தங்களைப் பார்ப்பதில் உத்ஸாஹ முடையவர்களாய்ப் பாணங்களால் லங்கையைச் சாம்பலாயடித்து குரூரனான ராவணனையும் அவனுடைய பரிவாரங்களையும் யுத்தத்தில் மடித்துத் தங்களை அயோத்யைக்கு அழைத்துப் போவார்கள். ராமனுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்ததும் பிரீதியை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான ஓர் அடையாளத்தை மறுபடியும் சொல்லுங்கள் '' என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்கு ஸீதை, '' இதுவரையிலுமே சிரேஷ்டமான அடையாளங்களைச் சொன்னேனே. இந்தச் சூடாமணியைக் கண்டவுடன் நீ சொல்லும் ஸகல வார்த்தைகளையும் நம்புவார் '' என்றாள். பிறகு மாருதி அந்தச் சூடாமணியை எடுத்துக் கொண்டு, ஸீதையை நமஸ்கரித்து, தான் வந்த காரியத்தை நிறைவேற்றியதால் ஜயலக்ஷ்மி பிரகாசிக்கும்படி போகப் புறப்பட்டார்.

தன் தேகத்தை வளர்த்து, வேகத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு உயரக் கிளம்பத் தயாராயிருக்கும் ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து ஸீதை '' நான் ராமனைப் போல் பார்த்து வந்த சூடாமணியையும் கொடுத்துவிட்டு, இவனையும் போகவிட்டு எப்படிப் பிழைத்திருப்பேன் ? இவன் என் நாதனை எப்பொழுது காண்பானோ ? அவர் எப்பொழுது இங்கே வருவாரோ ? அவருடைய தரிசனம் எனக்கு எப்பொழுது கிடைக்குமோ ? எப்பொழுது என் துக்கம் தீருமோ ?'' என்று முகம் வாடி, மெய் சோர்ந்து, கண்ணீர் பெருக, குரல் தழுதழுக்க, '' ஆஞ்ஜநேய ! ஸிம்ஹத்தைப்போல் பராக்கிரமசாலிகளான ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸுக்ரீவனையும் அவனுடைய மந்திரிகளையும் மற்ற வானரர்களையும் நான் க்ஷேமம் விசாரித்ததாகச் சொல். இந்த துக்க ஸமுத்திரத்திலிருந்து ராகவன் என்னை எப்படிக் கரையேற்றுவாரோ அப்படிச் செய்யவேண்டியது உன் கடமை. ராமனுடைய ஸமீபத்தில் சென்று நான் அனுபவிக்கும் தீவிரமான இந்தச் சோகத்தையும் இந்த ராக்ஷஸிகள் என்னை அதட்டி உபத்திரவிப்பதையும் நன்றாகச் சொல்ல

வேண்டும். நீ போகும் வழியில் உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும்'' என்ருள். இப்படி ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதையின் விருத்தாந்தத்தையும் அவள் சொன்ன ஸமசாரத்தையும் தெரிந்து கொண்டு, தான் வந்த காரியத்தை முடித்துவிட்டு, மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் திரும்பிப்போக யத்தனிக்கையில், செய்யவேண்டிய காரியம் கொஞ்சம் பாக்கியிருப்பதாகத் தோன்றிற்று. ஆகையால் அதை யோசிப்பதற்கு வடக்கு நோக்கிச் சென்ருர்.

ஸ ராஜபுத்ர்யா ப்ரதிவேதி³தார்த²:
கபி: க்ருதார்த²: பரிஹ்ருஷ்ட சேதா: |
அல்பாவஶேஷம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய கார்யம்
தி³ஶம் ஹ்யுதீ³சீம் மநஸா ஜகாம || (25)

ஸர்க்கம் 41

ஹநுமார் அசோகவனத்தை அழித்தது

ஸ ச வாக்³பி⁴: ப்ரஶஸ்தாபி⁴: க³மிஷ்யந் பூஜிதஸ்தயா |
தஸ்மாத்³தே³ஶா த³பாக்ரம்ய சிந்தயாமாஸ வாநர: || (1)

இப்படி ஸீதை சிறந்த வார்த்தைகளால் தன்னைக் கொண்டாட, ஆஞ்ஜநேயர் திரும்பிப்போக நிச்சயித்து, அங்கிருந்து அப்புறம் சென்று யோசித்தார். ''ஸீதையைக்கண்டுபிடிப்பது, ராவணனுடைய இருப்பிடத்தைத் தெரிந்து கொள்வதென்ற இரண்டு காரியங்களைச் செய்ய நிச்சயித்தேன். ஸீதையைக்கண்டு பேசினேன். இனி ராவணனுடைய இருப்பிடத்தைத் தெரிந்து கொள்வதில் கொஞ்சம் பாக்கி இருக்கிறது. லங்கையையும் அதிலுள்ள ஸகல ஸ்தலங்களையும் நன்ருகப் பரிசோதித்தேன். ஆனால் ராக்ஷஸர்களுடைய பலாபலங்களையும், ராவணனுடைய அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தையும் அறியவில்லை. அதற்கு ஸாமதான பேதமென்ற உபாயங்களைக் காட்டிலும் தண்டோபாயமே சிரேஷ்டம். ராக்ஷஸர்களிடத்தில் ஸமாதானம் செய்ய முடியாது; அளவற்ற ஐசுவரியத்தையுடையவர்களை திரவியத்தைக் கொடுத்து வசப்படுத்த முடியுமா? பலக் கொழுப்படைந்தவர்களுக்குள் கலஹம் செய்விப்பது ஸாத்தியமில்லை. யுத்தத்தில் ஜயமும் அபஜயமும் நிச்சயமில்லையாகையால், ஒரு பொழுதும் அந்த உபாயத்தைக் கைக்கொள்ளக்கூடாதென்று பெரியோர்கள் சொல்கிருர்கள். ஆனால் பலசாலிக்கு ஸகலமும் ஹிதமாகவே முடியுமென்றபடி, ஒப்பற்ற பல பராக்கிரமமுள்ள எனக்கு அபஜயமென்பது ஒருநாளும் இல்லை. ஆகையால் என் உத்தேசத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பராக்கிரமமே தகுந்த உபாயமென்று எண்ணுகிறேன்.

இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. வீரர்களெல்லாரும் யுத்தத்தில் மடிந்த பிறகுதான் இந்த ராக்ஷஸர்கள் கொஞ்சமாவது அழிவார்

கள். ஆனால், ‘ ஸீதையைக் கண்டுபிடித்து ராவணனிருக்குமிடத்தை அறிந்து வா’ என்று என்னை ஸுக்ரீவன் ஆக்ஞாபித்தார். அதைத் தவிர வேறு காரியங்களைச் செய்வது தோஷமல்லவா என்றால், உத்தேசித்த காரியத்தைச் செய்வதில், அதற்கு விரோதமில்லாமல் அனேக காரியங்களை முடிப்பவனே திறமையுள்ளவன். அல்ப காரியத்தை முடிப்பதற்கும் ஒரே ஸாதனத்தை நம்பியிருக்கக் கூடாது; அனேக ஸாதனங்களை ஸித்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவனல்லவா காரியத்தை ஸாதிப்பான்? பெரிய காரியங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ? ராக்ஷஸர்களுடைய பலாபலங்களையும் யுத்தத்தில் எனக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள தாரதம்யத்தையும் நன்றாக அறிந்து கொண்டு மஹாராஜாவினிடத்தில் திரும்பிச் சென்றாலொழிய அவருடைய கட்டளை பூர்த்தியாகுமா? லங்கையையும் அதிலுள்ள ராக்ஷஸர்களையும் பற்றி என்னைக் கேட்டால் நான் என்ன பதில் சொல்வேன். ஆகையால் எனக்கும் இங்குள்ள ராக்ஷஸர்களுக்கும் ஸுலபமாய் யுத்தம் நேரும் உபாயத்தைத் தேடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ராவணனுக்குத் தன் ஸைன்யத்தின் பலத்திற்கும் என் பலத்திற்கும் பேதம் தெரியும். பிறகு ராக்ஷஸ ராஜனையும் அவனுடைய மந்திரிகளையும் ஸேனைத் தலைவர்களையும் எதிர்த்து, அவனுடைய பலத்தையும் ஸீதையைப்பற்றி அவன் மனத்திலுள்ள அபிப்ராயத்தையும் நன்றாக அறிந்து கொண்டு திரும்பிப் போவேன்.

இந்த அசோகவனம் விசித்திரமான விருக்ஷங்களாலும் கொடிகளாலும் பார்ப்பவர்களுடைய கண்களையும் மனத்தையும் கவர்கின்றது. தேவேந்திரனுடைய நந்தனமென்ற தோட்டமும் இதற்கு ஈடாகுமோ? காட்டுத் தீ உயர்ந்த மரங்களைப் பற்றுவதுபோல் இந்தக் கொடிய ராக்ஷஸனுடைய தோட்டத்தை நாசம் செய்தால் அவனுக்குக் கடும் கோபமுண்டாகும்; என்னைக் கொல்ல அனேக ஸைன்யங்களை அனுப்புவான்; அவர்களுக்கும் எனக்கும் கோர யுத்தம் நடக்கும். அந்த ராக்ஷஸப் படைகளை என் வீரியாக்னியால் கொளுத்திவிட்டுக் கிஷ்கிந்தைக்குச் செல்வேன்” என்று ஆலோசித்து மாருதி வாயுபகவானைப்போல் கோபம் கொண்டு, தன் பயங்கரமான பராக்கிரமத்தைப் பிரயோகித்து துடைகளின் சண்டவேகத்தால் மஹாவிருக்ஷங்களை முறிக்க ஆரம்பித்தார்.

அந்தப்புரத்திலுள்ள மரச்சோலையை அழித்தார். நானாபக்ஷிகளாலும் மரங்களாலும் விளங்கும் அந்த வனத்திலுள்ள விருக்ஷங்களை முறித்தார்; தடாகங்களை உடைத்தார்; கிரீடாபர்வதங்களைப் பொடி செய்தார்; பறவைகள் பயந்துகூச்சலிட்டன; மரம்கொடிகள் வாடி வதங்கின; தாமரை முதலிய புஷ்பங்கள் காய்ந்து கருகின; அந்தச் சோலை காட்டுத் தீ பற்றி அழிந்ததுபோல் விகாரமாய்க் காணப்பட்டது. கொடிகள் ஆதாரமற்று, பயத்தால் திகைத்து நிற்

கும் பெண்களைப்போல தோன்றின. கிரீடாகிருஹங்களும், கல் மண்டபங்களும், ஸாதாரண கட்டடங்களும் கொடிகளால் அமைக்கப்பட்ட கிருஹங்களும் அழிந்தன ; மஹாஸர்ப்பங்களும் துஷ்ட மிருகங்களும் மடிந்தன ; அந்தத் தோட்டம் உருவழிந்தது. வாடாத நாலு மரம் கொடிகளுடன் ஸீதைக்குக் காவலாயிருந்த அந்தத் தோட்டம் மாருதியின் வீரியத்தால் அழிக்கப்பட்டு, முறிந்துவிழுந்த விருக்ஷங்களால் சோகம் தாங்காமல் தலைசாய்ந்து கிடப்பதுபோல் காணப்பட்டது. இப்படி ராக்ஷஸாதிபதியின் மனத்தைப் புண்படுத்தி ஹநுமான் தான் ஒருவனே அனேக ராக்ஷஸ வீரர்களுடன் யுத்தம் செய்ய நிச்சயித்து உத்ஸாஹலக்ஷ்மியால் ஜ்வலித்துக் கொண்டு தோட்டத்தின் வெளிவாசலில் காத்திருந்தார்.

ஸ தஸ்ய க்ருத்வார்த^{2}பதேர் மஹாகபி :
மஹத்^{3}வ்யலீகம் மநஸோ மஹாத்மந : |
யுயுத்ஸு ரேகோ ப^{3}ஹுபி^{4}ர் மஹாப^{3}லை :
ஶ்ரியா ஜ்வலம்ஸ்தோரண மாஸ்தி^{2}த : கபி : || (21)

ஸர்க்கம் 42

ராவண கிங்கரர்களைக் கொன்றது

தத : பக்ஷிநிநாதே^{3}ந வ்ருக்ஷப^{4}ங்க^{3} ஸ்வநேந ச |
ப^{3}பூ^{4}வுஸ் த்ராஸ ஸம்ப்^{4}ராந்தா : ஸர்வே லங்கா நிவாஸிந : || (1)

பக்ஷிகளின் கூச்சலாலும் மரங்கள் முறியும் சப்தத்தாலும் லங்கையிலுள்ள ஸகலப் பிராணிகளும் பயந்து நடுங்கின. மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் திகிலடைந்து நான்கு திக்குகளிலும் ஓடி ஊளையிட்டன. ராக்ஷஸர்களுக்கு அநேக அபசகுனங்கள் தோன்றின. அங்கிருந்த ராக்ஷஸிகள் திடீரென்று விழித்துக் கொண்டு பார்க்கையில் அசோகவனம் அழிந்ததையும், ஒரு வானரவீரன் அட்டஹாஸம் செய்வதையும் கண்டார்கள். ஆஞ்ஜநேயர் அவர்களைப் பயமுறுத்த எண்ணிக் கோரமான பெரியரூபத்தை எடுத்தார். மஹாபர்வதத்தையொத்த தேகத்தையும் ஒப்பற்ற பலத்தையும் உடைய அந்தவானர வீரனைக் கண்டு, ராக்ஷஸிகள் ஸீதையைப் பார்த்து, ''இவன் யார்? யாரைச் சேர்ந்தவன்? எங்கிருந்து எதற்காக வந்தவன்? உன்னுடன் இவன் எப்படிப் பேசலாயிற்று? உன்னிடத்தில் என்ன சொன்னான்? பயப்படாமல் சொல்'' என்று கேட்டார்கள்.

ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்திய தேகத்தையுடைய அந்தப் பதிவிரதை, ''பயங்கரமான ரூபமெடுக்கக் கூடிய ராக்ஷஸர்களின் தந்திரங்களை என்னால் அறியமுடியுமோ? இவன் யாரோ? என்ன செய்வானோ? உங்களுக்கே நன்றாய்த் தெரியும். பாம்பின் கால் பாம்பிற்கல்லவா தெரியும்? இதிலென்ன ஸந்தேகம்? உங்களைப் போலவே

நானும் இவனைக்கண்டு பயந்து கொண்டிருக்கிறேன். இவனைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடிய ராக்ஷஸன் வந்திருக்கிறான் என்றே நினைக்கிறேன்'' என்றாள்.

ஸீதையின் வார்த்தையைக் கேட்டு ராக்ஷஸிகள் நான்கு புறங்களிலும் ஓடி மறைந்தார்கள். சில விவகார முகமுள்ள ராக்ஷஸிகள் ராவணனிடத்திற்கு ஓடி அந்தக் கோரரூபமுள்ள வானர வீரனைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். ஸ்வாமி! ஒரு குரங்கு நமது அசோகவனத்தில் வந்து ஸீதையுடன் ரஹஸ்யமாகப் பேசிற்று. இப்பொழுதும் அங்கேயே இருக்கிறது. அதன் பராக்கிரமத்திற்கோ அளவில்லை. நாங்கள் பலவிதமாய்க் கேட்டும் ஸீதை அதைப் பற்றி யாதொன்றும் சொல்லவில்லை. இந்திரனுடைய தூதனோ? குபேரனுடைய தூதனோ? ஸீதையைத் தேடுவதற்கு ராமனால் அனுப்பப்பட்ட தூதனோ? அத்புதமான ரூபமுள்ள அந்தக் குரங்கு நானா விருக்ஷங்களும் மிருகங்களுமுள்ள அழகான அந்தப்புரத் தோட்டத்தைச் சின்னாபின்னமாக்கி விட்டது. ஸீதை இருக்குமிடத்தைத் தவிர மற்ற இடமெல்லாம் நாசமாயிற்று. ஸீதையைக் காப்பாற்றுவதற்கோ அல்லது சிரமத்தாலோ தெரியவில்லை? அதற்கு அது ஒரு சிரமமா? அவளை ரக்ஷிப்பதற்காகவே அப்படிச் செய்திருக்க வேண்டும். அவளிருக்குமிடத்தில் அழகான துளிர்களோடும் புஷ்பங்களோடும் விளங்கும் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை அது தொடவே இல்லை. பயங்கரமான பராக்கிரமமுடைய ஸ்வாமி! பயங்கரமான ரூபத்துடன் கூடிய அந்த வானரனைத் தாங்களே தண்டிக்கும்படி ஆக்ஞாபிக்கவேண்டும். அவன் ஸீதையுடன் ரஹஸ்யமாகப் பேசியிருக்கிறான். நமது வனத்தையும் அழித்திருக்கிறான். கணக்கில்லாத ராக்ஷஸ ஸைன்யங்களுக்குத் தாங்கள் அதிபதியல்லவா? தாங்கள் மனத்தால் விரும்பிய இந்த ஸீதையுடன் பேசியும் ஒருவன் உயிருடனிருப்பது தகுமா?'' என்று தெரிவித்தார்கள்.

அதைக் கேட்டு பிரதாபலங்கேசுவரன் கோபத்தால் கண்கள் சுழல, அக்னியில் ஆஹுதி செய்ததுபோல் ஜ்வலித்தான். எரியும் இரண்டு தீபங்களிலிருந்து எண்ணெய்ச் சுடர் கொதித்து விழுவது போல் கோபாவேசம் கொண்ட அவனுடைய நேத்திரங்களிலிருந்து நீர்த் துளிகள் விழுந்தன. பலபராக்கிரமத்தில் தனக்கு ஸமமான கிங்கரர்களென்று பெயர் பெற்ற ராக்ஷஸவீரர்களை அழைத்து ஹநுமானைச் சிக்ஷிக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தான். பலசாலிகளான அந்த எண்பதினாயிரம் கிங்கரர்களும் பல ஆயுதங்களுடன் அரண்மனையிலிருந்து வெளிப்பட்டார்கள். பெரிய வயிறு பற்களுடையவர்கள்; கோரரூபமுள்ளவர்கள்; மஹாபலவான்கள்; யுத்தம் செய்வதில் ஆசை கொண்டவர்கள்; ஆஞ்ஜநேயரைப் பிடிப்பதிலேயே நோக்கமுள்ளவர்கள்; தோட்டத்தின் வாசலில் தயாராய் உட்கார்ந்திருக்கும் அந்த வானரவீரனை நெருங்கி, விட்டில்பூச்சிகள்

நெருப்பில் விழுவதுபோல் அதிவேகமாய் அவர்மேல் பாய்ந்தார்கள். விசித்திரமான கதாயுதங்களாலும், தங்கமிடிகட்டின பரிகை, ஸூரியகாந்தியுள்ள பாணங்கள், இருப்புலக்கைகள், பெரிய கத்திகள், சூலம், பிராஸம், எறிவல்லயம், சக்தி முதலிய ஆயுதங்களால் நான்கு புறங்களிலிருந்தும் மாருதியை அடித்தார்கள். தேஜஸாலும் காந்தியாலும் ஜ்வலிக்கும் வாயுபுத்திரனும் பெரிய மலையைப்போல் அசையாமல் நின்று, பூமியில் வாலை அடித்துத் திக்குகள் நடுங்கும்படி கர்ஜித்தார். பிறகு தன் சரீரத்தை மிகவும் பெரிதாய்ச் செய்து கொண்டு லங்கை கிடுகிடென்று நடுங்கும்படி ஸிம்ஹநாதம் செய்தார். சுற்றிலுமிருந்த பர்வதங்களிலிருந்து ஆயிரமடங்காய் எதிரொலியுண்டாக, ஆகாசத்தில் பறந்த பக்ஷிகள் மெய்மறந்து பூமியில் விழுந்தன.

அப்பொழுது ஆஞ்ஜநேயர் அந்த ராக்ஷஸர்களைப் பார்த்து, “பலபராக்கிரமத்தில் நிகரற்ற ராமனுக்கும் மஹாபலவானான லக்ஷ்மணனுக்கும் ராகவனால் காப்பாற்றப்பட்ட ஸுக்ரீவ மஹாராஜாவுக்குப் பகைவர்களுக்குண்டோ? ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தைச் செய்யும் இக்ஷ்வாகு குலதிலகரான ராமமூர்த்திக்கு நான் அடிமை; என் பெயர் ஹநுமான்; சத்ருஸைன்யங்களுக்குக் காலன்; வாயுபகவானுடைய புத்திரன்; கற்களாலும் விருக்ஷங்களாலும் யுத்தம் செய்கிறவன்; ராக்ஷஸர்களை ஆயிரக்கணக்காய் மடிப்பேன்; உங்கள் அரசனான ராவணனைப்போல் ஆயிரம் ராக்ஷஸர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் எனக்கு ஈடோ? உங்களுடைய காவல்களைக் கடந்து இந்த லங்கையில் பிரவேசித்து, ஸீதையை நமஸ்கரித்து, அவளுடைய விருத்தாந்தத்தை அறிந்து, நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே இந்த நகரத்தை நாசம் செய்து, நான் வந்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு ஸுகமாய்த் திரும்பிப் போவேன்”. என்று கர்ஜித்தார்

அந்தச் சப்தத்தால் ராக்ஷஸர்கள் பயந்து, ஸந்த்யா காலத்து மேகம்போல் ஆகாசத்தை அளாவி நிற்கும் ஆஞ்ஜநேயரைக் கண்டு நடுங்கினார்கள். ஆனாலும் ராவணனுடைய கடுமையான உத்தரவால் இவனுடன் நாம் யுத்தம் செய்வது நமக்கு நன்மையா என்ற பயந்தோடும் சேர்ந்து, பயங்கரமான பலவித ஆயுதங்களால் மாருதியை அடித்தார்கள். அவர்களால் சூழப்பட்டு ஹநுமான் நான்கு புறங்களிலும் பார்க்கையில், வாசற்படிக்கு ஸமீபத்தில் ஒரு பயங்கரமான இருப்புலக்கையைக் கண்டு, அதைப் பிடுங்கி, கையிலெடுத்துக்கொண்டு ராக்ஷஸர்களை அடித்துக் கொன்றார். கருடன் காந்தி பொருந்திய ஸர்ப்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசத்தில் செல்வதுபோல். ஹநுமான் அந்த இருப்புலக்கையைச் சுழற்றிக் கொண்டு ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரித்தார். இப்படி ராவணன் அனுப்பிய கிங்கரர்களை நாசம் செய்து மறுபடியும் எவர் யுத்தத்திற்கு வருவார்களென்று வாசற்படியின் மேல் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அதற்குள் சில ராக்ஷஸர்கள் மாருதியைக் கண்டு பயந்து யுத்தம் செய்யாமல் ராவணனிடத்திற்கு ஓடி, கிங்கரர்கள் நாசமடைந்ததைத் தெரிவித்தார்கள். அதைக் கேட்டு அந்த ராக்ஷஸேசுவரன் கண்களை உருட்டிவிழித்து, நிகரில்லாத பராக்கிரமசாலியும் யுத்தத்தில் ஜயிக்க முடியாதவனுமான ஜம்புமாலியை அனுப்பினான். (இவன் ராவணனுக்கு முக்கிய மந்திரியான பிரஹஸ்தனுடைய புத்திரன்.)

ஸ ராக்ஷஸானாம் நிஹதம் மஹத்"ப'லம்
நிஸம்ய ராஜா பரிவ்ருத்த லோசந: |
ஸமாதி"தே'ஸாப்ரதிமம் பராக்ரமே
ப்ரஹஸ்தபுத்ரம் ஸமரே ஸுது"ர்ஜயம் || (13)

ஸர்க்கம் 43

மாருதி உப்பரிகையை இடித்தது

தத: ஸ கிங்கராந் ஹத்வா ஹநுமாந் த்'யாந மாஸ்தி'த: |
வநம் ப'க்"நம் மயா சைத்ய ப்ராஸாதோ" ந விநாஸித: || (1)

அதற்குள் ஹநுமான், "கிங்கரர்களைக் கொன்றேன். அசோக வனத்தை அழித்து விட்டேன். ஆனால் தேவகிருஹம்போன்ற இந்த உப்பரிகையை அழிக்கவில்லையே. இதையும் நாசம் செய்து என் பலத்தைக் காட்டுகிறேன்" என்று நிச்சயித்து மேருமலையின் சிகரத்தைப் போல் உன்னதமான அந்த உப்பரிகையின்மேல் தாவி நின்று, ஸூரியனுக்கு எதிராக வேறு ஸூரியன் உதித்ததுபோல் தேஜஸால் ஜ்வலித்தார். (ஒரே காலத்தில் இரண்டு ஸூரியர்கள் காணப்படுவது ராஜ்யத்திற்கு க்ஷேமக் குறைவு.) அங்கிருந்து பாரியாத்திரமென்ற குலபர்வதத்தைப்போல் தன் ரூபத்தை விருத்தி செய்துகொண்டு, ஜயலக்ஷ்மியால் விளங்கி, லங்கை அதிரும்படி ஸிம்ஹநாதம் செய்தார். அது கேட்டோர் செவிகளைத் துளைத்தது; ஆகாசத்திலிருந்து பக்ஷிகள் சுருண்டு விழுந்தன; அந்த உப்பரிகையைக் காப்பவர்களும் மெய் மறந்தார்கள். "ராக்ஷஸர்களே! அஸ்திரவித்யையில் நிகரற்ற ரகுவீரனுக்கும் மஹாபலவானான லக்ஷ்மணனுக்கும் ராமனால் காப்பாற்றப்படும் ஸுக்ரீவ மஹாராஜாவுக்கும் நிகருண்டோ? ஸகல பூதங்களுக்கும் ஹிதத்தைச் செய்யும் இக்ஷ்வாகுகுல சிரேஷ்டனான ராமமூர்த்திக்கு நான் அடிமை; என் பெயர் ஹநுமான்: நான் வாயுவின் புத்திரன்; சத்ருக்களுக்கு மிருத்யு; பாறைகளாலும் விருக்ஷங்களாலும் ராக்ஷஸர்களை ஆயிரக்கணக்காய்க் கொல்கிறவன்; ஆயிரம் ராவணன்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் எனக்கு ஈடாவார்களோ? உங்களால் காக்கப்பட்ட இந்த லங்கையில் பிரவேசித்து, உங்களுக்குத் தெரியாமல் ஸீதையுடன் பேசிவிட்டு, உங்களுக்கெதிரேயே இந்த நகரத்தை நாசம் செய்து, நான் வந்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு திரும்பப் போகிறேன்"

என்று அந்த உப்பரிகையின் விமானத்திலிருந்து அதிலுள்ள ராக்ஷஸர்களைப் பார்த்துப் பயங்கரமாகக் கர்ஜித்தார்.

அதைக் கேட்டு அதைக் காப்பவர்கள் பல ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு மாருதியைச் சூழ்ந்து நான்கு புறங்களிலிருந்தும் அவரை அடித்தார்கள். கங்காப்பிரவாகத்தில் பெரிய விஸ்தாரமான சுழியைப்போல் அந்த ராக்ஷஸஸைன்யம் ஆஞ்ஜநேயரைச் சுற்றிச் சுற்றி ஸஞ்சரித்தது. அப்பொழுது அந்த வானரவீரன் இவர்களுடன் எவ்வளவு நேரம் யுத்தம் செய்கிறதென்று கோபம் கொண்டு, பயங்கரமான ரூபத்தை எடுத்து அந்த உப்பரிகையின் ஒரு பெரிய ஸ்தம்பத்தைப் பிடுங்கி, இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தைச் சுழற்றுவதுபோல் கரகரவென்று அதைச் சுழற்றினார். தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த ஸ்தம்பத்துடன் மற்ற ஸ்தம்பங்கள் இடிபட்டு நெருப்புப் பிடித்து அந்த உப்பரிகை முழுவதும் வெந்து போயிற்று. அதைக் கண்டு இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் அஸுரர்களை நாசம் செய்வதுபோல் மாருதி ராக்ஷஸக் கூட்டத்தை நாசம் செய்து, ஆகாசத்திலிருந்து கொண்டு, "எங்களுடைய மஹாராஜாவான ஸுக்ரீவன் ஸீதையைத் தேடுவதற்காக ஸகல திக்குகளிலும் கணக்கில்லாத வானரவீரர்களை அனுப்பியிருக்கிறார். அவர்கள் என்னைப்போல் பலவான்கள், தைரியசாலிகள். மஹாராஜாவின் ஆக்ஞையை நிறைவேற்றுகிறவர்கள். சிலர் பத்து யானைகளின் பலமுள்ளவர்கள்; சிலர் நூறு, சிலர் ஆயிரம், சிலர் ஓகம் (ஒருவித எண்) இப்படிப் பலவிதமான பலத்தையுடையவர்கள்; சிலர் பலத்தில் வாயுபகவானுக்கு ஸமமானவர்கள்; சிலர் அளவற்ற பலமுடையவர்கள். பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுதமாயுடைய கணக்கில்லாத வானர ஸைன்யங்களால் சூழப்பட்டு ஸுக்ரீவ மஹாராஜா உங்களெல்லோரையும் இருந்த இடம் தெரியாமல் நாசம் செய்யப் போகிறார். ரகுவீரனுடன் பகைத்துக் கொண்டு அந்த மஹாத்மாவின் கோபத்திற்குப் பாத்திரமான பிறகும் இந்த லங்கை இருக்குமோ? நீங்களும் இருப்பீர்களோ? உங்கள் பிரபுவான ராவணன் இருப்பானோ?" என்று கர்ஜித்தார்.

நேயமஸ்தி புரீ: லங்கா ந யூயம் ந ச ராவண: |
யஸ்மாதி3க்ஷ்வாகு நாதே2ந ப3த்3த4ம் வைரம் மஹாத்மநா || (23)

ஸர்க்கம் 44

ஜம்புமாலி வதம்

ஸந்தி3ஷ்டோ ராக்ஷஸேந்த்3ரேண ப்ரஹஸ்தஸ்ய ஸுதோ ப3லீ |
ஜம்பு3மாலீ மஹாத3ம்ஷ்ட்ரோ நிர்ஜகா3ம த4நுர்த4ர: || (1)

அதற்குள் பிரஹஸ்தனுடைய புத்திரனான ஜம்புமாலி ராவணனால் உத்திரவு செய்யப்பட்டு ஆயுதபாணியாய் யுத்தத்திற்குப் புறப்

பட்டான். பெரிய கோரப்பற்களையுடையவன்; சிவந்த மாலைகளாலும் வஸ்திரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; குண்டலங்களையும் ஹாரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு கண்களைச் சுழற்றிக்கொண்டு கடுங்கோபத்துடன் மலைபோல் நடந்து வந்தான். யுத்தத்தில் ஜயிக்க முடியாதவன்; இந்திர தனுஸைப் போன்ற வில்லையும் சிரேஷ்டமான பாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வஜ்ராயுதம் விழுந்ததுபோலும் இடி இடித்ததுபோலும் வேகமாய் நாணேற்றினான். அதனால் ஸகல திக்குகளும் மூலைகளும் ஆகாசமும் நடுங்கிற்று. கோவேறு கழுதைகள் பூட்டின ரதத்தில் ஏறி வரும் ஜம்புமாலியைக் கண்டு மாருதி வேகம் கொண்டு, இவனுடன் கொஞ்சநேரம் யுத்தம் செய்யலாமென ஸந்தோஷித்து ஸிம்ஹநாதம் செய்தார். பருத்த புஜங்களையுடைய அந்த ராக்ஷஸனும் தோரணவாசலின் குறுக்கு மரத்தின்மீதுள்ள அந்த வானர வீரனைக் கண்டு, வரும்பொழுதே முகத்தில் ஒரு அர்த்த சந்திர பாணத்தாலும் தலையில் ஒரு கர்ணியாலும் புஜங்களில் பத்து நாராசங்களாலும் அடித்தான். (கர்ணி: யானையின் மாவெட்டியைப்போல் நுனியையுடைய அம்பு.) அப்பொழுது சூரிய கிரணத்தால் தாக்கப்பட்டு மலர்ந்திருக்கும் தாமரையைப்போல் ஆஞ்ஜநேயரின் சிவந்த முகம் பாணங்களால் அடிபட்டு விளங்கிற்று. ரத்தத் துளிகளால் சிவந்த அவருடைய சிவப்பான முகம் சிவப்புச் சந்தனத்துளிகளால் நிறைந்த பெரிய தாமரை ஆகாசத்தில் மலர்ந்தது போலிருந்தது. ஜம்புமாலியின் பாணங்களால் அடிபட்டு ஹநுமான் கோபம் கொண்டு, இவனை முடிக்கும் வழி என்ன என்று சுற்றிலும் பார்க்கையில் ஓரிடத்தில் ஒரு பெரிய பாறையைக் கண்டார். பலவான்களுக்குள் பலவானான மாருதி அதைப் பெயர்த்து ராக்ஷஸன் மேலெறிய, அவன் அதைப் பத்து பாணங்களால் உடைத்தான். சண்ட மாருதத்தைப்போல் வேகமுள்ள அந்த வானரவீரன் தன் எண்ணம் வீணானதைக் கண்டு, உன்னதமான ஓர் ஆச்சாமரத்தைப் பிடுங்கிக் கரகரவென்று சுழற்றினார். உடனே அந்த ராக்ஷஸன் நான்கு பாணங்களால் அதைத் துண்டித்து, ஹநுமானைத் தோளில் ஐந்து பாணங்களாலும் மார்பில் ஒரு பாணத்தாலும் மார்பின் மத்தியில் பத்து பாணங்களாலும் அடித்தான். அந்த வானர சிரேஷ்டன் தேகமெங்கும் அம்புகள் தைக்க, கடும் கோபத்துடன் முன்னிருந்த இருப்புலக்கையை எடுத்து அதி வேகமாய்ச் சுழற்றினார். அளவற்ற பலசாலி; நிகரற்ற வேகமுடையவர்; அந்த ஆயுதத்தைத் தன் பூர்ணபலத்துடன் சுழற்றி ஜம்புமாலியின் விஸ்தாரமான மார்பை நோக்கி எறிந்தார். அதற்குப் பிறகு ஜம்புமாலியின் தலையாவது கைகளாவது முழங்கால்களாவது வில்லாவது பாணங்களாவது தேராவது கோவேறு கழுதைகளாவது ஒன்றும் காணப்படவில்லை. மஹாபலவானான ஜம்புமாலி ஆஞ்ஜநேயரால் அடிபட்டுப் பொடிப்பொடியாய்ப் பூமியில் விழுந்தான். பலசாலிகளான கிங்கரர்கள் மடிந்ததையும் ஜம்புமாலி நாசமடைந்ததையும் ராவணன் கேட்டு கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து, மஹாபராக்கிரமசாலி

கவாபவ தனது மந்திரி புத்திரர்களை நோக்கி, "அந்தத் துஷ்டக் குரங்கைப் பிடித்து வாருங்கள்" என்று கட்டளையிட்டான்.

ஸ ரோஷ ஸம்வர்தித தாம்ர லோசந :
ப்ரஹஸ்த புத்ரே நிஹதே மஹாபலே |
அமாத்ய புத்ரா நதிவீர்ய விக்ரமாந்
ஸமாதி³தே³ஶாஶு நிஶாசரேஶ்வர : || (22)

ஸர்க்கம் 45

மந்திரி குமாரர்களின் வதம்

ததஸ்தே ராக்ஷஸேந்த்³ரேண சோதி³தா மந்த்ரிணும் ஸுதா : |
நிர்யயுர் ப⁴வநாத் தஸ்மாத் ஸப்த ஸப்தார்சி வர்சஸ : || (1)

அக்னியைப்போல் தேஜஸால் ஜ்வலிக்கும் அந்த ஏழு மந்திரி புத்திரர்களும் ராவணனால் ஏவப்பட்டு ஸபையிலிருந்து புறப்பட்டார்கள். மஹாபலவான்கள்; அஸ்திரவித்யை தெரிந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டர்கள்; ஒருவர்க்கொருவர் ஜயிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுபவர்கள்; அளவற்ற பராக்கிரமசாலிகள்; கணக்கில்லாத வீரர்களால் சூழப்பட்டு, ஸ்வர்ணமயமான ஜன்னல்களாலும் கொடிகளாலும் பாவட்டாக்களாலும் விளங்கி மேகத்தைப்போல் சப்திக்கும் பெரிய ரதங்களில் ஏறிக்கொண்டு, உருக்கின தங்கத்தால் செய்த வில்லுகளை நாணேற்றி டங்காரம் செய்துகொண்டு, மின்னல்கள் பாயும் மேகங்களைப்போல் ஸுலபமாய் ஜயிப்போம் என்ற ஸந்தோஷத்துடன் வெளிக்கிளம்பினார்கள். அவர்களுடைய தாய்களும் பந்துக்களும் மித்திரர்களும் பலசாலிகளான கிங்கரர்களே மடிந்தார்களென்பதைக் கேட்டு சோகத்தால் துடித்தார்கள். அந்த மந்திரி புத்திரர்கள், "நான் முந்தி நான் முந்தி" என்று மேல்விழுந்து தோரண வாசற்படிமேலிருக்கும் ஹநுமானுக்கு ஸமீபத்தில் வந்தார்கள். மழைக்காலத்து மேகங்கள்போல் பாணங்களை வர்ஷித்துக்கொண்டு, இடிபோல் குமுறுகின்ற ரதங்களுடன் ஆஞ்ஜநேயரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர் தேகமெங்கும் பாணவர்ஷத்தால் நிறைந்து, மழைத் தாரைகளால் மூடப்பட்ட மஹாபர்வதம்போல் விளங்கினார். நிர்மல மான ஆகாசத்தில் அதிவேகமாய் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு அந்த மந்திரி புத்திரர்களுடைய பாணங்களின் குறியையும் ரதங்களின் வேகத்தையும் பிரயோஜனமில்லாமல் செய்தார். வான வில்லால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேகங்களுடன் வாயுபகவான் ஆகாசத்தில் விளையாடுவதுபோல், மாருதி ஆகாசத்தில் அந்த வில்லாளிகளுடன் விளையாட்டு யுத்தம் செய்துகொண்டு விளங்கினார். பிறகு பயங்கரமான ஒரு சப்தமிட்டு அந்த ராக்ஷஸ ஸைன்யத்தை பயத்தால் நடுங்கச் செய்து, அதிவேகமாய் அவர்களுக்கு நடுவில் பாய்ந்தார். சிலரைக் கைகளால் அறைந்து கொன்றார்; சிலரைக் கால்களால் உதைத்தார்;

சிலரை முஷ்டியால் குத்தினர்; சிலரை நகங்களால் கிழித்தார்; சிலரை மார்பால் இடித்தார்; சிலரைத் தொடைகளால் மோதினர்; சிலர் அவருடைய ஸிம்ஹநாதத்தால் பூமியில் விழுந்தார்கள். இப்படி மந்திரி புத்திரர்கள் இறந்து பூமியில் விழுந்ததைக் கண்டு, அந்த ஸைன்யம் முழுவதும் பயம் பிடித்து மூலைக்குமூலை ஓடிவிட்டது. யானைகள் விகாரமாய் வீறிட்டன; குதிரைகள் பூமியில் சுருண்டு விழுந்தன; த்வஜம் குடை முதலியவைகள் முறிந்து ரதங்கள் பூமி யெங்கும் கிடந்தன; வழியிலுள்ள ஆறுகளில் ரத்தப் பிரவாகம் ஓடிற்று; லங்கை நகரம் முழுவதும் விகாரமான சப்தங்களால் நிறைந்தது.

மஹாபலவானும் பிறரால் தடுக்கமுடியாத பராக்கிரமசாலி யுமான மாருதி, பெயர் பெற்ற அந்த ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று இன்னும் பலசாலிகளிருந்தால் ஒருகை பார்ப்போம் என்று அந்த வாசற் படியில் இருந்தார்.

ஸ தாந் ப்ரவ்ருத்தாந் விநிஹத்ய ராக்ஷஸாந்
மஹாபலஶ்சண்ட பராக்ரம: கபி: |
யுயுத்ஸுரந்யை: புநரேவ ராக்ஷஸை:
தமேவ வீரோऽபி ஜகாம தோரணம் || (17)

ஸர்க்கம் 46

பஞ்சஸேனாதிபதிகளின் வதம்

ஹதாந் மந்த்ரி ஸுதாந் புத்த்வா வாநரேண மஹாத்மநா |
ராவண: ஸம்வ்ருதாகார: சகார மதி முத்தமாம் || (1)

தன் மந்திரி புத்திரர்கள் ஆஞ்ஜநேயரால் மடிந்தார்களென்று கேட்டு, ராவணன் தான் ஸாமான்யக் குரங்கென்று நினைத்திருந்த மாருதியிடத்தில் தனக்குண்டான பயத்தை வெளிக்காட்டாமல், மிகுந்த தைரியத்துடன் வேறு யோசனை செய்தான். விரூபாக்ஷன் யூபாக்ஷன் துர்த்தரன் பிரகஸன் பாஸகர்ணன் என்ற ஐந்து ஸேனாதி பதிகளை அழைத்து, ஹநுமானைப் பிடித்து வரும்படி உத்திரவு செய் தான். அவர்கள் வீரர்கள்; யுத்தநீதியில் தேர்ந்தவர்கள்; சண்டையில் வாயுவேகமுள்ளவர்கள். அவர்களைப் பார்த்து ராவணன், "ஸேனாதி பதிகளே! கணக்கில்லாத சதுரங்க ஸைன்யங்களுடன் செல்லுங்கள். அந்தக் குரங்கை நான் சொல்லுகிற விதமாக சிக்ஷியுங்கள். அதன் ஸமீ பத்தில் வெகு ஜாக்கிரதையாகச் செல்லுங்கள். தேசகாலங்களுக்கு விரோதமாய் நடக்கும் அந்தக் குரங்கின் சேஷ்டைகளை நிறுத்துங் கள். அதன் செய்கைகளை நான் நன்றாய் யோசித்துப் பார்க்கையில் அது ஒருக்காலும் குரங்கல்ல என்று தோன்றுகிறது. இந்திரனோ மற்ற எவரோ நமக்குக் கெடுதி செய்யக் கடுந்தவத்தால் இந்த மஹா

பலமுள்ள பெரிய பிராணியை ஸிருஷ்டித்து விட்டிருக்கிறார்கள். நாகர்களும் யக்ஷர்களும் கந்தர்வர்களும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் மஹரிஷிகளும் உங்களாலும் என்னாலும் பலதடவை ஜயிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நமக்கு ஏதாவது கெடுதி செய்வது ஆச்சரியமில்லையே. ஆகையால் எப்படியாவது அந்தக் குரங்கைப் பிடித்து வாருங்கள். புத்தியிலும் பராக்கிரமத்திலும் அளவிற்கு மிஞ்சிய அந்தக் குரங்கை ஸாமான்யமென்று அலக்ஷியம் செய்யக் கூடாது. வாலியையும் ஸுக்ரீவனையும் மஹாபலசாலியான ஜாம்பவானையும் ஸேனாதிபதியான நீலனையும் த்விவிதன் முதலிய மற்ற வானரர்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் அதிக பராக்கிரம சாலிகளானாலும் அவர்களுடைய ஸஞ்சாரமும் தேஜஸும் பராக்கிரமமும் புத்தியும் ஸத்வமும் உத்ஸாஹமும் இப்படியல்ல. இந்தப் பெரிய ஜந்து நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக் கூடியது. ஆகையால் நீங்கள் எப்படியாவது இதை ஜயிக்க வேண்டியது. இந்திரனும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் மனுஷ்யர்களும் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள மற்றப் பிராணிகளும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் உங்களுக்கு முன்நிற்க முடியாதென்று எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் யுத்தத்தில் ஜயமும் அபஜயமும் நிச்சயமல்ல. ராஜநீதியை அறிந்து யுத்தத்தில் ஜயம் பெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறவன் தன்னை நன்றாய் ரக்ஷித்துக் கொள்ளவேண்டும்'' என்று ஆக்ஞாபித்தான்.

அக்னியைப்போல் ஜ்வலிக்கும் அந்தப் பிரதாபவீரர்கள் அரசனுடைய உத்திரவை அங்கீகரித்துத் தேர்களோடும் மதயானைகளோடும் மஹாவேகமுள்ள குதிரைகளோடும் ஸகல ஸைன்யங்களோடும் தீக்ஷ்ணமான ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு அதிவேகமாய வெளிக்கிளம்பினார்கள். பாலஸூர்யனைப்போல தன் தேஜஸாகிற கிரணங்களால் சூழப்பட்டு பிரகாசிக்கும் ஆஞ்ஜநேயர் அந்த தோரணவாசலின் உச்சியில் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார்கள். அவர் உத்ஸாஹத்திலும் ஸத்வத்திலும் பலத்திலும் புத்தியிலும் வேகத்திலும் ரூபத்திலும் நிகரில்லாதவர். நான்கு புறங்களிலிருந்தும் பயங்கரமான ஆயுதங்களுடன் ராக்ஷஸர்கள் அவர்மேல் பாய்ந்தார்கள். துர்த்தரன், கருநெய்தல் புஷ்பத்தைப்போல் காந்தியுள்ள ஐந்து பாணங்களால் அவருடைய தலையில் அடித்தான். அவை இரும்பால் செய்யப்பட்டவை; உக்ரமானவை; பச்சை வர்ணமுள்ளவை; ஹிருதயத்தைப் பிளக்கக்கூடியவை. உடனே மாருதி ஸகல திக்குகளும் பிளக்கும்படி கர்ஜித்துக்கொண்டு ஆகாசத்தில் தாவினார். பிறகு துர்த்தரனென்ற வீரன் ரதத்திலிருந்து இடைவிடாமல் அவர்மேல் பாணங்களை வர்ஷித்தான். மழைக்காலத்தின் முடிவில் காற்று நீருண்ட மேகங்களைச் சிதறவடிப்பதுபோல் பாணவர்ஷங்களைப் பொழிகிற துர்த்தரனை மாருதி தன் வேகத்தால் தடுத்தார். பிறகு அவன் தன்னை மிகவும் உபத்திரவிப்பதைக் கண்டு, ரூபத்தை விருத்தி செய்துகொண்டு, மஹாவேகத்துடன் ஆகாசத்தில்

வெகுதூரம் கிளம்பி அவனுடைய தேரில் இடிக்கூட்டங்கள் மலையில் விழுந்தாற்போல் சீக்கிரமாய்க் குதித்தார். உடனே அந்தத் தேர் ஏர்க்கால் முறிந்து தூளாயிற்று; எட்டுக் குதிரைகளும் இறந்தன; துர்த்தரனும் பிணமாய்ப் பூமியில் விழுந்தான்.

அதைக் கண்டு பிறரால் ஜயிக்கமுடியாத யூபாக்ஷனும் விரூபாக்ஷனும் வெகு ரோஷம் கொண்டு மாருதியின்மேல் பாய்ந்து, முத்கரமென்ற ஆயுதத்தால் மார்பில் அடித்தார்கள். கருடனைப் போன்ற பலபராக்கிரமமுள்ள ஆஞ்ஜநேயர் அவர்களுடைய வேகத்தை அடக்கி, மறுபடியும் பூமியில் குதித்து, ஓர் ஆச்சாமரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அவ்விரண்டு ராக்ஷஸர்களையும் அடித்துக் கொன்றார்.

அதைக் கண்டு பிரகஸன் ஒரு பட்டாக்கத்தியுடனும் பாஸகர்ணன் கூர்மையான நுனியையுடைய சூலாயுதத்துடனும் ஆஞ்ஜநேயர் மேல் பாய்ந்து யுத்தம் செய்தார்கள். அவர்களால் தேகமெங்கும் காயப்பட்டு ரத்தத்தால் பூசப்பட்ட மயிர்களுடன் மாருதி பால ஸூரியனைப்போல் கோபத்தால் ஜ்வலித்தார். பிறகு ஒரு பர்வத சிகரத்தை அதில் வஸிக்கும் விருக்ஷங்கள் மிருகங்கள் துஷ்ட ஜந்துக்களுடன் அலக்ஷ்யமாய்ப் பிடுங்கி, அதனால் அந்த ராக்ஷஸர்களை அடித்துக் கொன்று, மற்ற ஸைன்யங்களையும், குதிரைகளால் குதிரைகளையும், யானைகளால் யானைகளையும், காலாட்களால் காலாட்களையும், ரதங்களால் ரதங்களையும், தேவேந்திரன் அஸுர ஸைன்யத்தை நாசம் செய்ததுபோல் மடித்தார். அடிபட்ட யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் முறிபட்ட ரதங்களாலும் அந்த யுத்த பூமியில் போக வழியில்லை. இப்படி அந்த வானர சிரேஷ்டன் பஞ்சஸேனாதிபதிகளையும் அவர்களுடைய வாஹனங்களையும் ஸைன்யங்களையும் நாசம் செய்து பிரளயகால மிருத்யுவைப் போல் மறுபடியும் அந்த வாசற்படியின்மேல் உட்கார்ந்து சற்று இளைப்பாறினார்.

தத : கபிஸ்தாந் த்4வஜிநீபதீந் ரணே
நிஹத்ய விராந் ஸப3லாந் ஸவாஹநாந் |
ஸமீக்ஷ்ய வீர : பரிக்3ருஹ்ய தோரணம்
க்ருதக்ஷண : கால இவ ப்ரஜாக்ஷயே || (40)

ஸர்க்கம் 47

அக்ஷகுமாரனுடைய வதம்

ஸேநாபதீந் பஞ்ச ஸ து ப்ரமாபிதாந்
ஹநூமதா ஸாநுசராந் ஸவாஹநாந் |
ஸமீக்ஷ்ய ராஜா ஸமரோத்த₄தோந்முக₂ம்
குமாரமக்ஷம் ப்ரஸமைக்ஷதாக்₃ரத: || (1)

இப்படி ஒரு வானரனால் பஞ்சஸேனாதிபதிகளும் ஸைன்யமும் நாசமடைந்ததைக் கேட்டு, ராவணன் தன்னைச் சூழ்ந்திருப்பவர்களில் யாரை அனுப்பலாமென்று பார்க்கையில், தன் குமாரனான அக்ஷன் மாருதியோடு யுத்தம் செய்து அவரைப் பிடித்துவர ஆவல் கொண்டவனாய் முகத்தைத் தூக்கினான். அதைக் கண்டு ராவணனும் கண் ஜாடையால் "போய் வா" என்று அவனை உத்தரவு செய்ய அவன் ஸபையிலிருந்து வெளியிற் சென்றான். அவன் பிரதாபசாலி; பிராம்மண சிரேஷ்டர்களால் ஹோமம் செய்து வளர்க்கப்பட்ட அக்கினியைப்போல் ஜ்வலித்துக்கொண்டு, ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்தி யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டான். உருக்கிவிட்ட தங்கத்தால் செய்யப்பட்டு பாலஸூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கும் பெரிய ரதத்திலேறி ஆஞ்ஜநேயரிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றான். தேவதைகளுக்கு ஸமமான பராக்கிரமத்தையுடைய அந்த அக்ஷகுமாரனுடைய ரதம் கடுந்தபஸால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டது. உருக்கின தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட ஜன்னல்களை உடையது. ரத்னத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிகளாலும் த்வஜங்களாலும் அழகு பொருந்தினது. மனோவேகமுள்ள எட்டுக் குதிரைகள் பூட்டினது. தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் தடுக்க முடியாதது. யாதொரு ஸஹாயமுமில்லாமல் செல்லக்கூடியது. ஸூரியனைப்போன்ற காந்தியையுடையது. ஆகாசத்தில் தடையில்லாமல் ஸஞ்சரிக்கக்கூடியது. அதில் அம்பறைகளும் எட்டுக் கத்திகளும் சக்தி தோமரம் முதலிய ஆயுதங்களும் வரிசையாய்க் கட்டப்பட்டிருந்தன. இப்படி யுத்தத்திற்கு வேண்டிய ஸகல பதார்த்தங்களாலும் நிறைந்து ஸூரியனைப்போலும் சந்திரனைப் போலும் மஞ்சள் நிறமும் வெண்மையுமுள்ள கடிவாளங்களையுடைய அந்த திவ்யரதம் ஆகாசத்தில் ஸூரியன் உதித்தது போல் ஸித்தமாய் நிற்கக் கண்டு அக்ஷகுமாரன் அதிலேறி யுத்த பூமிக்கு வந்தான். இப்படிக் குதிரை யானை ரதம் காலாட்கள் இவைகளுடைய சப்தத்தால் ஆகாசமும் பூமியும் இதிலுள்ள பர்வதங்களும் நடுநடுங்க, யுத்தகளத்தில் இன்னும் யார் வருகிறானென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஹநுமானுடைய ஸமீபத்தில் வந்தான்.

பிறகு ஸிம்ஹத்தைப்போல் நேத்திரங்களையுடைய அந்த ராக்ஷஸன், ஸகல பதார்த்தங்களையும் நாசம் செய்யும் காலாக்னியைப் போல் ஜ்வலிக்கின்ற அந்த வாயுபுத்திரனைக் கண்டு, '' என்ன ஆச்சரியம்! இந்த ஒரு குரங்கு பயமில்லாமல் நமது நகரத்தில் பிரவேசித்து இவ்வளவு ஸைன்யங்களையும் விளையாட்டாய்க் கொன்று எவ்வளவு அலக்ஷ்யமாய் உட்கார்ந்திருக்கிறது!'' என்று பரபரப்புடன் மாருதியிடத்தில் கௌரவம் வைத்து அவரை உற்றுப் பார்த்தான். மஹா பலவானும் புத்திசாலியுமாகையால், அக்ஷகுமாரன் ஹநுமானுடைய தேகத்தையும் பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் அவருடைய செய்கைகளால் ஊஹித்து, தனது பலபராக்கிரமத்தையும் ஒப்பிட்டு, இவனை ஜயிப்போமென்று நிச்சயம் கொண்டு, பனி நீங்கினவுடன் உதிக்கும் ஸூரியனைப்போல் உக்கிரமான தேஜஸால் விருத்தியடைந்தான். பிறகு அவருடன் யுத்தம் செய்ய நிச்சயித்து, அவர் பிறரால் தடுக்கமுடியாத பராக்கிரமசாலி என்று கண்டு, கோபப் பரவசனாக அமரிக்கையாய் யுத்தம் செய்ய ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, ஆஞ்ஜநேயரை மூன்று கூர்மையான பாணங்களால் அடித்தான். அவர் கொஞ்சம்கூட சிரமமில்லாமல் யுத்தம் செய்துகொண்டு, சத்ருக்களை ஜயிப்போமென்ற நிச்சயத்தால் கர்வமடைந்திருப்பதைக் கண்டு, '' இன்றைக்கு எனக்கு ஸரியான யுத்தவீரன் கிடைத்தான் '' என்று ஸந்தோஷப்பட்டு வில்லையும் பாணங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு, மறுபடியும் மாருதியை உற்றுப்பார்த்து பதக்கங்கள் குண்டலங்கள் முதலிய ஸமஸ்த ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்ட பராக்கிரமசாலியான அக்ஷகுமாரன் அதிசீக்கிரமாய் மாருதிக்கு ஸமீபத்தில் வந்தான்.

பிறகு, தேவர்களும் அஸுரர்களும் பயத்தால் நடுங்கும்படி அவ்விருவர்க்கும் யுத்தம் நேர்ந்தது; அதற்கு உபமானம் சொல்ல முடியாது. அதைக் கண்டு பூமி நடுங்கிற்று; ஸூரியன் பயந்து மறைந்தான்; காற்று அடிக்கவில்லை; மலைகள் அசைந்தன; ஆகாசத்தில் பெரும்சப்தமுண்டாயிற்று; ஸமுத்திரம் கலங்கிற்று; அக்ஷகுமாரன் மஹாவீரன்; பாணங்களின் லக்ஷ்யத்தை அறிவதிலும் அவைகளைத் தொடுப்பதிலும் பிரயோகிப்பதிலும் நிபுணன்; தங்கக்கட்டுகளுடன் இறகுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கூர்மையான மூன்று பாணங்களைக் கடும் விஷமுள்ள மஹா ஸர்ப்பங்களைப்போல் ஹநுமானுடைய தலையில் பிரயோகித்தான். உடனே ரத்தப் பிரவாஹத்தால் அந்த வானரவீரனுடைய தேகம் நனைந்தது; அவர் கண்களைக் கோபத்தால் உருட்டி விழித்துப் பாலஸூரியனைப்போல் சிவந்து, பாணங்களாகிற கிரணங்களால் சூழப்பட்டு விளங்கினார். ராவணேசுவரனுடைய புத்திரன், பயங்கரமான ஆயுதங்களையும் வில்லையும் தரித்துத் தன்னுடன் யுத்தத்திற்கு வந்து நிற்பதைக் கண்டு, ஸந்தோஷத்தாலும் யுத்த ஆவேசத்தாலும் பூரித்தார். உத்தராயணத்தில் மத்யாஹ்னகாலத்தில் மந்தர பர்வதத்தின்

உச்சியிலிருந்து லோகத்தைக் கொளுத்தும் ஸூரியனைப்போல், ஹநுமான் கோபத்தாலும் பலத்தாலும் வீரியத்தாலும் நிறைந்து, நேத்திரங்களிலிருந்து பறக்கும் நெருப்புப்பொறிகளால் அக்ஷகுமாரனையும் அவனுடைய வாஹனங்களையும் ஸைன்யத்தையும் எரித்தார். பிறகு அக்ஷகுமாரனென்ற காளமேகம் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வில்லாகிற இந்திரதனுஸால் பிரகாசித்துக்கொண்டு, ஹநுமானென்ற பர்வதத்தில் பாணங்களான மழைத்தாரைகளைப் பெய்தது. மஹாமேகங்களுக்கு ஸமமான பராக்கிரமத்தையுடைய மாருதி, அக்ஷகுமாரன் யுத்தத்தில் தீரனாய் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் அவனுடைய வீரியமும் தேஜஸும் விருத்தியடைவதைக் கண்டு, இன்று நல்ல யுத்தம் நடக்குமென்று ஸந்தோஷத்தால் கர்ஜித்தார். காட்டில் புல்லால் மூடப்பட்ட பெருங்கிணற்றில் மதயானை வீழ்வதுபோல் அக்ஷகுமாரன் பால்யத்தால் கர்வமடைந்து, யுத்தம் செய்வதில் எனக்கு நிகரில்லை என்ற கொழுப்புடன் வரவரக் கோபத்தால் கண்கள் ரத்தம்போல் சிவக்க, யுத்தத்தில் நிகரில்லாத ஆஞ்ஜநேயரை எதிர்த்தான். பாணவர்ஷத்தால் அவரை மறைக்க, மாருதி மேகம்போல் கர்ஜித்துப் புஜங்களையும் துடைகளையும் பயங்கரமாய் தட்டிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் கிளம்பினார். உடனே பிரதாபசாலியான அந்த ராக்ஷஸ வீரன் ரதத்தைச் செலுத்திக் கார்மேகம் பர்வதத்தில் சிலைகளை வர்ஷிப்பதுபோல் அந்த வானர வீரன்மேல் பாணங்களைப் பிரயோகித்தான்.

மனோவேகமுள்ள மாருதி அதைக் கண்டு கோபம் மேலிட்டு அவைகளைத் தன்மேல் படாமல் உபாயமாய்த் தப்பித்துக்கொண்டு, அவைகளுக்கு நடுவில் காற்றைப்போல் ஸஞ்சரித்து ஆகாசமார்க்கத்தில் உலாவினார். அக்ஷகுமாரன் வில்லை வளைத்து யுத்தாவேசம் கொண்டு சிரேஷ்டமான பல பாணங்களால் ஆகாசத்தை மறைப்பதைக் கண்டு, அவனை மெச்சி, "இவ்வளவு சாதுரியமாய் யுத்தம் செய்பவனை ஜயிக்கும் வழி என்ன?" என்று யோசித்தார். அப்பொழுது அந்த ராக்ஷஸன் மிகவும் தைரியமாய் அவரைப் புஜங்களுக்கு நடுவில் பாணங்களால் பிளக்க, ஆஞ்ஜநேயர் பேரிடிபோல் கர்ஜித்து, யுத்த ரஹஸ்யத்தை நன்றாயறிந்தவராகையால் அந்தச் சிறுவனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பற்றி சற்று யோசித்து "பாலஸூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் இந்த ராக்ஷஸன் மஹாபலவானாய்த் தோன்றுகிறான்; வயதில் சிறுவனாயிருந்தாலும் யுத்தத்தில் கைதேர்ந்தவர்கள் செய்யமுடியாத ஆச்சரியங்களைச் செய்கிறான். ஸகல யுத்த தந்திரங்களையும் நன்றாக அறிந்து பிரயோகிக்கிறான். இவனைக் கொல்ல எனக்கு மனமில்லை. இவன் மஹாதைரியசாலி; பராக்கிரமத்தில் சிறந்தவன்; அமரிக்கையாய் யுத்தம் செய்கிறவன்; மிகுந்த பொறுமையுள்ளவன்; தேவகணங்களும் மஹரிஷிகளும் யுத்த முறைகளில் இவனுடைய சௌரியத்தைக் கண்டு ஸந்தேகமில்லாமல் மெச்சுவார்கள். இவனுடைய பராக்கிரமும் உத்ஸாகமும்

வரவர விருத்தியாகின்றன. கொஞ்சம்கூட பயமில்லாமல் எனக்கெதிரே வந்து நின்று யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறான். கண்கூசாமல் என்னைப் பார்க்கிறான். மனோவேகமுடைய இந்தச் சிறுவன் பராக்கிரமத்தால் தேவாஸுரர்களின ஹிருதயத்தையும் நடுங்கச் செய்வான். க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் இவனுக்கு யுத்தத்தில் வீரியம் விருத்தியடைகின்றது. இவனை நான் அலக்ஷ்யம் செய்தால் எப்படி ஜயிக்கமுடியும்? ஆகையால் இவனைக் கொல்லவேண்டியது அவசியம். வரவரப்பற்றி எரியும் நெருப்பை அலக்ஷ்யம் செய்யலாமா?'' என்று சத்துருவின் பராக்கிரமத்தை இவ்விதமாய் ஊஹித்து, தான் செய்யவேண்டிய காரியத்தையும் நிச்சயித்து, அவனைக் கொல்வதில் புத்தியைச் செலுத்தினார். அவனுடைய ரதத்தில் எட்டுக் குதிரைகள் கட்டியிருந்தன. அவை பலத்தால் கொழுத்து, வாயுவேகமுள்ளவைகளாய், பலவித நடைகளிலும் பழகி, ரதத்தை அலக்ஷ்யமாய் இழுக்கக் கூடியவை.

முதலில் இவனை ரதமில்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று, ஆஞ்ஜநேயர் ஆகாசமார்க்கத்தில் இருந்துகொண்டே கைகளால் அவைகளை அறைந்து கொன்றார். உடனே அந்தத் திவ்வியரதம், ஏர்க்கால் முறிந்து, கொடிகளறுந்து, குதிரைகள் மடிந்து, பூமியில் விழுந்தது. அப்பொழுது மஹாரதனான அக்ஷகுமாரன் அந்தத் தேரைவிட்டு வில்லையும் கத்தியையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசத்தில் பாய்ந்து, யோகாப்பியாஸத்தால் ஸ்தூலதேகத்தை விட்டுத் திவ்விய தேகத்துடன் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகும் முனியைப்போல் விளங்கினான். வாயுவின் பராக்கிரமத்தையுடைய வாயுபுத்திரன், தன் தகப்பனும் கருடனும் ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாசவீதியில் பயமில்லாமல் தன்னை எதிர்த்து வரும் அந்த ராக்ஷஸவீரனை ஸமயம் பார்த்து நெருங்கி, அவனுடைய கால்களை இறுகப் பிடித்து, கருடன் ஸர்ப்பத்தைச் சுழற்றுவதுபோல் அவனைப் பலவிதமாய்ச் சுழற்றி தன் பிதாவின் பலத்தைப் பிரயோகித்து, அவனை அடித்து நொறுக்கித் தேய்த்துப் பிண்டமாக்கி பூமியில் வீசி எறிந்தார். புஜங்கள், துடைகள், இடுப்பு, கழுத்து முதலிய அவயவங்கள் நொறுங்கி, கட்டுகள் தளர்ந்து, ரத்தம் பெருக, அக்ஷகுமாரன் பூமியில் விழுந்து உயிரை விட்டான்.

இப்படி ஹனுமான் அவனை அடித்து முறித்துத் தேய்த்து ராவணனுடைய ஹிருதயத்தைக் கலக்கினார். மஹரிஷிகளும் கிரஹதேவதைகளும் மஹாவிரதங்களை அனுஷ்டித்தவர்களும் பூதங்களும் யக்ஷர்களும் பன்னகர்களும் தேவர்களும் இந்திரனும் ஆச்சரியம் மேலிட்டு ஆஞ்ஜநேயரைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்தார்கள். ரத்தத்தைப் போல் சிவந்த நேத்திரங்களையுடையவனும் இந்திர புத்திரனான ஜயந்தனைப்போல் தேஜஸ்வியுமான அக்ஷகுமாரனை இவ்

விதமாய்க் கொன்று, ஹநுமான் உத்ஸாஹம் மேலிட்டு மறுபடியும் அந்த வாசற்படியின் மேல் பிரளயகால மிருத்யுவைப்போல் நின்ருர்.

நிஹத்ய தம் வஜ்ரஸுதோபம ப்ரப1ம்
குமாரமக்ஷம் க்ஷதஜோபமேக்ஷணம் |
தமேவ வீரோ பி1ஜகா1ம தோரணம்
க்ருதக்ஷண: கால இவ ப்ரஜாக்ஷயே || (38)

ஸர்க்கம் 48

ஹநுமார் பிரஹ்மாஸ்திரத்தால் கட்டுப்பட்டது

தத: ஸ ரக்ஷோதி1பதிர் மஹாத்மா
ஹநூமதாக்ஷே நிஹதே குமாரே |
மந: ஸமாதா1ய ததே3ந்த்3ரகல்பம்
ஸமாதி3தே3ஶேந்த்3ரஜிதம் ஸரோஷம் || (1)

இப்படி அக்ஷகுமாரன் மாருதியால் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு, ராவணன் தன் துக்கத்தை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் மனத்தைத் தைரியப்படுத்திக்கொண்டு, வீரியத்தில் இந்திரனுக்கு ஸமமான இந்திரஜித் என்ற தன் குமாரனை வெகு கோபத்துடன் ஆக்ஞாபித்தான். "குழந்தாய்! உனக்கு பிரஹ்மாஸ்திரத்தின் ரஹஸ்யம் தெரியும்; ஆயுதவித்யையின் மர்மங்களை அறிந்தவர்களுக்குள் உன்னைப் போன்றவர்கள் இல்லை தேவர்களும் அஸுரர்களும் உன் பெயரைக் கேட்டால் அலறுகிறுர்கள். தேவர்களையும் இந்திரனையும் நீ முறியடித்தது லோகப்பிரஸித்தமல்லவா? பிரஹ்மதேவரைக் கடுந்தபஸால் ஆராதித்து ஸகல அஸ்திரங்களையும் பெற்றிருக்கிறுய். யுத்தத்தில் அஸுரர்களும் இந்திரனுல் காப்பாற்றப்பட்ட தேவகணங்களும் உன் அஸ்திரபலத்தின் முன் நிற்கமுடியவில்லை. மூன்று லோகங்களிலுள்ளவர்கள் யாராயினும், ஹரிஹராதிகளாயிருந்தாலும் உன்னுடன் யுத்தம் செய்து கஷ்டத்தை அடையாதவர்களில்லை. புஜபலத்தாலும் கடுந்தபஸாலும் தன்னை ரக்ஷித்துக் கொண்டு தேசகாலங்களின் பேதங்களை அறிந்த மஹாபுத்திமான் நீயே. யுத்தங்களில் உன் பராக்கிரமத்திற்கு முடியாத காரியம் கிடையாது. யுத்த ஆலோசனையில் உன் புத்திக்கெட்டாத விஷயமுண்டோ? மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள ஸகலப் பிராணிகளும் உன் தேகபலத்தையும் அஸ்திரபலத்தையும் அறியார்களா? தபோபலத்திலும் அஸ்திரபலத்திலும் யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்திலும் என்னைத் தவிர உனக்கு ஈடில்லை. ஆகையால் உன்னை யுத்தத்திற்கு அனுப்புவதால் ஜயம் நிச்சயமென்று என் மனம் கவலையற்றிருக்கிறது. நான் அனுப்பின கிங்கரர்களும் ஜம்புமாலியும் வீரர்களான மந்திரிகுமாரர்களும் ஐந்து ஸேனுதிபதிகளும் அவர்களுடன் சென்ற அளவற்ற சதுரங்கபலமும் முடிவில் உன் அருமைத் தம்பியான அக்ஷனும்

ஒரு அல்பக்குரங்கால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆனால், எனக்கு உன்னிடத்திலிருக்கும் நம்பிக்கை அவர்களிடத்தில் இல்லவேயில்லை.

ஒரு குரங்கு, தனியாய், ஸஹாயமில்லாமல், வெகு ஜாக்கிரதையாய் காக்கப்பட்ட நமது லங்கையில் பயமில்லாமல் பிரவேசித்து, இவ்வளவு வீரர்களைக் கொன்றதையும், அவனுடைய ஸூக்ஷ்மபுத்தியையும் அபாரபலத்தையும் சக்தியையும் பராக்கிரமத்தையும் நீ நன்றாக ஆலோசித்து, உனது சக்தியையும் ஸத்வத்தையும் நன்றாய் ஆலோசித்து, உன் பலத்திற்குத் தகுந்த வேகத்தை விருத்தி செய்து கொள். அஸ்திர ரஹஸ்யங்கள் உன்னைப்போல் யாருக்காவது தெரியுமா? இதுவரையில் நீ ஜயிக்காத சத்துருக்களுண்டோ? நீ அந்தக் குரங்கை ஸமீபித்தவுடன் உன் ஸேனை நாசமடையாதபடி உன் பலத்தையும் சத்துருபலத்தையும் நன்றாக ஆலோசித்து, ஜயமுண்டாகும்படி யுத்தத்திற்கு ஆரம்பம் செய். வீரசிரேஷ்ட! பெரிய ஸைன்யத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு அவனை ஜயிக்கலாம் என்று எண்ணாதே; அவைகளை ஒரு க்ஷணத்தில் மடித்துவிடுவான். வஜ்ராயுதத்தால் அவனைக் கொல்ல நினைக்காதே; அவனுடைய ஸத்வத்திற்கு இது ஒரு பொருட்டா? வாயுவிற்கும் இவனுடைய வேகம் கிடையாது; திடீரென்று எந்தத் திக்கிலிருந்தாவது பாய்ந்து அடிப்பவனிடத்தில் வஜ்ராயுதத்தால் பிரயோஜனமென்ன? ஸமீபத்தில் வரும்பொழுது முஷ்டிகளால் குத்திக் கொல்வேனென்றால், காலாக்னியைப் போன்றவனை முஷ்டிகளால் அடிக்கமுடியுமோ? ஆகையால் நான் இதுவரையில் சொல்லிவந்த விஷயங்களை நன்றாய் ஆலோசித்துப் பார். நீ உத்தேசித்த காரியம் ஸித்தியாகும்பொருட்டு, மனத்தைச் சிதறவிடாமல் நிறுத்தி, வில்லை எடுத்துக்கொண்டு திவ்வியாஸ்திரங்களின் மந்திரங்களை தியானம் செய்துகொண்டே போ. எப்படியாவது ஜயத்துடன் திரும்பி வா. அஸ்திரபலத்தால் அவனைக் கட்டலாமே தவிர வேறு விதத்தால் முடியாது. 'இவ்வளவு பயங்கரமான சத்துருவிடத்தில் என்னைப்போன்ற சிறுவனை அனுப்பிப் பரீக்ஷிப்பதைக் காட்டிலும் தாங்களே செல்லக்கூடாதா?' என்றால், தன் பரிவாரங்களிருக்கையில் அரசன் அவர்களை அனுப்பாமல் தானே யுத்தத்திற்குப் போவது ராஜதர்மமல்ல; அவைகளை அனுஷ்டிக்கும் எனக்கும் அழகல்ல. மேலும், யுத்தத்தில் ஸகல ஆயுதங்களையும் பிரயோகிப்பதில் உன்னைப் போன்றவன் இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும். மேலும், யுத்தத்தில் சத்துருக்களை நாசம் செய்து ஜயமடைவது நமக்கு அழகல்லவா? இப்படிப்பட்ட ஸமயத்தை விட்டுவிடலாமோ? ஆகையால் உன்னை அனுப்பினேன்'' என்றான்.

பராக்கிரமத்தில் தேவர்களைப் போன்ற இந்திரஜித் ஸாமான்ய பலவானா? மஹாவீரன். ராவணனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, யுத்தம் செய்ய ஆவல் கொண்டு பிதாவைப் பிரதக்ஷிணம் செய்தான். அவனுடைய பந்துக்களும் மித்திரர்களும் கொண்டாட, யுத்தம்

செய்வதில் நோக்கமுள்ளவனாய் வெகு உத்ஸாஹத்துடன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டான். பிரதாப லங்கேசுவரனுடைய மூத்த குமாரன்; தாமரை இதழ்களைப் போன்ற நேத்திரங்களை உடையவன்; மஹாதேஜஸ்வி; தைரிய லக்ஷ்மியால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு பர்வ காலங்களில் பொங்கும் மஹா ஸமுத்திரத்தைப்போல், அட்டஹாசம் செய்துகொண்டு வெளிக் கிளம்பினான். இந்திரனைப்போன்ற இந்திரஜித் நான்கு ஸிம்ஹங்கள் பூட்டின உத்தம ரதத்தில் ஏறிச் சென்றான். அவை வேகத்தில் கருடனைப் போன்றவை; ஒன்றிற்கொன்று ஸமமானவை; வெளுத்த கூர்மையான பற்களையுடையவை; அந்த ரதம் எங்கும் தடையின்றிச் செல்லக் கூடியது. வில்லாளிகளுக்குள் சிரேஷ்டனும், அஸ்திர சஸ்திர வித்யையில் நிகரில்லாதவனுமான இந்திரஜித், திவ்விய ரதத்தின்மேல் ஹநுமானிருக்குமிடத்திற்கு வந்தான். அவர் ரதகோஷத்தையும் வில்லின் நாணோசையையும் கேட்டு, நமக்குத் தகுந்த சத்துரு வருகிறானென்று அளவற்ற ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார். யுத்த சாஸ்திரத்தில் நிபுணனான ராவண குமாரன் அதற்குள் பெரிய வில்லையும் எஃகால் செய்யப்பட்ட நுனிகளையுடைய கூர்மையான பாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆஞ்ஜநேயரை நோக்கி வந்தான். இப்படி யுத்தத்தில் உத்ஸாஹம் கொண்டு ஆயுதபாணியாய் இந்திரஜித் வருகையில் ஸகல திக்குகளும் கலங்கின; மிருகங்கள் பயங்கரமாய்க் கத்தின; அந்த அற்புதமான யுத்தத்தைப் பார்க்க நாகர்களும் யக்ஷர்களும் ஸித்தர்களும் மஹரிஷிகளும் கிரஹதேவதைகளும் நக்ஷத்திரதேவதைகளும் கூட்டம்கூட்டமாய் ஆகாசவீதியில் நின்றார்கள். பக்ஷிகள் இன்று நமக்கு நல்ல ஆஹாரம் கிடைக்குமென்று உரக்கக் கூவின.

அப்பொழுது தன்னை நோக்கி ரதத்தில் ஏறிவரும் இந்திரஜித்தைப் பார்த்து ஆஞ்ஜநேயர் ஸிம்ஹநாதம் செய்து சரீரத்தை விருத்தி செய்துகொண்டார். இந்திரஜித்தும் தன் திவ்விய ரதத்திலிருந்துகொண்டு வில்லை வளைத்து இடிபோல் நாணோசை செய்தான். பிறகு கடும்வேகமுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளும் யுத்தவிஷயங்களில் ஸந்தேகமற்றவர்களுமான ஆஞ்ஜநேயரும் இந்திரஜித்தும் எப்பொழுதும் விரோதிகளான தேவாஸுர சிரேஷ்டர்களைப்போல் யுத்தத்திற்கு ஆரம்பித்தார்கள். பிரஸித்தமான வில்லாளியும் மஹாரதனும் சூரனும் யுத்தத்தில் ஆசையுள்ளவனுமான ராவணபுத்திரன் பிரயோகிக்கும் பாணங்களை மாருதி தடுத்துக்கொண்டும் சரீரத்தை வரவரப் பெருக்கிக்கொண்டும் ஆகாசமார்க்கத்தில் ஸஞ்சரித்தார். பிறகு அந்த ராக்ஷஸன் தங்கக்கட்டுகளாலும் இறகுகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட நிமிர்ந்த பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவை நீண்டு வெகு கூர்மையாய்ச் சத்துருக்களின்மேல் வஜ்ராயுதத்தைப்போல் வேகமாய் விழுந்து கொல்லும். பேரி மிருதங்கம் தப்பட்டை முதலிய வாத்தியங்களுடைய சப்தத்தையும் ரதத்தின் கர்ஜனையையும் நாணோசையையும் ஸைன்யங்களின் கோஷத்தையும் கேட்டு, ஹநு

மார் மறுபடியும் உயரக் கிளம்பி, வில்லாளிகளுக்குள் சிரேஷ்டனான இந்திரஜித் பிரயோகிக்கும் பாணங்களைத் தன்மேல் விழாமல் செய்து கொண்டு, அவைகளுக்கு நடுவில் புகுந்து புறப்பட்டு, வீரியத்தையும் பலத்தையும் விருத்திசெய்துகொண்டார். அந்த ராக்ஷஸன் பாணப் பிரயோகம் செய்தபொழுது கைகளை நீட்டி அவைகளை விலக்கிக் கொண்டு ஆகாசத்தில் தாவினார். இருவரும் அளவற்ற வேகமுள்ளவர்கள்; யுத்த விஷயத்தில் நிபுணர்கள்; அவர்கள் செய்யும் யுத்தத்தைக் கண்டு ஸகல பூதங்களும் ஆச்சரியமடைந்தன. இந்திரஜித் ஹநுமானுடைய மர்மத்தை அறியமுடியவில்லை; இருவரும் தேவதைகளைப்போல் பராக்கிரமசாலிகள்; அவர்கள் செய்யும் யுத்தம் பிறரால் ஸகிக்க முடியாமலிருந்தது. இந்திரஜித் மஹாபுத்திமான்; குறிவைப்பதிலும் அதை அடிப்பதிலும் மனத்தைச் சிதறவிடாமல் வெகு ஜாக்கிரதையாக இருப்பவன். "நான் பிரயோகிக்கும் பாணங்களெல்லாம் நான் நினைத்தபடி இவன்மேல் விழுகின்றன. ஆனால் இவன் எப்படியோ அவைகளுக்கு அகப்படாமல் தப்பித்துக்கொண்டு வருகிறான். என்ன ஆச்சரியம்" என்று தீர்க்கமாய் யோசித்து, "இவனைப் பாணங்களால் கொல்ல முடியாது. எப்படியாவது மூர்ச்சை அடையும்படி செய்து கட்டிக்கொண்டு போவதே சிரேஷ்டம்" என்று நிச்சயித்தான்.

பிறகு ஸகல அஸ்திரங்களின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்த இந்திரஜித் "இவன் எந்த அஸ்திரங்களாலும் மரணமடையான். இவனைக் கட்டக்கூடியது பிரஹ்மாஸ்திரம் ஒன்றே" என்று கண்டு, மாருதியின்மேல் அதைப் பிரயோகித்து அவரைக் கட்டிவிட்டான். உடனே அவர் செயலற்று மூர்ச்சையடைந்து பூமியில் விழுந்தார். சற்று நேரம் கழித்துத் தான் பிரஹ்மாஸ்திரத்தால் கட்டுப்பட்டிருப்பதையும், அதனால் தன் வேகம் அடங்கினதையும், தனக்கு முன்பு பிரஹ்மா கொடுத்திருக்கும் வரத்தையும் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டார். "பிரஹ்மாஸ்திரத்தைத் தவிர என்னைக் கட்டக் கூடிய அஸ்திரம் வேறொன்றில்லை. இதிலிருந்து என்னை விடுவித்துக்கொள்ள எனக்குக் கொஞ்ச காலம் சக்தி கிடையாது. இந்த ரஹஸ்யத்தை அறிந்தே இந்த ராக்ஷஸன் இதைப் பிரயோகித்திருக்கிறான். ஆகையால் லோககுருவான பிரஹ்மாவின் ஆக்ஞைக்கு நான் கட்டுப்படவேண்டியது. இந்த அஸ்திரத்தின் வீரியமோ எல்லையற்றது. ஆனால் எனக்கு யாதொரு உபத்திரவம் நேராதென்றும் இதற்கு ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் நான் கட்டுப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றும் பிரஹ்மா எனக்கு வரம் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் கொஞ்ச நேரத்திற்கெல்லாம் இதிலிருந்து விடுபடுவேன். பிரஹ்மா இந்திரன் வாயு முதலியவர்கள் என்னை ரக்ஷிக்கையில், இந்த அஸ்திரத்தால் கட்டப்பட்டிருந்த போதிலும் எனக்குக் கொஞ்சம்கூடப் பயமில்லை; இந்த ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கட்டிக்கொண்டு போவதும் எனக்கு லாபம்

நான். ராவணனைக் கண்டு பேசி அவனுடைய குணங்களையும் பராக்கிரமத்தையும் நன்றாக அறியலாம்'' என்று அசைவற்றிருந்தார்.

பிறகு ராக்ஷஸர்கள் ஸமீபத்தில் வந்து சணல் கயிறுகளாலும் மரவுரிகளாலும் அவரை இறுக்கிக் கட்டி மிரட்டினார்கள். மாருதி தீர்க்கமான ஆலோசனையுள்ளவர்; தான் செய்யவேண்டிய காரியத்தை நன்றாய் நிச்சயித்துக்கொண்டவர்; எவ்வித சத்துருக்களையும் அலக்ஷ்யமாய்க் கொல்லக்கூடியவர்; ஆகையால் மிகவும் பயந்தவர் போல் சேஷ்டையற்று, ''ஒருவேளை ராவணன் என்னைப் பார்க்க விரும்பி வரவழைப்பான்'' என்ற நம்பிக்கையால் சத்துருக்கள் தன்னைக் கட்டுவதையும் உபத்திரவிப்பதையும் லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. சணல் கயிற்றால் கட்டப்பட்டவுடன் பிரஹ்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டார். அதனால் கட்டப்பட்டிருக்கும் பொழுது வேறொன்றைக் கொண்டு கட்டினால் அந்த அஸ்திரத்தின் வீரியம் போய்விடும். ஹநுமார் சணல் கயிற்றால் கட்டப்பட்டவுடன் பிரஹ்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டார் என்றறிந்து, மஹாபுத்திமானான இந்திரஜித், ''ஐயோ! இந்த அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்திருக்கும் பொழுது வேறொன்றால் கட்டக் கூடாது என்ற மந்திர ரஹஸ்யம் இந்த மூடர்களுக்குத் தெரியவில்லையே! அருமையான அஸ்திரம் வீணாயிற்றே! என் உத்தேசமும் நிறைவேறாமற் போயிற்றே! இந்த அஸ்திரம் வீணான பிறகு வேறு பிரயோஜனப்படாதே! சிரமப்பட்டு செய்த இந்தப் பெரும் காரியத்தைக் கெடுத்துவிட்டார்களே! பிரஹ்மாஸ்திரத்தை மறுபடியும் பிரயோகிக்க முடியாது. இவன் அதிலிருந்து விடுபட்டபோதிலும் கட்டுப்பட்டவன்போல் காட்டிக் கொள்கிறான். இதன் ரஹஸ்யம் எனக்குத் தெரியவில்லை. திடீரென்று கிளம்பி எல்லோரையும் நாசம் செய்தாலும் செய்வான்'' என்று கவலை கொண்டான்.

ஹநுமான் தான் பிரஹ்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டதாகக் காட்டிக் கொள்ளாமல், ராக்ஷஸர்கள் தன்னைக் கட்டி இழுப்பதையும் தடிகளாலும் முஷ்டிகளாலும் அடிப்பதையும் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு அவரை ராவணனிருக்குமிடத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். அங்கே இந்திரஜித், ''நமது ஸைன்யங்களையும் ஸேனாதிபதிகளையும் கொன்று அசோகவனத்தை அழித்த குரங்கைப் பாருங்கள்'' என்று ராவணனுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் மாருதியைக் காட்டினான். ஆனால் அவர் பிரஹ்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டும் ஏதோ காரணத்தால் கட்டுப்பட்டவர் போலிருக்கிறாரென்று அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். மயங்கின மதயானையைப்போல் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் அந்த வானர சிரேஷ்டனை ராக்ஷஸர்கள் ராவணனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அங்கிருந்த ராக்ஷஸ வீரர்கள் மாருதியைப் பார்த்து, ''இவன் யார்? யாரைச் சேர்ந்தவன்? எங்கிருந்து வந்தான்? இங்கே என்ன காரியம்? இவனுக்கு வேண்டியவர்கள் இவ்விடத்தில்

யார்''? என்று பலவிதமாய் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். பிறகு அவரைக் கண்டு கோபம் கொண்டு, ''நமது பந்துக்களையும் மித்திரர்களையும் கொன்று நம்மை அவமானம் செய்த இந்தத் துஷ்டக் குரங்கைக் கொல்லுங்கள், கொளுத்துங்கள், தின்னுங்கள், சித்திர வதை செய்யுங்கள்'' என்று இரைந்தார்கள். அதைக் கேட்டுக் கொண்டே அந்த வானரவீரன் ராஜமார்க்கத்தைத் தாண்டிச் சென்று, ராவணனுடைய காலடியில் வயது சென்ற மந்திரிகள் உட்கார்ந்திருப்பதையும், நவரத்தினகசிதமான அந்தக் கொலுமண்டபத்தின் அழகையும் பார்த்தார். விகாரரூபமுள்ள ராக்ஷஸர்களால் அங்குமிங்கும் இழுக்கப்பட்ட அந்த வானர சிரேஷ்டனை மஹா தேஜஸ்வியான ராவணனும் பார்த்தான். ஆஞ்ஜநேயரும் கொஞ்சம்கூடப் பயமில்லாமல் அந்த பிரதாப லங்கேசுவரனை உற்றுப் பார்த்தார். அவன் எல்லையற்ற தேஜஸும் பலமும் பொருந்தி, ஸமஸ்தகிரணங்களுடன் ஜ்வலிக்கும் ஆதித்தியனைப்போல் பிரகாசித்தான். பிறகு ராக்ஷஸாதிபதி மாருதியைப் பார்த்துக் கோபத்தால் சிவந்த கண்களை உருட்டி விழித்து, தன் பாதத்தடியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களும் குலத்தாலும் ஆசாரத்தாலும் முதிர்ந்தவர்களுமான மந்திரிகளை நோக்கி, ''இவனுடைய வரலாற்றைக் கேளுங்கள்'' என்று ஆக்ஞாபித்தான். அப்படியே அவர்கள், ''நீ யார்? இங்கே வந்த காரணமென்ன? இங்கே செய்யவேண்டிய காரியமென்ன?'' என்று கேட்க, ஆஞ்ஜநேயர், ''நான் ஒரு தூதன். ஸுக்ரீவ மஹாராஜாவால் அனுப்பப்பட்டேன்'' என்று சொன்னார்.

யதா²க்ரமம் தை: ஸ கபிர்விப்ருஷ்ட:
கார்யார்த²மர்த²ஸ்ய ச மூலமாதௌ³ |
நிவேத³யாமாஸ ஹரீஸ்வரஸ்ய
தூ³த: ஸகாஸா²த³ஹமாக³தோஸ்மி ‖ (62)

ஸர்க்கம் 49

ராவணன் மஹிமை

தத: ஸ கர்மணா தஸ்ய விஸ்மிதோ பீ⁴மவிக்ரம: |
ஹநூமாந் ரோஷ தாம்ராக்ஷோ ரக்ஷோதி⁴பமவைக்ஷத ‖ (1)

பயமில்லாமல் லங்கையில் புகுந்து சத்துருக்களைக் கலக்கின மாருதி, ''ஹா! ஹா! என்ன ஆச்சரியம்! ராக்ஷஸவீரர்களை ஒவ்வொருவராய் நாசம் செய்தால் முடிவில் ராவணன் நம்முடன் யுத்தத்திற்கு வருவான். அப்போது அவனுடைய பலத்தை அறியலாமென்று நான் செய்த யோசனை வீணாயிற்றே! இவன் ஸிம்ஹாஸனத்திலிருந்து இறங்காமலேயே என்னைத் தன்னிடத்திற்கு வரவழைத்துக் கொண்டானே'' என்று ஆச்சரியப்பட்டார். பிறகு, அவன் ராமனுக்குச் செய்த அபராதத்தையும் ஸீதையை உபத்திரவித்ததையும்

நினைத்துக் கோபம் தாங்காமல் அவனை உற்றுப் பார்த்தார். சிரஸில் நவரத்தினகசிதமான ஸுவர்ணகிரீடம் முத்துமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கிற்று. அருமையான நவரத்தினங்களிழைத்து மனத்தால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டதுபோல் விசித்திரமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஸமஸ்த ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தான். விலையுயர்ந்த வெண்பட்டை உடுத்துக்கொண்டு, கஸ்தூரி புனுகு ஜவ்வாது முதலிய பரிமளத்திரவியங்கள் கலந்த சிவப்புச் சந்தனத்தால் விசித்திரமான கோடுகளை வரைந்து பூசப்பட்டிருந்தான். ரத்தத்தைப்போல் சிவந்த இருபது கண்களால் ஆஞ்ஜநேயரைப் பயங்கரமாக உருட்டி விழித்தும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். உதடுகள் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன; குரூரமான கோரைப்பற்கள் ஜ்வலித்தன; பலவித குரூர ஜந்துக்கள் ஸஞ்சரிக்கும் சிகரங்களையுடைய மந்தரகிரியைப்போல் பத்துத் தலைகளுடன் விளங்கினன்; கறுத்த மைமலைபோல் தேககாந்தியுள்ளவன். பூர்ணசந்திரனைப்போல் நாயகமணியையுடைய முத்துஹாரம் கொக்குகளோடு கூடின மேகத்தைப்போல் மார்பில் பிரகாசித்தது. புஜங்களில் கேயூரங்களும் தோள்வளைகளும் கட்டப்பட்டு உத்தமமான சந்தனம் பூசப்பட்டிருந்தது. அவை ஐந்து தலை நாகங்களைப்போன்ற விரல்களுடன் பருத்துத் திரண்டு விளங்கின.

அவன் உட்கார்ந்திருந்த ஆஸனம் ஸ்படிகத்தால் செய்யப்பட்டு சிரேஷ்டமான ரத்தின ஸ்தம்பங்களாலும் விரிப்புகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஸர்வாலங்காரமுள்ள ரூபவதிகள் ஸமீபத்தில் நான்கு பக்கங்களிலும் இருந்து சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் உபசரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நான்கு மஹாஸமுத்திரங்களால் இந்தப் பூமி சூழப்பட்டிருப்பதைப்போல், துர்த்தரன், பிரஹஸ்தன், மஹாபார்ச்வன், நிகும்பன் என்ற மந்திரிகளால் சூழப்பட்டிருந்தான். அவர்கள் மந்திராலோசனையில் சிறந்தவர்கள்; பலத்தால் கர்வம் கொண்டவர்கள். மேலும், ராவணனுக்கு எப்பொழுதும் மங்களத்தையே தேடும் புத்திமான்களான இதர மந்திரிகள், தேவர்கள் இந்திரனைச் சூழ்ந்திருப்பதுபோல் அவனைச் சுற்றி உட்கார்ந்திருந்தார்கள். தேஜஸாலும் காந்தியாலும் பார்ப்போர்களின் கண் கூசப்பட, மலையருவிகள் பாயும் மேருவின் சிகரத்திலிருக்கும் கார்மேகத்தைப்போல் ஸிம்ஹாஸனத்தில் இறுமாந்து வீற்றிருக்கும் பிரதாபலங்கேச்வரனைப் பார்த்து மாருதி, ராக்ஷஸர்கள் தன்னை உபத்திரவிப்பதையும் மறந்து அளவற்ற ஆச்சரியமடைந்தார். அவனுடைய தேஜஸால் மயங்கி, "என்ன ரூபம்! என்ன தைரியம்! என்ன ஸத்வம்! என்ன காந்தி! இவனுடைய தேஜஸுக்கும் பிரபாவத்திற்கும் அளவில்லையோ! ஸகல லக்ஷணங்களும் பொருந்தி இருக்கின்றன. இந்தப் பலவான் தர்மசாலியாக இருந்தால் இந்திரனையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் காப்பாற்றத் தகுந்தவனல்லவா? தேவர்களும் அஸுரர்களும் ஸகல லோகங்களும் இவனுடைய குரூரகிருத்ய

ங்களாலும் லோகத்தார் நிந்திக்கும்படியான நடத்தையாலும் நடுங்குகிறார்கள். இவன் கோபம் கொண்டால் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை நாசம் செய்து ஸமுத்திரத்தில் தூற்றிவிடக்கூடியவன்'' என்று பலவிதமாக யோசித்தார்.

இதி சிந்தாம் ப3ஹுவிதா4மகரோந் மதிமாந் ஹரி: |
த்3ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸ ராஜஸ்ய ப்ரபா4வ மமிதௌஜஸ: || (20)

ஸர்க்கம் 50

ராவணனுக்கும் மாருதிக்கும் ஸம்வாதம்

தமுத்3வீக்ஷ்ய மஹாபாஹு: பிங்கா3க்ஷம் புரத: ஸ்தி2தம் |
கோபேந மஹதாவிஷ்டோ ராவணோ லோகராவண: || (1)

ஸகல லோகங்களையும் கதறச் செய்யும் மஹாபலவானான ராவணன், தேஜஸால் ஜ்வலிக்கும் ஆஞ்ஜநேயர் மஞ்சள் வர்ணமான நேத்திரங்களுடன் தனக்கெதிரில் நிற்பதைக் கண்டு கோபம் கொண்டு ''இவன் யார்? பூர்வத்தில் நான் கைலாஸகிரியைப் பெயர்த்து அசைக்கும்பொழுது என்னைச் சபித்த நந்திகேசுவரபகவான் இந்த ரூபமெடுத்து வந்திருக்கிறாரா? அல்லது பாணாஸுரன் இந்த ரூபத்துடன் வந்திருக்கிறானோ?'' என்று பலவிதமாய் யோசித்தான்.

பிறகு ராவணன் பிரஹஸ்தனைப் பார்த்து விஸ்தாரமான அர்த்தங்களடங்கிய வார்த்தையைக் காலதேசங்களுக்குத் தகுந்தபடி சொன்னான். ''இந்தத் துஷ்டன் யார்? எங்கிருந்து வந்தான்? யார் அனுப்பினார்கள்? அசோகவனத்தை அழித்து ராக்ஷஸர்களை எதற்காகப் பயமுறுத்தினான்? கேள். பிறர் நெருங்கமுடியாத என் ராஜதானியில் ஏன் வந்தான்? என் ஸைன்யங்களுடன் ஏன் யுத்தம் செய்தான்? கேள்'' என்று ஆக்ஞாபித்தான். பிரஹஸ்தன், ''குரங்கே! பயப்படாதே; தைரியப்படுத்திக்கொள். உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும். இந்திரன் உன்னை இங்கே அனுப்பி இருந்தால் வாஸ்தவத்தைச் சொல். பயப்படாதே; உன்னை விட்டுவிடச் சொல்லுகிறேன். குபேரனாவது, யமனாவது, வருணனாவது, விஷ்ணுவாவது, ராக்ஷஸேசுவரனை ஜயிக்க விரும்பி, உன்னை இந்த ரூபத்துடன் இங்கே அனுப்பியிருந்தாலும் சொல். நீ ரூபத்தால் வானரனே தவிர தேஜஸாலும் பலத்தாலும் உன்னை வானரனென்று சொல்லமுடியுமோ? நிஜத்தைச் சொல்; உன்னை விட்டுவிடுவோம். பொய்யைச் சொன்னால் நீ பிழைப்பது அரிது. அரசனுடைய அந்தப்புரத்தில் எப்படிப் பிரவேசித்தாய்? சொல். எதற்காகப் பிரவேசித்தாய்?'' என்று கேட்டான்.

அதற்கு ஆஞ்ஜநேயர், அவனை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் ராவணனைப் பார்த்து, இந்திரனாவது யமனாவது வருணனாவது எனக்கு யஜ

மானனல்ல. குபேரனுடன் எனக்கு ஸ்நேஹமில்லை. விஷ்ணு என்னை அனுப்பவில்லை. நான் வானரன். இது என் ஸ்வயரூபம். ராக்ஷஸ ராஜனைப் பார்ப்பதற்காக இங்கே வந்தேன். அந்த உத்தேசத்துடன் அசோகவனத்தை அழித்தேன். உடனே ராக்ஷஸர்கள் என்னுடன் யுத்தம் செய்ய வந்தார்கள். என் தேகத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக அவர்களுடன் யுத்தம் செய்தேன். தேவர்களும் அஸுரர்களும் அஸ்திரங்களும் என்னைக் கட்டுப்படுத்தாதென்று பிரஹ்மா எனக்கு வரம் கொடுத்திருக்கிறார். தங்களைப் பார்க்க விரும்பியே பிரஹ்மாஸ்திரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன் போலிருந்து இந்த ராக்ஷஸர்கள் செய்யும் உபத்திரவங்களை ஸஹித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு ராஜ காரியமாய்த் தங்களிடத்தில் வந்திருக்கிறேன். அளவற்ற தேஜஸ்ஸுடைய ரகுவீரனால் நான் இங்கே அனுப்பப்பட்டேன். லங்கேசுவர! நான் சொல்லும் ஹிதமான வார்த்தைகளைக் கேட்கவேண்டும்'' என்றார்.

தூ3தோஹமிதி விஜ்3ஞேயோ ராக4வஸ் யாமிதௌஜஸ: |
ஶ்ரூயதாம் சாபி வசநம் மம பத்2ய மித3ம் ப்ரபோ4 || (19)

ஸர்க்கம் 51

மாருதி ராவணனுக்கு ஹிதோபதேசம் செய்தது

தம் ஸமீக்ஷ்ய மஹாஸத்வம் ஸத்வவாந் ஹரிஸ்த்தம: |
வாக்ய மர்த2வ த3வ்யக்3ர: தமுவாச த3ஶாநநம் || (1)

பராக்கிரமசாலியான ஹநுமான் எல்லோரும் கண்டு நடுங்கும் பிரபாவமுள்ள ராவணனை லக்ஷ்யம் செய்யாமல், தான் தனியாக இருப்பதையும் கணக்கில்லாத சத்துருக்கள் தன்னைச் சூழ்ந்திருப்பதையும் கவனிக்காமல், தான் சொல்லும் விஷயம் ராவணனுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்குமென்று தெரிந்திருந்தும் பயப்படாமல், விசேஷ அர்த்தங்களடங்கிய வார்த்தைகளைச் சொன்னார். ''லங்கேசுவர! கிஷ்கிந்தா நகரத்தில் அரசு செய்யும் ஸுக்ரீவ மஹாராஜர் என்னைத் தங்களிடத்தில் அனுப்பினார். ஸஹோதரனைப்போல் தங்களிடத்தில் பிரியம் வைத்த மஹாராஜர் தங்களுடைய க்ஷேமத்தை விசாரிக்கிறார். மஹாத்மாவாயும் தங்களுக்கு ஸஹோதரராயுமிருக்கும் அவர் சொல்லியனுப்பின விஷயங்கள் இஹபரஸாதகமானவை; தர்மம் அர்த்தமென்ற புருஷார்த்தங்களுக்கு ஒத்தவை; ஆகையால் அதைக் கவனித்துக் கேளுங்கள். தசரதரென்று பிரஸித்தி பெற்ற ஒரு அரசர் இருந்தார். அவர் நிகரில்லாத சதுரங்கபலத்தையுடையவர்; தேஜஸில் இந்திரனைப்போன்றவர்; பிரஜைகளை ரக்ஷிப்பதில் பிதாவைப்போன்றவர். அவருடைய மூத்தபுத்திரனான ராமன் மஹாதேஜஸ்வி; மஹாபலவான்; எல்லோருக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவர்; அனுக்கிரஹிக்கவும் சிக்ஷிக்கவும் திறமையுள்ளவர்.

பெரியோர்களுடைய ஆசாரத்தை அனுஷ்டித்துப் பிதாவின் ஆக்ஞையால் ராஜ்யத்தை விட்டு, லக்ஷ்மணனென்ற தம்பியோடும் ஸீதை என்ற பாரியையோடும் தண்டகாரண்யத்தில் பிரவேசித்தார். அங்கே மஹாபதிவிரதையான ஸீதை காணமற்போனாள். அவள் விதேஹ தேசத்தரசனான ஜனகனென்ற மஹாத்மாவின் பெண்.

பிறகு அவ்விருவரும் அவளைத் தேடிக்கொண்டு ரிசியமூகபர்வதத்திற்கு வந்து ஸுக்ரீவமஹாராஜாவுடன் ஸ்நேஹம் செய்துகொண்டார்கள். ஸுக்ரீவன் ஸீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கிறேனென்று பிரதிக்ஞை செய்தார். ராமன் ஸுக்ரீவனை வானர ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்து வைக்கிறேனென்று பிரதிக்ஞை செய்தார். அப்படியே ராமன் வாலியை யுத்தத்தில் கொன்று ஸுக்ரீவனை வானரர்களுக்கு அதிபதியாக்கினார். வாலியைத் தங்களுக்கு இதற்குமுன் நன்றாகத் தெரியுமே. அந்த வானரசிரேஷ்டனை ராமன் யுத்தத்தில் ஒரே பாணத்தால் அடித்தார். பிறகு, ஸத்தியவானான ஸுக்ரீவன் ஸீதையைத் தேட நிச்சயித்து வானரஸைன்யங்களை ஸகல திக்குகளிலும் அனுப்பினார். அவர்கள் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் பாதாளத்திலும் கூட்டம்கூட்டமாய்க் கணக்கில்லாமல் சென்று அவளைத் தேடிவருகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் கருடனைப்போன்றவர்கள்; சிலர் வாயுவைப்போன்றவர்கள். ஆகையால் அளவற்ற வேகத்துடன் எங்கும் தடையில்லாமல் செல்லக்கூடியவர்கள். என் பெயர் ஹநுமான்; நான் வாயுபகவானுக்குப் பிறந்தவன் ஸீதையைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக நூறுயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி இங்கே வந்தேன். நகரமெங்கும் தேடிப்பார்க்கையில் ஸீதை தங்களுடைய கிருஹத்திலிருக்கக் கண்டேன்.

தாங்கள் மஹாபுத்திமான்; ஸகல சாஸ்திரங்களையும் புருஷார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தையும் அறிந்தவர்கள்; கடுமையான தவம்செய்து அபூர்வமான வரங்களைப் பெற்றவர்கள். ஆகையால் பிறருடைய பத்தினிகளை அபகரித்துப் பலாத்காரம் செய்வது தங்களுக்கு நியாயமல்ல. தங்களைப்போன்ற புத்திமான்கள் தர்மத்திற்கு விரோதமாயும், பெரிய ஆபத்துகளுக்குக் காரணமாயும் வேருடன் நாசம் செய்யக்கூடியதாயும் இருக்கும் காரியங்களில் தலையிட்டுக்கொள்ள மாட்டார்களல்லவா? ராமன் கோபம் கொண்டு லக்ஷ்மணனை ஏவி அவர் பாணப்பிரயோகம் செய்தால், தேவாஸுரர்களில் யாராவது எதிரில் நிற்கமுடியுமா? ரகுவீரனுக்கு அபராதம் செய்து ஸுகமாக இருந்தவன் இந்த மூன்று லோகங்களிலும் உண்டோ? ஆகையால் மூன்று காலங்களிலும் தங்களுக்குப் பரம மங்களத்தைச் செய்யக்கூடியதும் தர்மத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் ஒத்ததுமான இந்த ஹிதோபதேசத்தை அங்கீகரித்து ரகுநாதனிடத்தில் ஸீதையைக் கொண்டுபோய் ஒப்புவியுங்கள். வெகு சிரமப்பட்டு ஸீதையைக் கண்டுபிடித்தேன். மேல் நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்கு ராம

னுடைய ஆக்ஞையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஸீதை சொல்லமுடியாத துக்கத்தால் தவித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். அவளை எடுத்துவந்து இங்கே வைத்திருப்பது, ஐந்துதலை நாகத்தை மடியில் கட்டிக்கொள்வதுபோலாகுமென்று தங்களுக்குத் தோன்றவில்லையா? 'அவளுடைய கற்பை அழித்துவிட்டால் பிறகு ராமனுக்கு அவளால் என்ன பிரயோஜனம் என்றால், விஷம் கலந்த அன்னத்தை வயிறு நிறைய புஜித்து ஜீர்ணம் செய்து கொள்ளமுடியுமா? தேவாஸுரர்களும் இவளைக் கொண்டுபோய் வைத்துப் பிழைக்கவும் முடியுமா? கடுமையான தவங்களையும் சிரேஷ்டமான தர்மங்களையும் வெகுகாலம் அனுஷ்டித்துப் பெற்ற இந்த வஜ்ரதேகத்தையும் தீர்க்காயுளையும் ஐசுவரியத்தையும் நாசம் செய்துகொள்வது நியாயமா?

'நான் தபோபலத்தால் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் மரணமில்லை என்ற வரத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன்' என்று தாங்கள் நம்பியிருக்கலாம். ஆனால், நான் சொல்லும் விஷயத்தைக் கவனியுங்கள். ஸுக்ரீவன் தேவனல்ல, அஸுரனல்ல, ராக்ஷஸனல்ல, தானவனல்ல, பன்னகனல்ல; ஆகையால் அவனிடத்திலிருந்து எப்படி பிராணனைக் காப்பாற்றுவீர்கள்?

'நான் இதுவரையிலே அனேகப் பாபங்களைச் செய்திருக்கிறேன். அவைகளின் பலத்தை அனுபவிக்கவேண்டியது ஸித்தம். உன் உபதேசத்தால் பிரயோஜனமென்ன?' என்று நினைக்கவேண்டாம். ஒருவன் தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் ஒரே காலத்தில் சேர்ந்து, அனுபவிக்கமுடியுமா? பிரகாசமும் இருட்டும் சேர்ந்திருக்குமா? தர்மம் ஸுகத்தையே கொடுக்கும்; அதர்மம் துக்கத்தையே கொடுக்கும்.

'தர்மத்தால் பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறான் என்ற சுருதிப்படி, நான் பூர்வத்தில் செய்த தர்மம் அதர்மத்தை அழித்துவிடாதா? என்னை ரக்ஷிக்காதா?' என்று எண்ணவேண்டாம். அப்படியல்ல. தாங்கள் செய்த தர்மங்களெல்லாம் ஸீதையை அபகரிப்பதற்கு முந்திச் செய்தவை. அவைகளின் பலனாய் அளவற்ற போகங்களை இதுவரையிலும் அனுபவித்தீர்கள். இனி அவைகளுக்குச் சக்தியில்லை. தாங்கள் செய்த அதர்மங்களின் பலன் பாக்கியிருக்கிறது. அது தீராத துக்கத்தைக் கொடுக்கும்; வேரறுக்கும். ஆகையால் தர்மபலத்தை நம்பி மோசம் போகவேண்டாம். அதர்மத்தின் பலத்தையும் அதிசீக்கிரத்தில் அனுபவிப்பீர்கள்.

இது ஒரு அல்பக்குரங்கு சொல்லும் வார்த்தை என்று அலக்ஷ்யம் செய்ய வேண்டாம்; இதில் ஸந்தேகமில்லை. ஆகையால் அதற்கு முன்னமே விசேஷதர்மத்தைச் செய்தால் தப்பலாம். ஜனஸ்தானத்தில் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸ வீரர்கள் மடிந்ததையும், தங்களைச் சிறையில் வைத்த வாலி ஒரே பாணத்தால் மாண்டதையும், ராமனும்

ஸுக்ரீவனும் ஸ்நேஹம் செய்துகொண்டிருப்பதையும் நன்றாய் ஆலோசித்து ஹிதமான காரியத்தைச் செய்யுங்கள். இந்த லங்கையை இதிலுள்ள ராக்ஷஸர்களுடனும் ஸைன்யங்களுடனும் நாசம் செய்ய நான் ஒருவனே போதும். ஆனால், ரகுவீரனுக்கு அப்படிப்பட்ட உத்தேசமில்லை; ஸீதையை அபகரித்தவனை மூலநாசம் செய்வேனென்று ராகவன் வானரர்களுக்கு முன்பாக பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறார். ராமனுக்கு அபராதம் செய்து ஸாக்ஷாத் தேவேந்திரனும் பிழைப்பானோ? அப்படியிருக்கத் தங்களைப்போன்ற மற்றவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? தங்களுடைய ஸ்வாதீனத்தில் இருக்கிறாளென்று தாங்கள் எண்ணும் ஸீதை, லங்கையை முற்றிலும் நாசம் செய்ய வந்த காளராத்திரி என்ற சக்தியென்று அறியுங்கள். ஸீதையென்ற காலபாசத்தைத் தாங்களே கழுத்தில் மாட்டிக்கொள்ளவேண்டாம். தங்களை ரக்ஷிக்கும் வழியைத் தேடுங்கள். மஹாபதிவிரதையான ஸீதையின் தவத்தாலும் ராகவனுடைய கோபாக்னியாலும் இந்த லங்காபுரி முழுவதும் எரிக்கப்படுவதைத் தாங்கள் பார்க்கவில்லையோ? தங்களுடைய நண்பர்களையும் ஹிதத்தைக் கோரும் மந்திரிகளையும் பந்துக்களையும் ஸஹோதரர்களையும் புத்திரர்களையும் போகங்களையும் பாரியைகளையும் இந்த லங்கையையும் வீணாக அழிக்கவேண்டாம்.

நான் ஸமான்ய வானரனல்ல; ஸகலலோகநாதனான ராமனே என்னை அடிமையாய் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்; என்னை நம்பித் தன் அந்தப்புர காரியத்தை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்து இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்.

ஸத்தியம் தர்மம் தயை முதலிய கல்யாணகுணங்களின் அவதாரமான ரகுநாயகனுடைய தாஸனான நான் சொல்லும் வார்த்தைகள் பொய்யாகுமோ? பஞ்சபூதங்களால் அமைக்கப்பட்டு, சராசர ஜந்துக்களுடன் கூடியிருக்கும் இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ரகுநந்தனன் ருத்திர ரூபியாய் ஸம்ஹாரம் செய்து அப்படியே ஸிருஷ்டிக்கச் சக்தியுள்ளவர்; அவருக்குப் பிரபு ஒருவருமில்லை, அவருடைய பெயர் மஹாகீர்த்தி என்று சுருதி ஸ்மிருதிகளில் ஸித்தித்தபடி அவர் அளவற்ற கீர்த்திசாலி. தேவர்கள், அஸுரர்கள், அரசர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், வித்தியாதரர்கள், கந்தர்வர்கள், உரகர்கள், ஸித்தர்கள், கின்னரர்கள், பக்ஷிகள் முதலிய ஸகல பூதங்களிலும் பராக்கிரமத்தில் மஹாவிஷ்ணுவிற்கு ஸமமான ராமனுடன் எதிர்த்து யுத்தம் செய்பவன் எவ்விடத்திலும் எக்காலத்திலும் கிடையவே கிடையாது. ஸகல லோகங்களுக்கும் நாயகனும் ராஜாதிராஜனுமான ராமசந்திரனுக்கு ஸஹிக்கமுடியாத அபராதத்தைச் செய்து இன்னும் பிழைத்திருக்கலாமென்று தங்களுக்கு ஸந்தேகமுண்டோ? தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தர்வர்களும் வித்தியாதரர்களும் நாகர்களும் யக்ஷர்களும் இன்னும் மற்ற எவர்களும் மூன்று லோகங்களுக்கும் நாயகனான ராமனுடன் யுத்தம் செய்ய ஸமர்த்தர்களோ?

இவ்வளவென்ன? ஒருவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று ராமன் ஸங்கல்பம் செய்தபிறகு அவரோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை இந்திரன் காப்பாற்றமுடியுமோ? மூன்று லோகங்களுக்கும் அதிபதியாயிருந்தாலும், விருத்திரன் முதலிய அஸுரர்களைக் கொன்றிருந்தாலும், தன்னைப்போன்ற முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுடைய ஸஹாயத்தைப் பெற்றாலும் ஏதாவது பிரயோஜனமுண்டோ? அவன் போகட்டும். 'ஸகல பிரபஞ்சத்தையும் ஸம்ஹாரம் செய்யும் ருத்திரனால் முடியாதோ?' என்றால், ஸம்ஹாரகாலத்தில் அவருக்கு அந்தச் சக்தியுண்டே தவிர மற்ற காலங்களில் கிடையாது. 'நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதனையும் பலவான்களான திரிபுராஸுரர்களையும் ஸம்ஹரித்தவருக்கு இது லக்ஷ்யமா?' என்றால், அவர்கள் அபராதிகள். ஆகையால் அவர்களிடத்தில் நேத்திராக்னி பிரயோஜனப்படுமேயொழிய கல்யாணகுணபரிபூர்ணனான ராமனிடத்தில் செல்லுமோ? போகட்டும். பகவானுக்கு மூத்தபுத்திரனான பிரஹ்மாவால் முடியாதோ? அவர் ருத்திரனுக்கும் பிதாவல்லவா என்றால், அவரும் கர்மகதிக்குக் கட்டுப்பட்டவரே. 'மற்றவர்களைப்போல் உத்பத்தியாகாமல் ஸ்வயம்புவல்லவா?' என்றால், ஸஹாயமில்லாமல் என்ன செய்யமுடியும்? ஒரே காலத்தில் ஸகல வேதங்களையும் உச்சரிக்கக் கூடிய மஹிமை பொருந்தினவரல்லவா என்றால், அந்த மஹிமையும் பிரயோஜனப்படாது. இவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் பிரயோஜனமில்லை" என்றார்.

இப்படி ஹநுமான் மஹாதைரியமாய்த் தனக்குப் பிரியமில்லாத வார்த்தைகளை ஹிதோபதேசரூபமாய்ச் சொல்லக் கேட்டு, எவ்விதத்திலும் தனக்கு நிகரில்லை என்று கர்வம் கொண்ட ராவணன், கோபத்தால் கண்களை உருட்டி விழித்துக் கொஞ்சம்கூட யோசியாமல், "இந்தக் குரங்கைக் கொன்றுவிடுங்கள்" என்று ஆக்ஞாபித்தான்.

ஸ ஸௌஷ்ட2வோபேத மதீ3நவாதி3ந:
கபேர் நிஶம்யாப்ரதிமோ (அ)ப்ரியம் வச: |
த3ஶாநந: கோப விவ்ருத்த லோசந:
ஸமாதி3ஶத் தஸ்ய வத4ம் மஹாகபே: || (46)

ஸர்க்கம் 52

விபீஷணன் ராவணனைத் தடுத்தது

தஸ்ய தத்3வசநம் ஶ்ருத்வா வாநரஸ்ய மஹாத்மந: |
ஆஜ்ஞாபயத்3 வத4ம் தஸ்ய ராவண: க்ரோத4மூர்ச்சி2த: || (1)

மாருதி இப்படிச் சொல்லக் கேட்டு, ராவணன் கோபத்தால் மெய்மறந்து, "இந்தக் குரங்கைக் கொன்றுவிடுங்கள்" என்று கட்டளையிட்டான். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த விபீஷணன், "ஐயோ!

தன் பிரபு சொல்லியனுப்பிய ஸமாசாரத்தைத் தெரியப்படுத்தினால் அது தூதனுடைய அபராதமா? இவனைக் கொல்வது நியாயமல்ல. ஆனால் ராவணன் கடுங்கோபம்கொண்டிருக்கிறான்; அதிசீக்கிரத்தில் இவனைக் கொல்வான். இப்பொழுது என்ன செய்யலாம்'' என்று நன்றாய் யோசித்து, ஒரு முடிவு செய்துகொண்டான். மஹாபராக்கிரமசாலியானதால் ராவணனை எதிர்க்கிறோமே என்று கொஞ்சம் கூடப் பயப்படவில்லை. பேசும் திறமையுள்ளவனாகையால் தான் உத்தேசித்த காரியத்தை முடிப்போமென்று நிச்சயமுண்டு. ஆகையால் ராவணனை நமஸ்கரித்து ஸாமோபாயத்தால் அவனுக்கு ஹிதமான விஷயத்தைச் சொன்னான்.

''ராக்ஷஸாதிபதியே! பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்; கோபத்தை விடுங்கள்; மனத்தில் கலக்கமற்றிருங்கள்; நான் சொல்லும் விஷயத்தைக் கவனித்துக் கேளுங்கள். நியாய அநியாயங்களைப் பகுத்தறியக் கூடிய யோக்கியர்களான அரசர்கள் தூதர்களைக் கொல்ல மாட்டார்கள். பிரபோ! இவன் தூதன், அல்பக் குரங்கு. இவனைக் கொல்வது ராஜதர்மத்திற்கு விரோதம்; எல்லோரும் நிந்திக்கக் கூடியது; தங்களுடைய பலத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் கீர்த்திக்கும் அழகல்ல. தாங்கள் பிராணிகளுக்குள் தர்மங்களை அறிந்தவர்கள்; ராஜநீதியில் மஹாநிபுணர்கள்; நியாயாநியாயங்களைப் பரீக்ஷித்தறிந்தவர்கள்; பரமார்த்தஞானத்தில் மேலானவர்கள்; அல்ப உபகாரத்தையும் மறக்காதவர்கள்; தங்களைப்போன்ற பண்டிதர்களே கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்தால், சாஸ்திரங்களைப் படிப்பது வீண் சிரமமல்லவா? தாங்கள் ராக்ஷஸாதிபதி; ஸகல சத்துருக்களையும் நாசம் செய்யும் பராக்கிரமத்தையுடையவர்கள்; ஸகல விஷயங்களிலும் தங்களுக்கு நிகரில்லை; ஆகையால் தயவு செய்து இந்த அனாவசியமான பாபத்தை நிறுத்துங்கள். நியாயாநியாயத்தை விசாரித்துப் பிறகு இவனைத் தண்டிக்கலாம்'' என்று பிரார்த்தித்தான்.

அதைக் கேட்டு ராவணன், கோபம் மேலிட்டு, ''விபீஷண! பராக்கிரமசாலியாயிருந்தும் இப்படிச் சொல்லுகிறாயே. பாபிகளைக் கொல்வது பாபமா? இவனைப்போல் பாபியுண்டோ?' ஆகையால் இவனை அவசியம் கொல்லவேண்டும்'' என்று பதில் சொன்னான்.

விபீஷணன் உத்தமபுத்திமானாகையால், ''ஐயோ! இவன் சொல்வது முற்றிலும் தர்மவிரோதமாயிருக்கிறது. கோபத்தால் மெய்மறந்திருக்கிறான். இங்கிருக்கும் துஷ்டர்களுக்கும் அது மிகவும் பிரியமாயிருக்கிறது. ஆனாலும் நாம் இப்பொழுது சும்மா இருக்கக் கூடாது'' என்று எண்ணி சிரேஷ்டமான தத்வங்களடங்கிய வார்த்தைகளைச் சொன்னான். ''லங்கேசுவர! என்னிடத்தில் தயவு செய்யுங்கள். புருஷார்த்தங்களுக்கு விரோதமில்லாமல் நான்

சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள். 'எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் தூதர்களைக் கொல்லக்கூடாது' என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'இவன் தூதன் மாத்திரமல்ல; நமது ஸைன்யங்களையும் வீரர்களையும் கொன்ற சத்ரு. ஆகையால் இவனைக் கொல்வது தோஷமில்லை' என்றால், இவன் நமது சத்ரு. நமக்கு விசேஷ கெடுதியையும் அவமானத்தையும் செய்திருக்கிறான். இவனை வளரும்படிவிட்டால் நம்மை நாசம் செய்வான். ஆனாலும், தூதனாகையால் இவனைக் கொல்லக்கூடாது. தூதர்களைச் சிக்ஷிப்பதற்குப் பெரியோர்கள் அநேக வழிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கங்களை விகாரப்படுத்தலாம்; சாட்டையினால் அடிக்கலாம்; மொட்டையடிக்கலாம். இப்படி எப்பொழுதும் அடையாளமிருக்கக்கூடிய தண்டனைகளை விதித்திருக்கிறார்களேயன்றிக் கொல்லச் சொல்லவில்லை. தாங்கள் புருஷார்த்தங்களை நன்றாக அறிந்து அனுஷ்டித்தவர்கள்; ஹிதாஹிதங்களைப் பரீக்ஷித்து நிச்சயமான ஞானத்தை ஸம்பாதித்தவர்கள். தாங்களே கோபத்திற்கு உட்பட்டால், பலவான்கள் கோபத்தை எப்படி அடக்கமுடியும்? தர்ம விசாரத்திலும் லோகவியவஹாரத்திலும் சாஸ்திரார்த்தங்களைப் பரீக்ஷித்து அறிவதிலும் தங்களுக்கு ஸமமானவர்கள் ஒருவரும் இல்லை. ஸகல ஸுராஸுரர்களுக்குள் தாங்களே சிரேஷ்டர்கள். இந்தக் குரங்கைக் கொல்வதில் ஒரு பிரயோஜனமும் காணப்படவில்லை. இவனை அனுப்பினவர்களையல்லவா கொல்லவேண்டும்? சத்துருக்களால் அனுப்பப்பட்டவன் ஸாதுவானாலும் துஷ்டனானாலும் பிறர்க்குட்பட்டவன்; பிறர் சொன்ன ஸமாசாரத்தைச் சொல்கிறவன். அவனைக் கொல்வது தகாது. இவனைக் கொன்றுவிட்டால் ஆகாசமார்க்கமாய் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி இங்கே வரக்கூடியவன் வேறொருவன் இல்லை நமது சத்துருக்களான ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு ஸமாசாரத்தைச் சொல்லி நம்முடன் யுத்தம் செய்ய அவர்களை இங்கே அழைத்து வருவதற்கு வேறொருவன் இல்லை. அந்தக் குரூரர்கள் தூரமான மார்க்கத்தால் இங்கே வராமல் தடைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவனை விட்டு விட்டால் அவர்களை எப்படியாவது இங்கே அழைத்து வருவான். அப்பொழுது அவர்களைக் கொல்லலாம். பராக்கிரமம் உத்ஸாஹம் மனோதைரியம் பூர்ணமாயுள்ள தேவாஸுரர்களும் தங்களை ஜயிக்கமுடியுமோ? ராக்ஷஸர்களுடைய ஸகல இஷ்டங்களையும் பூர்த்தி செய்து ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் தாங்கள், ராமலக்ஷ்மணர்களுடன் எப்பொழுது யுத்தம் நேருமென்று பரபரப்புடன் தோள்தட்டிக் கொண்டிருக்கும் ராக்ஷஸ வீரர்களுடைய ஆசையைக் கெடுக்கலாமா? தங்களுடைய ஸைன்யங்கள் ஹிதத்தையே கோருகிறவர்கள்; சூரர்கள்; ஸன்மானங்களாலும் கௌரவத்தாலும் வசப்பட்டவர்கள்; உத்தம குலத்தில் பிறந்தவர்கள்; காரியங்களை நன்றாய் வஹிக்கக்கூடியவர்கள்; யுத்தத்தில் கை தேர்ந்தவர்கள்; கலங்காத தைரியமுடையவர்கள்; இன்னும் அனேக

உத்தம குணங்களையுடையவர்கள். ஆகையால் இப்பொழுதே சில ஸைன்யங்களை ராமலக்ஷ்மணர்களென்ற மூடர்களிடத்தில் அனுப்பி, அவர்களை அவமதித்துச் சத்துருக்களிடத்தில் தங்களுடைய மஹிமையை வெளிப்படுத்துங்கள்'' என்றார்.

ராவணன் தேவர்களைக் கதறச் செய்பவனும், பலவானும், பராக்கிரமசாலியாயும், ராக்ஷஸாதிபதியாகவும் இருப்பினும் விபீஷணன் ஹிதமாயும் பிரியமாயும் சொன்ன வார்த்தைகளை அங்கீகரித்தான்.

நிஶாசராணு மதி'போ நுஜஸ்ய
விபீ'ஷணஸ் யோத்தம வாக்யமிஷ்டம் |
ஜக்'ராஹ பு'த்'யா ஸுரலோக ஶத்ரு :
மஹாப'லோ ராக்ஷஸராஜமுக்ய :|| (32)

ஸர்க்கம் 53

மாருதியின் வாலில் நெருப்பு வைத்தது

தஸ்ய தத்'வசநம் ஶ்ருத்வா த'ஶக்'ரீவோ மஹாப'ல : |
தே'ஶகாலஹிதம் வாக்யம் ப்'ராது ருத்தரமப்'ரவீத் || (1)

இப்படித் தேசகாலங்களுக்குத் தகுந்தபடி விபீஷணர் சொல்லக் கேட்டு, ராவணன், ''விபீஷண! தூதர்களைக் கொல்லக்கூடாதென்று நீ சொன்னது யுக்தம். ஆகையால் இவனுக்கு வேறு முக்கியமான தண்டனை தரப்படவேண்டும். குரங்குகளுக்குப் பிரியமான ஆபரணம் வாலல்லவா? ஆகையால் அதில் நெருப்பை வைத்து இவனை அடித்துத் துரத்துங்கள். இவனுடைய மித்திரர்களும் பந்துக்களும் இவன் அங்கஹீனமாய் உத்ஸாஹமற்றிருப்பதைப் பார்க்கட்டும். வாலில் நெருப்பு வைத்து இவனை இந்தப் பட்டணம் முழுவதிலும் ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல் அழைத்துப் போங்கள்'' என்று ஆக்ஞாபித்தான்.

உடனே ராக்ஷஸர்கள், மாருதி தங்களைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொன்றாரென்ற கோபத்தால் அவருடைய வாலில் பழைய வஸ்திரங்களைச் சுற்றினார்கள். காட்டில் உலர்ந்த கட்டைகளில் பிடித்த அக்னியைப் போல் மாருதி விருத்தியடைந்தார். பிறகு அவர்கள் வாலின் மேல் எண்ணெயைக் கொட்டி நெருப்பு வைத்தார்கள். கோபத்தாலும் ரோஷத்தாலும் பால ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் ஆஞ்ஜநேயர், எரிந்துகொண்டிருக்கும் வாலால் ராக்ஷஸர்களை அடித்துத் தள்ளினார். துஷ்டக் குரங்கின் வாலில் நெருப்பு வைத்ததைப் பார்க்க ஸ்த்ரீகளும் சிறுவர்களும் கிழவர்களும் ஸந்தோஷமாய் ஓடிவந்தார்கள். அடித்துத் தள்ளிய பிறகும் மேல் விழுந்து தன்னைக் கட்டுவதைக் கண்டு, ''இவர்கள் என்னை எந்த விதமாய்க் கட்டினாலும்,

ஒரு பொருட்டா? நினைத்தவுடன் கட்டுகளை அறுத்தெறிந்து இவர்களைப் பொடி செய்வேன். நான் இவர்களுக்குச் செய்த கெடுதிக்கு சிக்ஷையாகுமா? இவ்வளவு ராக்ஷஸர்களையும் நான் ஒருவனே யுத்தத்தில் கொல்லக்கூடியவன். ஆனால் ராவணனையும் லங்கையையும் நாசம் செய்வதாக ராமன் பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறபடியால் நான் யுத்தம் செய்வதை விட்டு லங்கையைச் சுற்றிப் பார்த்துப் போவேன். இவர்கள் செய்யும் அவமானங்களையெல்லாம் பொறுப்பேன். இந்த லங்கா நகரத்தையும், கோட்டைகள், கொத்தளங்கள், அரண்கள் முதலியவைகளையும் ராத்திரியில் பார்த்தேன். ஆனால் பகலில் மறுபடியும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னை ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல் கொண்டு போகும்படி ராவணன் உத்தரவு செய்தது இந்தக் காரியத்திற்கும் அனுகூலமாகவே இருக்கிறது. பிறகு இங்கே யுத்தம் செய்யும்பொழுதும், இந்தப் பாபிகள் ஸீதையை எவ்விடத்தில் ஒளித்தாலும் கண்டுபிடிக்கும்படிக்கு நான் போகும்போது எல்லா இடங்களையும் கவனித்துக்கொண்டு போகவேண்டும். இவர்கள் என்னைக் கட்டி வாலைக் கொளுத்தி வேண்டியவரையில் ஹிம்ஸிக்கட்டும். என் மனதில் கொஞ்சம்கூட ஆயாஸமுண்டாகவில்லை'' என்று முடிவு செய்தார்.

மஹாபலவானானாலும், தன் ஸ்வபாவத்தை மறைத்து அல்பக் குரங்கைப்போல் காட்டிக்கொள்ளும் ஆஞ்ஜநேயரை ராக்ஷஸர்கள் பிடித்துக்கொண்டு வெகு ஸந்தோஷமாய் நகரத்தைச் சுற்றிவந்தார்கள். ''கணக்கில்லாத ராக்ஷஸவீரர்களைக் கொன்ற இந்தத் துஷ்டக் குரங்கைக் கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்'' என்று தோள்தட்டிக் கர்ஜித்து, சங்கம் பேரி முதலிய வாத்திய கோஷத்துடன், மாருதியை அழைத்துச் சென்றார்கள். எந்த சத்துருக்களையும் விளையாட்டாய் நாசம் செய்யக்கூடிய வாயுபுத்திரன், ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்டு லங்காநகரத்தை ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றார் விசித்திரமான விமானங்களையும் மறைவான பூமிகிருஹங்களையும் நன்றாய்ப் பிரிக்கப்பட்ட நாற்சந்திகளையும் ராஜவீதிகளையும், சிறு வீதிகளையும், பெரிய உப்பரிகைகளையும் சிறு வீடுகளையும் பார்த்தார். காவற்காரர்கள் ராஜமார்க்கங்களிலும் நாற்சந்திகளிலும் மண்டபங்களிலும் நின்று, ''இதோ நமது ரஹஸ்யங்களைக் கண்டுபிடிக்க வந்த தூதனைப் பாருங்கள்'' என்று கூச்சலிட்டார்கள். உடனே ஸ்த்ரீகளும் சிறுவர்களும் வயது சென்றவர்களும் ஹநுமாரையும், அவருடைய வால் நெருப்புப்பற்றி எரிவதையும் பார்க்க ஆவலுடன் கூட்டம் கூட்டமாக வந்தார்கள்.

அதற்குள் அசோகவனத்திலிருந்த ராக்ஷஸிகள் ஜானகியிடத்தில் சென்று, ''ஸீதே! சிவந்த முகமுள்ள ஒரு குரங்கு உன்னுடன் பேசிக்கொண்டிருந்ததல்லவா? அதன் வாலில் நெருப்பு வைத்து நகரத்தைச் சுற்றி அழைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள்'' என்றார்கள்.

தான் உயிரைவிடப்போகும் ஸமயத்தில் தன்னைத் தடுத்து, பிரிய நாயகனுடைய க்ஷேமஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்துத் தனக்குப் பிராணனையும் ஸந்தோஷத்தையும் கீர்த்தியையும் கொடுத்த ஹநுமானுக்கு இந்த அபாயம் நேர்ந்ததென்று கேட்டவுடன், ஸீதை தன் பிராணனைப் பறி கொடுத்ததுபோல் துக்கத்தால் துடிதுடித்து, மாருதிக்கு க்ஷேமமுண்டாவதற்காக அக்னிபகவானை உபாஸித்தாள். மாருதியிடத்தில் வைத்த பிரியத்தால் கண்கள் மலர்ந்து, அவருக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டுமென்று கோரி, தன்னைச் சுத்தி செய்து கொண்டு அக்னியை ஆராதித்தாள். '' நான் பர்த்தாவிற்கு ஸகல சுச்ரூஷையும் செய்தது நிச்சயமானால், நான் இந்திரியங்களை அடக்கி அவரையே தியானித்துக்கொண்டிருப்பது நிஜமானால், நான் பதிவிரதை என்பது நிஜமானால், இவற்றிற்குப் பலனாக தாங்கள் ஹநுமானைத் தஹிக்காமல் குளிர்ந்திருக்கவேண்டும். மஹா ஞானியான ராகவனுக்கு என்னிடத்தில் கொஞ்சமாவது தயை இருப்பது நிச்சயமானால், நான் இந்தத் துக்கத்திலிருந்து நீங்கி என் நாதனுடன் சேரும் பாக்கியம் எனக்கிருப்பது நிஜமானால், மாருதியைத் தஹிக்காமல் குளிர்ந்திருக்கவேண்டும். நான் நல்ல நடத்தையுள்ளவளென்றும், என் நாதனைச் சேர ஆவல் கொண்டவளென்றும் தர்மாத்மாவான ஹநுமானுக்குத் தெரிந்திருப்பது நிஜமானால், அவனுடைய தேகத்தைத் தஹிக்காமல் குளிர்ந்திருக்கவேண்டும். ஸத்தியம் தவறாத ஸுக்ரீவன், இந்தத் துக்க ஸமுத்திரத்திலிருந்து என்னைக் கரையேற்றுவாரென்பது நிஜமானால், ஹநுமானைக் கொளுத்தாமல் குளிர்ந்திரும்'' என்று பிரார்த்தித்தவுடன், அக்னிபகவான் ஸீதைக்கு மாருதியின் க்ஷேமத்தைச் சொல்லுகிறவர்போல் உஷ்ணமான ஜ்வாலைகளை அடக்கிப் பிரதக்ஷிணமாய் அசையாமல் எரிந்துகொண்டிருந்தார். வாயுபகவான் ஸீதைக்கு ஹிதம் செய்ய விரும்பி எரிகின்ற வாலால் வீசும் உஷ்ணக்காற்றைப் பனிக்கட்டியைப்போல் குளிர்ச்சியாக மாற்றினார்.

வாலில் நெருப்புப்பற்றி எரிவதைக் கண்டு மாருதி, '' என்ன ஆச்சரியம்! வால் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. நெருப்பு ஜ்வாலைகள் வரவர விருத்தியாகின்றன; ஆனால், எனக்குக் கொஞ்சம்கூட உபத்திரவமில்லை. வாலின் நுனியில் குளிர்ந்த பதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றுசேர்த்து வைத்ததுபோலிருக்கிறது. ஆனால் ராமகாரியமாய் நான் கடலைத் தாண்டும்பொழுது ராகவனுடைய மஹிமையால் என் சிரமநிவர்த்திக்காக மைநாகபர்வதம் ஸமுத்திரத்திலிருந்து கிளம்பிற்றல்லவா? இதுவும் அதைப்போலிருக்கலாம். ஸமுத்திரத்திற்கும் மைநாகத்திற்கும் ராமகைங்கரியத்தில் இருக்கும் பரபரப்பு அக்னிபகவானுக்கு ஏன் இருக்கக்கூடாது? ஸீதையின் அபாரகிருபையாலும் ராகவனுடைய மஹிமையாலும் என் பிதாவிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலும் அக்னிபகவான் என்னைக் கொளுத்தவில்லை'' என்று ஒரு முகூர்த்தகாலம் மேல் நடக்கவேண்

டிய ஸங்கதிகளை யோசித்துத் திடீரென்று கிளம்பி கர்ஜித்துக் கொண்டு, பர்வதசிகரத்தைப்போல் உயர்ந்த நகரத்து வாசலின்மேல் ஏறினார். ஒரு க்ஷணத்தில் மலையைப்போல் தேகத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு, உடனே அதிஸூக்ஷ்மமாகச் செய்துகொண்டு கட்டுகளை உதறினார். பிறகு முன்போல் பெரியரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு சுற்றிப் பார்க்கையில் வாசற்படியில் வைத்திருந்த இருப்புத் தடியைக் கண்டார். அதைக்கொண்டு அங்கிருந்த காவற்காரர்களையும் சுற்றுமிருந்த அரக்கர்களையும் அடித்துக் கொன்றார். அந்த வானர வீரன் நகரத்தை நன்றாகச் சுற்றிப் பார்த்து வருகையில் வாலின் நுனியில் கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னியால் ஆயிரம் கிரணங்களோடு விளங்கும் ஆதித்தியனைப்போல் தோன்றினார்.

ஸ தாந் நிஹத்வா ரணசண்ட[3]விக்ரம :
ஸமீக்ஷமாண : புநரேவ லங்காம் |
ப்ரதீ[3]ப்த லாங்கூ[3]ல க்ருதார்சிமாலீ
ப்ரகாஸ தாதி[3]த்ய இவார்சிமாலீ ॥ (60)

ஸர்க்கம் 54

ஹநுமார் லங்கையைக் கொளுத்தினது

வீக்ஷமாணஸ் ததோ லங்காம் கபி : க்ருத·மநோரத[2] : |
வர்த[4]மாந ஸமுத்ஸாஹ : கார்யஶேஷ மசிந்தயத் ॥ (1)

“ஸீதையைக் கண்டுபிடித்து, ராமனுடைய விருத்தாந்தத்தை அவளுக்குத் தெரிவித்து ஸமாதானம் செய்து, அவளுடைய விருத்தாந்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன். ராக்ஷஸர்களுடைய பலாபலத்தைப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்தேன். ராவணனைக் கண்டு பேசி அவனுடைய அப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன். இனிச் செய்ய வேண்டியது ஏதாவது பாக்கியுண்டோ?” என்று ஆஞ்ஜநேயர் வரவர விருத்தியாகும் உத்ஸாஹத்துடன் நான்கு புறங்களிலும் கவனித்துப் பார்த்தார். “இந்த ராக்ஷஸர்களை வருத்தப்படுத்தக் கூடிய காரியம் என்ன செய்யலாம்? அசோகவனத்தை அழித்தேன்; முக்கியமான ராக்ஷஸவீரர்களைக் கொன்றேன்; ஸைன்யங்களில் ஒரு பாகத்தை மடித்தேன்; கோட்டையையும் அரண்களையும் அழிப்பது தான் மிகுதி. கோட்டையை அழித்தால் நான் இதுவரையிலும் சிரமப்பட்டுச் செய்த காரியங்களெல்லாம் பிரயோஜனமுள்ளதாகும். இந்த விஷயத்தில் அதிக சிரமப்படாமல் உபாயத்தால் காரியத்தை முடிக்கவேண்டியது. என்னிடத்தில் பரமகிருபை செய்திருக்கிற அக்னிபகவானுக்கு இந்தக் கட்டடங்களைப் பலியாகக் கொடுத்துத் திருப்தி செய்வேன்” என்று முடிவு செய்தார்.

பிறகு, மேகங்களில் பாயும் மின்னலைப்போல் மாருதி எரிகின்ற வாலுடன் லங்கையிலுள்ள வீடுகளின்மேல் ஸஞ்சரிக்க ஆரம்பித்தார்.

தத: ப்ரதீ³ப்த லாங்கூ³ல: ஸவித்³யுதி³வ தோயத³: |
ப⁴வநாக்³ரேஷு லங்காயா விசசார மஹாகபி: | —ஸு॰ந். 54 ஸ - 6சு

பிறகு மேகங்களில் பாயும் மின்னலைப்போல் மாருதி எரிகின்ற வாலுடன் லங்கையிலுள்ள வீடுகளின்மேல் ஸஞ்சரிக்க ஆரம்பித்தார்.

(பக்கம் 204 பார்க்க)

ராக்ஷஸர்களுடைய வீடுகளையும் தோட்டங்களையும் மாளிகைகளையும் நன்றாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு வீட்டிற்கு வீடு தாவினார். பிரஹஸ்தனுடைய வீட்டில் பாய்ந்து அதில் நெருப்பை வைத்தார். பிறகு மஹாபார்சுவன், வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன், சுகன், ஸாரணன், இந்திரஜித், ஜம்புமாலி, ஸுமாலி, ரச்மிகேது, ஸூர்யசத்ரு, ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்ட்ரன், ரோமசன், யுத்தோன்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவன், வித்யுத்ஜிஹ்வன், ஹஸ்திமுகன், கராளன், சோணிதாக்ஷன், கும்பகர்ணன், மகராக்ஷன், யக்ஞசத்ரு, ப்ரஹ்மசத்ரு, நராந்தகன், கும்பன், நிகும்பன் முதலியவர்களுடைய வீடுகளையெல்லாம் வரிசையாய்க் கொளுத்திக்கொண்டு வந்தார். தனக்கும் ஸீதைக்கும் ஹிதத்தைக் கோரின விபீஷணனுடைய கிருஹத்தை மாத்திரம் கொளுத்தவில்லை. அந்தந்த வீடுகளில் தனதான்யங்களாலும் வாஹனங்களாலும் ஐசுவரியங்களாலும் விளங்கும் பாக்கியவான்களுடைய செல்வத்தை முற்றிலும் நாசம் செய்தார். பிறகு எல்லா வீடுகளையும் தாண்டி, ராக்ஷஸாதிபதியான ராவணனுடைய வீட்டிற்கு வந்தார். என்ன தைரியம்! ஸகல லோகங்களிலும் ஒப்பில்லாத அந்த அரண்மனை பலவகை ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. மேருமந்தரபர்வதங்களைப்போல் ஆகாசத்தையளாவி ஸகல மங்களத் திரவியங்களாலும் சோபித்தது. அந்த ராஜகிருஹத்தில் மாருதி தன் வாலில் எரியும் நெருப்பை வைத்துக் கர்ஜித்தார்.

உடனே அக்னிபகவான் வாயுவுடன் சேர்ந்து காலாக்னியைப் போல் ஜ்வலித்து விருத்தியடைந்தார். வாயுவும் அந்த நகரத்திலுள்ள வீடுகளிலெல்லாம் நெருப்பைப் பரவச் செய்து அதிவேகமாக வீசினார். முத்துஹாரங்களாலும் ரத்தினங்களாலும் ஸ்வர்ண ஜன்னல்களாலும் பிரகாசிக்கும் பெரிய வீடுகள் சாம்பலாயின. புண்ணியத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தவர்களுடைய விமானங்கள் புண்ணியகர்மங்கள் முடிந்தவுடன் பூமியில் விழுவதுபோல் வீடுகளின் விமானங்கள் வெடித்து விழுந்தன. ராக்ஷஸர்கள் தங்களுடைய வீடுகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதில் உத்ஸாஹமற்று அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டு, ''ஐயோ! இங்கே வந்தது குரங்கல்ல. அக்னியே இந்த ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறான், என்ன கஷ்டம்!'' என்று பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். மாடி வீடுகள் நெருப்புப் பிடித்தவுடன் அங்கிருந்த சில ஸ்த்ரீகள் தலைமயிர் அவிழ்ந்து அலங்கோலமாய்க் குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு மேகங்களிலிருந்து விழும் மின்னற்கொடிகளைப்போல் கீழே விழுந்தார்கள். வஜ்ரம் பவழம் முத்து வெள்ளி முதலியவைகளால் விசித்திரமாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளும் அங்குள்ள பொன் வெள்ளி முதலிய தாதுக்களும் உஷ்ணத்தால் உருகுவதை மாருதி கண்டார். எவ்வாறு கட்டைகளாலும் காய்ந்த புற்களாலும் அந்த நெருப்பு திருப்தியடையவில்லையோ அவ்வாறே எரிகின்ற அக்னியால் ஹநுமார் திருப்தியடைய

வில்லை ; மரணமடைந்த ராக்ஷஸர்களால் பூமியும் திருப்தியடையவில்லை ! லங்கை முழுவதும் நாசமடைந்தால் ஒருவேளை திருப்தியடைந்திருப்பார். அக்னிஜ்வாலைகள் சிலவிடங்களில் பலாச புஷ்பங்களைப்போலவும், சிலவிடங்களில் இலவம் புஷ்பங்களைப் போலவும், சிலவிடங்களில் குங்குமத்தைப்போலவும் காணப்பட்டன. பூர்வ காலத்தில் ருத்திரன் திரிபுரங்களை எரித்ததுபோல் ஹநுமான் லங்கையை எரித்தார்.

பிறகு ஆஞ்ஜநேயர் திரிகூடமென்ற பர்வதசிகரத்திற்குப் போனார். அவரால் வைக்கப்பட்ட அக்னி, லங்கையில் எல்லாவிடங்களிலும் பரவியது. ராக்ஷஸ கிருஹங்களில் பிடித்த அக்னி ஆகாசத்தை யளாவி, புகையில்லாமல் கொழுந்துவிட்டெரிந்து ராக்ஷஸர்களுடைய சரீரமென்ற நெய்யால் விருத்தி செய்யப்பட்டது. அதுவரையில் ராவணனுக்குப் பயந்திருந்த வாயுவும் அக்னியும் ஹநுமானால் பயம் நீங்கி ஒன்றுசேர்ந்து பிரளயகாலாக்னிபோல் லங்கையை நாசம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கோடிஸூரிய தேஜஸுடன் அந்தப் பெரும் அக்னி லங்கையில் ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல் வியாபித்தது ; அங்கங்குள்ள ஸகல பதார்த்தங்களும் வெந்து வெடிப்பதாலுண்டான சப்தங்கள் ப்ரஹ்மாண்டத்தைப் பிளப்பதுபோலிருந்தன. பலாச புஷ்பங்களைப்போன்ற ஜ்வாலைகளுடன் அக்னிபகவான் ஆகாசம் வரையில் வளர்ந்து ஓங்கினார். அணைந்த புகையால் மேகங்களும் மறைக்கப்பட்டுக் கருநெய்தல் புஷ்பங்களைப்போல் காணப்பட்டன.

லங்கையிலுள்ள பிராணிகளும் வீடுகளும் விருக்ஷங்களும் அதி சீக்கிரமாய் எரிந்ததைக் கண்டு அங்குள்ள அநேக புத்திமான்கள், ''வஜ்ராயுதத்தைத் தரித்த தேவராஜனோ, விருத்ராஸுரனைக் கொன்ற மஹேந்திரனோ, வருணனோ, வாயுவோ, ருத்திரனோ, அக்னியோ, ஸூரியனோ, குபேரனோ, சந்திரனோ, அல்லது ஸாக்ஷாத் காலனோ? அல்லது ஸகலலோகங்களையும் ஸிருஷ்டித்த பிரஹ்ம தேவருடைய கோபம் இந்த வானரரூபத்தை எடுத்து ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்ய இங்கே வந்திருக்கிறதோ? அல்லது தேசகாலவஸ்துக்களுக்குப் புறம்பாயும், இந்திரியங்களுக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாததாயும், ஒன்றாயுமிருக்கும் மஹாவிஷ்ணுவின் அத்புதமான தேஜஸே தன் மாயையால் ராக்ஷஸர்களை அழிக்க இப்போது இந்த வானர ரூபத்தை எடுத்துவந்திருக்கிறதோ?'' என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

ராக்ஷஸர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் விருக்ஷங்களும் இன்னும் லங்கையிலுள்ள ஸகல பதார்த்தங்களும் ஹநுமானால் நாசமடைந்து, அந்த நகரம் கேட்போர் பரிதவிக்கும்படி கதறிற்று. ''ஆ! குழந்தாய்! ஆ! அப்பா! ஆ! நாதா ஆ! மித்திர! அநியாயமாய் இறந்தீர்களே! ஸுகத்தை இழந்தோம் பிராணனைப் பறிகொடுத்தோம்; இனி எப்படி பிழைப்போம்''

என்று அலறுகிற ராக்ஷஸர்களின் கூச்சல்கள் கோரமாயும் பயஙகர மாயும் கிளம்பின. நெருப்பு ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்டு, வீர சிரேஷ்டர்கள் இறந்து, ஸைன்யங்கள் மூலைக்குமூலை ஓடிப்போக, ஹநுமாருடைய கோபத்தாலும் பலத்தாலும் நாசம் செய்யப்பட்ட லங்கை, சாபத்தால் அழிந்ததுபோல் காணப்பட்டது. பகவானுடைய ஆக்ஞையால் அழிந்த பூமியைப்போல், ஜ்வாலைகளோடு கூடின அக்னியால் லங்கை வெந்து, அதிலுள்ள ராக்ஷஸர்கள் துக்கத்தால் பரபரப்புடன் அங்குமிங்கும் ஓடுவதை ஆஞ்ஜநேயர் கண்டார்.

நானாவிருக்ஷங்களால் நிறைந்த அசோகவனத்தை அழித்து, பெயர் பெற்ற ராக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் கொன்று, அழகான வீடு களையே ரத்தின மாலையாகத தரித்த லங்கையைக் கொளுத்தி, தான் வந்த காரியத்தை நிறைவேற்றி, திரிகூடபர்வதத்தின் சிகரத்தில் எரிகின்ற வாலுடன் உட்கார்ந்திருக்கையில், மாருதி கிரணங்களால் விளங்கும் ஸூரியனைப்போல் தோன்றினார். கணக்கற்ற ராக்ஷஸர் களைக் கொன்று, மரங்களடர்ந்த அசோகவனத்தை அழித்து, ராக்ஷ ஸர்களுடைய வீடுகளில் நெருப்பு வைத்துத் தான் வந்த காரியம் நிறைவேறிற்றென்று மனத்தால் ஸ்ரீ ராமனை ஸ்மரித்து, ''ஸ்வாமி! நான் தங்களுடைய ஸன்னிதியைவிட்டு வந்தது முதல் நடந்த விஷயங் களை ஸ்தூல தேகத்துடன் வந்து விக்ஞாபனம் செய்கிறேன்; அங்கீ கரிக்கவேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது மஹா பலவானும் வேகத்தில் வாயுவிற்கு ஸமமானவரும் வாயுபுத்திரனும் மஹாபுத்திமானும் வானரசிரேஷ்டருமான மாருதியை ஸகல தேவ கணங்களும் கொண்டாடினார்கள். அவரும் அசோகவனத்தை அழித்து ராக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் கொன்று லங்கையைக் கொளுத்தி மஹாதேஜஸுடன் விளங்கினார். அப்பொழுது தேவகந்தர்வ ஸித்தகணங்களும் மஹரிஷிகளும், ''என்ன தைரியம்! என்ன பராக் கிரமம்! நாம் இதுவரையில் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கத் துணியாத இந்த லங்கையை இவன் ஒருவனே சாம்பலாக்கிவிட்டானே'' என்று அடங்காத ஆச்சரியமடைந்தார்கள். பிறரால் செய்ய முடியாத காரியங்களைச் செய்த மாருதி திரிகூடசிகரத்தில் ஜ்வலிப் பதைக் கண்டு ஸகலப் பிராணிகளும். ''இது குரங்கல்ல. ஸாக்ஷாத் பிரளயகாலாக்னி'' என்று நினைத்துப் பயந்தன. தேவ கந்தர்வ வித்யாதர நாக யக்ஷகணங்களும் முனிசிரேஷ்டர்களும் ஸகல பூதங் களும் ஆஞ்ஜநேயருடைய அத்புத கிருத்யத்தால் அளவற்ற ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள்.

தே3வாஶ்ச ஸர்வே முநிபுங்க3வாஶ்ச
க3ந்த4ர்வ வித்3யாத4ர நாக3யக்ஷா: |
பூ4தாநி ஸர்வாணி மஹாந்தி தத்ர
ஜக்3மு: பராம் ப்ரீதி மதுல் ாம் || (62)

ஸர்க்கம் 55

ஸீதை இறந்ததாக எண்ணி மாருதி துக்கித்தது

லங்காம் ஸமஸ்தாம் ஸந்தீ³ப்ய லாங்கூ³லாக்³நிம் மஹாப³ல : |
நிர்வாபயாமாஸ ததா³ ஸமுத்³ரே ஹரிஸத்தம : || (1)

இப்படி லங்கை முழுவதையும் கொளுத்தி வாலிலுள்ள நெருப்பை ஸமுத்திரத்தில் அணைத்தார். எங்கும் தீப்பிடித்து ராக்ஷஸர்கள் பயத்தால் கதறச் சுடுகாடுபோலான லங்கையைக் கவனித்துப் பார்த்து ஆஞ்ஜநேயர் கவலை கொண்டார். "ஐயோ! இந்த லங்கையைக் கொளுத்தினதில் ஒரு பெரிய பாபத்தைச் செய்துவிட்டேனே! என்ன புத்திமோசம் போனன்" என்று அவருக்கு அடங்காத பயமும் தன்னிடத்தில் வெறுப்பும் உண்டாயின. "ஐயோ! கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னியை ஜலத்தால் அணைப்பதைப்போல், மனத்தில் கோபம் பொங்கி எழுந்தபொழுது அதைப் புத்தியால் அடக்குகிற மஹாத்மாக்களல்லவா பாக்கியசாலிகள்? புருஷோத்தமர்கள்? கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்தவன் எந்தப் பாபத்தைத்தான் செய்யமாட்டான்? குருவையும் கொல்வான். கடும் வார்த்தைகளால் ஸாதுக்களை உபத்திரவிப்பான். தான் பேசும் வார்த்தைகள் உசிதமா இல்லையா என்று பார்க்கமாட்டான். அவன் செய்யாத காரியமில்லை; சொல்லாத வார்த்தையில்லை. ஸர்ப்பம் பழைய சட்டையை எப்படி உரிக்குமோ அப்படிக் கோபமுண்டானவுடன் அதைப் புத்தியால் அடக்குகிறவனே புருஷன். நான் பாபிகளுக்குள் பாபி; வெட்கமற்றவன்; கெட்ட புத்தியுள்ளவன்; ஸீதை இருக்கிறாளென்பதை மறந்து லங்கையில் நெருப்பு வைத்தேனே. என் புத்தியைச் சுட வேண்டும். லங்கை எரிந்தால் அதிலுள்ள ஜானகி தப்புவாளா? என் யஜமானனுடைய காரியத்தைப் படுமுட்டாளான நான் பாழாக்கிவிட்டேனே! எதற்காக இவ்வளவு காரியங்களையும் செய்தேனே அதைக் கெடுத்துவிட்டேனே! ஸீதையை ரக்ஷிக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்யாமல் லங்கையில் என்ன புத்தியால் நெருப்பு வைத்தேன்? இவ்வளவு சிரமப்பட்டு ஸீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடித்ததும் வீணாயிற்றே! நான் கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்து முக்கியமான காரியத்தை மூலநாசம் செய்துவிட்டேன். லங்கையில் சாம்பலாகாத இடத்தைக் காணேன். ஆகையால் ஜானகி நிச்சயமாய் இறந்திருப்பாள். என் புத்திக் குறைவால் இவ்வளவு காரியமும் வீணானல் நான் இப்பொழுதே பிராணனை விடுவது நலம். இந்த லங்கையில் பற்றி எரியும் நெருப்பில் விழலாமா? வடவா முகாக்னியில் பிரவேசிக்கலாமா? கடலில் வாழும் ஜந்துக்களுக்கு இரையாக என் தேகத்தை விட்டுவிடலாமா? நான் செய்ய வந்த ஸகல காரியங்களையும் கெடுத்துவிட்டு ஸுக்ரீவனையும் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் எந்தத் தைரியத்தால் பார்ப்பேன்? இப்படிக் கோபத்

திற்கு இடம் கொடுத்து மஹாபாபத்தைச் செய்ததால் நான் குரங்கென்றும் என் ஜாதிஸ்வபாவமான சாபல்யத்தைக் காட்டிக் கொண்டேனென்றும் மூன்று லோகங்களிலும் பிரஸித்தியாகும். ஸீதையை ரக்ஷிக்க எனக்குச் சக்தியிருந்தும் கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்து அப்படிச் செய்ய மறந்தேனே! இதற்குக் காரணமான ரஜோகுணத்தைப் பொசுக்கவேண்டும், அது கட்டிற்கு அடங்காதது; ஸ்திரமில்லாதது.

ஸீதை இறந்ததைக் கேட்டால் ராமலக்ஷ்மணர்கள் இறப்பார்கள். உடனே ஸுக்ரீவனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் உயிரை விடுவார்கள். அதைக் கேட்டு ராமனிடத்தில் ஸகலப் பிராணன்களையும் வைத்திருக்கும் பரதன் உடனே இறப்பான். அந்தத் தர்மாத்மா போனவுடன் அவனுடைய நிழல் போன்ற சத்ருக்னன் உயிரோடிருப்பானா? இப்படி இக்ஷ்வாகுவம்சம் அழிந்தால் ஸகல பிரஜைகளும் துக்கத்தால் துடிப்பார்கள். ஆகையால் புருஷார்த்தங்களை நன்றாய் ஸம்பாதிக்காமல் கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்துக் கோபத்திற்குட்பட்ட நான், இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் நாசமடைவதற்குக் காரணமாகிறேன். என்னைப்போன்ற பாக்கியஹீனனும் உண்டோ'' என்று கவலை கொண்டார்.

ஸீதையைத் தேடிக் காணாமல் மனம் சோர்ந்து அவர் உயிரை விட நிச்சயித்திருக்கையில் சுபசகுனங்கள் நேர்ந்ததுபோல், இப்போதும் உண்டாயின. அதைக் கண்டு மாருதி ஆச்சரியமடைந்து, ''ஒருவேளை அந்தப் புண்ணியவதி தன் மஹிமையால் ஏன் ரக்ஷிக்கப்படக்கூடாது? ஸகல மங்களங்களுக்கும் இருப்பிடமான ஜானகிக்கு நாசமுண்டோ? நெருப்பு நெருப்பைக் கொளுத்துமா? அளவற்ற பராக்கிரமசாலியான ராமமூர்த்தியின் பாரியை அவருடைய தேஜஸாலும் தன் பதிவிரதாமஹிமையாலும் ரக்ஷிக்கப்படுகையில் அக்னிபகவான் அவளைத் தொடமுடியுமா? ராமனுடைய கிருபையாலும் ஸீதையின் புண்ணியவசத்தாலும் அந்த அக்னி என்னையே கொளுத்தவில்லையே! லக்ஷ்மண பரத சத்துருக்னர்கள் பூஜிக்கும் தேவதையும், ராகவனுக்குப் பிரிய பாரியையுமானவள் நாசமடைவாளா? பதார்த்தங்களை எரிப்பதே தொழிலாக உடைய அக்னிபகவானும் என் வாலைக் கொளுத்தாமலிருக்க, ஸீதையை மாத்திரம் எப்படிக் கொளுத்துவார்?'' என்று யோசித்து ஸமுத்திர மத்தியிலிருந்து மைனாகபர்வதம் கிளம்பித் தனக்கு உபகாரம் செய்த ஆச்சரியத்தை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டார். ''ஸீதை ஸத்தியம் தவறாதவள். இந்திரியங்களை அடக்கினவள். பர்த்தாவிடத்திலேயே மனத்தை நாட்டினவள். அக்னி அவளைத் தொட்டால் எரிந்து போவானே தவிர, அவளுக்கு அக்னியால் நாசமில்லை'' என்று ஸீதையின் பதிவிரதா தர்மத்தின் மஹிமையை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டார். அப்பொழுது ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் சாரணர்கள் ''என்ன

ஆச்சரியம் ! ஹநுமான் என்ன காரியம் செய்தார் ! லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸகிருஹங்களில் ஒன்று பாக்கியில்லாமல் நெருப்பு வைத்துவிட்டார். மலையின் குகையிலிருந்து ஜந்துக்கள் கதறுவதுபோல் லங்கையில் ராக்ஷஸர்களும் ஸ்த்ரீகளும் சிறுவர்களும் கிழவர்களும் பெருங்கூச்சலிடுகிருர்கள். லங்கையிலுள்ள அரண்மனைகளும் கோபுரங்களும் உப்பரிகைகளும் நெருப்புப்பட்டு அழிந்தன. ஆனுல், ஜானகி யாதொரு அபாயமும் இல்லாமலிருக்கிருள். இதுவல்லவா ஆச்சரியம்'' என்று பேசிக்கொண்டதை மாருதி கேட்டார்.

இப்படி அனேக சுப சகுனங்களாலும் முக்கியமான காரணங்களாலும் ஸீதையின் க்ஷேமத்தைச் சொல்லும் சாரணர்களுடைய வாக்கியங்களாலும் ஸந்தோஷமடைந்தார். பிறகு தன் எண்ணங்கள் நிறைவேறி, ஸீதையை மறுபடியும் பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப் போகலாமென்று முடிவு செய்தார்.

தத: கபி: ப்ராப்த மநோரதா^{2}ர்த^{2}:
தாமக்ஷதாம் ராஜஸுதாம் விதி^{3}த்வா |
ப்ரத்யக்ஷதஸ்தாம் புநரேவ த்^{3}ருஷ்ட்வா
ப்ரதி ப்ரயாணுய மதிம் சகார || (36)

ஸர்க்கம் 56

மாருதி ஸீதையிடம் உத்தரவு பெற்றது

த்தஸ்து பரிம்பபாமூலே ஜாநகீம் பர்யவஸ்தி^{2}தாம் |
அபி^{4}வாத்^{3}யாப்^{3}ரவீத் தி^{3}ஷ்ட்யா பஸ்யாமி த்வாமிஹாக்ஷதாம் || (1)

பிறகு சிம்சுபா விருக்ஷத்தினடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஸீதையைக் கண்டு நமஸ்கரித்து, '' அம்மா ! இந்த லங்கை முழுவதும் பற்றி எரியும் பொழுது தாங்கள் தெய்வானுக்கிரஹத்தால் யாதொரு அபாயமும் இல்லாமல் தப்பினது என் பாக்கியமே. நான் திரும்பிப் போகும்படி உத்திரவு செய்யவேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்தார். அவர் புறப்படத் தயாராக இருப்பதைக் கண்டு ஸீதை அவரைப் பிரியத்துடன் அடிக்கடி பார்த்து, ''இவன் அசோகவனத்தை முறித்து ராக்ஷஸவீரர்களை நாசம் செய்து லங்கையைக் கொளுத்தின மஹா பராக்கிரமசாலி. ராகவனிடத்தில் அவர்களைக் கொன்று, ஸீதையை நானே கொண்டுவருகிறேன்'' என்று சொன்னுலும் சொல்வான். ஆனுல் அது ராமனுக்குக் குறைவு; எனக்கும் இஷ்டமில்லை. அதைத் தடுக்கவேண்டும்'' என்று எண்ணி இவ்வாறு சொன்னுள்.

'' ஆஞ்ஜநேய ! நீ ஒருவனே இங்கிருக்கும் ஸகல சத்துருக்களையும் நாசம் செய்து என்னை இங்கிருந்து மீட்டுப் போக ஸமர்த்தன். அது உனக்கு அபாரகீர்த்தியைக் கொடுக்கும். ஆனுல் ராவக

னுடைய கீர்த்தியைக் குறைக்கும். ராமன் பாணவர்ஷத்தால் லங்கையை மறைத்து சத்ருக்களை ஹதம் செய்து என்னை அழைத்துப் போவதல்லவா அவருடைய கீர்த்திக்கும் வீரியத்திற்கும் ராவணன் செய்த அவமானத்திற்கும் பொருத்தமானது? ஆகையால் யுத்தத்தில் பின்வாங்காத அந்தச் சூரனுடைய பராக்கிரமம் எப்படி விளங்குமோ அப்படி நன்றாக ஆலோசித்துச் செய்'' என்றாள்.

இப்படி யுக்தியுக்தமாயும் விநயமாயும் ராமகாரியத்திற்கு அனுகூலமாயும் ஸீதை சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஆஞ்ஜநேயர், '' அம்மா ! தங்களிஷ்டப்படியே ரகுவீரன் வானர ஸைன்யங்களுடன் அதிசீக்கிரத்தில் இங்கே வந்து ஸகல சத்துருக்களையும் யுத்தத்தில் நாசம் செய்து தங்களை அழைத்துப் போவார். இது நிச்சயம்'' என்று ஜானகியை ஸமாதானம் செய்து திரும்பிப் போக உத்தேசித்து ஸீதையை நமஸ்கரித்தார்.

பிறகு மாருதி, தான் வந்த காரியம் நிறைவேறினதால் பிரபுவான ராகவனைப் பார்க்க ஆசை கொண்டு அரிஷ்டமென்ற பர்வதத்தில் ஏறினார். அதில் உன்னதமான பத்மக விருஷங்க்ள் செழித்து வளர்ந்திருந்தன; வனவரிசைகளால் கறுப்பாகக் காணப்பட்டது; கொடிமுடியின் நடுவில் தொங்கும் மேகங்கள் உத்தரீயத்தைப் போல் விளங்கின; மங்களகரமான ஸூரியகிரணங்களென்ற கைகளால் தட்டி எழுப்பப்பட்டு அந்தப் பர்வதம் தாதுக்களென்ற கண்களை விழித்துப் பார்த்து, கம்பீரமாகச் சப்திக்கும் மலையருவிகளால் வேதங்களை அத்யயனம் செய்வதுபோலும்; மலைச்சாரல்களில் விழும் நீர்த்தாரைகள் இனிமையாகப் பாடுவதுபோலும்; ஆகாயத்தை அளாவியிருக்கும் தேவதாரு மரங்களால் கைகளை மேலே தூக்கிக்கொண்டிருப்பதுபோலும்; கற்பாறைகளிலிருந்து கீழே விழும் சுனைகளால் அழுவதுபோலும்; காற்றில் ஆடும் கறுத்த ஏழிலைப்பாலை மரங்களால் நடுங்குவதுபோலும்; காற்றால் அசைக்கப்பட்ட மூங்கில்களால் கூவுவதுபோலும்; பயங்கரமான ஸர்ப்பங்களின் சுவாஸத்தால் கோபம் மிகுந்து பெருமூச்சு விடுவதுபோலும்; பனியால் மூடப்பட்டிருக்கும் குகைகளால் தியானம் செய்வதுபோலும்; மேகங்கள் இறங்கி ஸஞ்சரிப்பதுபோலிருக்கும் மலைத்தாழ்வரைகளால் நாற்புறங்களிலும் நடப்பது போலும்; மேகமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிகரங்களால் ஆகாசத்தில் வளர்வதுபோலும் இருந்தது. மாருதியின் பாதங்களால் உடைந்து முறிந்த குகைகளால் நிறைந்திருந்தது. ஆச்சா பனை அசுவகர்ணம் முதலிய விருக்ஷங்களாலும், மூங்கில்களாலும், பூங்கொத்துக்களையுடைய கொடிகளாலும், மதுரமான பழம் கிழங்கு வேர் முதலியவைகளாலும், பல்வித மிருகங்களாலும், தாதுக்களாலும், மலையருவிகளாலும், கற்பாறைகளாலும், குகைகளில் வஸிக்கும் ஸிம்ஹங்களாலும், புலிக்கூட்டங்களாலும், மஹரிஷி யக்ஷ கந்தர்வ கின்னர

உரககணங்களாலும் நிறைந்த அந்தப் பர்வதத்தில் ஆஞ்ஜநேயர், ராமனைப் பார்க்க ஆவல் கொண்டு, ஸந்தோஷமாய் ஏறினார். அவருடைய பாதங்களில் அகப்பட்ட தாழ்வரைகளிலுள்ள பாறைகள் நொறுங்கிப் பெரும் சப்தத்துடன் சிதறி விழுந்தன. பிறகு ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி வடகரை சேர நினைத்து தேகத்தை வளரச் செய்து, முன்போல் இடையூறுகள் இல்லாமல் திரும்பிச் செல்லவேண்டுமென்று ராகவனைப் பிரார்த்தித்தார். அந்த மலையில் ஏறி, அனேக ஜலஜந்துக்களால் நிறைந்து மிகவும் பயங்கரமான ஸமுத்திரத்தைப் பார்த்து, வாயுபுத்திரன் தன் பிதாவைப்போல் தானும் ஆகாசமார்க்கமாய் அதிசீக்கிரத்தில் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி வடகரையைச் சேர நினைத்தார். அந்தப் பர்வதம் அவருடைய காலடிகளால் அழுந்தி, அதிலுள்ள ஜந்துக்களோடும் பெயர்ந்துவிழும் சிகரங்களோடும் முறிந்துவிழும் விருக்ஷங்களோடும் பூமிக்குள் மறைந்துபோவதுபோல் சப்தித்தது. அங்குள்ள புஷ்பித்த மரங்கள் வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்டதுபோல் அவருடைய துடைகளின் வேகத்தால் முறிந்து பூமியில் விழுந்தன. குகைகளிலுள்ள ஸிம்ஹங்கள் தேகம் நசுங்கி வீரியம் குன்றிக் கதறுகிற சப்தம் பயங்ரமாய் ஆகாசத்தைப் பிளந்தது. அங்கே வஸித்த வித்தியாதர ஸ்த்ரீகள் வஸ்திரங்கள் நழுவ ஆபரணங்கள் சிதற, அந்தப் பர்வதத்திலிருந்து சீக்கிரமாய் உயரக் கிளம்பினார்கள். பருத்த தேகத்தையும் அதிக பலத்தையும் உடைய அங்கிருந்த மலைப் பாம்புகள், பிரகாசமான நாக்குகளுடன் கோரமான விஷங்களைக் கக்கிக்கொண்டு தலைகளும் கழுத்துகளும் நசுங்கித் தரையில் புரண்டன.

இப்படி மாருதியால் உபத்ரவிக்கப்பட்ட அந்த மலையிலிருந்து கின்னர உரக கந்தர்வ யக்ஷ வித்யாதர கணங்கள் வேறிடங்களுக்குப் போனார்கள். அவருடைய பாரத்தையும் வேகத்தையும் தாங்காமல், முப்பது யோஜனை நீளமும் பத்து யோஜனை அகலமுமுள்ள அந்த மலை, மரங்களோடும் மிருகங்களோடும் பூமிக்குள் நுழைந்து பூமியோடு ஸமமாயிற்று. மலைகளைப்போன்ற அலைகளால் நிறைந்த பயங்கரமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட உத்தேசித்து ஹநுமான் பிறகு விளையாட்டாய் ஆகாசத்தில் தாவினார்.

ஸ லிலங்க[4]யிஷுர் பீ[4]மம் ஸலீலம் லவணார்ணவம் |
கல்லோலாஸ்ப போ[2]ல வேலாந்தம் உத்பபாத நபோ[4] ஹரி : ॥ (49)

ஸர்க்கம் 57

மாருதி திரும்பி வந்தது

ஸசந்த்^{3}ர குமுத^{3}ம் ரம்யம் ஸார்க காரண்ட^{3}வம் ஶுப^{4}ம் |
தி^{3}வ்ய ஶ்ரவண காத^{3}ம்ப^{3}ம் அப்^{4}ரஶைவால ஶாத்^{3}வலம் || (1)

ஆகாசமென்ற மஹாஸமுத்திரத்தில் சந்திரனே குமுதபுஷ்பம்; ஸூரியனே நீர்க்கோழி; புஷ்யம் சிரவணமென்ற நக்ஷத்திரங்களே ஹம்ஸங்கள்; மேகங்களே பாசியும் பசும்புல்லும்; புனர்வஸுவே பெரிய மீன்; அங்காரகனே முதலை; ஐராவதமே பெரிய தீவு; ஸ்வாதீ நக்ஷத்திரமே ஹம்ஸம்; காற்றின் சேர்க்கைகளே ஓயாத அலைகள்; சந்திரகிரணங்களே குளிர்ந்த ஜலம்; புஜங்க யக்ஷ கந்தர்வ கணங்களே மலர்ந்த புஷ்பங்கள்; இப்படிக் கரைகாணாத ஆகாச ஸமுத்திரத்தை வாயுபுத்திரனான ஹநுமான், கப்பல் ஸமுத்திரத்தைக் கடப்பதைப்போல், தாண்டிச் சென்றார். மேகக்கூட்டங்களை இழுத்துக்கொண்டு போவதுபோலும், ஆகாசத்தை விழுங்குவதுபோலும், சந்திரனைக் கீறுவதுபோலும், நக்ஷத்திரங்களோடும் ஸூரியனோடு கூடிய ஆகாசத்தைக் கைகளால் பிடிப்பதுபோலும் சென்றார். வெளுப்பு, சிவப்பு, நீலம், மஞ்சள்கலந்த சிவப்பு, மஞ்சள், இவ்வர்ணங்களுள்ள மேகங்களின் நடுவில் அவர் புகுந்து புறப்படுகையில் அவர் தரித்த வெண்மையான உத்தரீயத்தால் சற்றுப் பிரகாசித்து சற்று மறையும் சந்திரனைப்போல் விளங்கினார். அடிக்கடி மேகக்கூட்டங்களைப் பிளந்துகொண்டு வெளிக்கிளம்பும் ஆஞ்ஜநேயர் ஆகாசத்தில் செல்லுகையில் கருடனைப்போல் காணப்பட்டார். மேகங்கள் கர்ஜிப்பதுபோல் ஸிம்ஹநாதம் செய்துகொண்டு, ஆஞ்ஜநேயர் ராக்ஷஸவீரர்களைக்கொன்று தன் பெயரை லங்கையில் பலர் அறியச் செய்தபின் அந்த நகரத்தை நாசம் செய்து, ராவணனை வருத்தப்படுத்தி, அவனுடைய பயங்கரமான ஸைன்யத்தைக் கலக்கி, ஸீதையைக் கண்டு நமஸ்கரித்து, மறுபடியும் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி வந்தார். வழியில் மைநாக பர்வதத்தைக் கண்டு, நடந்த விருத்தாந்தங்களை அவனுக்குச் சொல்லி, வில்லிலிருந்து விடப்பட்ட பாணத்தைப்போல் அதிவேகமாய்க் கிளம்பிவந்தார். பிறகு, மஹாமேகம்போன்ற மஹேந்திர பர்வதத்தை ஸமீபித்து பிரளயகால மேகங்கள் கர்ஜிப்பதுபோல் ஸகல திக்குகளும் நடுங்கும்படி ஜயத்வனி செய்தார். அதிசீக்கிரத்தில் தன் ஸ்நேஹிதர்களைப் பார்க்க ஆசைகொண்டு, தன் வாலை ஆட்டி மறுபடியும் கர்ஜித்தார். ஆகாசவீதியில் அடிக்கடி மாருதி கர்ஜிப்பதால் கிரஹமண்டலங்களோடு கூடின அந்தப் பிரதேசம் பிளந்துவிழுவதுபோலிருந்தது.

வடக்குக் கரையில் மாருதியை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த வானரவீரர்கள், பெருங்காற்றில் அடித்

துக் கொண்டுவரப்பட்ட மேகக்கூட்டங்களின் த்வனியைப்போன்ற ஹநுமாருடைய துடைவேகத்தையும் ஸிம்ஹநாதத்தையும் கேட்டார்கள். ஏக்கம் பிடித்திருந்த அந்த வானரர்களெல்லோரும் மாருதியைப் பார்க்க ஆசைகொண்டிருக்கையில், ஜாம்பவான் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் ஸமஸ்த வானரர்களையும் ஸமீபத்தில் அழைத்து, ''ஹநுமான் உத்தேசித்த காரியத்தை ஸகல விதத்திலும் முடித்துவருகிறான் என்பது நிச்சயம். இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு தைரியமாயும் ஸந்தோஷமாயும் சப்தம் செய்வானா?'' என்றார். பிறகு, ஹநுமானுடைய புஜங்கள் துடைகளினின்று உண்டான வேகத்தையும் த்வனியையும் கேட்டு வானரர்கள் ஸந்தோஷத்தால் தாவிக் குதித்தார்கள். அவர்கள் ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்க்க விரும்பி மரத்திற்கு மரம், பர்வதத்திற்குப் பர்வதம் தாவினார்கள். தூரத்திலிருப்பவனை வஸ்திரங்களை விசிறி அடையாளம் காட்டிக் கூப்பிடுவதுபோல், அவர்கள் மரங்களின் நுனியிலிருந்து கொண்டு கிளைகளையும் கொம்புகளையும் அசைத்தார்கள். மலைக் குகைகளில் அடங்கின வாயு எப்படிக் கர்ஜிக்குமோ அப்படி ஹநுமான் கர்ஜித்துக்கொண்டே வந்தார். மஹாமேகத்தைப்போல் அவர் கீழே இறங்குவதைக் கண்டு வானரர்கள் கைகூப்பி வணக்கமாய் நின்றார்கள். பிறகு விருக்ஷங்களடர்ந்த மஹேந்திர பர்வதத்தில் மற்றொரு பர்வதம் இறங்கினதுபோல் ஆஞ்ஜநேயர் தன் வேகத்தை அடக்கி இறங்கினார். ஸந்தோஷத்தால் தேகம் பூரிக்க, அறுபட்ட இறக்கைகளையுடைய பர்வதத்தைப்போல் மாருதி ஆகாசத்திலிருந்து இறங்கினார். உடனே ஸகல வானர சிரேஷ்டர்களும் ஆனந்தத்தால் மலர்ந்த முகங்களுடன், வெகு ப்ரீதியுடன் அந்த மஹாத்மாவைச் சூழ்ந்துகொண்டு, யாதொரு அபாயமும் இல்லாமல் திரும்பிவந்த வானரவீரனுக்குக் கிழங்குகளையும் பழங்களையும் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார்கள்.

ஜாமபவானையும்மற்ற வானர விருத்தர்களையும், அங்கதனையும் ஆஞ்ஜநேயர் நமஸ்கரிக்க, அவ்விருவரும் அவரை உபசரித்தார்கள். ஸகல வானரர்களும் மெச்சினார்கள். பிறகு ''கண்டேன் ஸீதையை'' என்று நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சுருக்கமாய்த் தெரிவித்து, அங்கதனுடன் கைகோத்துக்கொண்டு மஹேந்திர பர்வதத்தில் ஓர் அழகான தோப்பில் உட்கார்ந்துகொண்டு, வானரர்களைப் பார்த்து, ''மித்திரர்களே! நாம் இவ்வளவு சிரமப்பட்டுத் தேடின ஸீதையைக் கண்டேன். அசோக வனத்தில் இருக்கிறாள். கோர ராக்ஷஸிகள் அவளை வெகு ஜாக்கிரதையாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒற்றைப் பின்னலுடன், தலைமயிர் சடைவிழுந்து, தேகம் இளைத்து அழுக்கடைந்து ஆகாரமில்லாமல் மெலிந்து, ராமனைப் பார்க்க ஆசைகொண்டு உத்தமமான பதிவிரதாதர்மத்தை அனுஷ்டித்து வருகிறாள்'' என்றார்.

அனேக அர்த்தங்களடங்கிய ஆஞ்ஜநேயருடைய வாக்கியங்களை துக்கத்தாலும் கவலையாலும் வெந்த மனத்தில் அமிருத தாரைகளைப்போல் விழுந்தவுடன், வானரவீரர்கள் எல்லாவற்றையும் மறந்தனர். சிலர் ஸிம்ஹநாதம் செய்தார்கள்; சிலர் கூவினார்கள்; சிலர் கர்ஜித்தார்கள்; சிலர் கிலகில என்று சப்தித்தார்கள்; சிலர் ஒருவர்க்கொருவர் போட்டியாய்க் கர்ஜித்தார்கள்; சிலர் வால்களை உயரத் தூக்கிப் பூமியில் அடித்தார்கள்; சிலர் பர்வத சிகரங்களிலிருந்து பாய்ந்து, மதயானையைப்போல் கம்பீரமாய் நிற்கும் ஆஞ்ஜநேயரை ஆலிங்கனம் செய்தார்கள். பிறகு அங்கதன் மாருதியின் வார்த்தையைக் கேட்டு வானரவீரர்களுக்கு நடுவில் எழுந்து, ''ஆஞ்ஜநேய! இந்த விஸ்தாரமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி மறுபடியும் வந்த உனக்கு பராக்கிரமத்திலும் வலிமைக்கும் நிகருண்டோ? யஜமானனிடத்தில் உனக்குள்ள பக்திக்கும் உன் வீரியத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் எல்லையுண்டோ? ஸகல கீர்த்திக்கும் இருப்பிடமான ராமபாரியையைப் பார்க்கும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றாயே. ஸீதையைப் பிரிந்த துக்கம் ராகவனுக்கு நீங்குவதற்கு நீயல்லவா காரணம்'' என்று கொண்டாடினான். பிறகு வானரர்கள் மாருதியையும் அங்கதனையும் ஜாமபவானையும் சூழ்ந்து, அந்த வானரவீரன் பெருங்கடலைத் தாண்டினதையும், லங்கையைப் பார்த்ததையும், ஸீதையைத் தரிசித்ததையும் ராவணனைக் கண்டு பேசினதையும், இன்னும் மற்ற விருத்தாந்தங்களையும் விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்பிப் பெரிய பாறைகளில் ஹநுமானுக்கெதிரே கைகூப்பி உட்கார்ந்தார்கள். தேவதைகள் இந்திரனைச் சூழ்ந்து உபசரிப்பதுபோல் அங்கதனை வானரவீரர்கள் சூழ்ந்து நின்றார்கள்.

இப்படி மஹாகீர்த்திசாலியான ஆஞ்ஜநேயரும் புகழ்பெற்ற அங்கதனும் இன்னும் மற்ற வானரர்களும் ஸந்தோஷமாய் உட்கார்ந்திருக்கையில், அநத மஹேந்திரகிரியின் சிகரம் காந்தியால் ஜ்வலித்தது.

ஹநூமதா கீர்திமதா யஶஸ்விநா
ததா2ங்க3தே3நாங்க3த3 ப3த்3த4பா3ஹுநா |
முதா3 ததா3த்4யாஸிதமுந்நதம் மஹத்
மஹீத4ராக்3ரம் ஜ்வலிதம் ஶ்ரியாப வத்|| (52)

ஸர்க்கம் 58

மாருதி தன் யாத்திரையை வர்ணித்தது

ததஸ்தஸ்ய கி3ரே : ஶ்ருங்கே3 மஹேந்த்3ரஸ்ய மஹாபலா :|
ஹநுமத் ப்ரமுகா2 :ப்ரீதிம் ஹரயோ ஜக்3முருத்தமாம் || (1)

பிறகு மாருதியும் மற்ற வானரர்களும் அந்த மஹேந்திர பர்வதத்தின் சிகரத்தில் அளவற்ற ஆனந்தத்துடன் உட்கார்ந்திருக்

கையில், ஜாம்பவான் ஸந்தோஷத்தால் மயிர்க்கூச்சமடைந்து வாயு புத்திரனைப் பார்த்து, ''மாருதே! ஸீதையை எப்படிக் கண்டுபிடித்தாய்? அவள் எந்த ஸ்திதியில் இருக்கிறாள்? குரூரனான ராவணன் அவளிடத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறான்? இவை எல்லாவற்றையும் எங்களுக்கு வாஸ்தமாகச் சொல். ராமனுடைய ஸன்னிதியில் எதைச் சொல்லவேண்டியதென்றும் எதை மறைக்க வேண்டியதென்றும் இனிமேல் செய்யவேண்டிய காரியம் இன்னதென்றும் நிச்சயிப்போம்'' என்றார்.

அப்பொழுது ஆஞ்ஜநேயர் ஸந்தோஷத்தால் மயிர்க்கூச்சத்துடன் கைகூப்பி, ஜானகியை மனத்தால் நமஸ்கரித்துப் பின்வருமாறு சொல்ல ஆரம்பித்தார். ''நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இந்தப் பர்வதத்திலிருந்து ஆகாசத்தில் தாவி, ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டித் தெற்குக் கரையைச் சேர உத்தேசித்துப் புறப்பட்டேனல்லவா? வழியில் ஒரு பர்வதம் தங்கமயமான கொடிமுடிகளுடன் திடீரென்று கிளம்பிற்று. அது வழி மறைப்பதைக் கண்டு என் பிரயாணத்திற்கு இடையூறென்று எண்ணினேன். இதைப் பிளந்தெறிந்து அப்புறம் செல்லவேண்டியதென்று நினைத்துக்கொண்டு, அதைக் கிட்டி வாலைச் சுழற்றி ஸூரியனைப்போல பிரகாசிக்கும் சிகரத்தில் அடிக்க, அது தூளாயிற்று. அந்தப் பர்வததேவதை என் உத்தேசத்தை அறிந்து, 'குழந்தாய்!' என்று என்னை இனிமையாக அழைத்து, 'வானரவீர! நான் உன் பிதாவான வாயுவிற்கு முக்கிய மித்திரன். ஆகையால் உனக்குச் சிறிய தகப்பன் முறை. இந்த ஸமுத்திரத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். மைநாகமென்று எனக்குப் பெயர். பூர்வகாலத்தில் பர்வதங்கள் இறக்கைகளுடன் நினைத்த இடங்களிலெல்லாம் ஸஞ்சரித்து லோகத்தில் அதிக உபத்திரவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தன. அதைக் கேட்டு மஹேந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் அவைகளின் இறக்கைகளை அறுத்தான். அப்பொழுது உன் பிதா என்னை இந்த ஸமுத்திரத்தில் அடித்துக் கொண்டுவந்து தள்ளி, அந்தக் கஷ்டத்தை அனுபவிக்காமல் இருக்கும்படி காப்பாற்றினார். மேலும், ராமன் தர்மாத்மாக்களுக்குள் சிரேஷ்டர்; பராக்கிரமத்தில் மஹேந்திரனுக்கு ஸமமானவர். அவருக்கு நான் உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியம்' என்றது. உடனே நான் உத்தேசித்துப் போகும் காரியத்தை அவருக்குத் தெரிவித்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு சென்றேன். மைநாகம் மனுஷ்ய சரீரத்தை மறைத்துப் பர்வதரூபமாய் ஸமுத்திரத்தில் இருந்தது.

பிறகு நான் அதிவேகத்துடன் ஆகாசத்தில் வெகுநேரம் சென்றுகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது நாகங்களுக்கு மாதாவான ஸுரஸை என்ற தேவஸ்த்ரீ ஸமுத்திரத்திலிருந்து என்னை அழைத்து, 'வானரசிரேஷ்ட! தேவர்கள் உன்னை எனக்கு ஆஹாரமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வெகு காலமாய் உன்னை எதிர்பார்த்

துக் கொண்டிருந்தேன்; இன்று கிடைத்தாய். உன்னைத் தின்னப் போகிறேன்' என்றாள். அதைக்கேட்டு நான் கைகூப்பி வணங்கி தீனமான முகத்துடன், 'அம்மா! தசரதபுத்திரனான ராகவன் மஹா பராக்கிரமசாலி; தேஜஸ்வி; ஒரு காரியமாய் லக்ஷ்மணனென்ற தம்பியோடும் ஸீதை என்ற பாரியையோடும் தண்டகாவனத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கையில் ராவணனென்ற துராத்மா ஸீதையை அபகரித்தான். நான் ராமனுடைய ஆக்ஞையால் அவளைக் கண்டுபிடிக்கச் செல்கிறேன். ராமனுடைய ராஜ்யத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருக்கும் நீ அவருக்கு ஸஹாயம் செய்யவேண்டாமா? அப்படியும் இஷ்டமில்லாவிட்டால் நான் ஸீதையைக் கண்டு ராமனுடைய விருத்தாந்தத்தை அவளுக்குத் தெரிவித்து, அவளுடைய க்ஷேமத்தை ராமனுக்குச் சொல்லிவிட்டு, இங்கே வந்து உன் வாயில் பிரவேசிக்கிறேன்; இது ஸத்தியம்' என்றேன். நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடிய ஸுரஸை, 'என் கண்ணிற்பட்ட ஒருவனும் என்னைத் தப்பிப் போகமுடியாது' என்றாள். உடனே நான் பத்துயோஜனையளவு என் தேகத்தை வளர்த்தேன். அவள் அதற்குத் தகுந்தபடி வாயை வளர்த்துக்கொண்டாள். நான் உடனே என் தேகத்தைச் சுருக்கிக் கட்டைவிரலளவு செய்துகொண்டு, அவளுடைய வாயில் பாய்ந்து ஒரு க்ஷணத்தில் வெளியே வந்தேன். பிறகு ஸுரஸை தன் நிஜரூபத்துடன் என்னைப் பார்த்து 'குழந்தாய்! நீ போகும் காரியம் கைகூடட்டும். ஸீதையையும் ராமனையும் சேர்த்து வைப்பாய். உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். உன்னிடத்தில் விசேஷப்பிரீதி வைத்தேன்' என்று சொன்னாள். அப்பொழுது ஸகலப் பிராணிகளும், 'நல்லது நல்லது' என்று என்னைக் கொண்டாடின.

பிறகு நான் விசாலமான ஆகாசத்தில் கருடனைப்போல் அதி வேகமாகச் செல்லுகையில், திடீரென்று என் வேகம் அடங்கிற்று; செல்லமுடியவில்லை; ஸகல திக்குகளிலும் பார்க்கையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. 'இது என்ன ஆச்சரியம்! வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த எனக்கு இந்த இடையூறு நேர்ந்த காரணமென்ன? யாதொரு பிராணியையும் நான் போகும் வழியில் காணவில்லையே! என் நிழலை யாரோ பிடித்துத் தடை செய்திருக்கிறார்கள்' என்று சற்று யோசித்துத் துக்கித்துக் கீழே பார்க்கையில், ஜலத்தில் ஒரு பயங்கரமான ராக்ஷஸி படுத்திருப்பதைக் கண்டேன். அவள் என்னைப் பார்த்து இடிபோல் சிரித்துப் பரபரப்பில்லாமல் வெகு தைரியத்துடன், 'பர்வதம் போன்ற சரீரத்தையுடையவனே! வெகு காலமாக நான் ஆகாரமில்லாமல் வருந்துகிறேன். உன் தேகத்தை எனக்கு ஆஹாரமாகக் கொடுத்து என்னை திருப்தி செய்' என்றாள். நானும் நல்லதென்று அவளுடைய வாயளவைக் காட்டிலும் அதிகமாக என் தேகத்தை வளர்த்துக்கொண்டேன். அவளும் என்னை விழுங்குவதற்குப் போதுமானவரையில் தன் வாயை வளர்த்துக்

கொண்டாள். ஆனால், நான் நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடியவனென்று அவளுக்குத் தெரியாது. நான் உடனே என் பெரிய ரூபத்தைச் சுருக்கி அவளுடைய வாயில் நுழைந்து ஹிருதயத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஆகாசத்தில் தாவினேன். மலைபோன்ற அந்தக் கோரராக்ஷஸி உடனே கைகளை உதறிக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தில் விழுந்து இறந்தாள். அப்பொழுது ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் ஸித்த சாரணர்கள், ‘ ஹநுமான் பயங்கரமான ஸிம்ஹிகையைக் கொன்றுவிட்டான் ’ என்று சொல்லக் கேட்டேன்.

பிறகு நான் உத்தேசித்த காரியத்தை நினைத்துக்கொண்டு ஆகாசவீதியில் வேகமாய்ச் செல்லுகையில் ஸமுத்திரத்தின் தெற்குக் கரையில் மலைகளும் வனங்களும் லங்கா பட்டணமும் இருக்கக் கண்டேன். ஸூரியன் அஸ்தமித்தவுடன் அங்கிருந்த பயங்கரமான காவற்காரர்களுக்குத் தெரியாமல் ராக்ஷஸர்களுடைய ராஜாதானியில் பிரவேசித்தேன். அப்பொழுது ஒரு ஸ்த்ரீ பிரளயகால மேகத்தைப் போல் சிரித்துக்கொண்டு திடீரென்று கிளம்பி என்னைத் தடுத்தாள். நெருப்புக் கொழுந்து போன்ற தலைமயிரையுடைய அந்த ராக்ஷஸி என்னைக் கொல்ல வருவதைக் கண்டு நான் இடது கை விரல்களை மடக்கி அவளைக் குத்தி ஜயித்துக் கீழே தள்ளி, நகரத்தில் பிரவேசித்தேன். அப்பொழுது அவள், ‘ மஹானுபாவ ! நான் லங்கா தேவதை, என்னை நீ ஜயித்தபடியால் ஸகல ராக்ஷஸர்களையும் ஜயிப்பாய் ’ என்றாள்.

பிறகு நான் அந்த ராத்திரி முழுவதும் லங்கையெங்கும் தேடி, முடிவில் ராவணனுடைய அந்தப்புரத்திலும் நன்றாய்ப் பரிசோதித்துப் பார்த்தேன் ; ஸீதையைக் காணவில்லை. ஆகையால் நான் துக்க ஸமுத்திரத்தில் முழுகிக் கரை காணாமல் தவிக்கையில், ஓரிடத்தில் தங்கப் பிராகாரத்தால் சூழப்பட்ட ஒரு அழகான தோட்டத்தைக் கண்டேன். அதன் சுவரைத் தாண்டிக் குதித்து நான் விருக்ஷங்கள் நிறைந்த அசோகவனத்தையும் அதற்கு நடுவில் ஒரு பெரிய சிம்சுபா விருக்ஷத்தையும், அதைச் சுற்றி ஸ்வர்ணமயமான வாழைத் தோட்டத்தையும் கண்டேன் அந்தச் சிம்சுபாவிருக்ஷத்திற்கு ஸமீபத்தில் சிரேஷ்டமான வர்ணமுள்ள ஒரு ஸ்த்ரீ, பெண் புலிகளால் சூழப்பட்ட மானைப்போல், ரத்த மாம்ஸங்களையே ஆகாரமாகவுடைய கோர ராக்ஷஸிகளால் சூழப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். அவள் நல்ல யௌவனப் பருவத்திலிருப்பவள் ; தாமரை இதழ்களைப் போன்ற நேத்திரங்களையுடையவள். ஆகாரமில்லாததாலும் சோகத்தாலும் தேகம் இளைத்து முகம் முடித் தலைமயிர் புழுதி படிந்து, ஒற்றை வஸ்திரத்துடன் உட்கார்ந்திருந்தாள். எப்பொழுதும் பர்த்தாவையே தியானித்துக்கொண்டு ராவணனிடத்தில் மிகுந்த வெறுப்புடன் ராக்ஷஸிகளால் மிரட்டப்பட்டு, பயந்த மான் குட்டிபோல் அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டு ஒற்றைப் பின்னலுடன் தரையில் உட்கார்ந்திருந்தாள். ஹேமந்தருதுவில் தாமரையோடையைப்போல்

விகார வர்ணத்தையுடைய சரீரத்துடன் இனி உயிரை வைத்துக் கொள்ளுகிறதில்லை என்று நிச்சயித்திருந்தாள். இப்படி மஹாகீர்த்தி சாலியான ராமபாரியையை தரிசித்து அந்தச் சிம்சுபா விருக்ஷத்தி லேயே ஒளிந்திருந்தேன்.

பிறகு ராவணனுடைய அரண்மனையிலிருந்து ஒட்டியாணம் சிலம்பு முதலிய ஆபரணங்களையுடைய நாதத்துடன் கலந்து கம்பீர மான ஹலஹலா சப்தமும் உண்டாயிற்று. அதைக் கேட்டு சிறிது அச்சமுற்று, நான் தேகத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு அந்த விருக்ஷத்தில் இலைகளின் மறைவில் பக்ஷியைப்போல் ஒளிந்திருந்தேன். அப்பொழுது ஸீதை இருக்குமிடத்திற்கு ராவணனும் அவனுடைய பத்தினிகளும் வந்தார்கள். அவனைக் கண்டு பதிவிரதையான ஸீதை துடைகளை நெருக்கிக்கொண்டு கைகளால் ஸ்தனங்களை மறைத்துக்கொண்டாள். என்ன நேருமோ என்று பயத்துடன், நம்மை ரக்ஷிப்பவர்கள் உண்டோ என்று நான்கு புறங்களிலும் பார்த்துக்கொண்டு, ஒரு வரையும் காணுமல் நடுங்கிக்கொண்டு துக்கத்தால் கலங்கியிருந்தாள். ராவணன் அவளை நமஸ்கரித்து, ' அழகால் கர்வமடைந்திருப்பவளே! என்னைப் புருஷனுக அங்கீகரிக்க மாட்டாயா? கொழுப்பால் நீ என் இஷ்டப்படி நடக்காவிட்டால் இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் பொறுப்பேன். பிறகு உன் ரத்தத்தைக் குடித்துவிடுவேன்' என்றுன். அதைக் கேட்டு ஸீதை வெகு கோபம் கொண்டு, ' ராக்ஷஸப் பதரே! அபாரதேஜஸ்வியான ராமனுடைய பாரியையைப் பார்த்துச் சொல்லத் தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்ற உன் நாக்கு ஏன் அழுகி விழவில்லை! இக்ஷ்வாகு குல சக்கரவர்த்தியான தசரதருக்கு நாட்டுப் பெண் என்பதை மறந்தாயோ? அயோக்கிய! பாபி! என் பர்த்தா இல்லாத ஸமயத்தில் அந்த மஹாத்மாவிற்குத் தெரியாமல் என்னை அபகரித்து வந்தாயே. உன் வீரியத்தைச் சுடவேண்டும். ராகவனுக்கு நீ ஸமமாவாயா? அவருக்கு ஊழியம் செய்யக் கூடத் தகுந்தவனல்ல. ஸத்தியவானும் யுத்தத்தில் எல்லோராலும் கொண் டாடப்பட்டவரும் யக்ஞங்களைச் செய்தவருமான ரகுவீரன் எங்கே, நீ எங்கே?' என்றுள். ஸீதையின் கடுமையான வார்த்தைகளைக் கேட்டு ராவணன் கோபம் கொண்டு ச்மசானத்தில் சிதையில் எரியும் அக்னியைப்போல் ஜ்வலித்துக் கண்களை உருட்டி விழித்து வலதுகை விரல்களை மடக்கிக்கொண்டு ஸீதையைக் கொல்ல ஓடிவந்தான். அப் பொழுது அங்கிருந்த ஸ்த்ரீகள் ' ஹா! ஹா!' என்று கத்தினுர்கள். அவர்களுக்குள் மந்தோதரி என்ற பட்டமஹிஷி ராவணனைத் தழுவிப் பிடித்துக்கொண்டு, ' மஹாராஜா! பராக்கிரமத்தில் மஹேந் திரனுக்கு ஸமமான தங்களுக்கு ஸீதையால் என்ன பிரயோஜனம்? தேவ கந்தர்வ யக்ஷ கன்யைகள் கணக்கில்லாமல் தங்களுடைய இஷ் டத்தை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். அவர்களுடன் கிரீடிக்கலாம், வாருங்கள்' என்று அழைத்துக் கொண்டு போனுள். (தான்யமாலினி, மந்தோதரி என்ற இரு மனைவியருமே ராவணனைத்

தடுத்தார்கள். தான்யமாலினி தடுத்ததாக ஸர்க்கம் இருபத்திரண்டில் கூறப்பட்டதாலும் மந்தோதரி தடுத்ததாக இங்கு கூறப்பட்டதாலும் இது விளங்கும்.) அப்பொழுது ராவணன் கோபம் தணிந்து காமப்ரவசனாய் அவர்களுடன் தன் அரண்மனைக்குச் சென்றான். உடனே அங்கிருந்த கோரராக்ஷஸிகள் ஸீதையைச் சூழ்ந்துகொண்டு குரூரமான வார்த்தைகளில் அவளை மிரட்டினார்கள். அவர்களுடைய கர்ஜனைகள் ஸீதையினிடத்தில் பலிக்கவில்லை. அவர்களுடைய வார்த்தையை அவள் துரும்புபோல் எண்ணினாள். பிறகு அவர்கள் வீணாய்க் கத்தி அலுத்துப் போய், ராவணனுக்கு ஸீதையின் உறுதியான நிச்சயத்தைத் தெரிவிக்கப் போனார்கள். அங்கிருந்தவர்கள் அவளை உட்படுத்துவோமென்ற ஆசையற்று ஸகல பிரயத்தனங்களையும் விட்டு ஸீதையின் நான்கு பக்கங்களிலும் படுத்துத் தூங்கினார்கள். தன் பர்த்தாவின் க்ஷேமத்தையே கோரும் ஸீதை துக்கம் தாங்காமல் தீனமாய் பிரலாபித்தாள்.

பிறகு, அநத ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவிலிருந்து திரிஜடை என்றவள் எழுந்து, 'துஷ்டைகளே! ஸீதையைத் தொடவேண்டாம். உங்களுக்குப் பசித்தால் உங்களையே பிடுங்கித் தின்னுங்கள். ஜனகருடைய புத்திரியும் தசரதருடைய நாட்டுப் பெண்ணுமான ஜானகி நாசமடையாள். இவளுடைய பர்த்தாவிற்கு ஜயமும் மங்களங்களும் உண்டாகப்போகின்றனவென்றும் ராவணனும் ஸகல ராக்ஷஸர்களும் நாசமடையப்போகிறார்களென்றும் தெரிவிக்கும் ஒரு ஸ்வப்பனத்தைக் கண்டேன். ராகவனுடைய கோபத்திலிருந்து ராக்ஷஸிகளைக் காப்பாற்ற இவள் ஒருவளே போதும். நாம் இவளைப் பிரார்த்திப்போம். இது எனக்கு நல்ல யோசனை என்று தோன்றுகிறது. இவள் இப்பொழுது அதிக துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ஆனால் அதிசீக்கிரத்தில் ஸகல துக்கங்களும் நீங்கி உத்தமமான ஸுகத்தையடைவாள்' என்றாள். அதைக் கேட்டு ஸீதை, தன் நாயகனுக்குக் கிடைக்கும் ஜயத்தைப்பற்றி ஸந்தோஷித்து, 'நீ சொல்வது நிஜமானால் நான் உங்களை ரக்ஷிக்கிறேன்' என்றாள்.

ஸீதை அந்தப் பயங்கரமான ஸ்திதியிலிருப்பதைக் கண்டு நான் அதை நீக்குவதற்குப் பலவிதமாய் யோசித்தும் ஒன்றும் தோன்றாமல் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஸீதையுடன் இன்னவிதமாகப் பேசுகிறதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு இக்ஷ்வாகு வம்ச பரம்பரையை வர்ணிக்க ஆரம்பித்தேன். ராஜரிஷிகளால் கொண்டாடப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸீதை கண்ணீர் பெருக, 'வானரசிரேஷ்ட! நீ யார்? இங்கே எப்படி வந்தாய்? ' எந்தக் காரியமாய் வந்தாய்? ராகவனுக்கும் உனக்கும் பரிசயம் உண்டான விதமென்ன?' என்று கேட்டாள். அதற்கு நான், 'தங்களுடைய பர்த்தாவான ராமனுக்கு ஸுக்ரீவனென்ற ஒரு மித்திரனுண்டு. மஹாபலவான், பராக்கிரமசாலி, நான் அவருடைய ஸேவகன்; என் பெயர்

ஹநுமான். அவர் என்னைத் தங்களிடத்தில் அனுப்பியிருக்கிறார். அந்தப் புருஷோத்தமன் நம்பிக்கை உண்டாகும்படி தன் மோதிரத்தை அடையாளமாக என்னிடத்தில் கொடுத்தனுப்பியிருக்கிறார். ஆகையால் தங்களுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறேன். என்ன செய்யட்டும்? தங்களை ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய ஸமீபத்தில் கொண்டு போய் விடட்டுமா? என்ன பதில் சொல்லுகிறீர்கள்?' என்றேன். அதைக் கேட்டு ஸீதை என் ஸ்வரூபத்தை அறிந்து, 'ராகவன் ஸைன்யங்களுடன் இங்கே வந்து ராவணனையும் ஸகல ராக்ஷஸர்களையும் யுத்தத்தில் கொன்று என்னை அழைத்துக் கொண்டு போகட்டும்.' என்றாள். பிறகு நான் அந்தப் புண்யவதியை சிரஸால் நமஸ்கரித்து, 'ராமனுக்கு நம்பிக்கையையும் ஸந்தோஷத்தையும் உண்டாக்கும் ஓர் அடையாளத்தைக் கொடுங்கள்' என்று கேட்டேன். அப்பொழுது தன் சூடாமணியை எடுத்து என்னிடத்தில் கொடுத்து, 'இதை ராமனுக்குக் காட்டினால் நீ என்னைக் கண்டு பேசினாயென்று நம்பிக் கௌரவிப்பார். ஆஞ்ஜநேய! என் விருத்தாந்தங்களை ராகவனுக்குத் தெரிவிப்பாய். ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸுக்ரீவனும் வானர ஸைன்யங்களுடன் இங்கே வரும்படி செய்ய வேண்டியது உன் கடமை. அப்படியில்லாவிட்டால் இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். ராமன் என்னைப் பார்க்கமுடியாது. அநாதையைப்போல் மரணமடைவேன்' என்று தன் அபிப்பிராயத்தை முடிவாகச் சொன்னாள். அந்தத் தீனமான வார்த்தையைக் கேட்டு எனக்குத் தேகம் தெரியாமல் கோபம் வந்தது. மேல் நடக்கவேண்டிய காரியம் கொஞ்சம் பாக்கியிருக்கிறதென்று அறிந்து, மலைபோன்ற ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்ய விரும்பி, அந்த அசோகவனத்தை அழித்தேன். மரங்கள் முறிக்கப்படுவதையும் மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் பயத்தால் கூச்சலிடுவதையும்கேட்டு ராக்ஷஸிகள் விழித்துக்கொண்டு, அங்கே வந்து பார்த்து என்னைக் கண்டு சீக்கிரமாய் ராவணனிடத்தில் போய்ச் சொன்னார்கள். 'பிரபோ! தங்களுடைய பலபராக்கிரமங்களை அறியாமல் ஒரு துஷ்டக் குரங்கு இங்கே வந்து பிறர் நெருங்க முடியாத நமது அசோகவனத்தை அழிக்கிறது. அந்தத் துர்புத்தியுள்ள வானரன் தங்களுக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறான். அவனைக் கொல்லும்படி கட்டளையிடுங்கள்' என்றார்கள்.

உடனே ராவணன் கிங்கரர்களென்று பிரஸித்தி பெற்ற ராக்ஷஸர்களை அனுப்பினான். அவர்கள் லங்காதிபதியின் எண்ணங்களை அறிந்து நடப்பவர்கள்; ஸுலபமாய் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள்; ஸமஸ்த ஆயுதங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு என்னுடன் யுத்தம் செய்யவந்த எண்பதினாயிரம் கிங்கரர்களையும் அங்கிருந்த ஒரு இருப்புத் தடியால் கொன்றேன். அதில் பயந்து ஓடினவர்கள் அந்த ஸமாசாரத்தை ராவணனிடத்தில் சொன்னார்கள்.

பிறகு, அப்பட்டணத்தின் நடுவிலிருந்த ஒரு உன்னதமான உப்பரிகையில் தாவி ஒரு ஸ்தம்பத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, அங்கிருந்த அரக்கர்களைக் கொன்று, லங்கைக்குப் பூஷணமாயிருந்த அந்தக் கட்டடத்தை நாசம் செய்தேன் பிறகு, ராவணன், பிரஹஸ்தனுடைய புத்திரனுன ஜம்புமாலியையும் பயங்கரமான அநேக ராக்ஷஸர்களையும் அவனுடன் அனுப்பினுன். யுத்தத்தில் நிபுணனுன அந்தப் பலவானையும் அவனுடன் வந்த ராக்ஷஸர்களையும் ஒரு இருப்புலக்கையால் அடித்துக் கொன்றேன். பிறகு, ராவணன் மஹாபலசாலிகளான ஏழு மந்திரி புத்திரர்களைக் கணக்கற்ற காலாட்களுடன் அனுப்பினுன். அவர்களையும் இருப்புலக்கையால் யமலோகத்திற்கு அனுப்பினேன். பிறகு, சூரர்களான ஐந்து ஸேனுதிபதிகளை அனுப்பினுன். அவர்களை ஸைன்யங்களுடன் இருந்த இடம் தெரியாமல் கொன்றேன். பிறகு தன் புத்திரனுன அக்ஷனென்ற பலவானை அளவற்ற ஸைன்யங்களுடன் அனுப்பினுன். யுத்தத்தில் நிபுணனுன அந்த மந்தோதரி புத்திரன் முடிவில் கத்தியை உருவிக்கொண்டு ஆகாசத்தில் கிளம்புவதைக் கண்டு, அவனுடைய கால்களைப் பிடித்துக் கரகர என்று சுழற்றி பூமியில் அடித்துக் கொன்றேன். பிறகு, ராவணன் கோபம் கொண்டு, பலத்தாலும் பராக்கிரமத்தாலும் கொழுப்படைந்த இந்திரஜித் என்ற தன் புத்திரனை அனுப்பினுன். அவனுடைய ஸைன்யம் முழுவதையும் கொன்று, அவனுடைய பராக்கிரமத்தை வீணுகச் செய்து, வெகு ஸந்தோஷமடைந்தேன். கொழுப்படைந்த வீரர்களுடன் அந்த இந்திரஜித்தை ராவணன் பூர்ண நம்பிக்கையுடன் என்னுடன் யுத்தம் செய்ய அனுப்பினுன். தன் பலம் ஒடுங்கினதையும் அஸ்திரங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் என்னை ஜயிக்கமுடியாதென்றதையும் கண்டு, அந்த ராக்ஷஸன் அதிவேகமாய் என்மேல் பிரஹ்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்து என்னைக் கட்டினுன்.

பிறகு ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கயிறுகளால் கட்டி ராவணனிடத்தில் கொண்டு போனுர்கள். அவன் என்னைப் பார்த்து நான் லங்கைக்கு வந்ததற்கும் ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றதற்கும் காரணத்தைக் கேட்டான். ' ஸீதையின் நிமித்தமாய் இப்படிச் செய்தேன் ' என்று சொன்னேன். ' நான் வாயுவின் புத்திரன் ; என் பெயர் ஹநுமான். ஸீதையைப் பார்க்க விரும்பி தங்களுடைய அரண்மனைக்கு வந்தேன். நான் வானரன் ; ஸுக்ரீவனுக்கு மந்திரி ; ராமனுல் அனுப்பப்பட்ட தூதன் ; தங்களிடத்திற்கு வந்தேன். மஹா தேஜஸ்வியான ஸுக்ரீவன் தங்களை க்ஷேமம் விசாரித்து, புருஷார்த்தங்களுக்கு ஒத்ததும் க்ஷேமகரமுமான பின்வரும் ஸமாசாரத்தைச் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறுர். ' ரிசியமூகபர்வதத்தில் நான் வஸித்துக்கொண்டிருக்கையில் ரணதீரனுன ராகவன் எனக்கு மித்திரனுய், ' என் பாரியையை ராக்ஷஸன் கொண்டு போய் விட்டான். அவளைத் திரும்பி அடையும் விஷயத்தில் நீ எனக்கு ஸஹாயம் செய்யவேண்டியது

என்று கேட்டார். 'அப்படியானால் என் சத்துருவான வாலியைக் கொல்வதில் தாங்களும் ஸஹாயம் செய்யவேண்டும்' என்றேன். பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் அக்னிஸாக்ஷியாய் என்னுடன் ஸ்நேகம் செய்தார்கள். ராமன் வாலியை யுத்தத்தில் ஒரே பாணத்தால் கொன்று, என்னை வானர வீரர்களுக்கு அரசனாக அபிஷேகம் செய்தார். அவருக்கு ஸகல விதத்தாலும் நான் ஸஹாயம் செய்யவேண்டியது. ஆகையால் என் தூதனை உன்னிடத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிறேன். உடனே ஸீதையைக் கொண்டு வந்துவிடு. இல்லாவிட்டால் வானர வீரர்கள் உன் ஸைன்யங்களை அழித்துவிடுவார்கள். தேவர்கள் அடிக்கடி ஸஹாயத்திற்காகப் பிரார்த்தித்து அழைத்துக் கொண்டு போகும் வானரர்களுடைய மஹிமை யாருக்குத்தான் தெரியாது' என்று ஸுக்ரீவ மஹாராஜா தங்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார்' என்றேன். அதைக் கேட்டு ராவணன் கோபத்தால் மெய்மறந்து என்னை எரித்து விடுபவன்போல் பார்த்தான். பிறகு அந்தத் துஷ்டன் என் மஹிமையை அறியாமல், 'இவனைக் கொன்று விடுங்கள்' என்று ஆக்ஞாபித்தான். அப்பொழுது அவனுக்குத் தம்பியான விபீஷணன், மஹா புத்திமான், ராவணனைப் பார்த்து, 'அண்ணா! இது நியாயமல்ல; இப்படிச் செய்யக்கூடாது; இது ராஜ நீதிக்கு விரோதம். தூதர்களைக் கொல்லக்கூடாதென்று சாஸ்திரங்கள் விதிக்கின்றன. யஜமானனுடைய க்ஷேமத்தைக் கோருகிற தூதன் தன்னிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட ஸமாசாரத்தைச் சொல்ல வேண்டியதல்லவா? அவன் விசேஷ அபராதம் செய்தாலும் அவனுடைய ரூபத்தைக் கெடுக்கவேண்டுமே தவிர கொல்லக்கூடாதென்பது நீதி சாஸ்திரம்' என்று பிரார்த்தித்தான். இப்படி எனக்காகப் பரிந்து பேசின விபீஷணனுடைய வார்த்தையை அங்கீகரித்து ராவணன், 'இந்தக் குரங்கின் வாலைக் கொளுத்திவிடுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான்.

உடனே அங்கிருந்த குரூர ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கழிகளாலும் முஷ்டிகளாலும் அடித்து, என் வாலில் சணல் கயிறுகளையும் வஸ்திரங்களையும் சுற்றித் தைலத்தில் நனைத்து நெருப்பு வைத்து பிறகு என்னை ராஜமார்க்கங்களிலும் மற்ற வீதிகளிலும் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு ஜயகோஷத்துடன் சென்றார்கள். நான் என் பெரிய ரூபத்தைச் சுருக்கிக் கட்டுகளிலிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு, பழைய ரூபத்துடன் இருப்புலக்கையால் அவர்களைக் கொன்றேன். பிறகு அந்த நகரத் துவாரத்திற்குச் சென்று, பிரளயகாலாக்னி பிராணிகளைக் கொளுத்துவதுபோல் வாலிலிருந்த நெருப்பால் அமரிக்கையாய் லங்கை முழுவதையும் கொளுத்திவிட்டேன். ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல் வெந்து சாம்பலாயிற்று. உடனே, 'ஐயோ! புத்தியில்லாமல் லங்கையில் நெருப்பு வைத்து ஸீதையையும் கொளுத்தி ராகவனுடைய முக்கிய காரியத்தைக் கெடுத்துவிட்டேனே' என்று சொல்ல முடியாத துக்கத்தை அனுபவிக்கையில், சாரணர்கள், 'லங்கையில்

ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல் வெந்துபோயும் ஸீதை அபாயமில்லாமலிருப்பது என்ன ஆச்சரியம்' என்று சொல்லிக்கொள்வதைக் கேட்டேன். மேலும் என் வாலில் எரியும் நெருப்பு பனிபோல் குளிர்ந்திருந்தது; என் மனத்தில் கொஞ்சம்கூட துக்கமில்லை; காற்று பரிமளமாய் வீசிற்று; கண் சுபமாய்த் துடித்தது. மகரிஷிகளின் வார்த்தைகள் வீண் போகாதாகையால் ஸீதைக்கு அபாயமில்லை என்று ஸந்தோஷித்து, மறுபடியும் அவளைத் தரிசித்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அரிஷ்டமென்ற பர்வதத்தில் ஏறி உங்களைப் பார்க்க ஆசை கொண்டு ஆகாசத்தில் கிளம்பினேன். வாயு, சந்திரன், ஸூரியன், ஸித்த, கந்தர்வ கணங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாச மார்க்கமாய் இங்கே வந்து உங்களைக் கண்டேன். ராகவனுடைய மஹிமையாலும் உங்களுடைய பிரபாவத்தாலும் ஸுக்ரீவன் கட்டளையிட்ட ஸ்கல காரியங்களையும் என்னால் கூடிய வரையில் செய்து முடித்தேன். மேல் நடக்கவேண்டியவைகளை நீங்களே செய்து முடிக்க வேண்டியது.

ஏதத் ஸர்வம் மயா தத்ர யதாவ து³பபாதி³தம் |
அத்ர யந் ந க்ருதம் ஶேஷம் தத்ஸர்வம் க்ரியதாமிதி || (159)

ஸர்க்கம் 59

மாருதி வானரர்களுடன் ஆலோசித்தது

ஏததா²க்²யாய தத்ஸர்வம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: |
பூ⁴ய: ஸமுபசக்ராம வசநம் வக்து முத்தரம் || (1)

நாமெல்லோரும் இப்பொழுதே லங்கைக்குச் சென்று ராவணனை ஜயித்து ஸீதையுடன் ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்ப்போம் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால், ராகவனுடைய பிரயத்தனங்களும் ஸுக்ரீவனுடைய உத்ஸாகமும் ஸீதையின் பதிவிரதா மஹிமையால் நிறைவேறிற்றே தவிர வேறல்ல. அவளிடத்தில் என் மனம் எல்லையற்ற பக்தியுடன் இருக்கிறது. 'அப்படிப்பட்ட பிரபாவத்தையுடைய ஸீதையைத் தொட்டெடுத்தும் ராவணன் இன்னும் எப்படிப் பிழைத்திருக்கிறான்' என்றால், அந்த ராக்ஷஸ ராஜன் கடுந்தவம் செய்து அளவற்ற பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் தேஜஸையும் பெற்றிருக்கிறான். ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக்கூடியவன்; கோபம் கொண்டால் அவைகளை நாசம் செய்யக் கூடியவனாகையால் ஸீதையைத் தொட்டும் அவன் சாம்பலாகவில்லை. ஆனால், ஸீதையின் பதிவிரதாமஹிமை பலமற்றதென்று எண்ணவேண்டாம். ஸீதை கொஞ்சம் கோபித்தால் பிரளயகாலாக்னியும் அதற்கு ஈடோ? நாயகன் இருக்கும்பொழுது அவருடைய உத்தரவில்லாமல் தான் ஒன்றையும் செய்யக்கூடாது. ராவணனை ஜயித்துக் கொன்றாரென்ற கீர்த்தி

தன் பர்த்தாவிற்குக் கிடைக்கவேண்டும். அதைக் கெடுக்கக்கூடாதென்று ஸகல கஷ்டங்களையும் பொறுத்திருப்பதே தவிர வேறென்ன?

நடந்த காரியங்களைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்தேன். ஜாம்பவானும் மற்றப் பெரியோர்களும் நாம் ஸீதையுடன் ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்க்கவேண்டியதென்று முடிவு செய்தால் எனக்கு ஆக்ஷேபமில்லை. நானொருவனே லங்கையையும் ராவணனையும் ஸகல ராக்ஷஸர்களையும் ஒரு க்ஷணத்தில் நாசம் செய்வேன். நீங்கள் சூரர்கள்; பலசாலிகள்; தைர்யவான்கள்; ஆயுதப் பிரயோகங்களில் நிபுணர்கள்; ஜயிக்க நிச்சயித்தவர்கள்; நானும் உங்களுடன் சேர்ந்தால் கேட்கவேண்டுமோ? நானொருவனே ராவணனையும் அவனுடைய ஸஹோதரர்களையும் புத்திரர்களையும் ஸேவகர்களையும் ஸைன்யங்களையும் விளையாட்டாய்க் கொல்லமுடியும். இந்திரஜித் பிரயோகிக்கும் பிறர் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கமுடியாத பிரஹ்மாஸ்திரம் இந்திராஸ்திரம் வாயவ்யாஸ்திரம் வருணாஸ்திரம் முதலியவைகளைப் பொடியாக்குவேன். என் பராக்கிரமத்தால் இந்திரஜித்தை மயக்குவேன். நான் இடைவிடாமல் கல்மாரி பொழிய ஆரம்பித்தால் தேவர்களையும் கொல்வேன். ராக்ஷஸர்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? நீங்கள் உத்தரவு கொடுத்தால் அவர்களைக் கொல்வது எனக்கு ஒரு விளையாட்டு. ஸமுத்திரம் கரைபுரண்டாலும் மேருமலை அசைந்தாலும் ஜாம்பவானை யுத்தத்தில் அசைக்கக்கூடிய சத்ருஸைன்யம் உண்டோ? ஸமஸ்த ராக்ஷஸர்களுக்குள் சிரேஷ்டமான வீரர்களை வாலி புத்திரன் ஒருவனே நாசம் செய்ய முடியாதா? பனஸன் நீலன் என்றவர்களுடைய துடைகளின் வேகத்தால் மேருமலையும் பிளவுபடுமே; மந்தரகிரியும் பொடியாகுமே; ராக்ஷஸர்கள் எம்மாத்திரம்? மைந்தன் த்விவிதன் என்றவர்களோடு யுத்தம் செய்யக்கூடிய தேவ, அஸுர, யக்ஷ, கந்தர்வ, உரக, பக்ஷிகணங்களைக் காட்டுங்கள். இவர்கள் அசுவினீ புத்திரர்கள். அளவற்ற பிரபாவமுடையவர்கள். இவர்களுடன் ஸமமாய் யுத்தம் செய்யக் கூடியவர்களும் உண்டோ? பிரஹ்மாவின் வரத்தால் அளவற்ற பலமடைந்தவர்கள்; அமிருதபானம் செய்தவர்கள். முன்பு அசுவினீ தேவதைகளை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்காக பிரஹ்மா, 'இவர்கள் ஒருவராலும் மரணமடையார்கள்' என்ற வரத்தைக் கொடுத்தார். அந்தக் காரணத்தால் கொழுப்படைந்து, பெரிய ஸைன்யத்தை நாசம் செய்து தேவர்கள் வைத்திருந்த அமிருதத்தைப் பானம் செய்தார்கள். நீங்கள் எல்லோரும் இருங்கள். இவ்விருவரே கோபம் கொண்டால் லங்கையையும் அதிலுள்ள ஸமஸ்த பிராணிகளையும் நாசம் செய்வார்களே! நான் இதுவரையிலுமே லங்கா தேவதையை ஜயித்து, அந்த நகரத்தைக் கொளுத்திச் சாம்பலாக்கி, ராஜமார்க்கங்களில் என் பெயரையும் ராம லக்ஷ்மணர்கள் பெயரையும் பிரஸித்தப்படுத்தினேன். 'ராகவனுக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் அவர்களால் காப்பாற்றப்பட்ட

ஸுக்ரீவனுக்கும் பலத்திலும், பராக்கிரமத்திலும் நிகருண்டோ ?' என்று கர்ஜித்தேன். 'நான் கோஸலாதிபதியான ரகுவீரனுடைய தூதன் : என் பெயர் ஹநுமான் ; நான் வாயுவின் புத்திரன்' என்று எல்லோரும் கேட்கும்படி கோஷித்தேன்.

ராவணனுடைய அசோகவனத்தில் சிம்சுபா விருக்ஷத்தின் அடியில் ஜனகராஜபுத்திரி தீனமாக உட்கார்ந்திருக்கிறாள். மேகங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரனைப்போல் காந்தியற்று, ராக்ஷஸிகளால் சூழப் பட்டுச் சோக ஸாகரத்தில் மூழ்கி, வெறுந்தரையில் உட்கார்ந்திருக் கிறாள். பலத்தால் கொழுப்படைந்த ராவணனைக் கொஞ்சமாவது லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. ரூபத்தில் நிகரில்லாத அந்தப் பதிவிரதை ராவணனால் சிறையில் வைக்கப்பட்டு, ஜனகராஜ புத்திரியாயும் ஸகல மங்களங்களுக்கும் வாஸஸ்தானமாயும் இருந்தும், இந்திரனைப் பிரிந்த இந்திராணியைப்போல் தன் பர்த்தாவையே தியானித்துக் கொண்டு, அவரிடத்திலேயே ஸகல ஆசைகளையும் வைத்து, ஒற்றை வஸ்திரத்துடன் தேகமெங்கும் அழுக்கடைந்து சோகத்தால் வாடி மெலிந்து, 'என் நாதனுக்கு எப்பொழுது ஜயமுண்டாகும்? எப் பொழுது ராவணனை ஸம்ஹரிப்பார்? எப்பொழுது என் துக்கம் தீரும்?' என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அசோகவனத்தில் கோரமான ராக்ஷஸிகள் அவளை அடிக்கடி மிரட்டு வதைப் பார்த்தேன். ஒரே பின்னலுடன் ஸந்தோஷமற்று, ராமனி டத்தில் நாடிய மனமுடையவளாய், வர்ணம் மாறி, தரையில் படுத்துக் கொண்டு, ஹேமந்தருதுவில் வாடி விகாரமடைந்த தாமரையோடை யைப்போல் காணப்படுகிறாள். ராவணன் எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் அவனிடத்தில் கொஞ்சம்கூட மனம் வைக்காமல் உயிரை விட நிச்சயித்து, மான் குட்டியைப்போல் மிரண்ட கண்களுடன் நான்கு புறத்திலும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். வெகு கஷ்டப்பட்டு அவளுக்கு என்னிடத்தில் நம்பிக்கை வரும்படி செய்து, அவளுடன் பேசி ஸகல விருத்தாந்தங்களையும் சொன்னேன். ராக வனுக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும் ஏற்பட்ட ஸ்நேகத்தைக் கேள்விப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தாள். ராமனிடத்தில் விசேஷ பக்தி வைத்திருப் பதாலும், தன் பதிவிரதா தர்மத்திற்குக் குறைவு வருமென்பதாலும் மஹாபராதம் செய்த ராவணனைக் கொல்லாமலிருக்கிறாள். அது ராவணன் செய்த புண்ணியமே. ஆகையால் ராகவனே அவனைக் கொல்லக் கடவர். ஸீதை கேவலம் அதற்கு நிமித்தமே. ராவணனு டைய பராக்கிரமத்தையும் தவத்தையும் வரங்களையும் யோசித்தால், ஸீதையைக் காரணமாகக் கொண்டு ராகவன் அவனைக் கொல்ல வேண்டும். ஸ்வபாவத்திலேயே மெல்லிய தேகமுடைய ஸீதை ராமனைப் பிரிந்ததால், பிரதமையில் அத்யயனம் செய்பவனுடைய வித்தையைப்போல் இளைத்திருக்கிறாள். இப்படி ஸீதை படும் கஷ் டங்களை என்னால் கூடியவரையில் தெரிவித்தேன். இதற்கு எப்படிப்

பதில் செய்யவேண்டுமோ அதைக் குறைவில்லாமல் செய்வது உங்களைச் சேர்ந்தது '' என்றார்.

ஏவமாஸ்தே மஹாபா4கா ஸீதா ஸோகபராயணா |
யத3த்ர ப்ரதிகர்தவ்யம் தத்ஸர்வ முபபத்3யதாம் || (35)

ஸர்க்கம் 60

அங்கதனுடைய யோசனை

தஸ்ய தத்3 வசநம் ஸ்ருத்வா வாலிஸூநு ரபா4ஷத |
அயுக்தம் து விநா தே3வீம் த்3ருஷ்டவத்3பி4ஸ்ச வாநரா : (1)

அதைக் கேட்டு அங்கதன், '' ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டு பிடித்தபிறகு, அவளில்லாமல் நாம் ராமனிடத்தில் போவது யுக்த மல்ல. ஸீதையைக் கண்டோம், அழைத்து வரலில்லை என்று பராக் கிரமத்தில் பிரஸித்தி பெற்ற நீங்கள் சொல்வது யுக்தமல்ல. தாண்டு வதிலும் பராக்கிரமத்திலும் தேவர்ஸுரர்களிலாவது எந்த லோகங் களிலாவது நமக்கு நிகருண்டோ? ராக்ஷஸ வீரர்கள் ஹநுமானால் நாசமடைந்தபிறகு வேறென்ன செய்யவேண்டியிருக்கிறது? ஜான கியை அழைத்துக்கொண்டே போவோம் '' என்றான். அப்பொழுது விஷயங்களை நன்றாக அறிந்த ஜாம்பவான் அங்கதனைப் பார்த்து பரமப் பிரீதியுடன், '' குழந்தாய் ! நீ சொல்லும் யோசனை யுக்தம் தான். ஆனால் ராகவனுடைய அபிப்பிராயத்தை ஒத்து அவர் உத்தேசித்த காரியம் கெடாமல் நடக்கவேண்டியதல்லவா? '' என்றார்.

ந தாவதேஷா மதிரக்ஷமா நோ
யதா2 ப4வாந் பஸ்யதி ராஜபுத்ர |
யதா2து ராமஸ்ய மதிர் நிவிஷ்டா
ததா2 ப4வாந் பஸ்யது கார்யஸித்3தி4ம் || (15)

ஸர்க்கம் 61

வானரர்கள் மதுவனத்தில் பிரவேசித்தது

ததோ ஜாம்ப3வதோ வாக்ய மக்3ருஹ்ணந்த வநௌகஸ : |
அங்க3த3ப்ரமுகா2 வீரா ஹநூமாம்ஸ்ச மஹாகபி : || (1)

அங்கதனும் மற்ற வானரர்களும் ஹநுமானும், ஜாம்பவா னுடைய வார்த்தையை யுக்தமென்று அங்கீகரித்தார்கள். பிறகு ஸகல வானரர்களும் ஹநுமானை முன்னிட்டுக்கொண்டு வெகு ஸந் தோஷத்துடன் மஹேந்திர பர்வதத்திலிருநது கிளம்பி ஆகாசமார்க்க மாய்ச் சென்றார்கள். பெரிய சரீரங்களுடன் அளவற்ற பலத்துடனும் மேருமந்தரமென்ற பர்வதங்களைப் போலும் மதயானைகளைப் போலும் ஆகாசத்தை மறைத்துக்கொண்டு, பலத்தாலும் தைரியத்

தாலும் வேகத்தாலும் ஸமஸ்த பிராணிகளால் கொண்டாடப் பட்ட மாருதியைத் தங்களுடைய பிரியமான பார்வைகளால் சுமந்து போவதுபோல் சென்றார்கள். ராகவனுக்கு ஜயத்தையும் கீர்த்தியையும் செய்ய நிச்சயித்தவர்கள் ; தாங்கள் உத்தேசித்த பிரயோஜனம் கைகூடினதால் பெருமை கொண்டவர்கள் ; ராகவனிடத்தில் ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தைச் சொல்ல ஆவல் கொண்டவர்கள் ; ராக்ஷஸர்களுடன் எப்பொழுது யுத்தம் நேருமென்று கைகளைத் தீட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள் ; ராகவன் ஸுக்ரீவனுக்குச் செய்த உபகாரத்திற்கு பிரத்யுபகாரம் செய்ய நிச்சயித்தவர்கள் ; விசாலமான மனத்தையுடையவர்கள்.

வெகுதூரம் சென்று, நந்தனமென்ற இந்திரனுடைய வனத்திற்கு ஸமமாய், மரங்களாலும் கொடிகளாலும் விளங்கும் ஒரு வனத்திற்கு வந்தார்கள். அது ஸகலப் பிராணிகளும் கண்டு ஆசைப்படக்கூடியது; எவரும் நெருங்க முடியாதது ; ஸுக்ரீவனால் நன்றாகக் காப்பாற்றப்பட்டது ; அந்த மதுவனத்தை ஸுக்ரீவனுக்கு மாமனான ததிமுகனென்ற வானரவீரன் வெகுஜாக்கிரதையாய் எப்பொழுதும் ரக்ஷித்து வந்தான். அதைக் கண்டு வானரக் கூட்டங்கள் மிகுந்த உத்ஸாகத்தையடைந்து, ''இங்கிருக்கும் தேனைக் குடிக்கும்படி எங்களுக்கு உத்தரவு செய்யவேண்டும்'' என்று அங்கதனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். அவனும் ஜாம்பவான் முதலிய பெரியோர்களைக் கலந்து யோசித்து, ''நீங்கள் இஷ்டப்படி இங்கிருக்கும் தேனைக் குடியுங்கள்'' என்றான். அதைக் கேட்ட வானரர்கள் அங்கதனால் அனுமதி கொடுத்து ஏவப்பட்டதால் குதித்தார்கள் ; சிலர் பாடினார்கள் ; சிலர் ஆடினார்கள் ; சிலர் விழுந்தார்கள் ; சிலர் நமஸ்கரித்தார்கள் ; சிலர் திரிந்தார்கள் ; சிலர் சிரித்தார்கள் ; சிலர் தாவினார்கள் ; சிலர் பிதற்றினார்கள்; சிலர் ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டார்கள் ; சிலர் ஒருவர்மேலொருவர் பாய்ந்தார்கள் ; சிலர் அந்யோந்யமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள் ; சிலர் ஒருவரோடொருவர் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் ; சிலர் மரத்திற்கு மரம் தாவினார்கள் ; சிலர் மரங்களின் நுனியிலிருந்து பூமியில் விழுந்தார்கள் ; சிலர் பூமியிலிருந்து வெகுவேகமாய் மரங்களின் நுனியில் தாவினார்கள் ; ஒருவன் பாடிக்கொண்டிருக்கையில் வேறொருவன் சிரித்துக்கொண்டு அவனிடத்தில் போனான் ; சிரித்துக்கொண்டிருப்பவனிடத்தில் வேறொருவன் அழுதுகொண்டு போனான் ; அவனிடத்தில் வேறொருவன் அதிகாரம் செய்துகொண்டு போனான் ; அவனைப் பார்த்து வேறொருவன் இறைந்தான். தேனைக் குடித்துக் கொழுப்படைந்து தேகம் தெரியாமல் அந்த வானர ஸைன்யம் வனத்தில் பரவிற்று. அதில் மதுபானத்தால் மயங்காதவனாவது திருப்தியடையாதவனாவது கிடையாது. அவர்கள் மரங்களை முறித்து இலைகளை உதிர்த்து புஷ்பங்களைப் பறித்து மதுவைக் குடித்து வனத்தை அழிப்பதை ததிமுகன் பார்த்துக் கோபம் கொண்டு தடுத்தான். பெரிய வானர வீரர்கள் அவனை

மிரட்ட, மஹாப் பிரதாபமுள்ளவனுகையால் அந்த வனத்தை ரக்ஷிக்க விரும்பி சிலரை நல்ல வார்த்தையாலும் சிலரைக் கடும் சொற்களாலும் சிலரைக் கலகத்தாலும் சிலரை அடிப்பதாலும் தடுத்துப் பார்த்தான். அதைக் கண்டு வானரர்கள் பலத்தாலும் கொழுப்பாலும் குடியாலும் ஸுக்ரீவனிடத்திலுள்ள பயத்தை மறந்து ததிமுகனைச் சூழ்ந்துகொண்டு அவன் யஜமானனுடைய மாமன் என்பதையும் அவனை எதிர்ப்பது குற்றமென்பதையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் அவனைத் திட்டி அவமானப்படுத்தி, அங்குமிங்கும் இழுத்து, நகங்களால் கீறிப் பற்களால் கடித்துக் கைகளால் அறைந்து கால்களால் உதைத்து, அந்த மஹாவனத்தைப் பாழாக்கினுர்கள்.

நகை[2]ஸ்துத[3]ந்தோ த[3]ஶநைர் த[3]ஶந்த :
தலைஸ்ச பாதை[3]ஸ்ச ஸமாபயந்த : |
மதா[3]த் கபிம் தம் கபய : ஸமக்[3]ரா :
மஹாவநம் நிர்விஷயம் ச சக்ரு : ।   (25)

ஸர்க்கம் 62

வானரர்கள் மதுவனத்தை அழித்தது

தா நுவாச ஹரிஸ்ரேஷ்டோ[2] ஹநுமாந் வாநரர்ஷப[4] : |
அவ்யக்[3]ர மநஸோ யூயம் மது[4] ஸேவத வாநரா : || (1)

அப்பொழுது ஹநுமான், "வானரர்களே! நீங்கள் கவலைப் படாமல் யதேச்சையாய்த் தேனைக் குடியுங்கள். உங்களைத் தடுப்பவர்களை நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்" என்றுர். பிறகு அங்கதன் வெகு ஸந்தோஷத்துடன், "ஸ்நேகிதர்களே! இஷ்டப்படி தேனைக் குடியுங்கள். நமது காரியத்தை நிறைவேற்றி வந்த மாருதி சொல்லும் வார்த்தை அயுக்தமாயிருந்தாலும் அதை நாம் கட்டாயம் நிறைவேற்ற வேண்டியது. இந்த விஷயத்தில் கேட்கவேண்டுமோ?" என்றுன்.

வானரர்களெல்லோரும் அந்த வார்த்தையை "நல்லது நல்லது" என்று கொண்டாடி நதீப்பிரவாகத்தைப்போல் சீக்கிரமாய் மது வனத்தில் பிரவேசித்தார்கள். அவர்கள் ஹநுமானைப் பார்த்ததாலும் ஸீதையின் க்ஷேமத்தைக் கேட்டதாலும் அங்கதன் உத்தரவு கொடுத்ததாலும் இறுமாப்படைந்து, அங்கிருந்த காவற்காரர்களை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் பழங்களைப் பறித்துத் தின்று தேனைக் குடித்தார்கள். காவலர்கள் தடுத்தபொழுது எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அவர்களை அடித்துத் துரத்தினுர்கள். சிலர் தொன்னைகளில் தேனைக் குடித்தார்கள். சிலர் தேனை வாரி எறிந்தார்கள்; சிலர் தேனைக் குடித்துத் தேனடைகளைப் பிழிந்து விட்டெறிந்தார்கள்; சிலர் தேன் மெழுகை மற்றவர்மேல் விட்டெறிந்தார்கள்; சிலர் தேனைக் குடித்து

மயங்கி மரங்களினடியில் கிளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு தரையில் இலைகளைப் பரப்பிப் படுத்துத் தூங்கினார்கள். சிலர் மதுபானத்தால் கொழுத்துப் பைத்தியம் பிடித்தவர்களைப்போல் ஒருவர்க்கொருவர் ஸந்தோஷத்தால் இடித்துக்கொண்டார்கள்; சிலர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு குதித்தார்கள்; சிலர் ஸிம்ஹநாதம் செய்தார்கள்; சிலர் ஸந்தோஷம் தாங்காதவர்கள்போல் கூவினார்கள்; சிலர் ஒன்றும் தோன்றாமல் பூமியில் படுத்துத் தூங்கினார்கள்; சிலர் ஏதோ ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டுச் சிரித்தார்கள்; அதைப் பார்த்துச் சிலர் வேறு காரியங்களைச் செய்தார்கள்; சிலர் ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டு இதை நான் செய்தேனென்று சொல்லிக் கொண்டார்கள்; சிலர் இதை இப்படிச் செய்யலாமென்று நிச்சயித்தார்கள்.

அந்த வனத்தில் ததிமுகனால் நியமிக்கப்பட்ட காவற்காரர்கள் வானரர்களால் மிரட்டப்பட்டு, மூலைக்குமூலை ஓடித் ததிமுகனிடத்திற் சென்று, "ஸ்வாமீ! வானரர்கள் நமது மதுவனத்திற் புகுந்து அழிக்கிறார்கள். நாங்கள் கூடியவரையில் தடுத்தோம். எங்களை அடித்துத் துரத்திக் கால்களைப் பிடித்திழுத்து ஆகாசத்தில் விட்டெறிந்தார்கள். ஹநுமானுடைய உத்தரவால் இப்படிச் செய்கிறார்கள்" என்று முறையிட்டார்கள். அதைக் கேட்டுத் ததிமுகன் கடுங்கோபமடைந்து, காவற்காரர்களை ஸமாதானம் செய்து, "என்னுடன் வாருங்கள். நமது வனத்தை அழிக்கும் அந்தத் துஷ்டர்களை நமது ஸைன்யத்தைக்கொண்டு அடித்துத் துரத்துவோம்" என்றான். பிறகு ததிமுகனும் காவற்காரர்களும் மதுவனத்தில் பிரவேசித்து மரங்களையும் கற்களையும் பாறைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, ததிமுகனுடைய தைரியத்தால் தேனைக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் வானரர்கள் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றார்கள். ஹநுமானும் மற்ற வானரர்களும், ததிமுகன் கோபத்துடன் வருவதைக் கண்டு எதிர் சென்றார்கள். மஹாபலவானான ததிமுகன் பெரிய விருக்ஷத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு தங்களை எதிர்ப்பதைக் கண்டு, அங்கதன் குடிமயக்கத்தால் ஒன்றும் தெரியாமல், தனக்குப் பூஜ்யனான ததிமுகனைக் கைகளால் அறைந்து கீழே தள்ளி தேய்த்துப் பிண்டமாக்கினான். ததிமுகன் கைகள் முறிந்து, கால்கள் ஒடிந்து, ரத்தத்தால் நனைந்து, கொஞ்ச நேரம் பிரக்ஞையற்றுக் கிடந்தான். பிறகு சீக்கிரமாய் மூர்ச்சை தெளிந்து, கோபம் கொண்டு, தேனைக் குடித்து மயங்கியிருக்கும் வானரர்களைத் தடியால் அடித்து விலக்கினான். பிறகு கஷ்டப்பட்டு அவர்களிடத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு, தனியாய் ஓரிடத்திற்போய்த் தன் வேலைக்காரர்களைப் பார்த்து, இந்தத் துஷ்டர்கள் இங்கிருக்கட்டும். நமது பிரபுவான ஸுக்ரீவ மஹாராஜாவும் ராமனும் இருக்குமிடத்திற்குப் போவோம். அங்கதனிடத்தில் ஸகல தோஷத்தையும் சுமத்துகிறேன். உடனே ஸுக்ரீவன் கோபம் கொண்டு ஸகல வானரர்களையும் கொல்லும்படி ஆக்ஞாபிப்பான்.

இந்த மதுவனம் தேவர்களும் அண்டக் கூடாதது; ஸுக்ரீவனுக்கு மிகவும் பிரியமானது; முன்னோர்களுக்குக் கிடைத்தது; மிகவும் அழகானது. தேனைக் குடித்து மதம் கொண்ட இந்த வானர வீரர்களையும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் நிச்சயமாய்க் கொல்வான். அரசனுடைய ஆக்ஞையைக் கடந்த இவர்களைக் கொல்லவேண்டியதே. நம்மை இப்படி அவமானம் செய்தது வீண்போகுமா?'' என்று அங்கிருந்து அதிவேகமாய்க் காவற்காரர்களுடன் கிளம்பி ஸூரியபுத்திரனை ஸுக்ரீவன் இருக்குமிடத்திற்கு கண் மூடித் திறப்பதற்குள் வந்து சேர்ந்தான். அங்கே ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸுக்ரீவனையும் கண்டு ஆகாசத்திலிருந்து இரங்கித் தன் ஸேவகர்களுடன் தலைமேல் கைகூப்பி, வெகு தீனமாய் ஸுக்ரீவனுடைய பாதங்களில் வணங்கினான்.

ஸ தீ3னவத3னோ பூ4த்வா க்ருத்வா பிரஸி சாஞ்ஜலிம் |
ஸுக்3ரீவஸ்ய ஶுபௌ4 மூர்த்4னா சரணௌ ப்ரத்யபீட3யத் ‖ (40)

ஸர்க்கம் 63

ததிமுகன் முறையிட்டது

ததோ மூர்த்4நா நிபதிதம் வாநரம் வாநரர்ஷப4 : |
த்3ருஷ்ட்வைவோத்3விக்3நஹ்ருத3யோ வாக்யமேதது3வாச ஹ ‖ (1)

அதைக் கண்டு ஸுக்ரீவன் பயந்து, என்ன அனர்த்தம் நேர்ந்ததோ என்று கவலை கொண்டு, ''வானரவீரரே! எழுந்திரும், எழுந்திரும். எதற்கும் பயப்படாத நீர் என் பாதங்களில் விழுந்தது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது; நடந்ததைச் சொல்லும். உமது பயத்தை நீக்குகிறேன்'' என்றான். மஹாபுத்திமானான ததிமுகன் இப்படி ஸமாதானம் செய்யப்பட்டு எழுந்து, ''தங்களுடைய பிதாவான ரிக்ஷரஜஸும் தமையனான வாலியும் தாங்களும் மதுவனத்தைப் பிறர் அனுபவிக்கும்படி விட்டதில்லையல்லவா? அங்கே தங்களைச் சேர்ந்த வானரர்கள் பிரவேசித்து, என் காவற்காரர்கள் தடுத்தபொழுதும் அதனைக் கொஞ்சம்கூட லக்ஷ்யம் செய்யாமல், பழங்களைப் பறித்து தேனைக் குடிக்கிறார்கள்; மிகுதியை விட்டெறிகிறார்கள்; தடுத்தால் வெறித்துப் பார்க்கிறார்கள்; கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து இவர்களை வனத்திலிருந்து அடித்துத் துரத்திவிட்டார்கள். சிலரைக் கைகளால் அறைந்து, சிலரை முழங்கால்களால் இடித்து, சிலரைப் பூமியில் தள்ளி இழுத்து, சிலரைக் காலைப் பிடித்து ஆகாசத்தில் எறிந்து, இப்படிப் பிரபுவான தாங்கள் இருக்கும்பொழுது எங்களை உபத்திரவித்து தங்களையும் அலக்ஷ்யம் செய்து, மதுவனம் முழுவதையும் தாம் நினைத்தபடியெல்லாம் அனுபவித்து அழிக்கின்றார்கள்'' என்று தெரிவித்தான்.

பிறகு லக்ஷ்மணன் ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து, ''இந்த வானரன் யார்? வனங்களுக்குக் காவற்காரனைப்போல் தோன்றுகிறது. என்ன காரியமாய் இங்கு வந்தான்? வாடின முகத்துடன் என்ன சொல்லுகிறான்?'' என்று கேட்டார். அதற்கு ஸுக்ரீவன், ''லக்ஷ்மண! தெற்கே அனுப்பப்பட்ட அங்கதன் முதலிய வானரர்கள் என் மதுவனத்தில் புகுந்து தம் விருப்பப்படி தேனைக் குடிக்கிறார்களென்று ததிமுகனென்ற இந்த வானரவீரன் சொல்கிறான். உத்தேசித்த காரியத்தை முடிக்காமல் வானரவீரர்கள் மதுவனத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டார்கள்; தேனைக் குடிக்கமாட்டார்கள்; வனத்தை அழிக்க மாட்டார்கள். ஆகையால் போன காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஸீதையைக் கண்டுபிடித்தார்கள் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. மேலும் ஹநுமானே அந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறான். அவனைத் தவிர வேறொருவரும் அதைச் செய்யக்கூடுமென்று நான் எண்ணவில்லை. காரியஸித்தியும் புத்தியும் பிரயத்னமும் பராக்கிரமமும் சாஸ்திரஞானமும் அவனிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்றன. ஜாம்பவான் மந்திரியாயும் அங்கதன் சேனாநாயகனாகவும் ஹநுமான் ரக்ஷகனாயும் இருக்கையில் காரியம் முடியாமல் வேறுவிதமாகுமோ? அவர்கள் அடங்காத ஸந்தோஷத்தால் மதுவனத்தில் பிரவேசித்துத் தேனைக் குடிக்கிறார்கள். ததிமுகனும் காவற்காரர்களும் அவர்களைத் தடுத்தபொழுது முழங்கால்களால் இடித்துத் துரத்தி விட்டார்கள். இந்த ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தை நமக்குச் சொல்ல வானரவீரனான ததிமுகன் இங்கே வந்திருக்கிறான். லக்ஷ்மண! வீரசிரேஷ்ட! ஸீதையைக் கண்டுபிடித்தோம். நிச்சயமாய் நம்பும். ஆகையாலேயே நமது வீரர்கள் மதுவனத்தில் புகுந்து தேனைக் குடித்து உத்ஸவம் கொண்டாடுகிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாவிடில் நான் வைத்த கெடுவையும் கடந்து, ஸீதையையும் பார்க்காமல், நான் கண்ணுக்குக் கண்ணாய் வைத்திருக்கும் சிரேஷ்டமான மதுவனத்தை, பிரஹ்மாவால் என் பிதாவான ரிக்ஷரஜஸுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதை அழிக்க முற்படுவார்களா?'' என்றான்.

ஸுக்ரீவனுடைய வார்த்தைகள் அமிருத தாரையைப்போல் ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய செவிகளில் விழுந்து ஹிருதயத்திலுள்ள தாபங்களைப் போக்கி அளவற்ற ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணின. பிறகு ஸுக்ரீவன் ததிமுகனை நோக்கி ஸந்தோஷத்துடன், ''மாமா! அங்கதனும் மற்ற வானரர்களும் நமது காரியத்தை முடித்து வந்த ஸந்தோஷத்தால் மதுவனத்தில் புகுந்து விளையாடுகிறார்கள். அது எனக்குத் திருப்தியே. ஜயத்துடன் வந்தவர்களால் செய்யப்பட்ட இந்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படியே மன்னித்தேன். அனுப்பின காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்த ஸிம்ஹம்போல் பராக்கிரமசாலிகளான அந்த வானரவீரர்களையும் அவர்களுக்குப் பூஷணமான ஹநுமானையும் பார்த்து ஸீதையைக் கண்ட விருத்தாந்தத்தைக் கேட்க ராமலக்ஷ்மணர்களும் நானும்

ஆவல் கொண்டிருக்கிறோம்'' என்றான். பிறகு ஸந்தோஷத்தால் கண்கள் மலர்ந்து தேகமெங்கும் மயிர்க் கூச்சமிட்டுப் பேரானந்தத்தால் பூரித்த ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்துத் தானும் மயிர்க்கூச்சமடைந்து, தங்களுடைய உத்தேசங்களெல்லாம் கைகூடியதாகக் கருதி எல்லையற்ற ஆனந்தத்தை அடைந்தான்.

ப்ரீதிஸ்பீ2தாக்ஷௌ ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ குமாரௌ
த்3ருஷ்ட்வா ஸித்3தா4ர்தௌ2 வானராணாம் ச ராஜா |
அங்கை3: ஸம்ஹ்ருஷ்டை: கர்மஸித்3தி4ம் விதி3த்வா
பா3ஹ்வோ:ராஸந்நாம் ஸோதிமாத்ரம் நநந்த3 ||

ஸர்க்கம் 64

வானரர்கள் ஸுக்ரீவனிடத்திற்கு வந்தது

ஸுக்ரீ3வேணைவமுக்தஸ்து ஹ்ருஷ்டோ த3தி4முக2: கபி: |
ராக4வம் லக்ஷ்மணம் சைவ ஸுக்3ரீவம் சாபி4யவாத3யத் || (1)

இப்படி ஸுக்ரீவனால் கட்டளையிடப்பட்ட ததிமுகன் ஸந்தோஷமாய் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் மஹாராஜாவையும் நமஸ்கரித்துத் தன் ஸேவகர்களுடன் ஆகாசத்தில் கிளம்பி வெகு சீக்கிரமாய் மதுவனத்திற்கு வந்து குதித்தான். அங்கே வானரர்கள் மயக்கம் தெளிந்து, குடித்த தேன் ஜீர்ணமாகி, தம் நினைவுடன் சிறுநீர் கழித்துக் கொண்டிருந்தனர். ததிமுகன் கைகூப்பி வணக்கமாய் அவர்களிடத்தில் சென்று, ஸந்தோஷத்துடன் அங்கதனைப் பார்த்து, ''குழந்தாய்! என் ஸேவகர்கள் கோபத்தாலும் அறியாமையாலும் உங்களைத் தடுத்தார்கள். அதைப் பற்றிக் கோபிக்கக்கூடாது. நீ மஹாபலவான்; யுவராஜா; எங்களுக்குப் பிரபு; முதலில் அறிவின்மையால் செய்யப்பட்ட அபராதத்தைப் பொறுக்கவேண்டியது. உன்னிடத்தில் யாதொரு குற்றமும் இல்லை. நீங்களெல்லோரும் இங்கே வந்திருக்கிறீர்களென்று உன் சிற்றப்பனிடத்தில் தெரிவித்தேன். நீயும் மற்ற வானர வீரர்களும் இங்கே வந்திருப்பதையும் இந்த மதுவனத்தில் பிரவேசித்து இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்ததையும் கேள்விப்பட்டுக் கோபித்துக்கொள்ளவில்லை; மிகவும் ஸந்தோஷப்பட்டான். 'ஸகல வானரர்களையும் அதிசீக்கிரமாய் என்னிடத்தில் அனுப்பவேண்டியது' என்று எனக்கு உத்தரவு செய்தான்'' என்றான்.

ததிமுகனுடைய மதுரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டுப் புத்திமானான அங்கதன், ''வானர சிரேஷ்டர்களே! இந்த விருத்தாந்தம் ராமனுக்குத் தெரிந்ததென்று எண்ணுகிறேன். ஆகையால் கட்டளையிட்ட காரியத்தை முடித்துவிட்டு நாம் இங்கே தங்குவது யுக்தமல்ல. நமது ஸைன்யங்கள் விரும்பியபடி தேனைக் குடித்து களைப்பாற்றிக் கொண்டார்கள். ஆகையால் நமது பிரபு இருக்குமிடத்திற்குப்

போவதைத் தவிர வேறென்ன செய்யவேண்டியது? நீங்களெல்லோரும் எப்படிச் சொல்லுகிறீர்களோ அப்படிச் செய்கிறேன். உங்களுடைய யோசனையின்படி நடக்கவேண்டியதென்று என் கருத்து. நான் உங்களுக்கு யுவராஜாவாக இருந்தாலும் உங்களைக் கட்டளையிட எனக்கிஷ்டமில்லை. நம்மை அனுப்பின காரியத்தை முடித்து வந்த உங்களை அலக்ஷ்யம் செய்யத் தகுமா? ஆகையால் இருக்க வேண்டுமென்றால் இருப்போம். போவோமென்றால் போவோம்'' என்றான்.

அதைக் கேட்டு ஸகல வானரர்களும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடைந்து, ''பிரபோ! தங்களைப்போல் யுவராஜாவாயும் கணக்கில்லாத வானர ஸைன்யங்களுக்கு அதிபதியாயும் இருந்து, இப்படிப்பட்ட விநயமான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவன் தங்களைத் தவிர வேறுண்டோ? இந்த வார்த்தைகள் தங்களுக்கே தகும். மற்ற எவனுக்கும் தகாது. லோகத்தில் பெரும்பாலும் ஜனங்கள் ஐசுவரியத்தால் கொழுப்படைந்து, எல்லாம் நானே என்று எண்ணுகிறார்கள். தங்களிடத்தில் விளங்கும் இந்த விநயம் இனி தங்களுக்குக் கிடைக்கப்போகின்ற மங்களத்தைக்காட்டுகிறது. நாங்களெல்லோரும் ஸுக்ரீவ மஹாராஜர்விடத்திற்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறோம். தங்களுடைய ஆக்ஞையில்லாமல் அடியெடுத்து வைக்க எங்களால் முடியுமா? இது உபசார வார்த்தை அல்ல. ஸத்தியமே'' என்றார்கள். அதற்கு அங்கதன், 'ஸரி' என்றான். உடனே வானரர்கள், 'புறப்படுவோம்' என்று சொல்லி ஆகாசத்தில் கிளம்பி, அதை மறைத்துக் கொண்டு யந்திரத்திலிருந்து எறியப்பட்ட கற்பாறைகளைப்போல் அங்கதனைப் பின்தொடர்ந்து, பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்ட மஹா மேகங்களைப்போல் கர்ஜித்துக்கொண்டு அதிவேகமாகச் சென்றார்கள்.

அதற்குள் அங்கதன் முதலிய வானரர்கள் வருவதற்குத் தாமதப்பட்டதால் ராமனுடைய செந்தாமரைக் கண்கள் துக்கத்தால் கலங்க, அதைக் கண்டு ஸுக்ரீவன், ''ரகுவீர! தங்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். மனத்தை ஸமாதானம் செய்து கொள்ளுங்கள். ஸீதை கண்டுபிடிக்கப்பட்டாள் என்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை. நான் வைத்த கெடுவைத் தாண்டி வானரர்கள் இங்கே வரத் துணிவார்களா? யுவராஜாவும் மஹாபராக்கிரமசாலியுமான அங்கதன் காரிய ஸித்தியில்லாமல் இங்கே வரமாட்டான் என்பது தங்களுக்குத் தெரியாதா? காரியத்தை முடிக்காமல் மதுவனத்தை அழித்திருந்தால் அங்கதன் தீனமான முகத்துடன் மனம் கலங்கி நடுங்கமாட்டானா? பிரஹ்மாவால் என் பிதாவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டு அவராலும் வாலியாலும் வெகு ஜாக்கிரதையாய் ரக்ஷிக்கப்பட்ட மதுவனத்தை துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவன் அழிக்கத் துணிவானா? ராம! ஸீதையைக் கண்டுபிடித்தோம். ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் ஸந்தோஷத்தைக் கொடுப்பவர் என்ற (ராமன்)

பெயர் இப்பொழுதுதான் தங்களுக்குத் தகும். இப்பொழுது ஸகல துக்கமும் தீர்ந்து அளவற்ற ஆனந்தத்தை அடைந்தீர்களல்லவா? ஸீதையைக் கண்டதால் தங்களுடைய பிராணன் நிலைபெற்றது. இன்றுதான் கௌஸல்யாதேவி சிரேஷ்டமான புத்திரனைப் பெற்றாள் என்று சொல்லலாம். தாங்கள் இதுவரையில் அனுஷ்டித்த மஹா விரதங்கள் இப்பொழுதுதான் பயன் பெற்றன. துக்கப்படவேண்டாம். ஸீதையைக் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். அதையும் ஹநுமானே செய்திருக்கவேண்டும். அவனைத் தவிர இந்தக் காரியத்தைச் செய்யக்கூடியவர்கள் வேறொருவரும் இல்லை. ஸூரியனிடத்தில் தேஜஸ் ஸ்வபாவமாயும் அளவற்றதாயும் இருப்பதுபோல், ஹநுமானிடத்தில் காரியஸித்தியும் புத்தியும் முயற்சியும் பராக்கிரமமும் குடிகொண்டிருக்கின்றன. யோசனை சொல்லுகிறவன் ஜாம்பவானும் ஸேனாநாயகன் அங்கதனும் ரக்ஷகன் ஹநுமானும் இருக்கையில் காரியம் வேறு விதமாய் முடியுமா? ஆகையால் அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள தங்கள் எண்ணங்களெல்லாம் கைகூடிவரும் இந்த ஸமயத்திலா துக்கப்படுகிறது?'' என்று ஸமதானம் செய்தார்.

அதற்குள் தெற்கே தேடப்போன வானரர்கள், ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டுபிடித்ததால் கர்வமடைந்து, காரியத்தை முடித்தோம் என்றதைத் தெரிவிப்பவர்கள்போல் கர்ஜித்துக்கொண்டு, கில கில சப்தத்துடன் ஆகாச மார்க்கமாய் வருவது ஸமீபத்தில் கேட்கப்பட்டது. உடனே ஸுக்ரீவன் ஸந்தோஷத்தால் மயிர்க்கூச்சமடைந்து தன் நீண்ட வாலைச் சுழற்றினான். அப்பொழுது வானர சிரேஷ்டர்கள் அங்கதனையும் ஹநுமானையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு ராமனைத் தரிசிக்க விரும்பி, அங்கே வந்துசேர்ந்து, ஆனந்தத்தால் தேகத்தை மறந்து ஸுக்ரீவனும் ராமலக்ஷ்மணர்களும் இருக்குமிடத்திற்கு அருகில் ஆகாசத்திலிருந்து பூமியில் குதித்தார்கள். பிறகு ஹநுமான் மஹாராஜாவையும் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து, ராகவனை நோக்கி, ''ஸ்வாமி! கண்டேன் ஸீதையை. யாதொரு அபாயமும் இல்லாமல் பதிவிரதா தர்மத்தைப் பூர்ணமாக அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்'' என்று விக்ஞாபனம் செய்தார். தங்களுடைய காரியம் நிறைவேறிற்றென்று நிச்சயமடைந்து, ஸுக்ரீவனும் லக்ஷ்மணனும் ஹநுமானை வெகு கௌரவத்துடனும் பிரீதியுடனும் கண்கொட்டாமல் பார்த்தார்கள். ரகுவீரன் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கு எல்லையுமுண்டோ?

ப்ரீத்யா ச ரமமாணோத² ராக⁴வ: பரவீரஹா |
ப³ஹுமாநேந மஹதா ஹநுமந்த மவைக்ஷத ‖ (42)

ஸர்க்கம் 65

ஸீதா விருத்தாந்தம்

தத : ப்ரஸ்ரவணம் ஶைலம் தே க³த்வா சித்ர காநநம் |
ப்ரணம்ய ஶிரஸா ராமம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாப³லம் . (1)

பிறகு அந்த வானரர்கள் பிரஸ்ரவணகிரிக்கு வந்து, அங்கதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸுக்ரீவனையும் நமஸ்கரித்து, ஸீதையின் விருத்தாந்தத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். ஜானகி ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் சிறைபட்டிருப்பதையும், ராக்ஷஸர்களால் மிரட்டப்படுவதையும், ராமனிடத்தில் மாறுத விசுவாஸத்தை வைத்திருப்பதையும், ராவணன் கெடு இட்டிருப்பதையும் ஸகல வானரர்களும் ராமனிடத்தில் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். ஸீதை க்ஷேமமாக இருக்கிறாள் என்பதைக் கேட்டு ராமன், ''வானரர்களே ! ஸீதை எங்கிருக்கிறாள் ? என்னிடத்தில் எப்படி அபிப்பிராயப்படுகிறாள் ? இதை விஸ்தாரமாகச் சொல்லுங்கள்'' என்றார். அப்பொழுது ஸகல வானரர்களும் ஸீதையின் விருத்தாந்தத்தை பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்த்தறிந்த ஆஞ்ஜநேயரை ராமனிடத்தில் விண்ணப்பம் செய்யும்படி தூண்டிவிட்டார்கள். அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு ஹநுமான் ஸீதை இருக்கும் திசையைப் பார்த்து வெகு பக்தியுடன் நமஸ்கரித்து, ஸீதையின் விருத்தாந்தத்தை வெகு சாதுரியமாய்ச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

''நான் இங்கிருந்து புறப்பட்டு நூறுயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி, ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு, எப்படியாவது அவளைக் கண்டுபிடிக்கிறதென்ற நிச்சயத்துடன் செல்லுகையில், ஸமுத்திரத்திற்கு அக்கரையில் ராவணனென்ற துஷ்ட ராக்ஷஸனுடைய ராஜதானியான லங்கையில் பிரவேசித்து ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல் தேடினேன். முடிவில் அவனுடைய அந்தப்புரத்தில் ஸீதை காவலில் வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். அங்கே அசோகவனத்தில் ராக்ஷஸிகளால் சூழப்பட்டு, அவர்களுடைய குரூரவார்த்தைகளையும் ஹிம்ஸையையும் பொறுத்துக்கொண்டு, தங்களிடத்தில் மாறுத பிரீதி வைத்திருப்பதைக் கண்டேன். பரமபதிவிரதையாயும் துக்கத்தை அனுபவிக்கத் தகாதவளாயும் இருக்கும் தங்களுடைய பாரியை, ஒரே பின்னலுடன் துக்க ஸமுத்திரத்தில் முழுகிக் கரைகாணமல் வெறும் தரையில் படுத்திருக்கிறாள். ஹேமந்தருதுவில் வாடியிருக்கும் தாமரையோடையைப் போல் நிறம் மாறி, ராவணன் எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் அவனிடத்தில் சிறிதும் மனத்தைச் செலுத்தாமல், தங்களிடத்திலேயே நாடின சித்தத்தையுடையவளாய் இனி உயிரை வைத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை என்று நிச்சயம் செய்துகொண்டிருக்கையில், நான் அவளைக்

கண்டேன். இக்ஷ்வாகுவம்சத்தின் மஹிமையை நான் வர்ணிப்பதைக் கேட்டு அவளுக்கு என்னிடத்தில் மெள்ள மெள்ள நம்பிக்கையுண்டாயிற்று. பிறகு அவளுடன் ஸம்பாஷித்து நடந்த விருத்தாந்தம் யாவற்றையும் தெரிவித்தேன். தங்களுக்கும் மஹாராஜாவிற்கும் ஸ்நேகமேற்பட்டதைக் கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தாள். அவளுடைய ஆசாரம் சிரேஷ்டமாக இருக்கிறது. தங்களிடத்தில் பக்தியும் எல்லையற்றதாக இருக்கிறது. மஹாப்பிரபவாமுள்ளவள். உக்ரமான தபஸையுடையவள். தங்களிடத்தில் வைத்த பக்தியை எப்படி வர்ணிப்பேன் !

நிகரில்லாத புத்தியையுடைய மஹானுபாவ ! தாங்கள் சித்திரகூடத்தில் வஸிக்கையில் ஒரு காக்கையின் விஷயமாய் நடந்த விருத்தாந்தத்தைத் தங்களுக்கு அடையாளமாகச் சொல்லச் சொன்னாள். ' வாயுபுத்திர ! இங்கே பார்த்த விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லவேண்டியது. ராம, மேலும் நாம் தண்டகாரண்யத்தில் வஸிக்கையில் ஒருநாள் என் திலகம் அழிந்துபோகத் தாங்கள் மனச்சிலையால் என் நெற்றியில் வேறு திலகம் வைக்கவில்லையா ? இந்த விஷயத்தை நன்றாய் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது. நான் இப்பொழுது அனுப்பும் சூடாமணியை இதுவரையில் வெகு ஜாக்கிரதையாய் ரக்ஷித்து வந்தேன். நான் தங்களைப் பிரிந்து துக்கப்படும்போதெல்லாம் தங்களைப் பார்ப்பதுபோல் இதைப் பார்த்து ஆறுதலடைந்தேன். இப்பொழுது அதையும் அனுப்பி விட்டேன். நான் இன்னும் ஒரு மாதம் மாத்திரம் பிழைத்திருப்பேன். ராக்ஷஸிகளால் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் உபத்திரவிக்கப்பட்டு ஒரு மாதத்திற்குமேல் பிழைத்திருக்கமாட்டேன் என்று இந்த வார்த்தைகளை ஸுக்ரீவன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் ராமனிடத்தில் சொல்லிப் பிறகு சூடாமணியைக் கொடு' என்று என்னை ஆக்ஞாபித்தாள்.

ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவில் அகப்பட்டு, காட்டில் புலிகளுக்கு நடுவில் அகப்பட்ட மானைப்போல் பயத்தால் மிரண்டு, தங்களைப் பிரிந்த துக்கத்தால் தேகம் இளைத்து, இவ்வளவு கஷ்டத்திலும் பதிவிரதா தர்மத்தைக் கொஞ்சம்கூடக் கைவிடாமல் பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கும் தங்களுடைய பாரியை சொல்லியனுப்பின ஸமாசாரம் இதுதான். நடந்தபிரகாரம் ஸகல விருத்தாந்தங்களையும் தெரிவித்தேன். எது எப்படியிருந்தாலும் ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து லங்கைக்குப் போவதற்கு வேண்டிய ஸகல பிரயத்தனங்களையும் இப்பொழுதே செய்யவேண்டியது '' என்று ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரையில் ஸகல விஷயங்களையும் சாதுரியமாயும் உருக்கமாயும் வர்ணித்து, ராமலக்ஷ்மணர்கள் துக்கத்தைவிட்டு ஆறுதலடைந்தார்களென்று அறிந்து,

ஸீதை அடையாளமாய்க் கொடுத்த சூடாமணியை ஹநுமார் ரகுநாதனிடத்தில் வணக்கமாய் ஸமர்ப்பித்தார்.

தௌ ஜாதாஸ்வாஸௌ ராஜபுத்ரௌ விதி3த்வா
தச்சாபி4ஜ்ஞாநம் ராக4வாய ப்ரதா3ய |
தே3வ்யா சாக்2யாதம் ஸர்வமேவாநுபூர்வ்யாத்
வாசா ஸம்பூர்ணம் வாயுபுத்ர : ஶஶம்ஸ || (26)

ஸர்க்கம் 66

சூடாமணியைக் கண்டு ராமன் துக்கித்தது

ஏவமுக்தோ ஹநுமதா ராமோ த3ஶரதா2த்மஜ : |
தம் மணிம் ஹ்ருத3யே க்ருத்வா ப்ரருரோத3 ஸலக்ஷ்மண : || (1)

ஹநுமான் இப்படிச் சொல்லிச் சூடாமணியைக் கொடுத்தவுடன், ரகுவீரன் அதை மார்போடணைத்து, அடங்காத பிரீதியுடன் பார்த்துப் பூர்வஞாபகத்தால் துக்கம் மேலிட்டுக் கண்ணீர் கண்களை மறைக்க, சூடாமணியைப் பார்க்கமுடியாமல் ஸுக்ரீவனை நோக்கி, "நண்பனே! கன்றிடத்தில் வைத்த பிரியத்தால் பசு எப்படிப் பாலைப் பெருக்குமோ அப்படி இந்தச் சூடாமணியைப் பார்த்தவுடன் என் ஹிருதயம் உருகுகிறது. என் விவாஹ காலத்தில் தசரத சக்கரவர்த்தி இதை ஜனகமஹாராஜனிடத்திலிருந்து வாங்கி ஸீதையின் தலையில் வைத்து அலங்கரிக்கும்படி கொடுத்தார். அப்படியே ஸீதையின் மாதா அதைச் சூட்டினுள். உடனே இந்த ஆபரணம் முன்னை விட அதிகமாய் பிரகாசித்தது. இந்த உத்தம ரத்தினம் ஸமுத்திரத்திலிருந்து உண்டானது; ஸாதுக்களால் பூஜிக்கப்பட்டது. இதை தேவேந்திரன் முன்னொருகாலத்தில் ஜனகர் செய்த யக்ஞத்தால் ஸந்தோஷித்து அவருக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்தான். இதைக் கண்டவுடன் என் பிதாவையும் மஹாத்மாவான ஜனகரையும் பார்த்தது போலாயிற்று. இது என் ஸீதையின் சிரஸில் அழகாய் விளங்கும் ஆபரணமல்லவா? இதைப் பார்த்தவுடன் அவளையே அடைந்ததுபோல் எண்ணுகிறேன். ஹநுமானே, ஸீதை என்ன சொன்னுள்? அதையே அடிக்கடி சொல். தாகத்தால் தவிப்பவனுக்குக் குளிர்ந்த ஜலம் கிடைத்தால் எப்படியோ அப்படி அவளுடைய வார்த்தைகள் என் தாபத்தைத் தணிக்கின்றன. லக்ஷ்மணு, இந்த ஆபரணத்தை ஸீதையின் சிரஸில் பார்த்துவிட்டு இப்பொழுது ஸீதையில்லாமல் இதை மாத்திரம் பார்க்கும்படி நேர்ந்ததே! இதைவிட கஷ்டமுண்டோ?

ஸீதை ஒரு மாதம் வரையில் பிழைத்திருப்பாளென்ருல் அவள் தீர்க்காயுளுள்ளவள் என்றே சொல்லவேண்டும். ஏனென்ருல் அழகான கண்களையுடைய ஜானகியைப் பாராமல் ஒரு நிமிஷம்கூடப் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். ஹநுமானே, ஸீதையை எவ்விடத்தில்

தௌ ஜாதாஸ்வாஸௌ ராஜபுத்ரௌ விதி[3]த்வா தச்சா பி[4]ஜ்ஞாநம் ராக[4]வாய ப்ரதா[3]ய ।
தே[3]வ்யா சாக்[2]யாதம் ஸர்வமேவாநு பூர்வ்யாத் வாசா ஸம்பூர்ணம் வாயுபுத்ர: ஶஶம்ஸ ॥

—ஸுந்த 65 ஸ. 26 சு.

ராமலக்ஷ்மணர்கள் துக்கத்தை விட்டு ஆறுதலடைந்தார்களென்று ஸீதை அடையாளமாய்க் கொடுத்த சூடாமணியை ஹநுமார், ரகுநாதனிடத்தில் வணக்கமாய் ஸமர்ப்பித்தார்.

(பக்கம் 240 பார்க்க)

கண்டாயோ அவ்விடத்திற்கு என்னையும் அழைத்துச் செல். ஸீதையின் விருத்தாந்தம் தெரிந்தபிறகு ஒரு க்ஷணம்கூட இங்கு இருக்கமாட்டேன். அழகில் நிகரற்றவள்; ஸ்வபாவமாய் மிகவும் பயந்தவள்; சிரேஷ்டமான பதிவிரதை; இப்படிப்பட்டவள் பயங்கரமான குரூர ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவில் பிழைத்திருப்பதெப்படி? சரத் காலத்தில் இருள் நீங்கி மேகங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரனைப் போல் விகாரரூபமுள்ள ராக்ஷஸர்களுக்கு நடுவில் அவளுடைய முகம் பிரகாசிக்காதல்லவா? ஸீதை என்ன சொன்னாள்? அதை நிஜமாகச் சொல்லும். ரோகத்தால் பீடிக்கப்படுகிறவன் சிரேஷ்டமான ஔஷதங்களால் எப்படிப் பிழைப்பானோ அப்படி நீர் சொல்லும் வார்த்தைகளால் நான் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருப்பேன். அவளுடைய ரூபம் பார்க்கப் பார்க்க இன்பத்தைக் கொடுக்கும்; அவளுடைய வார்த்தைகள் கேட்கக் கேட்க அமிருததாரையைப்போல் இருக்கும்; என்னைவிட்டுப் பிரிந்து தவிக்கும் ஸீதை என்ன சொன்னாள்?'' என்று மிகவும் தீனமாய்க் கேட்டார்.

மது⁴ரா மது⁴ராலாபா கிமாஹ மம பா⁴மிநீ |
மத்³விஹீநா வராரோஹா ஹநுமந் கத²யஸ்வ மே ‖ (15)

ஸர்க்கம் 67

ஸீதையின் விருத்தாந்தம்

ஏவமுக்தஸ்து ஹநுமாந் ராக⁴வேண மஹாத்மநா |
ஸீதாயா பா⁴ஷிதம் ஸர்வம் ந்யவேத³யத ராக⁴வே ‖ (1)

அதைக் கேட்டு ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதையின் ஸகல விருத்தாந்தங்களையும் சொல்ல ஆரம்பித்தார். ''ரகுவீர! தங்களுடைய பாரியை தாங்கள் சித்திரகூடத்தில் இருந்தபொழுது நடந்த இந்த விஷயத்தையும் நடந்தபடி வர்ணித்து, இதையே அடையாளமாகச் சொன்னாள். ஒருநாள் ஸீதையும் தாங்களும் ஸௌக்கியமாய்ப் படுத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தீர்கள். பிறகு அவள் தங்களுக்குமுன் எழுந்துவிட்டாள். அப்பொழுது ஒரு காக்கை வேகமாய்ப் பறந்துவந்து அவளை மார்பில் கொத்திற்று. பிறகு அவளுடைய மடியில் தாங்கள் தூங்கும்பொழுது மறுபடியும் அந்தக் காக்கை அவளை ஹிம்ஸித்தது. அடிக்கடி கூர்மையான மூக்கால் மார்பைக் கிழிக்கையில் ரத்தம் பெருகித் தூங்கிக்கொண்டிருந்த தங்களுடைய முகத்தில் விழத் தாங்கள் விழித்துக்கொண்டீர்கள். தாங்கள் ஸுகமாய்த் தூங்கிக் கொண்டிருக்கையிலேயே சத்துருக்களை நாசம் செய்யும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களல்லவா? அந்தக் காக்கையின் உபத்திரவத்தைத் தாங்காமல் ஸீதை தங்களை எழுப்பினாள். தாங்களோ க்ஷத்திரியர்; இக்ஷ்வாகு குலத்தில் பிறந்தவர்; ரணதீரர்; தங்களுடைய பாரியை மார்பில் காயம்பட்டு ரத்தம் பெருகுவதைக் கண்டு, கால ஸர்ப்பத்

தைப்போல் கோபத்தால் சீறிக்கொண்டு, 'ஸீதே! உன்னை நகங்களால் இப்படி மார்பில் கிழித்துக் காயப்படுத்தினவன் எவன்? கோபம் கொண்ட ஐந்துதலை நாகத்துடன் விளையாடுகிறவன் யார்?' என்று கூறி நான்கு புறத்திலும் பார்க்கையில், அந்தக் காக்கை ரத்தத்தால் பூசப்பட்ட நகங்களுடன் எதிரில் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டீர்கள். அது இந்திரனுடைய பிள்ளையான ஜயந்தனல்லவா? தாங்கள் அவனிடத்தில் கோபம் கொண்டதைக் கண்டு வாயுவேகத்துடன் பூமிக்குள் மறைந்தான். தாங்கள் மஹாபுத்திமானுனதால் அவனுடைய நிஜஸ்வரூபத்தையும் கெட்ட எண்ணத்தையும் கண்டு அவனைக் குரூரமாய்த் தண்டிக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து, ஆஸனத்திலிருந்து ஒரு தர்ப்பத்தை எடுத்து அதில் பிரஹ்மாஸ்திரத்தின் மந்திரத்தைப் பிரயோகித்தீர்களல்லவா? அந்த அஸ்திரம் அக்னிஜ்வாலைகளைக் கக்கிக்கொண்டு அந்தக் காக்கையைத் துரத்திற்று. அப்பொழுது அவன் தாய் தகப்பனையும் தேவர்களையும் மஹரிஷிகளையும் சரணமடைந்தும் அவர்கள் கைவிட்டார்கள். பிறகு மூன்று லோகங்களிலும் அலைந்தும் காப்பாற்றுவார் இல்லை. ஆகையால் மறுபடியும் தங்களிடத்திலேயே வந்து தங்களைச் சரணமடைந்து பாதங்களில் விழுந்தான். ஸகல லோகங்களுக்கும் தாங்கள் ரக்ஷகர்; சரணமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதென்ற தர்மத்தை அனுஸரித்தும், பூர்வத்தில் தங்களுடைய முன்னேரான ககுத்ஸ்தரால் ஒத்தாசை செய்யப்பட்ட இந்திரனுடைய புத்திரனென்ற அபிமானத்தாலும், அவன் மஹாபராதம் செய்திருக்கிறுனென்பதையும் அதற்காக அவனைக் கொல்லவேண்டியதென்பதையும் மறந்து, அபாரகிருபையால் ரக்ஷித்தீர்கள். ஆனுல் பிரஹ்மாஸ்திரம் வீணுகாது; அதற்காக அவனுடைய வலது கண்ணைப் பலியாகக் கொடுக்கச் செய்தீர்கள். பிறகு அவன் தங்களையும் தசரதரையும் நமஸ்கரித்து தங்களிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம் சென்றுன்.

தாங்கள் அஸ்திரங்களின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டரல்லவா? தங்களுடைய பலத்திற்கும் வீரியத்திற்கும் எல்லையுண்டோ? தாங்கள் சுத்த க்ஷத்திரிய வீரனல்லவா? குலாசாரத்தைப் பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கிறவர்களல்லவா? இப்படியிருந்தும் அந்த பிரஹ்மாஸ்திரத்தை ராக்ஷஸர்களிடத்தில் ஏன் பிரயோகிக்கக் கூடாது? நாக கந்தர்வ அஸுர மருத்கணங்களும் யுத்தத்தில் ராமனுக்கெதிரில் நிற்கமுடியாதென்பது லோகப் பிரஸித்தமல்லவா? அவருக்கு வீரியம் கொஞ்சமாவது இருந்தால், என்னை மறுபடியும் அடையவேண்டுமென்ற கவலை கொஞ்சமாவது இருந்தால், கூர்மையான பாணங்களால் ராவணனை யுத்தத்தில் கொல்லவேண்டும். மஹாபராக்கிரமசாலியும் ரோஷமுடையவனுமான லக்ஷ்மணனுவது தமையனுடைய உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு ஏன் என்னைக் காப்பாற்றவில்லை? அந்தப் புருஷசிரேஷ்டர்கள் தேஜஸில் வாயுவிற்கும் அக்னிக்கும்

ஸமானர்கள். தேவர்களும் நெருங்கக்கூடாதவர்கள்; எதையும் செய்ய சக்தியுள்ளவர்கள்; இப்படியிருந்தும் என்னை ஏன் கவனிக்கவில்லை? சத்துருக்களுக்குக் காலர்களும் ஸமர்த்தர்களுமான ராமலக்ஷ்மணர்கள் என்னை இப்படி உபேக்ஷை செய்வதைப் பார்த்தால், நான் ஏதோ மஹாபாபத்தைச் செய்திருக்கிறேன் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை என்று தீனமாய்க் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு ஜானகி சொன்னதைக் கேட்டு, நான் இவ்விதம் சொன்னேன்.

'தாயே! ராகவன் தங்களைவிட்டுப் பிரிந்த சோகத்தால் வேறொரு காரியத்திலும் மனம் செல்லாதவராய் இருக்கிறார். ராமன் துக்கப்படுகையில் லக்ஷ்மணன் தபிக்கிறாரென்று சொல்லவேண்டுமோ? இது ஸத்தியமென்று பிரமாணம் செய்கிறேன். போகட்டும்; எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுத் தங்களைக் கண்டுபிடித்தேனல்லவா? இனிமேலும் தாங்கள் துக்கப்படவேண்டுமா? தாங்கள் அனுபவிக்கும் ஸகல கஷ்டங்களும் இந்த க்ஷணத்திலேயே நீங்கப்போவதைப் பார்ப்பீர்கள். புருஷ சிரேஷ்டர்களான அந்த ராஜகுமாரர்கள் தங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆவலுடன் அதிசீக்கிரத்தில் இங்கே வந்து லங்கையைச் சாம்பலாக்குவார்கள். ராவணனைப் புத்திர மித்திர ஸகல பரிவாரங்களுடன் ராகவன் யுத்தத்தில் கொன்று தங்களை அயோத்யைக்கு அழைத்துப்போவார். இது நிச்சயம். ஆகையால் ராமனுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்ததாயும் அவருக்குப் பிரீதியை உண்டுபண்ணக் கூடியதாயும் இருக்கும் ஓர் அடையாளத்தைத் தரவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தேன்.' அப்பொழுது ஸீதை ஸகல திக்குகளிலும் பார்த்துத் தன் வஸ்திரத்திலிருந்து இந்த ஆபரணத்தை அவிழ்த்துத் தங்களுக்கு அடையாளமாகக் கொடுக்கும்படி என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தாள். தங்களுக்காக அஷ்தப் பெற்றுக்கொண்டு ஸீதாதேவியை நமஸ்கரித்துத் திரும்பிப் போக யத்தனித்தேன். நான் தேகத்தை வளர்த்துக்கொண்டு புறப்படத் தயாராக இருப்பதைக் கண்டு ஸீதை,

'ஐயோ! இவனும் போய்விட்டால் என்ன செய்வேன்?' என்று கண்ணீரால் முகம் நனைந்து குரல் தழுதழுக்கச் சோகம் தாங்காமல் 'ஆஞ்ஜநேய! புருஷ ஸிம்ஹங்களான ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸுக்ரீவனையும் க்ஷேமம் விசாரித்தேனென்று சொல்லவேண்டும். இந்த துக்க ஸமுத்திரத்திலிருந்து ராகவன் என்னைக் கரையேற்றும்படி செய்யவேண்டியது உன் கடமை. நான் அனுபவிக்கும் இந்தத் தீவிரமான சோகத்தையும் ராக்ஷஸிகள் என்னைக் குரூரமாய் ஹிம்ஸிப்பதையும் ராமனிடத்தில் நீ விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டும். நீ போகிற வழியில் உனக்கு ஸகல க்ஷேமங்களும் உண்டாகட்டும்' என்றாள்.

ராஜசிரேஷ்ட! அந்தப் புண்யவதி சொல்லமுடியாத துக்கத்துடன் நான் இது வரையில் தெரிவித்த விஷயங்களைத் தங்களிடத்தில் விக்ஞாபனம் செய்யச் சொன்னாள். இதைக்கேட்டு, ஸீதை

பூர்ணமான க்ஷேமத்தை அடையும்படி தாங்கள் கவலையெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்'' என்று ஹநுமார் சொன்னார்.

ஏதத் தவார்யா ந்ருப ராஜஸிம்ஹ
ஸீதா வச : ப்ராஹ விஷாத^{3} பூர்வம் |
ஏதச்ச பு^{3}த்^{4}வா க^{3}தி^{3}தம் மயா த்வம்
ஶ்ரத்^{3}த^{4}த்ஸ்வ ஸீதாம் குஶலாம் ஸமக்^{3}ராம் || (43)

ஸர்க்கம் 68

ஸீதையின் விருத்தாந்தம் (தொடர்ச்சி)

அதா^{2}ஹ முத்தரம் தே^{3}வ்யா புநருக்த : ஸஸம்ப்^{4}ரம : |
தவ ஸ்நேஹாந் நரவ்யாக்^{4}ர ஸௌஹார்தா^{3} த^{3}நுமாந்ய வை || (1)

'' தாங்கள் என்னிடத்தில் வைத்தப் பிரீதியாலும் ஸீதை என்னிடத்தில் வைத்த ஸ்நேகத்தாலும் அவளால் நான் கௌரவிக்கப் பட்டு, மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தைப் பற்றிப் பின்வருமாறு ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டேன். 'ராமன் ராவணனை யுத்தத்தில் கொன்று என்னைச் சீக்கிரம் அடையும்படி நான் சொன்னபடியும் இன்னும் உன் புத்திக்குத் தோன்றும் பலவிதமாயும். சொல்லவேண்டியது. உனக்கு இஷ்டமிருந்தால் இங்கே இன்னும் ஒருதினம் தங்கிப் போ. ராக்ஷஸர்கள் கண்டுபிடிக்கக்கூடாத ஓரிடத்தில் சிரமம் தீர்த்துக் கொண்டு மறுநாள் போகலாம். மஹாவீரனான நீ என் ஸமீபத்திலிருக்கும் வரையில் பாக்கியமில்லாத நான் அனுபவிக்கும் துக்கம் ஒரு முகூர்த்தமாவது விலகியிருக்கும். நீ போய்விட்டால், திரும்பி வருவாயென்று நான் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் என் பிராணன் போனாலும் போகும். துக்கத்தின்மேல் துக்கம் என்னை வாட்டுகின்றது; துக்கத்தைத் தவிர எனக்கு வேறு பிராப்தமில்லை; சொல்லமுடியாத கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறேன்; உன்னையும் பார்க்கா விட்டால் மறுபடியும் துக்கம் என்னை வாட்டுமே.

அது இருக்கட்டும். கருடனையும் வாயுவையும் வாயுபுத்திரனான உன்னையும் தவிர இந்த ஸாகரத்தைத் தாண்டக்கூடியவர் ஒருவரும் இல்லையே. ராமலக்ஷ்மணர்களாவது வானர சிரேஷ்டர்களாவது வானர ஸைன்யங்களாவது மலைபோன்ற அலைகளையுடைய இந்தப் பெருங்கடலை எப்படித் தாண்டப்போகிறார்கள்? இந்த ஸந்தேகம் எப்பொழுதும் என் மனத்தில் குடிகொண்டு என்னை உபத்திரவிக்கிறது. மஹாபுத்திமானான நீயே இதற்கு ஒரு உபாயம் சொல்ல வேண்டியது. ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி ராவணனையும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களையும் யுத்தம் செய்து கொன்று, லங்கையை நாசம் செய்து, என்னை அழைத்துப்போக நீ ஒருவனே போதும். மஹா பராக்கிரமசாலியான உனக்கு அது விசேஷ கீர்த்தியைக் கொடுக்கும். ஆனால் ராமன் ஸைன்யங்களுடன் இங்கே வந்து, ராவணனையும்

ராக்ஷஸர்களையும் யுத்தத்தில் கொன்று என்னை அயோத்யைக்கு அழைத்துப்போனால் அது அவருடைய குலத்திற்கும் ஆசாரத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் கீர்த்திக்கும் அழகு. அவரிடத்தில் பயந்து அவரில்லாத வேளையில் திருடனைப்போல் ராவணன் என்னை எடுத்து வந்தபடியால், இங்கிருந்து அவனுக்குத் தெரியாமல் ரஹஸ்யமாய் என்னை அழைத்துப்போவது அவருக்குத் தகாது. மஹாவீரன், லோகமறிய ஸேனாஸமுத்திரத்தை இங்கே அழைத்துக்கொண்டு வந்து லங்கையைத் தூளாக்கி, ராக்ஷஸர்களை வேரறுத்து, என்னை ஜயலக்ஷ்மியுடன் அழைத்துப்போவது அவருக்குத் தகும். யுத்தத்தில் அவரைப் போன்ற சூரனுண்டோ? அவருடைய பராக்கிரமும் பிரதாபமும் எப்படி விளங்குமோ அப்படிச் செய்யவேண்டியது நீயே' என்று வினயமாய் அனேக காரணங்களுடன் விசேஷ அர்த்தங்கள் அடங்கச் சொன்னாள்.

அதைக் கேட்டு நான், 'தாயே! கணக்கற்ற வானர ஸைன்யங்களுக்கு அதிபதியான ஸுக்ரீவ மஹாராஜா, மஹாபலவான்; ஒப்பற்ற பராக்கிரமமுடையவர். அவருடைய ஆக்ஞைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மஹாபலவான்களும் பராக்கிரமசாலிகளும் உத்ஸாஹமுள்ளவர்களும் மனோவேகமுள்ளவர்களுமான வானரவீரர்கள் கணக்கில்லாமல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த திக்குகளிலும் அவர்களுக்குத் தடையில்லை. அபாரதேஜஸ்விகளானதால் பெரிய காரியங்களைத் தயங்காமல் நிறைவேற்றுவார்கள். கேவலம் பலக்கொழுப்பால் அவர்கள் ஆகாசமார்க்கமாய் இந்தப் பூமியை அனேகம் தடவை பிரதக்ஷிணம் செய்திருக்கிறார்கள். ஸுக்ரீவனிடத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் எனக்கு ஸமானர்கள்; அல்லது எனக்கு மேலானவர்கள். எனக்குத் தாழ்ந்தவன் அங்கே ஒருவனும் கிடையாது. நானே இங்கே வந்திருக்கையில் அவர்கள் வரத் தடையென்ன? அரசன் தன்னிடமிருக்கும் ஸாமான்யர்களை இதைப்போன்ற வேலையிடுவானே தவிர சிரேஷ்டமானவர்களை ஏவுவானா? ஆகையால் ஏன் ஸந்தேகப்படுகிறீர்கள்? கவலையை விடுங்கள். அவர்கள் கிஷ்கிந்தையிலிருந்து ஒரே மூச்சில் தாண்டி இங்கே வந்து குதிப்பார்கள். புருஷஸிம்ஹங்களான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்கள் என் முதுகில் ஏறிக்கொண்டு ஸூரியசந்திரர்களைப்போல் ஆகாசமார்க்கமாய் இங்கே வருவதையும், சத்துருகுலகாலனும் ஸிம்ஹத்தைப்போல் பராக்கிரமமுள்ளவருமான ராமன் கோதண்டபாணியாய் லக்ஷ்மணருடன் இந்த லங்கைக் கோட்டைவாசலில் வந்து நிற்பதையும், நகத்தையும் பற்களையும் ஆயுதங்களாயுடையவர்களும் பராக்கிரமத்தில் ஸிம்ஹங்களுக்கும் புலிகளுக்கும் நிகரானவர்களும் மதயானையைப்போல் விளங்குகிறவர்களும் வீரசிரேஷ்டர்களுமான வானரஸைன்யங்கள் லங்கையைச் சூழ்ந்து அதன் ஸமீபத்திலுள்ள மலைத்தாழ்வரைகளில் மஹா மேகங்களைப்போல் வீரகோஷம் செய்வதையும், ஸ்ரீ ரகுவீரன் வனவாஸத்தை முடித்துக்

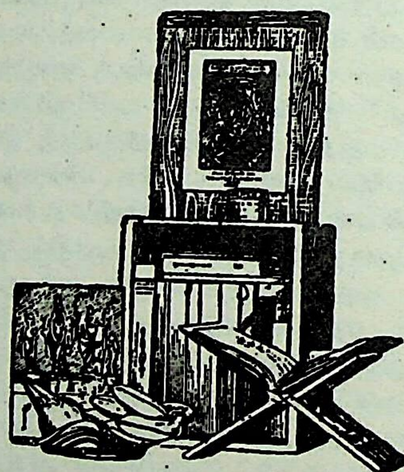
சத்துருக்களை நிர்மூலம் செய்து தங்களுடன் அயோத்யைக்குச் சென்று ராஜ்யாபிஷேகம் பெறுவதையும் அதிசீக்கிரத்தில் மஹா பாக்கியசாலியான தாங்கள் பார்க்கப்போகிறீர்கள்' என்று கம்பீரமாயும் மங்களகரமாயும் பிரியமாயும் நான் சொன்னதைக் கேட்டு தாங்களனுபவிக்கும் கஷ்டத்தைக் கேள்விப்பட்டு எனக்கெதிரே விசேஷ துக்கத்தை அடைந்த ஜனகராஜபுத்திரி, மனம் தெளிந்து ஆறுதலடைந்தாள்'' என்றார்.

ததோ மயா வாக்3பி4ரதீ3ந பா4ஷிணா
ஶிவாபி4ரிஷ்டாபி4ரபி4 ப்ரஸாதி3தா |
ஜகா3ம ஶாந்திம் மம மைதி2லாத்மஜா
தவாபி ஶோகேந ததா3பி4பீடி3தா || (29)

ஸுந்தர காண்டம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண பரத ஶத்ருக்ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீ ராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

* * *

ஸ்ரீ ராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கம்

(யுத்த காண்டம் - ஸர்க்கம் 131)

ப்ரஸ்யஞ்ஜலி மாதா⁴ய கைகேய்யாநந்த³ வர்த⁴ந: |
ப³பா⁴ஷே ப⁴ரதோ ஜ்யேஷ்ட²ம் ராமம் ஸத்ய பராக்ரமம்|| (1)

பரதன் தலைமேல் கைகூப்பி, மஹானுபாவரான தன் தமயனைப் பார்த்து, பின்வருமாறு சொன்னார். கைகேயி அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு முகம் மலர்ந்து பரமானந்தமடைந்தாள்.

''ஸ்வாமீ! தாங்கள் இந்த ராஜ்யத்தை வேண்டாமென்று ஒப்புக்கொள்ளாமல் வனவாஸம் செய்ததால், என் மாதாவின் மனத்தை ஸந்தோஷப்படுத்தினீர்கள். பிறகு சித்திரகூடத்தில் இதை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தீர்கள். ஆகையால், தாங்கள் என்னிடத்தில் அடைக்கலமாய் வைத்த கோஸல ராஜ்யத்தை இப்பொழுது தங்களிடத்தில் மறுபடியும் கொடுத்துவிட்டேன். ஆனால், 'நான் கேட்டபொழுது நீ கொடுக்கலாம்; அதுவரையில் வைத்துக்கொண்டிரு. நான் அயோத்யையில் ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு ஸுகமாய் வஸிக்கிறேன். நீயே ராஜ்யத்தை ஆண்டு வா' என்று சொல்வீர்கள். ''பூர்ணபலமுள்ள ஒரு எருது தனியாய் ஸஹாயமில்லாமல் சுமந்துவந்த பாரத்தைச் சிறு கன்றுக் குட்டி சுமக்குமா? அப்படியானால் இதுவரையில் எப்படி ஆண்டு வந்தாய் என்று கேட்பீர்கள். ஆற்றில் ஜலத்தின் வேகத்தைத் தடுப்பதற்கு மரக்கிளைகள், வைக்கோல், மரம் முதலிய பதார்த்தங்களால் உறுதியாய் அணை கட்டாவிட்டால், அங்கங்கே சிறு துவாரங்கள் ஏற்பட்டு அவைகளின்வழியாய் ஜலம் பிரஹித்து முடிவில் அணையை அடித்துக்கொண்டு போவதுபோல், இந்த ராஜ்யபாலனம் ஸுலபமல்ல. ஆளுகிறவனுக்கு உத்தம குணங்களென்ற பலமான அணையில்லாவிட்டால் ராஜ்ய ரஹஸ்யங்கள் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படும். ஆனால், 'என்னைப்போல நீயும் பிரஜைகளை உத்தம குணங்களால் வசப்படுத்தக்கூடாதா?' என்பீர்கள். உத்தம அசுவத்தின் நடைக்கும் கழுதையின் நடைக்கும் உவமையுண்டோ? காக்கை ராஜஹம்ஸத்தைப் போலாகுமா? தாங்கள் போகும் வழியில் வேறொருவர் அடி வைக்கமுடியுமோ? ஆனால், 'நானும் உனக்கு ஸஹாயமாயிருக்கிறேன். நீயே ராஜ்யத்தை ஆண்டுவா' என்பீர்கள். ஒரு வீட்டில் வளர்த்த மரம் விசாலமான கிளைகளுடன் அழகான புஷ்பங்களால் நிறைந்தும், ஒரு பழமாவது இல்லாமலிருந்தால் அதை வளர்த்தவனுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? நமது பிதா அறுபதாயிரம் வருஷங்கள்வரையில் புத்திரனில்லாமல் அசுவமேதம் புத்திரகாமேஷ்டி முதலிய யாகங்களைச் செய்து தங்களைப் பெற்றார். தாங்கள் லோகோத்தமமான அனந்த கல்யாண குணங்களுடன் வளர்ந்து வந்தீர்கள். இந்த ராஜ்யத்தைத் தங்களிடத்தில் ஒப்புவித்துத் தான் செய்த பிரயத்தனங்களின் பலனை அனுபவிக்கலாமென்று அவர் நினைத்தார்.

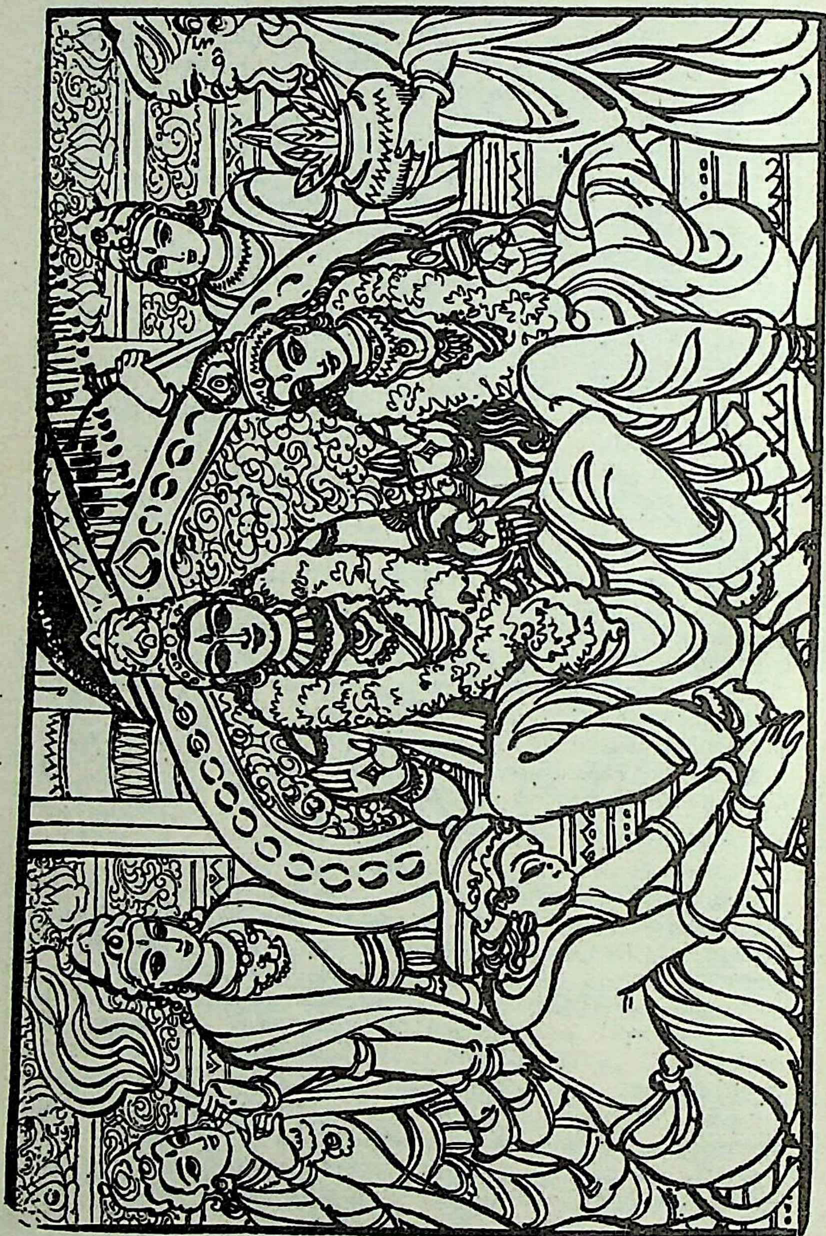
இப்பொழுது ஸகல பூமண்டலத்தையும் தர்மமாகப் பரிபாலனம் செய்யத்தகுந்த உத்தம குணங்கள் தங்களிடத்தில் இருந்தும், வம்ச பரம்பரையாய் ஜ்யேஷ்ட புத்திரர்களால் ஆளப்பட்டுவந்த இந்த ராஜ்யத்தைத் தாங்கள் ஆளாவிட்டால் தங்களைப்பெற்று வளர்த்ததின் பிரயோஜனமென்ன? ஸூரியன் மத்யாஹ்ன காலத்தில் ஆகாச வீதியில் பூர்ணகிரணங்களுடன் ஸகல ஜகத் திற்கும் பிரகாசத்தையும் ஆயுளையும் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல் தாங்கள் பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவம் பெற்று, ஸிம்ஹாஸனத்திலிருந்து எங்களெல்லோருக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பதை நாங்கள் பார்த்து மகிழ்கிறோம். விடியற்காலத்தில் மதுரமான கானங்களாலும் வாத்ய சப்தங்களாலும், தங்கச் சலங்கைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உத்தம ஸ்த்ரீகளின் நாட்டியங் களாலும், தாங்கள் எழுப்பப்படுவதை நாங்கள் கண்டு மகிழ் கிறோம். ஸகல போகங்களையும் அனுபவிக்கத்தகுந்தவர்கள் தாங்களே. ஆனால், 'உங்களுக்கு ராஜ்யபாலனம் செய்ய ஆசை யில்லையோ?' என்று கேட்பீர்கள். ஸூரியன் சந்திரன் கிரஹங்கள் நக்ஷத்திரங்கள் முதலியன உள்ளவரையிலும், இந்தப் பூமியுள்ள வரையிலும் தாங்கள் எங்களைப் பரிபாலனம் செய்யவேண்டு மென்பதே எங்கள் பிரார்த்தனை'' என்றார்.

ராமன் பரதனுடைய சரணாகதியை அங்கீகரித்து உத்தமமான ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தார். பிறகு ஸுகமாயும் சீக்கிரமாயும் சாதுரியமாயும் க்ஷவரம் செய்யக்கூடியவர்களைச் சத்ருக்னர் தருவிக்க, அவர்கள் ராமலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்னர்களுடைய ஜடைகளை நீக்கினார்கள். பரதன், லக்ஷ்மணன், ஸுக்ரீவன், விபீஷணன் முதலியவர்கள் ஸ்நானம் செய்தபிறகு விசித்திரமான மாலைகளாலும் பரிமளங்களாலும் வஸ்திரங்களாலும் ஆபரணங் களாலும் ராமலக்ஷ்மணர்களைச் சத்ருக்னன் அலங்காரம் செய் வித்தார். தசரதருடைய பத்தினிகள் ஸீதைக்கு ஸகல அலங்கா ரங்களையும் தாங்களே செய்தார்கள். தாரை முதலிய வானர ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸகல அலங்காரங்களையும் ராமனிடத்தில் எல்லையற்ற வாத்ஸல்யத்தை வைத்த கௌஸல்யை செய்வித்தாள். பிறகு சத்ருக்னருடைய உத்தரவால் இக்ஷ்வாகுகுல ஸாரதியான ஸுமந்திரர் உத்தம அசுவங்கள் பூட்டின ராஜரதத்தைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். ஸூரிய மண்டலத்தைப்போல் பிரகாசிக்கும் அந்த ரதத்தில் ராமன் ஏறினார். ஸுக்ரீவனும் ஹநுமானும் மஹேந்திரனைப்போல் தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு, நேர்த்தி யான வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ராமனுடன் போனார்கள். ஸுக்ரீவனுடைய பாரியைகளும் ஸீதையும் திவ்யாலங்காரங்களுடன் அயோத்யையைப் பார்க்க அவர்களுடன் போனார்கள்.

பிறகு அயோத்யையில் தசரதருடைய மந்திரிகளும் வஸிஷ்டரும் ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய மங்களத் திரவியங்களை ஸம்பாதித்தார்கள். அசோகன், விஜயன், ஸுமந்திரன் முதலியவர்கள், ''ராமனுக்கு க்ஷேமமும், ஸுகமும், ஐசுவரியமும் விருத்தியாவதற்கும், இந்த நகரமும் ராஜ்யமும் எப்பொழுதும் மங்களத்தை அடைவதற்கும் வேண்டிய ஸகல சுபக் கிரியைகளையும் குறைவில்லாமல் செய்யவேண்டியது'' என்று வஸிஷ்டரைப் பிரார்த்தித்து, ராமனைப் பார்ப்பதற்காகத் திரும்பி வந்தார்கள். திவ்ய அசுவங்கள் பூட்டிய ரதத்தில் மாதலி ஸாரத்யம் செய்ய தேவகணங்கள் புடைசூழ இந்திரன் வருவதுபோல் திவ்ய மான ரதத்தில் ஸுமந்திரர் ஸாரத்யம் செய்ய, ஸஹோதரர்

களும் வானரர்களும், ராக்ஷஸர்களும், பிரஜைகளும் புடைசூழ, ராமசந்திரன் விளங்குவதைக் கண்டார்கள். பரதன் கடிவாளங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஸுமந்திரருக்குப் பக்கத்திலிருந்து ஸாரத்யம் செய்துவந்தார். சத்ருக்னன் இக்ஷ்வாகு சக்ரவர்த்திகளுடைய வெண்குடையைப் பிடித்தார். லக்ஷ்மணன் ராமனுக்கு முன்நின்று வெண்சாமரத்தை வீசினர். ராக்ஷஸாதிபதியான விபீஷணன் மற்றெரு வெண்சாமரத்தை வீசினன். அப்பொழுது ஆகாசவீதியில் தேவர்களும், ரிஷிகளும், மருத்கணங்களும், ராவணாதி ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்து தங்களுக்கு எல்லையற்ற ஸுகத்தையும், க்ஷேமத்தையும் கொடுத்ததைப்பற்றி ராமனைக் கொண்டாடும் மதுரமான த்வனி கேட்கப்பட்டது. மஹா பர்வதத்தைப்போல், மத ஜலத்தைப் பெருகவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் சத்ருஞ்ஜயனென்ற பட்டத்து யானையின்மேல் ஸுக்ரீவன் ஏறி, ஐராவதத்தின்மேல் விளங்கும் இந்திரனைப்போல் பிரகாசித்தான். இதர வானரர்கள் மனுஷ்ய ரூபத்துடன் ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாய் ஒன்பதாயிர மதயானைகளின்மேல் ஏறிவந்தார்கள். இப்படிச் சங்கம், பேரி, துந்துபி, வீணை, மிருதங்கம் முதலிய வாத்யகோஷங்களுடன் ரகுவீரன் அயோத்யையை நோக்கிப் போனார். மந்திரிகள் அவரை 'ஜய விஜயீபவா' என்று வாழ்த்தி, அவரால் உபசரிக்கப்பட்டு, அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள். பிரஜைகளாலும், பிராம்மணர்களாலும் மந்திரிகளாலும் சூழப்பட்டு ராகவன், ஆகாசவீதியில் நக்ஷத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்தார். அவருக்குமுன் அநேகர் மங்கள வாத்தியங்களைக் கோஷித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். ஸ்வஸ்திகம் முதலிய மதுரமான வாத்தியங்களை அநேகர் வாசித்துக்கொண்டு போனார்கள். கன்யைகளும், பிராம்மணர்களும், மஞ்சள் கலந்த அக்ஷதைகளை எடுத்துக்கொண்டு முன்னே போனார்கள். அநேகர் மோதகங்களை எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். உத்தமலக்ஷணங்களுள்ள பசுக்கள் சென்றன. ராமனுக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும் நேர்ந்த ஸ்நேஹத்தையும், வாயு புத்திரனுடைய பிரபாவத்தையும், வானரர்களுடைய பராக்கிரமத்தையும், ராக்ஷஸர்களுடைய பலத்தையும், விபீஷணனுடைய ஸஹாயத்தையும் ராமன் மந்திரிகளுக்கு விஸ்தாரமாய் எடுத்துச் சொன்னார். அதைக் கேட்டு நகரத்து ஜனங்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள்.

இப்படிப் பேசிக்கொண்டே ஸகல ஸௌக்கியங்களும் பொருந்தின ஜனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அயோத்யையில் ராமன் பிரவேசித்தார். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மாலைகளாலும், ஹாரங்களாலும் தோரணங்களாலும் கொடிகளாலும் த்வஜங்களாலும் விசித்திரமாய் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. ராமன் பிரஜைகளால் வாழ்த்தப்பட்டு இக்ஷ்வாகு வம்சத்தரசர்கள் வஸிக்கும் அரண்மனையில் பிரவேசித்தார். கௌஸல்யை, ஸுமித்திரை, கைகேயி முதலிய ராஜபத்தினிகளை நமஸ்கரித்து, பரதனை நோக்கி, 'அழகான அசோகத் தோட்டத்துடன் விளங்கும் உத்தமமான என் அரண்மனையில் ஸுக்ரீவன் தங்கட்டும்' என்றார். அவருடைய அபிப்பிராயத்தை பரதன் அந்த வார்த்தைகளால் அறிந்துகொண்டு, ஸுக்ரீவனுடைய கையைப் பிடித்து, அந்த அரண்மனைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார். பிறகு பரிசாரகர்கள் சத்ருக்னனுடைய உத்தரவால் தீபங்களையும், ஆஸனங்களையும், விரிப்புகளையும், படுக்கைகளையும் அந்த அரண்மனையில் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். பிறகு சத்ருக்னன் ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து, "பிரபோ! ராமனுடைய அபிஷேகத்திற்காக வானரர்களை அனுப்புங்கள்" என்றார். நான்கு வானர

சிரேஷ்டர்களை அழைத்து, ரத்தினங்களிழைத்த நான்கு ஸ்வர்ண கடங்களைக் கொடுத்து, "வானரர்களே! பொழுதுவிடியுமுன் நான்கு திக்குகளிலுள்ள ஸாகரங்களிலிருந்தும், புண்ய தீர்த்தங்களிலிருந்தும் பரிசுத்தமான ஜலத்தைக் கொண்டுவந்து ஸித்தமாக இருக்கவேண்டும்" என்று ஆக்ஞாபித்தான். உடனே மதயானைகளைப் போன்ற வானரவீரர்கள் ஆகாசத்தில் கிளம்பிக் கருடனைப்போல் அதிவேகமாய்ப் போனார்கள். ஜாம்பவான், ஹநுமான், வேகதர்சீ, ரிஷபன் முதலியவர்கள், தங்கக் கலசங்களில் ஐந்நூறு நதிகளிலிருந்து புண்யதீர்த்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஸுஷேணன் கிழக்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்தும், ரிஷபன் தெற்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்தும், கவயன் மேற்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்தும், நளன் வடக்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்தும் ஜலத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். வானரர்கள் ராமனுடைய அபிஷேகத்திற்காகப் புண்ய ஜலங்களைக் கொண்டுவந்தார்களென்றறிந்து, சத்ருக்னனும் மந்திரிகளும். வஸிஷ்டருக்கும் இதர ஸ்நேஹிதர்களுக்கும் தெரிவித்தார்.

ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகம்

தத: ஸ ப்ரயதோ வ்ருத்[3]தோ[4] வஸிஷ்டோ[2] ப்[3]ராஹ்மணை:ஸஹ
ராமம் ரத்நமயே பீடே[2] ஸஹஸீதம் ந்யவேஶயத் || **(58)**

வஸிஷ்டோ[2] வாமதே[3]வஶ்ச ஜாபா[3]லிரத[2] காஶ்யப: |
காத்யாயந: ஸுயஜ்ஞஶ்ச கௌ[3]தமோ விஜயஸ் ததா[2] || **(59)**

அப்[4]யஷிஞ்சந் நரவ்யாக்[4]ரம் ப்ரஸந்நேந ஸுக[3]ந்தி[4]நா |
ஸலிலேந ஸஹஸ்ராக்ஷம் வஸவோ வாஸவம் யதா[2] || **(60)**

ரித்விக்[3]பி[4]: ப்[3]ராஹ்மணை: பூர்வம் கந்யாபி[4]ர் மந்த்ரிபி[4]ஸ்ததா[2]|
யோதை[4]ஶ்சைவாப்[4]யஷிஞ்சம்ஸ்தே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா:
ஸநைக[3]மை:

பிறகு, இக்ஷ்வாகு குல சக்கரவர்த்திகளுக்குக் குருவும், தீர்க்காயுளுள்ளவருமான வஸிஷ்டமஹரிஷி, இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் ஸமாதானம் செய்து ஸகல பிராம்மணர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்று, ஸ்ரீராமனை ஸீதாதேவியுடன் ரத்ன மயமான ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்காரச் செய்தார். தேவேந்திரனை அஷ்டவஸுக்கள் அபிஷேகம் செய்ததுபோல் வஸிஷ்டர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காச்யபர், காத்யாயநர், ஸுயஜ்ஞர், கௌதமர், விஜயர் என்ற எட்டு மஹாத்மாக்களும், வேதோக்த மந்திரங்களை ஜபித்து ஸ்ரீராமசந்திரனை பரிமளத் திரவியங்கள் கலந்த புண்ணிய தீர்த்தத்தால் விதிப்படி பட்டாபிஷேகம் செய்தார்கள். பிறகு ஸகல ஓஷதிகளும் ரஸங்களும் கலந்த புண்ணிய ஜலத்தால் ரித்விக்குகளும், யுத்த வீரர்களும், வர்த்தகத் தலைவர்களும் ரகுவீரனை அபிஷேகம் செய்தார்கள்.

ஆகாச வீதியில் லோகபாலர்களும் தேவகணங்களும் நின்று ஆனந்தமாய்க் கொண்டாடினுர்கள். சத்ருக்னன் வெண்குடை பிடித்தார். ஸுக்ரீவன் வெண்சாமரம் போட்டார். இந்திரனுல் அனுப்பப்பட்ட வாயுபகவான் எண்ணிறந்த தங்கத் தாமரைப் புஷ்பங்களால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பிரகாசமான மாலையையும் நவரத்தினங்கள் கலந்த ஒரு முத்துஹாரத்தையும் கொண்டு வந்தார். தேவகந்தர்வர்கள் அந்த மஹோத்ஸவ ஸமயத்தில் மதுரமாய்ப் பாடினுர்கள். அப்ஸரஸ் கணங்கள் சாதுரியமாய் நாட்டியம் செய்தார்கள். ஸமஸ்த பயிர்களால் பூமி செழித்தது. விருக்ஷங்கள் பழங்களால் நிறைந்தன. புஷ்பங்களிலிருந்து நேர்த்தியான பரிமளம் வீசிற்று. எண்ணிறந்த பசுக்களேயும், கன்றுகளேயும், காளேகளேயும், குதிரைகளேயும், முப்பதுகோடி தங்க நாணயங்களே யும், பலவித ஆபரணங்களேயும், வஸ்திரங்களேயும் ரகுநாதன் பிராம்மணர்களுக்கும் மற்ற ஜாதியார்களுக்கும் கொடுத்தார். நவரத்தினங்களிழைத்து, ஸூரியனேப்போல் பிரகாசிக்கும் ஒரு தங்கஹாரத்தை ராகவன் ஸூரியபுத்திரனுன ஸுக்ரீவனுக்குக் கொடுத்தார். வாலிபுத்திரனுன அங்கதனுக்கு நவரத்தினங் களிழைத்த இரண்டு அங்கதங்களேக் (அதாவது, தோள்வளேகளேக்) கொடுத்தார். சந்திர கிரணங்களேப்போல் ஒளிவீசும் ரத்தினங்கள் கலந்த ஒரு முத்துஹாரத்தை ஸீதைக்குக் கொடுத்தார். அவள் இரண்டு உத்தமமான வஸ்திரங்களேயும் அநேக ஆபரணங்களேயும் பர்த்தாவின் அனுமதியைக் கண்ஜாடையால் அறிந்து ஆஞ்ஜ நேயருக்குக் கொடுத்தாள். பிறகு தன் கழுத்திலிருந்து அந்த ஹாரத்தைக் கழற்றி, ஸகல வானரர்களேயும் தன் பர்த்தாவையும் ஸீதை அடிக்கடி பார்த்தாள். ராமன் அவளுடைய கருத்தை அறிந்து, "ஸீதே! எவனிடத்தில் உனக்கு விசேஷ திருப்தி இருக்கிறதோ, எவனிடத்தில் ஆண்மையும் பராக்கிரமமும் புத்தியும் எல்லேயற்று விளங்குகின்றனவோ அவனுக்கு இதை வெகுமான மாய்க் கொடு" என்றுர். உடனே ஸீதை அந்த ஹாரத்தை ஆஞ்ஜநேயருடைய கழுத்தில் போட்டாள். அதனுல் சந்திர கிரணங்கள் சூழ்ந்த வெண்மையான மேகங்களால் விளங்கும் பர்வ தத்தைப்போல் அவர் பிரகாசித்தார். மைந்தன், த்விவிதன், நிலன் முதலிய ஸகல வானரர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய உத்தம குணங் களுக்குத் தகுந்தபடி வஸ்திரங்களேயும் பூஷணங்களேயும் அபரிமிதமாய்க் கொடுத்தார். விபீஷணன், ஸுக்ரீவன், ஹநுமான், ஜாம்பவான் முதலிய வானரவீரர்கள் ரத்தினங்களாலும், வஸ்திரங் களாலும், ஆபரணங்களாலும், பூஷணங்களாலும் வெகுமதி செய்யப்பட்டுத் தங்கள் இருப்பிடம் போனுர்கள். வானரர்கள் அந்த பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தைக் கண்டுகளித்து, ராம னிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றுர் கள். ராக்ஷஸாதிபதியான விபீஷணன் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தரசர் களுக்குக் குலதனமான ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை ராமனிடத்திலிருந்து பெற்று லங்கைக்குப் போனுன். விபீஷணன் ஸகல சத்துருக்களேயும் ஜயித்து, மஹாகீர்த்திசாலியாய் தர்ம ராஜ்யம் செய்து வந்தான்.

ராமன் பிரஜைகளேத் தன் குழந்தைகளேப்போல் பாது காத்து, துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனம் செய்துவந்தார். பிறகு, "லக்ஷ்மண! தர்ம ரஹஸ்யங்களே அறிந்த புத்திமானே! நமது முன்னேர்களால் ஆளப்பட்டுவந்த இந்த ராஜ்யத்தை என்னுடன் நீயும் பரிபாலனம் செய். உன்னே யுவராஜாவாக நியமிக்கிறேன்" என்றுர். அவர் எவ்வளவு சொல்லியும் லக்ஷ்மணன் கொஞ்சமாவது ஸம்மதிக்காததால், பரதனுக்கு யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். பௌண்டரீகம், அச்வமேதம், வாஜபேயம் முதலிய

யாகங்களைக் கணக்கில்லாமல் செய்தார். பதினோராயிர வருஷங்கள் வரையில் ராஜ்யத்தை ஆண்டார். அபரிமிதமான தக்ஷிணைகளுடன் எண்ணிறந்த அசுவமேதயாகங்களைச் செய்தார். முழங்கால் வரையில் நீண்ட திருக்கைகளுடனும், மேருமலை போன்ற திருமார்புடனும், மஹாப் பிரதாபசாலியாய், லக்ஷ்மணனுல் எப்பொழுதும் உபசரிக்கப்பட்டு லோகத்தை ஆண்டார். பந்துக்களுடனும் மித்திரர்களுடனும் பலவகை யக்ஞங்களைச் செய்து முடித்தார். அவருடைய ராஜ்யத்தில் ஸ்த்ரீகள் புருஷனை இழந்து வருத்தப்பட்டதில்லை. துஷ்ட மிருகங்களால் உபத்திரவமில்லை. வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர்களில்லை. திருடர்களால் பயமில்லை. ஒருவனுக்கும் கஷ்டமென்பது நேரவில்லை. அகாலத்தில் ஒருவரும் மரணமடையவில்லை. எல்லோரும் ஸந்தோஷமாய்க் காலம் கழித்தார்கள். எல்லோரும் தர்மத்திலேயே நாடின மனமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். தர்ம ஸ்வரூபியான ராமனுடைய ஆசாரத்தையே பிரஜைகளும் அனுஸரித்து ஒருவரையொருவர் உபத்திரவிக்கவில்லை. அநேக ஆயிர வருஷங்கள் ஜீவித்திருந்து, அநேக ஆயிரம் புத்திரர்களுடன், வியாதியில்லாமலும் சோகமில்லாமலும் வாழ்ந்தார்கள். ராமன் ராஜ்யத்தை ஆளும்பொழுது எங்கே பார்த்தாலும் ராமன் ராமனென்றே எல்லோரும் அவருடைய சரித்திரங்களை வர்ணித்து அவரையே கொண்டாடினார்கள். ஜகத் முழுவதும் ராமமயமாயிற்று. எந்த ருதுவிலும் விருக்ஷங்கள் விசாலமான கிளைகளுடனும் புஷ்பங்களுடனும் பழங்களுடனும் செழித்தன. மேகங்கள் அந்தந்தக் காலத்தில் மழை பெய்தன. காற்று ஸுகமாய் வீசிற்று. பிராம்மணர்களும், க்ஷத்ரியர்களும், வைச்யர்களும், சூத்திரர்களும் பேராசையற்றவர்களாய், தங்களுடைய வர்ணாசிரம தர்மங்களைத் திருப்தியாயும் ஸந்தோஷமாயும் நடத்தி வந்தார்கள். ஸகலப் பிரஜைகளும் தர்மத்தில் பிரியமுள்ளவர்களாயும், தர்மத்தில் எப்பொழுதும் நோக்கமுள்ளவர்களாயும், ஸத்தியவான்களாயும், சுப லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவர்களாயும் இருந்தார்கள். ஸ்ரீராமன் ஸகோதரர்களால் உபசரிக்கப்பட்டு, பதினோராயிர வருஷங்கள் வரையில் நிகரற்ற காந்தியுடன், ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தார்.

வால்மீகி மஹரிஷியால் ஆதியில் செய்யப்பட்ட இந்தக் காவியம் தனத்தையும், கீர்த்தியையும், ஆயுளையும், ஜயத்தையும் அரசர்களுக்குக் கொடுக்கும். இதைப் படித்தவனும், கேட்டவனும் பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். ராமனுடைய பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவக் கதையைக் கேட்பவன் புத்திரர்களை விரும்பினால் புத்திரர்களை அடைகிறான். தனத்தை விரும்பினால் தனத்தை அடைகிறான். அரசன் சத்துருக்களை ஜயித்து லோகத்தை ஆளுகிறான். ஸ்த்ரீகளாயிருந்தால் கௌஸல்யை ராமனையும் ஸுமித்திரை லக்ஷ்மணனையும் கைகேயி பரதனையும் அடைந்ததுபோல், தீர்க்காயுளுள்ள உத்தமப் புத்திரர்களை அடைகிறார்கள். இந்த ராமாயணத்தையும் ராமனுடைய விஜயத்தையும் கேட்கிறவன் தீர்க்காயுளைப் பெறுகிறான். வால்மீகி மஹரிஷியால் செய்யப்பட்ட இந்தக் காவியத்தை, காமக்குரோதங்களை அடக்கி, சிரத்தையுடன் கேட்கிறவன் ஸகல கஷ்டங்களையும் தாண்டுகிறான். தூரதேசத்திற்குப் போயிருந்தால் தன் புத்திர மித்திர பந்துக்களுடன் சேருகிறான். ரகுநாதனிடத்திலிருந்து வேண்டிய வரங்களைப் பெறுகிறான். இந்த ராமாயணத்தைக் கேட்பவனிடத்தில் ஸகல தேவதைகளும் பிரீதி வைக்கிறார்கள். அவனுடைய கிருஹத்திலிருக்கும் விநாயகர்களென்ற தேவதைகள் பிரஸன்னமாகின்றன. அரசன் பூமியை ஜயிப்பான். தேசாந்திரம் போனவன் க்ஷேமமாய்

வந்துசேருவான். யௌவன ஸ்த்ரீகள் உத்தமமான புத்திரர்களைப் பெறுவார்கள். இதைப் பூஜித்துப் படித்தால் பாவங்கள் நீங்கி தீர்க்காயுளை அடைவார்கள். க்ஷத்திரியர்கள் எப்பொழுதும் இந்தப் புண்ணிய சரித்திரத்தை நமஸ்கரித்து பிராம்மணர்களிடத்தி லிருந்து கேட்கவேண்டியது. அவர்களுக்கு அளவற்ற ஐசுவரியமும் புத்திரலாபமும் கிடைக்கும். இந்த ராமாயணம் முழுவதையும் எப்பொழுதும் ஒருவன் கேட்டாலும் படித்தாலும் ஸ்ரீராமமூர்த்தி அவனிடத்தில் அழிவற்றப் பிரீதியை வைக்கிறார். அவர் அநாதியான மஹாவிஷ்ணுவல்லவா ? ஆதிதேவனும் மஹானுபாவரும் ஸர்வேசுவரனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸாக்ஷாத் ராமனும், அவருக்கு வாஹனமான ஆதிசேஷனே லக்ஷ்மணனும் அவதரித்தார்கள். இந்த மங்களகரமான காவியத்தைக் கேட்கிறவர்களுக்குக் குடும்ப விருத்தியும் தனதான்ய விருத்தியும் உத்தமமான ஸௌகமும் கிடைக்கும். ஸகல புருஷார்த்தங்களும் கைகூடும். ஸகல மனோரதங்களும் நிறைவேறும். உத்தமமான ஸ்த்ரீகளை அடைவார்கள். தீர்க்காயுளும் தேகாரோக்கியமும் கீர்த்தியும் ஸகோதரர்களின் ஒற்றுமையும் தீக்ஷ்ணமான புத்தியும், அழிவற்ற ஸௌகமும் கிடைக்கும். தேஜஸைக் கொடுக்கும் இந்தக் கிரந்தத்தை, ஐசுவரியத்தை விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் நியமத்துடன் கேட்க வேண்டியது.

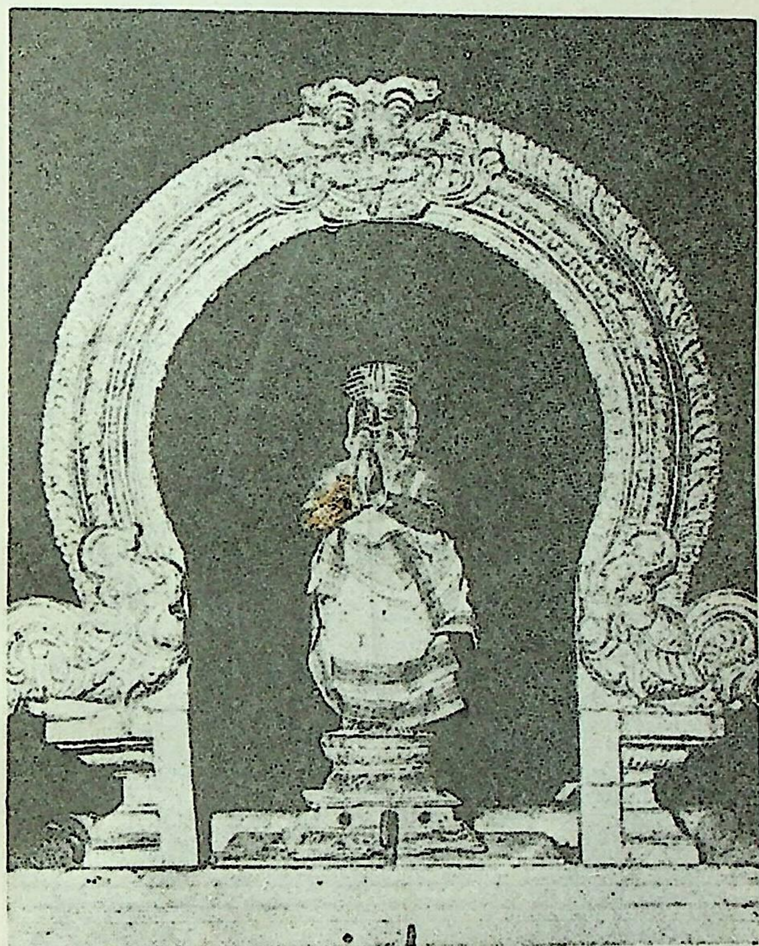
" வெகு காலத்திற்குமுன் நடந்த இந்தச் சரித்திரம் உங்களுக்கு மங்களகரமாக இருக்கட்டும். விஷ்ணுவினுடைய சக்தி லோகங்களில் விருத்தியடையட்டும் " என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லுங்கள். ராமாயணத்தைப் படிப்பதாலும், கேட்பதாலும் ஸகல தேவர்களும் பித்ருக்களும் ஸந்தோஷமடைகிறார்கள். வேத ஸம்ஹிதைக்கு ஸமமான இந்த வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பக்தியுடன் எழுதுகிறவர்கள் எந்நாளும் ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்பார்கள்.

ப⁴க்த்யா ராமஸ்ய யே சேமாம் ஸம்ஹிதாம் ரிஷிணாக்ருதாம் |
லேக²யந்தீஹ ச நரா : தேஷாம் வாஸஸ் த்ரிவிஷ்டபே || *(121)*

ஸ்ரீராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம :

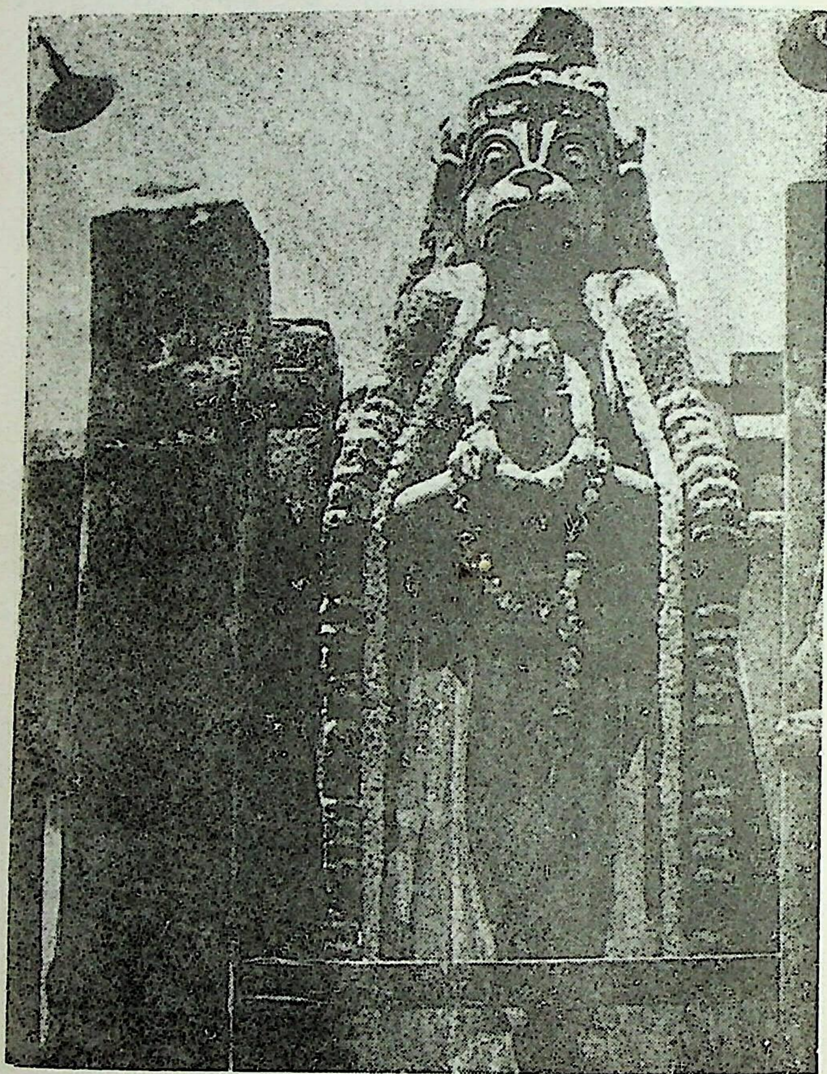
ஸ்ரீராமர் ஸந்நிதிகள்

1. ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான்

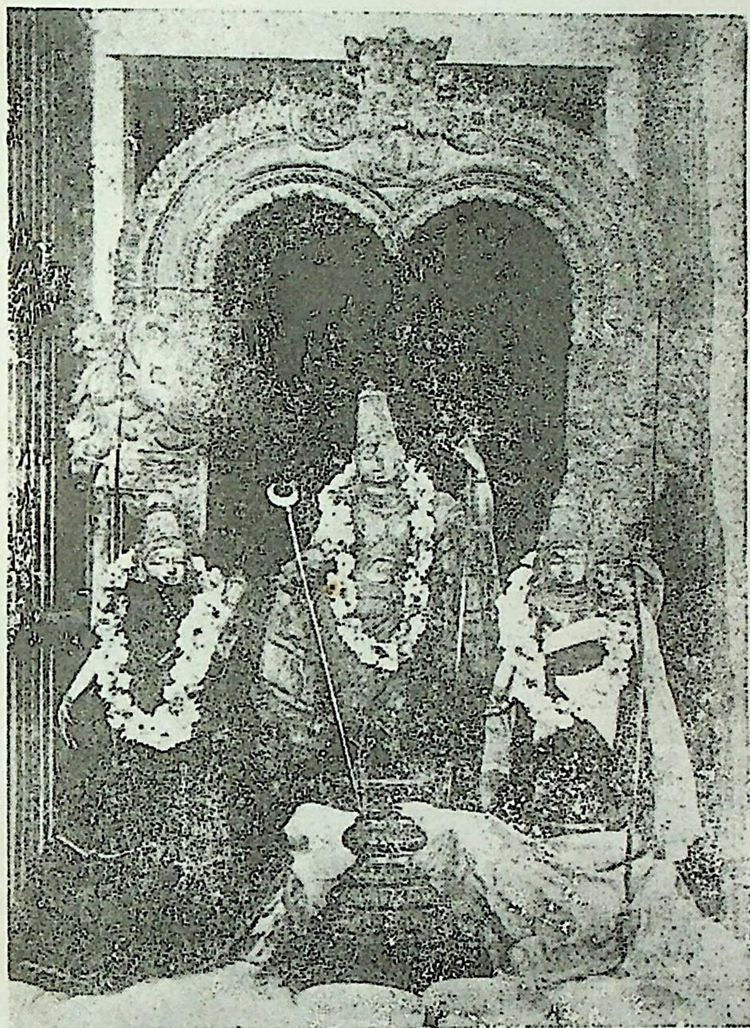
சென்னை அடையாற்றுக்கு 2 மைலில் உள்ள திருவான்மியூர் ஸ்தலத்தில் தரிசனம் தந்தருளும் ஸ்ரீ வால்மீகி மஹரிஷி.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை உலகுக்களித்த ஆதிமஹாகவியைப் போற்றி வணங்கியபின், ஸ்ரீராமக்ஷேத்திர மூர்த்திகளைத் தரிசிப்போமாக !

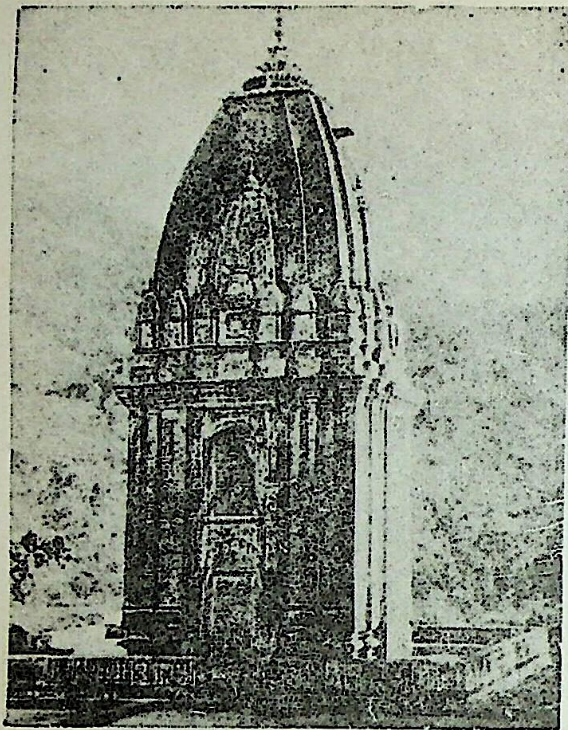
2. நாமக்கல் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்

நாமக்கல் பட்டணத்தில் 18 அடி உயரமுள்ள ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர். ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதற்காக எடுத்த விசுவரூபத்தின் சின்னம். ராமாயணமென்ற மணிமாலையின் நடுநாயகமாக விளங்கும் ஸ்ரீராம பக்தரான ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரையும் அடிபணிவோம்.

3. அயோத்தி-ஸ்ரீராமர்

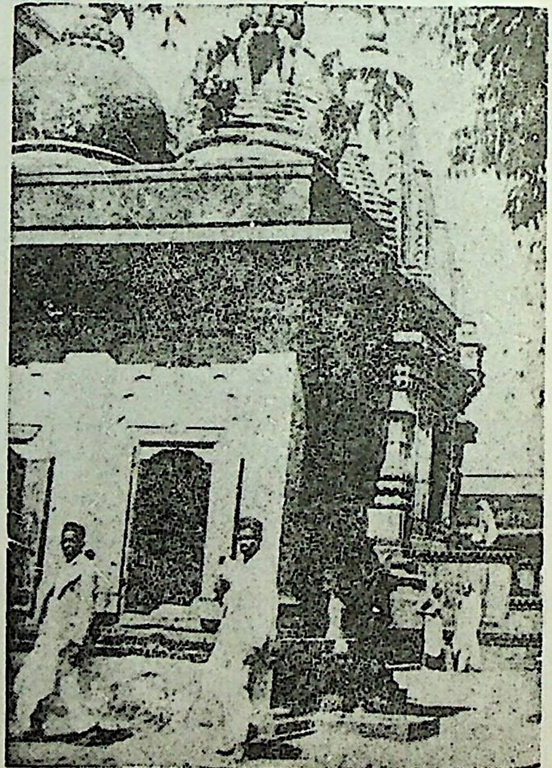
அயோத்திமாநகர், ஸ்ரீராமர் அவதரித்த ஸ்தலம். ஸ்ரீராமபிரான் கனவில் தோன்றிப் பணித்தவண்ணம், ஒரு தென்னாட்டுப் பெண்மணியால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட "அம்மாஜி மந்திர்" என்னும் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமசந்த்ர மூர்த்தி.

4. லக்ஷ்மண் ஜூலா

இளைய பெருமாளுக்கு நம் முன்னோர் அமைத்த ஒரே ஒரு தனிக் கோயில். இது இமய மலை மீது அழகாக விளங்குகின்றது

5. பஞ்சவடி— ஸ்ரீராமர் ஸந்நிதி

ஸ்ரீராமர் வனவாஸத்தில் ஸீதா பிராட்டியுடன் மனமுவந்து வசித்த இடம். நாஸிக் ஸ்டேஷனுக்கு 6 மைல் தூரத்தில் கோதாவரிக் கரையில் அமைந்த திருக்கோயில்.

6. பத்ராசலம் — ஸ்ரீராமர்

ராஜமகேந்திரத்திற்கு வடமேற்கில் 60 மைல் தூரத்தில் பத்ராசல மலைக்காட்டில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமபிரான்.

கோபன்னு என்ற பக்தரைக் காக்க, ஹைதராபாத் நவாபுக்குப் பணம் செலுத்தித் தரிசனமும் அளித்தவர்.

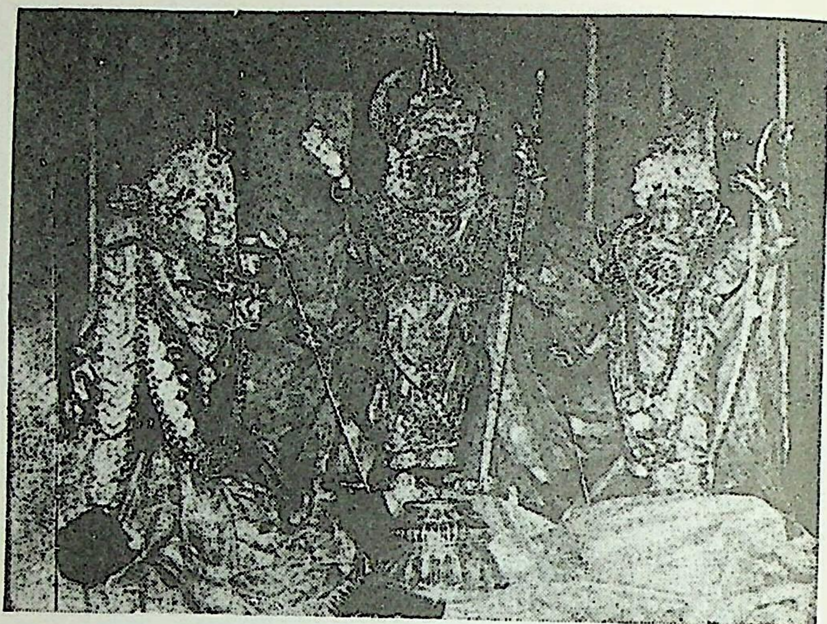

7. திருமலை — (திருப்பதி) ஸ்ரீராமர்

திருமலையில் ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாள் மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியுள்ள திருவேங்கடமுடையானுடன் ஒரே இடத்தில் தரிசிக்கலாம்.

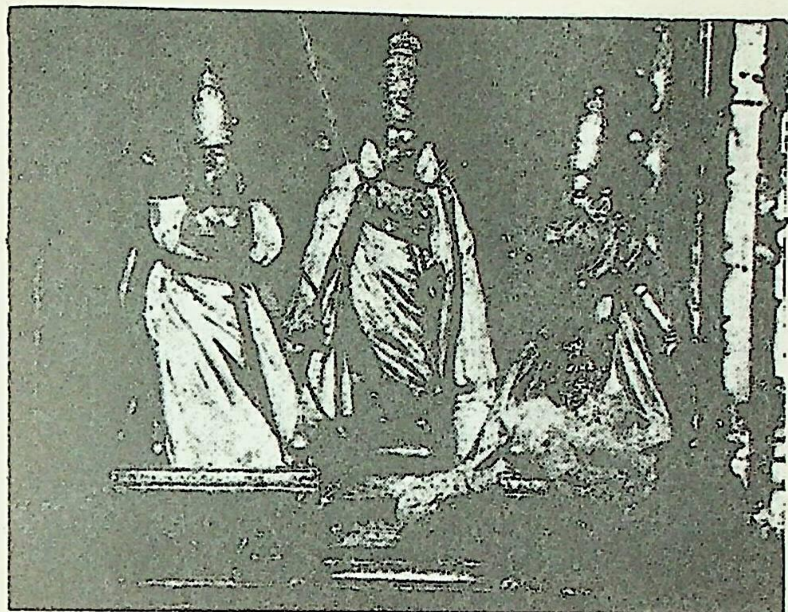
8. கீழ்த்திருப்பதி — ஸ்ரீராமர்

திருப்பதி ரயில் நிலையத்திற்கு வடக்கில் 1-மைல் தூரத்தில் பட்டணத்தின் மத்தியில் ஜாம்பவானுல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட தனிக்கோயிலில் உள்ள ஸ்ரீ கோதண்டராம மூர்த்தி.

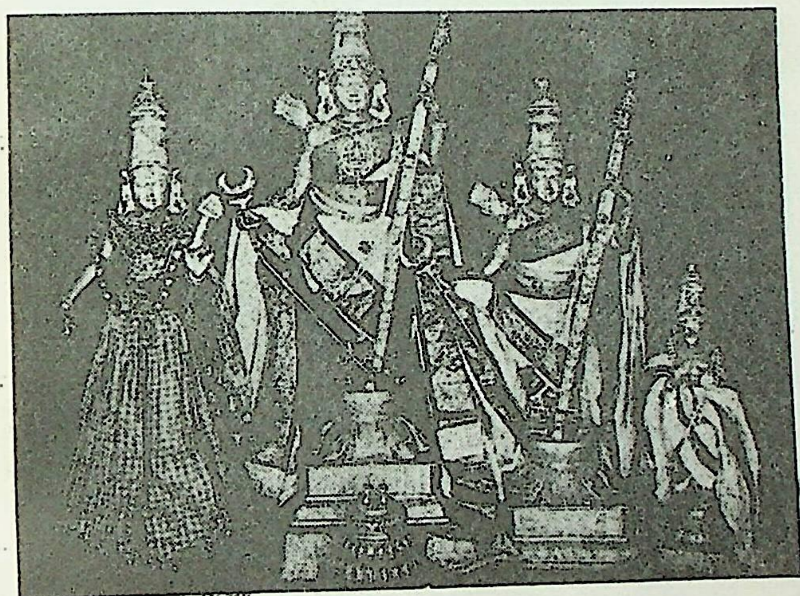
9. ஸ்ரீ காஞ்சீபுரம்—ஸ்ரீராமர்

ஸ்ரீயதோக்தகாரி ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்திகள். இம் மூர்த்திகளைக் கோபிச்செட்டிப்பாளையத்திலிருந்து ஒரு பக்தர் இக் கோயிலுக்கு ஸமர்ப்பித்தாராம்.

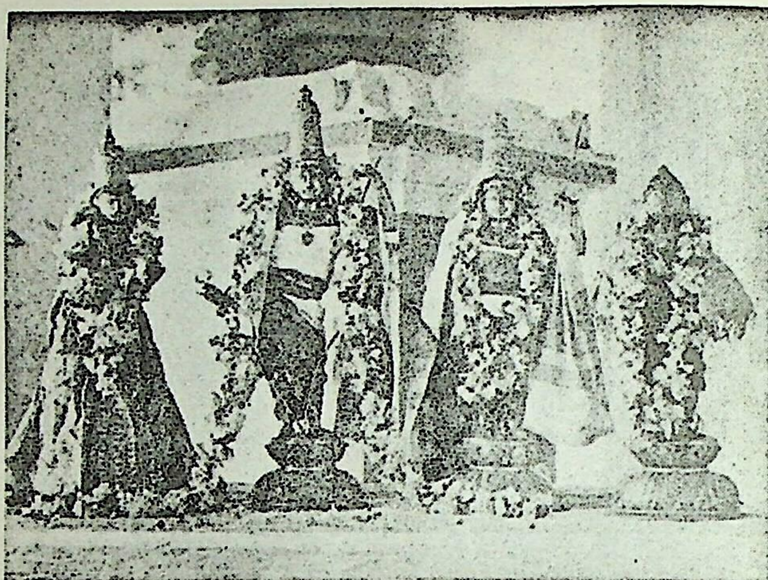
10. திருவல்லிக்கேணி — ஸ்ரீராமர்

சென்னை திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி கோயிலில் எழுந்தருளி யுள்ள அழகான மூர்த்திகள்.

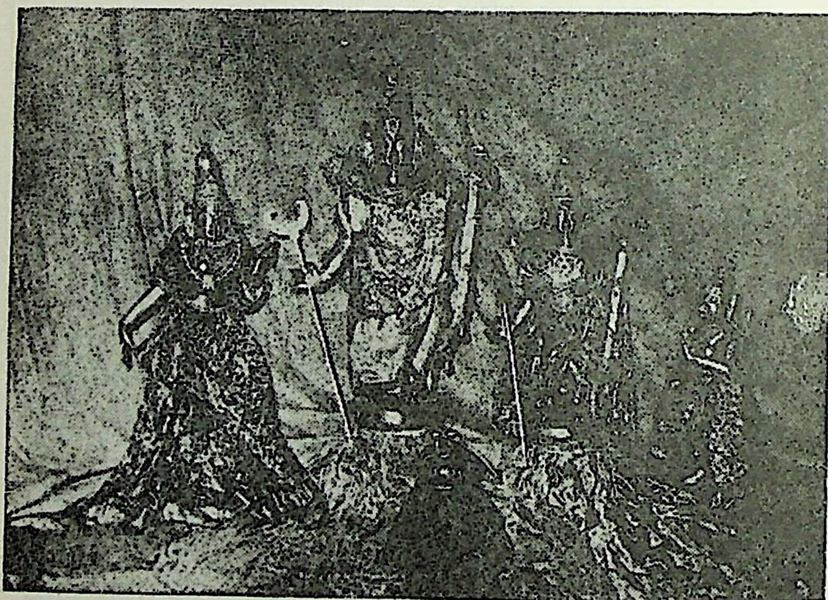
11. மைலாப்பூர் - ஸ்ரீராமர்

சென்னை மைலாப்பூர், ஸ்ரீ தேசிகர் ஸந்நிதியில் ஸமீப காலத்தில் ஒரு ஸ்ரீராம பக்தரால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட மூர்த்திகள்.

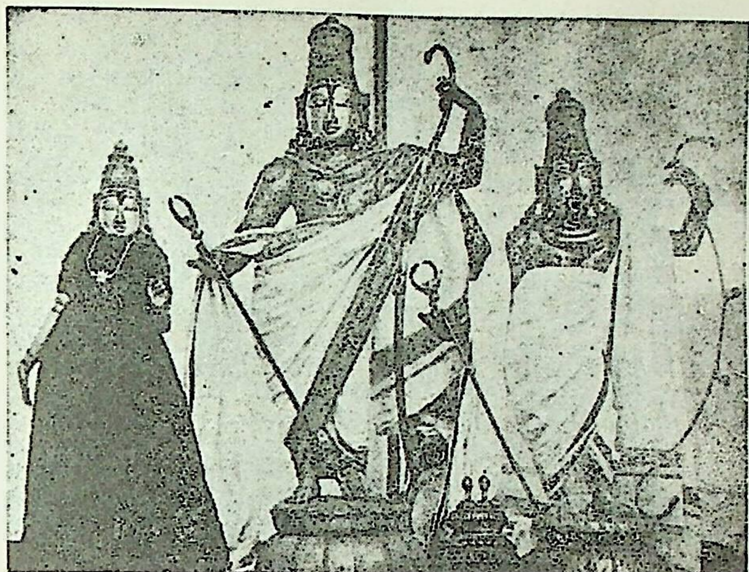
12. தியாகராயநகர் (சென்னை) ஸ்ரீராமர்

சென்னை தியாகராயநகர் பஸ் நிலையத்திற்கருகில் உள்ள சிவ–விஷ்ணு ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இம்மூர்த்திகள் முன்பு தஞ்சாவூர் அரண்மனைக் கோயிலில் 400 வருஷங்களுக்குமேல் ஆராதிக்கப்பட்டவர்கள்

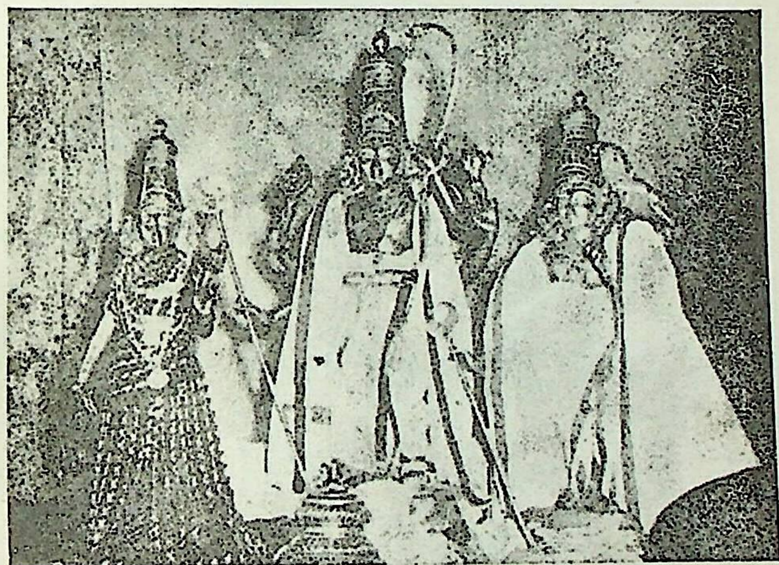
13. சிங்கிரிகோயில்–ஸ்ரீராமர்

கடலூர்–புதுச்சேரி மார்க்கத்தில் கடலூருக்கு சுமார் 8 மைல் தூரத்தில் உள்ள சிங்கிரிகோயில் என்ற ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹர் ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமர்.

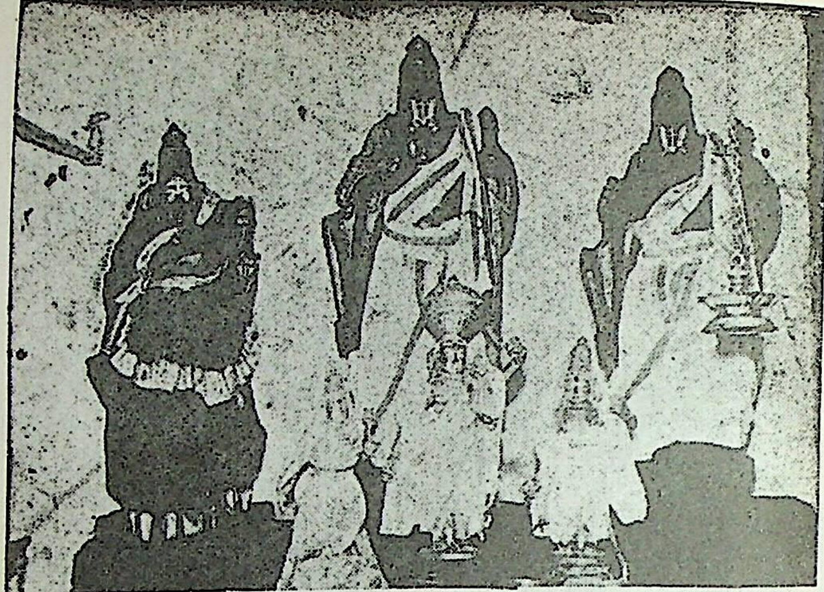
14. செட்டிபுண்யம்—ஸ்ரீராமர்

செங்கற்பட்டு ஜில்லா, சிங்கப்பெருமாள் கோயிலுக்கு நான்கு மைல் தூரத்தில் ஸ்ரீ தேவநாதன் ஸந்நிதியில் தஞ்சாவூரிலிருந்து எழுந்தருளப் பண்ணப்பட்ட விக்ரஹங்கள்

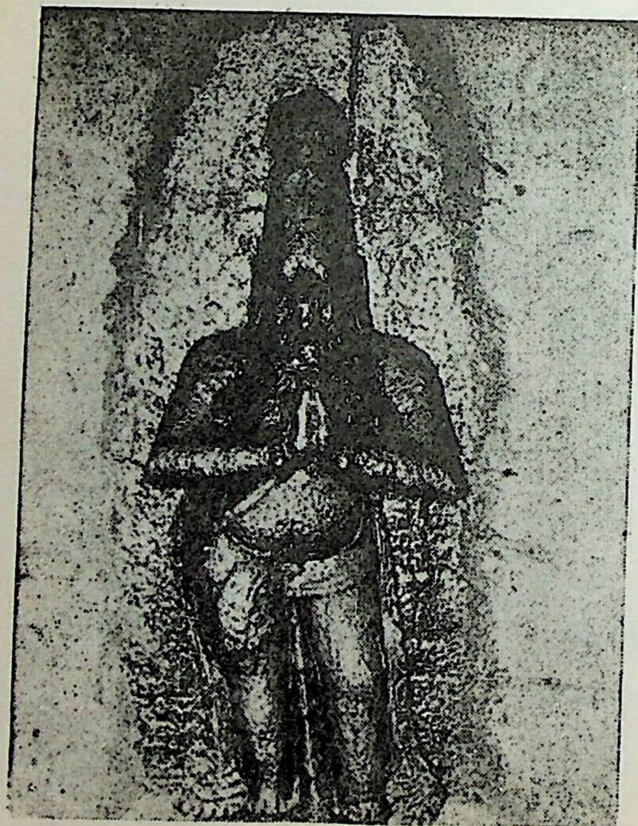
15. பொன்பதிர்கூட்டம்—சதுர்ப்புஜ ஸ்ரீராமர்

செங்கற்பட்டிற்கடுத்த ஒட்டிவாக்க ரயில் நிலயத்திற்கு 2 மைலில் உள்ள ஸ்தலம். ஸ்தபதியின் கனவில் தோன்றியபடி சதுர்ப்புஜ ராம னுக அவதரித்தவர்.

16. திருநீர்மலை—ஸ்ரீராமர்

சென்னை பல்லாவரம் ஸ்டேஷனுக்கு $3\frac{1}{2}$ மைல் தூரத்தில் பஸ் செல்லும் பாதையில் உள்ள க்ஷேத்ரம். ஸ்ரீ வால்மீகி பகவானே பிரதிஷ்டை செய்த மூர்த்திகள்.

17. திருநீர்மலை—ஸ்ரீ வால்மீகி

இவர் பிரார்த்தனைக் கிணங்க ஸ்ரீ ராம பிரான் நீர்வண்ணனுகவும் இங்கு சேவை தருகிறுர் என்பது க்ஷேத்திர வரலாறு. இது தண்டகாரண்யத் தில் இருந்த ஒரு வால்மீகி ஆசிரமம் என்பர்.

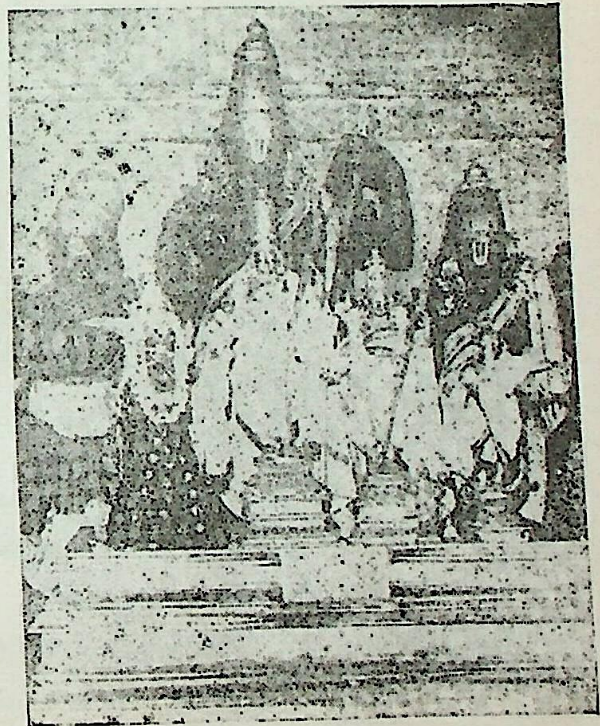

18. தின்னனூர் ஸ்ரீராமர்

திருநின்றவூர் ரயில் நிலையத்திற்கு $\frac{3}{4}$ மைலில் உள்ள ஸ்தலம். வெள்ளத்தால் உடையும் நிலையிலிருந்த ஏரியைக் காத்ததால் ''ஏரி காத்த ராமன்'' என்று திருநாமம்.

19. மதுராந்தகம் ஸ்ரீராமர்

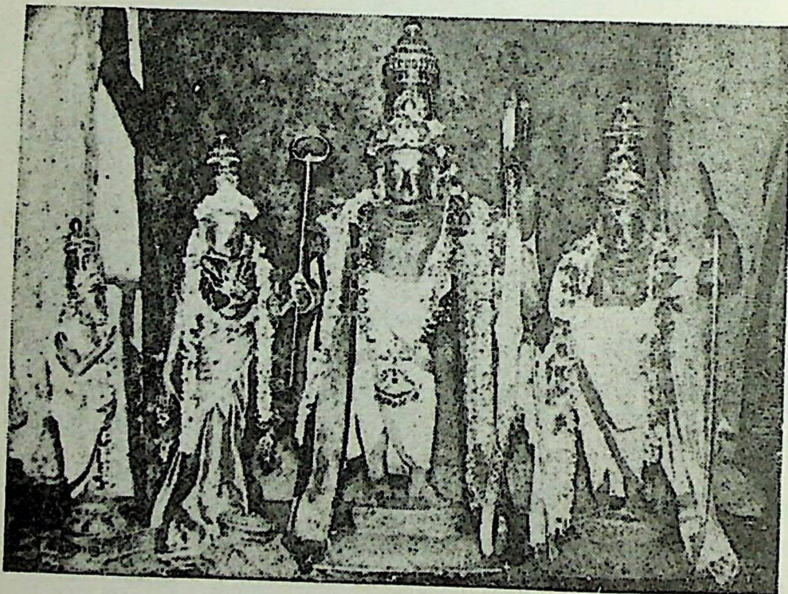
மதுராந்தகம் ரயில் நிலையத்திற்கு $\frac{3}{4}$ மைலில் உள்ள ஸ்தலம். இங்கும் ஏரியைக் காத்தவர் ராமர். ஆங்கிலத் துரைக்கு தரிசனம் தந்தருளியவர்.

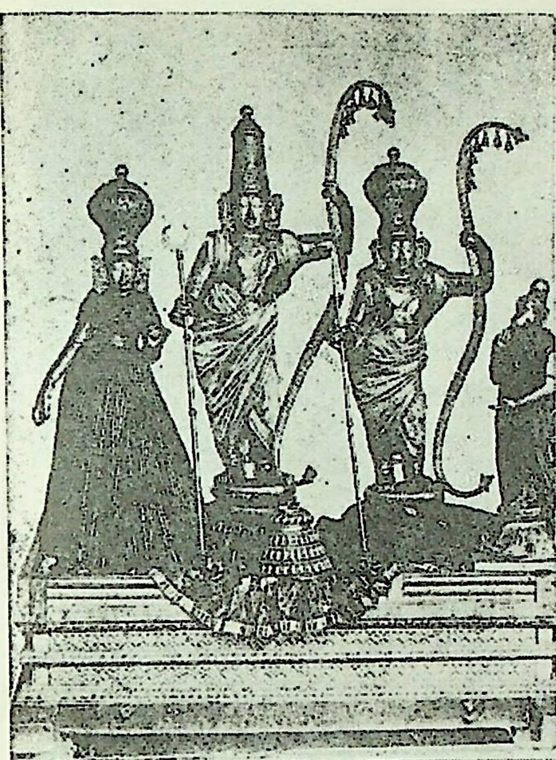
20. திருவஹீந்திரபுரம்–ஸ்ரீராமர்

தென் ஆற்காடு ஜில்லா கடலூருக்குச் சுமார் 3 மைலில் உள்ள திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்ரீ தேவநாதன் ஸந்நிதியில் அழகாகவும் உயரமாகவும் கம்பீரமாகவும் காட்சியளிக்கும் மூர்த்திகள்.

21. குருச்சி–ஸ்ரீராமர்

கும்பகோணத்திலிருந்து பந்தநல்லூர் பஸ் மார்க்கத்தில் 11–வது மைலில் உள்ள குருச்சி ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜப் பெருமாள் ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்திகள்.

22. திருக்குடந்தை (கும்பகோணம்) ஸ்ரீராமர்

கும்பகோணம் பட்டணத்தில் ஸ்ரீ ராமஸ்வாமி கோயிலென்ற தனிக் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள பட்டாபிஷேக ராமர்.

23. திருச்சேறை-ஸ்ரீராமர்

கும்பகோணத்திலிருந்து திருவாரூர் பஸ் மார்க்கத்தில் 9-வது மைலில் உள்ள திருச்சேறை ஸ்ரீ ஸாரநாதப் பெருமாள் ஸந்நிதியில் வனவாஸத் தோற்றத்துடன் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமர்.

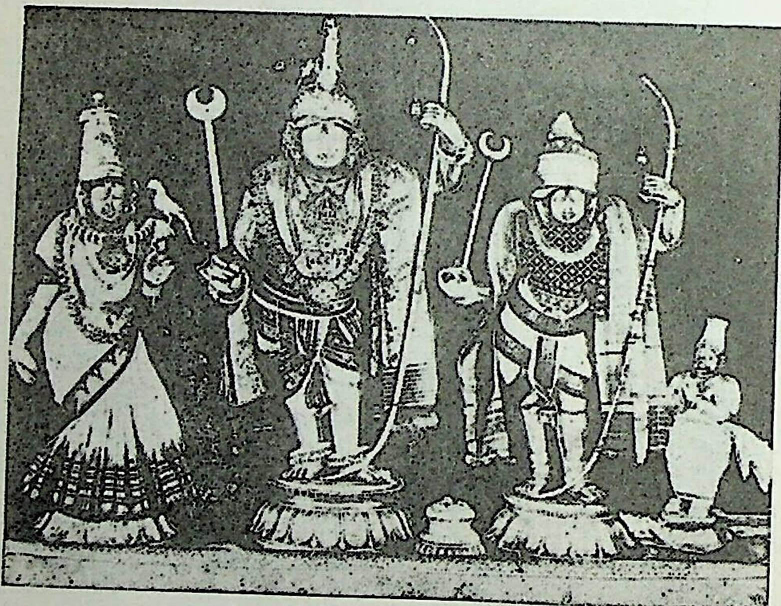

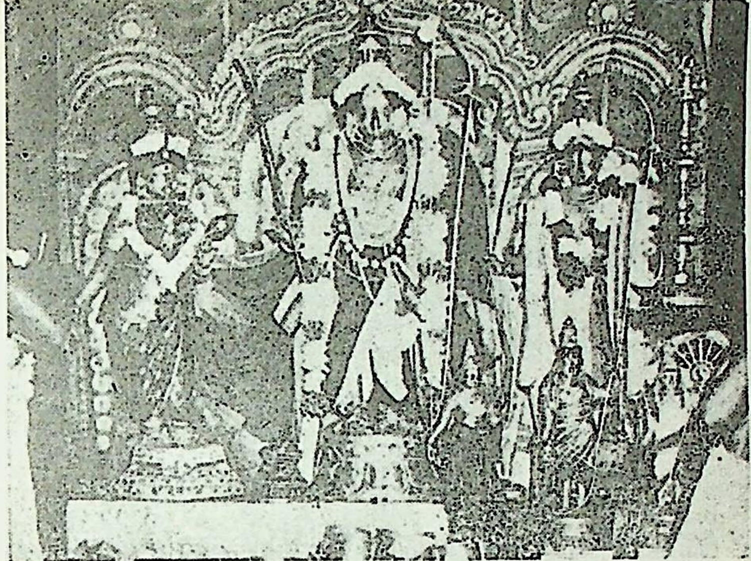
24. ஸ்ரீரங்கம்—ஸ்ரீராமர்

ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதி பிரதக்ஷிணத்தில் உள்ள ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராம மூல விக்ரஹம்.

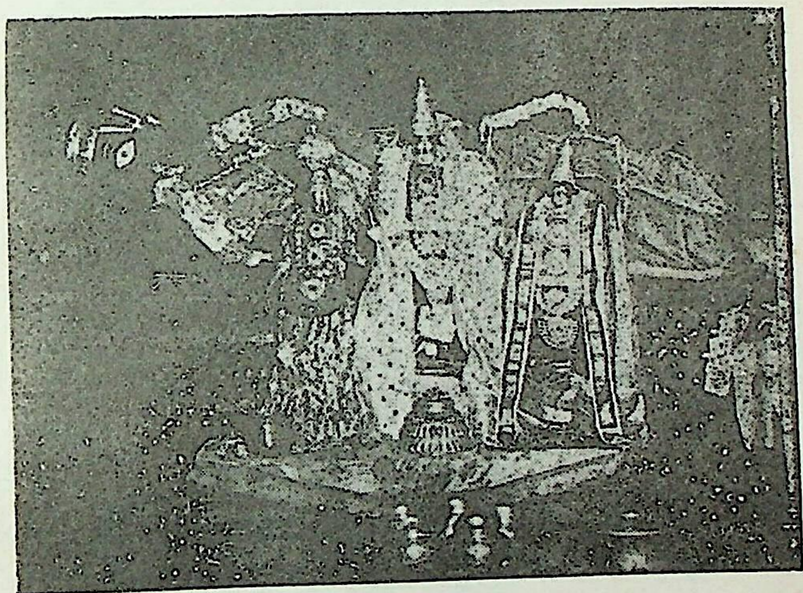
25. வடுவூர்—ஸ்ரீராமர்

மன்னார்குடிக்கு 10 மைலில் உள்ள வடுவூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இந்த ராம விக்ரஹம், அழகுக்கோர் அணி போன்றதாகும். பார்க்கப் பார்க்கப் பரவசமூட்டும் திருமேனி.

26. தில்லைவிளாகம்–ஸ்ரீராமர்

தஞ்சை ஜில்லா, தில்லைவிளாகம் ரயில் நிலையத்திற்கு அருகில் உள்ள ஸ்தலம். பூகர்ப்பத்திலிருந்து அவதரித்த இம்மூர்த்திகள் சிற்பக்கலைக் கொரு சிறந்த உதாரணம். கண்களுக்கொரு தெவிட்டாத இன்பம்.

27. திருப்புல்லாணி–ஸ்ரீராமர்

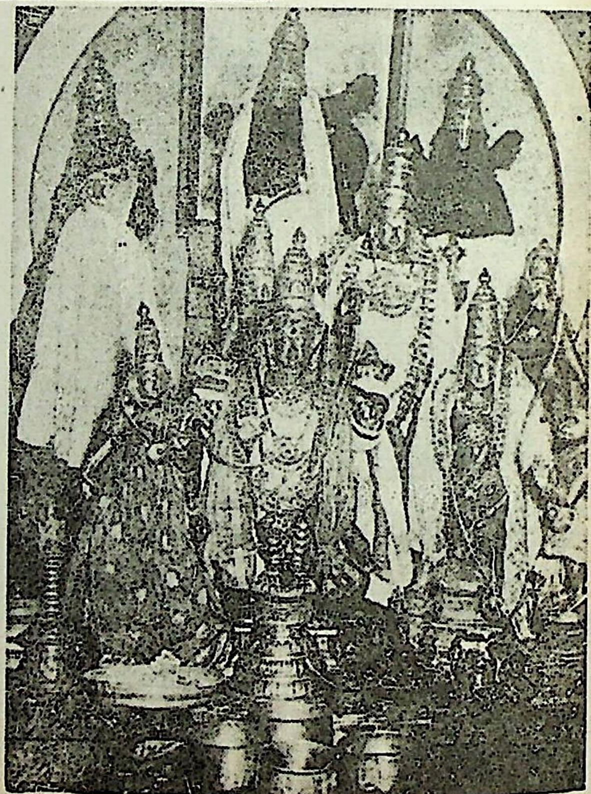
ஸமுத்திரராஜனின் உதவியைப் பெற ஸ்ரீராமர் கொண்ட தர்ப்பசயனத் திருக்கோலம். ராமநாதபுரம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 6 மைலில் கீழக் கரை என்ற ஊர், திருப்புல்லாணி.

28. ராமேசுவரம்-
ஸ்ரீராமர்

ஸ்ரீ ராமபிரானே பிரதிஷ்டை செய்ததாகச் சொல்லப்படும் ஸ்ரீ ராமேசுவரம் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ ராமசந்த்ரமூர்த்தி.

29. தனுஷ்கோடி—
ஸ்ரீராமர்

தனுஷ்கோடி ரயில் நிலயத்திற்கருகில் ஸமுத்திரக் கரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீராமர்.

ஸுந்தர காண்டம் — அநுபந்தம்

ஸ்தோத்ரங்கள்

ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேயாய நம:

ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரசதநாம ஸ்தோத்ரம்

ஆஞ்ஜநேயோ மஹாவீரோ
ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ :।
தத்வஜ்ஞாந ப்ரத3 : ஸீதா-
தே3வீமுத்3ரா ப்ரதா3யக :॥ 1

அஶோக வநிகாச்சே2த்தா
ஸர்வமாயாவி ப4ஞ்ஜந :।
ஸர்வப3ந்த4 விமோக்தா ச
ரக்ஷோ வித்4வம்ஸ காரக :॥ 2

பரவித்3யா பரீஹார :
பரஶௌர்ய விநாஶந :।
பரமந்த்ர நிராகர்தா
பரயந்த்ர ப்ரபே4த3க :॥ 3

ஸர்வக்3ரஹ விநாஶீ ச
பீ4மஸேந ஸஹாயக்ருத்।
ஸர்வது3க்க2ஹர : ஸர்வ-
லோகசாரீ மநோஜவ :॥ 4

பாரிஜாத த்3ருமூலஸ்த2 :
ஸர்வமந்த்ர ஸ்வரூபவாந்।
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வரூபீ ச
ஸர்வ யந்த்ராத்மகஸ் ததா2 : 5

கபீஶ்வரோ மஹாகாய :
ஸர்வரோக3ஹர : ப்ரபு4 :।
ப2லஸித்3தி4கர : ஸர்வ-
வித்3யாஸம்பத் ப்ரதா3யக :॥ 6

கபிஸேநா நாயகஶ்ச
ப4விஷ்யச்சதுராநந :।
குமார ப்3ரஹ்மசாரீ ச
ரத்நகுண்ட3ல தீ3ப்திமாந்॥ 7

ஸஞ்சலத்3 வால ஸந்நத்3த4
லம்ப3மாந ஶிகோ2ஜ்வல :।
க3ந்த4ர்வவித்3யா தத்வஜ்ஞோ
மஹாப3ல பராக்ரம :॥ 8

காராக்3ருஹ விமோக்தா ச
ஶ்ருங்க2லா ப3ந்த4மோசக :।
ஸாக3ரோத்தாரக : ப்ராஜ்ஞோ
ராமதூ3த : ப்ரதாபவாந்॥ 9

வாநர : கேஸரிஸுத :
ஸீதாஶோக நிவாரண :।
அஞ்ஜநா க3ர்ப4ஸம்பூ4தோ
பா3லார்க ஸத்3ருஶாநந :॥ 10

விபீ4ஷண ப்ரியகரோ
த3ஶக்3ரீவ குலாந்தக :।
லக்ஷ்மண ப்ராணதா3தா ச
வஜ்ரகாயோ மஹாத்3யுதி :॥ 11

சிரஜீவீ ராமப4க்தோ
தை3த்யகார்ய விகா4தக :।
அக்ஷஹந்தா காஞ்சநாப4 :
பஞ்சவக்த்ரோ மஹாதபா :॥ 12

லங்கிணீ ப4ஞ்ஜந : ஸ்ரீமாந்
ஸிம்ஹிகா ப்ராண ப4ஞ்ஜக :।
க3ந்த4மாத3ந ஶைலஸ்தோ2
லங்காபுர விதா3ஹக :॥ 13

ஸுக்3ரீவ ஸசிவோ தீ4ர :
ஶூரோ தை3த்ய குலாந்தக :।
ஸுரார்சிதோ மஹாதேஜா :
ராமசூடா3மணிப்ரத3 :॥ 14

காமரூபீ பிங்க3லாக்ஷோ
வார்தி4மைநாக பூஜித :।
கப3ளீக்ருத மார்தாண்ட3-
மண்ட3லோ விஜிதேந்த்3ரிய:॥ 15

ராமஸுக்3ரீவ ஸந்த4ாதா
மஹாராவண மர்த3ந :।
ஸ்ப2டிகாபே4ா வாக3தீ4ஶோ
நவ வ்யாக்ருதி பண்டி3த :॥ 16

சதுர்பா3ஹுர் தீ3நப3ந்து4 :
மஹாத்மா ப4க்தவத்ஸல :।
ஸஞ்ஜீவந நகா3ஹர்தா
ஶுசிர் வாக்3மீ த்3ருட4வ்ரத :॥ 17

காலநேமி ப்ரமத2நோ
ஹரிமர்கட மர்கட :।
தா3ந்த : ஶாந்த : ப்ரஸந்நாத்மா
ஶதகண்ட2மதா3பஹ்ருத்॥ 18

யோகீ3 ராமகதா2லோல :
ஸீதாந்வேஷண பண்டி3த :।
வஜ்ரத3ம்ஷ்ட்ரோ வஜ்ரநகோ2
ருத்3ர வீர்ய ஸமுத்3ப4வ :॥ 19

இந்த்3ரஜித் ப்ரஹிதாமோக4-
ப்ரஹ்மாஸ்த்ர விநிவாரக :।
பார்த2 த்4வஜாக்3ர ஸம்வாஸீ
ஶரபஞ்ஜர பே4த3க :॥ 20

த3ஶபா3ஹுர் லோகபூஜ்யோ
ஜாம்ப3வத் ப்ரீதிவர்த4ந :।
ஸீதாஸமேத ஸ்ரீராம-
பாத3ஸேவா து4ரந்த4ர :॥ 21

இத்யேவம் ஸ்ரீ ஹநுமதோ
நாம்நா மஷ்டோத்தரம் ஶதம்।
ய : படே2த் ஶ்2ருணுயாந் நித்யம்
ஸர்வாந் காமா நவாப்நுயாத்॥ 22

ஸ்ரீமதாஞ்3ஜநேயாஷ்டோத்தரஶதநாம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி :

ஓம் ஆஞ்ஜநேயாய நம :
ஓம் மஹாவீராய நம :
ஓம் ஹநுமதே நம :
ஓம் மாருதாத்மஜாய நம :
ஓம் தத்வஜ்ஞாந ப்ரதா3ய நம :
ஓம் ஸீதாதே3வீ முத்3ரா ப்ரதா3ய
காய நம :
ஓம் அஶோகவநிகாச்சே2த்ரே நம :
ஓம் ஸர்வமாயாவி ப4ஞ்ஜநாய நம :
ஓம் ஸர்வப3ந்த4விமோக்த்ரே நம :
ஓம் ரக்ஷோ வித்4வம்ஸ காரகாய
நம : 10
ஓம் பரவித்3யா பரீஹாராய நம :
ஓம் பரஶௌர்ய விநாஶநாய நம :
ஓம் பரமந்த்ர நிராகர்த்ரே நம :
ஓம் பரயந்த்ர ப்ரபே4த3காய நம :
ஓம் ஸர்வக்3ரஹ விநாஶிநே நம :
ஓம் பீ4மஸேந ஸஹாய க்ருதே நம :
ஓம் ஸர்வது3க்க2ஹராய நம :
ஓம் ஸர்வலோகசாரிணே நம :
ஓம் மநோஜவாய நம :
ஓம் பாரிஜாதத்3ரு மூலஸ்தா2ய
நம : 20
ஓம் ஸர்வமந்த்ர ஸ்வரூபவதே நம :
ஓம் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வரூபிணே நம :
ஓம் ஸர்வ யந்த்ராத்மகாய நம :
ஓம் கபீஸ்வராய நம :
ஓம் மஹாகாயாய நம :
ஓம் ஸர்வரோக3ஹராய நம :
ஓம் ப்ரப4வே நம :
ஓம் ப2லஸித்3தி4கராய நம :
ஓம் ஸர்வவித்3யா ஸம்பத் ப்ரதா3ய
காய நம :
ஓம் கபிஸேநா நாயகாய நம : 30
ஓம் ப4விஷ்யச் சதுராநநாய நம :
ஓம் குமார ப்3ரஹ்மசாரிணே நம :
ஓம் ரத்நகுண்ட3ல தீ3ப்திமதே நம :
ஓம் ஸஞ்சலத்3வால ஸந்தத்3த4
லம்ப3மாநஶிகோ2ஜ்வலாய நம :
ஓம் க3ந்த4ர்வவித்3யா தத்வஜ்ஞாய
நம :
ஓம் மஹாப4ல பராக்ரமாய நம :
ஓம் காராக்4ருஹ விமோக்த்ரே நம :
ஓம் ஶ்ருங்க2லாப3ந்த4 மோசகாய
நம :
ஓம் ஸாக3ரோத்தாரகாய நம :
ஓம் ப்ராஜ்ஞாய நம : 40
ஓம் ராமதூ3தாய நம :
ஓம் ப்ரதாபவதே நம :
ஓம் வாநராய நம :
ஓம் கேஸரிஸுதாய நம ;
ஓம் ஸீதாஶோக நிவாரணாய நம :
ஓம் அஞ்ஜநாக3ர்ப4ஸம்பூ4தாய நம :
ஓம் பா3லார்க ஸத்3ருஶாநநாய நம :
ஓம் விபீ4ஷண ப்ரியகராய நம :
ஓம் த3ஶக்3ரீவ குலாந்தகாய நம :
ஓம் லக்ஷ்மண ப்ராணதா3த்ரே
நம : 50
ஓம் வஜ்ரகாயாய நம :
ஓம் மஹாத்3யுதயே நம :
ஓம் சிரஜீவிநே நம :
ஓம் ராமப4க்தாய நம :
ஓம் தை3த்யகார்ய விகா4தகாய நம :
ஓம் அக்ஷஹந்த்ரே நம :
ஓம் காஞ்சநாபா4ய நம :
ஓம் பஞ்சவக்த்ராய நம :
ஓம் மஹாதபஸே நம :
ஓம் லங்கிணீ ப4ஞ்ஜநாய நம ; 60
ஓம் ஸ்ரீமதே நம :
ஓம் ஸிம்ஹிகா ப்ராண ப4ஞ்ஜநாய
நம ;
ஓம் க3ந்த4மாத3நஶைலஸ்த2ாய நம ;
ஓம் லங்காபுர விதா3ஹகாய நம ;
ஓம் ஸுக்3ரீவ ஸசிவாய நம :
ஓம் தீ4ராய நம :
ஓம் ஶூராய நம :
ஓம் தை3த்யகுலாந்தகாய நம :
ஓம் ஸுராச்சிதாய நம :
ஓம் மஹாதேஜஸே நம : 70
ஓம் ராமசூடா3மணி ப்ரதா3ய நம :
ஓம் காமரூபிணே நம :
ஓம் பிங்க3ளாக்ஷாய நம :
ஓம் வார்தி4மைநாக பூஜிதாய நம :
ஓம் கப3ளீக்ருத மார்தாண்ட3
மண்ட3லாய நம :
ஓம் விஜிதேந்த்3ரியாய நம :
ஓம் ராமஸுக்3ரீவஸந்தா4த்ரே நம :
ஓம் மஹாராவண மர்த3நாய நம :
ஓம் ஸ்ப2டிகாபா4ய நம :
ஓம் வாக3தீ4ஶாய நம : 80
ஓம் நவவ்யாக்ருதி பண்டி3தாய நம :
ஓம் சதுர்பா3ஹவே நம :
ஓம் தீ3நப3ந்த4வே நம :
ஓம் மஹாத்மநே நம :
ஓம் ப4க்தவத்ஸலாய நம :
ஓம் ஸஞ்ஜீவந நகா3ஹர்த்ரே நம :
ஓம் ஶுசயே நம :
ஓம் வாக்3மிநே நம :
ஓம் த்3ருட4வ்ரதாய நம :
ஓம் காலநேமி ப்ரமத2நாய நம: 90

ஓம் ஹரிமர்கடமர்கடாய நம :
ஓம் தா3ந்தாய நம :
ஓம் ஶாந்தாய நம :
ஓம் ப்ரஸந்நாத்மநே நம :
ஓம் ஶதகண்ட2மத3ாபஹ்ருதே நம :
ஓம் யோகி3நே நம :
ஓம் ராமகத2ா லோலாய நம :
ஓம் ஸீதாந்வேஷண பண்டி3தாய நம :
ஓம் வஜ்ரத3ம்ஷ்ட்ராய நம :
ஓம் வஜ்ரநகா2ய நம : 100
ஓம் ருத்3ரவீர்ய ஸமுத்3ப4வாய நம :
ஓம் இந்த்3ரஜித் ப்ரஹிதாமோக4 ப்3ரஹ்மாஸ்த்ர விநிவாரகாய நம :
ஓம் பார்த2 த்4வஜாக்3ர ஸம் வாஸிநே நம :
ஓம் ஶரபஞ்ஜரபே4த3காய நம :
ஓம் த3ஶபா3ஹவே நம :
ஓம் லோகபூஜ்யாய நம :
ஓம் ஜாம்ப3வத் ப்ரீதிவர்த4நாய நம :
ஓம் ஸீதாஸமேத ஸ்ரீராமப4த்3ர ஸேவாது4ரந்த4ராய நம : 108

ஸ்ரீமதா3ஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி : ஸமாப்தா.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீமதா3நந்த3ராமயணாந்தர்க3தம்

ஸ்ரீஸீதாஷ்டோத்தரசதநாம ஸ்தோத்ரம்

அக2ஸ்திருவாச—
ஏவம் ஸுதீக்ஷ்ண ஸீதாயா :
கவசம் தே மயேரிதம் |
அத: பரம் ஶ்ருணுஷ்வாந்யத்
ஸீதாயா : ஸ்தோத்ர முத்தமம் || 1

யஸ்மிந்நஷ்டோத்தர ஶதம்
ஸீதாநாமாநி ஸந்தி ஹி |
அஷ்டோத்தரஶதம் ஸீதா
நாம்நாம் ஸ்தோத்ர மநுத்தமம் || 2

யே பட2ந்தி நராஸ்த்வத்ர
தேஷாம் ச ஸப2லோ ப4வ : |
தே த4ந்யா மாநவா லோகே
தே வைகுண்ட2ம் வ்ரஜந்தி ஹி || 3

ந்யாஸ :

அஸ்ய ஸ்ரீ ஸீதாநாமாஷ்டோத்தர ஶத மந்த்ரஸ்ய—அக3ஸ்த்ய ரிஷி :— அநுஷ்டுப் ச2ந்த3 : | ரமேதி பீ3ஜம் | மாதுலிங்கீ3தி ஶக்தி : | பத்3மாக்ஷஜேதி கீலகம் | அவநிஜேத்யஸ்த்ரம் | ஜநக ஜேதி கவசம் | மூலகாஸுர மர்தி3நீதி பரமோ மந்த்ர : | ஸ்ரீஸீதாராம சந்த்3ரப்ரீத்யர்த2ம் ஸகல காமநா ஸித்3த்4யர்த2ம் ஜபே விநியோக3 : ||

அத2 அங்கு3ளீ ந்யாஸ :

ஓம் ஸீதாயை அங்கு3ஷ்ட2ாப்4யாம் நம : |
ஓம் ரமாயை தர்ஜநீப்4யாம் நம : |
ஓம் மாதுலிங்க்3யை மத்4யமாப்4யாம் நம : |
ஓம் பத்3மாக்ஷஜாயை அநாமிகாப்4யாம் நம : |
ஓம் அவநிஜாயை கநிஷ்டி2காப்4யாம் நம : |
ஓம் ஜநகஜாயை கரதல கரப்ருஷ்டா2ப்4யாம் நம : |

அத2 ஹ்ருத3யாதி3 ந்யாஸ :

ஓம் ஸீதாயை ஹ்ருத3யாய நம : |
ஓம் ரமாயை ஶிரஸே ஸ்வாஹா |
ஓம் மாதுலிங்க்3யை ஶிகா2யை வஷட் |
ஓம் பத்3மாக்ஷஜாயை நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் |
ஓம் ஜநகாத்மஜாயை அஸ்த்ராய ப2ட் |
ஓம் மூலகாஸுரமர்தி3ந்யை இதி தி3க்3ப3ந்த4 : |

அத2 த்4யாநம்

வாமாங்கே3 ரகு4நாயகஸ்ய ருசிரே
யா ஸம்ஸ்தி2தா ஶோப4நா
யா விப்ராதி4ப யாந ரம்ய நயநா
யா விப்ரபாலாநநா |
வித்3யுத்புஞ்ஜ விராஜமாந வஸநா
ப4க்தார்தி ஸங்க2ண்ட3நா
ஸ்ரீமத்3 ராக4வ பாத3பத்3ம யுக3ள
ந்யஸ்தேக்ஷணா ஸாவது ||

ஸ்ரீஸீதா ஜாநகீ தே3வீ
வைதே3ஹீ ராக4வப்ரியா |
ரமாவநிஸுதா ராமா
ராக்ஷஸாந்த ப்ரகாரிணீ || 1

ரத்நகு3ப்தா மாதுலிங்கீ3
மைதி2லீ ப4க்ததோஷதா3
பத்3மாக்ஷஜா கஞ்ஜ நேத்ரா
ஸ்மிதாஸ்யா நூபுரஸ்வநா || 2

வைகுண்ட2நிலயா மா ஶ்ரீ :
முக்தித3ா காமபூரணீ |
ந்ருபாத்மஜா ஹேமவர்ணா
ம்ருது3லாங்கீ3 ஸுபா4ஷிணீ || 3

குஶாம்பி3கா தி3வ்யத3ாச
லவமாதா மநோஹரா |
ஹநூமத்3 வந்தி3தபதா3
முக்3த4ா கேயூர தா4ரிணீ || 4

அஶோகவந மத்4யஸ்த2ா
ராவணாதி3க மோஹிநீ |
விமாநஸம்ஸ்தி2தா ஸுப்4ரூ :
ஸுகேஶீ ரஶநாந்விதா || 5

ரஜோரூபா ஸத்வரூபா
தாமஸீ வஹ்நிவாஸிநீ |
ஹேமம்ருக3 ஆஸக்த சித்தா
வால்மீகாஶ்ரம வாஸிநீ|| 6

பதிவ்ரதா மஹாமாயா
பீதகௌஶேய வாஸிநீ |
ம்ருக3நேத்ரா ச பி3ம்போ3ஷ்டீ2
த4நுர்வித்3யா விஶாரத3ா || 7

ஸௌம்யரூபா த3ஶரத2-
ஸ்நுஷா சாமர வீஜிதா |
ஸுமேத4ா து3ஹிதா தி3வ்ய-
ரூபா த்ரைலோக்ய பாலிநீ ! 8

அந்நபூர்ணா மஹாலக்ஷ்மீ :
தீ4ர் லஜ்ஜா ச ஸரஸ்வதீ |
ஶாந்தி : புஷ்டி : ஶமர் கௌ3ரீ
ப்ரபா4யோத்4யா நிவாஸிநீ || 9

வஸந்தஶீதலா கௌ3ரீ
ஸ்நாந ஸந்துஷ்ட மாநஸா |
ரமாநாம ப4த்ரஸம்ஸ்த2ா
ஹேமகும்ப4 பயோத4ரா || 10

ஸுரார்சிதா த்4ருதி : காந்தி :
ஸ்ம்ருதிர் மேத4ா விபா4வரீ |
லகு4த3ரா வராரோஹா
ஹேமகங்கண மண்டி3தா || 11

த்3விஜ பத்ந்யர்பித நிஜ-
பூ4ஷா ராக4வ தோஷிணீ |
ஶ்ரீராம ஸேவந ரதா
ரத்ந தாடங்க தா4ரிணீ || 12

ராமவாமாங்க ஸம்ஸ்த2ா ச
ராமசந்த்3ரைக ரஞ்ஜிநீ |
ஸரயூஜல ஸங்க்ரீட3ா
காரிணீ ராமமோஹிநீ || 13

ஸுவர்ண துலிதா புண்யா
புண்யகீர்தி : கலாவதீ |
கலகண்ட2ா கம்பு3கண்ட2ா
ரம்போ4ரூர் க3ஜகா3மிநீ || 14

ராமார்பித மநா ராம
வந்தி3தா ராமவல்லப4ா |
ஶ்ரீராமபத3 சிஹ்நாங்கா
ராம ராமேதி பா4ஷிணீ | 15

ராமபர்யங்க ஶயநா
ராமாங்க்4ரி க்ஷாலிணீ வரா |
காமதே4ந்வந்ந ஸந்துஷ்டா
மர்துலிங்க3 கராத்4ருதா || 16

தி3வ்ய சந்த3ந ஸம்ஸ்த2ா ஶ்ரீ
மூலகாஸுர மர்தி3நீ |
ஏவ மஷ்டோத்தரஶதம்
ஸீதாநாம்நாம் ஸுபுண்யத3ம் || 17

யே பட2ந்தி நரா பூ4ம்யாம்
தே த4ந்யா : ஸ்வர்க3கா3மிந : |
அஷ்டோத்தர ஶதம் நாம்நாம்
ஸீதாயா : ஸ்தோத்ர முத்தமம் || 18

ஜபநீயம் ப்ரயத்நேந
ஸர்வத3ா ப4க்தி பூர்வகம் |
ஸந்தி ஸ்தோத்ராண்யநேகா நி
புண்யத3ாநி மஹாந்தி ச || 19

நாநேந ஸத்3ருஶாநீஹ
தாநி ஸர்வாணி பூ4ஸுர |
ஸ்தோத்ராணா முத்தமம் சேத3ம்
பு4க்தி முக்தி ப்ரத3ம் ந்ருணாம் || 20

ஏவம் ஸுதீக்ஷ்ண தே ப்ரோக்தம்
அஷ்டோத்தர ஶதம் ஶுப4ம் |
ஸீதாநாம்நாம் புண்யத3ம் ச
ஶ்ரவணாந் மங்க3ள ப்ரத3ம் || 21

நரை : ப்ராத : ஸமுத்த2ாய
படி2தவ்யம் ப்ரயத்நத : |
ஸீதா பூஜந காலேபி
ஸர்வ வாஞ்சி2த தா3யகம் || 22

இதி ஶ்ரீ ஶதகோடி ராமசரிதாந்தர்க3த ஶ்ரீமதா3நந்த3ராமாயணே
வால்மீகியே மநோஹரகாண்டே3ஸீதாஷ்டோத்தரஶதநாம
ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமத3ாநந்த3ராமாயணாந்தர்க3த

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி :

ஓம் ஸீதாயை நம :
ஓம் ஜாநக்யை நம :
ஓம் தே3வ்யை நம :
ஓம் வைதே3ஹ்யை நம :
ஓம் ராக4வப்ரியாயை நம :
ஓம் ரமாயை நம :
ஓம் அவநிஸு1தாயை நம :
ஓம் ராமாயை நம :
ஓம் ராக்ஷஸாந்தப்ரகாரிண்யை நம :
ஓம் ரத்நகு3ப்தாயை நம : 10
ஓம் மாதுலிங்க3யை நம :
ஓம் மைதி2ல்யை நம :
ஓம் ப4க்ததோஷதா3யை நம :
ஓம் பத்3மாக்ஷஜாயை நம :
ஓம் கஞ்ஜநேத்ராயை நம :
ஓம் ஸ்மிதாஸ்யாயை நம :
ஓம் நூபுரஸ்வநாயை நம :
ஓம் வைகுண்ட2நிலயாயை நம :
ஓம் மாயை நம :
ஓம் ஶ்ரியை நம : 20
ஓம் முக்திதா3யை நம :
ஓம் காமபூரண்யை நம :
ஓம் ந்ருபாத்மஜாயை நம :
ஓம் ஹேமவர்ணாயை நம :
ஓம் ம்ருது3லாங்க்3யை நம :
ஓம் ஸு1பா4ஷிண்யை நம :
ஓம் குஶாம்பி3காயை நம :
ஓம் தி3வ்யதா3யை நம :
ஓம் லவமாத்ரே நம :
ஓம் மநோஹராயை நம: 30
ஓம் ஹநுமத்3வந்தி3தபதா3யை நம :
ஓம் முக்தாயை நம :
ஓம் கேயூரதா4ரிண்யை நம :
ஓம் அஶோகவநமத்4யஸ்தா2யை நம :
ஓம் ராவணாதி3கமோஹிந்யை நம :
ஓம் விமாநஸம்ஸ்தி2தாயை நம :
ஓம் ஸு1ப்4ருவே நம :
ஓம் ஸு1கேஶ்யை நம :
ஓம் ரஶநாந்விதாயை நம :
ஓம் ரஜோரூபாயை நம : 40
ஓம் ஸத்வரூபாயை நம :
ஓம் தாமஸ்யை நம :
ஓம் வஹ்நிவாஸிந்யை நம :
ஓம் ஹேமம்ருகா3ஸக்தசித்தாயை நம:
ஓம் வால்மீகாஶ்ரமவாஸிந்யை நம :
ஓம் பதிவ்ரதாயை நம :
ஓம் மஹாமாயாயை நம :
ஓம் பீதகௌஶேயவாஸிந்யை நம :
ஓம் ம்ருக3நேத்ராயை நம :
ஓம் பி3ம்போ3ஷ்ட்2யை நம : 50
ஓம் த4நுர்வித்3யாவிஶாரதா3யை நம :
ஓம் ஸௌம்யரூபாயை நம :
ஓம் த3ஶரத2ஸ்நுஷாயை நம :
ஓம் சாமரவீஜிதாயை நம :
ஓம் ஸு1மேதா4 து3ஹித்ரே நம :
ஓம் தி3வ்யரூபாயை நம :
ஓம் த்ரைலோக்ய பாலிந்யை நம :
ஓம் அந்நபூர்ணாயை நம :
ஓம் மஹாலக்ஷ்ம்யை நம :
ஓம் தி4யே நம : 60
ஓம் லஜ்ஜாயை நம :
ஓம் ஸரஸ்வத்யை நம :
ஓம் ஶாந்த்யை நம :
ஓம் புஷ்ட்யை நம :
ஓம் ஶமாயை நம :
ஓம் கௌ3ர்யை நம :
ஓம் ப்ரபா4யை நம :
ஓம் அயோத்4யாநிவாஸிந்யை நம :
ஓம் வஸந்தஶீதலாயை நம :
ஓம் கௌ3ர்யை நம : 70
ஓம் ஸ்நாநஸந்துஷ்ட மாநஸாயை நம :
ஓம் ரமாநாமப4த்3ரஸம்ஸ்தா2யை நம :
ஓம் ஹேமகும்ப4பயோத4ராயை நம :
ஓம் ஸு1ரார்சிதாயை நம :
ஓம் த்4ருத்யை நம :
ஓம் காந்த்யை நம :
ஓம் ஸ்ம்ருத்யை நம :
ஓம் மேதா4யை நம :
ஓம் விபா4வர்யை நம :
ஓம் லகு4த3ராயை நம : 80
ஓம் வராரோஹாயை நம :
ஓம் ஹேமகங்கணமண்டி3தாயை நம :
ஓம் த்3விஜபத்ந்யர்பிதநிஜபூ4ஷாயை நம :
ஓம் ராக4வதோஷிண்யை நம :
ஓம் ஸ்ரீராமஸேவந ரதாயை நம :
ஓம் ரத்நதாடங்க தா4ரிண்யை நம :
ஓம் ராமவாமாங்கஸம்ஸ்தா2யை நம :
ஓம் ராமசந்த்3ரைக ரஞ்ஜிந்யை நம :
ஓம் ஸரயூஜல ஸங்க்ரீடா3 காரிண்யை நம :
ஓம் ராமமோஹிந்யை நம : 90

ஓம் ஸுவர்ணதுலிதாயை நம :
ஓம் புண்யாயை நம :
ஓம் புண்யகீர்தயே நம :
ஓம் கலாவத்யை நம :
ஓம் கலகண்ட2ாயை நம :
ஓம் கம்பு3கண்ட2ாயை நம :
ஓம் ரம்போ4ரவே நம :
ஓம் க3ஜகா3மிந்யை நம :
ஓம் ராமர்பிதமநஸே நம :
ஓம் ராமவந்தி3தாயை நம : 100

ஓம் ராம வல்லப4ாயை நம :
ஓம் ஸ்ரீராமபத3சிஹ்நாங்காயை நம :
ஓம் ராமராமேதி பா4ஷிண்யை நம :
ஓம் ராமபர்யங்கஶயநாயை நம :
ஓம் ராமாங்க்4ரிக்ஷாலிண்யை நம :
ஓம் வராயை நம :
ஓம் காமதே4ந்வந்ந ஸந்துஷ்டாயை நம :
ஓம் மாதுலிங்க3கராத்4ருதாயை நம :
ஓம் தி3வ்யசந்த3ந ஸம்ஸ்த2ாயை நம :
ஓம் மூலகாஸுரமர்தி3ந்யை நம : 110

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி : ஸமாப்தா.

ஸ்ரீ ராமசந்த்3ராய நம :

ஸ்ரீபத்3மபுராணாந்தர்க3த

ஸ்ரீ ரர்மாஷ்டோத்தரசதநாம ஸ்தோத்ரம்

த்4யாநம்

ஸ்ரீ ராக4வம் த3ஶரத2ாத்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகு4குலாந்வய ரத்நதீ3பம் |
ஆஜாநுபா3ஹு மரவிந்த3 த3ளாயதாக்ஷம்
ராமம் நிஶாசர விநாஶகரம் நமாமி ||

வைதே3ஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்3ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்4யே புஷ்பக மாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி2தம் |
அக்3ரே வாசயதி ப்ரப4ஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்4ய : பரம்
வ்யாக்2யாந்தம் ப4ரதாதி3பி4 : பரிவ்ருதம் ராமம் ப4ஜே ஶ்யாமளம் ||

ஸ்ரீராமோ ராமப4த்3ரஸ்ச
ராமசந்த்3ரஸ்ச ஶாஸ்வத : |
ராஜீவலோசந : ஸ்ரீ மாந்
ராஜேந்த்3ரோ ரகு4புங்க3வ : || 1

ஜாநகீவல்லபோ4 ஜைத்ரோ
ஜிதாமித்ரோ ஜநார்த3ந : |
விஸ்வாமித்ரப்ரியோ த3ாந்த :
ஶரண த்ராண தத்பர : || 2

வாலிப்ரமத2நோ வாக்3மீ
ஸத்யவாக் ஸத்யவிக்ரம : |
ஸத்யவ்ரதோ வ்ரதத4ர :
ஸத3ா ஹநுமத3ாஸ்ரித : || 3

கௌஸலேய : க2ரத்4வம்ஸீ
விராத4வத4பண்டி3த : |
விபீ4ஷண பரித்ராதா
ஹரகோத3ண்ட க2ண்ட3ந : || 4

ஸப்தஸால ப்ரபே4த்தா ச
த3ஶக்3ரீவ ஶிரோஹர : |
ஜாமத3க்3ந்ய மஹாத3ர்ப-
த3ளனஸ் தாடகாந்தக : || 5

வேதா3ந்தஸாரோ வேதா3த்மா
ப4வரோக3ஸ்ய பே4ஷஜம் |
தூ3ஷணத்ரிஶிரோ ஹந்தா
த்ரிமூர்திஸ் த்ரிகு3ணாத்மக : || 6

த்ரிவிக்ரமஸ் த்ரிலோகாத்மா
புண்யசாரித்ர கீர்தந : |
த்ரிலோகரக்ஷகோ த4ந்வீ
தண்ட3காரண்ய கர்தந : || 7

அஹல்யாஶாப ஶமந :
பித்ருப4க்தோ வரப்ரத3 : |
ஜிதேந்த்3ரியோ ஜிதக்ரோதோ4
ஜிதாமித்ரோ ஜக3த்3கு3ரு : || 8

ரிக்ஷவாநர ஸங்கா4தீ
சித்ரகூட ஸமாஶ்ரய :
ஜயந்தத்ராண வரத3 :
ஸுமித்ராபுத்ர ஸேவித : || 9

ஸர்வதே3வாதி3தே3வஸ்ச
ம்ருதவாநர ஜீவந : |
மாயாமாரீச ஹந்தா ச
மஹாதே3வோ மஹாபு4ஜ : || 10

ஸர்வதே3வஸ்துத : ஸௌம்யோ
ப்3ரஹ்மண்யோ முநிஸம்ஸ்துத : |
மஹாயோகீ3மஹோதா3ர :
ஸுக்3ரீவேப்ஸித ராஜ்யத3: || 11

ஸர்வபுண்யாதி4கப2ல :
ஸ்ம்ருதஸர்வாக4நாஶந : |
ஆதி3புருஷ : பரமபுருஷோ
மஹாபுருஷ ஏவ ச || 12

புண்யோத3யோ த3யாஸார :
புராண புருஷோத்தம : |
ஸ்மிதவக்த்ரோ மிதாபா4ஷீ
பூர்வபா4ஷீ ச ராக4வ : || 13

அநந்தகு3ணக3ம்பீ4ரோ
தீ4ரோதா3த்த கு3ணோத்தம : |
மாயா மாநுஷ சாரித்ரோ
மஹாதே3வாதி3பூஜித : || 14

ஸேதுக்ருத் ஜிதவாராஶி :
ஸர்வதீர்த2மயே ஹரி : |
ஶ்யாமாங்க3 : ஸுந்த3ர : ஶூர :
பீதவாஸா த4நுர்த4ர : || 15

ஸர்வயஜ்ஞாதி4போ யஜ்வா
ஜராமரண வர்ஜித : |
விபீ4ஷண ப்ரதிஷ்டா2தா
ஸர்வாபகு3ண வர்ஜித : || 16

பரமாத்மா பரம் ப்3ரஹ்ம
ஸச்சிதா3நந்த3 விக்3ரஹ : |
பரம் ஜ்யோதி : பரம் தா4ம
பராகாஶ : பாரத்பர : || 17

ப்ரேஶ : பாரக3 : பார :
ஸர்வதே3வாத்மக : பர : 18

* * *

ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தரஶதநாம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீபத்3மபுராணாந்தர்க3த

ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி:

ஓம் ஸ்ரீராமாய நம :
ஓம் ராமப4த்3ராய நம :
ஓம் ராமசந்த்3ராய நம :
ஓம் ஶாஶ்வதாய நம :
ஓம் ராஜீவலோசநாய நம :
ஓம் ஸ்ரீமதே நம :
ஓம் ராஜேந்த்3ராய நம :
ஓம் ரகு4புங்க3வாய நம :
ஓம் ஜாநகீவல்லபா4ய நம :
ஓம் ஜைத்ராய நம : 10

ஓம் ஜிதாமித்ராய நம :
ஓம் ஜநார்த3நாய நம :
ஓம் விஶ்வாமித்ர ப்ரியாய நம :
ஓம் தா3ந்தாய நம :
ஓம் ஶரணத்ராணதத்பராய நம :
ஓம் வாலிப்ரமத2நாய நம :
ஓம் வாக்3மிநே நம :
ஓம் ஸத்யவாசே நம :
ஓம் ஸத்ய விக்ரமாய நம :
ஓம் ஸத்ய வ்ரதாய நம : 20

ஓம் வ்ரத த4ராய நம :
ஓம் ஸதா3ஹநுமதா3ஶ்ரிதாய நம :
ஓம் கௌஸலேயாய நம :
ஓம் க2ரத்4வம்ஸிநே நம :
ஓம் விராத4வத4பண்டி3தாய நம :
ஓம் விபீ4ஷணபரித்ராத்ரே நம :
ஓம் ஹரகோத3ண்ட3க2ண்ட3நாய நம :
ஓம் ஸப்ததால ப்ரபே4த்ரே நம :
ஓம் த3ஶக்3ரீவ ஶிரோஹராய நம :
ஓம் ஜாமத3க்3ந்ய மஹாத3ர்ப த3ளநாய நம : 30

ஓம் தாடகாந்தகாய நம :
ஓம் வேதா3ந்த ஸாராய நம :
ஓம் வேதா3த்மநே நம :
ஓம் ப4வரோக3ஸ்ய பே4ஷஜாய நம :
ஓம் தூ3ஷணத்ரிஶிரோஹந்த்ரே நம :
ஓம் த்ரிமூர்தயே நம :
ஓம் த்ரிகு3ணாத்மகாய நம :
ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம :
ஓம் த்ரிலோகாத்மநே நம :
ஓம் புண்யசாரித்ர கீர்தநாய நம : 40

ஓம் த்ரிலோகரக்ஷகாய நம :
ஓம் த4ந்விநே நம :
ஓம் த3ண்ட3காரண்ய கர்தநாய நம :
ஓம் அஹல்யாஶாப ஶமநாய நம :
ஓம் பித்ருப4க்தாய நம :
ஓம் வரப்ரதா3ய நம :
ஓம் ஜிதேந்த்3ரியாய நம :
ஓம் ஜிதக்ரோதா4ய நம :
ஓம் ஜிதாமித்ராய நம :
ஓம் ஜக3த்3கு3ரவே நம : 50

ஓம் ரிக்ஷவாநரஸங்கா4திநே நம :
ஓம் சித்ரகூட ஸமாஶ்ரயாய நம :
ஓம் ஜயந்த த்ராண வரதா3ய நம :
ஓம் ஸுமித்ராபுத்ர ஸேவிதாய நம :

ஓம் ஸர்வதே3வாதி4தே3வாய நம :
ஓம் ம்ருதவாநர ஜீவநாய நம :
ஓம் மாயாமாரீச ஹந்த்ரே நம :
ஓம் மஹாதே3வாய நம :
ஓம் மஹாபு4ஜாய நம :
ஓம் ஸர்வதே3வ ஸ்துதாய நம : 60
ஓம் ஸௌம்யாய நம :
ஓம் ப்3ரஹ்மண்யாய நம :
ஓம் முநிஸம்ஸ்துதாய நம :
ஓம் மஹாயோகி3நே நம :
ஓம் மஹோத3ராய நம :
ஓம் ஸுக்ரீவேப்ஸித ராஜ்யத3ாய நம :
ஓம் ஸர்வபுண்யாதி4கப2லாய நம :
ஓம் ஸ்ம்ருதஸர்வாக4நாஶநாய நம :
ஓம் ஆதி3புருஷாய நம :
ஓம் பரமபுருஷாய நம : 70
ஓம் மஹாபுருஷாய நம :
ஓம் புண்யோத3யாய நம :
ஓம் த3யாஸாராய நம :
ஓம் புராணபுருஷோத்தமாய நம :
ஓம் ஸ்மிதவக்த்ராய நம :
ஓம் மிதபா4ஷிணே நம :
ஓம் பூர்வபா4ஷிணே நம :
ஓம் ராக4வாய நம :
ஓம் அநந்தகு3ணக3ம்பீ4ராய நம ;
ஓம் தீ4ரோத3ாத்தகு3ணோத்தமாய நம : 80
ஓம் மாயாமாநுஷசாரித்ராய நம :
ஓம் மஹாதே3வாதி3பூஜிதாய நம :
ஓம் ஸேதுக்ருதே நம :
ஓம் ஜிதவாராஶயே நம :
ஓம் ஸர்வதீர்த2மயாய நம :
ஓம் ஹரயே நம :
ஓம் ஶ்யாமாங்கா3ய நம :
ஓம் ஸுந்த3ராய நம :
ஓம் ஶூராய நம :
ஓம் பீதவாஸஸே நம : 90
ஓம் த4நுர்த4ராய நம :
ஓம் ஸர்வயஜ்ஞாதி4பாய நம :
ஓம் யஜ்வநே நம :
ஓம் ஜராமரணவர்ஜிதாய நம :
ஓம் விபீ4ஷண ப்ரதிஷ்டா2த்ரே நம :
ஓம் ஸர்வாபகு3ணவர்ஜிதாய நம :
ஓம் பரமாத்மநே நம :
ஓம் பரப்3ரஹ்மணே நம :
ஓம் ஸச்சிதா3நந்த3விக்ரஹாய நம :
ஓம் பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே நம : 100
ஓம் பரஸ்மை தா4ம்நே நம :
ஓம் பராகாஶாய நம :
ஓம் பராத்பராய நம :
ஓம் பரேஶாய நம :
ஓம் பாரகா3ய நம :
ஓம் பாராய நம :
ஓம் ஸர்வதே3வாத்மகாய நம :
ஓம் பரஸ்மை நம : 108

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தா

ஸ்ரீமத3ாநந்த3ராமாயணாந்தர்க3த

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரசதநாம ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீகும்பே4ாத3ர உவாச—

அஷ்டோத்தர ஶதம் நாம்நாம் தஸ்ய ஸ்தோத்ரம் வத3ாம்யஹம் |

அஸ்ய ஸ்ரீராமசந்த்3ர நாமாஷ்டோத்தரஶதமந்த்ரஸ்ய ப்3ரஹ்மா ரிஷி :, அநுஷ்டுப் ச2ந்த3:, ஜாநகீவல்லப4: ஸ்ரீராமசந்த்3ரோ தே3வதா, ஓம் பீ3ஜம், நம : ஶக்தி:, ஸ்ரீராமசந்த்3ர இதி கீலகம், ஸ்ரீராமசந்த்3ரப்ரீத்யர்தே2 ஜபே விநியோ3க :|

அங்க3ந்யாஸ :

ஓம் நமோ ப4க3வதே ராஜாதி4ராஜாய பரமாத்மநே ஹ்ருத3யாய நம :| ஓம் நமோப4க3வதே வித்3யாதி4ராஜாய ஹயக்3ரீவாய ஶிரஸே ஸ்வாஹா | ஓம் நமோ ப4க3வதே ஜாநகீவல்லபா4ய நம : ஶிகா2யை வஷட் | ஓம் நமோ ப4க3வதே ரகு4நந்த3நாய அமிததேஜஸே கவசாய ஹும் | ஓம் நமோ ப4க3வதே க்ஷீராப்3தி4மத்4யஸ்தா2ய நாராயணாய நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் | ஓம் நமோ ப4க3வதே ஸத்ப்ரகாஶாய ராமாய அஸ்த்ராய ப2ட் | ஏவம் அங்கு3லிந்யாஸ : கார்ய :|

அத² த்⁴யாநம்

மந்தா³ராக்ருதி புண்யதா⁴ம விலஸத்³ வக்ஷஸ்த²லம் கோமலம்
ஶாந்தம் காந்தமஹேந்த்³ரநீல ருசிராபா⁴ஸம் ஸஹஸ்ராநநம் |
வந்தே³ஹம் ரகு⁴நந்த³நம் ஸுரபதிம் கோத³ண்ட தீ³க்ஷாகு³ரும்
ராமம் ஸர்வஜக³த் ஸுஸேவிதபத³ம் ஸீதாமநோவல்லப⁴ம் ||

ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷ்ணே வை துப்⁴யம்
ஸஹஸ்ராக்ஷாய தே நம : |
நம : ஸஹஸ்ர ஹஸ்தாய
ஸஹஸ்ர சரணாய ச || 1

நமோ ஜீமூதவர்ணாய
நமஸ்தே விஶ்வதோமுக² |
அச்யுதாய நமஸ்துப்⁴யம்
நமஸ்தே ஶேஷஶாயிநே || 2

நமோ ஹிரண்யக³ர்பா⁴ய
பஞ்சபூ⁴தாத்மநே நம : |
நமோ மூலப்ரக்ருதயே
தே³வாநாம் ஹிதகாரிணே || 3

நமஸ்தே ஸர்வலோகேஶ
ஸர்வது³க்க² நிஷூத³ந |
ஶங்க²சக்ர க³தா³பத்³ம
ஜடாமுகுட தா⁴ரிணே || 4

நமோ க³ர்பா⁴ய தத்வாய
ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஷே நம : |
ஓம் நமோ வாஸுதே³வாய
நமோ த³ஶரதா²த்மஜ || 5

நமோ நமஸ்தே ராஜேந்த்³ர
ஸர்வஸம்பத் ப்ரதா³ய ச |
நம : காருண்யரூபாய
கைகேயீ ப்ரியகாரிணே || 6

நமோ தா³ந்தாய ஶாந்தாய
விஶ்வாமித்ர ப்ரியாய தே |
யஜ்ஞேஶாய நமஸ்துப்⁴யம்
நமஸ்தே க்ரதுபாலக || 7

நமோ நம : கேஶவாய
நமோ நாதா²ய ஶார்ங்கி³ணே |
நமஸ்தே ராமசந்த்³ராய
நமோ நாராயணாய ச || 8

நமஸ்தே ராமசந்த்³ராய
மாத⁴வாய நமோ நம : |
கோவிந்தா³ய நமஸ்துப்⁴யம்
நமஸ்தே பரமாத்மநே || 9

நமோ விஷ்ணுஸ்வரூபாய
ரகு⁴நாதா²ய தே நம : |
நமஸ்தே நாத² நாதா²ய
நமஸ்தே மது⁴ஸூத³ந || 10

த்ரிவிக்ரம நமஸ்தேஸ்து
ஸீதாயா : பதயே நம : |
வாமநாய நமஸ்துப்⁴யம்
நமஸ்தே ராக⁴வாய ச || 11

நமோ நம : ஶ்ரீத⁴ராய
ஜாநகீ வல்லபா⁴ய ச |
நமஸ்தேஸ்து ஹ்ருஷீகேஶ
கந்த³ர்பாய நமோ நம : || 12

நமஸ்தே பத்³மநாபா⁴ய
கௌஸல்யா ஹர்ஷகாரிணே |
நமோ ராஜீவநயந
நமஸ்தே லக்ஷ்மணாக்³ரஜ || 13

நமோ நமஸ்தே காகுத்ஸ்த²
நமோ தா³மோத³ராய ச |
விபீ⁴ஷண பரித்ராத :
நம : ஸங்கர்ஷணாய ச || 14

வாஸுதே³வ நமஸ்தேஸ்து
நமஸ்தே ஶங்கரப்ரிய |
ப்ரத்³யும்நாய நமஸ்துப்⁴யம்
அநிருத்³தா⁴ய தே நம : || 15

ஸத³ஸத் ப⁴க்திரூபாய
நமஸ்தே புருஷோத்தம |
அதோ⁴க்ஷஜ நமஸ்தேஸ்து
ஸப்ததால ஹராய ச || 16

க²ர தூ³ஷண ஸம்ஹர்த்ரே
ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹாய தே நம : |
அச்யுதாய நமஸ்துப்⁴யம்
நமஸ்தே ஸேதுப³ந்த⁴க || 17

ஜநார்த³ந நமஸ்தேஸ்து
நமோ ஹநுமதா³ஶ்ரய |
உபேந்த்³ர சந்த்³ரவந்த்³யாய
மாரீச மத²நாய ச || 18

நமோ வாலிப்ரஹரண
நம ஸுக்³ரீவ ராஜ்யத³ |
ஜாமத³க்³ந்ய மஹாத³ர்ப
ஹராய ஹரயே நம : || 19

நமோ நமஸ்தே க்ருஷ்ணாய
நமஸ்தே ப⁴ரதாக்³ரஜ |
நமஸ்தே பித்ருப⁴க்தாய
நம : ஶத்ருக்⁴நபூர்வஜ || 20

அயோத்4யாதி4பதே துப்4யம்
நம : ஶத்ருக்4ந ஸேவித |
நமோ நித்யாய ஸத்யாய
பு3த்4யாதி3 ஜ்ஞாந ரூபிணே || 21

அத்3வைத ப்3ரஹ்மரூபாய
ஜ்ஞாநக3ம்யாய தே நம :
நம : பூர்ணாய ரம்யாய
மாத4வாய சிதா3த்மநே || 22

அயோத்4யேஶாய ஶ்ரேஷ்டா2ய
சிந்மாத்ராய பராத்மநே |
நமோஹல்யோத்3தா4ரணாய
நமஸ்தே சாபப4ங்கி3நே || 23

ஸீதாராமாய ஸேவ்யாய
ஸ்துத்யாய பரமேஷ்டி2நே |
நமஸ்தே பா3ணஹஸ்தாய
நம : கோத3ண்ட3 தா4ரிணே || 24

நம : கப3ந்த4 ஹந்த்ரே ச
வாலிஹந்த்ரே நமோஸ்து தே |
நமஸ்தேஸ்து த3ஶக்3ரீவ
ப்ராண ஸம்ஹார காரிணே || 25

அஷ்டோத்தரஶதம் நாம்நாம்
ராமசந்த்3ரஸ்ய பாவநம் |
ஏதத் ப்ரோக்தம் மயா ஶ்ரேஷ்ட2ம்
ஸர்வபாதக நாஶநம் || 26

ப்ரசரிஷ்யதி தல்லோகே
ப்ராண்யத்3ருஷ்டவஶாத்3த்3விஜ |
தஸ்ய கீர்தநமாத்ரேண
ஜநா யாஸ்யந்தி ஸத்3க3திம் || 27

தாவத்3 விஜ்ரும்ப4தே பாபம்
ப்3ரஹ்மஹத்யா புரஸ்ஸரம் |
யாவந்நாமாஷ்டக ஶதம்
புருஷோ ந ஹி கீர்தயேத் || 28

தாவத் கலேர் மஹோத்ஸாஹோ
நிஶ்ஶங்கம் ஸம்ப்ரவர் ததே |
யாவத் ஸ்ரீராமசந்த்3ரஸ்ய
ஶதம் நாம்நாம் ந கீர்திதம் || 29

தாவத் ஸ்வரூபம் ராமஸ்ய
து3ர்போ3த4ம் ப்ராணிநாம் ஸ்பு2டம் |
யாவந் ந நிஷ்ட2யா ராம-
நாம மாஹாத்ம்ய முத்தமம் || 30

கீர்திதம் படி2தம் சித்தே
த்4ருதம் ஸம்ஸ்மாரிதம் முதா3 |
அந்யத : ஶ்ருணுயாந் மர்த்ய :
ஸோபி முச்யேத பாதகாத் || 31

ப்3ரஹ்மஹத்யாதி3 பாபாநாம்
நிஷ்க்ருதிம் யதி3 வாஞ்ச2தி |
ராமஸ்தோத்ரம் மாஸமேகம்
படி2த்வா முச்யதே நர : || 32

து3ஷ்ப்ரதிக்3ரஹ து3ர்போ4ஜ்ய
து3ராலாபாதி3 ஸம்ப4வம் |
பாபம் ஸக்ருத் கீர்தநேந
ராமஸ்தோத்ரம் விநாஶயேத் || 33

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி புராணேதி-
ஹாஸாக3ம ஶதாநி ச |
அர்ஹந்தி நால்பாம் ஸ்ரீராம-
நாம கீர்திகலாமபி || 34

அஷ்டோத்தரஶதம் நாம்நாம்
ஸீதாராமஸ்ய பாவநம் |
அஸ்ய ஸங்கீர்தநாதே3வ
ஸர்வாந் காமாந் லபே4ந் நர : || 35

புத்ரார்தீ2 லப4தே புத்ராந்
த4நார்தீ2 த4நமாப்நுயாத் |
ஸ்த்ரியம் லப4தி பத்நயர்தீ2
ஸ்தோத்ரபாட2 ஶ்ரவாதி3நா || 36

கும்போ4த்3ரேண முநிநா
யேந ஸ்தோத்ரேண ராக4வ : |
ஸ்துத : பூர்வம் யஜ்ஞவாடே
தத3தத் த்வாம் மயோதி3தம் || 37

* * *

இதி ஸ்ரீஶதகோடி ராமசரிதாந்தர்க3த ஸ்ரீமதா3நந்த3ராமாயணே
வால்மீகீயே யாக3காண்டே3 ஸ்ரீராமநாமாஷ்டோத்தர
ஶதநாம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதா3நந்த3ராமாயணாந்தர்க3த

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி :

ஓம் ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷ்ணே நம :
ஓம் ஸஹஸ்ராக்ஷாய நம :
ஓம் ஸஹஸ்ர ஹஸ்தாய நம :
ஓம் ஸஹஸ்ர சரணாய நம :
ஓம் ஜீமூதவர்ணாய நம :
ஓம் விஶ்வதோமுகா2ய நம :
ஓம் அச்யுதாய நம :
ஓம் ஶேஷஶாயிநே நம :
ஓம் ஹிரண்யக3ர்பா4ய நம :
ஓம் பஞ்சபூ4தாத்மநே நம : 10

ஓம் மூலப்ரக்ருதயே நம :
ஓம் தே3வாநாம் ஹிதகாணே நம :
ஓம் ஸர்வலோகேஶாய நம :
ஓம் ஸர்வது3க்க2நிஷூத3நாய நம :
ஓம் ஶங்க2சக்ர க3த3ாபத்3மஜடா முகுட தா4ரிணே நம :
ஓம் க3ர்ப4ாய நம :
ஓம் தத்வாய நம :
ஓம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஷே நம :
ஓம் வாஸுதே3வாய நம :
ஓம் த3ஶரதா2த்மஜாய நம : 20

ஓம் ராஜேந்த்3ராய நம :
ஓம் ஸர்வஸம்பத் ப்ரதா3ய நம :
ஓம் காருண்யரூபாய நம :
ஓம் கைகேயீ ப்ரிய காரிணே நம :
ஓம் தா3ந்தாய நம :
ஓம் ஶாந்தாய நம :
ஓம் விஸ்வாமித்ர ப்ரியாய நம :
ஓம் யஜ்ஞேஶாய நம :
ஓம் க்ரதுபாலகாய நம :
ஓம் கேஶவாய நம : 30

ஓம் நாதா2ய நம :
ஓம் ஶார்ங்கி3ணே நம :
ஓம் ராமசந்த்3ராய நம :
ஓம் நாராயணு3ய நம :
ஓம் ராமசந்த்4ராய நம :
ஓம் மாத4வாய நம :
ஓம் கோவிந்தா3ய நம :
ஓம் பரமாத்மநே நம :
ஓம் விஷ்ணுஸ்வரூபாய நம :
ஓம் ரகு4நாத2ாய நம : 40

ஓம் அநாத2நாதா2ய நம :
ஓம் மது4ஸூத3நாய நம :
ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம :
ஓம் ஸீதாய : பதயே நம :
ஓம் வாமநாய நம :
ஓம் ராக4வாய நம :
ஓம் ஸ்ரீத4ராய நம :
ஓம் ஜாநகீவல்லபா4ய நம :
ஓம் ஹ்ருஷீகேஶாய நம :
ஓம் கந்த3ர்ப்பாய நம : 50

ஓம் பத்3மநாபா4ய நம :
ஓம் கௌஸல்யா ஹர்ஷகாரிணே நம:
ஓம் ராஜீவ நயநாய நம :
ஓம் லக்ஷ்மணுக்3ரஜாய நம :
ஓம் காகுத்ஸ்தா2ய நம :
ஓம் தா3மோத3ராய நம :
ஓம் விபீ4ஷண பரித்ராத்ரே நம :
ஓம் ஸங்கர்ஷணுய நம :
ஓம் வாஸுதே3வாய நம :
ஓம் ஶங்கரப்ரியாய நம : 60

ஓம் ப்ரத்3யும்நாய நம :
ஓம் அநிருத்3தா4ய நம :
ஓம் ஸத3ஸத்3ப4க்தி ரூபாய நம :
ஓம் புருஷோத்தமாய நம :
ஓம் அதே4ாக்ஷஜாய நம :
ஓம் ஸப்ததாலஹராய நம :
ஓம் க2ர தூ3ஷணஸம்ஹர்த்ரே நம :
ஓம் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய நம :
ஓம் அச்யுதாய நம :
ஓம் ஸேதுப3ந்த4காய நம : 70

ஓம் ஜநார்த3நாய நம :
ஓம் ஹநுமதா3ஶ்ரயாய நம :
ஓம் உபேந்த்3ரசந்த்3ரவந்த்3யாய நம:
ஓம் மாரீசமத2நாய நம :
ஓம் வாலிப்ரஹரணுய நம :
ஓம் ஸுக்3ரீவராஜ்யதா3ய நம :
ஓம் ஜாமத3க்3ந்யமஹாத3ர்ப்ப-ஹராய நம :
ஓம் ஹரயே நம :
ஓம் க்ருஷ்ணுய நம :
ஓம் ப4ரதாக்3ரஜாய நம : 80

ஓம் பித்ருப4க்தாய நம :
ஓம் ஶத்ருக்4நபூர்வஜாய நம :
ஓம் அயோத்4யாதி4பதயே நம :
ஓம் ஶத்ருக்4நஸேவிதாய நம :
ஓம் நித்யாய நம :
ஓம் ஸத்யாய நம :
ஓம் பு3த்3த்4யாதி3ஜ்ஞாநரூபிணே நம:
ஓம் அத்3வைதப்3ரஹ்மரூபாய நம :
ஓம் ஜ்ஞாநக3ம்யாய நம :
ஓம் பூர்ணுய நம : 90

ஓம் ரம்யாய நம :
ஓம் மாத4வாய நம :
ஓம் சிதா3த்மநே நம :
ஓம் அயோத்4யேஶாய நம :
ஓம் ஶ்ரேஷ்டா2ய நம :
ஓம் சிந்மாத்ராய நம :
ஓம் பராத்மநே நம :
ஓம் அஹல்யோத்3தா4ரணுய நம :
ஓம் சாபப4ங்கி3நே நம :
ஓம் ஸீதாராமாய நம : 100

ஓம் ஸேவ்யாய நம :
ஓம் ஸ்துத்யாய நம :
ஓம் பரமேஷ்டி2நே நம :
ஓம் ப3ாணஹஸ்தாய நம :
ஓம் கோத3ண்ட3தா4ரிணே நம :
ஓம் கப3ந்த4ஹந்த்ரே நம :
ஓம் வாலிஹந்த்ரே நம :
ஓம் த3ஶக்3ரீவப்ராண ஸம்ஹார காரிணே நம : 109

ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி : ஸமாப்தா

ஸ்ரீ ராமசந்த்3ராய நம :

ஆபது3த்தாரக ராம ஸ்தோத்ரம்

அஸ்ய ஸ்ரீ ஆபது3த்3தா4ரக ராம ஸ்தோத்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய—வஸிஷ்ட2ரிஷி : அநுஷ்டுப் ச2ந்த3 :—ஸ்ரீராம சந்த்3ரோ தே3வதா | ஓம் ஸ்ரீம் பீஜம் | ஓம் மம் கீலகம் | மம ஸமஸ்த ஆபந்நிவாரணார்தே2 ஜபே விநியோக3 : ||

ஓம் ஆபதா3மபஹர்தாரம்—அங்கு3ஷ்டா2ப்4யாம் நம : | தா3தாரம் ஸர்வஸம்பதா3ம்—தர்ஜநீப்4யாம் நம : | லோகாபி4ராமம்—மத்4யமாப்4யாம் நம : | ஸ்ரீராமம் அநாமிகாப்4யாம் நம : | பூ4யோ பூ4ய :—கநிஷ்டி3காப்4யாம் நம : | நமாம்யஹம்—கரதல கரப்ருஷ்டா2ப்4யாம் நம : ||

ஓம் ஆபதா3மபஹர்தாரம்—ஹ்ருத3யாய நம : | தா3தாரம் ஸர்வஸம்பதா3ம்—ஶிரஸே ஸ்வாஹா | லோகாபி4ராமம்—ஶிகா2யை வஷட் | ஸ்ரீராமம்—கவசாய ஹும் | பூ4யோ பூ4ய :—நேத்ர த்ரயாய வௌஷட் | நமாம்யஹம்—அஸ்த்ராய ப2ட் | பூ4ர்பு4வஸ் ஸுவரோம் இதி தி3க்3ப3ந்த4 : ||

ஆர்தாநாமார்தி ஹந்தாரம்
பீ4தாநாம் பீ4திநாஶநம் |
த்3விஷதாம் காலத3ண்ட3ம் தம்
ராமசந்த்3ரம் நமாம்யஹம் ||

லம் ப்ருதி2வ்யாத்மநே க3ந்த4ம் ஸமர்பயாமி | ஹம் ஆகாஶாத்மநே புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி | யம் வாய்வாத்மநே தூ4பம் ஆக்4ராபயாமி | ரம் வஹ்ந்யாத்மநே தீ3பம் த3ர்ஶயாமி | வம் அம்ருதாத்மநே அம்ருதோபஹாராந் ஸமர்பயாமி | ஸம் ஸர்வாத்மநே ஸர்வோபசாராந் ஸமர்பயாமி பஞ்ச முத்3ராம் ப்ரத3ர்ஶ்ய, ஜபேத் ||

ஆபதா3மபஹர்தாரம்
தா3தாரம் ஸர்வ ஸம்பதா3ம் |
லோகாபி4ராமம் ஸ்ரீராமம்
பூ4யோ பூ4யோ நமாம்யஹம் ||

நம : கோத3ண்ட3 ஹஸ்தாய
ஸந்தி4க்ருத ஶராய ச |
க2ண்டி3தாகி2ல தை3த்யாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 1

ஆபந்ந ஜநரக்ஷைக
தீ3க்ஷாயாமித தேஜஸே |
த3ண்டி3தாகி2ல தை3த்யாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 2

பதா3ம்போ4ஜ ரஜஸ் ஸ்பர்ஶ
பவித்ர முநியோஷிதே |
நமோஸ்து ஸீதாபதயே
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 3

தா3நவேந்த்3ர மஹாமத்த
க3ஜ பஞ்சாஸ்ய ரூபிணே |
நமோஸ்து ரகு4நாதா2ய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 4

மஹிஜா குச ஸம்லக்3ந
குங்குமாருண வக்ஷஸே |
நம : கல்யாணரூபாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 5

பத்3மஸம்ப4வ பூ4தேஶ
முநிஸம்ஸ்துத கீர்தயே |
நமோ மார்தாண்ட3வம்ஶாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 6

ஆர்திஹா ஸர்வலோகாநாம்
யோ வா மது4நிஷூத3ந : |
நமோஸ்து ஹரயே துப்4யம்
ராமாயாபந் நிவாரிணே : 7

தாபகாரண ஸம்ஸார
க3ஜஸிம்ஹ ஸ்வரூபிணே |
நமோ வேதா3ந்த வேத்3யாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே 8

ரங்க3த் தரங்க3ஜலதி4
க3ர்வஹ்ருச்ச2ர தா4ரிணே |
நம : ப்ரதாபரூபாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 9

தாரோபஹித சந்த்3ராவ
தம்ஸ த்4யாத ஸ்வமூர்தயே |
நமஸ் ஸத்ய ஸ்வரூபாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 10

தாராநாயக ஸங்காஶ
வத3நாய மஹௌஜஸே |
நமோஸ்து தாடகாஹந்த்ரே
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 11

ரம்யஸாநு லஸச்சித்ர-
கூடாஶ்ரம விஹாரிணே |
நமஸ் ஸௌமித்ரி ஸேவ்யாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 12

ஸர்வதே3வாஹிதாஸக்த
த3மாநந விநாமிநே |
நமோஸ்து து3க்கு2த்4வம்ஸாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 13

ரத்நஸாநு நிவாஸைக
வந்த்3ய பாதா3ம்பு3ஜாய ச |
நமஸ் த்ரைலோக்ய நாதா2ய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 14

ஸம்ஸாரப3ந்த4மோக்ஷைக
ஹேதுநாம ப்ரகாமிநே |
நம: கலுஷஸம்ஹாத்ரே
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 15

பவநாமுக3ஸம்க்ஷிப்த
மாரீசாதி3 ஸுராரயே |
நமோ மக2 பரித்ராரே
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 16

டா3ம்பி4கேதர ப4க்தௌக4
மஹதா3நந்த3 தா3யிநே |
நம: கமல நேத்ராய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 17

லோகத்ரயோத்3வேக3ரத
கும்ப4கர்ண மிரஸ்சி2தே3 |
நமோ நீரத3 தே3ஹாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 18

காகாஸுரைக நயந
ஹரல் லீலாஸ்த்ர தா4ரிணே |
நமோ ப4க்தைக வேத்3யாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 19

பி4க்ஷுரூப ஸமாக்ராந்த
ப3லி ஸர்வைக ஸம்பதே3 |
நமோ வாமநரூபாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 20

ராஜீவ ரோசிஸ் ஸம்ஸ்பந்த3
ருசிராங்க3ாதி3ரோசிஷே |
நம: கைவல்ய நித4யே
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 21

மந்த3 மாருத ஸம்வீத
மந்தா3ரு த்3ருமவாஸிநே |
நம: பல்லவ பாதா3ய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 22

ஸ்ரீ கண்ட2சாபத3மந
து4ரீண ப3ல பா3ஹவே |
நமஸ் ஸீதாநுஷக்தாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 23

ராஜ ராஜ ஸுஹ்ருத்3யோஷா-
ர்சித மங்க3ள மூர்தயே |
நம இக்ஷ்வாகு வம்மாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 24

மிதி மூந்ய மஹார்தி3த்ய
மஹிம்நே மாநிதாத்மநே |
நமோ ப்3ரஹ்ம ஸ்வரூபாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 25

அஹங்காரீ தரஜந
ஸ்வாந்தஸௌத4 விஹாரிணே |
நமோஸ்து சித்ஸ்வரூபாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 26

மஞ்ஜுளாத3ர்ம விப்ரேக்ஷ
யோத்ஸுகைக விஹாரிணே |
நம: ப்ரோஷித ப4க்தாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 27

பூ4ரிபூ4த4ர கோத3ண்ட3
மூர்தி த்4யாந ஸ்வரூபிணே |
நமோஸ்து தேஜோ நித4யே
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 28

யோகீ3ந்த்3ர ஹ்ருத் ஸரோஜாத
மது4பாய மஹாத்மநே |
நமோ ராஜாதி4ராஜாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 29

பூ4வராஹ ஸ்வரூபாய
நமோ பூ4ரி ப்ரத3ாயிநே |
நமோ ஹிரண்ய க3ர்பா4ய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 30

யோஷாஞ்ஜலி விநிர்முக்த
லாஜாஞ்சித வபுஷ்மதே |
நம: ஸௌந்த3ர்யநித4யே
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 31

நவகோடி விநிர்தூ4த
தை3த்யாதி4பதயே நம: |
நரஸிம்ஹ ஸ்வரூபாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே | 32

மாயாமாநுஷ தே3ஹாய
வேதோ3த்3த4ரண ஹேதவே |
நமோஸ்து மத்ஸ்யரூபாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே | 33

ஸீதாலக்ஷ்மண ஸம்மோபி4
பார்ஸ்வாய பராமத்மநே |
நம: பட்டாபி4ஷிக்தாய
ராமாயாபந் நிவாரிணே || 34

ஆபதா3 மபஹர்தாரம்
தா3தாரம் ஸர்வஸம்பதா3ம் |
லோகாபி4ராமம் ஸ்ரீராமம்
பூ4யோ பூ4யோ நமாம்யஹம் || 35

* * *

இமம் ஸ்தவம் ப4க3வத:
படே2த்3ய: ப்ரீதமாநஸ: |
ப்ரப4ாதே வா ப்ரதோ3ஷே வா
ராமஸ்ய பரமாத்மந: || 36

ஸ து தீர்த்வா ப⁴வாம்போ⁴தி⁴ம்
 ஆபத³ : ஸகலா அபி |
ராம ஸாயுஜ்ய மாப்நோதி
 தே³வதே³வ ப்ரஸாத³த : || 37

காராக்³ருஹாதி³ ப³ாத⁴ாஸு
 ஸம்ப்ராப்தே ப³ஹுஸங்கடே |
ஆபந்நிவாரகம் ஸ்தோத்ரம்
 படே²த்³யஸ்து யத²ாவிதி⁴ || 38

ஸம்யோஜ்யா நுஷ்டுப⁴ம் மந்த்ர
 மநுஸ்லோகை : ஸ்மரந் விபு⁴ம் |
ஸப்தாஹாத் ஸர்வப³ாத⁴ாப்⁴யோ
 முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய : || 39

த்³வாத்ரிம்ஶத்³வார ஜபிதம்
 ப்ரத்யஹம் து த்³ருட⁴வ்ரத : |
வைஶாகே² ப⁴ாநுமாலோக்ய
 ப்ரத்யஹம் ஶதஸங்க்²யயா || 40

த⁴நேந த⁴நத³ப்ரக்²யோ ||
 ப³வேந் நாத்ர ஹி ஸம்ஶய : |
ப⁴ஹுநாத்ர கிமுக்தேந
 யம் யம் காமயதே நர : || 41

தம் தம் காமமவாப்நோதி
 ஸ்தோத்ரேணநேந மாநவ : |
யந்த்ர பூஜாவிதா⁴நேந
 ஜபஹோமாதி³ தர்பணை : || 42

யஸ்து குர்வீத தபஸா
 ஸர்வாந் காமா நவாப்நுயாத் |
இஹ லோகே ஸுகீ² பூ⁴த்வா
 பரே முக்தோ ப⁴விஷ்யதி || 43

காயேந வாசா
 மநஸேந்த்³ரியைர் வா
பு³த்³⁴யாத்மநா வா
 ப்ரக்ருதே : ஸ்வபா⁴வாத் |
கரோமி யத்³யத்
 ஸகலம் பரஸ்மை
நாராயணாயேதி ஸமர்பயாமி || 44

இத்யக³ஸ்த்ய ஸம்ஹிதாயாம் உமா மஹேஸ்வர ஸம்வாதே³
ஆபது³த்³தா⁴ரக ராமஸ்தோத்ர படலம் நாம
ஏகத்ரிம்ஶோத்⁴யாய : ஸமாப்த : |

ஸ்ரீ ராமசந்த்³ராய நம :

காயத்ரீ ராமாயணம்

[ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் இருபத்துநான்காயிரம் (24,000) சுலோகங்கள் கொண்டதாகும். இருபத்துநான்கெழுத்துக்களைக் கொண்ட காயத்ரீ மஹாமந்திரத்தின் ஒவ்வோர் எழுத்தையும் ஒவ்வோர் ஆயிரத்தின் முதல் எழுத்தாக அமைத்து, ராமாயணத்தை வால்மீகி பகவான் இயற்றியிருக்கிறார். அவ்விதம் அமைந்த 24 சுலோகங்களே காயத்ரீ ராமாயணமெனப் படும். இதைத் தினமும் பாராயணம் செய்வதால், வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பூர்த்தியாகப் பாராயணம் செய்த பலனுடன், காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபித்த பலனும் உண்டாகும்.]

தபஸ் ஸ்வாத்⁴யாய நிரதம்
 தபஸ்வீ வாக்³வித³ாம் வரம் |
நாரத³ம் பரிபப்ரச்ச²
 வால்மீகிர் முநிபுங்க³வம் || 1

ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந் ஸர்வாந்
 யஜ்ஞக்⁴நாந் ரகு⁴நந்த³ந : |
ரிஷிபி⁴ : பூஜித : ஸம்யக்
 யதே²ந்த்³ரோ விஜயீ புரா || 2

விஸ்வாமித்ர: ஸ த⁴ர்மாத்மா
 ஸ்ருத்வா ஜநகப⁴ாஷிதம் |
வத்ஸ ராம த⁴நு : பஶ்ய
 இதி ராக⁴வ மப்³ரவீத் || 3

துஷ்டாவாஸ்ய தத³ா வம்ஶம்
 ப்ரவிஶ்ய ஸ விஶாம்பதே : |
ஶயநீயம் நரேந்த்³ரஸ்ய
 தத³ாஸாத்³ய வ்யதிஷ்ட² த || 4

வநவாஸம் ஹி ஸங்க்²யாய
 வாஸாம்ஸ்யாப⁴ரணநி ச |
ப⁴ர்தாரமநுக³ச்ச²ந்த்யை
 ஸீதாயை ஶ்வஶுரோ த³தௌ³ || 5

ராஜா ஸத்யம் ச த⁴ர்மஶ்ச
 ராஜா குலவதாம் குலம் |
ராஜா மாதா பிதா சைவ
 ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணம் || 6

நிரீக்ஷ்ய ஸுமுஹூர்தம் து
த3த3ர்ஶ ப4ரதோ கு3ரும் |
உடஜே ராமமாஸீநம்
ஜடாவல்கல தா4ரிணம் || 7

யதி3 பு3த்3தி4 : க்ருதா த்3ரஷ்டும்
அக3ஸ்த்யம் தம் மஹாமுநிம் |
அத்3யைவ க3மநே பு3த்3தி4ம்
ரோசயஸ்வ மஹாயஶ : || 8

ப4ரதஸ்யார்ய புத்ரஸ்ய
ஶ்வஶ்ரூணாம் மம ச ப்ரபே4ா |
ம்ருக3 ரூபமித3ம் வ்யக்தம்
விஸ்மயம் ஜநயிஷ்யதி || 9

க3ச்ச2 ஶீக்4ரமிதோ ராம
ஸுக்3ரீவம் தம் மஹாப3லம்
வயஸ்யம் தம் குரு க்ஷிப்ரம்
இதோ க3த்வாத்3ய ராக4வ || 10

தே3ஶகாலௌ ப்ரதீக்ஷஸ்வ
க்ஷமமாண : ப்ரியாப்ரியே |
ஸுக2து3க்க2ஸஹ : காலே
ஸுக்3ரீவ வஶகே3ா ப4வ || 11

வந்த்3யாஸ்தே து தபஸ்விநத்3த4ா :
தாபஸா வீதகல்மஷா : |
ப்ரஷ்டவ்யா சாபி ஸீதாயா :
ப்ரவ்ருத்திர் விநயாந்விதை : || 12

ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஶ்ரேஷ்டா2ம்
லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் |
விக்ரமேண மஹாதேஜா
ஹநுமாந் கபிஸத்தம : || 13

த4ந்யா தே3வா : ஸக3ந்த4ர்வா :
ஸித்3த4ாஶ்ச பரமர்ஷய : |
மம பஶ்யந்தி யே நாத2ம்
ராமம் ராஜீவலோசநம் || 14

மங்க3ளாபி4முகீ2 தஸ்ய
ஸா தத3ாஸீந் மஹாகபே : |
உபதஸ்தே2 விஶாலாக்ஷீ
ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம் || 15

ஹிதம் மஹார்த2ம்
ம்ருது3 ஹேது ஸம்ஹிதம்
வ்யதீத காலாயதி
ஸம்ப்ரதி க்ஷமம் |

நிஶம்ய தத்3வாக்ய
முபஸ்தி2தஜ்வர :
ப்ரஸங்க3வா
நுத்தர மேத த்3ப்3ரவீத் || 16

த4ர்மாத்மா ரக்ஷஸாம் ஶ்ரேஷ்ட2 :
ஸம்ப்ராப்தோயம் விபீ4ஷண : |
லங்கைஶ்வர்யம் த்4ருவம் ஸ்ரீமாந்
அயம் ப்ராப்நோ த்யகண்டகம் 17

யோ வஜ்ரபாதாஶநி ஸந்நிபாதாத்
ந சுக்ஷுபே4 நாபி சசால ராஜா |
ஸ ராமப3ாணாபி4ஹதோ ப்4ருஶார்த :
சசால சாபம் ச முமோச வீர : 18

யஸ்ய விக்ரம மாஸாத்3ய
ராக்ஷஸா நித4 நம் க3 தா : |
தம் மந்யே ராக4வம் வீரம்
நாராயண மநாமயம் || 19

ந தே த3த்3ருஶிரே ராமம்
த3ஹந்த மரிவாஹிநீம் |
மோஹிதா : பரமாஸ்த்ரேண
க3ாந்த4ர்வேண மஹாத்மநா || 20

ப்ரணம்ய தே3 வதாப்4யஶ்ச
ப்3ராஹ்மணேப்4யஶ்ச மைதி2லீ |
ப3த்த4ாஞ்ஜலிபுடா சேத3
முவாசாக்3நி ஸமீபத : || 21

சலநாத் பர்வதேந்த்3ரஸ்ய
க3ணோ தே3வாஶ்ச கம்பிதா : |
சசால பார்வதீ சாபி
தத3ாஶ்லிஷ்டா மஹேஶ்வரம் || 22

த3ாரா : புத்ரா : புரம் ராஷ்ட்ரம்
பே4ாக3ாச்சா2த3 நபோ4ஜநம் |
ஸர்வமேவாவி ப4க்தம் நோ
ப4விஷ்யதி ஹரீஶ்வர || 23

யாமேவ ராத்ரிம் ஶத்ருக்4ந :
பர்ணஶாலா முபாவிஶத் |
தாமேவ ராத்ரிம் ஸீதாபி
ப்ரஸூதா த3ாரக த்3வயம் || 24

பலச்ருதி

இத3ம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம்
கா3யத்ரீ பீ3ஜஸம்யுதம் |
த்ரிஸந்த்4யம் ய : படே2ந் நித்யம்
ஸர்வபாபை : ப்ரமுச்யதே ||

ஸ்ரீ கா3யத்ரீ ராமாயணம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீராமசந்த்3ர பரப்3ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம்

[ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய புகழைப் பாட உபயோகமாக இருப்பது ஸ்ரீ நாம ராமாயணம். இதில் ஒவ்வொரு நாமத்தின் முடிவிலும், ''ராம'' நாமமும் வரிசையாக ராமாயணக் கதையும் வருவதால் ராமாயண பாராயணமும் நாம ஜபமும் ஒருங்கே செய்த திருப்தியுண்டாகிறது. இது மத்வஸ்ரீ பண்டிட் லக்ஷ்மணாச்சாரியர் என்ற மஹான் இயற்றியதாகும். பல காலமாக நம் நாட்டில் மக்கள் இதைப் பாராயணம் செய்துவருகின்றனர். இதனால் சரீர வியாதியையும் மனோ வியாதியையும் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.]

பால காண்டம்

ஶுத்3த4ப்3ரஹ்ம பராத்பர ராம
காலாத்மக பரமேஶ்வர ராம
ஶேஷதல்ப ஸுக2 நித்3ரித ராம
ப்3ரஹ்மாத்3யமர ப்ரார்தி2த ராம
சண்ட3கிரணகுல மண்ட3ந ராம
ஸ்ரீமத்3 த3ஶரத2 நந்த3ந ராம
கௌஸல்யா ஸுக2 வர்த4ந ராம
விஶ்வாமித்ர ப்ரியதம ராம
கோ4ர தாடகா கா4தக ராம
மாரீசாதி3 நிபாதக ராம
கௌஶிக மக2ஸம்ரக்ஷக ராம
ஸ்ரீமத3ஹல்யோத்3தா4ரக ராம
கௌ3தமமுநி ஸம்பூஜித ராம
ஸுரமுநிவரக3ண ஸம்ஸ்துத ராம
நாவிக தா4வித ம்ருது3பத3 ராம
மிதி2லாபுரஜந மோஹக ராம
விதே3ஹ மாநஸ ரஞ்ஜக ராம
த்ர்யம்ப3க கார்முக ப4ஞ்ஜக ராம
ஸீதார்பித வர மாலிக ராம
க்ருதவைவாஹிக கௌதுக ராம
பா4ர்க3வ த3ர்ப விநாஶக ராம
ஸ்ரீமத3யோத்4யா பாலக ராம

அயோத்யா காண்டம்

அக3ணிதகு3ணக3ண பூ4ஷித ராம
அவநீ தநயா காமித ராம
ராகாசந்த்3ர ஸமாநந ராம
பித்ரு வாக்யாஶ்ரித காநந ராம
ப்ரியகு3ஹ விநிவேதி3த-பத3 ராம
தத்க்ஷாலிதநிஜ ம்ருது3பத3 ராம
ப4ரத்3வாஜ முக2ாநந்த3க ராம
சித்ரகூடாத்3ரி நிகேதந ராம
த3ஶரத2 ஸந்தத சிந்தித ராம
கைகேயீ தநயார்தி2த ராம
விரசித நிஜபித்ரு கர்மக ராம
ப4ரதார்பித நிஜபாது3க ராம

ஆரண்ய காண்டம்

த3ண்ட3காவநஜந பாவந ராம
து3ஷ்டவிராத4விநாஶந ராம
ஶரப4ங்க3 ஸுதீக்ஷ்ண அர்ச்சித ராம
அக3ஸ்த்யாநுக்3ரஹவர்தி4த ராம
க்3ருத்4ராதி4ப ஸம்ஸேவித ராம
பஞ்சவடீ தட ஸுஸ்தி2த ராம
ஶூர்ப்பணகா2ர்தி விதா4யக ராம
க2ர தூ3ஷணமுக2 ஸூத3க ராம
ஸீதாப்ரிய ஹரிணாநுக3 ராம
மாரீசார்தி க்ருதாஶுக3 ராம
விநஷ்ட ஸீதாந்வேஷக ராம
க்3ருத்4ராதி4ப க3தி தா3யக ராம
ஶப3ரீ த3த்த ப2லாஶந ராம
கப3ந்த4 பா3ஹுச் சே2த3ந ராம

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஹநுமத் ஸேவித நிஜபத3 ராம
நத ஸுக்3ரீவாபீ4ஷ்டத3 ராம
க3ர்வித வாலி ஸம்ஹாரக ராம
வாநர தூ3த ப்ரேஷக ராம
ஹிதகர லக்ஷ்மண ஸம்யுத ராம

ஸுந்தர. காண்டம்

கபிவர ஸந்தத ஸம்ஸ்ம்ருத ராம
தத்3க3தி விக்4ந த்4வம்ஸக ராம
ஸீதா ப்ராணாதா4ரக ராம
து3ஷ்ட த3ஶாநந தூ3ஷித ராம
ஶிஷ்ட ஹநூமத்3 பூ4ஷித ராம
ஸீதோதி3த காகாவந ராம
க்ருத சூடா3மணித3ர்ஶந ராம
கபிவர வசநாஶ்வாஸித ராம

யுத்த காண்டம்

ராவண நித4ந ப்ரஸ்தி2த ராம
வாநர ஸைந்ய ஸமாவ்ருத ராம
ஶோஷிதஸரிதீ3ஶார்தி2த ராம
விபீ4ஷணாப4ய தா3யக ராம
பர்வத ஸேது நிப3ந்த4க ராம
கும்ப4கர்ண ஶிரஶ்சேத3க ராம
ராக்ஷஸ ஸங்க4 விமர்த3க ராம
அஹிமஹி ராவண சாரண ராம
ஸம்ஹ்ருத த3ஶமுக2 ராவண ராம
விதி4ப4வமுக2ஸுர ஸம்ஸ்துத ராம

க²ஸ்தி²த த³ஶரத² வீக்ஷித ராம
ஸீதா த³ர்ஶந மோதி³த ராம
அபி⁴ஷிக்த விபீ⁴ஷண நத ராம
புஷ்பக யாநாரோஹண ராம
ப⁴ரத்³வாஜாபி⁴நிஷேவண ராம
ப⁴ரத ப்ராண ப்ரியகர ராம
ஸாகேதபுரீ பூ⁴ஷண ராம
ஸகல ஸ்வீய ஸமாநத ராம
ரத்ந லஸத் பீடா²ஸ்தி²த ராம
பட்டாபி⁴ஷேகாலங்க்ருத ராம
பார்தி²வ குல ஸம்மாநித ராம
விபீ⁴ஷணார்பித ரங்க³க ராம
கீஶகுலாநுக்³ரஹ கர ராம
ஸகலஜீவ ஸம்ரக்ஷக ராம
ஸமஸ்த லோகாதா⁴ரக ராம

உத்தர காண்டம்

ஆக³த முநிக³ண ஸம்ஸ்துத ராம
விஶ்ருத த³ஶகண்டோ²த்³ப⁴வ ராம
ஸீதாலிங்க³ந நிர்வ்ருத ராம
நீதி ஸுரக்ஷித ஜநபத³ ராம
விபிந த்யாஜித ஜநகஜ ராம
காரித லவணாஸுர வத⁴ ராம
ஸ்வர்க³த ஶம்பு³க ஸம்ஸ்துத ராம
ஸ்வதநய குஶலவ நந்தி³த ராம
அஶ்வமேத⁴க்ரது தீக்ஷித ராம
காலாவேதி³த ஸுரபத³ ராம
ஆயோத்⁴யகஜந முக்தித³ ராம
விதி⁴முக²விபு³தா⁴நந்த³க ராம
தேஜோமய நிஜரூபக ராம
ஸம்ஸ்ருதி ப³ந்த⁴ விமோசக ராம
த⁴ர்ம ஸ்தா²பந தத்பர ராம
ப⁴க்திபராயண முக்தித³ ராம
ஸர்வ சராசர பாலக ராம
ஸர்வ ப⁴வாமய வாரக ராம
வைகுண்டா²லய ஸம்ஸ்தி²த ராம
நித்யாநந்த³ பத³ஸ்தி²த ராம
ராம ராம ஜய ராஜா ராம
ராம ராம ஜய ஸீதா ராம

மங்களம்

ப⁴யஹர மங்க³ள த³ஶரத² ராம
ஜய ஜய மங்கள ஸீதா ராம
மங்க³ளகர ஜய மங்க³ள ராம
ஸங்க³த ஶுப⁴ விப⁴வோத³ய ராம
ஆநந்த³ாம்ருத வர்ஷக ராம
ஆஶ்ரித வத்ஸல ஜய ஜய ராம
ரகு⁴பதி ராக⁴வ ராஜா ராம
பதித பாவந ஸீதா ராம

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஆநந்த ராமாயணத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ராமாயண தேவதா கவசங்கள்

பகவானைப் பல நாமங்களால் ஸ்துதிப்பதுபோலவே, அந்த ஸ்துதிகளும் பலவகையாக உள்ளன. அவை மந்த்ரம், ஸ்தோத்ரம், கவசம், அர்ச்சனம் என்பவையாம்.

கவசம் என்பதற்கு 'காப்பு' என்று பொருள். யுத்த பூமியில் யுத்தவீரன் தன்மீது வீசப்படும் ஆயுதங்களிடமிருந்து தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக இரும்பினாலோ, செப்பு, பித்தளை முதலிய உலோகங்களாலோ செய்த போர்வையைத் தரிப்பதற்குக் கவசம் அணிதல் என்று பெயர். ஆனால் தேவதா ஸ்தோத்திர ரூபமான கவசத்திற்கு 'வஜ்ரகவசம்' என்று பெயர். வஜ்ரமென்பது மற்றொரு பொருளால் எளிதில் பிளக்க முடியாத வைரமாகும். ஆகையால் வஜ்ரம் போன்ற பகவந் நாமத்தைச் சொல்லி உடலின் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் அந்நாமங்களாகிற கவசத்தை அணிந்தால், விதியின் பயனாகவோ கிரகங்களின் கோளாறினாலோ ஏற்படும் எத்தகைய இன்னல்களிலிருந்தும், தம்மைக் காத்துக்கொண்டு, வாழ்க்கையில் கடவுள் அருள் பெற்று முன்னேற்றமடைவதே கவச பாராயணம் செய்வதின் பயனாகும்.

ஆகையால், ஸ்ரீ வால்மீகி மஹர்ஷி ப்ரோக்தமான ஆனந்த ராமாயணத்தில் மனோஹர காண்டத்தில் ஸ்ரீ அகஸ்திய மஹர்ஷி ஸுதீக்ஷ்ண ரிஷிக்கு உபதேசித்த ஸ்ரீராமர் ஸ்ரீலக்ஷ்மணர் ஸ்ரீபரதர் ஸ்ரீசத்ருக்னர் ஸ்ரீஹநுமார் ஸ்ரீஸீதாதேவி ஆக ஆறு பேர்களுடைய கவசங்கள் இங்கு தரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆறு கவசங்களையும் பிரதி தினமும் பாராயணம் செய்வது மிக நன்மை தருமென்பதையும், எந்த வரிசையில் பாராயணம் செய்யவேண்டுமென்பதையும் கீழ்க் கண்ட சுலோகங்களில் காண்க.

1. ஆதௌ3 நரைர் மாருதேஶ்ச
படி2த்வா கவசம் ஶுப4ம்
தத : ஶத்ருக்4நகவசம்
பட2நீய மித3ம் ஶுப4ம் ||

2. பட2நீயம் ப4ரதஸ்ய
கவசம் பரமம் தத : |
தத : ஸௌமித்ரி கவசம்
பட2நீயம் ஸதா3 நரை : ||

3. பட2 நீயம் தத : ஸீதா-
கவசம் பா4க்3ய வர்த4நம்
தத : ஶ்ரீராம்சந்த்3ரஸ்ய
கவசம் ஸர்வதோ3த்தமம்

4. பட2நீயம் நரைர்ப4க்த்யா
ஸர்வவாஞ்சி2த தா3யகம் |
ஏவம் ஷட் கவசாந்யத்ர
பட2நீயாநி ஸர்வதா3 ||

மேற்கூறியுள்ளபடி ஆறு கவசங்களையும் பாராயணம் செய்ய சௌகரியமில்லாதவர்கள், கீழ்தரப்பட்டுள்ள வரிசையில் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

4 கவசங்களைப் பாராயணம் செய்வதானல்— ஹநுமார், லக்ஷ்மணர், ஸீதை, ராமர்.

3 ,, ஹநுமார், ஸீதை, ராமர்.

2 ,, ஹநுமார், ராமர்—ஸீதை, ராமர்.

1 ,, ஸ்ரீ ராம கவசம்.

இவ்விதம் பாராயணம் செய்து ஸ்ரீ ஸீதா லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ன ஹநுமத் ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மத்தின் கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாகி இன்பம் அடைவார்களாக !

ஸ்ரீ ஹநுமதே நம :

ஶ்ரீமதா3நந்த3 ராமாயணாந்தர்க3தம்

1. ஸ்ரீ ஹநுமத் கவசம்

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீ ஹநுமத்கவச ஸ்தோத்ர மந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீராமசந்த்3ர ரிஷி : | ஸ்ரீஹநுமாந் பரமாத்மா தே3வதா | அநுஷ்டுப் ச2ந்த3 : | மாருதாத்மஜ இதி பீ3ஜம் | அஞ்ஜநீஸூநுரிதி ஶக்தி : | லக்ஷ்மண ப்ராண தா3தேதி கீலகம் | ராமதூ3தாயேத்யஸ்த்ரம் | ஹநுமாந் தே3வதா இதி கவசம் | பிங்க3ாக்ஷோமித விக்ரம இதி மந்த்ர : | ஸ்ரீராமசந்த்3ர ப்ரேரணயா ராமசந்த்3ர ப்ரீத்யர்த2ம் மம ஸகல காமநா ஸித்3த்4யர்த2ம் ஜபே விநியோக3 : |

அத2 அங்கு3ளீ ந்யாஸ :

ஓம் ஹாம் அஞ்ஜநீஸுதாய அங்கு3ஷ்டா2ப்4யாம் நம : | ஓம் ஹீம்ருத்3ர மூர்தயே தர்ஜநீப்4யாம் நம : | ஓம் ஹூம் ராமதூ3தாய மத்4யமாப்4யாம் நம : | ஓம் ஹைம் வாயுபுத்ராய அநாமிகாப்4யாம் நம : | ஓம் ஹௌம் அக்3நிக3ர்ப4ாய கநிஷ்டி2காப்4யாம் நம : | ஓம் ஹ : ப்ரஹ்மாஸ்த்ர நிவாரணாய கரதல கரப்ருஷ்டா2ப்4யாம் நம : | ஏவம் ஹ்ருத3யாதி3 அங்க3 ந்யாஸம் க்ருத்வா |

அத2 த்4யாநம்

த்4யாயேத்ப3ாலதி3வாகரத்3யுதிநிப4ம்
தே3வாரித3ர்பாபஹம்
தே3வேந்த்3ர ப்ரமுக2ம் ப்ரஶஸ்த-
யஶஸம் தே3தீ3ப்யமாநம் ருசா |
ஸுக்3ரீவாதி3 ஸமஸ்தவாநர யுதம்
ஸுவ்யக்த தத்வப்ரியம்

ஸம்ஸக்தாருண லோசநம்
பவநஜம் பீதாம்ப³ராலங்க்ருதம் ॥ 1

உத்³யந் மார்தாண்ட³ கோடி
ப்ரகட ருசியுதம்
சாருவீராஸந ஸ்த²ம் ।
மௌஞ்ஜீ யஜ்ஞோபவீதா-
ப⁴ரண ருசிஶிக²ம்
ஶோபி⁴ தம் குண்ட³லாங்கம் ।
ப⁴க்தாநா மிஷ்டத³ம் தம்
ப்ரணதமுநிஜநம்
வேத³நாத³ ப்ரமோத³ம்
த்⁴யாயேதே³வம் விதே⁴யம்
ப்லவக³ குலபதிம்
கோ³ஷ்பதீ³பூ⁴த வார்தி⁴ம் ॥ 2

வஜ்ராங்க³ம் பிங்க³கேஶாட்⁴யம்
ஸ்வர்ணகுண்ட³ல மண்டி³தம் ।
நிகூ³ட⁴ முபஸங்க³ம்ய
பாராவார பராக்ரமம் ॥

ஸ்ப²டிகாப⁴ம் ஸ்வர்ணகாந்திம்
த்³விபு⁴ஜம் ச க்ருதாஞ்ஜலிம் ।
குண்ட³ல த்³வய ஸம்ஶோபி⁴-
முகா²ம்போ⁴ஜம் ஹரிம் ப⁴ஜே ॥

ஸவ்யஹஸ்தே க³தா³யுக்தம்
வாமஹஸ்தே கமண்ட³லும் ।
உத்³யத்³த³க்ஷிண தோ³ர்த³ண்ட³ம்
ஹநுமந்தம் விசிந்தயேத் ॥ 3

அத² மந்த்ர:

ஓம் நமோ ஹநுமதே ஶோபி⁴ தாந ராய யஶோலங்க்ருதாய அஞ்ஜநீ க³ர்ப⁴ ஸம்பூ⁴தாய । ராம லக்ஷ்மணாநந் த³காய । கபிஸைந்ய ப்ரகாஶந பர்வ தோத்பாடநாய । ஸுக்³ரீவஸாஹ்ய கரண பரோச்சாடந । குமாரப்³ரஹ்ம சர்ய । க³ம்பீ⁴ர ஶப்³தோ³த³ய । ஓம் ஹ்ரீம் ஸர்வது³ஷ்ட க்³ரஹ நிவார ணாய ஸ்வாஹா ।

ஓம் நமோ ஹநுமதே ஏஹி ஏஹி । ஸர்வக்³ரஹ பூ⁴தாநாம் ஶாகிநீடா³கி நீநாம் விஷமது³ஷ்டாநாம் ஸர்வே ஷாமாகர்ஷயாகர்ஷய । மர்த³ய மர்த³ய । சே²த³ய சே²த³ய । மர்த்யாந் மாரய மாரய । ஶோஷய ஶோஷய । ப்ரஜ்வல ப்ரஜ்வல । பூ⁴த மண்ட³ல பிஶாசமண்ட³ல நிரஸநாய । பூதஜ்வர ப்ரேதஜ்வர சாதுர்தி²கஜ்வர ப்³ரஹ் மராக்ஷஸ பிஶாச ச்சே²த³நக் க்ரியா விஷ்ணுஜ்வர । மஹேஶஜ்வரம் சி²ந்தி⁴ சி²ந்தி⁴ । பி⁴ந்தி⁴ பி⁴ந்தி⁴ । அக்ஷிஶூலே ஶிரோப்⁴யந்தரே ஹ்யக்ஷிஶூலே கு³ல்மஶூலே பித்த ஶூலே ப்³ரஹ்ம ராக்ஷஸகுல ப்ரப³ல நாக³குலவிஷ நிர்விஷஜ²டிதிஜ²டிதி ।

ஓம் ஹ்ரீம் ப²ட் கே⁴கேஸ்வாஹா ।

ஓம் நமோ ஹநுமதே பவநபுத்ர வைஶ்வாநரமுக² பாபத்³ருஷ்டி ஶோத³ா த்³ருஷ்டி ஹநுமதே கோ⁴ அஜ்ஞாபுரே ஸ்வாஹா । ஸ்வக்³ருஹே த்³வாரே பட்டகே திஷ்ட³திஷ்டே²தி தத்ர ரோக³ப⁴யம் ராஜகுலப⁴யம் நாஸ்தி । தஸ்யோச்சாரண மாத்ரேண ஸர்வே ஜ்வரா நஶ்யந்தி ।

ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரூம் ப²ட்கே⁴ கே⁴ஸ்வாஹா ।

ஸ்ரீராமசந்த்³ர உவாச—

ஹநுமாந் பூர்வத: பாது
த³க்ஷிணே பவநாத்மஜ: ।
அத⁴ஸ்து விஷ்ணு ப⁴க்தஸ்து
பாது மத்⁴யம் ச பாவநி: ॥ 1

லங்கா விதா³ஹக: பாது
ஸர்வாபத்³ப்⁴யோ நிரந்தரம்
ஸுக்³ரீவ ஸசிவ: பாது
மஸ்தகம் வாயுநந்த³ந: ॥ 2

பா⁴லம் பாது மஹாவீரோ
ப்⁴ருவோர் மத்⁴யே நிரந்தரம் ।
நேத்ரே சா²யாபஹாரீ ச
பாது ந: ப்லவகே³ஶ்வர: ॥ 3

கபோலே கர்ணமூலே ச
பாது ஸ்ரீராமகிங்கர: ।
நாஸாக்³ர மஞ்ஜநீஸூநு:
பாது வக்த்ரம் ஹரீஶ்வர: ॥ 4

வாசம் ருத்³ரப்ரிய: பாது
ஜிஹ்வாம் பிங்க³ல லோசந: ।
பாது தே³வ: பா²ல்கு³நேஷ்ட:
சிபு³கம் தை³த்யத³ர்பஹா ॥ 5

பாது கண்ட²ம் ச தை³த்யாரி:
ஸ்கந்தௌ⁴ பாது ஸுரார்சித: ।
பு⁴ஜௌ பாது மஹாதேஜா:
கரௌ ச சரணாயுத⁴: ॥ 6

நகரா²ந் நகா²யுத⁴: பாது
குக்ஷௌ பாது கபீஶ்வர: ।
வக்ஷோ முத்³ராபஹாரீ ச
பாது பார்ஶ்வே பு⁴ஜாயுத⁴: ॥ 7

லங்கா நிப⁴ஞ்ஜந: பாது
ப்ருஷ்ட²தே³ஶே நிரந்தரம் ।
நாபி⁴ம் ச ராமதூ³தஸ்து
கடிம் பாத்வநிலாத்மஜ: ॥ 8

கு³ஹ்யம் பாது மஹாப்ராஜ்ஞோ
லிங்க³ம் பாது ஶிவப்ரிய : |
ஊரூ ச ஜாநுநீ பாது
லங்காப்ராஸாத³ ப⁴ஞ்ஜந : || 9

ஜங்கே⁴ பாது கபிஶ்ரேஷ்டோ²ா :
கு³ல்பௌ² பாது மஹாப³ல : |
அசலோத்³தா⁴ரக : பாது
பாதௌ³ பா⁴ஸ்கர ஸந்நிப⁴ : || 10

அங்கா³ந்யமித ஸத்வாட்⁴ய :
பாது பாத³ங்கு³லீஸ் ததா²
ஸர்வாங்கா³நி மஹாஶூர :
பாது ரோமாணி சாத்மவித் || 11

ஹநுமத் கவசம் யஸ்து
படே²த்³ வித்³வாந் விசக்ஷண : |
ஸ ஏவ புருஷஶ்ரேஷ்டோ²
பு⁴க்திம் முக்திம் ச விந்த³தி || 12

த்ரிகால மேககாலம் வா
படே²ந் மாஸத்ரயம் நர : |
ஸர்வாந் ரிபூந் க்ஷணாந் ஜித்வா
ஸ புமாந் ஶ்ரிய மாப்நுயாத் 13

இதி ஶ்ரீஶதகோடிராமசரிதாந்தர்க³த ஶ்ரீமதா³நந்த³ ராமாயணே வால்மீகீயே மநோஹரகாண்டே³ ஶ்ரீஹநுமத்கவசம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீ மதா³நந்த³ராமாயணாந்தர்க³தம்

2. ஶ்ரீ சத்ருக்⁴ந கவசம்

அக³ஸ்திருவாச—
அத²ஶத்ருக்⁴ந கவசம்
ஸுதீக்ஷ்ண ஶ்ருணு ஸாத³ரம் |
ஸர்வகாம ப்ரத³ம் ரம்யம்
ராமஸத்³ப⁴க்தி வர்த⁴நம் || 1

ஶத்ருக்⁴நம் த்⁴ருதகார்முகம் த்⁴ருத
மஹா தூணீர பா³ணோத்தமம்
பார்ஶ்வே ஶ்ரீரகு⁴நந்த³நஸ்ய
விநயாத்வாமேஸ்தி²தம்ஸுந்த³ரம் |
ராமம் ஸ்வீய கரேண தாலஜலஜம்
த்⁴ருத்வா திசித்ரம் வரம்
ஸூர்யாப⁴ம் வ்யஜநம் ஸபா⁴ஸ்தி²த
மஹம்,தம் விஜயந்தம் ப⁴ஜே || 2

அஸ்ய ஶ்ரீ ஶத்ருக்⁴ந கவசமந்த்ரஸ்ய அக³ஸ்தி ரிஷி : ஶ்ரீஶத்ருக்⁴நோ தே³வதா | அநுஷ்டுப் ச²ந்த³ : | ஸுத³ர்ஶந இதி பீ³ஜம் | கைகேயீ நந்த³ந : ஶக்தி : | ஶ்ரீப⁴ரதா நுஜ இதி கீலகம் | ப⁴ரத மந்த்ரீத்யஸ்த்ரம் | ஶ்ரீ ராமதா³ஸ இதி கவசம் | லக்ஷ்மணாம்ஶஜ இதி மந்த்ர : | ஶ்ரீஶத்ருக்⁴ந ப்ரீத்யர்த²ம் ஸகலமந : காமநாஸித்³த்⁴யர்த²ம் ஜபே விநியோக³ : |

அத² அங்கு³ளீ ந்யாஸ :

ஓம் ஶத்ருக்⁴நாய அங்கு³ஷ்டா²ப்⁴யாம் நம : | ஓம் ஸுத³ர்ஶநாய தர்ஜநீப்⁴யாம் நம : | ஓம் கைகேயீ நந்த³நாய மத்³யமாப்⁴யாம் நம : | ஓம் ப⁴ரதாநுஜாய அநாமிகாப்⁴யாம் நம : || ஓம் ப⁴ரதமந்த்ரிணே கநிஷ்டி²காப்⁴யாம் நம : | ஓம் ஶ்ரீராமதா³ஸாய கரதல கரப்ருஷ்டா²ப்⁴யாம் நம : |

ஏவம் ஹ்ருத³யாதி³ ந்யாஸ : | ஓம் லக்ஷ்மணாம்ஶஜேதி தி³க்³ப³ந்த⁴ : |

அத² த்⁴யாநம்

ராமஸ்ய ஸம்ஸ்தி²தம் வாமே
பார்ஶ்வே விநயபூர்வகம் |
கைகேயீநந்த³நம் ஸௌம்யம்
முகுடேநாதி ரஞ்ஜிதம் || 1

ரத்நகங்கண கேயூர
வநமாலா விராஜிதம் |
ரஶநாகுண்ட3ல த4ரம் .
ரத்நஹார ஸுநூபுரம் || 2

வ்யஜநேந வீஜயந்தம்
ஜாநகீ காந்த மாத3ராத் |
ராம ந்யஸ்தேக்ஷணம் வீரம்
கைகேயீ தோஷவர்த4நம் || 3

த்3விபு4ஜம் கஞ்ஜநயநம்
தி3வ்யபீதாம்ப3ராந்விதம் |
ஸுபு4ஜம் ஸுந்த3ரம் மேக4
ஶ்யாமலம் ஸுந்த3ராநநம் || 4

ராமவாக்யே த3த்தகர்ணம்
ரக்ஷோக்4நம் கட்3க3 தா4ரிணம் |
த4நுர்பா3ணத4ரம் ஶ்ரேஷ்ட2ம்
த்4ருததூணீர முத்தமம் || 5

ஸபா4யாம் ஸம்ஸ்தி2தம் ரம்யம்
கஸ்தூரீ திலகாங்கிதம் |
முகுடஸ்தா2வதம்ஸேந
ஶோபி4தம் ச ஸ்மிதாநநம் || 6

ரவிவம்ஶோத்3ப4வம் தி3வ்ய-
ரூபம் த3ஶரதா2த்மஜம் |
மது4ராவாஸிநம் தே3வம்
லவணாஸுர மர்த3நம் || 7

ஏவம் த்4யாத்வா து ஶத்ருக்4நம்
ராமபாதே3க்ஷணம் ஹ்ருதி3 |
பட2நீயம் வரம் சேத3ம்
கவசம் தஸ்ய பாவநம் || 8

* * *

பூர்வேத்வவது ஶத்ருக்4ந :
பாது யாம்யே ஸுத3ர்ஶந :|
கைகேயீ நந்த3ந : பாது
ப்ரதீச்யாம் ஸர்வதா3மம || 1

பாதூதீ3ச்யாம் ராமப3ந்து4 :
பாத்வதோ4 ப4ரதாநுஜ : |
ரவிவம்ஶோத்3ப4வஸ்சோர்த்4வம்
மத்4யே த3ஶரதா2த்மஜ : || 2

ஸர்வத : பாது மாமத்ர
கைகேயீ தோஷவர்த4ந : |
ஶ்யாமலாங்க3 : ஶிர : பாது
பா4லம் ஶ்ரீலக்ஷ்மணாநுஜ : || 3

ப்4ருவோர் மத்4யே ஸதா3 பாது
ஸுமுகோ2த்ராவநீதலே |
ஶ்ருதகீர்தி பதிர் நேத்ரே
கபோலே பாது ராக4வ : || 4

கர்ணௌ குண்ட3லகர்ணோவ்யாத்
நாஸாக்3ரம் ந்ருபவம்ஶஜ : |
முக2ம் மம யுவா பாது
வாணீம் பாது ஸ்பு2டாக்ஷர : || 5

ஜிஹ்வாம் ஸுபா3ஹுதாதோவ்யாத்
யூபகேதுபிதா த்3விஜாந் |
சிபு3கம் ரம்யசிபு3க :
கண்ட2ம் பாது ஸுபா4ஷண : || 6

ஸ்கந்தௌ4 பாது மஹாதேஜா :
பு4ஜௌ ராக4வ வாக்யக்ருத் |
கரௌ மே கங்கணத4ர :
பாது க2ட்3கீ3 நகா2ந் மம || 7

குக்ஷிம் ராமப்ரிய : பாது
பாது வக்ஷோ ரகூ4த்தம : |
பார்ஶ்வே ஸுரார்சித : பாது
பாது ப்ருஷ்ட2ம் வராநந : || 8

ஜட2ரம் பாது ரக்ஷோக்4ந :
பாது நாபி4ம் ஸுலோசந : |
கடிம் ப4ரதமந்த்ரீ மே
கு3ஹ்யம் ஶ்ரீ ராமஸேவக : || 9

ராமார்பிதமநா : பாது
லிங்க3மூரூ ஸ்மிதாநந : |
கோத3ண்ட3பாணி : பாத்வத்ர
ஜாநுநீ மம ஸர்வதா3 || 10

ராமமித்ர : பாது ஜங்கே4
கு3ல்பௌ2 பாது ஸுநூபுர : |
பாதௌ3 ந்ருபதிபூஜ்யோவ்யாத்
ஆந்த்ரௌ பாது ஸுதா4ர்மிக: || 11

தி3வஸே ஸத்யந்தோ4வ்யாத்
போ4ஜநே ஶரஸத்கர : |
க3மநே கலகண்டோ2வ்யாத்
ஸர்வதா3 லவணாந்தக : || 12

ஏவம் ஶத்ருக்4ந கவசம்
மயா தே ஸமுதீ3ரிதம் |
யே பட2ந்தி நராஸ்த்வேதத்
தே நரா : ஸௌக்2ய பா4கி3ந: || 13

ஶத்ருக்4நஸ்ய வரம் சேத3ம்
கவசம் மங்க3ளப்ரத3ம் |
பட2நீயம் நரைர் ப4க்த்யா
புத்ரபௌத்ர விவர்த4நம் || 14

அஸ்ய ஸ்தோத்ரஸ்ய பாடே2ந
யம் யம் காமம் நரோர்த2யேத் |
தம் தம் லபே4ந்நிஶ்சயேந
ஸத்யமேதத்3 வசோ மம || 15

புத்ரார்தி2 ப்ராப்நுயாத் புத்ரம்
த4நார்தீ2 த4நமாப்நுயாத் |
இச்சா3 காமம் து காமார்தி2
ப்ராப்நுயாத் பட2நாதி3நா |
கவசஸ்யாஸ்ய பூ4ம்யா ஹி
ஶத்ருக்4நஸ்ய விநிஶ்சயாத் || 16

தஸ்மாதே3தத் ஸதா3 ப4க்த்யா
பட2நீயம் நரை : ஶுப4ம் |
ஆதெ3ள நரைர் மாருதேஶ்ச
படி2த்வா கவசம் ஶுப4ம் || 17

தத : ஶத்ருக்4ந கவசம்
பட2நீய மித3ம் ஶுப4ம் |
பட2நீயம் ப4ரதஸ்ய
கவசம் பரமம் தத : || 18

இதி ஸ்ரீ ஶதகோடிராமசரிதாந்தர்க3த ஸ்ரீமதா3நந்த3
ராமாயணே வால்மீகீயே மநோஹரகாண்டே3
ஸ்ரீ ஶத்ருக்4ந கவசம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதா3நந்த3ராமாயணாந்தர்க3தம்

3. ஸ்ரீ பரத கவசம்

அக3ஸ்திருவாச—

அத : பரம் ப4ரதஸ்ய
கவசம் தே வத3ாம்யஹம் |
ஸர்வபாபஹரம் புண்யம்
ஸதா3 ஸ்ரீராமப4க்தித3ம் || 1

கைகேயீ தநயம் ஸதா3 ரகு4வர
ந்யஸ்தேக்ஷணம் ஶ்யாமலம்
ஸப்த த்3விபபதேர் விதே3ஹ தநயா
காந்தஸ்ய வாக்யே ரதம் |
ஸ்ரீஸீதாத4வ ஸவ்யபார்ஶ்வ நிகடே
ஸ்தி த்வா வரம் சாமரம்
த்4ருத்வா த3க்ஷிண ஸத்கரேண
ப4ரதம் தம் வீஜயந்தம் ப4ஜே || 2

அஸ்ய ஸ்ரீப4ரதகவச மந்த்ரஸ்ய | அக3ஸ்த்ய ரிஷி : ஸ்ரீப4ரதோ தே3வதா | அநுஷ்டுப்ச2ந்த3 | ஶங்க2 இதி பீ3ஜம் | கைகேயீ நந்த3ந இதி ஶக்தி : | ப4ரதக2ண்டே3ஶ்வர இதி கிலகம் | ராமாநுஜ இத்யஸ்த்ரம் | ஸப்த த்3விபேஶ்வர தா3ஸ இதி கவசம் | ராமாம்ஶஜ இதி மந்த்ர : | ஸ்ரீப4ரத ப்ரீத்யர்த2ம் ஸகலமநோரத2 ஸித்3த்4யர்த2ம் ஜபே விநியோக3 : |

அத2 அங்கு3ளிந்யாஸ :

ஓம் ப4ரதாய அங்கு3ஷ்ட2ாப்4யாம் நம : | ஓம் ஶங்க2ாய தர்ஜநீப்4யாம் நம : | ஓம் கைகேயீநந்த3நாய மத்4யமாப்4யாம் நம : | ஓம் ப4ரதக2ண்டே3ஶ்வராய அநாமிகாப்4யாம் நம : | ஓம் ராமாநுஜாய கநிஷ்டி2காப்4யாம் நம : | ஓம் ஸப்தத்3வீபேஶ்வர தா3ஸாய கரதல கரப்ருஷ்டா2ப்4யாம் நம : ||

அத2 அங்க3ந்யாஸ :

ஓம் ப4ரதாய ஹ்ருத3யாய நம : | ஓம் ஶங்கா2ய ஶிரஸே ஸ்வாஹா | ஓம் கைகேயீநந்த3நாய ஶிகா2யை வஷட் | ஓம் ப4ரதக2ண்டே3ஶ்வராய கவசாய ஹும் | ஓம் ராமாநுஜாய நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் | ஓம் ஸப்த த்3வீபேஶ்வர தா3ஸாய அஸ்த்ராய ப2ட் | ஓம் ராமாம்ஶஜாயேதி தி3க்3ப3ந்த4 : ||

அத2 த்4யாநம்

ராமசந்த்3ர ஸவ்யபார்ஶ்வே
ஸ்தி2தம் கேகயஜா ஸுதம் |
ராமாய சாமரேணைவ
வீஜயந்தம் மநோரமம் || 1

ரத்நகுண்ட3ல கேயூர
கங்கணாதி3 ஸுபூ4ஷிதம் |
பீதாம்ப3ர பரீதா4நம் |
வநமாலா விராஜிதம் || 2

மாண்ட3வீ தெள4த சரணம்
ரஶநா நூபுராந்விதம் |
நீலோத்பல த3ளஶ்யாமம்
த்3விஜராஜ ஸமாநநம் || 3

ஆஜாநுபா3ஹும் ப4ரத
க2ண்ட3ஸ்ய ப்ரதிபாலகம் |
ராமாநுஜம் ஸ்மிதாஸ்யம் ச
ஶத்ருக்4ந பரிவந்தி3தம் || 4

ராமந்யஸ்தேக்ஷணம் ஸௌம்யம்
வித்3யுத் புஞ்ஜ ஸம்ப்ரப4ம் |
ராமப4க்தம் மஹாவீரம்
வந்தே3 தம் ப4ரதம் ஶுப4ம் || 5

ஏவம் த்4யாத்வா து ப4ரதம்
ராமபாதே3க்ஷணம் ஹ்ருதி3 |
கவசம் பட2நீயம் ஹி
ப4ரதஸ்யேத3 முத்தமம் || 6

ஓம் | பூர்வதோ ப4ரத : பாது
த3க்ஷிணே கைகயீஸுத : |
ந்ருபாத்மஜ : ப்ரதீச்யாம் ஹி
பாதூதீ3ச்யாம் ரகூ4த்தம : || 1

அத4 : பாது ஶ்யாமலாங்க3ஶ்
சோர்த்4வம் த3ஶரத2ாத்மஜ : |
மத்4யே பா4ரதவர்ஷேஶ :
ஸர்வத : ஸூர்யவம்ஶஜ : || 2

ஶிரஸ் தக்ஷபிதா பாது
பா4லம் பாது ஹரிப்ரிய : |
ப்4ருவோர் மத்4யம் ஜநகஜா
வாக்யைக தத்பரோவது || 3

பாது ஜநக ஜாமாதா
மம நேத்ரே ஸதா3த்ர ஹி |
கபோலே மாண்ட3வீகாந்த :
கர்ணமூலே ஸ்மிதாநந : || 4

நாஸாக்3ரம் மே ஸதா3 பாது
கைகேயீ தோஷவர்த4ந : |
உதா3ராங்கோ3 முகே2 பாது
வாணீம் பாது ஜடாத4ர : || 5

பாது புஷ்கரதாதோ மே
ஜிஹ்வாம் த3ந்தாந் ப்ரப4ாமய : |
சிபு3கம் வல்கலத4ர :
கண்டே2 பாது வராநந : || 6

ஸ்கந்தௌ4 பாது ஜிதாராதி :
பு4ஜௌ ஶத்ருக்4ந வந்தி3த : |
கரௌ கவசதா4ரீ ச
நகா2ந் க2ட்3க3த4ரோவது || 7

குக்ஷௌ ராமாநுஜ : பாது
வக்ஷ : ஶ்ரீராமவல்லப4 : |
பார்ஶ்வே ராக4வ பார்ஶ்வஸ்த2 :
பாது ப்ருஷ்ட2ம் ஸுபா4ஷண : || 8

ஜட2ரம் ச த4நுர்தா4ரீ
நாபி4ம் ஶரக்ரோவது |
கடிம் பத்3மேக்ஷண : பாது
கு3ஹ்யம் ராமைகமாநஸ : || 9

ராமமித்ர : பாது லிங்க3-
மூரூ ஶ்ரீராமஸேவக : |
நந்தி3க்3ராம ஸ்தி2த : பாது
ஜாநுநீ மம ஸர்வதா3 || 10

ஶ்ரீராம பாது3காதா4ரி
பாது ஜங்கே4 ஸதா3 மம |
கு3ல்பௌ2 ஶ்ரீராம ப3ந்து4ஶ்ச
பாதௌ3 பாது ஸுரார்சித : || 11

ராமாஜ்ஞாபாலக: பாது
மமாங்கா3ந்யத்ர ஸர்வதா3 |
மம பாதா3ங்கு3ளீ : பாது
ரகு4வம்ஶ ஸுபூ4ஷண : || 12

ரோமாணி பாது மே ரம்ய :
பாது ராத்ரௌ ஸுதீ4ர் மம |
தூணீரதா4ரீ தி3வஸே
தி3க் பாது மம ஸர்வதா3 || 13

ஸர்வகாலேஷு மாம் பாது
பாஞ்சஜந்ய : ஸதா3 பு4வி |
ஏவம் ஶ்ரீப4ரதஸ்யேத3ம்
ஸுதீக்ஷ்ண கவசம் ஶுப4ம் || 14

மயா ப்ரோக்தம் தவாக்3ரே ஹி
மஹாமங்க3ள காரகம் |
ஸ்தோத்ராணா முத்தமம் ஸ்தோத்ர-
மித3ம்ஜ்ஞேயம்ஸு புண்யத3ம் || 15

பட2நீயம் ஸதா3 ப4க்த்யா
ராமசந்த்3ரஸ்ய ஹர்ஷத3ம் |
படி2த்வா ப4ரதஸ்யேத3ம்
கவசம் ரகு4நந்த3ந : || 16

யதா2 யாதி பரம் தோஷம்
ததா2 ஸ்வகவசேந ந |
தஸ்மாதே3தத் ஸதா3 ஜப்யம்
கவசாநா மநுத்தமம் || 17

அஸ்யாத்ர பட2நாந் மர்த்ய :
ஸர்வாந் காமாநவாப்நுயாத் |
வித்3யாகாமோ லபே4த்3 வித்3யாம்
புத்ரகாமோ லபே4த் ஸுதம் || 18

பத்நீகாமோ லபே4த் பத்நீம்
த4நார்தீ2 த4ந மாப்நுயாத் |
யத்3யந் மநோபி4 லஷிதம்
தத்தத் கவசபாட2த : || 19

லப்⁴யதே மாநவைரத்ர
ஸத்யம் ஸத்யம் வதா³ம்யஹம் |
தஸ்மாத் ஸதா³ ஜபநீயம்
ராமோபாஸக மாநவை : || 20

இதி ஸ்ரீ ஶதகோடி ராமசரிதாந்தர்க³த ஸ்ரீமதா³நந்த³
ராமாயணே வால்மீகீயே மநோஹரகாண்டே³
ஸ்ரீ ப⁴ரதகவசம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதா³நந்த³ராமாயணாந்தர்க³தம்

4. லக்ஷ்மண கவசம்

அக³ஸ்திருவாச—

ஸௌமித்ரிம் ரகு⁴ நாயகஸ்ய சரண
த்³வந்த்³வேக்ஷணம் ஶ்யாமளம்
பி³ப்⁴ரந்தம் ஸ்வகரேண ராமஶிரஸி
ச²த்ரம் விசித்ரம் வரம் |
பி³ப்⁴ரந்தம் ரகு⁴ நாயகஸ்ய ஸுமஹத்
கோத³ண்ட³ பா³ணாஸநே
தம் வந்தே³ கமலேக்ஷணம் ஜநகஜா
வாக்யே ஸதா³ தத்பரம் ||

அஸ்ய ஸ்ரீ லக்ஷ்மணகவச மந்த்ரஸ்ய அக³ஸ்த்ய ரிஷி: | அநுஷ்டுப் ச²ந்த³ : | ஸ்ரீலக்ஷ்மணோ தே³வதா | ஶேஷ இதி பீ³ஜம் | ஸுமித்ராநந்த³ந இதி ஶக்தி : | ராமாநுஜ இதி கீலகம் | ராமதா³ஸ இத்யஸ்த்ரம் | ரகு⁴வம்ஶஜ இதி கவசம் | ஸௌமித்ரிரிதி மந்த்ர : | ஸ்ரீ லக்ஷ்மண ப்ரீத்யர்த²ம் ஸகல மநோபி⁴லஷித ஸித்³த்⁴யர்த²ம் ஜபே விநியோக³ : |

அத² அங்கு³ஷ்ட²ந்யாஸ :

ஓம் லக்ஷ்மணாய அங்கு³ஷ்டா²ப்⁴யாம் நம : | ஓம் ஶேஷாய தர்ஜநீப்⁴யாம் நம : | ஓம் ஸுமித்ராநந்த³நாய மத்⁴யமாப்⁴யாம் நம : | ஓம் ராமாநுஜாய அநாமிகாப்⁴யாம் நம : | ஓம் ராமதா³ஸாய கநிஷ்டி²காப்⁴யாம் நம : | ஓம் ரகு⁴வம்ஶஜாய கரதல கரப்ருஷ்டா²ப்⁴யாம் நம : |

அங்க³ந்யாஸ :

ஓம் லக்ஷ்மணாய ஹ்ருத³யாய நம: | ஓம் ஶேஷாய ஶிரஸே ஸ்வாஹா | ஓம் ஸுமித்ராநந்தநாய ஶிகா²யை வஷட் | ஓம் ராமாநுஜாய கவசாய ஹும் | ஓம் ராமதா³ஸாய நேத்ர த்ரயாய வௌஷட் | ஓம் ரகு⁴வம்ஶஜாய அஸ்த்ராய ப²ட் | ஓம் ஸௌமித்ர யேஇதி தி³க்³ப³ந்த⁴ : |

அத² த்⁴யாநம்

ராம ப்ருஷ்ட² ஸ்தி²தம் ரம்யம்
ரத்நகுண்ட³ல தா⁴ரிணம் |
நீலோத்பல த³ளஶ்யாமம்
ரத்நகங்கண மண்டி³தம் || 1

ராமஸ்ய மஸ்தகே தி³வ்யம்
பி³ப்⁴ரந்தம் ச²த்ரமுத்தமம் |
வரபீதாம்ப³ரத⁴ரம்
முகுடேநாதி ஶோபி⁴தம் || 2

தூணீரே கார்முகே சாபி
பி³ப்⁴ரந்தம் ச ஸ்மிதா நநம் |
ரத்நமாலாத⁴ரம் தி³வ்ய
புஷ்பமாலா விராஜிதம் || 3

ஏவம் த்⁴யாத்வா லக்ஷ்மணம் ச
ராக⁴வ ந்யஸ்த லோசநம் |
கவசம் ஜபநீயம் ஹி
ததோ ப⁴க்த்யாத்ர மாநவை : || 4

ஓம் ‖ லக்ஷ்மண : பாது மே பூர்வே
த3க்ஷிணே ராக4வாநுஜ : |
ப்ரதீச்யாம் பாது ஸௌமித்ரி :
பாதுதீ3ச்யாம் ரகூ4த்தம :‖ 5

அத4 : பாது மஹாவீரஸ்
சோர்த்4வம் பாது ந்ருபாத்மஜ : |
மத்4யே பாது ராமதா3ஸ :
ஸர்வத :. ஸத்யபாலக :‖ 6

ஸ்மிதாநந : ஶிர : பாது
பா4லம் பாதுர்மிலா த4வ : |
ப்4ருவோர் மத்4யேத4 நுர்தா4ரீ
ஸுமித்ரா நந்த3 நோக்ஷிணீ ‖ 7

கபோலே ராமமந்த்ரீ ச
ஸர்வதா3 பாது வை மம |
கர்ணமூலே ஸதா3 பாது
கப3ந்த4 பு4ஜ க3ண்ட3 ந : ‖ 8

நாஸாக்3ரம் மே ஸதா3 பாது
ஸுமித்ராநந்த3 வர்த4 ந : |
ராம ந்யஸ்தேக்ஷண : பாது
ஸதா3 மேத்ர முக2ம் பு4வி ‖ 9

ஸீதாவாக்யகர : பாது
மம வாணீம் ஸதா3த்ர ஹி |
ஸௌம்யரூப : பாது ஜிஹ்வாம்
அநந்த : பாது மே த்3விஜாந் ‖ 10

சிபு3கம் பாது ரக்ஷோக்4ந :
கண்ட2ம் பாத்வஸுரார்த3ந : |
ஸ்கந்தௌ4 பாது ஜிதாராதி :
பு4ஜௌ பங்கஜலோசந : ‖ 11

கரௌ கங்கணதா4ரீ ச
நகா2ந் ரக்தநகோ2 வது |
குக்ஷிம் பாது விநித்3ரோ மே
வக்ஷ : பாது ஜிதேந்த்3ரிய : ‖ 12

பார்ஶ்வே ராக4வ ப்ருஷ்டி2ஸ்த2
ப்ருஷ்ட2தே3ஶம் மநோரம : |
நாபி4ம் க3ம்பீ4ர நாபி4ஸ்து
கடிம் ச ருக்மமேக2ல : ‖ 13

கு3ஹ்யம் பாது ஸஹஸ்ராஸ்ய :
பாது லிங்க3ம் ஹரிப்ரிய : |
ஊரூ பாது விஷ்ணுதல்ப :
ஸுமுகோ2வது ஜாநுநீ ‖ 14

நாகே3ந்த்3ர : பாது மே ஜங்கே4
கு3ல்பௌ2 நூபுரவாந் மம |
பாதா3வங்க3த3 தாதோவ்யாத்
பாத்வங்கா3நி ஸுலோசந : ‖ 15

* * *

இதி ஶ்ரீஶதகோடி ராமசரிதாந்தர்க3த ஶ்ரீமதா3நந்த3
ராமாயணே வால்மீகீயே மநோஹரகாண்டே3
ஶ்ரீலக்ஷ்மண கவசம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீரஸ்து

ஶ்ரீமதா3நந்த3ராமாயணாந்தர்க3தம்

5. ஶ்ரீ ஸீதா கவசம்

ஆதௌ3 வக்ஷ்யாம்யஹம் ரம்யம்
ஸீதாயா : கவசம் ஸுப4ம்‖

யா ஸீதாவநி ஸம்ப4வாத2மிதி2லா-
பாலேந ஸம்வர்தி4 தா
பத்மாக்ஷந்ருபதே : ஸுதா நலக3தா
யா மாதுலிங்கோ3த்3ப4வா |
யா ரத்நே லயமாக3தா ஜலநிதௌ4
யா வேத3 வாரம் க3தா
லங்காம் ஸா ம்ருக3லோச நா
ஶஶிமுகீ2 மாம் பாது ராமப்ரியா ‖

அஸ்ய ஶ்ரீ ஸீதாகவச ஸ்தோத்ர மந்த்ரஸ்ய அக3ஸ்திரிஷி : | ஶ்ரீஸீதா தே3வதா | அநுஷ்டுப் ச2ந்த3 : | ரமேதி பீ3ஜம் | ஜநகஜேதி ஶக்தி : | அவநிஜேதி கீலகம் | பத்3மாக்ஷ ஸுதேத்யுஸ்த்ரம் | மாதுலிங்கீ3தி கவசம் | மூலகாஸுர க4ாதிநீதி மந்த்ர : | ஶ்ரீஸீதாராமசந்த்3ர ப்ரீத்யர்த2ம்

அக3ஸ்திருவாச—
ஸம்யக் ப்ருஷ்டம் த்வயா வத்ஸ
ஸாவதா4நமநா : ஶ்ருணு |

ஸகலகாமநா ஸித்3த்4யர்த2ம் ஜபே விநியோக3 : |

அத2 அங்கு3ளீந்யாஸ :

ஓம் ஹ்ராம் ஸீதாயை அங்கு3ஷ்டா2ப்4யாம் நம : | ஓம் ஹ்ரீம் ரமாயை தர்ஜநீப்4யாம் நம : | ஓம் ஹ்ரூம் ஜநகஜாயை மத்4யமாப்4யாம் நம : | ஓம் ஹ்ரைம் அவநிஜாயை அநாமிகாப்4யாம் நம : | ஓம் ஹ்ரௌம் பத்3மாக்ஷஸுதாயை கநிஷ்டி2காப்4யாம் நம : | ஓம் ஹ்ர : மாதுலிங்க3யை கரதலகரப்ருஷ்டா2ப்4யாம் நம : |

ஏவம் ஹ்ருத3யாத்3யங்க3 ந்யாஸ : கார்ய : |

அத2 த்4யாநம்

ஸீதாம் கமலபத்ராக்ஷீம்
வித்3யுத்புஞ்ஜ ஸமப்ரபா4ம் |
த்3விபு4ஜாம் ஸுகுமாராங்கீ3ம்
பீதகௌஸேய வாஸிநீம் || 1

ஸிம்ஹாஸநே ராமசந்த்3ர
வாமபா4க3 ஸ்தி2தாம் வராம் |
நாநாலங்கார ஸம்யுக்தாம்
குண்ட3லத்3வய தா4ரிணீம் || 2

சூடா3கங்கண கேயூர
ரஸநா நூபுராந்விதாம் |
ஸீமந்தே ரவிசந்த்3ராப்4யாம்
நிடிலே திலகேந ச || 3

மயூரா ப4ரணேநாபி
க்4ராணேதி ஸோபி4தாம்ஸுபா4ம் |
ஹரித்3ராம் கஜ்ஜலம் தி3வ்யம்
குங்குமம் குஸுமாநி ச || 4

பி3ப்4ரந்தீம் ஸுரபி4த்3ரவ்யம்
ஸுக3ந்த4 ஸ்நேஹ முத்தமம் |
ஸ்மிதாநநாம் கௌ3ரவர்ணாம்
மந்தா3ர குஸுமம் கரே || 5

பி3ப்4ரந்தீ மபரே ஹஸ்தே
மாதுலிங்க3 மநுத்தமம் |
ரம்யவாஸாம் ச பி3ம்போ3ஷ்டீ2ம்
சந்த்3ர வாஹந லோசநாம் || 6

கலாநாத2 ஸமாநாஸ்யாம்
கலகண்ட2 மநோரமாம் |
மாதுலிங்கோ3த்ப4வாம் தே3வீம்
பத்3மாக்ஷ து3ஹிதாம் ஸுபா4ம் || 7

மைதி2லீம் ராமத3யிதாம்
தா3ஸீபி4 : பரிவீஜிதாம் |
ஏவம் த்4யாத்வா ஜநகஜாம்
ஹேமகும்ப4 பயோத4ராம் || 8

ஸீதாயா : கவசம் தி3வ்யம்
பட2நீயம் ஸுபா4வஹம் | 9

ஸ்ரீ ஸீதா பூர்வத : பாது
த3க்ஷிணேவது ஜாநகீ |
ப்ரதீச்யாம் பாது வைதே3ஹீ
பாதூதீ3ச்யாம் ச மைதி2லீ || 1

அத4 : பாது மாதுலிங்கீ3
ஊர்த்4வம் பத்3மாக்ஷஜாவது |
மத்4யேவநிஸுதா பாது
ஸர்வத : பாது மாம் ரமா || 2

ஸ்மிதாநநா ஸிர : பாது
பாது பா4லம் ந்ருபாத்மஜா |
பத்3மாவது ப்4ருவோர் மத்4யே
ம்ருகா3க்ஷீ நயநேவது || 3

கபோலே கர்ணமூலே ச
பாது ஸ்ரீராமவல்லபா4 |
நாஸாக்3ரம் ஸாத்விகீ பாது
பாது வக்த்ரம் து ராஜஸீ || 4

தாமஸீ பாது மத்3வாணீம்
பாது ஜிஹ்வாம் பதிவ்ரதா |
த3ந்தாந் பாது மஹாமாயா
சிபு3கம் கநகப்ரபா4 || 5

பாது கண்ட2ம் ஸௌம்யரூபா
ஸ்கந்தௌ4 பாது ஸுரார்சிதா |
பு4ஜௌ பாது வராரோஹா
கரௌ கங்கண மண்டி3தா || 6

நகா2ந் ரக்தநகா2 பாது
குக்ஷௌ பாது லகூ4த3ரா |
வக்ஷ : பாது ராமபத்நீ
பார்ஸ்வே ராவணமோஹிநீ || 7

ப்ருஷ்ட2தே3ஸே வஹ்நிகு3ப்தா
வது மாம் ஸர்வதை3வ ஹி |
தி3வ்யப்ரதா3 பாது நாபி4ம்
கடிம் ராக்ஷஸ மோஹிநீ || 8

கு3ஹ்யம் பாது ரத்நகு3ப்தா
லிங்க3ம் பாது ஹரிப்ரியா |
ஊரூ ரக்ஷது ரம்போ4ரூ :
ஜாநுநீ ப்ரிய பா4ஷிணீ || 9

ஜங்கே4 பாது ஸதா3 ஸுப்4ரூ :
கு3ல்பௌ2 சாமரவீஜிதா |
பாதௌ3 லவஸுதா பாது
பாத்வங்கா3நி குஸாம்பி3கா || 10

பாதா3ங்கு3ளீ : ஸதா3 பாது
மம நூபுர நிஸ்வநா |
ரோமாண்யவது மே நித்யம்
பீதகௌஸேய வாஸிநீ || 11

ராத்ரௌ பாது காலரூபா
தி2நே தா3நைக தத்பரா |
ஸர்வகாலேஷு மாம் பாது
மூலகாஸுரகா4திநீ || 12

ஏவம் ஸுதீக்ஷ்ண ஸீதாயா :
கவசம் தே மயேரிதம் |
இத3ம் ப்ராத : ஸமுத்தா2ய
ஸ்நாத்வா நித்யம் படே2த்து ய: || 13

ஜாநகீம் பூஜயித்வா ஸ
ஸர்வாந் காமாநவாப்நுயாத் |
த4நார்தீ2 ப்ராப்நுயாத்3 த்3ரவ்யம்
புத்ரார்தீ2 புத்ரமாப்நுயாத் || 14

ஸ்த்ரீகாமார்தீ2 ஶுபா4ம் நாரீம்
ஸுகா2ர்தீ2 ஸௌக்2ய மாப்நுயாத் |
அஷ்டவாரம் ஜபநீயம்
ஸீதாயா : கவசம் ஸதா3 || 15

அஷ்டபூ4ஸுர ஸீதாயை
நரை ப்ரீத்யார்பயேத் ஸதா3 |
ப2லபுஷ்பாதி3 காதீ3நி
யாநி யாநி ப்ருத2க் ப்ருத2க் || 16

ஸீதாயா : கவசம் சேத3ம்
புண்யம் பாதக நாஶநம் |
யே பட2ந்தி நரா ப4க்த்யா
தே த4ந்யா மாநவா பு4வி || 17

பட2ந்தி ராமகவசம்
ஸீதாயா : கவசம் விநா |
தத2ா விநா லக்ஷ்மணஸ்ய
கவசேந வ்ருத2ா ஸ்ம்ருதம் || 18

தஸ்மாத் ஸதா3 நரைர் ஜாப்யம்
கவசாநாம் சதுஷ்டயம் |
ஆதௌ3 து வாயுபுத்ரஸ்ய
லக்ஷ்மணஸ்ய தத : பரம் || 19

தத : படே3ச்ச ஸீதாயா :
ஸ்ரீராமஸ்ய தத : பரம் |
ஏவம் ஸதா3 ஜபநீயம்
கவசாநரம் சதுஷ்டயம் || 20

இதி ஸ்ரீஶதகோடி ராமாயணாந்தர்க3த ஸ்ரீமதா3நந்த3
ராமாயணே வால்மீகீயே மநோஹரகாண்டே3
ஸ்ரீ ஸீதாகவசம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதா3நந்த3 ராமாயணாந்தர்க3தம்

6. ஸ்ரீ ராம கவசம்

அக3ஸ்திருவாச—
ஆஜாநுபா3ஹுமரவிந்த3
த3ளாயதாக்ஷ-
மாஜந்ம ஶுத்3த4ரஸ
ஹாஸ முக2ப்ரஸாத3ம் |
ஶ்யாமம் க்3ருஹீத ஶரசாப
முதா3ரரூபம்
ராமம் ஸராம மபி4ராம
மநுஸ்மராமி || 1

ஶ்ருணு வக்ஷ்யாம்யஹம் ஸர்வம்
ஸுதீக்ஷ்ண முநிஸத்தம |
ஸ்ரீராமகவசம் புண்யம்
ஸர்வகாம ப்ரதா3யகம் || 2

அத்3வைதாநந்த3 சைதந்ய
ஶுத்3த4 ஸத்வைக லக்ஷண : |
ப3ஹிரந்த : ஸுதீக்ஷ்ணாத்ர
ராமசந்த்3ர : ப்ரகாஶதே || 3

தத்வ வித்3யர்தி2நோ நித்யம்
ரமந்தே சித்ஸுகா2த்மநி |
இதி ராமபதே3 நாஸௌ
பரப்3ரஹ்மாபி4தீ4யதே || 4

ஜயராமேதி யந்நாம
கீர்த்தயந் நாபி4வர்ணயேத் |
ஸர்வபாபைர் விநிர்முக்தோ
யாதி விஷ்ணோ : பரம் பத3ம் || 5

ஸ்ரீராமேதி பரம் மந்த்ரம்
ததே3வ பரமம் பத3ம் |

ததே3வ தாரகம் வித்3தி4
ஜந்ம ம்ருத்யு ப4யாபஹம் || 6

ஸ்ரீராமேதி வத3ந் ப்3ரஹ்ம-
பா4வமாப்நோ த்யஸம்ஶயம் : 7

*   *   *

அஸ்ய ஸ்ரீராமகவசஸ்ய அக3ஸ்த்ய ரிஷி : | அநுஷ்டுப் ச2ந்த3 : | ஸீதாலக்ஷ்மணோபேத: ஸ்ரீராமசந்த்3ரோ தே3வதா | ஸ்ரீராமசந்த்3ர ப்ரஸாத3 ஸித்3த்4யர்த2ம் ஜபே விநியோக3 : |

*   *   *

அத2 த்4யாநம் ப்ரவக்ஷ்யாமி
ஸர்வாபீ4ஷ்ட ப2லப்ரத3ம் :
நீலஜீமூத ஸங்காஶம்
வித்3யுத்3 வர்ணாம்ப3 ராவ்ருதம் || 1

கோமலாங்க3ம் விஶாலாக்ஷம்
யுவாந மதிஸு2ந்த3ரம் |
ஸீதாஸௌமித்ரி ஸ்ஹிதம்
ஜடாமுகுட தா4ரிணம் || 2

ஸாஸிதூண த4நுர்பா3ண
பாணிம் தா3நவ மர்த3நம் |
யதா3சோரப4யே ராஜ-
ப4யே ஶத்ரு ப4யே தத2ா || 3

த்4யாத்வா ரகு4பதிம் க்ருத்3த4ம்
காலாநல ஸமப்ரப4ம் |
சீரக்ருஷ்ணாஜிநத4ரம்
ப4ஸ்மோத்3 தூ4ளித விக்3ரஹம் || 4

ஆகர்ணாக்ருஷ்ட ஸஶர
கோத3ண்ட3 பு4ஜமண்டி3தம் |
ரணே ரிபூந் ராவணாதீ3ந்
தீக்ஷ்ணமார்க3ண வ்ருஷ்டிபி4 : || 5

ஸம்ஹரந்தம் மஹாவீர
முக்3ர மைந்த்3ர ரத2ஸ்தி2தம் |
லக்ஷ்மணாத்3யைர் மஹாவீரைர்
வ்ருதம் ஹநுமதா3தி3பி4 : || 6

ஸுக்3ரீ வாத்3யைர் மஹாவீரை :
ஶைல வ்ருக்ஷ கரோத்3யதை : |
வேகா3த் கரால்ஹுங்காரை :
பு4பு4க்கார மஹாரவை : || 7

நத3த்3பி4 : பரிவாத்3த்3பி4 :
ஸமரே ராவணம் ப்ரதி |
ஸ்ரீராம ஶத்ருஸங்கா4ந் மே
ஹந மர்த3ய கா2தய || 8

பூ4தப்ரே த பிஶாசாதீ3ந்
ஸ்ரீராமாஶு விநாஶய |
ஏவம் த்4யாத்வா ஜபேத் ராம
கவசம் ஸித்3தி4 தா3யகம் || 9

ஸுதீக்ஷ்ண வஜ்ரகவசம்
ஶருணுவக்ஷ்யாம்யஹம் ஶுப4ம் |
ஸ்ரீராம : பாது மே மூர்த்4நி
பூர்வே ச ரகு4வம்ஶஜ : || 10

த3க்ஷிணே மே ரகு4வர :
பஶ்சிமே பாது பாவந : |
உத்தரே மே ரகு4பதி :
பா4லம் த3ஶரத2ாத்மஜ : || 11

ப்4ருவோர் தூ3ர்வாத3ளஶ்யாம :
தயோர்மத்4யே ஜநார்த3ந :
ஶ்ரோத்ரம் மே பாது ராஜேந்த்3ரோ
த்3ருஶௌ ராஜீவலோசந : || 12

க்4ராணம் மே பாது ராஜர்ஷி :
கண்ட2ம் மே ஜாநகீபதி : |
கர்ணமூலே க2ரத்4வம்ஸீ
பா4லம் மே ரகு4வல்லப4 : || 13

ஜிஹ்வாம் மே வாக்பதி : பாது
த3ந்தவல்யௌ ரகூ4த்தம : |
ஓஷ்டௌ2 ஸ்ரீராமசந்த்3ரோ மே
முக2ம் பாது பாரத்பர : || 14

கண்ட2ம் பாது ஜக3த் வந்த்3ய :
ஸ்கந்தௌ4 மே ராவணாந்தக : |
த4நுர் பாணத4ர : பாது
பு4ஜௌ மே வாலிமர்த3ந : || 15

ஸர்வாண்யங்கு3ளி பர்வாணி
ஹஸ்தௌ மே ராக்ஷஸாந்தக : |
வக்ஷோ மே பாது காகுத்ஸ்த2 :
பாது மே ஹ்ருதயம் ஹரி : || 16

ஸ்தநௌ ஸீதாபதி : பாது
பார்ஶ்வே மே ஜக3தீஶ்வர :
மத்4யம் மே பாது லக்ஷ்மீஶோ
நாபி4ம் மே ரகு4நாயக : || 17

கௌஸல்யேய : கடிம் பாது
ப்ருஷ்ட2ம் துர்க3தி நாஶந : |
கு ஹ்யம் பாது ஹ்ருஷீகேஶ :
ஸக்தி2நீ ஸத்யவிக்ரம : || 18

ஊரூ ஶார்ங்க த4ர : பாது
ஜாநுநீ ஹநுமத்ப்ரிய : |
ஜங்கே4 பாது ஜக3த்3வ்யாபி
பாதௌ3 மே தாடிகாந்தக : || 19

ஸர்வாங்க3ம் பாது மே விஷ்ணு :
ஸர்வஸந்தி4 நநாமய : |
ஜ்ஞாநேந்த்3ரியாணி ப்ராணாதீ3ந்
பாது மே மது4ஸூத3ந : || 20

பாது ஸ்ரீராமப4த்3ரோ மே
ஶப்தா3தீ3ந் விஷயாநபி |
த்3விபதா3தீ3நி பூ4தாநி
மத்ஸம்ப3ந்தீ4நி யாநி ச || 21

ஜாமதக்3ந்ய மஹாத3ர்ப
த3ளந : பாது தாநி மே |
ஸௌமித்ரி பூர்வஜ : பாது
வாகா3தீ3நீந்த்3ரியாணி ச || 22

ரோமாங்குராண்யஶேஷாணி
பாது ஸுக்3ரீவ ராஜ்யத3 : |
வாங்மநோ புத்3த்4யஹங்காரை :
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாந க்ருதாநி ச || 23

ஜந்மாந்தர க்ருதாநீஹ
பாபாநி விவிதா4நி ச |
தாநி ஸர்வாணி த3க்3த்4வாஶு
ஹரகோத3ண்ட3க2ண்ட3ந : || 24

பாது மாம் ஸர்வதோ ராம :
ஶார்ங்க3 பா3ணத4ர : ஸதா3 |
இதி ஶ்ரீராமசந்த்3ரஸ்ய
கவசம் வஜ்ரஸம்மிதம் || 25

கு3ஹ்யாத்3 கு3ஹ்யதமம் தி3வ்யம்
ஸுதீக்ஷ்ண முநிஸத்தம :
ய : படே2த் ஶ்ருணுயாத்3வாபி
ஶ்ராவயேத்3 வா ஸமாஹித : || 26

ஸ யாதி பரமம் ஸ்தா2நம்
ராமசந்த்3ர ப்ரஸாத3த : |
மஹாபாதகயுக்தோ வா
கோ3க்4நோ வா ப்4ரூணஹா
ததா2 || 27

ஶ்ரீராமசந்த்3ர கவச
படா2நாத் ஶுத்3தி4 மாப்நுயாத் |
ப்3ரஹ்மஹத்யாதி3பி4 : பாபை :
முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய : || 28

இதி ஶ்ரீஶதகோடி ராமாயணாந்தர்க3த ஶ்ரீமதா3நந்த3
ராமாயணே வால்மீகீயே மநோஹரகாண்டே3
ஶ்ரீராமகவசம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம்

(ஶ்ரீ ஆஞ்ஜநேய க்ருதம்)

அயோத்4யாபுர நேதாரம்
மிதி2லாபுர நாயிகாம் !
ராக4வாணாம் அலங்காரம்
வைதே3ஹாநாம் அலங்க்ரியாம் || 1

ரகூ4ணாம் குலதீ3பம் ச
நிமீநாம் குலதீ3பிகாம் |
ஸூர்யவம்ஶஸமுத்3பூ4தம்
ஸோமவம்ஶ ஸமுத்3ப4வாம் || 2

புத்ரம் த3ஶரத2ஸ்யாத்3யம்
புத்ரீம் ஜநகபூ4பதே : |
வஸிஷ்டா2நுமதாசாரம்
ஶதாநந்த3 மதாநுகா3ம் || 3

கௌஸல்யா க3ர்ப4ஸம்பூ4தம்
வேதி3க3ர்போ4தி3தாம் ஸ்வயம் |
புண்ட3ரீக விஶாலாக்ஷம்
ஸ்பு2ரதி3ந்தீ3வரேக்ஷணாம் || 4

சந்த்3ரகாந்தாநநாம்போ4ஜம்
சந்த்3ரபிம்போ3பமாநநாம் |
மத்தமாதங்க3க3மநம்
மத்தஹம்ஸ வதூ4க3தாம் || 5

சந்த3நார்த்3ர பு4ஜாமத்4யம்
குங்குமார்த்3ர பு4ஜஸ்த2லீம் |
சாபாலங்க்ருத ஹஸ்தாப்3ஜம்
பத்3மாலங்க்ருத பாணிகாம் || 6

ஶரணாக3த கோ3ப்தாரம்
ப்ரணிபாத ப்ரஸாதி3காம் |
காலமேக4 நிப4ம் ராமம்
கார்தஸ்வர ஸமப்ரபா4ம் || 7

தி3வ்யஸிம்ஹாஸநாஸீநம்
தி3வ்யஸ்ரக்3 வஸ்த்ர பூஷணாம் |
அநுக்ஷணம் கடாக்ஷாப்4யாம்
அந்யோந்யேக்ஷண
காங்க்ஷிணௌ || 8

அந்யோந்யஸத்3ருஶாகாரௌ
த்ரைலோக்ய க்3ருஹத3ம்பதீ |
இமௌ யுவாம் ப்ரணம்யாஹம்
ப4ஜாம்யத்3ய க்ருதார்த2தாம் || 9

அநேந ஸ்தௌதி ய : ஸ்துத்யம்
ராமம் ஸீதாம் ச ப4க்தித : |
தஸ்ய தௌ தநுதாம் புண்யா :
ஸம்பத3 : ஸகலார்த2தா3 : || 10

ஏவம் ஸ்ரீராமசந்த்³ரஸ்ய
ஜானக்யாஶ்ச விஶேஷத : |
க்ருதம் ஹநுமதா புண்யம்
ஸ்தோத்ரம் ஸத்³யோ
விமுக்திதம் || 11

ய : படே²த் ப்ராதருத்தா²ய
ஸர்வாந் காமாநவாப்நுயாத் || 12

ஸ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ வால்மீகி ஜயந்தியும் ஸ்ரீ ராம நவமியும்

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைத் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்துவந்தால், ஆயுள், ஆரோக்கியம், ஸந்தானம், ஸம்பத்து முதலிய இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாப் பயன்களையும், மோக்ஷமென்ற உயர்ந்த பயனையும் பெறலாமென்பது நமது முன்னோர்களின் திண்ணமான எண்ணம். இன்றும் நாட்டின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ராமாயண கதா காலக்ஷேபம் கேட்டுப் பரவசமடையும் மக்கள் எண்ணிலடங்காதவர்களாகும். குழந்தைகளும் தங்கள் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்துவது போற்றத்தக்க விஷயமாகும்.

பேராசிரியர் டட் கூறுகிறார்: "ஒவ்வொரு ஹிந்து ஸ்திரீயும் தன் குழந்தைப் பருவத்தைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது ஸீதாதேவியின் கஷ்டங்களையும், சகிப்புத் தன்மையையும், உண்மை மார்க்கத்திலிருந்து தவறாத நிலையையும் தான் தெரிந்துகொண்டதையும், ஆயுள் பூராவும் இவ்விஷயங்களைப் போற்றுவதையும் நாம் கண்கூடாகக் காணலாம்."

ஜவஹர்லால் நேருவின் அபிப்பிராயம் பின்வருமாறு: "வேறு எந்த ஒரு தனிப்பட்ட புஸ்தகமும் இவைகளைப்போல் (ராமாயணமும், மஹாபாரதமும்) மக்களின் மனதைக் கவர்ந்ததில்லை. இவை மிகப் புராதனமானவையாகும். இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் இவை அபூர்வ சக்தி வாய்ந்தவை."

விஷயங்கள் நன்கு அறிந்த பெரியோர் பலர்—மஹாத்மா காந்தியடிகள், ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகள், பாபு ராஜேந்திர பிரஸாத், ராஜாஜி—ராமாயணத்தை மாபெரும் பொக்கிஷமாகப் போற்றியுள்ளனர்.

ஸ்ரீராமர், ஸீதாதேவி இவர்களின் சரித்திரம் பல்வேறு பாஷைகளில், அநேக விதங்களில், வசன நடையிலும், செய்யுள் நடையிலும் தோன்றியிருக்கிறது. ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணம், வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட இதிஹாஸரத்னம் எனப் போற்றப்படும் ஆதிகாவியமாகிய ராமாயணமாகும். எழுத்து வாஸனையில்லாத வால்மீகி, நாரத முனிவரின் அருள்பெற்று, இக்காவியத்தை இயற்றினார். நாரதரின் பக்தி உலகமறிந்ததே. அதற்குச் சான்று அவர் இயற்றிய நாரத பக்தி ஸூத்ரம். ஸ்ரீராமரது அற்புதச் செயல்களை விளக்கக்கூடிய கிரந்தத்தை இயற்றும் அருகதை உள்ளவர் வால்மீகி ஒருவரே என்பது நாரதரின் திடமான அபிப்பிராயம். இதன் விளைவாகத் தோன்றியதே விலை மதிக்க வொண்ணாத, காவிய லக்ஷணங்கள் அமைந்த வால்மீகியின் பொக்கிஷம்.

மதப்பற்றுள்ளவர்கள் கடவுளின் அவதார தினங்களைப் புனிதமாகப் போற்றிக் கொண்டாடுவது நம்மில் அனேகருக்குத் தெரிந்ததே. இதே ஆர்வத்துடன் சிவ பக்தர்கள், விஷ்ணு பக்தர்கள் என்று போற்றப்படும் நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்களுடைய தினங்களைத் தமிழ் நாட்டிலும், ஏனைய பாகங்களில் மற்ற பக்தர்களின் தினங்களையும் கொண்டாடி வருவதைக் காண்கிறோம்.

ஸ்ரீராமரது அவதாரம் மிகவும் சிறப்புடையது. ராம நாமம் மிகவும் புனிதமானது. அது தாரக நாமம் எனப் போற்றப்படுகிறது. ஸகல ஆபத்துக்களினின்றும் காப்பாற்றும் பெரிய ரக்ஷையாகவும் கருதப்படுகிறது. ஸ்ரீ ராமரைச் சூரிய வமிசத்துப் பேரரசராகவும், கடவுளின் அவதாரமாகவும் மிகவும் போற்றி வருவதால், தர்ம முறையில் நடைபெறும் அரசாட்சிக்கு 'ராமராஜ்யம்' என்ற அடைமொழி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பிரம்மதேவர் ராமாயணத்தின் மஹிமையைக் கூறும்போது, "உலகில் எவ்வளவு காலம் மலைகளும், நதிகளும் காணப்படுகின்றனவோ, அவ்வளவு காலம் அது பெருமையுடன் விளங்கும்" என ஆசீர்வதித்தார். வால்மீகி முனிவரே தன் கிரந்தத்தில் அனேக இடங்களில், ராமாயண பாராயணத்தால் ஏற்படும் நன்மைகளை விரிவாகக் கூறியுள்ளார்.

ஆகையால் ஒரே நாளை கிரந்தகர்த்தாவாகிய வால்மீகியினுடையவும், கதாநாயகனாகிய ஸ்ரீ ராமருடையவும் ஜயந்தியாகக் கொண்டாடுவது பொருத்தமென்றே தோன்றுகிறது.

பெரியோர்களின் தத்துவத்தைப் பிரசாரம் செய்வதில் மட்டும் நம் முன்னோர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்களே யொழிய அவர்கள் பிறந்த தேதி, மறைந்த தேதி முதலியவற்றில் கவனம் செலுத்தவில்லை. ஆகையால் வால்மீகி ஜயந்திக்குத் திட்டமான தேதி குறிப்பிடுவது அரிதாகிறது. இருப்பினும், 'ஸம்ஸ்க்ருத விச்வ பரிஷத்' என்னும் சபையார், ஸ்ரீ ராமநவமி தினமே வால்மீகி தினத்துக்கும் ஏற்றதாகும் என அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ ராம நவமியைக் குறிக்கும் நாளைச் சுலபமாக முடிவு கட்டலாம். சித்திரை மாதம், சுக்கில பக்ஷம், நவமி திதி, புனர்வசு நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினம்: ஆங்கில மாதம், ஏப்ரல் ஆகும்.

ஸ்ரீ ராம நவமி மகோற்சவத்தை 10 நாட்கள் கொண்டாடுவது வழக்கம். இப்புனித தினத்தன்று சிலர் விழாவை ஆரம்பிக்கிறார்கள்; வேறு சிலர் பூர்த்தி செய்கிறார்கள்.

ஏகசுலோகி ராமாயணம்

ஆதௌ ராம தபோவநாதி³க³மநம் ஹத்வா ம்ருக³ம் காஞ்சநம்

வைதே³ஹீ ஹரணம் ஜடாயுமரணம் ஸுக்³ரீவ ஸம்பா⁴ஷணம் ।

வாலி நிக்³ரஹணம் ஸமுத்³ரதரணம் லங்காபுரீ த³ாஹநம்

பச்சாத்³ராவண கும்ப⁴கர்ண நித⁴நம் த்வேதத்³தி⁴ ராமாயணம் ॥

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீ ஸீதா ராம விவாஹ மஹோத்ஸவப் பத்திரிகை

இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ ।
ப்ரதீச்ச சைநாம் பத்ரம் தே பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா ॥
அநேக நமஸ்காரம். உபயகுசலோபரி.

நிகழும்........ ஸ்ரீ ....மீ ....உ..........கிழமை..........கூடிய சுபதினத்தில் காலை.......,மணிக்குமேல்........மணிக்குள்........லக்னத்தில் உத்தர பல்குநி நன்னாளில்

மஹாராஜாதிராஜ மிதிலா தேசாதிபதி ஸ்ரீ ஜனக மஹா ராஜருடைய புண்யகுமாரி ஸௌபாக்யவதி ஜானகி என்னும் **ஸீதா தேவிக்கும்**	மஹாராஜாதிராஜ கோஸல தேசாதிபதி ஸ்ரீ தசரத சக்ர வர்த்தியின் ஜ்யேஷ்ட குமாரர் ரகுகுல திலகமாகிய சிரஞ்ஜீவி **ஸ்ரீராமசந்த்ரமூர்த்திக்கும்**
ஜனக மஹாராஜருடைய புத்ரி **ஸௌ: ஊர்மிளைக்கும்**	தசரத மஹாராஜருடைய புத்ரர் **சிரஞ்: லக்ஷ்மணனுக்கும்**
ஸாங்காச்யாதிபதி குசத்வஜ மஹாராஜாவின் புத்ரி **ஸௌ: மாண்டவிக்கும்**	தசரத மஹாராஜருடைய புத்ரர் **சிரஞ்: பரதனுக்கும்**
குசத்வஜ மஹாராஜாவின் புத்ரி **ஸௌ: ச்ருதகீர்த்திக்கும்**	தசரத மஹாராஜருடைய புத்ரர் **சிரஞ்: சத்ருக்னனுக்கும்**

விவாஹ மஹோத்ஸவம் செய்வதாய் ஞானவான்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டு முஹூர்த்தங்கள்..................விசேஷமாய் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள பந்தலில் நடைபெறப் போவதால், முஹூர்த்தங்களுக்குத் தாங்கள் இஷ்டமித்ர பந்துவர்க்கங்களுடன் விஜயம் செய்தும், அன்று மாலை ....ராம கர்ணாம்ருத ப்ரஹ்மஸ்ரீ ......பாகவதர் அவர்களால் நிகழ்த்தப்படும் ஸீதா விவாஹ ஸங்கீத உபந்யாஸத்துக்கு வந்திருந்தும், திவ்ய தம்பதிகளின் பூரண அநுக்ரஹத்துக்குப் பாத்திராகி எல்லாவிதமான ச்ரேயஸ்ஸுகளையும் பெறவேண்டுமென்று கோருகிறோம்.

இப்படிக்கு,

ஜனக மஹாராஜர் (நிமி வம்சம்)

குசத்வஜ மஹாராஜர் (நிமி வம்சம்)

தசரத சக்ரவர்த்தி (இக்ஷ்வாகு வம்சம்)

....

நிர்வாஹஸ்தர்கள்

குறிப்பு: ஸ்ரீராம, ஹநுமத் ஜயந்திகளின் கொண்டாட்டத்தின்போது மேலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் பத்திரிகை போன்று ஸந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு தயாரித்துக்கொள்ள வேணுமாக வேண்டப்படுகிறது.

ஸ்ரீ ராம நவமியையும், ஸ்ரீ வால்மீகி ஜயந்தியையும் ஒரே தினத்தில் கீழ்க்கண்ட வகையில் கொண்டாடலாம் :

1. ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகப் படத்தையும், வால்மீகியின் படத்தையும் ஒன்றாக வைத்து புருஷஸூக்த மந்திரத்தைக் கொண்டோ அல்லது அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட முறைகளைக் கொண்டோ பூஜை செய்தல்.

2. ராமாஷ்டோத்தர, ராம ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை செய்வித்தல். இதே முறையில் ஸீதாஷ்டோத்தர, ஸீதா ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனையும் செய்வித்தல்.

3. ஸுந்தர காண்டத்தை ஏகோபித்து ஸம்ஸ்க்ருதத்திலோ, தாய் பாஷையிலோ, பாராயணம் செய்தல்.

4. ஸங்க்ஷேப ராமாயணப் பகுதியை ஒப்பிக்கும் போட்டி நடத்தல்.

5. அறிஞர்களைக் கொண்டு சொற்பொழிவுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தல்.

(*a*) ராமாயண மஹிமை—ராமர், லக்ஷ்மணர், பரதர், ஸீதை, விபீஷணர், ஹநுமார் முதலியோரின் பெருமை.

(*b*) வால்மீகி, வியாஸர், காளிதாஸர் இவர்கள் இயற்றிய கவி நயத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல்.

(*c*) பல்வேறு பாஷைகளில் ராமாயணம். உதாரணம்: கம்பர் (தமிழில்), துளஸீதாஸர் (ஹிந்தியில்) இயற்றியவை.

(*d*) வால்மீகியின் வரலாறு. (அத்யாத்ம ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் 6 வது ஸர்க்கத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.)

6. (*a*) 'ரகுவீர கத்யம்' என்பதை இனிமையாகப் பாடுதல்.

(*b*) தியாகராஜர் போன்ற மஹான்களின் கீர்த்தனைகளை ஸங்கீத முறையில் அப்பியசித்தல்.

7. இரவில் ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகப் படத்தையும், ஸ்ரீ வால்மீகியின் படத்தையும் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தல்.

8. மந்திராக்ஷதை விநியோகித்தல். இதைப் பெற்றுக்கொள்ளும் போது ஏற்படவேண்டிய சிரத்தை கவனிக்கத் தக்கது. ஜயந்திக் கொண்டாட்டத்தின் முக்கிய அம்சம் இது.

இரண்டு ஜயந்திகளையும் ஒரே தினத்தில் கொண்டாடுவதென்ற முடிவுக்கு வந்திருப்பதால், இரண்டையும் ஒரே சீராகக் கவனிக்கவேண்டியது அவசியம். வால்மீகியை சற்று உயர்வாகக் கொண்டாடினாலும் பொருத்த மானதே: ஏனென்றால், தன் ஜயந்தியைவிட தன் பக்தர்களின் ஜயந்தியை விசேஷ முறையில் கொண்டாடினால், ஸர்வேசுவரன் அதிக திருப்தியை அடைகிறார்.

மேற்குறிப்பிட்ட விஷயங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு பக்தர்கள் தங்கள் அனுபவ மூலமாக ஏற்படும் முறைகளை விரிவாக வகுத்துக் கொள்ள லாம். கொண்டாட்டத்தில் ருசி பிறப்பதற்காக சில குறிப்புக்களே தரப் பட்டுள்ளன.

ராமாயணத்தின் பெருமை உலகமறிந்ததே. காந்தியடிகள் ராம நாமத்தை எவ்வாறு போற்றிவந்தார் என்பதும் யாவரும் அறிவர்: இவ் விரண்டையும் ஒட்டிப் பேராசிரியர் சர்மா கூறும் அபிப்பிராயம் :

"வால்மீகி முனிவர் விடுத்திருக்கும் செய்தியும், காந்திஜி விடுத்திருக்கும் செய்தியும் பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றன. எளிய உடை தரித்து, சிறு குடிசையில் வாழ்ந்து, மாட்டு வண்டியில் பிரயாணம் செய்து, எளிய உணவு உண்டு, காலம் கழிக்கும் ஏழையெனக் கருதப்படும் ஒரு மனிதனையெடுத்துக் கொள்ளுவோம். ஆகாய மார்கத்திலோ, விலையுயர்ந்த மோட்டார் காரிலோ பிரயாணம் செய்துகொண்டு, ரேடியோ மூலம் சங்கீதத்தையும், செய்திகளையும், ரசிக்கும் ஒரு பெரிய செல்வந்தரையும் எடுத்துக்கொள்ளுவோம். முன் சொல்லப்பட்ட ஏழை பின் சொல்லப்பட்ட செல்வந்தரை விட ஆன்மீகத் துறையில் மேம்பாடுடையவர் என்பது காந்திஜியின் அபிப்பிராயம். இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளும் படிப்பினையாவது, எவ்வளவுதான் லௌகிகத் துறையிலும், விஞ்ஞானத் துறையிலும் முன்னேற்ற மேற்பட்டாலும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கு இவை ஒரு பொழுதும் ஈடாகா என்பதே."

ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் திருவடிகளே ஶரணம்

"ஸ்ரீ ராம: ஶரணம் மம"

ஸ்ரீ ஹநுமத் ஜயந்தி

வாழிய இராமன் வீரம், வாழிய ஸீதை கற்பு,
வாழிய இளவல் சேவை, வாழிய பரதன் அன்பு,
வாழிய அநுமன் ஆற்றல், வாழிய குகன் வணக்கம்,
வாழிய உலகமெல்லாம் அறநெறி வாழ்க மாதோ!

—சுத்தானந்த பாரதியார்.

ஸ்ரீ ராமாயணத்தில், ஸ்ரீ ஸீதாராமருக்குப் பக்தராயும், அபாரமான ஸேவைகள் செய்தும், சிரஞ்சீவி அனுக்ரஹம் பெற்றும், ஸ்ரீ ராகவன், ஸீதை, இவரது பாதஸேவையில் ஈடுபட்டும், பாகவத சிகாமணியாயும், கலியுக ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமாகவும் ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேயஸ்வாமி விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

வானராதிபதியாய் விளங்கிய ஹநுமான் செய்த பராக்கிரமம் வாய்ந்த ஸேவைகளைச் சிந்தித்துப் போற்றவேண்டியது நம் கடமையாகும். ஹநுமத் ஜயந்தியைக் கொண்டாடுவது இதனில் ஓரம்சமாகும்.

ஸ்ரீ ராமபட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ ராமபிரான் ஸீதா பிராட்டிக்கு மிகவும் போற்றத்தக்க முக்தாஹாரத்தை வழங்கினார். ஸீதா தேவிக்கு அதைத் தான் அணிந்து கொள்வதில் விருப்பமில்லை; ஸ்ரீராமரைக் குறிப்பாகப் பார்த்தார். அவர் 'தேவிக்கு யாருடைய பல பராக்கிரமம், ஞானம், பக்தி முதலியவற்றில் விசேஷ கௌரவம் உண்டோ அவரிடம் கொடுக்கலாம்' என்றார் உடனே விசேஷ அபிமானத்துடன் ஸீதை ஹநுமானிடம் அளிக்கவும், அதைத் தன் கழுத்தில் அணிந்து சோபையுடன் விளங்கினார்.

எங்கெங்கெல்லாம் ஸ்ரீராமாயண படனம் நடக்கிறதோ, அங்கங்கு சிரஸில் கைகளைக் கூப்பிய வண்ணம், ஆனந்தபாஷ்பம் ததும்பும் கண்களோடு மாருதி காக்ஷியளிக்கிறார்.

மார்கழி அமாவாஸையன்று (டிஸம்பர்—ஜனவரி) ஹநுமத் ஜயந்தி கொண்டாடப்படுகிறது. ஆஞ்ஜநேய ஸ்வாமியைத் தரிசித்துப் பிரார்த்தனை செய்வதன் மூலம் ஸ்ரீ ஸீதாராமரின் அனுக்ரஹங்களைப் பெறுவது திண்ணம்.

வேதாந்தக் கருத்துக்கள் பலவற்றைத் தன்னிடம் நிறைத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது ராமாயணம். ராவணனை மனமாகவும், அவனது பத்துத் தலைகளை ஐந்து ஞானேந்திரியங்களாகவும், ஐந்து கர்மேந்திரியங்களாகவும் கொள்ளலாம். அவன் இலங்கையாகிய உடலில் ஸீதையாகிய ஆன்மாவைச் சிறைப்படுத்துகிறான். ஹநுமான் கலைகளின் உறைவிடமான சூரியனிடம் ஒரே நாளில் எல்லாக் கலைகளையும் ஐயந்திரிபறக் கற்று ஆசாரிய நிலையில் இருந்து கொண்டு, ஆன்மாக்களை இறைவனுடன் சேர்த்து மகிழ்விக்கிறான்.

உத்தம தூதனுக்குரிய குணங்களும், மந்திராலோசனையில் ஏற்பட்டுள்ள சக்தியும், பக்தர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதில் ஒப்பற்று விளங்கும் தன்மையும் ஆஞ்ஜநேயரது பிரபாவத்தை மேன்மேலும் விளக்குகின்றன.

ஹநுமத் ஜயந்தியைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் பொருட்டு, சில குறிப்புக்கள் தரப்படுகின்றன :

1. ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தரம், ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தரம், ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரம் — இவற்றைக் கொண்டு பட்டாபிஷேக ராமர், ஹநுமான் இவர்களது படங்களுக்கு அர்ச்சனை செய்தல்.

2. ஹநுமானது பிரபாவத்தைச் சிறப்பிக்கும் ஸ்ரீ ஸுந்தர காண்டத்தை ஏகோபித்துப் பாராயணம் செய்தல்.

3. சாயங்காலத்தில் ஸ்ரீ ஸுந்தர காண்டத்தில் 31, 36 ஸர்க்கங்களை ஒப்பிக்கும் போட்டி சிறுவர்களிடையே ஏற்படுத்தல்.

4. சொற்பொழிவுகள் :
   (a) ஹநுமத் பிரபாவம்
   (b) ஸசிவோத்தம ஹநுமான்
   (c) லக்ஷ்மண சக்தி

5. ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரத்தைப் பாடுதல்

6. ராமநாடகக் கீர்த்தனைகளைப் பாடுதல்

7. இரவில், ஸ்ரீ பட்டாபிஷேக ராமர், ஹநுமான் படங்களை ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லல்

8. மந்திராக்ஷதை விநியோகித்தல்

லோகாஸ் ஸமஸ்தா: ஸுகி²னோ பவ⁴ந்து.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸங்க்ஷேப ராமாயணம்

[ஸ்ரீமத் ராமாயணக் கதையை முதன்முதலாக ஸ்ரீ நாரத பகவான் வால்மீகி மஹரிஷிக்கு உபதேசித்தார். அதை முதல் ஸர்க்கமாக அமைத்து ஸ்ரீமத் ராமாயண மஹாகாவியத்தை இயற்றினார் ஸ்ரீ வால்மீகி.

ஞானமும் தவமும் உருவெடுத்தவர்கள் போன்ற இவ்விரு மஹர்ஷிகளின் திருவாக்கால் வந்த இந்த ஸங்க்ஷேப ராமாயண ஸர்க்கம், இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்கள் கொண்ட ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்திற்கு ஸமமானது. ஆகவே, இந்த ஸங்க்ஷேப ராமாயணத்தைப் பிரதி தினமும் பாராயணம் செய்வது ஸ்ரீமத் ராமாயணம் பூராவையும் பாராயணம் செய்ததற்கு ஸமமாகும்.]

தபஸ் ஸ்வாத்3யாய நிரதம்
தபஸ்வீ வாக்3விதா3ம் வரம் |
நாரத3ம் பரிபப்ரச்ச2
வால்மீகிர் முநிபுங்க3வம் || 1

கோந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே
கு3ணவாந் கஸ்ச வீர்யவாந் |
த4ர்மக்3ஞஸ்ச க்ருதக்3ஞஸ்ச
ஸத்யவாக்யோ த்3ருட4வ்ரத: || 2

சாரித்ரேண ச கோ யுக்த:
ஸர்வ பூ4தேஷு கோ ஹித: |
வித்3வாந் க: கஸ்ஸமர்த2ஶ்ச
கஸ்சைக ப்ரியத3ர்ஶந: || 3

ஆத்மவாந் கோ ஜிதக்ரோத4:
த்3யுதிமாந் கோநஸூயக: |
கஸ்ய பி3ப்4யதி தே3வாஶ்ச
ஜாதரோஷஸ்ய ஸம்யுகே3 || 4

ஏததி3ச்சா2ம்யஹம் ஶ்ரோதும்
பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே |
மஹர்ஷே த்வம் ஸமர்தோ2ஸி
க்3ஞாதுமேவம்வித4ம் நரம் || 5

ஶ்ருத்வா சைதத் த்ரிலோகக்3ஞோ
வால்மீகேர் நாரதோ3 வச: |
ஶ்ரூயதாமிதி சாமந்த்ர்ய
ப்ரஹ்ருஷ்டோ வாக்யமப்3ரவீத் || 6

ப3ஹவோ து3ர்லபா4ஸ்சைவ
யே த்வயா கீர்திதா கு3ணா: |
முநே வக்ஷ்யாம்யஹம் பு3த்3த்4வா
தைர்யுக்த: ஶ்ரூயதாம் நர: || 7

இக்ஷ்வாகுவம்ஶப்ரப4வோ
ராமோ நாம ஜநை: ஶ்ருத: |
நியதாத்மா மஹாவீர்யோ
த்3யுதிமாந் த்4ருதிமாந் வஶீ || 8

பு3த்3தி4மாந் நீதிமாந் வாக்3மீ
ஶ்ரீமாந் ஶத்ரு நிப3ர்ஹண: |
விபுலாம்ஸோ மஹாபா3ஹு:
கம்பு3க்3ரீவோ மஹாஹநு: || 9

மஹோரஸ்கோ மஹேஷ்வாஸோ
கூ3ட4ஜத்ருரரிந்த3ம: |
ஆஜாநுபா3ஹு: ஸுஶிரா:
ஸுலலாட: ஸுவிக்ரம: || 10

ஸம: ஸமவிப4க்தாங்க3:
ஸ்நிக்3த4வர்ண: ப்ரதாபவாந் |
பீநவக்ஷா விஶாலாக்ஷ:
லக்ஷ்மீவாந் ஶுப4லக்ஷண: || 11

த4ர்மக்3ஞஸ் ஸத்ய ஸந்த4ஶ்ச
ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: |
யஶஸ்வீ க்3ஞாந ஸம்பந்ந:
ஶுசிர் வஶ்ய: ஸமாதி4மாந் || 12

ப்ரஜாபதிஸம: ஶ்ரீமாந்
தா4தா ரிபு நிஷூத3ந: |
ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய
த4ர்மஸ்ய பரிரக்ஷிதா || 13

ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய த4ர்மஸ்ய
ஸ்வஜநஸ்யு ச ரக்ஷிதா |
வேத3 வேதா3ங்க3 தத்வக்3ஞோ
த4நுர்வேதே3 ச நிஷ்டி2த: || 14

ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த2 தத்வக்3ஞ:
ஸ்ம்ருதிமாந் ப்ரதிபா4நவாந் |
ஸர்வலோக ப்ரியஸ் ஸாது4
ரதீ3நாத்மா விசக்ஷண: || 15

ஸர்வதா3பி4க3த: ஸத்3பி4:
ஸமுத்3ர இவ ஸிந்து4பி4: |
ஆர்யஸ் ஸர்வ ஸமஶ்சைவ
ஸதை3க ப்ரியத3ர்ஶந: || 16

ஸ ச ஸர்வகு3ணோபேத:
கௌஸல்யாநந்த3 வர்த4ந: |
ஸமுத்3ர இவ கா3ம்பீ4ர்யே
தை4ர்யேண ஹிமவாநிவ || 17

விஷ்ணுநா ஸத்3ருஶோ வீர்யே
ஸோமவத் ப்ரியதர்ஶந: |
காலாக்3நி ஸத்3ருஶ: க்ரோதே4
க்ஷமயா ப்ருதி2வீஸம: || 18

த4நதே3ந ஸமஸ் த்யாகே3
ஸத்யே த4ர்ம இவாபர: |
தமேவம் கு3ண ஸம்பந்நம்
ராமம் ஸத்ய பராக்ரமம் || 19

ஜ்யேஷ்ட2ம் ஶ்ரேஷ்ட2கு3ணைர் யுக்தம்
ப்ரியம் த3ஶரத2: ஸுதம் |
ப்ரக்ருதீநாம் ஹிதைர் யுக்தம்
ப்ரக்ருதி ப்ரியகாம்யயா || 20

யௌவராஜ்யேந ஸம்யோக்து
மைச்ச2த் ப்ரீத்யா மஹீபதி: |
தஸ்யாபி4ஷேக ஸம்பா4ராந்
த்3ருஷ்ட்வா பா4ர்யாத2 கைகயீ || 21

பூர்வம் த3த்தவரா தே3வீ
வரமேந மயாசத |
விவாஸநம் ச ராமஸ்ய
ப4ரதஸ்யாபி4ஷேசநம் || 22

ஸ ஸத்ய வசநாத்3 ராஜா
த4ர்மபாஶேந ஸம்யுத: |
விவாஸயாமாஸ ஸுதம்
ராமம் த3ஶரத2: ப்ரியம் || 23

ஸ ஜகா3ம வநம் வீர:
ப்ரதிக்3ஞாமநுபாலயந் |
பிதுர்வசந நிர்தே3ஶாத்
கைகேய்யா: ப்ரியகாரணாத் || 24

தம் வ்ரஜந்தம் ப்ரியோ ப்4ராதா
லக்ஷ்மணோநு ஜக3ாம ஹ |
ஸ்நேஹாத்3 விநயஸம்பந்ந :
ஸுமித்ராநந்த3 வர்த4ந : || 25

ப்4ராதரம் த3யிதோ ப்4ராது :
ஸௌப்4ராத்ர மநுத3ர்ஶயந் |
ராமஸ்ய த3யிதா பா4ர்யா
நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா || 26

ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா
தே3வமாயேவ நிர்மிதா |
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நா
நாரீணாமுத்தமா வதூ4 : || 27

ஸீதாப்யநுக3தா ராமம்
ஶஶிநம் ரோஹிணீ யதா2 |
பௌரைரநுக3தோ தூ3ரம்
பித்ரா த3ஶரதே2ந ச || 28

ஶ்ருங்கி3பே3ரபுரே ஸூதம்
க3ங்கா3கூலே வ்யஸர்ஜயத் |
கு3ஹமாஸாத்3ய த4ர்மாத்மா
நிஷாதா3தி4பதிம் ப்ரியம் || 29

கு3ஹேந ஸஹிதோ ராம :
லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா |
தே வநேந வநம் க3த்வா
நதீஸ் தீர்த்வா ப3ஹூத3கா : || 30

சித்ரகூட மநுப்ராப்ய
ப4ரத்3வாஜஸ்ய ஶாஸநாத் |
ரம்யமாவஸத2ம் க்ருத்வா
ரமமாணா வநே த்ரய : || 31

தே3வக3ந்த4ர்வ ஸங்காஶாஸ்
தத்ர தே ந்யவஸந் ஸுக2ம் |
சித்ரகூடம் க3தே ராமே
புத்ரஶோகாதுரஸ் ததா2 || 32

ராஜா த3ஶரத2 : ஸ்வர்க3ம்
ஜகா3ம விலபந் ஸுதம் |
ம்ருதே து தஸ்மிந் ப4ரதோ
வஸிஷ்ட2ப்ரமுகை2ர் த்3விஜை: || 33

நியுஜ்யமாநோ ராஜ்யாய
நைச்ச2த்3 ராஜ்யம் மஹாப3ல : |
ஸ ஜகா3ம வநம் வீரோ
ராமபாத3 ப்ரஸாத3க : || 34

க3த்வா து ஸுமஹாத்மாநம்
ராமம் ஸத்ய பராக்ரமம் |
அயாசத் ப்4ராதரம் ராமம்
ஆர்யபா4வ புரஸ்க்ருத : || 35

த்வமேவ ராஜா த4ர்மக்3ஞ
இதி ராமம் வசோப்3ரவீத் |
ராமோபி பரமோதா3ர :
ஸுமுக2 : ஸுமஹாயஶா : || 36

ந சைச்ச2த் பிதுராதே3ஶாத்
ராஜ்யம் ராமோ மஹாப3ல : |
பாது3கே சாஸ்ய ராஜ்யாய
ந்யாஸம் த3த்வா புந : புந : || 37

நிவர்தயாமாஸ ததோ
ப4ரதம் ப4ரதாக்3ரஜ : |
ஸ காம மநவாப்யைவ
ராமபாதா3 வுபஸ்ப்ருஶந் || 38

நந்திக்3ராமேகரோத்3 ராஜ்யம்
ராமாக3மந காங்க்ஷயா |
க3தே து ப4ரதே ஶ்ரீமாந்
ஸத்யஸந்தோ4 ஜிதேந்த்3ரிய : || 39

ராமஸ்து புநராலக்ஷ்ய
நாக3ரஸ்ய ஜநஸ்ய ச |
தத்ராக3மநமேகாக்3ரோ
த3ண்ட3காந் ப்ரவிவேஶ ஹ || 40

ப்ரவிஶ்ய து மஹாரண்யம்
ராமோ ராஜீவலோசந : |
விராத4ம் ராக்ஷஸம் ஹத்வா
ஶரப4ங்க3ம் த3த3ர்ஶ ஹ || 41

ஸுதீக்ஷ்ணம் சாப்யக3ஸ்த்யம் ச
அக3ஸ்த்யப்4ராதரம் ததா2 |
அக3ஸ்த்ய வசநாச்சைவ
ஜக்3ராஹைந்த்3ரம் ஶராஸநம் || 42

க2ட்3க3ம் ச பரமப்ரீத :
தூணீ சாக்ஷயஸாயகௌ |
வஸதஸ் தஸ்ய ராமஸ்ய
வநே வநசரை : ஸஹ || 43

ரிஷயோப்4யாக3மந் ஸர்வே
வதா4யாஸுர ரக்ஷஸாம் |
ஸ தேஷாம் ப்ரதிஶுஶ்ராவ
ராக்ஷஸாநாம் ததா2 வநே || 44

ப்ரதிக்3ஞாதஶ்ச ராமேண
வத4 : ஸம்யதி ரக்ஷஸாம் |
ரிஷீணாமக்3நி கல்பாநாம்
த3ண்ட3காரண்ய வாஸிநாம் || 45

தேந தத்ரைவ வஸதா
ஜநஸ்தா2ந நிவாஸிநீ |
விருபிதா ஶூர்பணகா2
ராக்ஷஸீ காமரூபிணீ || 46

தத : ஶூர்பணகா2வாக்யாத்
உத்3யுக்தாந் ஸர்வராக்ஷஸாந் |
க2ரம் த்ரிஶிரஸம் சைவ
தூ3ஷணம் சைவ ராக்ஷஸம் || 47

நிஜகா4ந ரணே ராமஸ்
தேஷாம் சைவ பதா3நுகா3ந் |
வநே தஸ்மிந் நிவஸதா
ஜநஸ்தா2ந நிவாஸிநாம் || 48

ரக்ஷஸாம் நிஹதாந்யாஸந்
ஸஹஸ்ராணி சதுர்த³ஸ |
ததோ ஜ்ஞாதிவத⁴ம் ஶ்ருத்வா
ராவண : க்ரோத⁴ மூர்சி²த : || 49

ஸஹாயம் வரயாமாஸ
மாரீசம் நாம ராக்ஷஸம் |
வார்யமாண : ஸுப³ஹுஶோ
மாரீசேந ஸ ராவண : || 50

ந விரோதோ⁴ ப³லவதா
க்ஷமோ ராவண தேந தே |
அநாத்³ருத்ய து தத்³வாக்யம்
ராவண : காலசோதி³த : || 51

ஜகா³ம ஸஹமாரீச :
தஸ்யாஶ்ரம பத³ம் தத³ா |
தேந மாயாவிநா தூ³ர
மபவாஹ்ய ந்ருபாத்மஜௌ || 52

ஜஹார ப⁴ார்யாம் ராமஸ்ய
க்³ருத்ர⁴ம் ஹத்வா ஜடாயுஷம் |
க்³ருத்⁴ரம் ச நிஹதம் த்³ருஷ்ட்வா
ஹ்ருதாம் ஶ்ருத்வா ச மைதி²லீம் || 53

ராக⁴வ : ஶோக ஸந்தப்தோ
விலலாபாகுலேந்த்³ரிய : |
ததஸ்தேநைவ ஶோகேந
க்³ருத்⁴ரம் த³க்³த்⁴வா ஜடாயுஷம் || 54

மார்க³மாணோ வநே ஸீதாம்
ராக்ஷஸம் ஸந்த³த³ர்ஶ ஹ |
கப³ந்த⁴ம் நாம ரூபேண
விக்ருதம் கோ⁴ரத³ர்ஶநம் || 55

தம் நிஹத்ய மஹாபா³ஹு :
த³த³ாஹ ஸ்வர்க³தஶ்ச ஸ : |
ஸ சாஸ்ய கத²யாமாஸ
ஶப³ரீம் த⁴ர்மசாரிணீம் || 56

ஶ்ரமணீம் த⁴ர்மநிபுணாம்
அபி⁴க³ச்சே²தி ராக⁴வம் |
ஸோப்⁴யக³ச்ச²ந் மஹாதேஜா :
ஶப³ரீம் சத்ருஸூத³ந : || 57

ஶப³ர்யா பூஜித : ஸம்யக்
ராமோ த³ஶரத²ாத்மஜ: |
பம்பாதீரே ஹநுமதா
ஸங்க³தோ வாநரேண ஹ || 58

ஹநுமத்³வசநாச்சைவ
ஸுக்³ரீவேண ஸமாக³த : |
ஸுக்³ரீவாய ச தத் ஸர்வம்
ஶம்ஸத்³ ராமோ மஹாப³ல : || 59

ஆதி³தஸ் தத்³யதா²வ்ருத்தம்
ஸீதாயாஶ்ச விஶேஷத : |
ஸுக்³ரீவஶ்சாபி தத்ஸர்வம்
ஶ்ருத்வா ராமஸ்ய வாநர : || 60

சகார ஸக்²யம் ராமேண
ப்ரீதஶ்சைவாக்³நி ஸாக்ஷிகம் |
ததோ வாநரராஜேந
வைராநுகத²நம் ப்ரதி || 61

ராமாயாவேதி³தம் ஸர்வம்
ப்ரணயாத்³ து³க்கி²தேந ச |
ப்ரதிஜ்ஞாதம் ச ராமேண
தத³ா வாலிவத⁴ம் ப்ரதி || 62

வாலிநஶ்ச ப³லம் தத்ர
கத²யாமாஸ வாநர : |
ஸுக்³ரீவ : ஶங்கிதஶ்சாஸீத்
நித்யம் வீர்யேண ராக⁴வே || 63

ராக⁴வ ப்ரத்யயார்த²ம் து
து³ந்து³பே⁴ : காயமுத்தமம் |
த³ர்ஶயாமாஸ ஸுக்³ரீவோ
மஹாபர்வத ஸந்நிப⁴ம் || 64

உத்ஸ்மயித்வா மஹாபா³ஹு :
ப்ரேக்ஷ்ய சாஸ்தி² மஹாப³ல : |
பாத³ாங்கு³ஷ்டே²ந சிக்ஷேப
ஸம்பூர்ணம் த³ஶயோஜநம் || 65

பி³பே⁴த³ ச புநஸ்ஸாலாந்
ஸப்தைகேந மஹேஷுணா |
கி³ரிம் ரஸாதலம் சைவ
ஜநயந் ப்ரத்யயம் தத³ா || 66

தத : ப்ரீதமநாஸ்தேந
விஸ்வஸ்த : ஸ மஹாகபி : |
கிஷ்கிந்தா⁴ம் ராமஸஹிதோ
ஜகா³ம ச கு³ஹாம் தத³ா || 67

ததோகர்ஜத் ஹரிவர :
ஸுக்³ரீவோ ஹேமபிங்க³ள : |
தேந நாதே³ந மஹதா
நிர்ஜகா³ம ஹரீஸ்வர : || 68

அநுமாந்ய தத³ா தாராம்
ஸுக்³ரீவேண ஸமாக³த : |
நிஜகா⁴ந ச தத்ரைநம்
ஶரேணைகேந ராக⁴வ : || 69

ததஸ் ஸுக்³ரீவ வசநாத்
ஹத்வா வாலிநமாஹவே |
ஸுக்³ரீவமேவ தத்³ராஜ்யே
ராக⁴வ : ப்ரத்யபாத³யத் || 70

ஸ ச ஸர்வாந் ஸமாநீய
வாநராந் வாநரர்ஷப⁴ : |
தி³ஶ : ப்ரஸ்தா²பயாமாஸ
தி³த்³ருக்ஷுர் ஜநகாத்மஜாம் || 71

ததோ க்³ருத்⁴ரஸ்ய வசநாத்
ஸம்பாதேர் ஹநுமாந் ப³லீ |
ஶதயோஜந விஸ்தீர்ணம்
புப்லுவே லவணார்ணவம் || 72

தத்ர லங்காம் ஸமாஸாத்³ய
புரீம் ராவணபாலிதாம் |
த³த³ர்ஶ ஸீதாம் த்⁴யாயந்தீம்
அஶோகவநிகாம் க³தாம்|| 73

நிவேத³யித்வாபி⁴ஜ்ஞாநம்
ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவேத்³ய ச |
ஸமாஶ்வாஸ்ய ச வைதே³ஹீம்
மர்த³யாமாஸ தோரணம்|| 74

பஞ்ச ஸேநாக்³ரகா³ந் ஹத்வா
ஸப்த மந்த்ரி ஸுதாநபி |
ஶூரமக்ஷம் ச நிஷ்பிஷ்ய
க்³ரஹணம் ஸமுபாக³மத்|| 75

அஸ்த்ரேணோந்முக்தமாத்மாநம்
ஜ்ஞாத்வா பைதாமஹாத்³வராத் |
மர்ஷயந் ராக்ஷஸாந் வீரோ
யந்த்ரிணஸ்தாந் யத்³ருச்ச²யா || 76

ததோ த³க்³த்⁴வா புரீம் லங்காம்
ரிதே ஸீதாம் ச மைதி²லீம் |
ராமாய ப்ரியமாக்²யாதும்
புநராயாந் மஹாகபி : || 77

ஸோபி⁴க³ம்ய மஹாத்மாநம்
க்ருத்வா ராமம் ப்ரத³க்ஷிணம் |
ந்யவேத³ய த³மேயாத்மா
த்³ருஷ்டா ஸீதேதி தத்வத : || 78

ததஸ் ஸுக்³ரீவ ஸஹிதோ
க³த்வா தீரம் மஹோத³தே⁴ : |
ஸமுத்³ரம் க்ஷோப⁴யாமாஸ
ஶரைராதி³த்யஸந்நிபை⁴ :|| 79

த³ர்ஶயாமாஸ சாத்மாநம்
ஸமுத்³ரஸ் ஸரிதாம் பதி : |
ஸமுத்³ரவசநாச்சைவ
நலம் ஸேதுமகாரயத்|| 80

தேந க³த்வா புரீம் லங்காம்
ஹத்வா ராவணமாஹவே |
ராம : ஸீதாமநுப்ராப்ய
பராம் வ்ரீடா³முபாக³மத் || 81

தாமுவாச ததோ ராம :
பருஷம் ஜநஸம்ஸதி³ |
அம்ருஷ்யமாணா ஸா ஸீதா
விவேஶ ஜ்வலநம் ஸதீ|| 82

ததோக்³நி வசநாத் ஸீதாம்
ஜ்ஞாத்வா விக³த கல்மஷாம் |
ப³பௌ⁴ ராம : ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட :
பூஜித : ஸர்வ தை³வதை :|| 83

கர்மணா தேந மஹதா
த்ரைலோக்யம் ஸசராசரம் |
ஸதே³வர்ஷிக³ணம் துஷ்டம்
ராக⁴வஸ்ய மஹாத்மந : || 84

அபி⁴ஷிச்ய ச லங்காயாம்
ராக்ஷஸேந்த்³ரம் விபீ⁴ஷணம் |
க்ருதக்ருத்யஸ் ததா³ ராமோ
விஜ்வர : ப்ரமுமோத³ ஹ || 85

தேவதாப்⁴யோ வரம் ப்ராப்ய
ஸமுத்தா²ப்ய ச வாநராந் |
அயோத்⁴யாம் ப்ரஸ்தி²தோ ராம :
புஷ்பகேந ஸுஹ்ருத்³வ்ருத : || 86

ப⁴ரத்³வாஜாஶ்ரமம் க³த்வா
ராமஸ் ஸத்யபராக்ரம : |
ப⁴ரதஸ்யாந்திகம் ராமோ
ஹநூமந்தம் வ்யஸர்ஜயத் || 87

புநராக்²யாயிகாம் ஜல்பந்
ஸுக்³ரீவ ஸஹிதஶ்ச ஸ : |
புஷ்பகம் தத் ஸமாருஹ்ய
நந்தி³க்³ராமம் யயௌ ததா³ || 88

நந்தி³க்³ராமே ஜடாம் ஹித்வா
ப்⁴ராத்ருபி⁴ஸ் ஸஹிதோநக⁴ : |
ராமஸ் ஸீதா மநுப்ராப்ய
ராஜ்யம் புநரவாப்தவாந் || 89

ப்ரஹ்ருஷ்டோ முதி³தோ லோகஸ்
துஷ்ட : புஷ்டஸ் ஸுதா⁴ர்மிக : |
நிராமயோ ஹ்யரோக³ஶ்ச
துர்பி⁴க்ஷ ப⁴ய வர்ஜித : || 90

ந புத்ரமரணம் கிஞ்சித்
த்³ரக்ஷ்யந்தி புருஷா : க்வசித் |
நார்யஶ்சாவித⁴வா நித்யம்
ப⁴விஷ்யந்தி பதிவ்ரதா : || 91

நசாக்நிஜம் ப⁴யம் கிஞ்சித்
நாப்ஸு மஜ்ஜந்தி ஜந்தவ : |
ந வாதஜம் ப⁴யம் கிஞ்சிந்
நாபி ஜ்வரக்ருதம் ததா² || 92

ந சாபி க்ஷுத்³ ப⁴யம் தத்ர
ந தஸ்கர ப⁴யம் ததா² |
நக³ராணி ச ராஷ்ட்ராணி
த⁴நதா⁴ந்ய யுதாநி ச || 93

நித்யம் ப்ரமுதி³ தாஸ் ஸர்வே
யதா² க்ருதயுகே³ ததா² |
அஶ்வமேத⁴ஶதைரிஷ்ட்வா
ததா² ப³ஹுஸுவர்ணகை : || 94

க³வாம் கோட்யயுதம் த³த்வா
ப்³ரஹ்மலோகம் ப்ரயாஸ்யதி |
அஸங்க்²யேயம் த⁴நம் த³த்வா
ப்³ராம்ஹணேப்⁴யோமஹாயஶா:||95

ராஜவம்ஶாந் ஶதகு³ணாந்
ஸ்தா²பயிஷ்யதி ராக⁴வ : |
சாதுர்வர்ண்யம் ச லோகேஸ்மிந்
ஸ்வேஸ்வே த⁴ர்மே நியோக்ஷ்யதி||96

த³ஶவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி
த³ஶ வர்ஷ ஶதாநி ச |
ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா
ப்³ரஹ்மலோகம் க³மிஷ்யதி || 97

இத³ம் பவித்ரம் பாபக்⁴நம்
புண்யம் வேதை³ஸ்ச ஸம்மிதம் |
ய : படே²த் ராமசரிதம்
ஸர்வபாபை : ப்ரமுச்யதே || 98

ஏதத³ாக்²யாந மாயுஷ்யம்
படந்²ந் ராமாயணம் நர : |
ஸ புத்ரபௌத்ரஸ் ஸக³ண :
ப்ரேத்ய ஸ்வர்கே³ மஹீயதே || 99

பட²ந் த்³விஜோ வாக்³ருஷப⁴த்வ
மீயாத்
ஸ்யாத் க்ஷத்ரியோ பூ⁴மிபதித்வ
மீயாத்
வணிக்³ஜந : பண்யப²லத்வ மீயாத்
ஜநஸ்ச ஶூத்³ரோபி மஹத்வ
மீயாத் || 100

* * *

இதி ஶ்ரீமத்³ராமாயணே வால்மீகியே பா³ல
காண்டே³ ஸங்க்ஷேபராமாயணம் நாம
ப்ரத²ம : ஸர்க³ : |

விதி³தாகி²ல ஶாஸ்த்ர ஸுத⁴ா ஜலதே⁴
மஹிதோபநிஷத் கதி²த்தார்த²நிதே⁴ |
ஹ்ருத³யே கலயே விமலம் சரணம்
ப⁴வ ஶங்கர தே³ஶிக மே ஶரணம் ||

ஶ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
வர்ய ஷண்மதஸ்தாபநாசார்ய
ஜகத்குரு ஶ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாள்

ராகவாஷ்டகம்

(ஶ்ரீ ஶங்கர ப⁴க³வத்பாத³ விரசிதம்)

கநக ரஜத சக்ரம்
பா⁴ஸுராரம்ய சக்ரம்
கி³ரிவர கு³ருசக்ரம்
கேஶவஸ்வாமி சக்ரம் |
அஸுர நித⁴ந சக்ரம்
காலத³ண்டா³க்³நி சக்ரம்
ப⁴வது ப⁴வது சக்ரம்
பா³ந்த⁴வோ விஷ்ணு சக்ரம் || 1

ராக⁴வம் கருணாகரம்
முநிஸேவிதம் ஸுரவந்தி³தம்
ஜாநகீ வத³நாரவிந்த³
தி³வாகரம் கு³ணபா⁴ஜநம் |
வாலிஸூநு ஹ்ருதீ³க்ஷணம்
ஹநுமத்ப்ரியம் கமலேக்ஷணம்
யாதுதா⁴ந ப⁴யங்கரம்
ப்ரணமாமி ராக⁴வ குஞ்ஜரம் || 2

ராம ராம நமோஸ்து தே
ஜயராமப⁴த்³ர நமோஸ்து தே
ராமசந்த்³ர நமோஸ்து தே
ஜய ராக⁴வாய நமோஸ்து தே |
தே³வ தே³வ நமோஸ்து தே
ஜய தே³வராஜ நமோஸ்து தே
வாஸுதே³வ நமோஸ்து தே
ஜய வீரராம நமோஸ்து தே || 3

மைதி²லீகுச பூ⁴ஷணமல
நீலமௌக்திக மீஸ்வரம்
ராவணாநுஜ பாலநம்
ரகு⁴புங்க³வம் மம தை³வதம் |
நாக³ரீ வநிதாநநாம்பு³ஜ
போ³த⁴நீய தி³வாகரம்
ஸூர்யவம்ஶ விவர்த⁴நம்
ப்ரணமாமி ராக⁴வ குஞ்ஜரம் || 4

ஹேமகுண்ட3ல மண்டி3தாமல
க3ண்ட3தே3ஶ மரிந்த3மம்
ஶாதகும்ப4 மயூரநேத்ர
விபூ4ஷணேந விபூ4ஷிதம் |
சாருநூபுர ஹாரகௌஸ்துப4
கர்ணபூ4ஷண பூ4ஷிதம்
பா4நுவம்ஶ விவர்த4நம்
ப்ரணமாமி ராக4வ குஞ்ஜரம் || 5

தண்ட3காக்2ய வநே ரதாமர-
ஸித்3த4யோகி3 க3ணாஶ்ரயம்
ஶிஷ்டபாலந தத்பரம்
த்4ருதிஶாலி வாலி க்ருதஸ்துதிம் |
கும்ப4கர்ண பு4ஜாபு4ஜங்க3
விகர்தநே ஸுவிஶாரத3ம்
லக்ஷ்மணாநுஜ வத்ஸலம்
ப்ரணமாமி ராக4வ குஞ்ஜரம் || 6

கேதகீ கரவீர ஜாஜி
ஸுக3ந்த4 மால்யஸுஶோபி4தம்
ஶ்ரீத4ரம் மிதி2லாத்மஜாகுச
குங்குமாருண வக்ஷஸம் |
தே3வதே3வமஶேஷபூ4த
மநோஹரம் ஜக3தாம்பதிம்
தா3ஸபூ4த பராம் க3திம்
ப்ரணமாமி ராக4வ குஞ்ஜரம் || 7

யாக3தா3ந ஸமாதி4ஹோம
ஜபாதி3கர்ம கரைர் த்3விஜை :
வேத3பாரக3தை ரஹர்நிஶ
மாத3ரேண ஸுபூஜிதம் |
தாடகாவத4 ஹேதுமங்க3 த3
தாத வாலி நிஷூத3நம்
பைத்ருகோதி3த பாலகம்
ப்ரணமாமி ராக4வ குஞ்ஜரம் || 8

லீலயா க2ர தூ3ஷணாதி3
நிஶாசராஶு விநாஶநம்
ராவணாந்தக மச்யுதம்
ஹரியூத2 கோடி ஜநாஶ்ரயம் |
நீரஜாநந மம்பு3ஜாங்க்4ரி
யுக3ம் ஹரிம் பு4வநாஶ்ரயம்
தே3வகார்ய விசக்ஷணம்
ப்ரணமாமி ராக4வ குஞ்ஜரம் || 9

கௌஶிகேந ஸுஶிக்ஷிதாஸ்த்ர
கலாப மாயத லோசநம்
சாருஹாஸ மநாத2 ப3ந்து4
மஶேஷ லோக நிவாஸிநம் |
வாஸவாதி3 ஸுராரி ராவண
ஶாஸநஞ்ச பராம் க3திம்
நீலமேக4 நிபா4க்ருதிம்
ப்ரணமாமி ராக4வ குஞ்ஜரம் || 10

ராக4வாஷ்டக மிஷ்டஸித்3தி4 த3
மச்யுதாஶ்ரய ஸாத4கம்
பு4க்தி முக்தி ப2லப்ரத3ம்
த4நதா4ந்ய ஸித்3தி4 விவர்த4நம் |
ராமசந்த்3ர க்ருபாகடாக்ஷத3
மாத3ரேண ஸதா3 படே2த்
ராமசந்த்3ர பதா3ம்பு3ஜத்4வய
ஸந்ததார்பித மாநஸ : || 11

நிக3மஶிரஸி ரத்நம்
நித்யமாஸக்த ரத்நம்
நிகி2ல ஸுக்ருதி ரத்நம்
ஜாநகீ ரூபரத்நம் |
பு4வந வலய ரத்நம்
பூ4ப்4ருதா மேகரத்நம்
ப்ரக்ருதி ஸுலப4ரத்நம்
மைதி2லீ ப்ராண ரத்நம் || 12

ஶ்ரீமச்ச2ங்கர ப4க3வத் பூஜ்யபாத3க்ருதிஷு
ராக4வாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீ ஹநுமத் பஞ்சரத்நம்

(ஶ்ரீ ஶங்கர ப4க3வத் பாத3 விரசிதம்)

வீதாகி2ல விஷயேச்ச2ம்
ஜாதாநந்தா3ஶ்ரு புலக மத்யச்ச2ம் |
ஸீதாபதி தூ3தாத்3யம்
வாதாத்மஜ மத்3ய பா4வயே
ஹ்ருத்3யம் || 1

தருணாருண முக2 கமலம்
கருணாரஸ பூர பூரிதாபாங்க3ம் |
ஸஞ்ஜீவந மாஶாஸே
மஞ்ஜுல மஹிமாந மஞ்ஜநா
பா4க்3யம் || 2

ஶம்ப3ர வைரி ஶராதிக3
மம்பு3ஜ த3ள விபுல
லோசநோதாரம் |
கம்பு3கல மநிலதி3ஷ்டம்
பி3ம்ப3ஜ்வலிதோஷ்ட2மேக
மவலம்பே || 3

தூ3ரீக்ருத ஸீதார்தி :
ப்ரகடீக்ருத ராமவைப4வ
ஸ்பூ2ர்தி : |

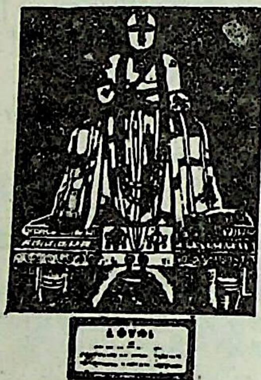
தா3ரித த்3 ஶமுக2 கீர்தி :
புரதோ ம்ம பா4து ஹநும்தோ
மூர்தி : || 4

வாநர நிகராத்4யக்ஷம்
த்3ாநவகுல குமுத3 ரவிகர
ஸத்3ருக்ஷம் |

தீ3 நஜநாவந தீ3க்ஷம்
பவநதப : பாக புஞ்ஜ
மத்3 ராக்ஷம் || 5

ஏதத் பவநஸூதஸ்ய
ஸ்தோத்ரம் ய : பட2தி
பஞ்சரத்நாக்3யம் |

சிரமிஹ நிகி2லாந் பே4கா3ந்
பு4க்த்வா ஸ்ரீராமப4க்தி பா4க்3
ப4வதி || 6

திருவேங்கடமுடையான், ஸ்ரீ விஷ்ணு கண்டாவதாரம், வேங்கட நாதன், ராமாநுஜதயாபாத்ரம், ஞானவைராக்ய பூஷணம், ஆசார்ய ஸார்வ பௌமர், லோகாசார்யன், வேதாந்த குரு, வேதாந்த தேசிகன், எழில் வேதாந்தாரியன், சந்தமிகு தமிழ் மறையோன், அருள்தரும் ஆரண தேசிகன், ஆசார்யவள்ளல், தூப்புற் பிள்ளை, மறைமுடித் தேசிகன், தமிழ்க் கடவுள், தஞ்சப் பரகதியைத் தந்தருள்வோன் என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற வேதாந்தாசார்ய, ஸர்வ தந்த்ரஸ்வதந்த்ர, கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹ ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹா தேசிகன்.

ஶங்க2 சக்ர லாஞ்ச3ந : ஸதூ3ர்த்4வ புண்ட்3ர : மண்டி3த :
ஸகண்ட2லக்3ந ஸத்துல ஸ்யநர்க4 பத்3ம மாலிக : |
ஸிதாந்தரீய ஸோத்தரீய யஜ்ஞஸூத்ர ஶோபி4த :
மமாவிரஸ்து மாநஸே கு3ரு : ஸ வேங்கடேஶ்வர :||

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

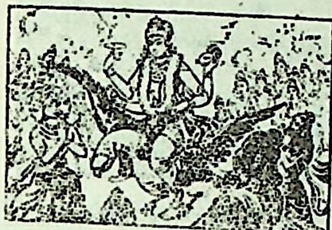
ரகு4 வீரக3த்3யம்

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதா2ர்ய : கவிதார்கிக கேஸரீ |
வேத3ாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நித4த்தாம் ஸத3ா ஹ்ருதி3 ||

★

ஜயத்யாஶ்ரித ஸந்த்ராஸ
த்4வாந்த வித்4வம்ஸநோத3ய : |
ப்ரப4ாவாந் ஸீதயா தே3வ்யா
பரம வ்யோம ப4ாஸ்கர : ||

பால காண்டம்

ஜய ஜய மஹாவிர! மஹாதீ4ர தெள4ரேய! தே3வாஸுர ஸமர ஸமய ஸமுதி3த நிகி2ல நிர்ஜர நிர்த4ாரித நிரவதி4க மாஹாத்ம்ய! த3ஶவத3ந த3மித தை3வத பரிஷத்3ப்4 யர்தி2த த3ாஶரதி2 ப4ாவ! தி3நகர குல கமல தி3வாகர! தி3விஷ த3தி4பதி ரண ஸஹசரண சதுர த3ஶரத2 சரம ரிண விமோசந! கோஸல ஸுதா குமார ப4ாவ கஞ்சுகித காரணாகார!

கெளமார கேளி கோ3பாயித கெளஶிகாத்4வர! ரணாத்4வர து4ர்ய ப4வ்ய தி3வ்யாஸ்த்ர ப்3ருந்த3 வந்தி3த! ப்ரணத ஜந விமத விமத2ந து3ர்லலித தோ3ர் லலித!

தநுதர விஶிக2 விதாட3ந விக4டித விஶராரு ஶராரு தாடகா தாடகேய!

ஜட3கிரண ஶகலத4ர ஜடில நடபதி மகுடதட நடநபடு விபு3த4ஸரித3திப3 ஹுள மது4க3ளந லலிதபத3 நளிந ரஜ உபம்ருதி3த நிஜவ்ருஜிந ஜஹது3 பல தநுருசிர பரமமுநிவர யுவதிநுத! குஶிக:ஸுத கதி2த விதி3த நவ விவித4 கத! மைதி2ல நக3ர ஸுலோசநா லோசந சகோர.சந்த்3ர!

க2ண்ட3 பரஶு கோத3ண்ட3 ப்ரகாண்ட3 க2ண்ட3ந ஶெளண்ட3 பு4ஜத3ண்ட3! சண்ட3 கர கிரண மண்ட3ல போ3தி4த புண்ட3ரீக வந ருசி லுண்டாக லோசந! மோசித ஜநக ஹ்ருத3ய ஶங்காதங்க!

பரிஹ்ருத நிகி2ல நரபதி வரண ஜநக து3ஹித்ரு குசதட விஹரண ஸமுசித கரதல!

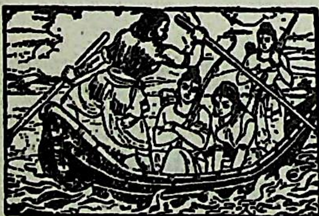

ஶதகோடி ஶதகு3ண கடி2ந பரஶு த4ர முநிவர கரத்4ருத து3ரவநம தம நிஜ த4நுராகர்ஷண ப்ரகாஶித பார மேஷ்ட்2ய! க்ரதுஹர ஶிக2ரி கந்துக விஹ்ருத்யுந்முக2 ஜக3த3ருந்துத3 ஜித ஹரித த3ந்தி த3ந்த த3ந்துர த3ஶ வத3ந த3மந குஶல த3ஶ ஶத பு4ஜ முக2 ந்ருபதி குல ருதி4ர ஜ4ரப4ரித ப்ருது2தர தடாக தர்பித பித்ருக ப்4ருகு3பதி ஸுக3தி விஹதி கர நத பருடி3ஷு பரிக4 !

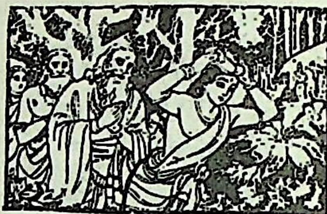
அயோத்யா காண்டம்

அந்ருதப4ய முஷித ஹ்ருத3ய பித்ரு வசந பாலந ப்ரதிஜ்ஞா வஜ்ஞாத யௌவராஜ்ய !

நிஷாத3ராஜ ஸௌஹ்ருத3 ஸூசித ஸௌஶீல்யஸாக3ர ! ப4ரத்3வாஜ ஶாஸந பரிக்3ருஹீத விசித்ர சித்ர கூடகி3ரி கடகதட ரம்யாவஸத2 ! அநந்ய ஶாஸநீய !

ப்ரணத ப4ரத மகுடதட ஸுக4டித பாது3காக்3ர்யாபி4ஷேக நிர்வர்தித ஸர்வலோக யோக3க்ஷேம !

ஆரண்ய காண்டம்

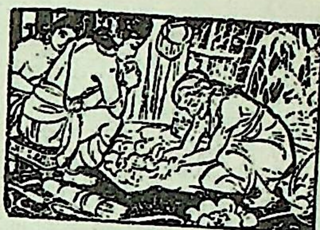
பிஶித ருசி விஹித து3ரித வலமத2ந தநய ப3லிபு4க3நுக3தி ஸரப4ஸ ஶயந த்ருண ஶகல பரிபதந ப4யசகித ஸகல ஸுரமுநிவர ப3ஹுமத மஹாஸ்த்ர ஸாமர்த்2ய ! த்3ருஹிண ஹர வல மத2ந து2ராரக்ஷ்ய ஶரலக்ஷ்ய !

த3ண்ட3கா தபோவந ஜங்க3ம பாரி ஜாத! விராத4 ஹரிண ஶார்தூ3ல! விலுளித ப3ஹுப2ல மக2 கலம ரஜ நிசர ம்ருக3 ம்ருக3யாரம்ப4 ஸம்ப்4ருத சீரப்4ரு த3நுரோத4 ! த்ரிஶிர : ஶிரஸ் த்ரிதய திமிர நிராஸ வாஸர கர ! தூ3ஷண ஜலநிதி4 ஶோஷண தோஷித ரிஷிக3ண கோ4ஷித விஜய கோ4ஷண !

க2ரதர க2ரதரு க2ண்ட3ந சண்ட3 பவந ! த்3விஸப்த ரக்ஷ: ஸஹஸ்ர நள வந விலோலந் மஹா கலப4! அஸஹாய ஶூர ! அநபாயஸாஹஸ ! மஹித மஹா ம்ருத2 த3ர்ஶநமுதி3த மைதி2லீ த்3ருட4தர பரிரம்ப4ண விப4வ விரோபித விகட வீரவ்ரண !

அவந்த்4ய மஹிம முநிஜந ப4ஜந முஷித ஹ்ருத3ய கலுஷ ஶப3ரீமோக்ஷ ஸாக்ஷிபூ4த! !

மாரீச மாயாம்ருக3 சர்ம பரிகர்மித நிர்ப4ர த3ர்பா4ஸ்தரண !

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ப்ரப4ஞ்ஜந தநய பா4வுக பா4ஷித ரஞ்ஜித ஹ்ருத3ய !

தரணி ஸுத ஶரணாக3தி பரதந்த்ரீக்ருத ஸ்வாதந்த்ர்ய! த்3ருட4க4டித கைலாஸ கோடி விகட து3ந்து3பி4 கங்காள கூட தூ3ர விக்ஷேப த3க்ஷ த3க்ஷிணேதர பாதா3ங்கு3ஷ்ட2 த3ர சலந விஸ்வஸ்த ஸுஹ்ருதா3ஶய !

விக்ரம யஶோ லாப4 விக்ரீத ஜீவித க்3ருத்4ர ராஜ தே3ஹ தி3த4க்ஷா லக்ஷித ப4க்தஜந தா3க்ஷிண்ய! கல்பித விபு3த4 பா4வ கப3ந்தா4பி4 நந்தி3த !

அதிப்ருது2ல ப3ஹுவிடபி கி3ரி த4ரணி விவர யுக3பது3த3ய விவ்ருத சித்ரபுங்க2 வைசித்ர்ய !

விபுல பு4ஜ ஶைல மூல நிபி3ட3 நிபீடி3த ராவண ரண ரணக ஜநக சதுருத3தி4 விஹரண சதுர கபிகுல பதி ஹ்ருத3ய விஶால ஶிலாதல தா3ரண தா3ருண ஶிலீமுக2!

ஸுந்தர காண்டம்

அபார பாராவார பரிகா2 பரிவ்ருத பரபுர பரிஸ்ருத த3வ த3ஹந ஜவந பவநப4வ கபிவர பரிஷ்வங்க3 பா4வித ஸர்வஸ்வ தா3ந!

யுத்த காண்டம்

அஹித ஸஹோத3ர ரக்ஷ: பரிக்3ரஹ விஸம்வாதி3 விவித4 ஸசிவ விஸ்ரம்ப4ண ஸமய ஸம்ரம்ப4 ஸமுஜ் ஜ்ரும்பி4த ஸர்வேஶ்வர பா4வ! ஸக்ருத் ப்ரபந்ந ஜந ஸம்ரக்ஷண தீ3க்ஷித! வீர! ஸத்யவ்ரத!

ப்ரதி ஶயந பூ4மிகா பூ4ஷித பயோதி4 புளிந! ப்ரளய ஶிகி2 பருஷ விஶிக2ஶிகா2 ஶோஷிதாகூபார வாரி பூர!

ப்ரப3ல ரிபுகலஹ குதுக சடுல கபி குல கரதல தூலித ஹ்ருத கி3ரி நிகர ஸாதி4த ஸேது பத2 ஸீமா ஸீமந்தித ஸமுத்3ர!

த்3ருதக3தி தரு ம்ருக3 வரூதி2நீ நிருத்3த4 லங்காவரோத4 வேபது2 லாஸ்ய லீலோபதே3ஶ தே3ஶிக த4நுர் ஜ்யாகோ4ஷ! க3க3நசர கநககி3ரி க3ரிமத4ர நிக3ம மய நிஜ க3ருட3 க3ருத3நில லவக3ளித விஷவத3ந ஶரகத3ந!

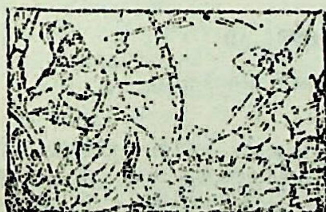
அக்ருதசர வநசர ரண கரண வைலக்ஷ்ய கூணிதாக்ஷ ப3ஹுவித4 ரக்ஷோப3லாத்4யக்ஷ வக்ஷ: கவாட பாடந படிம ஸாடோப கோபாவலேப!

கடுரட த3டறி டங்க்ருதி சடுல கடோ2ர கார்முக விநிர்க3த விஸங்கட விஸிக2 விதாட3ந விக4டித மகுட விஹ்வல விஸ்ரவஸ்தநய விஸ்ரம ஸமய விஸ்ராணந விக்2யாத விக்ரம!

கும்ப4கர்ண குலகி3ரி வித3ளந த3ம்போ4ளிபூ4த நிஸ்ஸங்க கங்க பத்ர! அபி4சரண ஹூதவஹ பரிசரண விக4டந ஸரப4ஸ பரிபத த3பரிமித கபி ப3ல ஜலதி4 லஹரி கலகலரவ குபித மக4வஜி த3பி4 ஹநந க்ருத3நுஜ ஸாக்ஷிக ராக்ஷஸ த்3வந்த்3வ யுத்3த4! அப்ரதி த்3வந்த்3வ பௌருஷ! த்ர்யம் ப3க ஸமதி4க கோ4ராஸ்த்ராட3ம்ப3ர! ஸாரதி2 ஹ்ருத ரத2 ஸத்ரப ஸாத்ரவ ஸத்யாபித ப்ரதாப!

ஸித ஸர க்ருத லவந த3ஸமுக2 முக2 த3ஸக நிபதந புநருத3ய த3ர க3ளித ஜநித த3ர தரள ஹரிஹய நயந நளிந வந ருசிக2சித க2தலநிபதித ஸுர தரு குஸும விததி ஸுரபி4த ரத2பத2!

அகி2ல ஜக3த்3தி4க பு4ஜப3ல வர ப3ல த3ஸ லபந லபந த3ஸக லவந ஜநித கத3ந பரவஸ ரஜநிசர யுவதி விலபந வசந ஸம விஷய நிக3ம ஸிக2ர நிகர முக2ர முக2 முநிவர பரிபணித! அபி4க3தஸதமக2ஹூதவஹ பித்ருபதி நிர்ருதி வருண பவந த4நத3 கி3ரிஸ முக2 ஸுரபதி நுதி முதி3த!

அமிதமதி விதி4 விதி3த கதி2த நிஜ விப4வஜலதி4 ப்ருஷதலவ! விக3தப4ய விபு3த4 விபோ3தி4த வீரஸயந ஸாயித வாநர ப்ருதநௌக4! ஸ்வஸமய விக4டித ஸுக4டித ஸஹத4ர்ம சாரிணீக! விபீ4ஷண வஸம்வதீ3 க்ருதலங்கைஸ்வர்ய! நிஷ்பந்ந க்ருத்ய! க2புஷ்பித ரிபுபக்ஷ! புஷ்பக ரப4ஸ க3தி கோ3ஷ்பதீ3க்ருத க3க3நார்ணவ!

ப்ரதிஜ்ஞார்ணவ தரண க்ருதக்ஷண ப4ரத மநோரத2 ஸம்ஹித ஸிம்ஹாஸ நாதி4ரூட4! ஸ்வாமிந்! ராக4வ ஸிம்ஹ! ஹாடக கி3ரி கடக லட3ஹ பாத3பீட2நிகடதட பரிலுடி2த நிகி2ல ந்ருபதி கிரீடகோடி விவித4 மணிக3ண கிரணநிகர நீராஜித சரண ராஜீவ!

உத்தர காண்டம்

தி3வ்ய பௌ4மாயோத்4யாதி4 தை3வத! பித்ருவத4 குபித பரஸுத4ர முநி விஹித ந்ருப ஹநந கத3ந பூர்வ கால ப்ரப4வ ஸதகு3ண ப்ரதிஷ்டா2பித தா4ர்மிக ராஜவம்ஸ! ஸுப4சரித ரத ப4ரத க2ர்வித க3ர்வ க3ந்த4ர்வ யூத2கீ3த விஜயகா3தா2 ஸத! ஸாஸித மது4 ஸுத ஸத்ருக்4ந ஸேவித!

குஸலவ பரிக்3ருஹீத குலகா3தா2 விஸேஷ! விதி4வஸ பரிணமத3மர ப4ணிதி கவிவர ரசித நிஜசரித நிப3ந்த4ந நிஸமந நிர்வ்ருத! ஸர்வஜந ஸம்மாநித! புநருபஸ்தா2பித விமாநவர விஸ்ராணந ப்ரீணிதவைஸ்ரவண விஸ்ராவித யஸ: ப்ரபஞ்ச! பஞ்சதா பந்ந முநிகுமார ஸஞ்ஜீவநாம்ருத!

த்ரேதாயுக³ ப்ரவர்தித கார்தயுக³ வ்ருத்தாந்த! அவிகல ப³ஹு ஸுவர்ண ஹயமக² ஸஹஸ்ர நிர் வஹண நிர்வர்தித நிஜ வர்ணாஶ்ர மத⁴ர்ம! ஸர்வ கர்ம ஸமாராத்⁴ய! ஸநாதந த⁴ர்ம ! ஸாகேத ஜநபத³ ஜநி த⁴நிக ஜங்க³ம தத³ிதர ஜந்து ஜாத தி³வ்ய க³தி தா³ந த³ர்ஶித நித்ய நிஸ்ஸீம வைப⁴வ! ப⁴வதபந தாபித ப⁴க்தஜந ப⁴த்³ரா ராம! ஶ்ரீராமப⁴த்³ர! நமஸ்தே புநஸ்தே நம : ||

சதுர்முகே²ஶ்வர முகை²:
  புத்ர பௌத்ராதி³ஶாலிநே |
நம : ஸீதா ஸமேதாய
  ராமாய க்³ருஹ மேதி⁴நே

கவிகத²க ஸிம்ஹகதி²தம், கடோ²ர
  ஸுகுமார கு³ம்ப⁴ க³ம்பீ⁴ரம் |
ப⁴வப⁴ய பே⁴ஷஜ மேதத் பட²த
  மஹாவீர வைப⁴வம் ஸுதி⁴ய : ||

கவிதார்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண கு³ணஶாலிநே |
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதா³ந்த கு³ரவே நம : ||

ஸ்ரீ ரகுவீரகத்யம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா சார்யவர்யத்வாத்³யநேக பி³ருதா³ லங்கார, ஶ்ரீமத்³ ராமசந்த்³ர வேத³ வ்யாஸ தே³வ தி³வ்ய பாத³பத்³ மாராத⁴க, ஶ்ரீமத்³வைஷ்ணவ ஸித்³ தா⁴ந்த ப்ரதிஷ்டா²பநாசார்ய, ஶ்ரீமத் ஜக³த்³கு³ரு ஶ்ரீமதா³நந்த³ தீர்த² ப⁴க³வத்பாதா³சார்யர்.

ஶ்ரீ ஹநுமத்³ பீ⁴ம மத்⁴வாந்தர்க³த
ராம க்ருஷ்ண வேத³வ்யாஸாத்மக
லக்ஷ்மீ ஹயக்³ரீவாய நம :

ஶ்ரீ ஸுந்தர காண்டம்

(ஶ்ரீமதாநந்ததீர்த்தர் அருளிச் செய்தது)

[அத்வைதம், விஶிஷ்டாத்வைதம், த்வைதம் என்ற மூன்று வைதிக ஸம்பிரதாயங்களில் த்வைத மார்க்கத்தை உலகுக்களித்த மஹான் ஶ்ரீ ஆநந்த தீர்த்தர் என்னும் ஶ்ரீமத்வாசாரியர். அவருடைய ஞானத்தையும், குணங்களை யும், ஶ்ரீராம பக்தியையும் மனத்தில் கொண்டு அவர்காலம் தொடங்கியே, அவர் ஶ்ரீ ஹநுமாரின் அபராவதாரமென்று வழிபட்டு வருகிறோம். அம் மஹான், ''ஶ்ரீ மஹாபாரத தாத்பர்ய நிர்ணயம்'' என்னும் கிரந்தத்தில், ஸுந்தர காண்டக் கதையை 50 சுலோகங்களில் அழகாக அமைத்துத் தந்திருக்கிறார். ஶ்ரீ ஹநுமாரே நமக்கருளியிருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதைப் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு ஸகல க்ஷேமங்களும் உண்டாகும்.]

ஓம்

ராமாய மாப்வத
ஸுவிஸ்த்ருத ஷட்³கு³ணாய
ஸர்வேஶ்வராய
ப³லவீர்ய மஹார்ணவாய |
நத்வா லிலங்க⁴யிஷு
ரர்ணவ முத்பபாத
நிஷ்பீட்³ய தம்
கி³ரிவரம் பவநஸ்ய ஸூநு : || 1

ஸுக்ஷோப⁴ வாரிதி⁴ ரநு
ப்ரயயௌ ச பரிக்⁴ரம்
யாதோ³ க³ணை : ஸஹ ததீ³ய
ப³லாபி⁴க்ருஷ்ட : |
வ்ருக்ஷாஶ்ச பர்வதக³தா :
பவநேந பூர்வம்
க்ஷிப்தோர்ணவே கி³ரி
ருத³க³மத்³ஸ்ய ஹேதோ : || 2

மாலோ ஹரஸ்ய
கி³ரிபக்ஷ விநாமகாலே
க்ஷிப்தோர்ணவே ஸ
மருதோர் வரிதாத்மபக்ஷ : |
ஹைமோ கி³ரி : பவநஜஸ்ய து
விஶ்ரமார்த²ம்
உத்³பி⁴த்³ய வாரிதி⁴
மவர்த⁴த³ நேகஸாநு : || 3

நைவாத்ர விஶ்ரமண மைச்ச²
த³விஶ்ரமோஸௌ
நிஸ்ஸீம பௌருஷப³லஸ்ய
குத : ஶ்ரமோஸ்ய |
ஆஶ்லிஷ்ய பர்வதவரம்
ஸ த³த³ர்ஶ க³ச்ச²ந்
தே³வைஸ்து நாக³ஜநநீம்
ப்ரஹிதாம் வரேண || 4

ஜிக்³ஞாஸுபி⁴ர் நிஜப³லம்
தவ ப⁴க்ஷ்யமேது
யத்³யத்³ த்வமிச்ச²ஸி
ததி³த்யமரோதி³தாயா : |
ஆஸ்யம் ப்ரவிஶ்ய ஸபதி³
ப்ரவிநிஸ்ஸ்ருதோஸ்மாத்
தே³வா நநந்த³ய து³த
ஸ்வ்ருதமேஷு ரக்ஷந் || 5

த்³ருஷ்ட்வா ஸுர ப்ரணயிதாம்
ப³லமஸ்ய சோக்³ரம் |
தே³வா : ப்ரதுஷ்டுவு ரமும்
ஸுமநோபி⁴ வ்ருஷ்ட்யா ||
தைராத்³ருத : புநரஸௌ
வியதைவ க³ச்ச²ந்
ச²ாயாக்³ரஹம் ப்ரதித³த³ர்ஶ ச
ஸிம்ஹிகாக்²யம் || 6

லங்காவநாய ஸகலஸ்ய ச
நிக்³ரஹேஸ்யா :
ஸாமர்த்²ய மப்ரதிஹதம்
ப்ரத³தௌ³ விதா⁴தா |
சா²யாமவாக்ஷிப த³ஸௌ
பவநாத்மஜஸ்ய
ஸோஸ்யா : ஶரீர
மநுவிஶ்ய பி³பே⁴த³ சாஶு || 7

நிஸ்ஸீம மாத்மப³ல மித்
யநுத³ர்ஶயாநோ
ஹத்வைவ தாமபி
விதா⁴த்ரு வராபி⁴கு³ப்தாம் |
லம்பே³ ஸ லம்ப³ஶிக²ரே
நிபபாத லங்கா
ப்ராகார ரூபக கி³ராவத²
ஸஞ்சுகோச || 8

பூ⁴த்வா பி³டா³ல ஸமிதோ
நிஶி தாம் புரீம் ச
ப்ராப்ஸ்யந் த³த³ர்ஶ
நிஜரூபவதீம் ஸ லங்காம் |
ருத்³தோ⁴நயாஶ்வத²
விஜித்ய ச தாம் ஸ்வமுஷ்டி
பிஷ்டாம் தயாநுமத
ஏவ விவேஶ லங்காம் || 9

மார்க³மாணோ ப³ஹிஶ்சாந்த :
ஸோஶோக வநிகாதலே |
த³த³ர்ஶ ஶிம்ஶுபா வ்ருக்ஷ
மூலஸ்தி²த ரமாக்ருதிம் || 10

நரலோக விட³ம்ப³ஸ்ய
ஜாநந் ராமஸ்ய ஹ்ருத்³க³தம் |
தஸ்ய சேஷ்டாநுஸாரேண
க்ருத்வா சேஷ்டாஶ்ச ஸம்வித³ம்|| 11

தாத்³ருக் சேஷ்டா ஸமேதாயை
அங்குளீய மதா³த் தத : |
ஸீதாயா யாநி சைவாஸந்
நாக்ருதேஸ் தாநி ஸர்வஶ : |
பூ⁴ஷணாநி த்³விதா⁴ பூ⁴த்வா
தாந்யேவாஸம்ஸ்ததை²வ ச || 12

அத²சூடா³மணிம் தி³வ்யம்
தா³தும் ராமாய ஸா த³தௌ³ || 13

யத்³யப்யேதே ந பஶ்யந்தி
நிஶாசர க³ணாஸ்து தே |
த்³யுலோக சாரிண : ஸர்வே
பஶ்யந்த்ய்ருஷ ஏவ ச || 14

தேஷாம் விட³ம்ப³நாயைவ
தை³த்யாநாம் வஞ்சநா ச |
பஶ்யதாம் கலிமுக்²யாநாம்
விட³ம்போ³யம் க்ருதோ ப⁴வேத்|| 15

க்ருத்யா கார்ய மித3ம் ஸர்வம்
விஶங்க : பவநாத்மஜ : |
ஆத்மாவிஷ்கரணே சித்தம்
சக்ரே மதிமதாம் வர : || 16

அத2 வநமகி2லம் தத்3
ராவணஸ்யாவலும்ப்ய
க்ஷிதிருஹ மிமமேகம்
வர்ஜயித்வாஶு வீர : |
ரஜநிசர விநாஶம்
காங்க்ஷமாணோதிவேலம்
முஹுர திரவ நாதீ3
தோரணம் சாருரோஹ || 17

அத2ாஸ்ருணோத்3 த3ஶாநந :
கபீந்த்3ர சேஷ்டிதம் பரம் |
தி3தே3ஶ கிங்கராந் ப3ஹூந்
கபிர் நிக்3ருஹ்யதாமிதி || 18

ஸமஸ்தஶோ விம்விருத்யவோ
வராத் தரஸ்ய கிங்கரா : |
ஸமாஸத3ந் மஹாப3லம்
ஸுராந்தராத்மநோங்க3ஜம் || 19

அஶீதி கோடியூத2பம்
புரஸ்ஸராஷ்டகாயுதம் |
அநேக ஹேதி ஸங்குலம்
கபீந்த்3ர மாவ்ருணோத் ப3லம் || 20

ஸமாவ்ருதஸ் ததா3யுதை4 :
ஸ தாடி3தஸ்ச தைர் ப்4ருஶம் |
சகார தாந் ஸமஸ்தஶ :
தலப்ரஹார சூர்ணிதாந் || 21

புநஸ்ச மந்த்ரி புத்ரகாந்
ஸ ராவண ப்ரசோதி3தாந் |
மமர்த ஸப்த பர்வத
ப்ரப4ாந் வராபி4 ரக்ஷிதாந் || 22

ப3லாக்3ர க3ாமிநஸ் தத3ா
ஸ ஶர்வவாக் ஸுக3ர்விதாந் |
நிஹத்ய ஸர்வரக்ஷஸாம்
த்ருதீயபா4க3 மஹிணோத் || 23

அநௌபமம் ஹரேர் ப3லம்
நிஶம்ய ராக்ஷஸாதி4ப : |
குமார மக்ஷமாத்மந :
ஸமம் ஸுதம் ந்யயோஜயத் || 24

ஸ ஸர்வலோகஸாக்ஷிண :
ஸுதம் ஶரைர் வவர்ஷ ஹ |
ஶிதைர் வராஸ்த்ர மந்த்ரிதைர்
ந சைந மப்4யசாலயத் || 25

ஸ மண்ட3 மத்4யகாஸுதம்
ஸமீக்ஷ்ய ராவணோபமம் |
த்ருதீய ஏஷ சாம்ஶகோ
ப3லஸ்ய ஹீத்யசிந்தயத் || 26

நித4ார்ய ஏவ ராவண :
ஸ ராக4வாய நாத்யதா3 |
யதி3ந்த்3ர ஜிந் மயா ஹதோ
ந சாஸ்ய ஶக்தி ரீக்ஷ்யதே || 27

அதஸ்தயோ : ஸாமா மயா
த்ருதீய ஏஷ ஹந்யதே |
விசார்ய சைவமாஶு தம்
பதோ3 : ப்ரக்3ருஹ்ய புப்லுவே || 28

ஸ சக்ரவத் ப்4ரமாதுரம்
விதா4ய ராவணாத்மஜம் |
அபோத3யத்3 த4ராதலே
க்ஷணேந மாருதீதநு : || 29

விசூர்ணிதே த4ராதலே
நிஜே ஸுதே ஸ ராவண : |
நிஶம்ய ஶோகதாபிதஸ்
தத3க்3ரஜம் ஸமாதி3ஶத் || 30

அதேந்த்3ரஜிந் மஹாஶரை :
வராஸ்த்ரஸம்ப்ரயோஜித : |
ததக்ஷ வாநரோத்தமம்
ந சாகஸ்த் விசாலநே || 31

அத2ாஸ்த்ர முத்தமம் விதே4 :
யுயோஜ ஸர்வ து3ஸ்ஸஹம் |
ஸ தேந தாடி3தோ ஹரி :
வ்யசிந்தயந் நிராகுல : || 32

மயா வரா விலங்கி4தா
ஹ்யநேகஶ : ஸ்வயம்பு4வ : |
ஸ மாநநீய ஏவ மே
ததோத்ர மாநயாம்யஹம் || 33

இமே ச குர்யு ரத்ர கிம்
ப்ரஹ்ருஷ்ட ரக்ஷஸாம் க3ண : |
இதீஹ லக்ஷ்ய மேவ மே
ஸ ராவணஶ்ச த்3ருஶ்யதே || 34

இத3ம் ஸமீக்ஷ்ய ப3த்3த4வத்
ஸ்தி2 தம் கபீந்த்3ர மாஶுதே |
ப3ப3ந்து4 ரந்யபாஶகைர்
ஜக3ாம சாஸ்த்ர மஸ்ய தத் || 35

அத2 ப்ரக்3ருஹ்ய தம் கபிம்
ஸமீப மாநயம்ஶ்ச தே |
நிஶாசரேஶ்வரஸ்ய தம்
ஸ ப்ருஷ்டவாம்ஶ்ச ராவண : || 36

கபே குதோஸி கஸ்ய வா
கிமர்த2மீத்3ருஶம் க்ருதம் |
இதீரித : ஸ சாவத3த்
ப்ரணம்ய ராம மீஶ்வரம் || 37

அவைஹி தூ3தமாக3தம்
து3ரந்த விக்ரமஸ்ய மாம் |
ரகூ4த்தமஸ்ய மாருதிம்
குல க்ஷயே தவேஶ்வரம் || 38

ந சேத் ப்ரத³ாஸ்யஸி த்வரந்
ரக்ஷ⁴த்தம ப்ரியாம் தத³ா |
ஸபுத்ர மித்ர பா³ந்த⁴வோ
விநாஶ மாப்ஸ்யஸி || 39

ந ராமபா³ண தா⁴ரணே
க்ஷமா : ஸுரேஶ்வரா அபி |
விரிஞ்ச பூர்வபூர்வகா :
கிமு த்வ மல்பஸாரக : || 40

ப்ரகோபிதஸ்ய தஸ்ய க :
புர : ஸ்தி²தௌ க்ஷமோ ப⁴வேத் |
ஸுராஸுரோரகா³ தி³கே
ஜக³த்யசிந்த்ய கர்மண : || 41

இதீரிதே வதே⁴ாத்³யதம்
ந்யவாரயத்³ விபீ⁴ஷண : |
ஸ புச்ச²தா³ஹ கர்மணி
ந்யயோஜயந் நிஶாசராந் || 42

அதா²ஸ்ய வஸ்த்ர ஸஞ்சயை :
பிதா⁴ய புச்ச² மக்³நயே |
த³து³ர் த³தா³ஹ நாஸ்ய தந்
மருத்ஸகோ²ஹுதாஶந : || 43

மமர்ஷ ஸர்வ சேஷ்டிதம்
ஸ ரக்ஷஸாம் நிராமய : |
ப³லோத்³த⁴தம்ச கௌதுகாத்
ப்ரத³க்³து⁴மேவ தாம் புரீம் || 44

த³தா³ஹ சாகி²லாம் புரீம்
ஸ்வபுச்ச²கே³ந வஹ்நிநா |
க்ருதிஸ்து விஶ்வகர்மணோ
ப்ரத³ஹ்யதாஸ்ய தேஜஸா || 45

ஸுவர்ண ரத்ந காரிதாம்
ஸ ராக்ஷஸோத்தமை : ஸஹ |
ப்ரத³ஹ்ய ஸர்வத : புரீம்
முதா³ந்விதோ ஜக³ர்ஜ ச || 46

ஸ ராவணம் ஸபுத்ரகம்
த்ருணோபமம் விதா⁴ய ச |
தயோ : ப்ரபஶ்யதோ : புரீம்
விதா⁴ய ப⁴ஸ்மஸாத்³ யயௌ || 47

விலங்க்⁴ய சார்ணவம் புந :
ஸ்வஜாதிபி⁴ : ப்ரபூஜித : ||
ப்ரப⁴க்ஷ்ய வாநரேபிது :
மது⁴ப்ரபு⁴ம் ஸமேயிவாந் || 48

ராமம் ஸுரேஶ்வர
மக³ண்யகு³ணாபி⁴ராமம்
ஸம்ப்ராப்ய ஸர்வ
கபிவீர வரை : ஸமேத : |
சூடா³மணிம் பவநஜ :
பத³யோர் நிதா⁴ய-
ஸர்வாங்க³கை : ப்ரணதி
மஸ்ய சகார ப⁴க்த்யா || 49

ராமோபி நாந்ய த³நுத³ாது
மமுஷ்ய யோக்³ய-
மத்யந்த ப⁴க்தி ப⁴ரிதஸ்ய
விலக்ஷ்ய கிஞ்சித் |
ஸ்வாத்ம ப்ரதா³ந மதி⁴கம்
பவநாத்மஜஸ்ய
குர்வந் ஸமாஶ்லிஷத³மும்
பரமாபி⁴ துஷ்ட : || 50

ஸ்ரீ ஸீதா ராமாஷ்டகம்

(ஸ்ரீ அச்யுதயதி ரசிதம்)

ப்3ரஹ்ம மஹேந்த்3ர
ஸுரேந்த்3ர மருத்3க3ண
ருத்3ர முநீந்த்3ர க3ணை ரதிரம்யம்
க்ஷீரஸரித்பதி தீரமுபேத்ய
நுதம் ஹி ஸதா மவிதார முதா3ரம் |
பூ4ரி ப4ர ப்ரஶமார்த2 மத2 ப்ரதி2த
ப்ரகடீக்ருத சித்3க4ந மூர்திம்
த்வாம் ப4ஜதோ ரகு4நந்த3ந தே3ஹி
த3யாக4ந மே ஸ்வபதா3ம்பு3ஜ
தா3ஸ்யம் || 1

பத்3மத3ளாயத லோசந ஹே
ரகு4வம்ஶ விபூ4ஷண தே3வ
த3யாளோ !
நிர்மல நீரத3 நீலதநோ கி2ல-
லோக ஹ்ருத3ம்பு3ஜ பா4ஸக
பா4நோ |
கோமல கா3த்ர பவித்ர பத3ாப்3ஜ
ரஜ: கண பாவித கௌ3தம காந்த
த்வாம் ப4ஜதோ ரகு4நந்த3ந தே3ஹி
த3யாக4ந மே ஸ்வபத3ாம்பு3ஜ
தா3ஸ்யம் || 2

பூர்ண பராத்பர பாலய மாமதிதீ3ந-
மநாத2 மநந்த ஸுகாப்3தே4
ப்ராவ்ருட3த்3ப்4ர தடித் ஸுமநோஹர
பீத வராம்ப3ர ராம நமஸ்தே |
காம விப4ஞ்ஜந காந்த தராநந
காஞ்சந பூ4ஷண ரத்நகிரீட
த்வாம் ப4ஜதோ ரகு4நந்த3ந தே3ஹி
த3யாக4ந மே ஸ்வபதா3ம்பு3ஜ
தா3ஸ்யம் || 3

தி3வ்ய ஶரச்ச2ஶி காந்தி ஹரோஜ்வல
மௌக்திக மால விஶால
ஸுமௌலே
கோடிரவி ப்ரப4சாருசரித்ர
பவித்ர விசித்ர த4நு: ஶரபாணே |
சண்ட3மஹாபு4ஜ த3ண்ட
விக2ண்டி3த
ராக்ஷஸ ராஜ மஹா க3ஜத3ண்ட3ம்
த்வாம் ப4ஜதோ ரகு4நந்த3ந தே3ஹி
த3யாக4ந மே ஸ்வபத3ாம்பு3ஜ
தா3ஸ்யம் || 4

தோ3ஷ விஹிம்ஸ்ர பு4ஜங்க3 ஸஹஸ்ர
ஸுரோஷ மஹாநல கீல கலாபே
ஜந்ம ஜராமரணோர்மி மயே
மத3 மந்மத2 நக்ர விசக்ர
ப4வாப்3தௌ4 |
து3க்க2நிதௌ4 ச சிரம் பதிதம்
க்ருபயாத்3ய ஸமுத்3த4ர ராம
ததோ மாம்
த்வாம் ப4ஜதோ ரகு4நந்த3ந தே3ஹி
த3யாக4ந மே ஸ்வபத3ாம்பு3ஜ
தா3ஸ்யம் || 5

ஸம்ஸ்ருதி கோ4ர மதோ3த்கட குஞ்ஜர
த்ருட்க்ஷுத4 நீரத3 பிண்டி3த
துண்ட3ம்
த3ண்ட3கரோந் மதி3தம் ச ரஜஸ்தம
உந்மத3 மோஹ பதோ3ஜ்ஜி4த
மார்தம் |
தீ3ந மநந்ய க3திம் க்ருபணம்
ஶரணாக3த மாஶு விமோசய மூட4ம்
த்வாம் ப4ஜதோ ரகு4நந்த3ந தே3ஹி
த3யாக4ந மே ஸ்வபத3ாம்பு3ஜ
தா3ஸ்யம் || 6

ஜந்ம ஶதார்ஜித பாப ஸமந்வித
ஹ்ருத் கமலே பதிதே பஶுகல்பே
ஹே ரகு4வீர மஹாரண தீ4ர
த3யாம் குரு மய்யதி மந்த3 மநீஷே |
த்வம் ஜநநீ ப4கி3நீ ச பிதா
மம தாவத3ஸி த்வவிதாபி
க்ருபாளோ
த்வாம் ப4ஜதோ ரகு4 நந்த3ந தே3ஹி
த3யாக4ந மே ஸ்வபத3ாம்பு3ஜ
தா3ஸ்யம் || 7

த்வாம் து த3யாளு மகிஞ்சந வத்ஸல
முத்பல ஹார மபார முதா3ரம்
ராம விஹாய கமந்ய மநாமய
மீஶ ஜநம் ஶரணம் நநு யாயாம் |
த்வத்பத3பத்3ம மத: ஶ்ரிதமேவ
முதா3 க2லு தே3வ ஸ்த3ாவ ஸஸீத
த்வாம் ப4ஜதோ ரகு4நந்த3ந தே3ஹி
த3யாக4ந மே ஸ்வபத3ாம்பு3ஜ
தா3ஸ்யம் || 8

ய : கருணும்ருத ஷிந்து⁴ ரநாத²
ஜநோத்தம ப³ந்து⁴
ரஜோத்தமகாரி
ப⁴க்த ப⁴யோர்மி ப⁴வாப்³தி⁴ தரி :
ஸரயூ தடிநீ தட சாரு விஹாரீ |

தஸ்ய ரகு⁴ ப்ரவரஸ்ய நிரந்தர
மஷ்டக மேதத³நிஷ்ட ஹரம் வை
யஸ்து படே² த³மர: ஸ நரோ லப⁴தே
(அ) ச்யுத ராமபதா³ம்பு³ஜ
தா³ஸ்யம் || 9

இதி ஸ்ரீமங் மது⁴ஸூத³நாஶ்ரம ஶிஷ்ய அச்யுதயதி விரசிதம்
ஸ்ரீஸீதாராமாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ பெரியாழ்வாரும் அங்குளீயக ப்ரதானமும்

[ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த 'பெரியாழ்வார் திருமொழி'யில் மூன்றும் பத்தின் பத்தாம் திருமொழி, "நெறிந்த கருங்குழல்" என்பதாம். அத்திருமொழி ஸ்ரீ ராமபிரான் வாக்காக, "ஸ்ரீ ஸீதா பிராட்டிக்கு ஹநுமான் தெரிவித்த அடையாளம்" ஆகும். எனவே, ஸ்ரீமத் ராமாயண ஸுந்தர காண்ட பாராயணம் செய்வோர் அப்பெரியாழ்வார் பாசுரங்களையும் அநுஸந்தித்தால் எம்பெருமான் அருளை எளிதின் எய்துவது திண்ணம் என்னும் கருத்துடனேயே அத்திருமொழியை இக்காண்டத்தின் அநுபந்தமாக இணைத்துள்ளோம். பக்தர்கள் இத்திருமொழியையும் நாள்தோறும் பாராயணம் செய்து நற்பயன் பெறுவாராக.]

"நெறிந்த கருங்குழல்"

(ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-10)

சீதைக்கு அநுமான் தெரிவித்த அடையாளம்

1. நெறிந்தகருங் குழல்மடவாய்! நின்னடியேன் விண்ணப்பம்,
செறிந்தமணி முடிச்சனகன் சிலையிறுத்து நினைக்கொணர்ந்த
தறிந்து, அரசு களைகட்ட அருந்தவத்தோ னிடைவிலங்க,
செறிந்தசிலை கொடுதவத்தைச் சிதைத்ததுமோ ரடையாளம்.

2. அல்லியம்பூ மலர்க்கோதாய்! அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்,
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண் மடமானே!
எல்லியம்போ தினிதிருத்தல் இருந்ததோ ரிடவகையில்,
மல்லிகைமா மாலைகொண்டங் கார்த்ததுமோ ரடையாளம்.

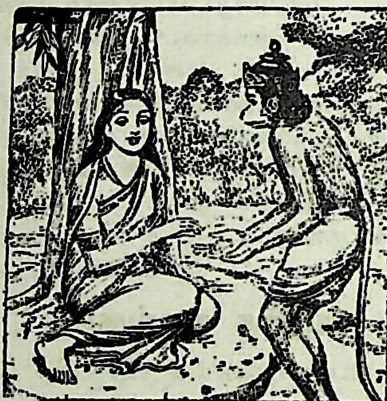
3. கலக்கியமா மனத்தனளாய்க் கைகேசி வரம்வேண்ட,
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனும் மறாதொழிய,
குலக்குமரா! காடுறையப் போவென்று விடைகொடுப்ப,
இலக்குமணன் தன்னொடுமங் கேகியதோ ரடையாளம்.

4. வாரணிந்த முலைமடவாய்! வைதேவீ! விண்ணப்பம்,
தேரணிந்த அயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ! கேட்டருளாய்,
கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடும் கங்கைதன்னில்,
சீரணிந்த தோழமை கொண்டதுமோ ரடையாளம்.

5. மானமரு மென்னேக்கி ! வைதேவீ ! விண்ணப்பம்,
காானமரும் கல்லதர்போய்க் காடுறைந்த காலத்து,
தேனமரும் பொழிற்சாரல் சித்திரகூ டத்திருப்ப,
பால்மொழியாய்! பரதநம்பி பணிந்ததுமோ ரடையாளம்.

6. சித்திரகூ டத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட,
அத்திரமே கொண்டெறிய அனைத்துலகும் திரிந்தோடி,
வித்தகனே ! இராமாவோ ! நின்னபயம் என்றழைப்ப,
அத்திரமே அதன்கண்ணை அறுத்ததுமோ ரடையாளம்.

7. மின்னொத்த நுண்ணிடையாய்! மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்,
பொன்னொத்த மானொன்று புகுந்தினிது விளையாட,
நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித்தெம் பிரானேக,
பின்னேஅங் கிலக்குமணன் பிரிந்ததுமோ ரடையாளம்.

8. மைத்தகுமா மலர்க்குழலாய் ! வைதேவீ ! விண்ணப்பம்,
ஒத்தபுகழ் வானரக்கோன் உடனிருந்து நினைத்தேட,
அத்தகுசீ ரயோத்தியர்கோன் அடையாள மிவைமொழிந்தான்
இத்தகையால் அடையாளம் ஈதவன்கைம் மோதிரமே.

9. திக்குநிறை புகழாளன் தீவேள்விச் சென்றந்நாள்,
மிக்கபெருஞ் சபைநடுவே வில்லிறுத்தான் மோதிரங்கண்டு,
ஒக்குமா லடையாளம் அநுமான்! என்று உச்சிமேல்
வைத்துக் கொண்டு, உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே.

10. வாராரும் முலைமடவாள் வைதேவி தனைக்கண்டு,
சீராரும் திறல்அநுமன் தெரிந்துரைத்த அடையாளம்,
பாராரும் புகழ்ப்புதுவைப் பட்டர்பிரான் பாடவல்லார்,
ஏராரும் வைகுந்தத் திமையவரோ டிருப்பாரே.

ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ குலசேகராழ்வாரின் ஸ்ரீமத் ராமாயண ஸங்க்ரஹம்

[ஸ்ரீ குலசேகராழ்வார் 'பெருமாள் திருமொழி' என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தத்தை அருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர். கடைசி திருமொழியாகிற பத்தாம் திருமொழியில் தில்லைநகர்த் திருச்சித்திர கூடமதில் தொல்வி ராமனுய்த் தோன்றிய கதைமுறையைப் பேசி அநுபவிக்கிருர். இத்திருமொழி 'ஸ்ரீ ராமாயண ஸங்க்ரஹம்' எனப்படும். இனிய தமிழ்ப் பிரபந்த ரூபமான இப்பத்துப் பாசுரங்களையும் கற்று வல்லவர்கள் பரமபதத்தில் விளங்குகிற ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திருவடிகளின் அனுக்ரஹம் அவசியம் அடையப் பெறுவர்.]

"அங்கணெடு மதிள்"
(பெருமாள் திருமொழி—10)

பால காண்டம்

1. அங்கணெடு மதிள் புடை
சூழயோத்தி யென்னும்
அணி நகரத்துலகனைத்தும் விளக்
கும் சோதி,
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்
காய்த் தோன்றி
விண்முழுது முய்யக்கொண்ட
வீரன்றன்னை,
செங்கணெடுங் கருமுகிலை
யிராமன்றன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்,
எங்கள் தனிமுதல்வனை யெம்
பெருமான் றன்னை
யென்றுகொலோ கண்குளிரக்
காணுநாளே.

2. வந்தெதிர்ந்த தாடகை
தனுரத்தைக் கீறி
வருகுருதிபொழி தரவன்கணை
யொன்றேவி,
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன்
வேள்விகாத்து
வல்லரக்க ருயிருண்ட மைந்தன்
காண்மின்.
செந்தளிர்வாய்மலர் நகைசேர்
செழுந்தண்சோலைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்,
அந்தணர்களொரு மூவாயிரவரேத்த
அணிமணி யாசனத்திருந்த
அம்மான் தானே.

3. செவ்வரிநற்கரு நெடுங்கண்
சீதைக்காகிச்
சினவிடை யோன் சிலையிறுத்து
மழுவாளேந்தி,
வெவ்வரி நற்சிலைவாங்கி
வென்றிகொண்டு
வேல்வேந்தர் பகைதடிந்த
வீரன்றன்னை.
தெவ்வரஞ்சநெடும் புரிசையுயர்ந்த
பாங்கர்த்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்,
எவ்வரிவெஞ்சிலைத் தடக்கை
யிராமன்றன்னை
இறைஞ்சுவாரிணையடியே
யிறைஞ்சினேனே.

அயோத்யா காண்டம

4. தொத்தலர் பூஞ்சுரிகுழல்கைகேசி
சொல்லால்
தொன்னகரந்துறந்து
துறைக்கங்கை தன்னை,
பத்தியுடைக்குகன் கடத்த வனம்
போய்புக்குப்
பரதனுக்குப்பாதுகமுமரசு மீந்து,
சித்திர கூடத்திருந்தான்றன்னை
யின்று
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடத்
தன்னுள்,
எத்தனையும் கண்குளிரக்காணப்
பெற்ற
இருநிலத்தார்க்கிமையவர்
நேரொவ்வார்தாமே.

ஆரண்ய காண்டம்

5. வலவணக்குவரை நெடுந்தோள்
விராதைக் கொன்று
வண்டமிழ்மாமுனி கொடுத்த
வரிவில் வாங்கி,
கலைவணக்கு நோக்கரக்கி மூக்கை
நீக்கிக்
கரனேடு தூடணன்றனுயிரை
வாங்கி,
சிலைவணக்கி மான்மரியவெய்தான்
றன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்.

தலைவணங்கிக் கைகூப்பி
யேத்தவல்லார்
திரிதலால் தவமுடைத்தித்
தரணிதானே.

ஆரண்ய, கிஷ்கிந்தா, ஸுந்தர காண்டங்கள்

6. தனமருவு வைதேகி பிரியலுற்றுத்
தளவெய்திச் சடாயுவை
வைகுந்தத் தேற்றி,
வனமருவு கவியரசன் காதல்
கொண்டு
வாலியைக் கொன்றிலங்கை
நகரரக்கர் கோமான்,
சினமடங்க மாருதியால்
சுடுவித்தானைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்,
இனிதமர்ந்தவம்மானை
யிராமன்றன்னை
ஏத்துவாரிணையடியே
யேத்தினேனே.

யுத்த காண்டம்

7. குரைகடலை யடலம்பால்
மறுகவெய்து
குலைகட்டிமறுகரையை யதனுலேறி,
எரிநெடுவேலரக்கரொடு மிலங்கை
வேந்தன்
இன்னுயிர் கொண்டவன் தம்பிக்
கரசுமீந்து,
திருமகளோடினிதமர்ந்த
செல்வன்றன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்,
அரசமர்ந்தா னடிசூடு மரசை
யல்லால்
அரசாகவெண்ணேன்
மற்றரசுதானே.

8. அம்பொனெடு மணிமாட
அயோத்தி யெய்தி
அரசெய்தி அகத்தியன்வாய்த்தான்
முன்கொன்ருன்
தன், பெருந்தொல்கதைகேட்டு
மிதிலைச்செல்வி
உலகுய்யத் திருவயிறு வாய்த்த
மக்கள்,
செம்பவளத்திரன் வாய்த் தன்சரிதை
கேட்டான்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்,
எம்பெருமான்றன்சரிதை செவியால்
கண்ணுல்
பருகுவோ மின்னமுதை மதியோ
மின்றே.

உத்தர காண்டம்

9. செறிதவச் சம்புகன்றன்னைச்
சென்று கொன்று
செழுமறையோனுயிர்மீட்டுத்
தவத்தோனீந்த,
நிறைமணிப்பூணணியுங்கொண்டி
லவணன்றன்னைத்
தம்பியால் வானேற்றி முனிவன்
வேண்ட,
திறல்விளங்கு மிலக்குமனைப்
பிரிந்தான்றன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்
உறைவானை, மறவாதவுள்ளந்தன்னை
யுடையோம் மற்றுறுதுயர
மடையோமின்றே.

10. அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்
தேற்றி
அடலரவப்பகையேறி
யசுரர்தம்மை
வென்று, இலங்குமணி நெடுந்தோள்
நான்கும் தோன்ற
விண்முழுதுமெதிர்வரத்
தன்தாமமேவி,
சென்றினிது வீற்றிருந்த
வம்மான்றன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருசித்ரகூடந்தன்னுள்,
என்றும் நின்ருனவனிவனென்றேத்தி
நாளு
மிறைஞ்சுமினோ வெப்பொழுதும்
தொண்டீர் நீரே.

பலனுரைக்கும் பாசுரம்

11. தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர
கூடந்தன்னுள்
திறல்விளங்கு மாருதியோ
டமர்ந்தான்றன்னை,
எல்லையில் சீர்த் தயரதன் தன்
மகனுய்த் தோன்றிற்
றதுமுதலாத் தன்னுலகம் புக்கதீறு,
கொல்லியலும் படைத்தானைக்
கொற்றவொள்வாள்
கோழியர்கோன் குடைக்
குலசேகரன் சொற் செய்த,
நல்லியரின் தமிழ் மாலைபத்தும்
வல்லார்
நலந்திகழ் நாரணனடிக்கீழ்
நண்ணுவாரே.

ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ பெரியவாச்சான் பிள்ளை தொகுத்தருளிய திவ்யப் பிரபந்த பாசுர ராமாயணம்

[ராமாயண தத்வார்த்தங்களை உலகுக்கு உவந்தருளிய ஸ்ரீ பெரிய வாச்சான்பிள்ளை என்னும் மாமுனிவர், பன்னிரு ஆழ்வார்களின் திவ்யப் பிரபந்த பாசுரங்களிலுள்ள பதங்களையே தொகுத்து, ராமாயணமாக அருளிச்செய்திருக்கிறார். இதை அநுதினமும் பாராயணம் செய்தால், நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தைப் பாராயணம் செய்த பலனும், ராமாயண பாராயண பலனும் ஒருங்கே கிடைக்கும்.]

பால காண்டம்

திருமடந்தை மண்மடந்தை இருபாலும் திகழ
நலமந்தமில்லதோர் நாட்டில்
அந்தமில் பேரின்பத்தடிய ரோடு
ஏழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருக்கும்
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யான
அணியார் பொழில்சூழ் அரங்க நகரப்பன்
அலைநீர்க் கடலுள் அழுந்தும் நாவாய் போல்
ஆவாரார் துணையென்று துளங்கும்
நல்ல அமரர் துயர் தீர
வல்லரக்கர் இலங்கை பாழ்படுக்கஎண்ணி
மண்ணுலகத்தோ ருய்ய
அயோத்தி என்னும் அணி நகரத்து
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்க்
கௌசலைதன் குல மதலையாய்த்
தயரதன் தன் மகனாய்த் தோன்றிக்
குணம் திகழ் கொண்டலாய்
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன் வேள்வி காக்கநடந்து
வந்தெதிர்ந்த தாடகை தன்உரத்தைக் கீறி
வல்லரக்கர் உயிருண்டு கல்லைப் பெண்ணாக்கிக்
காரார் திண்சிலை யிறுத்து,
மைதிலியை மணம் புணர்ந்து
இருபத் தொருகால் அரசு களை கட்ட
மழுவாளி வெவ்வரி நற்சிலை வாங்கி வென்றிகொண்டு
அவன் தவத்தை முற்றும் செற்று
அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி எய்தி

அயோத்தியா காண்டம்

அரியணை மேல் மன்னன் ஆவான் நிற்கக்
கொங்கைவன் கூனி சொற் கொண்ட
கொடிய கைகேயி வரம் வேண்ட
அக் கடிய சொற் கேட்டு-
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனுமறாதொழியக்
குலக்குமரா! காடுறையப்போ என்று விடை கொடுப்ப
இந்நிலத்தை வேண்டாது
ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமும் ஆங்கொழிந்து
மைவாய களிறொழிந்து மாவொழிந்து தேரொழிந்து
கலனணியாதே காமரெழில் விழலுடுத்து
அங்கங்கள் அழகு மாறி

மானமரு மென்னேக்கி வைதேவி யின்துணையா
இளங்கோவும் வாளும் வில்லும் கொண்டு பின்செல்லக்
கலையும் கரியும் பரிமாவும்
திரியும் கானம் கடந்து போய்ப்
பத்தியுடைக் குகன் கடத்தக் கங்கை தன்னைக் கடந்து
வனம் போய்ப் புக்குக் காயோடு நீடு கனியுண்டு
வியன் கானம ரத்தி நீழல்
கல்லணைமேல் கண்துயின்று
சித்திரகூடத் திருப்ப, தயரதன்தான்
'' நின் மகன் மேல் பழிவிளைத்திட்டு
என்னையும் நீள்வானில் போக்க
என் பெற்றாய் கைகேசீ !
நானும் வானகமே மிக விரும்பிப் போகின்றேன் ''
என்று வானேறத்
தேனமரும் பொழில்சாரல் சித்திரகூடத்து
ஆனை புரவி தேரொடு காலாள்
அணி கொண்ட சேனை சுமந்திரன்
வசிட்டருடன் பரத நம்பி பணியத்
தம்பிக்கு மரவடியை வான்பணயம் வைத்துக் குவலயத்
துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்
எங்கும் பரதற் கருளிவிடை கொடுத்துத்
திருவுடை திசைக்கருமம் திருத்தப்போய்த்
தண்ட காரணியம் புகுந்து

ஆரண்ய காண்டம்

மறை முனிவர்க்கு
' அஞ்சேல்மின் !' என்று விடை கொடுத்து
வெங்கண் விறல் விராதனுக்கு விற்குனித்து
வண்டமிழ் மாமுனி கொடுத்த வரிவில் வாங்கிப்
புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் சீதைக்கு நேராவன்
என்னப் பொன்னிறங் கொண்ட
சுடு சினத்த சூர்ப்பணகாவைக்
கொடி மூக்கும் காதி ரண்டும்
கூரார்ந்த வாளால் ஈரா விடுத்துக்
கரனொடு தூடணன் தன்னுயிரை வாங்க
அவள் கதறித் தலையில் அங்கை வைத்து
மலையிலங்கை யோடிப்புகக்
கொடுமையில் கடுவிசை அரக்கன்
அலை மலி வேற் கண்ணாளை அகல்விப்பான்
ஒருருவாய் மானை யமைத்துச் சிற்றெயிற்று
முற்றல் மூங்கில் மூன்று தண்டத்தனாய் வஞ்சித்து
இலைக் குரம்பில் தனி யிருப்பில்
கனி வாய்த் திருவினைப் பிரித்து
நீள் கடல்சூழ் இலங்கையில்
அரக்கர் குடிக்கு நஞ்சாகக் கொடுபோய்
வம்புலாங்கடிகாவில் சிறையாய்வைக்க
அயோத்தியர்கோன் மாயமான் மாயச் செற்று
அலைமலிவேற் கண்ணாளை அகன்று தளர்வெய்திச்
சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றிக்
கங்குலும் பகலும் கண் துயிலின்றிக்
கானகம் படி யுலாவி யுலாவிக்
கணை யொன்றினால் கவந்தனை மடித்துச்
சவரிதந்த கனியுவந்து

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

வன மருவு கவியரசன் தன்னோடு காதல்கொண்டு
மரா மரமேழெய்து
உருத்தெழு வாலி மார்பில்
ஒரு கணை உருவ ஓட்டிக்
கருத்துடைத் தம்பிக்கு
இன்பக் கதிர் முடி அரசளித்து
வானரக் கோனுடனிருந்து வைதேகி தனைத்தேட
விடுத்த திசைக் கருமம் திருத்து
திறல் விளங்கு மாருதியும்
மாயோன் தூதுரைத்தல் செப்ப !

ஸுந்தர காண்டம்

சீராரும் திறல் அநுமன் மாக்கடலைக் கடந்தேறி
மும்மதிள் நீள் இலங்கை புக்குக்கடிகாவில்
வாராருமுலை மடவாள் வைதேவி தனைக்கண்டு
நின்னடியேன் விண்ணப்பம் கேட்டருளாய் !
அயோத்தி தன்னில் ஓர்
இடவகையில் எல்லியம் போதினிதிருத்தல்
மல்லிகை மாமாலை கொண்டங்கார்த்ததும்
கலக்கியமா மனத்தளாய்க் கைகேயி வரம்வேண்ட
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனும் மறுதொழியக்
'குலக்குமரா ! காடுறையப்போ' என்று விடைகொடுப்ப
இலக்குமணன் தன்னோடங்கேகியதும்,
கங்கை தன்னில்,
கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடு
சீரணிந்த தோழமை கொண்டதுவும்,
சித்திரகூடத் திருப்பப் பரத நம்பி பணிந்ததுவும்
சிறுகாக்கை முலைதீண்ட மூவுலகும் திரிந்தோடி
'வித்தகனே ! ராமாஓ ! நின்னபயம்' என்ன
அத்திரமே அதன் கண்ணை அறுத்ததுவும்
பொன்னொத்த மானொன்று புகுந்தினிது விளையாட
நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித் தெம்பிரானேகப்
பின்னேயங்கு இலக்குமணன் பிரிந்ததுவும்
'அயோத்தியர் கோனுரைத்த அடையாளம்
ஈதவன்கை மோதிரமே' என்று
அடையாளம் தெரிந்துரைக்க
மலர்குழலாள் சீதையும்,
வில்லிறுத்தான் மோதிரம் கண்டு,
'அநுமான் அடையாளம் ஒக்கும்' என்று
உச்சிமேல் வைத்துகக்கத்
திறல் விளங்கு மாருதியும்
இலங்கையர்கோன் மாக்கடிகாவை யிறுத்து,
காதல் மக்களும் சுற்றமும் கொன்று,
கடி இலங்கை மலங்க எரித்து
அரக்கர்கோன் சினமழித்து மீண்டு, அன்பினால்
அயோத்தியர்கோன் தளிர்புரையும் அடியிணைபணிய

யுத்த காண்டம்

கான எண்கும் குரங்கும் முசுவும்
படையாக் கொடியோனிலங்கை புகலுற்று
அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்து
செல்வ விபீடணற்கு நல்லானாய்

விரிநீ ரிலங்கை யருளிச்
சரண்புக்க குரைகடலை அடலம்பால் மறுகஎய்து,
கொல்லை விலங்கு பணிசெய்ய
மலையாலணைகட்டி மறுகரையேறி
இலங்கை பொடி பொடியாகச்
சிலைமலி செஞ்சரங்கள் செல வுய்த்துக்
கும்பனோடு நிகும்பனும்பட
இந்திரசித் தழியக் கும்பகர்ணன் பட
அரக்கராவி மாள, அரக்கர்
கூத்தர் போலக் குழமணி தூரமாட
இலங்கை மன்னன் முடி யொருபதும்
தோளிருபதும் போயுதிரச்
சிலைவளைத்துச் சரமழை பொழிந்து
கரந்துணிந்து வெற்றிகொண்ட செருக்களத்துக்
கடிக்கமல நான்முகனும், கண்மூன்றத்தானும்
எண்மர் பதினொருவர் ஈரறுவர் ஓரிருவர்
மற்றுமுள்ள வானவர் மலர்மழை பொழிந்து
மணிமுடி பணிதர அடியிணை வணங்கக்
கோலத்திருமா மகளோடு
செல்வவிடணன் வானரக் கோனுடன்
இலகுமணி நெடுந்தேரேறி,
சீரணிந்த குகனொடுகூடி
அங்கணெடு மதிள்புடைசூழ் அயோத்தி எய்தி
நன்னீராடிப்
பொங்கிளவாடை யரையில் சாத்தித்
திருச்செய்ய முடியும் ஆரமும் குழையும்
முதலா மேதகு பல்கலனணிந்து
சூட்டு நன் மாலைகளணிந்து
பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனும்
இலக்குமணனும் இரவு நண்பகலும் ஆட்செய்ய
வடிவிணை இல்லாச் சங்குதங்கு முன்கை நங்கை
மலர்க்குழலாள் சீதையும் தானும்
கோப்புடைய சீரிய சிங்கா தனத்திருந்து ஏழுலகும்
தனிக்கோல் செல்ல வாழ்வித்தருளினார்.

திவ்ய ப்ரபந்த பாசுர ராமாயணம் முற்றிற்று

கம்பராமாயணம்

[ஸ்ரீமத் ராமாயணமென்னும் மஹாகாவியத்தை இயற்றி ஆதிகவியாக விளங்கினார் ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான். அவரே தமிழைத் தழைக்கச் செய்யவும், தமிழரை உய்விக்கவும் கம்ப நாட்டாழ்வாராக நம் நாட்டில் அவதரித்தார் என்பர் நம் பெரியோர்.

வடமொழியில் வால்மீகிபகவான் அருளிச்செய்த ராமகாதையை, தேன் பொழியும் தென்மொழியில் வருணித்துள்ளார் கம்ப நாட்டார்.

நடந்ததை நடந்தபடியே சொல்லும் வரம்புக்குட்பட்ட வால்மீகியைப் போலன்றி, சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு, மூலக்கதை சிதையாமல், பக்தி ரஸத்தைக் கொண்டு பல இடங்களில் ராமசரித்திரச் சித்திரத்தை அழகாகத் தீட்டியிருக்கிறார் கம்பகவி.

பரமபாகவதரான கம்பர், வைணவ சமயாசார்யர்களின் கூடஸ்தரும், ஆழ்வார்களின் முன்னணியை அணி செய்பவருமான நம்மாழ்வாரிடம் பரம பக்தி பூண்டவர். அதற்கேற்ப, 'சடகோபரந்தாதி'யால் வாயார நம்மாழ்வாரைத் துதி செய்திருக்கிறார்.

ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களில் ஈடுபட்டு, சக்கரவர்த்தித் திருமகனைப் 'பறவையேறு பரமபுருட'னாகவே பாவித்து, பக்திரஸம் பெருகும்படி ஸ்ரீ ராமகாதையைப் பாடினார் கம்ப நாட்டாழ்வார்.

ஆகவே, கம்ப ராமாயணத்திலிருந்து இங்கு தரப்பட்டுள்ள சில பாடல்களைத் தினந்தோறும் ஒரு தரம் பாராயணம் செய்து உய்வோமாக!]

தேவர்களுக்கு விஷ்ணு தரிசனம்

கருமுகில் தாமரைக்காடு பூத்துநீடு
இருசுடர் இருபுறத்தேந்தி யேந்தலர்த்
திருவொடும் பொலியவோர் செம்பொற்குன்றின்மேல்
வருவபோற் கலுழன்மேல் வந்துதோன்றினான்.

—(பால) திருவவதாரப் படலம்-13

அயோத்தியின் சிறப்பு

நிலமகள் முகமோ? திலகமோ? கண்ணோ?
நிறை நெடு மங்கல நாணோ?
இலகு பூண்முலைமேல் ஆரமோ? உயிரின்
இருக்கையோ? திருமகட்கு இனிய
மலர்கொலோ? மாயோன் மார்பின் நன்மணிகள்
வைத்தபொன் பெட்டியோ? வானோர்
உலகின்மேல் உலகோ ஊழியின் இறுதி
உறையுளோ? யாது என உரைப்பாம்?

—(பால) நகரப் படலம்-2

ஸ்ரீ ராமாவதாரம்

மேடமாமதி திதிநவமி மீன்கழை
நீடுறு மாலை கற்கடக நீதிசேர்
ஓடமாகளிறனானு தயராசிகோள்
நாடினே காதசர் நால்வருச்சரே.

—(பால திருவவதாரப் படலம்-110

ஸ்ரீ ஸீதா ஜனனம்

உழுகின்ற கொழு முகத்தினுதிக்கின்ற கதிரொளிபோல்
பொழிகின்ற புவிமடந்தை திருவெளிப்பட்டெனப் புணரி
எழுகின்ற தெள்ளமுதோடெழுந்தவளு மிழிந்தொதுங்கத்
தொழுகின்ற நன்னலத்துப் பெண்ணரசி தோன்றினாள்.

—(பால) கார்முகப் படலம்-17

விசுவாமித்திர யாகஸம்ரக்ஷணம்

கண்ணுதற் காக்கரி திரண்டு மூன்றுநாள்
விண்ணவர்க் காக்கிய முனிவன் வேள்வியை
மண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள்
கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையிற் காத்தனர்.

—(பால) வேள்விப் படலம்-41

அகலிகை சாபவிமோசனம்

இவ்வண்ண நிகழ்ந்த வண்ணம் இனிஇந்த உலகுக்கெல்லாம்
உய்வண்ண மன்றி மற்றோர் துயர்வண்ணமுறுவதுண்டோ
மைவண்ணத் தரக்கிபோரில் மழைவண்ணத் தண்ணலே உன்
கைவண்ண மங்குக் கண்டேன் கால்வண்ண மிங்குக்கண்டேன்.

—(பால) அகலிகைப் படலம்-82

ஸ்ரீராம ஸௌந்தரியம்

தோள்கண்டார் தோளே கண்டார்
தொடுகழல் கமலம அன்ன
தாள் கண்டார் தாளே கண்டார்
தடக்கை கண்டாரும் அஃதே
வாள் கொண்ட கண்ணார் யாரே
வடிவினைமுடியக் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத்தன்னான்
உருவுகண்டாரை ஒத்தார்.

—(பால) உலாவியற் படலம்-19

ஸ்ரீ ராம ஸீதா லக்ஷ்மணர்கள் ஸௌந்தரியம்

நம்பியைக் காண நங்கைக்கு ஆயிரம் நயனம் வேண்டும்
கொம்பினைக் காணுந்தோறும் குரிசிற்கும் அன்னதேயால்
நம்பியைக் காண்மின் என்பார் தவமுடைதது உலகம் என்பார்
இம்பர் இந்நகரில் தந்த முனிவனை இறைஞ்சும் என்பார்.

—(பால) கார்முகப் படலம்-43

பரதனின் பெருமை

தாயுரை கொண்டு தாதை உதவிய தரணி தன்னைத்
தீவினை என்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில் தேக்கிப்
போயினை என்ற போழ்து புகழினோய் தன்மை கண்டால்
ஆயிரம் இராமர் நின்கேழ் ஆவரோ தெரியின் அம்மா !

—(அயோ) குகப் படலம்-35

விராதன் இராமரைத் துதித்தல்

தாய்தன்னை அறியாத கன்றில்லை தன்கன்றை
யாயு மறியு முலகின்தாய் ஆகினைய
நீயறிதி எப்பொருளும் அவையுன்னை நிலையறியா
மாயையிது என்கொலோ வாராதே வரவல்லாய்.

—(ஆ) விராதவதைப் படலம்-55

சீதாபிராட்டி அநுமனை வாழ்த்துதல்

பாழிய பணைத்தோள் வீர துணையிலேன் பரிவு தீர்த்த
வாழி வள்ள லேயான் மறுவிலா மனத்தேன் என்னின்
ஊழியோர் பகலா போதும் யாண்டெலாம் உலகம் ஏழும்
ஏழும்வீ வுற்ற ஞான்றும் இன்றென இருத்தி என்றாள்.

—(சுந்) உருக்காட்டுப் படலம்-72

திருமுடி சூடல்

அரியணை அநுமன் தாங்க அங்கதன் உடைவாள் ஏந்தப்
பரதன் வெண்குடை கவிக்க இருவரும் கவரி வீச
விரைசெறி குழலி ஓங்க வெண்ணெயூர்ச் சடையன் தங்கள்
மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி.

—(உயு) திருமுடி சூட்டுப் படலம்-38

கடவுள் வணக்கம்

வெள்ளியங் கிரியை மீதே வேரொடு மெடுத்த வீரக்
கள்ளவன் புயநாலைந்தும் கனகமா மவுலி பத்தும்
துள்ளியம் புவிமேல் வீழ ஒருகணை தொடுத்து விட்ட
வள்ளலம் புயமே யன்ன மலரடி வணக்கம் செய்வாம்.

—உத்தர காண்டம்

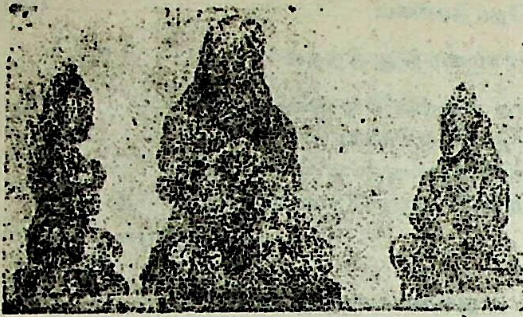
பலசுருதி

இராவணன்றன்னை வீட்ட யிராமனுய் வந்து தோன்றித்
தராதல முழுதுங் காத்துத் தம்பியுந்தானுமாகப்
பராபர மாகி நின்ற பண்பினைப்பகருவார்கள்
நராபதி யாகிப் பின்னு நமனையும் வெல்லுவாரே.

—(உயு) விடை கொடுத்த படலம்-38

வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம்
இடமுள பாஷையாதொன்றிருயினும்
திடமுள ரகுகுலத்திராமன் றன்கதை
அடைவுடன் கேட்பவ ரமர ராவரே.

—பால காண்டம்

ஸ்ரீ வால்மீகியும்

[ஸ்ரீமத் ராமாயண ரஹஸ்யார்த்தங்களை உலகுக்களித்த ஸ்ரீ தியாகராஜர் ஸ்ரீ வால்மீகி பகவானின் அவதாரமே என்பர். அதற்கெடுத்துக்காட்டாக திருவையாற்றில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ வால்மீகி மண்டபச் சுவரில் சலவைக் கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட தியாகராஜ கீர்த்தனைகளும் ஸ்ரீ வால்மீகி, லவ, குசர்கள் பிரதிமைப் படங்களுமாகும்.]

శుద్ధబంగాళ

రామభక్తిసామ్రాజ్య మే మానవుల కబ్బెనో మనసా — ఆది
ఆమానవుల సందర్శన మత్యంత బ్రహ్మానందమే — రామ
ఈలాగని వివరింపలేను చాలా స్వానుభవవేద్యమే — రామ
లీలాసృష్ట జగత్త్రయమనే కోలాహల త్యాగరాజ నుతుఁడగు — రామ

శహాన

ఊరకే గల్గునా రాముని భక్తి — చాపు
సారెకును సంసారమునఁ జొచ్చి సారమని యెంచు వారిమనసున — ఊ
ఆలుసుతులు చుట్టాలు వరసదనాలు కాయబలాలు కనకధ
నాలు గల విభవాలగని యస్థిరాలనే భాగ్యశాలులకుఁగాక — ఊ
మంచివారిని పొడగాంచి సంతతము సే-
వించి యామనవాలకించి యాదరి సా
ధించి సర్వము హరియంచుఁదెలిసి భా-
వించి మదిని బూజించువారికిఁగాక — ఊ
రాజసగుణయుక్త పూజల నొసరించ-
కా జనన్నుత త్యాగరాజుని జిహ్వపై
రాజిల్లు వరమంత్ర రాజమునను స-
దా జపించు మహారాజులకు గాక — ఊ

కీరవాణి — ఆది

కలిగియుంటే గదా కల్గును కామితఫలదాయక — క
కలిని ఇంగిత మెఱుఁగక నిన్నాడుకొంటి
చలము చేయక నా తలను చక్కని వ్రాత — క
భాగవతాగ్రేసరులగు నారద ప్రహ్లాద పరాశర రామదాసులు
బాగుగ శ్రీరఘురాముని పదముల భక్తిఁ జేసినరీతి త్యాగరాజుని కిపుడు — క

ముఖారి — ఆది

కారుబారు సేయువారు గలరే నీవలె సాకేతనగరిని — కా
ఊరివారు దేశజనులు వరమునులుప్పొంగుచు భావుకులయ్యే — కా
నెలకు మూడువాన లఖిలవిద్యల నేర్పు కలిగి దీర్ఘాయువు కలిగి
చలము గర్వరహితులుగాలేదా సాధు త్యాగరాజవినుత రామ — కా

SHRI SRI PRAKASA
GOVERNOR OF MADRAS.

ஸ்ரீ தியாகராஜரும்

சுத்தபங்காள (1) ஆதி

பல்லவி

ராமப4க்தி ஸாம்ராஜ்ய மே
மாநவுல கப்3பெ3நோ மநஸா
(ராம)

அநுபல்லவி

ஆமாநவுல ஸந்த3ர்ஶந
மத்யந்த ப்3ரஹ்மாநந்த3மே
(ராம)

சரணம்

ஈலாக3நி விவரிம்பலேநு
சாலா ஸ்வாநுப4வ
வேத்3யமே

லீலா ஸ்ருஷ்ட ஜக3த்த்ரய
மநே கோலாஹல த்யாக3
ராஜ நுதுட3கு3 (ராம)

ஸஹாநு (2) சாபு

பல்லவி

ஊரகே கல்கு3நா ராமுநி
ப4க்தி (ஊ)

அநுபல்லவி

ஸாரெகுநு ஸம்ஸாரமுந
ஜொச்சி ஸாரமநியெஞ்சு
வாரி மநஸுந (ஊ)

சரணம்

ஆலுஸுதுலு சுட்டாலு
வரஸ்த3நாலு காயப3லாலு
கநகத4நாலுக3ல விப4வால
க3நி யஸ்தி3 ராலநே
பா4க்3ய ஶாலுலகு க3ாக
(ஊ)

மஞ்சிவாரிநி பொட3க3ாஞ்சி
ஸந்ததமு ஸேவிஞ்சி
யா மநவாலகிஞ்சி யாத3ரி
ஸாதி4ஞ்சி ஸர்வமு ஹரி
யஞ்சு தெ3லிஸி பா4விஞ்சி
மதி3நி பூ3ஜிஞ்சு வாரிகி
க3ாக (ஊ)

ராஜஸ கு3ணயுக்த பூஜல
நொநரிஞ்ச காஜ ஸந்நுத
த்யாக3ராஜுநி ஜிஹ்வபை
ராஜில்லு வரமந்த்ர ராஜமு
நநு ஸத3ா ஜபிஞ்சு மஹா
ராஜுலகு க3ாக . (ஊ)

கீரவாணி (3) ஆதி

பல்லவி

கலிகி3யுண்டே க3த3ா கல்
கு3நு காமித ப2லத3ாயக
(கலிகி3)

அநுபல்லவி

கலிநி இங்கி3தமெருக3க நிந்
நாடு3கொண்டி
சலமுசேயக நர தலநு சக்கநி
வ்ராத (கலிகி3)

சரணம்

ப4ாக3வதா க்3ரேஸருலகு3
நாரத3 ப்ரஹ்லாத3 பராஶர
ராமத3ாஸுலு
ப3ாகு3க3 ஸ்ரீரகு4 ராமுநி பத3
முல ப4க்திஜேஸிந ரீதி த்யாக3
ராஜு நீகிபுடு3 (கலிகி3)

முகாரி (4) ஆதி

பல்லவி

காருபா3ரு ஸேயுவாருக3லரே
நீவலெ ஸாகேத நக3ரிநி
(காரு)

அநுபல்லவி

ஊரிவாரு தே3ஶஜநுலுவர
முநு லுப்பொங்கு3சுப4ாவு
குலய்யே (காரு)

சரணம்

நெலகு மூடு3வாந லகி2ல
வித்3யல நேர்பு கலிகி3 தீர்கா4
யுவு கலிகி3
சலமு க3ர்வ ரஹிதுலு
காலேத3ா ஸாது4 த்யாக3
ராஜ விநுத ராம ! (காரு)

ஸ்ரீ புரந்தரதாஸர் கீர்த்தனைகள்

ராகம் காம்போதி ஜம்பைதாளம்

ப. ராமா எம்பு³வ எரடு³ அக்ஷரத³
மஹிமெயனு
பாமரரு தாவேனு பல்லரய்யா |

ச. 1. ரா யெந்த மாத்ர தொளு ரக்த
மாம்ஸ தொளித்த
ஆயஸ்தி²கதவாத அதி பாபவனு
மாயவனு மாடி³மஹராய
முக்திய கொடு³வ
தாயவனு வால்மீகி முனிராய
பல்ல |

2. மத்தே மா எந்தெனலு ஹொரா
பித்த பாபகளு
ஒத்தி ஒளபோக தந்தே
கவாடவாகி
சித்த காயக³ள பவித்ர
மாடு³வ பரிய
ப⁴க்த வர ஹனுமந்த
நொப்பதா பல்ல |

3. தரெயொளு ஈ நாமக்கே ஸரி
மிகிலு இல்லெந்து³
பரம வேத³களெல்ல பொகளு
திஹவு
ஸிரி யரஸ புரந்த³ர விட²லன
நாம வனு
ஸிரி காகி³யொளிப்ப சிவனுதா
பல்ல |

ராகம் மோஹனம் ஜம்பை தாளம்

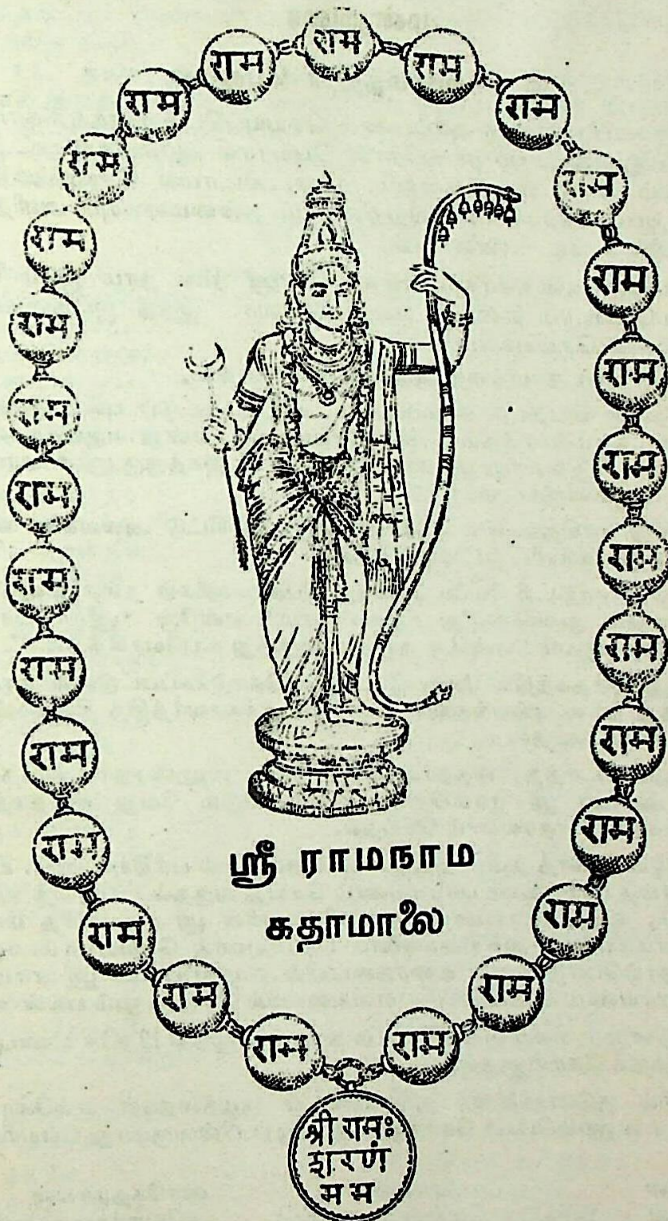
ப. ஶரணு ஶரணு |

அ.ப. ஶரணு ஸக லோத்³த்⁴ர
அஸுர குல ஸம்ஹார
அரஸு த³ஶரத²பா³ல
ஜானகி லோல

ச. 1. ஈமுத்³து³ ஈமுக³வு ஈதனுவிந
காந்தி
ஈ பி³ல்லு ஈ பாண ஈ நீதி
ப⁴ாவ
ஈ தம்ம ஈ ஸீதே ஈ ப³ண்ட
ஈ பா⁴க்ய
ஆவ தே³வரி குண்டு பூ⁴லோக
தொ³ளகே³ |

2. உட்ட பிதாம் ப³ரவு உடி
கெ³ஜ்ஜே மாணிகவு
தொ³ட்³ட³ நவரத்ந ஸர கருண
விரலு
கொட்ட நம்பிகெ³தப்ப தந்த
ப³கு³த⁴ரி கெல்ல
ஸிருஷ்டி யொளெணெ காணே
கௌஸல்ய ராமா

3. பா³விஸலு அயோத்⁴யா
பட்டண நி³லி வாஸ
பேடி³ திஷ்டார்த்த³க³ளனு
கொடு³வெநெனு திரலு
ப⁴ாவ சுத்³தி⁴க³ளெல்ல தந்த
பகுதர பொரெவ
புரந்த³ரவிட²லநே ரெ⁴கு³ராமா
நிஸ்ஸீம ராமரா

राम
ஸ்ரீ ராமநாம
கதாமாலை
श्री रामः
शरणं
मम

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீ ராமநாம கதாமாலை

முன்னுரை

ஸ்ரீ ராமநாமத்தின் பெருமை

ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பெற்ற எந்தக் காரியமும் இனிது ஈடேறுவதும், ஸ்ரீ ராமபிரான் பெயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எந்த ஸ்தாபனமும் ஓங்கி விளங்குவதும், இடைவிடாமல் செய்யப்படும் ஸ்ரீ ராம நாம ஜபம் நிச்சயமாக வெற்றியையும் நன்மையையும் அளித்தலும் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மைகள்.

எனவே, ஆஸ்திகர்கள் எல்லாரும் ஸ்ரீ ராம நாம ஜபம் செய்து பயனடையவேண்டும் என்பது எமது பேரவா. இந்த ஜபத்தைப் பின் வரும் வழிகளில் செய்யலாம்:—

1. ஸ்ரீ ராம நாமத்தை அடிக்கடி உச்சரித்தல்.

2. நன்கு பைண்டு செய்யப்பட்ட ஒரு நோட்டுப் புஸ்தகத்தில் அவகாசம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் **ஸ்ரீராமஜயம்** என்று ஆயிரக்கணக்கில் எழுதி வருதல். (இவ்வாறு ஸ்ரீ காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளியிருக்கிறார்.)

3. சிறு காகிதங்களில் **ஸ்ரீராம** என்று அச்சிட்டு அவைகளை வீட்டின் முக்கியமான இடங்களில் ஒட்டிவைத்தல்.

4. எம்ப்ராய்டரி வேலை தெரிந்த பெண்மணிகள் நல்ல விஷயங்கட்கு உபயோகமாகும் துணிகள்மீது 'ராம ராம' என்றோ 'ஸ்ரீராமோஜயதி' என்றோ 'ஸ்ரீராமஜயம்' என்றோ நூலால் தைத்து உபயோகித்தல்.

5. இப்புத்தகத்தில் வேறு இடத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நாமாவளிகளைப் படித்து நல்ல புஷ்பங்களைக் கொண்டு சக்கரவர்த்தித் திருமகன் படத்திற்கு அர்ச்சனை செய்தல்.

6. அஷ்டோத்தர ஶதநாம ஸ்தோத்ரம், ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம், கவசங்கள் அல்லது ஸ்ரீ ராமபிரான் புகழ் பாடும் வேறு ஸ்தோத்ரங்கள் முதலியவைகளைப் பாராயணம் செய்தல்.

7. இவைகளைத் தவிர அநுதினமும் தவறாமல் பக்தியுடனும், உருக்கத்துடனும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம் செய்து வருதல். (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம், கம்பராமாயணம், துளஸீதாஸரின் ஸ்ரீ ராம சரித மானஸம் என்னும் ராமாயணம் ஆகியவைகளைப் பாராயணம் செய்யலாம். அல்லது அவரவர் தாய்மொழியினால் உரைநடையில் எழுதப்பட்ட ஸ்ரீ ராம கதையையும் பாராயணம் செய்யலாம். எவ்வகையில் செய்தாலும் பலன் உண்டு.)

8. தினமும் சிலமுறை ஸ்ரீ ராம நாமம் எழுதிய பிறகே உண்பது என வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளுதல்.

9. சில குடும்பத்தினர் தங்களுடைய குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் "ராமன்" என்னும் பெயர் சேர்ந்து வரும்படிப் பின்வருமாறு பெயரிடுவதும் வழக்கம்:

அச்சுதராமன்	ரகுராமன்	ஸாகேதராமன்
அநந்தராமன்	வேங்கடராமன்	அயோத்யாராமன்
ஆநந்தராமன்	மோஹனராமன்	ஸுந்தரராமன்
பலராமன்	ஜயராமன்	பட்டாபிராமன்
தசரதராமன்	விஜயராமன்	கோதண்டராமன்
		முதலியன

10. மேற்படி ஒன்பது வகைகளில் ஸ்ரீ ராம பக்தியை வெளியிடுவதன்றி ஸ்ரீ ராம பக்தர்கள் தங்கள் சொந்த முயற்சியாலே, நம் நாட்டிற்கும், வீட்டிற்கும் ஸத்விஷயங்கட்கும் பெருமை தேடித்தந்த ஸ்ரீ ராம கதையைக் குழந்தைகட்குச் சுருக்கமாகவும், உருக்கமாகவும் தாமே எழுதியும், சொல்லியும் தருவது நலம்.

11. தவிர, ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் ஸாரமே "சரணாகதித் தத்துவம்". ஆதலால் இதைப் படிப்பவன் வாயிலாகச் சக்கரவர்த்தித் திருமகன் திருவடிகளைத் துணையாகப் பெறலாம். இதற்கு உதாரணமாக எமக்கு வேண்டிய சிறந்த பக்தர் ஒருவர் தானமாகத் தந்த 1008 நாமாவளிகளைக் கீழே தந்துள்ளோம்.

பால காண்டம்

கோசலை குமரா ராமா சரணம்
குற்றமில் மனங்கொள்
கோசலம் ஆண்ட
குவலயம் போற்றும்
தசரதன் மதலாய்
தாரணி தாங்கிய
நிசரதக் கணைகொள்
நிறைகுணசீலா 8
சித்திரைப் பிறந்த
புனர்வசு வாய்ந்த
பக்தியிற் றோன்றிய
நவமியில் உதித்த
கடகஞ் சேர்ந்த
கருமா ணிக்கமே
விடையென நிமிரும்
வில்லவ வானவ 16
பரதன்முன் பிறந்த
பக்தருக் கருளும்
சரத மெய்ப்பொருள்
சான்றவர் சான்றவ
சத்துருக் கன்மகிழ்
சதுமறை போற்றிய
முத்தரும் உவக்கும்
மூவுல களிக்கும் 24
இலக்குவன் தமையா
யாவரும் விரும்பும்
கலக்கமில் அருட்கொடை
கண்டகந் நெருப்பே
வேள்வியால் தோன்றிய
பாயச ரூபா
கொள்வினை யறுத்த
குற்றம் அற்றவ 32
கருணா கரனே
களிப்புக் கடலே
மருத்துவ ! மருந்தே
அருளெனும் அன்பே
வேத வித்தக
விற்பணி பூண்ட
வேதனும் அறியா
வசிட்டரைப் பணியும் 40

நற்குணக் குன்றே ராமா சரணம்
நளின லோசன
அற்புத இளைஞனே
அச்யுதானந்தனே
கோசிகன் வேண்டிய
குருசொற் கொண்ட
தேசிக உருவுடை
செம்பொருள் வல்ல 48
இளையவன் பிரியா
இலக்குவன் தொடர்ந்த
பலையதி பலைகொள்
பசிப்பிணி யகன்ற
காமாச் சிரமஞ்சேர்
காமம் வென்ற
ராமா சாந்த
ரவிகுல தீப 56
தாடகை யழித்த
தருமம் போற்றும்
ஆடவர்க் காடவ
ஐவரை அடக்கிய
சித்தாச் சிரமஞ்சேர்
சித்தரைக் காக்கும்
வித்தா கியஸ்ரீ
வேள்வி காத்த 64
சுபாகுவைத் தொலைத்த
சுலோசன ! கோசல
சுபாகு நீண்ட
சுந்தரத் தோளாய்
மாரீ சனைவெல்
மலையென நிமிர்ந்த
பேரீ சனையெம்
பெரும்பு கவர்தாழ் 72
கோசிகன் மகிழ்ந்த
கோவே தேவே
ஆசுகம் பலகொள்
அகல்யோத் தாரண
கோதமன் பூசைசெய்
கோதறு கொழுந்தே
வேதனை நீக்கிய
விண்ணவர் பேறே 80

மிதிலை யடைந்த ராமா சரணம்
விதேகன் எதிர்கொள்
கதியிலேன் எனையாள்
கௌசிகன் ஏவிய
சிவன்வில் லறுத்த
சீதையைக் கண்ட
அவள்மனங் கவர்ந்த
அவனியில் உத்தம 88

சீதைகைத் தலமணி ராமா சரணம்
சீர்மிகு சீதா
சீதா ரஞ்சன
திருவுடைத் தசரத
பரசுரா மனைவெல்
பரம பவித்ரா
விரசுகோ லங்கொள்
முரசொலி அயோத்தி 96

அயோத்தியா காண்டம்

அயோத்தியி லுறைந்த
அரசர் புகழ்ந்திடும்
பயோததித் துயிலும்
பாரோர் புகழும்
தந்தைதாய்ப் பேணும்
தாரத் துடன்வாழ்
பந்தனை நீக்கும்
விற்கை வீரா 104

கற்றவர் போற்றும்
கவுத்துவ மணிந்த
அற்றவர் வாழ்வே
அருங்குணக் கடலே
வலிமையிற் சிறந்த
வலிமையில் லோர்க்கருள்
எளிமையின் எளிய
எழில்மிகு உருவ 112

பொறுமையைப் போற்றும்
புண்ணிய புருஷா
சிறுமையைக் கடியும்
திருவுறப் பேசும்
புத்தியிற் சிறந்த
பொருளறி புராண
புத்திர மணியே
பொள்ளலில் முத்தே 120

வந்திப் பவர்க்கருள்
வைதார்க்கும் அருள்
முந்திப் பேசும்
மோகன உருவ
மறையவர் வாழ்த்தும்
மனத்துக் கினிய
குறைதீர் குருவே
குணப்பெருங் கடலே 128

தனக்கென வாழா
தானவர் அழித்த
வினைத்தொகை யொழிக்கும்
வேத விளக்கே
அன்பரை ஆளும்
ஆபத் பாந்தவா
துன்பம் தொலைக்கும்
தோம்பல துடைக்கும் 136

நூல்பல கற்ற
நுவலரும் நுண்ணிய
நால்வே தம்புகழ்
நன்னெறி வளர்க்கும்
நீதியை யுணர்ந்த
அநீதியை அழிக்கும்
சோதி மதிமுக
சுரர்குரு நிகர்மதி 144

இந்திரன் வலிமைகொள்
ரவிகுல திலகா
கந்தர்வ எழிலுடை
ககுத்தன் வழிவரு
தசரதப் பிரிய
தனயரு ளுயர்ந்த
கசரதம் ஊர்ந்த
கடிநகர் வலஞ்செய் 152

இளைய அரசே
இனியன கூறும்
இளையவன் பணிகொள்
இடும்பையைத் தொலைக்கும்
விரதம் நோற்ற
வேத்தியற் கியைந்த
சுரர்தம் வரத
சுமந்திரன் அழைத்த 160

மந்தரை பகைகொள்
மாற்றாந் தாய்மகிழ்
அந்தரத் தவர்க்கருள்
அத்தாய் அழைத்த
தாயை வணங்கிய
தந்தையைப் பணிந்த
தாய்மொழி போற்றிய
தந்தைசொற் காத்த 168

செந்தா மரைமுக
செங்கதிர் நிகர்த்த
எந்தாய் ஜானகி
சொன்னசொல் தவறு
மெய்யே வழியெனும்
பொய்யை அழிக்கும்
வெய்யவன் குலமணி
வினயம் மிகுத்த 176

இலக்குவன் சார்ந்த ராமா சரணம்
அவன்சினம் தணித்த
இலக்குவ னுடன்செல்
இன்முகம் கொண்ட
பெற்ற தாய்ப்பணி
தீரயைத் தேற்றிய
கற்ற கோஸல
கடிதின் விடைகொள் 184

சுமித்திரை யைப்பணி
சோகம் நீக்கிய
பகலோன் மரபுவந்த
பண்பு மிகுத்த
கானகம் செல்லும்
கதிரவன் கதிரவ
சானகி யுடன்செல்
சற்குணத் தசரத 192

தீக்குமொரு தீயே
செல்வர் செல்வமே
கீர்த்திச் சிகரமே
கிளரொளிச் செல்வா
தேவர் தேவ
வீரர் வீர
தேவர்க் கரிய
முனிவர்க் கெளிய 200

உயிர்களுக் குயிரே
ஊர்விட் டகன்ற
வெயிலொளி கரக்கும்
வளநாடு நீங்கிய
நாட்டவர் தொடர்ந்த
நன்மர வுரியணி
வேட்டவர்க் கருளும்
வினைகள் அறுக்கும் 208

கங்கையை மேவிய
கமலக் கண்ணா
கங்கையி லாடிய
கருமுகில் வண்ணா
உணர்வுடை யோர்உணர்
உன்றன் அடியே
குணங்கெழு கொழுந்தே
கோதறு பொன்னே 216

குகன்வர வுணர்ந்த
குகன்அமு துண்ட
குகனைத் தழுவிய
குகனொடும் ஐவராம்
படகில் ஏறிய
பகீரதி கடந்த
துடியிடை தொடர்ந்த
தூநெறிச் சென்ற 224

பரத்துவன் புரைசேர்
பவநோய் மருந்தே
மருத்துவன் அனையாய் ராமா சரணம்
மறைமுனி வரர்பணி
சித்திர கூடஞ்சேர்
செல்லுஞ் சொல்வல
சித்திர வில்கொளும்
செய்தவச் செல்வ 232

காய்கனி யுண்ட
கைதவம் அழிக்கும்
மாயம் நீங்கிய
மாதவ ! ஆதவ !
தம்பியைத் தேற்றிய
தருமமே பொருளெனும்
தும்பியை நிகர்த்த
தூய அருளுடை 240

படையொலி கேட்ட
பரதன் வரவறி
இடர்க்கடல் கடந்த
இலக்குவன் சினந்தணி
பரதனைத் தழுவிய
பரிந்தறம் விளக்கிய
விரதம் தவறு
வீரா வேதியா 248

சத்துருக் கன்பணி
தரும மூர்த்தி
மெய்த்திரு அளிக்கும்
மேதகு நீதியோய்
தந்தையின் பிரிவறிந்த
தரையில் விழுந்த
அந்தோ வெனவழுத
அருங்கடன் இறுத்த 256

இலக்குவற் கிரங்கிய
ஒன்றுணைக் குணர்த்திய
விலக்கரும் வலியுடை
விதிவலி தென்னும்
பரதற் குறுதிசொல்
பாரிற் புகழ்பெறு
பரதனைப் புகழ்ந்த
அறமுரு வெடுத்த 264

ஜாபாலியைக் கடிந்த
ஜகத்தைக் காத்திடு
பூபாலர் ஏறே
புண்ணிய மூர்த்தி
வசிட்டனுக் குரைசொல்
வரமுனி யரசே
விசிட்டரை ஆளும்
விழுப்பொருள் தேர்ந்த 272

பரதன் இரந்த
திருவடி யீந்த
படித்தலத் துயர்ந்த
பாதுகைக் கரசளி

ஈன்றவர்ப் பணிந்த ராம சரணம்
செவ்வழி யறிந்த
ஆன்றவர் போற்றிய
தென்றிசைச் சென்ற 280

முண்டக நேத்ரா ராம சரணம்
முனிகண ரக்ஷக
தண்டக வனஞ்செல்
தபோதன வேஷா

ஆரண்ய காண்டம்

அரண்ய வாசா
அத்திரி விருந்தே
சரண்ய ! சற்குண !
ஸரஸிஜ நேத்ரா 288

நந்தா விளக்கே
நாயக மணியே
தந்தாய் முத்தி
தயாளா ! தாயே
பேதியா துநிமிர்
பிறழா உருவ
ஓதியுண ரத்தகு
ஒள்ளிய ! தெள்ளிய ! 296

அத்திரிக் கருளிய
தண்டகம் புகுந்த
சித்திரக் குனிசிலை
சீர்த்தவ ! பார்த்திவ
விராதனை வதைத்த
வேதம் புகழும்
பராபர வீர
தத்துவ மூர்த்தி 304

ஆதிப் பரமா
அமுதச் சுவையே
நீதி உருவே
நிறைமதிப் பேறே
திருவுறை மார்பா
திருவடி யருள்வாய்
அருமறை வேதியா
அறுத்திடு தீதெலாம். 312

விராத விமோசக
வைகலும் அருள்செய்
விரோத மகற்றிய
விரும்பினர்க்கு அளிக்கும்
வேதம் புகலும்
உலகெ லாம்புகழ்
பாதம் அருளும்
பூதந் தொறுமுறை 320

தனிநின்ற தத்துவ
தகையுருக் கொண்ட
இனிக்கும் பெயருடை
எப்பொரு ளுந்தரு
அரவாய்ச் சுமக்கும்
அயிலெயிற்று ஏந்துவாய்
ஒருவாய் விழுங்குதி
ஓரடி அளந்தோய் 328

ஸர்வ மங்கள
சரபங் கரைப்பணி
பருவ முகிலே
பயனே பண்பே
மூவா முதலே
மூத்த பொருளே
தேவரைக் காக்கும்
தீவினை தீர்த்த 336

உலவாப் பொருளே
ஒன்றே உணர்வே
பலவாய் விளங்கும்
பற்றுக் கோடே
முதலே ஈறே
முன்னே பின்னே
முதலீறு அற்றாய்
முன்னிடத் தோன்றும் 344

நல்லாரைக் காத்தருள்
நவைதீர் சுகுண
அல்லோரைக் காய்ந்த
ஆழி கடைந்த
இருளும் நீயே
வெளியும் நீயே
உருவும் நீயே
அருவும் நீயே 352

அஞ்சுவார் துணையே
அபயம் அளித்த
அஞ்சுமான் வழிவரு
அருங்கான் மகிழ்ந்த
சுடர்விடு மேனி
சுதீக்ஷ்ண பூஜித
அவர்தவம் ஏற்ற
அடல்தனு ஏந்திய 360

குறுமுனி குடில்சேர்
நெடியவ கரியவ
வறியவர் நிதியே
வானவர் வழிபடும்
சார்ங்கம் பெற்ற
வடிகணை பலகொள்
அத்திரம் பெற்ற
அதிதியாய் நின்ற 368

வனைகழல் வரிசிலை
வினையறு நோன்புகொள்
புனைசடை முடியுடை
புலவ விமல

கருமலை யனைய ராமா சரணம்
திருமகிழ் மார்பின்
அருமைக் குணத்து
அலகிலா அழகுடை 376

சதுமறை நேடிய
சடாயுவைக் கண்ட
தாதையாய்க் கொண்ட
தன்னிழற் கீழ்செல்
கோதாவரி மேவிய
கோமகன் மகனே
சீதா காந்தா
சிந்தையால் தூய 384

போதக கமனு
புரையில் மணியே
ஓதிம நடையவள்
உத்தம குணத்தாய்
பஞ்ச வடியடை
பனிதரு படிவ
தஞ்சமென் றவர்க்கருள்
தம்பிசெய் சாலைவாழ் 392

சூர்ப்ப ணகைகாண்
சுந்தர வதன
துஷ்டரைக் கடியும்
சுரர்வாழ் வளித்த
அரக்கி விரும்பிய
அவட்கூறி வுறுத்திய
தருக்குறி தரச்செய்
தவம்செய் தவமே 400

மூக்கறு படச்செய்
மொய்ம்புடைத் தோளா
தீக்கணக் கணையுடை
திரிசிரனைத் தொலைத்த
கரனைக் கடிந்த
தூடணனைத் தொலைத்த
உரன்மிகு உரவோய்
அரக்கரை அழித்த 408

அகம்பன னைத்தவிர்
அரியவ பெரியவ
பகவ ஈச
பார்த்தவர் வியக்கும்
வஞ்சிபயம் போக்கிய
வரதா வீரா
நெஞ்சிற் குடிகொள்
நேரிழை மகிழ்செய் 416

ஆழியா அனந்தா
ஆருயிர் அளிக்கும்
பாழிய பணைத்தோள்
பார்முதற் படைத்த
மூவர் முதல்வா
வானவர் வாழ்வருள்

எவர்க்கும் அரியோய் ராமா சரணம்
எவரு மறியா 424

வற்கலை யுடுத்த
வார்கழல் வனைந்த
விற்கலை வேதியா
மறையுரை நாவா
அழகா குழகா
அரக்கியும் புகழ்ந்த
மழவிளங் காளாய்
மன்னவன் மைந்த 432

மாரீச னுணர்ந்த
மாயமான் தொடர்ந்த
மாரீ சாந்தக
மானிட இயல்புகொள்
அறமே துணையெனும்
ஆபத் பாந்தவ
மறத்தினை யறுக்கும்
மதகளி றெனவரு 440

அணங்கினை யிழந்த
ஆருத் துயருறு
வனங்களில் தேடிய
மனமிகத் துடித்த
சடுதியில் தொடர்ந்த
சடாயுவைக் கண்ட
சுடுதீ யெனச்சினந்த
சூரியன் எனப்பொலி 448

இராவணன் செயலறி
இயம்பருஞ் சினங்கொள்
சராசரம் அஞ்சிய
சடாயுவுக்கு வீடளித்த
அடர்ந்தகா னடைந்த
அயோமுகி கண்ட
அடல்அரக் கியைக்கொல்
அறப்பய னேஎனும் 456

எய்யுஞ் சிலைக்கை
இளையவன் நேற்றும்
மொய்ம்புடன் முடுகிய
மோஹன முதல்வா
கவந்தனைக் கண்ட
கைகளை வெட்டிய
அவந்தனை அழித்த
ஆதி மூலமே 464

ஆதிப் பிரமனே
ஆதிப் பரமா
ஓதி உறுபொருள்
சோதிச் சுடரே
எப்பொருளும் ஒன்றாய்
இயலறச் சான்றே
முப்பொருள் முளையே
மூலமில் முதல்வா 472

உண்பவன் நீயே ராமா சரணம்
ஊட்டுவான் நீயே
பண்புன தறியேன்
பகர்வாய் அவையவை
தனுச்சொல் வழிச்செல்
தன்னையே உணராய்
மனுவழி வந்தாய்
மதங்கர் குடிலடை 480

சபரியைக் கண்ட ராமா சரணம்
சபரியின் கனியுண்
சபரிவாய் நெறிகேள்
அவட்குவீ டளித்த
கம்புக் கிரீவ
கட்டிய வரிசிலை
பம்பை புக்க

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

இறைவனும் நீயே 488

இன்பமும் நீயே
காரணம் நீயே
கற்பகம் நீயே
கவளமா தங்க
கங்குலும் உறங்கா
பம்பையிற் படிந்த
பதும முகமலர்
போதக நடையுடை 496

பொன்ருப் புகழ்பெறு
வானரர் கண்ட
அனுமன் ஆய்ந்த
வானரர்க்கு வாக்களி
அவர்க்குறு நண்ப
எரிகரியா நட்ட
எறுழ்வலி படைத்த
அரிகுறை கேட்ட 504

அக்குறை தீர்த்திடு
மராமரம் எய்த
மணியணி கண்ட
பராவரும் பெருமைய
பார்த்திவ குமரா
வாலியை வதைத்த
அவன்மகன் காத்த
அறிவெனப் புகழுறு 512

மூவுலக முதலே
மூலமந் திரப்பொருள்

காசினிப் புண்ணியா
செம்மைசேர் நாமா
தாயும் நீயே
தந்தையும் நீயே
உறவும் நீயே
உற்றதும் நீயே 520

ஆறும் நீயே
அறமும் நீயே
துணைவனும் நீயே
துய்யனும் நீயே
கவிமேற் சினங்கொள்
இளையவன் விடுத்த
கவிமன் பணிவறி
கடுஞ்சினந் தீர்ந்த 528

சேனையைக் கண்ட
அதன்வலி யறிந்த
தானைமன் போற்றிய
தன்மனம் மகிழ்ந்த
சீதையைத் தேடிய
வானரர் விடுத்த
திசைதொறும் விடுத்த
மாருதிக்கு மறைசொல் 536

அங்குலி அனுப்பிய
சம்பாதிக் கிறகளி
நம்பா ! நவைதீர்
சேவடி சிவந்த

ஸுந்தர காண்டம்

கைவில் லேந்தும்
கார்நிற வண்ணு
பொய்யில் புகழோய்
புலவர் வாழ்வே 544

மாருதி வணங்கிய
மங்கள குணகண
மேருத் தோளுடை
மேதகு சிறப்புடை

கடலுள் அமுதே
அமுதின் சுவையே
சுவையின் பயனே
அனைத்தும் ஆனவ 552

திரிசடைக் கனவரு
சயந்தனுக் கருள்புரி
நயந்தரு சொல்லாய்
நாயகி உளமுறு

பங்கயப் பாதா ராமா சரணம்
பவள வாயா
திங்க ளெனும்உகிர்
உலகளக் கும்மடி 560

பச்சைமா மலையே
பணைக்கை வீர
அச்சுதா அமரா
அழகிய தந்தா
சூடையின் மணிபெறு
கண்மணி யெனநினை
நீடு நினைந்திடு
நேசருக் குரைத்த 568

மாருதி யைப்புகழ்
மாதின் நிலையறி

மாமழைக் குழலுடை ராமா சரணம்
மதகளி றெனவரு
சீதை பெருமைகேள்
செய்வதும் அறிந்த
மாதை மீட்கச்செல்
விற்பெருந் தோளுடை 576

நீலனை நோக்கிய
நெடியவ சுந்தர
காலனைக் கடக்கும்
கண்டவர் வணங்கிடும்
அனுமன்மேல் தோன்றும்
விரைவினிற் சென்ற
அனுமனை ஆட்கொள்
தென்றிசைப் பரவைகாண் 584

யுத்த காண்டம்

ஒன்றே யாகிய 592

பலவே யாகிய
அன்றே யாகிய
அனைத்தும் ஆகிய
ஊழியின் உலையா
உத்தம வித்தக
வாழி வாழி
கடற்கரை யடைந்த
மாயா மங்கள 600

வானவர் ஏறே
காயா நிறத்த
கங்குலும் உறங்கா
முழுப்பெரு முதலே
முந்தையோர் புகழும்
எழிற்பெரு நிதியே
எந்தையே ராகவ
ஆயிர மறைப்பொருள் 608

அறிந்தவர் அறிவே
தீவினை யறுத்திடு
தெய்வக் கொழுந்தே
வேதம் நண்ணிய
வீடணன் போற்றிய
வேதமும் காணு
விரிஞ்சன் தலைவா
என்றும் உள்ளாய் 616

இறைவா இறைவா
பொன்றுதல் இல்லா
புராண புருஷா
வேத முதலே
மெய்ப்பொருள் வடிவே
வேத முடிவே
விந்தையின் வந்த

ஓங்கார உருவே 624

ஓம்நமோ நாரணு
ஓங்காரப் பொருளே
ஓங்கும் பெருமைய
நந்தலில் தெய்வ
நான்மறை யவாவிய
அந்தமில் இன்ப
அற்புத மாயா
அராவணை அமலா 632

அளவையின் அறியா
சராசரஞ் சமைத்த
தரும மூர்த்தி
கண்ணினுட் கரந்த
காலம் வென்ற
எண்ணினும் நெடியவ
இந்தியம் தொறுமுறை
முக்குணம் அற்ற 640

மூவுருக் கொண்ட
மூவுல காளி
மூவுல குண்ட
சாணினும் உள்ள
அணுவினும் உள்ள
தூணினும் உள்ள
சொல்லினும் உள்ள
தன்னைப் படைத்த 648

தானே யாகிய
என்னைப் படைத்த
எல்லாம் ஒறுக்கும்
அகரப் பொருளே
அழிவில் மூர்த்தி
ஸகரன் வழிவரு
சுருதிப் பொருளே
சோதி முதலே 656

ருதுவும் நீயே ராமா சரணம்
தண்மையும் நீயே
வெப்பமும் நீயே
மாருதி சொற்கேள்
மற்றவனைப்புகழ்
கருது பொருளறி
காலமுணரும்
அபயம் அளிக்கும் 664

அளவைக் கமையா
உபய மலரடி
உலகத் துயிரே
விளைவெலாம் அறிவாய்
வீடணற் காத்த
தளையெலாம் அறுப்பாய்
தனிமுதலொருவ
தேடுவார் தேடும் 672

திசையெலாம் புகழ்கொள்
கூடுவார் நிழலே
குன்றுபோல் உருவ
இலங்கை யரண்கேள்
இராவணன் வலியறி
அவனழி வெண்ணிய
அறமுயர்ந் ததெனும்
வருணனை வழிகேள் 680

வாராமை சினந்த
வல்வில் எடுத்த
வருணனுக் களிசெய்
ஆழிநீ அனலும்நீ
அல்லவை யெலாநீ
ஊழிநீ உலகும்நீ
உயிரும்நீ உடலும்நீ
காட்டுவாய் உலகம் 696

காப்பாய் அவற்றை
ஊட்டுவாய் நீயே
உண்பாய் நீயே
சோதி வள்ளல்
மறையின் வாழ்வே
சாரசர முதலே
தராதலம் காக்கும்
அன்னை நீயே 704

அத்தனும் நீயே
உன்னையே உணராய்
எங்ஙனம் உணர்வேன்
ஆயிரம் பேருடை
அண்டம் உண்டவ
பாயிருள் போக்கும்
பரிதிக்கு ஒளிதரு
இளையவன் தேற்றிய 712

இருகைக் களிறே
நளன்வரு கென்ற
நன்றவன் செயலெனும் ராமா சரணம்
கடல்பந் தனைசெய்
கருதருஞ் சேது
அடல்மிகு தசரத
அமரர் ஆசிகொள்
கருங்கடல் கடந்த 720

கருணைக் கடலே
பெருங்கடற் சேனை
பேரறி வாள
ஒற்றர் வரவறி
ஓவிய உருவ
ஒற்றர்க்கு உயிரளி
உள்ளுவ நல்கும்
தன்பலம் அறிவித்த 728

தன்படை காட்டிய
தன்னரு ளளிக்கும்
ஆண்டவ புராதன
சுவேலம் ஏறிய
சூழ்கவிப் படையாய்
சுவேலம் உச்சிநில்
தூயமா டங்காண்
இலங்கை கண்ட 736

இளவற்குக் காட்டிய
இலங்கையை வியந்த
இளவற் குரைத்த
இராவணன் கண்ட
ஆரண உட்பொருள்
பராபர தத்துவ
மாமறை நேடிய
கவிவரன் வலிகாண் 744

அரக்கன் முடிகொள்
பூசுரர் தெய்வமே
புவனங் களிசெய்
வடவா யிலில்நில்
வாநரர் மகிழ்செய்
அடக்குவா யரக்கரை
அங்கதன் தூதுசெய்
அரக்கர் அஞ்சிடு 752

அணிவகுத் துயர்ந்த
அரக்கர்பால் அம்பெய்
அமரிலற் புதஞ்செய்
அகழியைத் தூர்த்த
அருநகர் வளைத்த
பகழி யெய்த
பாய்மத யானைகொல்
நிருதனை வென்ற 760

நிராயுதன் ஆக்கிய
அரக்கனை வென்றாய்
அவன்புறங் கண்ட
மார்பினை மடித்த

தோளினைத் தொலைத்த ராமா சரணம்
நாவினை அறுத்த
நனிமுடி பறித்த
தெய்வவாள் பொடித்த 768

திறமுங் கெடுத்த
உய்ந்திட உரைத்த
உலக முதல்வ
கும்பகன் னனைக்காண்
கோதிலான் சரிதைகேள்
இம்ப ருயவுரை
இன்மொழி கேட்டயர்
அவனுயிர் போக்கிய 776

அவனுக் கிரங்கிய
அவன்வரம் மதித்த
அதிகா யனையழி
அல்லிலும் அமர்புரி
இராவணி மாயைசூழ்
நாகபா சஞ்சூழ்
தேவாதி தேவா
திருவினைப் பிரியா 784

மூலமில் முதல்வா
இடையீ றில்லாய்
ஊனுய் நின்ற
உயிர்க்குயி ராகிய
அரணுய் நின்ற
அந்தமி யானே
சொல்லாய் நின்ருய்
பொருளாய் வளர்ந்தாய் 792

வில்லொன் றெடுத்தாய்
சரமொன் றெய்தாய்
மறந்தாய் போன்ருய்
மறவா தவனே
துறந்தார் ஒத்தவ
துறவா தவனே
பிறந்தாய் போன்ற
பிறவா தவனே 800

அறந்தான் நிறுத்த
அதீத மாயா
கருடா லிங்கன
கவிக்குலம் மகிழ்ச்செய்
கருடவந் தனங்கொள்
கார்முக வீர
நாகங் கெடுத்த
பெரும்பக் கனையொழி 808

தூம்ரா க்ஷாந்தக
மகரா க்ஷாந்தக
அகம்பனன் போர்காண்
அநுமனைப் புகழ்ந்த
மகோதரன் புறங்காண்
மாயா விநோத

நான்முகன் கணைகான் ராமா சரணம்
ஞாலங் காக்கும் 816

கான்மகன் ஜபிக்கும்
மருத்தினு லுயிர்த்த
தம்பியைத் தழுவிய
தகுவன்வஞ் சகமறி
வெம்படை தொடுத்த
மேதினி காத்த
நிகும்பலைச் செயல்கேள்
நேருனக் கில்லாய் 824

இளவற்குப் படையளி
இனிய வுரைசொல்
வேள்வியை அழித்திடு
விதிர்ப்புறப் பகையழி
அநுமன் போற்றும்
இளையோன் ஏத்தும்
மறைகள் தேறும்
வேதியர் வணங்கும் 832

அறிஞர் செல்வமே
நல்லற மூர்த்தி
உண்மைக் கொருவனே
தசரதன் புதல்வா
திண்மையில் நிகரில்
தேவர் குறைதீர்
இராவணி யழிவுகாண்
இமையவர் மகிழ்செய் 840

இணையில் வலியோய்
இடும்பை தீர்த்திடு
மூலப் படைகாண்
கவிக்குல பயந்தீர்
மூலப் படையழி
மூவருள் ஒப்பிலா
கந்தர்ப்பக் கணைதொடு
கடுஞ்சமர்க் கொருவ 848

வானோர் வியக்கும்
பகைவரை யழித்திடு
மகோதர னைக்கொல்
மகாபார் சுவனழி
இளவலைப் போற்றிய
இன்குணம் நிறைந்திடு
தம்பிமேல் வேல்காண்
தவித்துப் புலம்பிய 856

மலையால் துயர்தீர்
வண்மைக் கொருநிதி
நிருதனைத் தேரிற்காண்
நிறைபோர் தொடங்கிய
கருவினை புரைகணை
கதியிலார் கதியே
மாதலி வரவுணர்
மாதிரத் தேரடை 864

சாதல் பகைக்கருள் ராமா சரணம்
சமர்க்களந் திரா
நீசன்வில் லறுந்த
வானவர் போற்றிய
நீசன்தேர் உடைத்த
வில்லின் செல்வா
குடமுனி யைத்தாழ்
இரவியந் திரங்கொள் 872

குடமுனி யருள்பெறு
கதிரவன் அருள்பெறு
அளப்பருங் குணக்கடல்
பவள வாயா
அரக்கன் தலைகொய்
ஆயிரந் தலைகாண்
பிரமன் கணையெய்
பேருரம் படவெய் 880

இராவண வதஞ்செய்
இராக்கதர் இரித்த
அராவணைச் செல்வா
அருந்தவர் பெருந்தவ
அனைத்தும் ஆன
அகிலம் காத்த
வினைத்தொகை நீக்கிய
வில்லொடும் விளங்கிய 888

கருமுகிற் கொழுந்தே
காரணப் பொருளே
திருவொடும் பொலிந்த
தேர்ந்தவர் நாடும்
நாடிய பொருள் தரும்
ஞானம் அளிக்கும்
நீடிய புகழ்சால்
நெடிய தோளுடை 896

உலகம் ஆக்கிய
அதைநிலை பெறுத்திய
அலகில் லீலைசெய்
தலைவா சரணம்
மரகத மலையே
மலரினில் மணமே
பரகதி யளிக்கும்
பண்ணுள் நின்ற 904

அரசன் திருமகன்
அனைவரும் போற்றும்
கரைசெய லரிய
கண்ணே யமிழ்தே
வீடணன் நயந்த
விலங்கல் தோளுடை
வீடணற்கு அரசளி
வெற்றி வீர 912

பச்சிலை வண்ணா
கைச்சிலை யேந்திய
கண்ணா கண்ணா ராமா சரணம்
சீதையை அழைத்த
சிந்தை கலக்கிய
மாதைக் கைவிடு
அவளெரி முழுகச்செய்
அங்கியின் துயர்கேள் 920

அருங்கற்புக் காட்டிய
மங்கலில் அன்புகொள்
மாருதி விநயங்கொள்
சதுமுகன் புகழ்ந்த
திருமகள் கேள்வ
விதிமுறை யறிந்த
தேவியை ஏற்ற
மனிதன் எனவரு 928

மறையின் துணிவே
கனகனைக் கறுத்த
கனியே காளாய்
பகுதி நீயே
பழமை நீயே
விகுதி நீயே
விளைவும் நீயே
பரமும் நீயே 936

பரம்பொருள் நீயே
வரமும் நீயே
வாழ்வும் நீயே
ஐயைந் தாகிய
அருந்தத் துவமே
வையம் காத்த
வான்பொருள் வைப்பே
தோற்றம் இலாத 944

தோன்றும் பொருள்நீ
காற்றும் நீயே
கனலும் நீயே
நீரும் நீயே
நிலமும் நீயே
வேரும் நீயே
விதையும் நீயே
இருவினை துடைக்கும் 952

இருண்மலம் அறுக்கும்
கருவினை யறுக்கும்
கருத்த ரகுகுல
நீத்தநின் தந்தைகாண்
நெடுந்தாள் மிசைபணி
அவனகம் மகிழ்செய்
அவன்மார் பணைந்த
தந்தைபால் வரங்கொள் 960

தாய்ப்பழி யழித்த
பரதன் பழிதீர்
அம்புய முகமலர்
பரதனை நினைத்த

அவன்துயர் நின்ந்துகு ராமா சரணம்
அயோத்தி விரைந்துசெல்
புஷ்பக மேறிய
பொற்பமை மனேத்துணே 968

மனேக்கணே காட்டிய
தரங்கம் கடந்த
தமிழ்முனி குடில்காண்
கிட்கிந்தை கண்ட
கோதா வரிசேர்
பரத்துவன் குடில்காண்
பரதன தியல்புகேள்
அநுமனே முன்விடு 976

அநுசனுக் கிரங்கிய
அருங்குகன் கண்ட
பரதனேத் தழுவிய
பக்தனேத் தழுவிய
விரதனேத் தழுவிய
தம்பியைத் தழுவிய
தாயரை வணங்கிய
சத்துருக் கன்தொழும் 984

தூயரை வணங்கிய
குருவினே வணங்கிய
பாதுகை பெற்ற ராமா சரணம்
சடையை நீக்கிய
மஞ்சனம் கொண்ட
ஊர்புகும் விரா
அரண்மனேப் புகுந்த
செங்கண் மாலே 992

அநுமன் தாங்கணே
அங்கதன் ஏந்துவாள்
பரதன் கவிகுடை
இருவர்வீசு கவரி
திருவொடும் பொலிந்த
திருநகர்ச் செல்வா
அரியா சனஞ்சேர்
அனேத்தும் ஆண்ட 1000

கேசவ நாரண
மாதவ கோவிந்த
விண்டுமது சூதன
நெடியவ வாமன
சீதர பூதர
இருடி கேச
பத்ம னப
தாமோ தரனே 1008

குறிப்பு :—இந்த ராமகதாமாலேயைப் போலவே ஒவ்வொருவரும் எழுதிப் பழகிக்கொள்ளலாம். தவிர, தம் குழந்தைகளுக்கும் ஸ்ரீராம கதையைச் சொல்லி, அவர்களேயும் இம்மாதிரி ஆயிரத்தெட்டோ, நூற்றெட்டோ ராம நாமங்கள் வரும்படி சிறிய பாடல்களே எழுதச் சொல்லலாம். அதனுல் சிறிய உள்ளங்களில் ராமபக்தி ஏற்பட்டு ஸ்ரீ ராமாநுக்ரஹத்தால் அவர்களுக்கு சகல சௌக்யங்களும் ஏற்படுவது திண்ணம்.

இராமாயணப் பெருமை

தனது பட்டந்தனேத் தம்பியர்க் கீயெனத்
தந்து மகிழும் தமையனும்
தமையனுர் வருமளவு மாவிரத மாகவே
தபசு புரியும் தம்பியும்
கனதனப் பாலீந்த தாய்தனேப் போலவே
கருணேசெய்திடு மதனியும்
காணுமுன் தந்தைபோல் திருவடிகள் பணியும்
கனிட்டவனுடை மனேயாட்டியும்
தினந்தினம் பரிவாகி அம்மையே என்று பேர்
செப்பும் கொழுந்தனும்
சேர்ந்துவாழ் கின்றபேர் திரேதாயு கந்தனில்
தசரதர் குமாரர் கண்டாய்
வனசமலர் கமழ்கின்ற வாவிசூழ்களமூரில்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை அலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

—திருவேங்கட சதகம்.

ஸ்ரீ துளஸீ ராமாயணம்

லோசந அபி4ராமம் தநுக4நஸ்யாமம்
நிஜஆயுத4 பு4ஜசாரீ |
பூ4ஷந ப3நமாலா நயநபி3ஸாலா
ஸோப4ாஸிந்து4 க2ராரீ ||

ஸீதா கல்யாணம்

ஹிமவந்தஜிமி கி3ரிஜா மஹேஸஹி
ஹரிஹி ஸ்ரீஸாக3ர த3யீ |
திமி ஜநகராம ஹி ஸியஸமரபீ
பி3ஸ்வகல கீரதி நயீ ||
க்யௌம் கரை பி3 நய பி3தே3ஹ
கியோ பி3தே3ஹமூரதி ஸாம்வரீ |
கரி ஹோம பி3தி4வத க3ாண்டி2
ஜோரீ ஹோந லாகீ3 ப4ாம்வரீ ||

ஸ்ரீ ராம ஜனனம்

ப4யே ப்ரக3டக்ருபாலா பரமத3யாலா
கௌஸல்யா ஹிதகாரீ
ஹரஷித மஹுதா4ரீ முநிமநஹாரீ
அத3பு4த ரூபபி3சாரீ ||

ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகம்

ப்ரத2மதிலக ப3ஸிஷ்ட2முநி கீந்ஹா |
புநிஸப3 பி3ப்ரந்ஹ ஆயஸு தீ3ந்ஹா |
ஸுத பி3லோகி ஹரஷீம் மஹதாரீ |
ப3ார ப3ார ஆரதீ உதாரீ |

ஸ்ரீமத் ராமாயண ப்ரார்த்தநா சுலோகங்கள்

நமாம்யயோத்4யாம் ஸரயூம் ஸரித்3வராம்
நமாமி ராமம் ரகு4 வம்ஸ பூ4ஷணம் |
அஜாப்3தி4 சந்த்3ரம் ந்ருபவர்ய பூ4ஷணம்
ந்ருபஸ்ய ஸர்வா: மஹிஷீர் நாமம்யஹம் || 1

நமாமி ராமம் ரகு4வம்ஸ பூ4ஷணம்
நமாமி ஸௌமித்ரி மதீவ ஸுந்த3ரம் |
நமாமி ஸ்ரீமத்3ப4ரதம் த3யாநிதி4ம்
நமாமி ஸத்ருக்4ந முத3ார த3ர்ஸநம் || 2

நமாமி ஸீதாம் ரகு4வம்ஸஜ ப்ரியாம்
நமாமி ராமாநுஜ வல்லபே4ார்மிளாம் |
நமாம்யஹம் ப4ாரத மாண்ட3வீம் ஸுப4ாம்
ஸத்ருக்4ந பத்நீம் ஸ்ருதகீர்த்தி மாஸ்ரயே || 3

நமாம்யஹம் மாருதஸூநு மாநிலம்
ஸ்ரீஜாநகீ ஜீவந ஜீவந ப்ரியம் |
ஸௌமித்ரி மித்ரம் கபிராஜ வல்லப4ம்
ஸ்ரீராம தூ3தம் ஸிரஸா நமாமி || 4

— ஸ்தோத்ர ரத்நாவளி

(ஸ்ரீ பஞ்சநாதம் ராமகுமார் பங்கூர் அவர்கள் வெளியீடு)